

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

600037501M

25

6.205. 7. 9.

E. BIBL. RADCL.

22
25
1-1
3-4
6

Univ. Oxon.
C. RAWLINSON,
gradu
legum
ensum

C

1682

e

242

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

SELECTA DIÆTETICA
^{S E U}
DE RECTA AC CONVENIENTE
^{A D}
SANITATEM
VIVENDI RATIONE
TRACTATUS

Quo non solum.

Quicquid circa æerem, alimenta, motiones,
omnium, aliaque ad sanitatem conservandam, cuicunq;
statu, sexui, vitæ generi observatu necessarium, speciatim
trahitur; Sed & origines ac occasiones morborum, præcaven-
di rationes, & remedia domestica explicantur, variisque
observationibus illustrantur; ac simul de Methodico Acidu-
larum, thermarumque usu agitur.

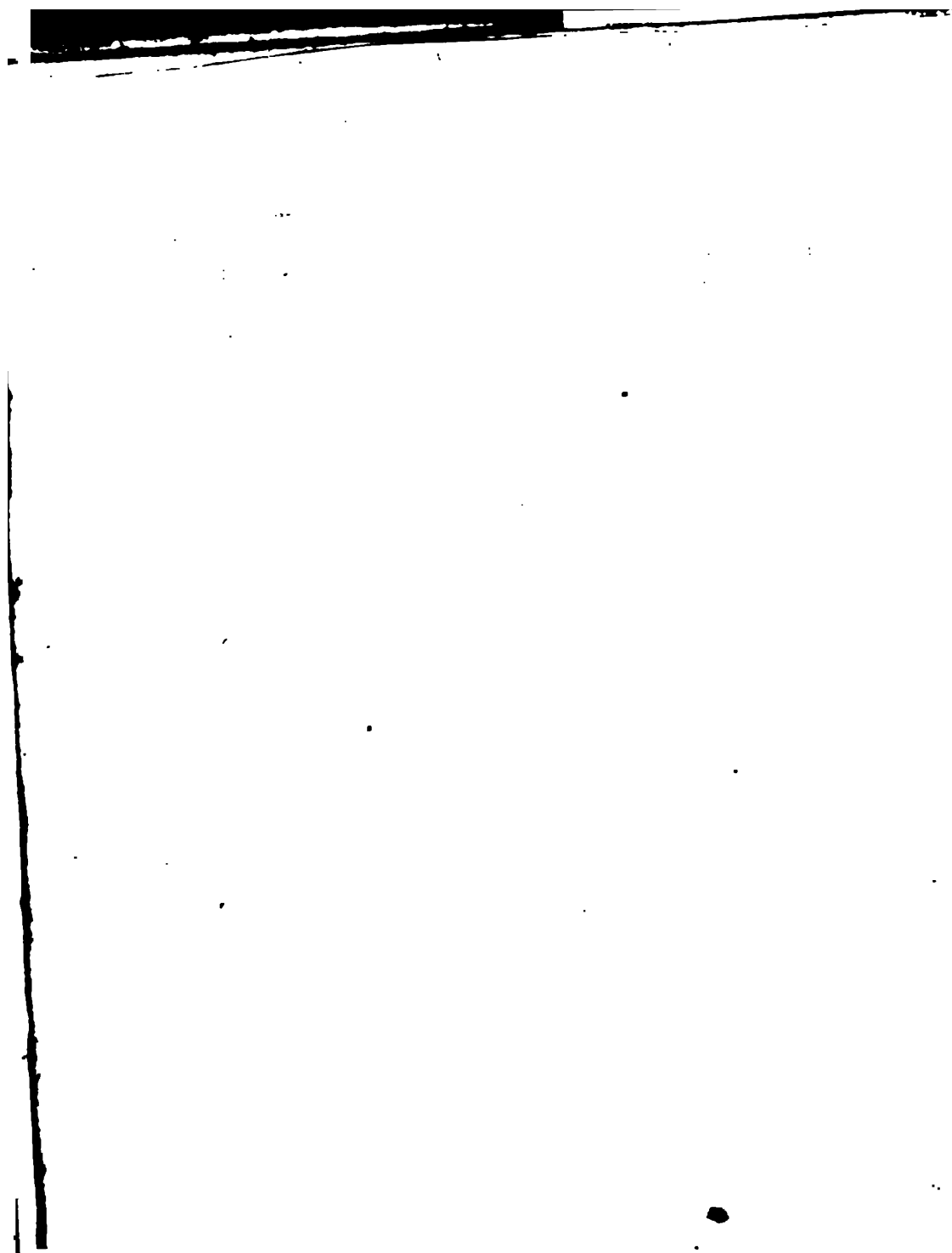
Cum Indice copioso.

AUTORE

FRANCO BARTHOLDO BEHRENS
Philos. & Medic. DOCTORE, inque LEOPOLDINA
Naturæ Curiosorum Societate Eudoxo.

FRANCOFURTI & LIPSIAE
Prostat apud **LUDOLPHUM SCHRÖDER**, Bibliopolum
Hillesheimensem. 1710.

FERINGLYTÆ DIOECESIOS
 AC PRINCIPATUS
HILLESHEIMENSIS
 CONSILIARIIS AD ÆRARIUM PUBLICUM
 DEPUTATIS

ILLUSTRISSIMIS REVERENDISSIMIS
PERILLUSTRIBUS GENEROSISSIMIS
NOBILISSIMIS CONSULTISSIMIS
AMPLISSIMIS SPECTATISSIMISQUE
DOMINIS DOMINIS.

Dn. JODOCO EDMUNDO
LIB. BAR. DE BRABEK

JODOCI EDMUNDI EPISCOPI quondam & PRINC.
 Hillesheimensis Celsissimæ memoriæ ex Fratre Nepoti,
 Cathedralium Ecclesiarum Hillesh. & Monasteriensis Canonico
 Capitulari ac respectivo Scholastico, Episcopalis Hilleshei-
 mensis Judicii Aulici Secularis, ac Ærarii publici Præ-
 sidi, Cameræ Principalis Consiliario, Comitatus
 Dasselensis Satrapæ:

Domino in Hämeren, Lethmate, Söder, Nienhagen, Enge-
 rode, Clausenstein, Schellenstein & Achthum.

Dn. FERDINANDO IGNATIO
LIB. BAR. DE NAGEL,

Cathedralium Ecclesiarum Hillesh. & Paderbornensis
 Canonico Capitulari ac Presbytero, Collegii mili-
 taris in Episcop. Hillesh Præsidi:

Domino in Vornholtz, Stromberg, & Harsum.

Dn. PLACIDO ROCKSLO,
Prælaturæ Benedictinæ Hillesheim. ad S. Godehard
Abbati Infulato Dignissimo.

Dn. BERNHARDO GÖKEN,
Collegii Canonorum Regularium S. Augustini in
Monte S. Georgii prope Goslariam, hodie Grauhoff
Præposito Meritissimo.

Dn. CHRISTOPH. DE WRISBERGEN
Serenissimorum Duc. Brunsvic. & Luneburg. Cor
filiario Bellico, Ordinum Equestrium Diocæcescos Hil
lesh. & Ducatus Brunsvico Guelpherbytani Deputato
respectivè Seniori,
Domino in Wrisbergholtzen, Brunkensen, Brunighufen
& Westelem.

Dn. LEVINO ADAMO DE BOK,
Serenissimi Principis Hæreditarii, Dn. AUGUSTI WIL
HELMII Duc. Brunsvic. & Luneb. Aulæ Præfecto,
Domino in Wulfingen & Elze.

**Dn. LEVINO ADOLPHO
DE BENNIGSEN,**
Serenissimi ac Potentissimi Principis ac Domini, Dn.
ANTHONII ULRICI, Duc. Brunsvic. & Luneburg
Regentis, ac Principum S. R. Imperii Senioris,
Aulæ Capitaneo
Domino in Bantelum, Gronaw & Bennigsen.

Dn. JOANNI MICHAELI WACHTENDONK
J. U. D. Episcopalis Hillesh. Judici Aulici Secular
Assessori Ordinario, ac Septem Ecclesiarum
Hillesh. Syndico.

Dn. SIGFRIDO HENNINGO OLDEKOP,
J. U. D. Episcopatum Hillesheim. Judiciorū Ecclesiastici
Augustanæ Confessionis, ac Aulici Secularis Assessori Ord-
inario, nec non Ordinis Equestris ac Civitatum
Diœces. Hillesh. Syndico.

Dn. JOANNI MELCHIORI REICHEN,
J. U. D. Civitatis Alfeldensis Syndico.

Dn. THEOPHILO THYSIO,
Civitatis Gronaviensis Exconsuli.

DOMINIS, PATRONIS,
FAUTORIBUS,
ET respective AMICIS.

Omni Honoris ac Observantiæ cultu, & respective
affectu, perpetim prosequendis.

 Nter præclaras constitutiones alias, qui-
bus in Episcopatibus Saxo-Westphalis Prin-
cipes subditorum suorum incolumitati pro-
spexerunt, maximè quoque illa eminet, quâ
Illorum nomine certi ex Clero & populo Deputati
Proceres, publica Provinciæ commoda curent, cu-
jus

Dn. PLACIDO ROCKSLO,
Prælaturæ Benedictinæ Hillesheim. ad S. Godeh
Abbati Infulato Dignissimo.

Dn. BERNHARDO GÖKEN,
Collegii Canonorum Regularium S. Augustini
Monte S. Georgii prope Goslariam, hodie Grauhoff
Præposito Meritissimo.

Dn. CHRISTOPH. DE WRISBERGE
Serenissimorum Duc. Brunsvic. & Luneburg. C
filiario Bellico, Ordinum Equestrum Diocæces
lesh. & Ducatus Brunsvico Guelpherbytani Deputat
respectivè Seniori,
Domino in Wrisbergholtzen, Brunkenfen, Brunighusen
& Westelem.

Dn. LEVINO ADAMO DE BOK
Serenissimi Principis Hæreditarii, Dn. AUGUSTI W
HELMII Duc. Brunsvic. & Luneb. Aulæ Præfēc
Domino in Wulfsingen & Elze.

**Dn. LEVINO ADOLPHO
DE BENNIGSEN,**
Serenissimi ac Potentissimi Principis ac Domini,
ANTHONII ULRICI, Duc. Brunsvic. & Luneb
Regentis, ac Principum S. R. Imperii Senioris,
Aulæ Capitaneo
Domino in Bantelum, Gronaw & Bennigsen.

Dn. JOANNI MICHAELI WACHTENDO
J. U. D. Episcopalis Hillesh. Judici A. Sect
Assessori Ordinario, ac Septem
Hillesh. Syn.

DEDICATIO.

jus originem, si ad priscum Carolinum ævum referam, me præsentī instituto nihil dedisse, equidem arbitror.

Gloriosissimus enim hujus nominis IMPERATOR, sapientia ac potentia verè *Magnus*, cum *Saxones Francorum* suorum regno, ceu socios, adjunxisset, & sagaciter prævideret, bellicosam hanc gentem, quæ Romanorum quoque ipsorum victricia ubique arma antehac stiterat, armis in officio contineri non posse, Saxoniam totam, intra Albim Rhenum ac Hercynios montes, tum comprehensam, in Diœceses dividit, Cathedralibusque Ecclesiis insignivit, ut accedente Episcoporum autoritate & jurisdictione Ecclesiasticâ, ac Dynastarum Nobiliorumque Provinciæ filiis in Cathedralibus ejusmodi Ecclesiis degentibus, religio magis stabilis esset, nec pro genio plebis avitus Deorum cultus, eique conjuncta status publici turbatio recrudescerent, utpote quâ ratione Episcopi cum Capitulis suis de rebus Diœcesanis ac statu Provinciæ Ecclesiastico subin consultare, necesse habuerunt. Ipsi verò per universam Saxoniam Dynastæ omnes primitus juri Episcoporum Diœcesano subjiciebantur, donec plures eorum sensim tam CÆSARUM indulgentiâ, quàm religione inducti, secularem quoque Episcoporum juris

DEDICATIO.

risdictionem agnoscerent, ac introductâ dein Eorundem superioritate territoriali, in rebus Provinciæ ac status publici, etiam iisdem inconsultis ab Episcopis non facile quicquam decerneretur. Ea enim antiquæ Saxonix facies fuerat, ut regimen Provinciæ esset popolare, ac singulis annis certi ex Dynastis ac Nobilibus Proceres, generali conventu ad *Visirgin* in *Markello*, medio hodie inter *Alfeldiam* nostram & *Bodenwerderam* iungere, eligerentur, qui publica negotia per annum istum curarent, Satrapæ *Beda*, Scriptori gentis hujus omnium antiquissimo, voce Persicâ dicti. Dubium proin nullum est, CAROLUM Imperatorem, susceptis post triginta trium annorum bellum in societatem *Francorum* suorum *Saxonibus*, pristinam Reipublicæ formam, adeoque conventuum publicorum libertatem iisdem reliquisse, ac tantum juxta formam Francici regiminis, Ducem illis constituisse, *Widkindum* nempe, Dynastam Engeratum, in Comitatu hodie Ravensbergio. Hic enim sub initium belli à popularibus suis in conventu publico primum electus, dein exemplo sine omni exemplo, animo semper invictus, valetudine integrâ, atque per annos triginta tres ab initio ad finem usque indefessus, bellum Regiâ autoritate contra Eundem administraverat, ac fortè conditione non aliâ CAROLO se submiserat. Alterius instituti & fortassis etiam temporis

DEDICATIO.

poris erit, seposito omni partium in religione studio
prolixius de materia hac agere, illud tantum occasio
præfenti mihi demonstrandum erat, Ordines Provinciales
Eorumque Deputatos, tam ex Clero quàm ex populo,
in Episcopatibus jam Carolino ævo introductos, quibus
subin alii ex Cleri minoris atque Urbium Deputati
accesserunt, quorum exemplum dein seculares quoque
Principatus, quamvis non pari ubique passu, æmula
sunt.

Atque uti DIOECESIS quoque NOSTRA HILLEN-
HEIMENSIS, à Laudatissimo IMPERATORE, ejusque
Filio LUDOVICO PIO, ad sylvam *Hills*, isto ævo
à *Visurgi* ad *Inneram* usque porrectam, fundata, àque
Basilicâ Cathedrali demùm *Benneburgi* ominosè, ut voluit
constitutâ, veluti quadam populorum per *Hillsam* dis-
persorû mansione, denominata, Ejusmodi *Statibus Pro-*
vincialibus Eorumque *Deputatis* jam in decimum usque
seculum gaudet, ceu quoque ALFRIDI, BARWARD
aliorumque Episcoporum tabulis probatur, ita quoque
moderno tempore *Vestra* imprimis, *Illustrissimi*, *Reverendi-*
ssimi, *Perillustres*, *Generosissimi*, *Nobilissimi*, *Consultissi-*
mi, *Amplissimi*, *Speculatissimique Domini*, *Domini*, cura cui-
ca Patriam elucet. Non quidem in *Vestrarum* respec-
tive familiarum decora excurram, sic enim statim Pa-
rentes, Patruj, Avj atque Atavi ab origine longâ pra-
sto forent, quorum insignia in Remp. cujusque suar
mer

DEDICATIO.

merita vel solertissimum fatigarent, qui dignè absol-
veret, & integræ panegyres mihi concinnandæ fo-
rent, si modestia *Vestra* permitteret; Illud tantum,
quod Medicorum est tangam, vix de pestiferâ lue ex
Polonicis oris, aliisque morbis summè malignis ac con-
tagiosis quicquam increbuerat, cum mandante ILLU-
STRISSIMO ac REVERENDISSIMO CATHEDRA-
LI CAPITULO, Sede hâc impeditâ REGENTE, *Ve-*
strarum etiam curarum arbitraremini, omnia eò con-
ferre, ut sanitas incolarum ac subditorum hujus DIOE-
CESEOS quoquo modo salva & incolumis servaretur.
Vix ipsecoram plerisque *Vestrar. Vestr. Dominat. Domi-*
nation. Tractatus hujus mei, jam plures ante annos elab-
orati, mentionem injeceram, cum *Vestro* favore lu-
cem publicam aspiceret, ne, quod facillè librariorum
morâ accidere potuisset, tardius impressionis negotium
succederet, hac ratione verò eò citiùs sanitati in-
colarum *Vestrorum* consuli posset. Atque famâ hac *Ve-*
strâ, nunc in literato quoque orbe inclarescente, ac
perennaturâ, ut quam diutissimè *Ipsimet* fruamini, inque
Patriæ commoda feliciter semper res geratis, ex animo
voveo; mihi certè hac occasione nil acceptiùs contin-
gere potuit, quàm hoc quaecunque observantiæ mo-
numentum erga *Quosdam Vestrarum Vestrarum Domi-*
nationem Dominat. exigere, de Quorum gratioso affe-
ctu mihi jam à plurimis annis gratulatus sum, ac usque
gratulabor. Scripsi Hillesheimii die VI. Octobris
Anni M DCC IX.

P R Æ F A T I O.

PROdit demum in publicum Selectorum meorum
Dieteticorum liber, non scribendi quodam ca-
coëthe, aut gloriæ literariæ affectatione, sed unce
aliis inserviendi, artemque nostram excolendi stu-
dio concinnatus. Ea enim corporis humani condi-
tio est, ut sanitas ejusdem salva consistere, ac vita
longa sperari nequeat, nisi continuâ restauratione
tam partium solidarum vigor, quam contenta fluida
reficiantur, atque hæc in perenni motu suo conserven-
tur. Hoc ipsum cum solâ diatâ mediante fiat, pri-
mum omnium ac præcipuum Medicorum officium
arbitror, diatam ejusmodi cujuscunque constitutioni
convenientem, morbosque omni ratione præcavendi
methodum suis, quorum valetudini præsumt, sedulo
monstrare, idque multò magis, quod morbi minori
periculo præcaveantur, quàm abigantur, & Senecæ
judicio, vim præsentibus malis auferat, qui futura
prospexit. Nostro id imprimis ævo eò magis neces-
sarium arbitror, quo minus morborum curationes
agrotantium maxime culpâ, ut alibi pluribus recen-
sui, ad votum interdum succedere deprehenduntur.

d. consol.
ad Mar. c. 9.

Selest. Med.
Scit. I. §. 10.

Atque hoc ipsum me permovit, ut quæ pro occa-
sione ab agris per viginti & plures annos suppeditatâ,
ex Autoribus tam experienciâ quàm ratiocinio con-
spicuis cum in finem selegeram, sensim in ordinem
reda

PRÆFATIO.

redacta, propriisque observationibus illustrata, publica usura committere decreverim.

Plura quidem me ab instituto hoc deterrire potuissent, ac imprimis censura quorundam, quasi materia ejusmodi diatetica à nullo seu scriptorum Medicorum, seu quoque artem facientium suis locis ac temporibus negligenter, atque capropter peculiari tractatione amplius non indigerent, quatenus illiada post Homerum referrent. Verum cum in contemplatione natura nihil superfluum existere queat, quid de rebus ad sanitatem pertinentibus dicam, de quibus dies diem docet, quarumque scientiam exempla in praxi quotidie occurrentia augent ac perfectiorem reddant, adeoque non absque fructu publicis scriptis quasi refricantur; Praesertim si licita versura, unoque velut intuitu sistatur, quicquid de conservanda valetudine sparsim in libris non curvis obviis occurrat. Hoc ipsam enim acutissimus Boylæus utilitatis longe majoris pronuntiavit, quam primo statim impetu homines dignoscant. Ac licet interdum adducatur, quod jam antehac ab aliis traditum fuit, facie tamen aliâ id fit, utque eadem res diversis picturis expressa, non tamen ejusdem censetur pretii, ita quoque eandem Selectorum horum rationem futuram confido.

Histor. sanguin. human.

P. 7.

In ipsâ tractatione ita me gessi, ut methodo ordinatâ singula proponerem, nihilque omitterem eorum, quæ quidem hujus materia sunt. aut aliàs ad cathe-

PRÆFATIO.

dras magis Academicas pertinere quibusdam videbuntur, ne quicquam ab his quoque desideraretur.

Qualibet autem suo loco succincte retuli, atque uti jam ante hac ostendi, causarum morbi externarum tractationem rectius inter e vitanda, adeoq, in parte Hygiene, quàm pathologicâ institui, ita illud quoque hic sem-

per egi. Ex veterum scriptis experientiam, cenjam alibi monui, ac novissimè Illustrem bodie Archiatrum,

Hoffmannum plane ὁμολογῶν, deprehendi, semper admisi, terminosque etiam, quantum quidem per recentiorum inventa licet. Ne quoque quempiam Au-

torum, quibus observationes aut exempla debentur, honore suo defraudarem, nomina ad marginem apposui, ac loca in gratiam Medicorum aliorumque addidi, in quibus materiam illi ulterius tractant, ac librorum editiones subjunxi, quibus ipse utor. Quapropter etiam styli inaequalitatem nemo mihi vitio vertet, cùm verba Autorum, ubi rem satis bene exprimunt, retinere, quàm meis efferre maluerim.

Hac Te, Lector, monere ante volui, ne Tibi quicquàm displiceret, sin verò, Tuo etiam judicio, non tamen invidioso, nec supercilioso, nec plebeio, nec umbratice, sed recto & fundato lubens acquiesco.

SE.

SERIES MATERIARUM.

Seçtio I. de Aëre.

1. De mutatione aëris juxta an-
ora.	4. De mutatione aëris à locis particu-
laribus.
2. De mutatione aëris à Luna & stellis.	5. De aëre contagioso.
3. De mutatione aëris à meteoris.	6. De emendatione aëris.

Seçtio II. de Cibus.

1. De ciborum qualitate ac præ-
nibus in genere.	13. De partibus animalium in genere.
2. De cibis in genere.	14. De lacte, butyro & caseo.
3. De cibis in genere.	15. De piscibus in genere.
4. De cibis in genere.	16. De piscibus marinis in specie.
5. De cibis in genere.	17. De piscibus anadromis.
6. De cibis in genere.	18. De piscibus fluviatilibus ac lacustri-
bus.
7. De cibis in genere.	19. De exsanguibus.
8. De cibis in genere.	20. De condimentis.
9. De cibis in genere.	21. De aromatibus.
10. De cibis in genere.	22. De tempore cibandi.
11. De cibis in genere.	23. De ordine ac modo cibandi.
12. De cibis in genere.	24. De quantitate cibandi.

Seçtio III. de Potu.

1. De potu in genere.	6. De vinis particularibus in specie.
2. De potu in genere.	7. De vinis corruptis ac fucatis.
3. De potu in genere.	8. De musto, sapâ, & passio.
4. De potu in genere.	9. De vinis artificialibus.
5. De potu in genere.	10. De hydromelite, & medo.

Seçtio IV. de assumptis Voluptuariis.

1. De commodo infusi Theæ usu.	5. De aquis vitæ.
2. De modo infusi Caffæ usu.	6. De genuino salium volatiliu usu.
3. De colada.	7. De recto Tabaci suffitu.
4. De ice Nisi.	

Seçtio V. de Motionibus.

- Cap. 1. De motionibus in genere. 3. De sermone, cantu, clamore & rila.
2. De motionibus in specie. 4. De quiete & otio.

Seçtio VI. de Affectibus animi.

- Cap. 1. De Affectibus eorúmque pro- 4. De terrore.
ductis morboſis in genere. 5. De amore ac lætitiâ.
2. De Irâ. 6. De imaginatione.
3. De timore ac triftitiâ. 7. De correctione affectuum.

Seçtio VII. de Somno.

- Cap. 1. De ſomno ac vigiliis in genere. 3. De inſomniis.
2. De ratione rectè dormiendi.

Seçtio VIII. de Excretis.

- Cap. 1. De excretionibus naturalibus 3. De frictione & balneis.
promovendis. 4. De autumnalibus, præſerva-
torii.
2. De depurationibus ſanguinis ma-

Seçtio IX. de Acidulis.

- Cap. 1. De ortu acidularum. 4. De convenienti utendi modo.
2. De exploratione earundem. 5. De acidulis artificialibus.
3. De operationibus earundem.

Seçtio X. de Thermis.

- Cap. 1. De ortu ac viribus thermarum. 3. De thermis artificialibus.
2. De methòdo earum adhibendi.

Seçtio XI. de Dieta ſpeciali.

- Cap. De infantis recens nati tracta- 5. De diætâ gravidarum.
tione. 6. De diætâ puerperarum.
2. De diætâ junioris ac mediæ ætatis. 7. De diætâ ægrotorum.
3. De diætâ literatorum. 8. De diætâ convaleſcentium.
4. De diætâ ſenum.

SECTIO PRIMA.

DE AERE.

CAPUT I.

De mutatione Aeris juxta anni tempora.

I.

Aeris consideratio inter ea, quæ sanitati tuendæ conducunt, primo meritò loco occurrit, ac omnino maximi momenti est, tam propter ejusdem ad vitam producendam necessitatem, quàm singularem, cum vitiosus est, nocendi vim. Neque enim, ut de evidentibus tantùm dicam, respiratio, transpiratio aliæque excretiones absque concursu ejusdem unquam succedent. ita ut aëre, seu ut accuratius nunc distinguunt, æthere elastico, tanquam universali quodam spiritu à primo vitæ nostræ exordio ne momento quidem temporis absque suffocationis periculo carere queamus, & idem prout cum temperamento cujuslibet magis minusque conspirat, non sanitatis solum, sed & longioris ac brevioris vitæ causa recte simul arguatur. Aer verò vitiosus cibo tali longe nocentior est, utpote qui statim intimos corporis recessus occupat, spiritusque ipsos inficit ac continuò afficit, cum econtra cibus viriosus unâ saltem atque alterâ vice aut per intervalla assumatur, vomituque facile iterum excutitur, aut caloris naturalis beneficio demum digeratur.

Rocconus
Obs. Cur. p.
157.

Hoffmannus
Diss. sel.
part. I p. 185.

II. Corpus nostrum aër non unâ viâ ingreditur, quinque per nares ad caput, perque eosdem acos & quidem

dem mediante asperâ arteriâ ad pulmones ac thoracem, oesophago verò ad ventriculum & ventrem inferiorem, per poros cutis in sanguinem habitumque corporis transit, ac uno quasi ictu omnia penetrat, ut nec foetus in utero materno ab occurſu ejusdem immunis existat.

Hanneman-
nus *Misc. Cur.*
German. Dec.
2. *Ann. 4 Obs.*
1:4.

III. Cum autem idem effluvijs heterogeneis refertus ac in specie humidior, corpora quoque dura ferrum, chalybem, aliaque ex metallis confecta rubigine afficiat, ac peregrino colore obducatur, adeo ut argentum interdum penè in cuprum transmutatum appareat, mirum quoque non est, eundem in corpora nostra molliora agere, ac pro diversitate effluvijs, quibus scatur, notabiles interdum ac subitaneas spirituum, sanguinis ac humorum, quin & partium solidarum mutationes producere. Nec solum corpora, sed & animi certas mutationes pro variâ aëris ratione subeunt, unde & quidam cœlo turbulentiore existente morosiores & minus agiles ac ingeniosi, e contra verò eodem sereno magis ac placido, alacriores quoque sunt ac magis tractabiles.

IV. Ante verò quam de aëris in atmosphærâ nostrâ mutationibus & effectibus ordine agam, quædam de manifestis ejusdem, ut vulgò loquuntur, qualitibus in excessu peccantibus, seu simul salinis, præmittenda, utpote quæ sequentia omnia respiciunt. *Frigidior* proin aër fibrillas cutaneas nerveas spasmodicè quasi constringendo, poros ejusdem occludit, & transpirationem cohibet, unde effluvia corporis retinentur, circulatio sanguinis inæqualis evadit, & hic ipse humoresque redduntur acriores & fermentativi, incrassantur, coagulantur, stagnant, ac catarrhi, inflammationes, febresque oriuntur. *Calidior* è contra corpus nostrum rarefacit, sanguinemque & humores attenuat, ac circulationem intendit, spiritus inflamat, appeti-

tum & digestionem minuit, viresque delassat, omnium pessimus, si humidior simul existat; quoniam tunc fluida corporis nostri ad fermentativam quandam corruptionem simul disponit. Humidior enim aër per se corpus ejusque partes imprimis nervosas relaxat & cruditates parit, unde manifesta statim lassitudo ac pulsus quodammodo debilior percipitur. Siccior è contra sanguinem ac humores reddit acriores, quapropter in magnis siccitatibus morbi tabifici, ophthalmiæ, articulorum dolores, urinae stillicidia ac dysenteria affligunt.

Hippocrates
de lib. III. aph.
16.

V. Mutationem suam aër primario à Solaribus radiis accipit, hic enim cum ignis quidam concentratus sit (uti radii ejusdem per speculum ustorium aliaque instrumenta in fuscum pulverem concentrantur) & lumine suo omnia lustret, omnino quoque aërem pro variâ radiorum ejus impressione aliâque modificatione affici necesse est.

VI. In specie id juxta *quatuor anni tempora* accidit, quæ pro vario, quem terra in motu suo circa Solem, illum universi hujus à Divinâ usque creatione quasi rotatorem, acquirit versuseundem positu, adeoque diversâ radiorum hujus ad horizontem nostrum projectione, in Europa communiter ita determinantur, in aliis verò orbis partibus aliter se habent, uti vernum tempus apud Ægyptios in Januarium ac Februarium, apud Abyssi-

Alpinus de
Med. Egypt.
l. 1. p. 10,

nos in Septembrem incidit.

VII. *Fernus* tempore, cum à radiis Solaribus versus horizontem nostrum propius accedentibus magisque re-
ctis, ac naturâ robore quasi novo accepto redivivâ, cuncta in globo nostro terraqueo agitentur, & varia effluvia atmosphæræ commisceantur, quis dubitaverit aërem quoque tunc magis agitari atque elasticum reddi. Eundem verò vel à pauxillo calore rarefieri thermometra decent, utpote quibus si tantum temperatus digitus

admoveatur, aër statim exin expandi deprehenditur.

Colerus de
febr. inter-
mitt. c. 7. p.
167.

Vernum autem particulis imprimis maximè nitosis scatere dubium non est, cum tellus atomis ejusmodi per hyemem referta existens verno tempore vivifico calore

Hist. natur.
Coll. præd. ap.
T. 2. p. 293.

Solis quasi recludatur, particulæque hæ exin agitatæ dicto modo in atmosphæram eleventur, ac cum aëre corpus nostrum iterum subeant, cujus insuper pori propter calorem ambientem tunc simul laxiores, adeoque

iisdem transmittendis aptiores existunt. Accedunt milleformia plantarum tenellarum germinantium effluvia, aëri verno quoque immixta, quod ex roris majalis

sedimento terreo apparet, seu ex quo iterum variæ plantæ mediante culturâ educi possunt. Cum verò ex

allatis rationibus aër valde fermentativus existat, ita sanguis etiam noster humoresque, qui per frigus hyemale quasi condensati fuerant, citius incalescunt, effervescent magisque expanduntur, quod febres varii generis, hæmorrhagiæ, epilepsiæ ac apoplexiæ sub idem

tempus ingruentes docent. Et quidem plerumque cum quadam quasi despumatione ad partes cutaneas & exteriora, unde & catarrhi, febres scorbuticæ, petechiales, variolæ, morbilli alique cutanei morbi eo tempore

frequentiores existunt. Hi ipsi tamen affectus uti aliàs in dispositis tantum obveniunt, ita quorum corpora viciosi humoribus scatent, dictisque affectibus obnoxia sunt, si consilium sibi velint, aërem hunc evitent, inque

eodem non admodum se moveant. Præterea magna aëris verni inæqualitas est propter exhalationes ejusmodi & calorem adhuc mediocrem, qualis frigoris calorisque alternatio vere inchoante manifestè deprehenditur, quæ omnia etiam sanis non possunt non nociva

existere.

VIII. *Æstas* propter radios Solares magis rectos quotidie existentes, & diuturniorem collectionem, aër, calidior

De mutatione Aeris juxta anni tempora.

dior sicciior ac alcalino acris evadit, qui simul varias tel-
luris ac mineralium particulas æstu Solari in athmosphæ-
ram nostram elevatas, magis magisque attenuat, ac san-
guinem tenuiorem & acriorem reddit, unde continui su-
dores & febres æstuosæ, quæ subin malignæ & pete-
chiales existunt, imo prout magis adauctus æris fer-
vor ver humidum ac tepidum exceptit, in pestem ipsam,
accedente scilicet contagio specifico, degenerant. Cor-
pora temperata ac sana æstate ponderis minoris tribus
circiter libris quam hyeme existunt, propter transpi-
rationem tunc temporis auctiorem.

Dimerbre-
cius l. 1. de
pest. p. 10.

Sanctorius
med. Rat. f. 2
aph. 23

IX. *Autumnus* propter remittentem radiorum Sola-
rium influxum aer magis effoetus evadit, eaque propter
quoque eundem plurimis effluviis falso acidis scate-
re certum est. Hæc ipsa cum massam sanguineam ab
æstatis prægressæ æstu jam enervatam spiritibusque
orbantem, simili ratione ad aciditatem disponant, idcir-
co omnia tunc temporis in corpore magis magisque
ad coagulationem tendunt, fluida ejusdem prius ex-
pansa magis concentrantur, & ad stagnationes obstru-
ctionesque disponuntur, à quibus porrò febres anoma-
læ & quartanæ, tabes, ischuriæ, stranguriæ, lienteria,
dysenteria, dolores ischiadici, angina, asthmata, passio
iliaca, epilepsia ac melancholia causantur. Præterea
minus salubris est autumnus, tum quia respiratio à su-
perveniente aëre frigidior impeditur, tum quia quod
transpirari perhibetur, in corpore remanens acrius
& fermentativum evadit. Ex hoc fonte iterum semi-
na morborum per æstatem concepta exaltantur quasi
& febres malignæ petechiales, imo & pestis ipsa, me-
diante tamen contagio specifico, circa Novembrem ini-
tium sumunt & hyeme grassantur. Accedit autumnus
ipsius inæqualitas ac aëris anomalia, hic enim matuti-
no & vespertino tempore frigidior est, circa meridiem

Hippocra-
tes Sect. 3.
aph. 22

Sanctorius
Sect. 1. aph. 43

verò calidior, unde & morbi quoque tunc perniciosissimi. Nullâ vero autumnno facile quispiam ægritudine afficietur, si frigus superveniens illum vestibus probe munitum deprehendet, bene excernat, urinam imprimis, & ciborum ingestione se in eodem pondere conservaverit.

Sanctorius.
de diet. II. aph.
40.

X. Hyeme radii Solares brevissimo tempore in horizonte nostro morantur, ac magis etiam obliqui versus eundem projiciuntur, unde aër quoque sensim frigidior, humidior, crassior & gravior evadit, qui poros corporis ac sanguinis non ita penetrat, sed potius obstruit ac occludit; Quapropter etiam interiora magis quam æstivo tempore calent, ac inflammationibus obnoxia redduntur. Scilicet ab aëre hyemali, pleuritides, peripneumoniæ, lethargi, gravedines, raucitates, ruses, dolores pectoris, lateris ac lumborum, cephalalgia, vertigines, apoplexiæ. Et hi affectus omnes eo magis, quo repentinum magis, ac nimium frigus extiterit.

Hippocrates
de diet. III.
aph. 23.

XI. Cæterum quæ de aëre juxta anni tempora variante hic allata sunt, intelligenda de iisdem juxta ordinariam sublunarium legem debite constitutis. Non rarò enim accidit, ut circa æquinoctium vernum, imò diu post rigidissimum adhuc gelu existat, ac tellus frigore claudatur, è contra verò solstitium hyemale tepidum ac austrinum sit, quibus casibus & aër ejusmodi alios affectus & quodammodo mixtos causatur.

XII. Ad aërem quoque *Solstitiorum* & *Æquinoctiorum* ratio referenda, quorum tempora cum anni partibus conveniunt, æquinoctii scilicet verni cum principio hujus, solstitii æstivi cum primo hujus die, æquinoctium vero autumnale & solstitium hyemale cum utriusque partis principio coincidunt. Et profecto non de nihilo est mutatio istiusmodi, quæ attendente jam hoc ipsum in suo

climate calidiori Hippocrate circa tempora illa acci-
tam apud sanos, qui plerumque epidemicis spora-
que morbis tum corripuntur, quam ægros, chro-
præsertim morbis decumbentes. Hi enim tum
melius vertuntur vel in deterius labuntur, quod
elementum suum habet in contrariis, quas aër tem-
poris ejusmodi assumit qualitatibus, cum tempe-
mento ægri vel dissentientibus vel conspirantibus,
utæque ac ægrotantium quidam, dum in mari ver-
santur, vitam adhuc satis diu trahere, statim verò ac
terram veniunt, vel ventum ab eadem flantem in-
stant, subito mori consueverunt. Mutationes certè
et circa dicta tempora frequentiores Mercurius in
barometro variante suo situ indicat, mox superiorem,
aut inferiorem locum occupans, cum æstate vix ul-
tra tres gradus descendat adscendatve. Et valetudi-
nis aut affectibus periodicis obnoxii, arthritici, asth-
matici, hypochondriaci, lipothymici ac epileptici, quo-
rum non circa illa tempora molestantur; Testaturq;
de semet ipso Thomas Bartholinus, solstitiorum tempore
se ad omnia consueta munia inutilem existere, & quasi
tunc quoque instanti lassari. Etiam infantes istis
temporibus concepti, constitutione corporis imbecil-
les existunt. Inter solstitia autem æstivum, inter æ-
quinoctia vero autumnale suo ævo & climate pericu-
losissima pronuntiavit Hippocrates. Apud nos æquino-
ctium autumnale ac solstitium hyemale ægris magis
periculis deprehenduntur, ut vel morbis acutis plures obe-
ant, vel chronicis corripiantur aut iisdem succumbant.

l. d. Nat.
human.Wollfius
Cent. 1. obs. 1.l. de Co.
met. p. 12.

lib. de aër.

CAPUT II.

De mutatione Aeris à Luna & stellis.

P^{er} Solem quoque à Lunâ aër mutationem quan-
tum suscipit, testante id non solum barometro,

sed & phœnomenis illis, quæ circa novilunium & plenilunium in plantarum vegetatione ac agriculturâ observantur. Lunare enim corpus, quamvis lumen omne suum à Sole accipiat, radiosque illius saltem reflexos in parte valde exiguâ ad nos remittat, hi tamen ipsi simul aliquid humoris ad sublunarem nostrum orbem devehunt, planeque diversos a Solaribus immediate ad nos projectis radiis effectus producant. Scilicet in plenilunio insigni frigefaciendi facultatē radios hos præditos esse, non uno experimento patet, dum inter alia speculo ac conspicio vitreo excepti manuique applicati talem cum frigore horrorem inducunt, ut tota quasi obtorpeat; ac quoque per speculum in materiam maximè viscidam, lactescentem, & tactu frigidam uniuntur.

II. Imprimis autem cerebrum, quoniam ad conservationem sui multo calore per sanguinem arteriosum communicando indiget, adeoque frigidum omne eidem inimicum existit, frigoris Lunaris energieam maximè experitur, quod præ aliis exempla eorum, qui in radiis Lunaribus dormiunt, docent, qui facile inde Epileptici ac paralytici redduntur. An verò juxta Lunæ quadraturas incrementum & decrementum patiatur, gravis quæstio est. Accuratissimus *Dimerbrochius* nullo firmo argumento id demonstrari posse censet, quin planè contrarium se expertum testatur in vulnerato quodam, cui ossa erani fracta ad latitudinem Imperialis Joachimici ablata, duraque mater eadem magnitudine sponte separata & exempta fuerat, utpote quo casu ejusmodi cerebri juxta phases lunæ mutatio visum neutiquam subterfugere potuisset. Econtra Illustris Præses Societatis Nostræ *Schröckius* eandem ex *Morleti* & *Salmuthi* experientia affirmat, modumque affectionis plenius & pro more suo eleganter explicat.

Pro-

terat autem dicto Miscellaneorum loco *Muralius*
 m, cui ex lapsu in terram cranium fissum fue-
 plenilunio pejus quam novilunio se habentem,
 nia suâ quoque experientia confirmat *VVolfstus*.
 e si alios affectus circa lunæ phases in cerebri
 toti generis morbis debilioribus naturis obvios
 remus, non omni fundamento caret assertio
 di. De habitualibus Epilepticis juxta Lunares
 di quadraturas male se habentibus, confirmata
 & quædam juvenula epileptica maculas aliquan-
 tie habuit, quæ pro variâ lunæ phasi, magni-
 & colore quoque variæ apparebant. Noctam.
 erdum quovis plenilunio mediâ sub nocte su-
 s domus partes conscendunt. Colicæ quoque
 es quædam in plenilunio cum ventris rugitu,
 ne mirum sæpe in modum aucto & in altum sub-
 figunt, cum Lunâ verò decrecente iterum re-
 it. Et calculi vesicæ dolores quibusdam cre-
 Lunâ magis auctiores, haud secus ac urina pro
 Lunæ phasi varie quoque exernitur, ut vel in ma-
 pia secedat, vel supprimatur, cujus ipse aliquan-
 illustri quadam personâ exemplum habui; quæ
 in cachexiam Ichteritiam prolapsa est. Et
 pestem pro phasi lunæ exacerbari, constans Au-
 observatio docet. Qui in Belgio morbis cum
 dine humorum conjunctis ac pituitosis infestan-
 tîa plenâ obire, hectici vero ac sicci senes eadem
 secedere dicuntur. Quod si verò eidem efflu-
 liquem adeoque radii ejusdem positivum effe-
 scribere forte haut convenit, privativus tamen
 e denegandus. Uti enim à Solari lumine calor
 & quasi spiritus quispiam universalis mediante
 am ad corpus nostrum derivatur, cujus benefi-
 ipsum quoque in vigore suo conservetur, ita
 è con-

Obs. chir.
p. 37.

Bartholinus
l. d. Comet.
p. 12.

Lanzonus
Misc. Cur.
Dec. 3. Ann.
s. obs. 1. 9

Forestus l.
18. obs. 8.
Hoffman-
nus Misc. cur.
Germ. Dec. 2.
Ann. 6. Obs.
168.

Ridlinus
Itin. Med.
p. 34.
Bartholinus
At. Hass.
Vol. 1. Obs. 5.
Dimerbro-
kius l. d. pest.
p. 17.

Lemmius l.
4. occ. Nat.
mir. c. 1 & l.
2. c. 41.

Ettmullerus
Tom. 2. p. 771

è contra Lumine Solari per Lunam ejusque phases modificato, cerebrum imprimis ac genus nervosum magis afficitur, utpote ægrius defectum caloris tolerantia.

III. In *Ecclipsi* etiam Solis aër insigne quippiam patitur, & quidam ita afficiuntur, ut notabilem alterationem doloresque capitis percipiant. Proprio experimento id confirmat *Ramazzinus*, dum Anno 1694. 27. Jun. in ipso *Ecclipsi* Solaris tempore Mercurium ad duas lineas in Barometro se extulisse deprehendit, certo argumento, aërem illo temporis momento gravio-rem frigidiorēque redditum. Talem quoque in *ecclipsi* illā anno 1706 die 12 Maji non solum deprehendimus, sed & galli gallinacei testati sunt, non aliter ac tempore gallicinii seu crepusculi matutini cantantes, nec non hirundines obvolitantes, nidosque & latibula sua quærentes. In Helvetia, utpote altissimo Europæ loco, *Ecclipsi* hæc eo gravior extitit, ut tenebræ exortæ, ac legi quippiam scribique non potuerit, aves ex aëre deciderint, ac vespertilioes volitârint. In homine verò mediante aëre ac effluviis Solariū subtractione, *ecclipses* ejusmodi spiritus vitales imprimis afficiunt ac supprimunt, variasque in corpore humano alterationes causantur. Promovet easdem terror circa tempora isthæc animos timidiorum imprimis ac hypochondriacorum occupans, quoque ipso ad affectus ejusmodi morbosos magis magisque disponuntur. Quod verò non omnes ægri afficiantur, & quidam ali- quando morti proximus sub ipsa *Ecclipsi* Solari vires ad biduum recuperârnt, veritati huic non contrariatur. Cæterum post *Ecclipsin* Solis magnam mulieres ali- quando in Sicilia monstra duorum capitum peperisse observatum est.

IV. *Ecclipses* Lunaris efficacia mihi quidem admo-

Borellus
cent. 2. obs. 80
Misc. c. G.
Dec. 3. Ann.
4. App. p. 15.
16.

Valentinus
Nov. Lit.
Hamb. Ann.
707. p. 235.
Feinlerus
Hamb. Histor.
p. 4.

Ridlinus
Millenarius
cent. 1 p. 43.
Glin. Ann.
6. p. 1277.

Bartholinus
Cent. 3. Ep.
76.

dum parva videtur. Eadem tamen non minor Solari ab Eodem curiosissimo *Ramazzino* deprehensa, utpote quâ anno 1694. 27 Jun. durante in Mutinensi civitate per noctem major pars ægrotantium obiit, ac eâdem pene horâ, quâ nimirum Lunâ laborabat, quin & nonnulli repentinâ morte interiêre. Celeberrimus *Vernamius*, quoties Luna in ecclipsi defecit, repentino animi deliquo corripiebatur etiamsi nullam defectionis lunaris noticiam præviam habuisset, quamprimum autem Luna priori lumini restituta confestim refocillatus convaleuit. Forte autem Autores hi ecclipses Solares intellexerunt.

Bartholinus de Com. p. 13
Konigin Misc. c. 6.
Det. 2. Ann.
9. Obs. 13a.

V. Reliquorum *planetarum, cometarum*, interdum impune spectatorum, ac *stellarum fixarum* in aëre alterando concursus, quamvis ab Astrologis asseratur, cum tamen lumen horum corporum, ceu quoque ex conspectu eorundem apparet, multis modis debilius ac ipsius Solis ad nos deveniat, etiam eorundem effluviis adeo sensibilis efficacia adscribi nequit. Saturnum interim atmospheram nostram frigidiorē ac rigidam nimis reddere, elapsâ hyeme abunde sensimus, & de aliis planetis tempestatum varietas confirmat. Canicularium tempore fluctuant in cellis vina, canesque maximè in tabiē aguntur, ac inter homines febres ardentes grassantur. Imo quamvis interdum æstus non adeo magnus existat, carnes tamen facilius tum putrecunt.

Svvelingius de v. scient. part. 4. p. 310.

VI. *Paracelsus* certa stellarum recrementa asserit, quæ in terram quasi exspuerent, unde febres malignæ, *typhus*, colicæ imò peffis ipsa sequerentur, eaque interdum intestinis simillima existere, interdum linguâ crassitudine digitali, punctis atris signatam repræsentare, modo maculis luteis nigris ac lividis insigniri. Verum cum asserta hæc rationi repugnent, ac præter naturam *Paracelsi* nemo alius ejusmodi quid observare

Dimerbrochius de pest. p. 20.

Borrichius
Hermes. Vin-
dic. p. 286.
 42.
 Hierne. *Nov.*
Hamb. ann.
 709. p. 171.

potuerit, hæc ipsi ebrioso ac somnianti ita apparuisse arbitror, quamvis aliàs sobrius non pauca ad Medicinæ ac Philosophiæ etiam illustrationem suppeditârit.

CAPUT III.

De mutatione aëris à meteoris.

I.

Astris succedunt metēora, & quidem primò ignea. *Fulmina* maximam partem naturæ sulphuræ existunt, cum luceant ac ardeant, , odoremque sulphuris referant, ac proin absque omni dubio quoque aërem & loca mutabunt, ubi copiosius vibraverint. Quamvis autem halitus ejusmodi aërem forte corrigerent, uti vulgò alias eum in finem suffumigia ex pulvere tormentario adhibentur, non tamen omnium sanitatiæque conducit aer ejusmodi sulphureus, cum etiam post fulmina in isto tractu cerevisia recens & vinum in vase acescant.

Plempius *l.*
3. fundam.
p. 214.

II. Ex meteoris aereis sunt *venti*, quorum ad sanitatem ea utilitas est, ut corruptionem aeris arceant, adeoque causas morborum, & pestilentiam ipsam tandem infecuturam discutiant, cui loci ventis non perflati obnoxii evadunt. Eorundem verò quoque in aere corrumpendo efficacia maxime instituto *Varronis* patet, qui classem Romanam Corcyræ totam penè ægrotantem, immisso fenestris novis aquilone, obstructisque quæ austrum admitterent, ac januâ permutatâ sanitati restituit. Et quis non ventorum efficaciam cum sanitatis interdum dispendio indies experitur. Hi ipsi verò aliam atque aliam temperiem induunt propter locorum conditionem & situm, ex quibus & per quæ spirant, quæ inter maximè eminent montes, sylvæ, paludes ac lacus, adeo ut si mons quispiam nivibus coopertus etiam versus meridiem situm suum obtineat, ventus ob mediu

Kircherus
l. 4. Mund.
subr. p. 214.

dium nivofum, quod pertransit, frigidior, qui paludes terrasque aquis stagnantibus perfusa transit, humidior, qui per arenosa deferta & sabulosa loca, Solis æstu adusta spirat, calidior & ficcus magis existat, quique è locis metallicis, speluncisque prodit, malignus ut plurimum sæpiusque pestilens evadat. Plerumque autem refrigerant venti, & caput imprimis obstruunt, quod præ aliis corporis partibus maxime iisdem exponitur. *Orientalis* tamen, quod ex locis Sole æstivo exsiccatis proveniat, calidior paulo & ficcior est, nisi quod hyeme ac medio vere in quibusdam regionibus frigus inrensum afferat, quod nives in montibus altissimis jacentes Solaribus radiis magis rectis existentibus, lique scat, & frigidos ejusmodi atomos eò quoque advehat. Tranquillus ut plurimum ventus est, nec turbis procellofis comitatus, saluberrimus simul ventorum, & magis cum spirat mane, quam vesperi. *Occidentalis* utpote ex oceano Atlantico exurgens, frigus humidum ac imbres largas infert, ac præterea impetuofus valde & violentus est, præsertim si cum boreali australique junctus fuerit. Salubrior tamen cum spirat vesperi, utpote à loco, in quo tum à radiis solaribus magis attenuatur atque illustratur. *Septentrionalis* è locis Soli intactis, niveque & glacie obstitis spirans ventus, frigidus & ficcus est, adeo ut si per aliquot dies continuet, frigus intolerabile & mediâ quoque ætate sensibile evadat. Siccitatem autem aer ipse indicat, qui eo spirante magis serenus evadit, & plateæ quoque squalore antea oppletæ, exsiccatae. Septentrionalis verò ejusmodi ventus pectori & toti corpori maximè nocet, quamvis aliàs in se non insalubris existat, aeris corruptionem impediat, & eundem quasi expurget, adeo ut pestes ipsæ versus aquilonem progressæ, plerumque sistantur; Populi quoque Septentrionales Scoti, Norwegi, Sueci, Livones, Li-

Hoffman-
nus *Diff. sel.*
part. 1. p. 15.

Plempius 4,
fund. p. 215.

Hoffman-
nus *Diff. sel.*
part. 2. p. 282.

thuani ac Moschi corpora habent procera, obesa, robusta, coloris candidi, oculos cæsius, capillos directos, ossa oblonga ac sanguinem multum. Quapropter etiam fortes sunt & bellicosi, fœcundi ac longævi, idque propter transpirationem ab aere ejusmodi moderatam, adeoque conservationem calidi & humidi, in quo vita & nutritio consistit. Cæterum ventus hic in Belgio

Plempius l. 3.
fund. p. 215.

quoniam à mari Hollandico afflat, nubes quoque è vaporibus Oceani illius concretas & pluvias simul advehit. Meridionalis seu *Auster*, quod è locis calidioribus spiret, inque comparatione ad nostras regiones mare mediterraneum maximasque paludes transeat, etiam humidus tepidus & fermentativus existit, ac squalore omnia replet, dum particulas aëris elasticas quasi laxat, ac eundem nubilosum & crassum efficit. Hinc verò capitis gravitas, vertigo ac somni turbulenti, sensus & memoriæ debilitas, lymphæ stagnationes ac defluxiones oriuntur, quibus etiam clavi in pedibus, & quod magis est calculi in vesicâ, majori dolore afficiuntur. Eâque ratione etiam qui in capite aliquando vulnerati fuerunt, austrum athmosphæræ imminentem in loco vulnerato percipiunt. In Belgio maritimo incolæ plurimâ anni parte ægrotant, quod multæ civitates Austrum atque Africum respiciant. Insuper, ventus hic alvum humectat, & corporibus lassitudinem causatur, unde plumbeus *Horatio* eleganter audit. Eodem multum ac longo tempore spirante febres catarrhales, scorbuticæ, variolæ & morbilli frequentiores, ac maligna plerumque aëris constitutio subsequitur, & in juniore

Lemnius
occ. Mar. p.
298.

l. 2. Satyr.
p. 298.

Zacchias
Quæst. Med.
Leg. l. 3. p. 315

Insuper ætate lumbricorum abundantia, qui ea propter certis annis frequentiores ac epidemici inter adultos non rarò existunt. Australes populi etiam, uti Afri, Arabes, Persæ ac Indi constitutione septentrionalibus contrarii sunt, corpore breviores ac macilenti, san-

ine acri ac paucis, capillis crispis, adeo ut in rebus ejusmodi mulieres plerumque quadruplo nuntios superent, nec admodum fecundæ existant, tate verò Septentrionales superent. *Cardinalium* rum varietatem ut subjungam, prolixum nimis egregia verò experimenta de iisdem instituit Illustratior *Hoffmannus*. Futuros autem ventos beo barometri portatilis explorare docet *Parkerus*, *part. 1. p. 166* us Londinensis, ac quatuordecim diebus antea charta indicat, qualis ventus singulis diebus inualisque aer sperandus sit, quod tamen ob ratio sagacissimo *Hoffmanno* allatas juxta cum eodem deri minus posse arbitror. Ante omnia igitur inuendis ædibus, porticibus, vestibulis, fenestris, omnique prospectu per quem in trichinia & coventi se ingerere queant, dictorum ratio maximbenda, & quod cuiusvis satis abunde notum, interlandum aut peregrinandum qui sanitati graves vel evitandi, vel corpus contra eosdem vestibus muniendum, vel sudorifera subjungenda.

Ex meteoris aqueis *pluvia* est, quæ si immoderata ac diuturna extiterit aërem ad corruptionem se disponit. Hinc assiduus imbribus putredines longa, fluxus alvi, apoplexiæ, epilepsiæ, angiparalytes oriuntur, præsertim iis qui diutius in iusmodi pluvioso versantur, madida vestimenta pore exsiccari patiuntur, & jam alias ad recensifectus dispositi sunt. Eadem & *nivis* ratio, cuem replentis incommoda & frigus positivum vel norunt, & qui nondum ære lavantur interdum e percipiunt. Nix enim figuræ hexagonæ est, & adeoque poris corporis sese insinuandis, inficiendis aptissima. Mordicatio tamen quam in ta ut membra nix tacta ardore quodam molesto

Diff. Sel.
part. 1. p. 166
Ecchardus.
Ab. hannov.
monstr. ann.
701 p. 81.

P. 157. 190

Lemnius
occ. p. 386.

Hippocrates
Sec. 111. aph.
17.

Bartholinus
de figur. Niv.
p. 36. 33.
Bartholinus
de Nivis usu
p. 10. 178. 187

sect. III.
c. 2.

rubeant, & autoribus quibusdam à frigore uſta dicantur, ſali cuidam nivali adſcribenda, de quo infra pluribus ago. Hinc enim quibusdam puſtulæ quoque in genis & naſo obortæ, quodq; qui per copioſam nivem peregrinantur, appetitum caninum ſeu bulimon patiantur.

Hoffmannus
Diff. ſc. part.
1. p. 241.

Vossius l. 3
Idol. p. 388.

Dec. 1. Ann.
3. Obſ. 8.

IV. Ros vere & autumnno imprimis comparens, arborumque sæpe ac plantarum foliis maculas inducens facile indicat, qualis eo tempore aer se offerat, maxime in matutino peregrinantibus, cum & pecudi noceat, si summo mane in agros ejusmodi roscidos agantur. Ros enim hic salium ac sulphuris in aere genitorum vehiculum est, ac irritandi vi pollet, eoque magis corrosivus evadit, quo longius ab indole suâ degenerat, unde quoque qui nudis pedibus per campos & prata rorulenta ambulant, eosdem scabros ac maculis puſtulisque plenos exinde contrahunt. Quapropter à pecoribus deglutitus intestina eorum maxime afficit, alvumque sollicitat, interdum adeo vehementer, ut vitam iisdem simul auferat, eâque ratione pestem quandam pecorum cauſetur, atque hæc catervatim succumbant. Quia verò & bilem auget, eapropter quoque viscera animalium exin demortuorum poſt aperturam crocei coloris reperiuntur. Quamvis autem ad hominem omnia hæc non quadrent, ſaltem quid ab aere ejusmodi, quem tam matutinus peregrinator evitare nequit, quam herbis ac fructibus inhærentem cum cibis homines hauriunt, exſpectandum ſit, facile colligi poſteſt. Dyſenteriam lethalem ex eſu braſſicæ capitatæ, noxio rore infectæ, inſecutam notat Scholzius in *Miscellaneis Societatis Noſtræ* ſimulque de roris qualitatibus noxiis pluribus agit. Ipſe quoque ejus opinio ſum, dyſenterix Epidemicæ originem maximam partem ex roris ejusmodi corrosivo, poma pyra alioſque fructus horæ infe-

stante deducendam. Sæpius enim in districtu quo-
dam, post rorem secundum certum nubium tra-
m decumbentem, lues hæc grassatur, in alio verò
ceu post rorem ejusmodi hoc autumno in viciniâ
brassica capitata erucis insectisque aliis abunda-
vit, ac laudabili exemplo importatio ejusdem in
prohibita est. *Pruina* quoque uti ros concretus
eandem similiter corrosiva existente herbæ quo-
dam deficiant, morbos primò pecudes contrahunt, à
egrotantium carnibus in cibum tractis homi-
busque necessario patiuntur.

Huc & *rubigo* pertinet, in quâ non solum acri-
tate corrosiva stygiis aquis, spiritibusque Nitri ac Vi-
tri aut absimilis præpollet, ut egregie *Ramazzinus*
demonstrat, sed & insectorum sale volatili cau-
sa rigidorum pullulago deprehenditur, de quibus
Schröckius Noster uberius tractat. Cum ali-
quando sub initium Julii in frumentis arborumque &
frondibus rubigo ejusmodi appareret, iis qui
in herbis labris degustaverant singularem nauseam ac
vomendi conatum concitabat, quibusdam quoque la-
tentia ulcuscula. Non pauci qui diutius eo temporis
in campis commorati fuerant, febribus ar-
dentibus corripiebantur. Imo qui nudis pedibus in-
de, ut ruricolæ, pustulis & ulcusculis pedum ni-
bis inde vexabantur. Ipsa verò frumenta quæ
proximis filiginis grana, quibus humor ejusmodi
magis largius inhæserat, mirum in modum cor-
rumpuntur, nigricantia ac monstrosa.

CAPUT IV.

De mutatione aeris ex locis particularibus.

Quæque aer à locorum quorundam particularium
regulari constitutione corrumpitur. Uti verò opti-
mus

Misc. Cur.
Germ. Dec. 2
Ann. 9. App.
p. 38.
Misc. c. G.
Dec. 3. Ann.
9. Obs. 93.
Hoyerns
Misc. l. c.

mus est, qui in *montanis* mediterraneis orientem spectantibus existit, & *solum* sterile ac *arenosum* aerem subtilem magis ac siccum reddit, quemadmodum id Helveriae, Rhætiae, Bohemiae & Voigtlandiae incolae evidenti exemplo testantur, præ aliis Europæis maximè sani & longævi, ita quoque *solum pingue* & humidum atmosphæram crassiorem constituit, & *loci declivia* inter montes imprimis altos sita ob radiorum solarium absentiam humidiori aere scatent, eo peiori quo propius montes montibus & colles collibus junguntur, quod per flexuosa obscurarum vallium intervalla plerumque mephitis exhalationum abundet, unde & urbes in declivibus ejusmodi locis veluti in luto jacent, maximèque insalubres existunt.

Sachinus II. Pejor aeris in conclusis locis conditio, unde & *Mist. C. G. puteorum* quorundam per aliquot tempus contabulato-
Dec. 1. Ann. rum & mox resectorum exhalationes ob mephitum
1. Obs. 33. Hammus sulphuream & conceptam putredinem lethiferæ exi-
Mist. C. G. stunt, & aliquot interdum homines ad eosdem descen-
Dec. 3. Ann. dentes uno momento suffocant, uti aliquando Hilles-
2. Obs. 13. Lachmundus heimii & Winsheimii accidit. In Gallia quodam
Oryzogr. scilicet loco aqua salsa in concluso puteo ejusmodi sta-
4 c. 3 gnans, exhalationes adeo mordaces ad cujusdam intro-
Fehrius de spicientis brachiumque immittentis oculos emisit, ut
scorzon. p. 161 planè exinde cæcus redderetur, & brachium paralyti-
Pardiesius corripere. Puteus, in quo intersectorum hominum
Ephem. Gall. cadavera projecta fuerant, centum quamvis ulnas altus,
ann. 67 p. 52 post duos menses tam foetidum tamque venenatum
Parvus aerem dedit, ac conspirantibus ventis per viginti undi-
Chir. l. 10 c. 13 que in ambitu milliaria diffudit, ut multa inde homi-
Zacchias num millia passim per totam Provinciam tanquam pe-
l. 1. Quæst. p. ste interierint. Etiam *granaria* subterranea, qualia in
486 Hungaria passim vidi, diutius conclusa, aere
 vent

matum continent, ad eaque nemini unquam subito
nequam pravus aer prorsus exhalaverit, descen-
dum.

Bocconius

Obs. Cur. p.
468

III. Eò quoque *conclavia* nuperrime concamerata,
alce recenter incrustata pertinent, in quibus com-
nantes noctuque imprimis dormientes, facillime pe-
umoniā, capitis dolorem, præcordiorum angu-
am, sitim, virium languorem ac febres contrahunt,
ob exhalationes calcis vivæ acres & causticas, per
pirationem vasis ac vesiculis pulmonalibus, sangui-
ne ac lymphæ, quin spiritibus animalibus ipsis com-
unicatas. Quidam etiam suppressionem muci na-
cum insequentibus fluxionibus rheumaticis inde
untur. Plerisque sensim scorbutum accersunt exha-
tiones ejusmodi, quibusdam etiam somnum caroticum
apoplecticum. *Concava murorum* ac *templa* ob lapi-
am structuram transpirationem insensilem facile
perimunt, ac in febribus intermittentibus plerumque
causantur. *Sepulchra* verò quid inferant ve-
pillones & bustuarii docent, qui sepulchrorum ostia re-
tendo ac subeundo, pestiferos morbos ac repentinas
morsus sibi accersunt, ut doctissimo *Rammazzini*
vulsum vespillonem senem videre contigerit. Tutius
præsertim æstate *templa* vaporantur rebus odo-
ratis, myrrhâ, thure, quin plane à sepulchris immu-
nent, & corpora tutius extra urbes in cœmite-
ris tumulantur. Terra enim in templis plerumque
siccâ & friabilis est, ut fœtores eò citius è corpo-
bus illic sepultis erumpant, & quorundam naribus fœ-
tidus cadaverosus ipse infestus sit. Romani cadavera
in urbem rogis imponebant, & lege Duodecim Ta-
bularum cavebatur, ne combustio prope ædes alienas
pro pedes institueretur. Solis autem Imperatori-
bus virginibus Vestalibus permissum erat, ut intra

Gökelius

Misc. C. G.

Dec 3 Ann. 9

Obs. 14.

Lancisius

l. d. mort. su-
bis, p. 201

l. d. morb.

Artif. c. 18.

p. 128

Valentinus

Pandect. med

Leg. T. 1 p.

484

Demsterus

Antiq. Rom.

l. 8 c. 6

Quenstedius

l. de sepult.

vet. c. 8

E

urbis

urbis mœnia tumularentur, ac sub Christianæ Religio-
nis primordiis sola Martyrum corpora in templis re-
condebantur. Quamvis autem non semper post aper-
ta ejusmodi sepulchra aut urnas ferales, adstantibus no-
xa quæpiam inferatur, non statim exin negan-
dum, aërem diu conclusum non putrescere, nec vene-
natum evadere, ejus enim infectio alias ob rationes im-
pediri potuit.

IV. Sæpe in locis ejusmodi conclusis animalia vene-
nata latent, quæ iisdem adapertis atmosphæram simul
inficiant. *Basilisci* nomen eapropter frequens, cujus
in cavernis ejusmodi latentis vel solum adspectum ne-
care vulgò dicunt. Quamvis autem non semper, quo-
ties *Basiliscus* alicubi præsumitur, revera quoque talis
adfit, cum plerumque mortes ejusmodi subitaneæ à sul-
phureâ quadam mephiti ac aëre in locis conclusis cor-
rupto accidant, ac insuper apud vulgus multa hyper-
bolice de animali hoc ferantur; Illud tamen interim
negandum non est, *Basiliscum* quando revera subest,
uti interdum adest, licet non radiis visivis, ceu opi-
nantur, effluviis tamen venenatissimis, quæ ex toto
corpore expirat, aërem alicubi conclusum inficere pos-
se, haut secus ac bufo ille ingens, cujus *Frommannus* me-
minit, totum cubiculum infecit, ut plerique mane in
eodem mortui reperirentur. De occulto ejusmodi bu-
fonum veneno integra cubicula corrumpente plura no-
tatu digna *Paulinus* recenset.

V. Etiam post *Terra motus* ex hiatibus ejusdem spi-
rant halitus sulphurei alique, eò semper magis vene-
nati, quò magis ab exitiosis mineris, Antimonialibus,
Arsenicalibus, Mercurialibus aliisque emergunt, unde
plerumque febres Epidemias malignas post se relin-
quunt, quas tamen tempore ejusmodi simul con-
ceprus, etiam promover.

VI.

Lernius
Occult. l. 4.
c. 12

Wedelius
Misc. G. Dec.
1. Ann. 3. Obs.
128

Fromman-
nus d. fasc. 1.
p. 117

Francisci
Jussig. Schen-
ckii. tom. 1.
p. 455

Cent. 3. obs. 79

Bocconius
Obs. Cur. p.
196. 231. 151

VI. *Loca paludosa* microscopio examinata, exhibent compagem quandam foliorum, seminum, florum, caulium, radicum, herbarumque quasi putrescentium. Aërem verò quoque graviolem & fœculentum exhalationibus suis reddunt loca ejusmodi, qui non solum poros cutis constipando transpirationem impedit, ac symptomata scorbutica in partibus cutaneis producit, sed & pulmones maximè afficit. Cum verò sanguis hoc modo stagnationi obnoxius redditus, spiritibus quoque non satis exaltatus existat, omnino in locis ejusmodi morbi, ceu jam ex parte dictum, scorbutici ac hypochondriaci frequentiores existunt, & incolarum plerumque ingenia torpidiora deprehenduntur. A continuâ in locis uliginosis palustribus sub aëre rigido & pluvioso versatione intumescencia pedum, cachexia, hydropsque cum tempore contrahuntur. In aliis hernia intestinalis aliquando inde secuta. Mantuanis propter aërem ejusmodi paludosum hydropes thoracis familiares existere communis incolarum ejus regionis opinio est. Pertinent huc *canales* & ductus aquâ quiescente repleti, quorum si in urbe quapiam multitudo, uti Lugduni Batavorum, aëris salubritati quoque obstant. *Ex inundationes* aquarum, à quibus stagnantibus morbi maligni ac pestis ipsa inducuntur. In urbibus hoc ipsum eo pejus, quod *subterranea cella* aquis repleantur, eoque simul variæ impuritates ex sterquiliniis concitentur, ex quibus dein terrisque inde elevatis halibus aër citius inficitur. Aquæ etiam in quibus *canalis* maceratur, horridâ mephiri suâ totam viciniam instant, ac imprimis fluxus alvinos causantur.

VII. In *sylvâ* aër spissior, nebulosus ac quasi suffocans est, quædam arbores quoque suis effluviis eundem alterant. Ex *querca* enim numerosâ in sylvâ quadam existente, aër aliquando lintea in proximis ædibus spirante

Leighius
AB. Lips. 1771.
701 p. 112

Helwigius
Obs. 77
Foretus
1. 27 Obs. 21
Salmasius
1. de Ann.
Clim. p. 739
Pechinus
Obs. p. 244

Valentinus
Pand. 8. Tom
1 p. 134

Rammazzini
d. Mors.
Artif. p. 285

Helmontius
Tum. Pest. p.
52

rante austro flavo colore tingebat. Etiam umbræ fruticū
juglandis ac *taxi* arboris noxâ suâ non carent. Illam

*l. de Abd.
rev. caus. c.*

14

*Timæus
à Gueldenkle
l. 7 c. 8*

proximis stirpibus arboribusque gravem cum *Virgilio*
Fernelius quoque asserit, occurruntque exempla pri-
mò puellæ, quæ cum jam aliàs caco-chymica mense Ju-
lio sub arbore *juglande* à meridie ad vesperam usque
somnia indulgeret, vehementem primò capitis dolorem
ac vertiginem sensit, sub noctem verò in Epilepsiam,
à qua tamen nunquam antea tentata fuerat, incidit.

*Aldrovandus in Epb.
Gallie. Ann.
69 p. 116*

Deinde rustici, qui post dormitionem ejusmodi para-
lysi correptus est, ex quâ ratione etiam nuces veteri-
bus Græcis *napas* dicebantur, quod carum seu som-
num profundum cum gravedine capitis inducerent.

l. 4. c. 25

Taxi verò Narbonensis umbram hominibus illi indor-
mientibus exitialem existere *Dioscorides* notavit, quod ip-
sum quoque de eâ quæ in Arcadia crescit *Bambinus* re-

49 c. 3

*Comm. in
Thucyd. l. 3
p. 176*

petit. In dubium quidem id vocat *Bodæus*, cum & in
Arduennâ Belgii sylvâ, & in Angliâ copiosissima sit, ubi
ad arcendos Solis æstus plebs à concione sub tegmine
taxi ejusmodi umbrosæ ac annosæ conventus religiosos
agere sæpe soleat, nullo percepto vel tantillo inde in-
commodo. Interim non negat, dolorem capitis iis

*Eclog. LX
v. 30*

Georg. l. 4

v. 47

Eclog. X

v. 96

*Taubman-
nus Comm.
ad h. l.*

excitari, qui diutius sub ea hærent ac manent, quo ipso
activa *taxi* effluvia satis conceduntur, quæ tamen pro
climatis diversitate sæpe variant. Illud certum est, si
alvearibus propinquior existat, mel inde amarissimo
sapore infici, quod & à *Virgilio* jam aliquot locis moni-
tum. Hic idem alibi *juniperi* gravem umbram urget,

in quo tamen mendum subesse videtur. Neque enim
umbram ubique præbet, quia terræ propior ac humi-
lis, nobisque insuper horrida existit. Nec etiam au-
ram spirat frutex, quin serpentibus aliisque venenatis
adversam, quapropter etiam, quod reptilia odorem
ejus fugiant, Græcis *ἀγρυδός* dicitur, *παρὰ τὸ ἵν' ἀγρυ-*
δός

II. Rectè igitur cum *Febrio* quondam Nostro le-
um arbitror juglandes. *Tamarindorum* umbram
um *Zacutus* asserit *sambuci* umbram activam quo-
pronunciat *Bartholinus*, cui favet, quod etiam Epi-
si quidam post primum paroxysmum sub sambu-
rmientes à malo isto omnimode liberati occurrant.
II. De *Marino* aëre quo pacto sanitati detrahat, ma-
fficultas est. Nimis falsum eundem pronunciat
us, scorbutique autorem constituit, cui suffragan-
imans à *Guldenkle*, *Mollenbrokiius*, ac scorbutici scri-
is plerique juxta cum experientia ipsa. E contra
suicidius Venetos, quamquam in medio mari sitos,
rbutio immunes pronunciat, & *Ludovicus Testinus*,
indicias pro salubritate aëris Veneti scripsit, eun-
saluberrimum pronuntiavit, quod ab aquâ ejus-
marinâ volatile aliquod falsum exspiret, ac simul
num acidum, quod aëri commistum, & ab ho-
nis inspiratione haustum, cum alcali corporis nostri
inctum, corruptioni omni resistat, blandam scili-
rmentationem excitando, quâ purum ab impuro
gatur. Distinguendum igitur arbitror inter lo-
i subjecta, ac maria de quibus *Listerus* alique lo-
tur, forte alio modo se habent, utpote in Septen-
i sita, ac ea, de quibus *Testinus*. Et certè cum venti
a marinum maximè purgent, & falsedo per se cor-
oni resistat, non adeo sanitati semper nocivus esse
t, cum aliàs aquæ marinæ aura halitusque siccio-
rificant, ac eapropter phthificis quoque ac cache-
commendetur. Marinum verò aerem corpora ex-
re adeoque roborare, ac à defluxionibus vel præ-
re vel liberare, ex eo patet, quod piscatores in
agentes, & nautæ affectibus arthriticis non labo-
unde & *Plinius* corpora piscatorum cornea vocat.
In *orbibus* etiam aer pejor quam in rure, cen-
E 3 craf-

L. d. scherz.
p. 123

L. d. nistot.
princ. q. ult.
cent. 2. Epist.
100.

Exerc. de
mas. Chron.
p. 191
L. 3 Ep. 29

Op. Tom. I
p. 339
AB. Lippf.
Supl. Tem. 3a.
165

Voglerus
Comm. Diac.
c. 32 p. 131

L. 31 c. 9

crassior ac non perflatus. Dein quoque idem mutatur
 à rebus iis, quæ incolis omnino necessariae sunt, utpote
 ex carentia illorum plurimum aliàs incommodi subi-
 turis. Ita *carbonum fossilium*, quo ad alendum ignem
 utuntur, fumo aër Londinensis adeò inquinatus fertur,
 ut gravissimos pectoris affectus incolis inducat, ac di-
 midia eorum pars vel phthisi vel peripneumonia obeat.
 Idem quoque & Leodii contingere, mihi istac transeunti
 relatum est. Apud Belgas glebarum bituminosarum,
 quas *Terfas* vocamus, incensarum tantam corrodingi
 vim vidi, ut metalla ipsa in ædibus deteriora reddat,
 quid non in corpore molliori efficiet fumus
 ejusmodi cum aëre continuo inspiratus. Pertin-
 ent huc cubicula fumosis *candelarum* exhalationibus
 referta, præsertim si clausa sint, & nulla in fenestris va-
 poraria habeant. Qui enim in locis ejusmodi studiis
 præsertim simul intenti diu multumque vigilant, pul-
 mones plerumque ac cerebrum ita destruunt, ut feb-
 rim destillationibus ad pectus corripiantur, ac dein con-
 tinuò vexentur. Quosdam etiam in Apopelxiam in-
 dor ejusmodi derivat, ac suffocat. Magis tamen mi-
 nusque inquinatur aër, prout sebum mollius impu-
 riusque est, aut cum solveretur, adustionem recepit
 ceu quoque nidor acrior exhalat ex sevo bovillo seu vac-
 cino, ac insuper magis nocet sebum ex male sanis anima-
 libus, aut iis, quæ morbo quodam interierunt, desumptis.
 X. *Cloaca* quoque, quæ in populosis urbibus ad pu-
 blicam commoditatem constitui solent, quo frequen-
 tiores juxta se invicem locatae sunt, tantò magis aëri
 salubritati in viciniâ quaquaversum detrahere nem-
 dubitabit. Eodem & *stabula* pertinent, unde quibus-
 dam in viciniâ habitantibus capitis dolores excitantur
 nec raro febres insequi observatum est. Ut proinde
 sordium & excrementorum illuvie, quibus plateæ pu-
 blicæ

Meibohm
 Eutro. 2 ad
 Fernel 94

Solenander
 de B. V. conf. 6

Zacchias
 l. 5. Quæst. p.
 41

interdum replentur, & à quibusdam in usum cecoticum sollicitè cumulantur, non minus meruendum enim quam febrium malignarum inductioni ac promotioni favere experientia de *Parisiensium* ac *Tholosanorum* in Gallis testatur. Dimerbrokius l. de pest. p. 154

II. Immundas quoque artes, quales sunt coriario- & eorum qui fides seu chordas pro instrumentis cis ex intestinis animalium præparant, aërem in- ac corrumpere dubium non est, imprimis si in- opificum ejusmodi frequentia, fordities, & loci aptitudo, cœlive aut situs ratio accedat. In præ- P. & B. l. c. 6. n. 11 Rammazzinus de morb. Artif. c. 16 p. 105

ione enim isthac primò maxima pars panniculi cum adipe vel pinguedine ad corium remanet, omnia fermento accedente separari abradique durante verò ejusmodi putrefactione à reliquiis ille hærentibus intollerabilis fœtor excitetur. De- Ammanus Med. Crit. cas. 81

quod pelles abstractæ etiam si recentes jam tamen cadaverosum quid & ad putredinem dispositum- Bohnius de off. med. p. 133

neant. Ejusmodi igitur officinæ aërem corrumpunt rectius ad urbis mœnia ablegantur, quas inter censenda, ubi candelæ sebaceæ frequentius & in- conflantur. Quapropter non mirum, in ultima

ante viginti circiter annos Bohæmiam & Silesiam Rammazzinus l. c. p. 209

ante contagium citius in illis ædibus se propagasse, Bocconus Obs. Cur. p. 463

linis linteis saponem lota fuerant. Quantum verò

se putredini saveat, inde quoque patet, quod ve-

nicæ eodem lotæ facillimè pediculis repleantur!

III. Ad loca particularia aërem corrumpentia so-

xtiam *metallica* pertinent, in quibus exhalationes

males aerem ita inficiunt, ut in pulmones ac reli-

quod corpus admissus, naturalem temperiem planè Rammazzinus p. 11, 14

stat, ac in metallorum fossoribus dyspnœas phthi-

sepeplexias, paralyses, artuumque tremores cau-

imprimis verò Mercurij ac Vitrioli mineræ

præ

præ cæteris pulmonibus ac nervis infensæ existunt. Effluvia autem ejusmodi metallica interiora afficere vel exin solum patet, quod metalla ista, in quibus eruendis vivi laboraverant, in fossorum corporibus post mortem apertis reperta quoque fuerint. Officinæ tamen
Nerv. Musc. ann. 709 p. 116 ferreæ montanæ athmosphæram suam à peste semper immunem præstare dicuntur.

CAPUT V.

De Aëre contagioso.

I.

MAXIMÉ verò aerem inquinat contagium morbosorum corporum. Uti enim in statu naturali è corpore nostro partibusque subcutaneis effluvia transpirant, quæ circumcirca, siquidem oculis usurpari possent, instar lanuginis in pomo perfico apparerent, ita quoque è corpore morbofo & præter naturam affecto atomi quidam similis qualitatis exhalant, ac mediante aere ad corpus vicinum ejusdem speciei deferuntur, eidemque similem præter naturalem affectionem imprimunt. Contagium vocant Medici, cumque morbi plerique omnes cum motu sanguinis celeriori aut effervescentiâ ejusdem ac despumatione conjuncti, transpirationem magis auctam habeant, dubium quoque non est, aerem cubiculi, in quo æger febre malignâ, petechiali, imo & nonnunquam intermittente præsertim scorbuticâ, morbillis, variolis, dysenteriâ, leprâ, lueque veneriâ & maximè peste laborans decumbit, halitibus ejusmodi morbofis refertum, & sanitati aliorum cubiculum idem frequentantium, aut athmosphæra eâdem utentium maximè infestum existere.

II. An cadavera morbis ejusmodi & inprimis pestis
Zacutus l. 2 defunctorum adhuc contagiosa sint, à quibusdam disputatur, quod tamen negandum minimè est, primis præsertim
visfor. princ. p. 340

sertim horis, & dum adhuc calida sunt, aut cum jam diu extincta jacuerunt, & putredinem contrahere cœperunt. Ut adeo ipse quoque perniciosius arbitrer, corpus ex pestilenti lue demortuum, quam ipsum ægrotantem attingere, cum vehementius venenum in causa extiterit. Tale quid observatum in famosissimâ illâ apud Vêtères peste Atheniensi, in qua etiam bruta ac corvi defunctorum cadavera perhorrescebant, adeoque contagium illud mortuorum corporum pestiferum sentiebant, quæ verò fortè gustaverant, protinus moriebantur, ac veluti subito extinctæ jacuere. Quando verò cadaver tam diu mortuum fuit, ut jam plane refrigeratum sit, quod tamen propter putredinem conjunctam rarissimè accidit, non admodum contagiosum amplius videtur, cum propter frigiditatem & caloris naturalis extinctionem, sanguis ac spiritus non amplius agitentur, pori conciderint, nullaque amplius transpiratio, & veneni latitantis actio propter defectum caloris ac motus torpida ac languida reddita sit.

Panarollus
pent. 1 obs. 18.
Dimerbro-
kiius L. 2 p. 152

Thucydides
L. 2 Hist. p. 127

III. Grassantibus verò contagiosis ejusmodi morbis non necesse est, ut universus aëris, quaque patet loci ambitus, simul in substantiâ corrumpatur, cum ad contagium sufficiat, ut aër miasmata ejusmodi intra se suscipiat, & alio transferat. Patet illud primò in constitutionibus quibusdam pestilentibus, in quibus aves aliæque animalia, quique ex hominibus aliorum consortia virant, peste non corripiuntur, quod tamen necessario fieri debuisset, si contagium ipsam aëris substantiam destruxisset, utpote quo casu etiam segetes & fructus à pestilentis aëris malignitate simul corrumpuntur. Deinde quod hyemali tempore, quo homines sese passim in hypocaustis associant, contagium maximè propagetur. Denique quod nonnunquam in peste fumus quidam cœruleus à domo infectâ ad aliam domum transmigret,

Dimerbro-
kiius L. 1 p. 77

Hanneman-
nus Mist. C.
G. Dec 3. an-
no. 5 Obs. 136

observatumque sit in domo illâ, quam fumus ingressus vix quempiam remansisse superstitem. Hic autem fumus demum substantia aëris corrupta est. Simile quippiam ante annos quadraginta in pago quodam haut procul Coloniâ Aggripinâ accidisse à Viro quodam Erudito ac Honoratò mihi relatum est.

IV. Particulas ejusmodi infectas ad salium naturam refert *Simon Paulli*, & non incommode Si enim ad sulphuream classem pertinerent, necessariò illud semper olfaceremus. Interdum enim infectus aër etiam ad certam distantiam odoratu perceptus fuit, & aliquando fracedo pestilens crematas soleas oluit. Recentiores ex corporibus infectis per omnes corporis poros vermiculos cum halitibus diffundi arbitrantur, tam subtiles exilesque, ut non nisi exquisitissimo microscopio detegi queant, qui in quodcunque humanum corpus obvium irruant, eidem tenacissimè adhærescant, ac simili ratione ad corruptionem disponant. Quamvis autem negandum non sit, in massâ sanguineâ quorundam ægrorum, morbis etiam quod notandum, non contagiosis laborantium, non rarò vermium foeturam existere, eosque interdum majores esse, ut & citra microscopium cernantur, & sanguinis è venâ sectâ effluxum impedian, non tamen exin verminosa ejusmodi infectio satis probatur. Quis enim unquam animata hæc seminia in aëre adhuc volitantia per microscopia deprehendit, ac etiam gratis præsupponitur, quasi omnis putredo verminosa existeret, quod tamen solidâ probatione adhuc indiget, cum vermes putredinem quidem comitentur, producti tamen potius ejusdem, quam causa existant. Immo nimis microscopiis suis tribuere videntur pathologiæ ejusmodi animatæ patroni, & forè fibrillas quasdam in sanguine fluitantes pro vermiculis habent, cum hæ aeri expositæ natura-

Digress. de febb. malign.

p. 67

Meibomius Diff. de febb. malign. § 6

Borellus Cens. 1 obs. 74

Helmontius Tum. pest. § 48

Bartholinus & Sachsius misc. C. G. Dec. 1 Ann. 1 Obs. 50

Borellus Cens. 3 obs. 4

Rivinus trad. de pest. p. 18

turaliter se dilatando & contrahendo credulis nimisque curiosis spectatoribus facile illudant, quæ conjectura eo magis confirmatur quod vermiculi ejusmodi non nisi post aliquot ab emissione sanguinis horas in eodem deprehendi posse vulgo asseratur. Et cum non pauci illorum, qui morbis ejusmodi contagiosis laborant, sanitati iterum restituantur, non video quo pacto hoc ipsum cum vermiculorum talium in sanguine abundantia consistere possit, ne dicam quod phænomena alia in morbis contagiosis occurrentia, uti petechiæ ac bubones ab iisdem derivari haut queant.

Schröckius
Schol. ad Hel-
vig obs. 94

V. Cujuscunque autem naturæ effluvia ejusmodi contagiosa demum statuuntur, ab effectu patet, existere eadem instar fermenti specifici, & quamvis sint corpuscula exilissima, viscosa tamen simul & lenta esse, ac eapropter corpori sano facile adhærescere. Deinde tali vi fermentativâ pollere, ut mediante aëre intra sanguinem & viscera recepta à calore nostro adhuc magis quasi resolvantur, inque plura alia se diffundant ac multiplicentur, tandemque naturalem corporis œconomiam omnem turbent ac destruant, modo rarefaciendo ac putrefaciendo, modo coagulando, prout naturæ magis alcalinæ ac aëris, aut magis acidæ existant. In ppe hæc omnia statim & subito fiunt, cum contagium hujusmodi sit instar veneni subito putrefactivi, & hæc ipsa ceu morbus Epidemicus subito per contagium illatus, omniumque acutissimus, utpote majorem ægro-tantium partem rapiens, à febribus epidemiis malignis, pestilentialibus probe distinguenda sit, cum quibus tamen à vulgo & plerisque Medicis confunditur, quamvis & causa & gradibus longe inter se differant.

VI. Effluvia verò contagiosa quæcunque cum aëre, ceu dictum corpus nostrum subeuntia, tantum in prædispositos agunt, ac præsertim Cholericos afficiunt. Hi

enim utpote sanguine magis rarefacto ac oleoso præditi, ad febres malignas petechiales, anginas pleuritidesque suscipiendas magis quoque inclinant. Etiam quibus transpiratio minus libera est, facilius contagium suscipiunt, namque particulæ ab effluviis contagiosis in motum ac fermentationem concitatæ, inque aliis robustioribus transpirantes, hic retinentur sanguinique magis impinguntur, uti ex ratione oppositâ scorbutici ac scabiosi non facile peste corripuntur. Qui verò temperamenti melancholici sunt, propter acidam sanguinis constitutionem in aere infecto minore periculo versantur. Observatum etiam quosdam absque incommodo cum infectis aliis nullo sanguinis uncule sibi junctis conversantes, postea à quodam consanguineo morbo levi occasione infectos fuisse, quod ipsum quamvis vulgò ad spirituum convenientiam, & haut ab similem corporis dispositionem referatur, non tamen excludendos arbitror concurrentes animi, propter consanguineum laborantem, passiones ac terrores, utpote quibus quo magis quis abripitur, eo magis contagio suscipiendo quoque obnoxius redditur.

Donkers
Id. febr. per.

p. 353

Pechlinus

Obs p. 445

L. de pest. nos
p. 30

Baglivus
1 prax. p. 131

Dimerbro
hins l. 2 de
pest. p. 188

VII. Affectibus enim ejusmodi spiritus animales prosteruntur, motus cordis immutatur, transpiratio ac ventilatio corporis sufflaminatur, ac fermentum contagiosum citius vires suas exserit, ut sanctè testetur Rivinus, se in peste novissimâ Lipsiensi nullum huc usque vidisse ægrum ex peste, qui non à terrore eam contraxerit. Quam etiam causam arbitror, quod in principio febrium malignarum ac pestis ipsius tam multi pereant, cum experientia simul testetur, nullum salubrius præcavendi consilium existere, quam dictis morbis grassantibus animo esse forti & in utramque fortunam parato, ac eum in finem subin haustum vini generosi assumere, ita tamen ne excretiones naturales turbentur.

VIII.

VIII. Quamvis autem supradictum effluvia contagiosa pro constituendo contagio mediante aere ad corpus ejusdem speciei deferri deberi, eo ipso tamen non cluduntur res aliæ atomos ejusmodi contagiosos horrantes quasi ac foventes, & cum in usum adhibentur eosdem iterum mediante, qui omnia permeata aëre vivo corpori communicantes. Contagium mediatum communiter audit, ejusque fomitem agunt lecti, linum, annabis, bombax, lana, sericum, pelles, & confecta ex omnibus his linteola, tunicæ, vestes, funes; Præterea lupulus, chartæ quoque papyraceæ & libri, quin & pecunia ipsa. Quamvis enim de hac quidam dubitent, cum men stannum absynthii vel alii odorem & saporem, iisdem conricetur, retineat ac communicet, quin & oneta sordibus seateat, quo magis sudantibus manibus contrectatur, imo halecum aliorumque balsamentorum odorem referat, dubium quoque non est, eam miasma continere ac simul inficere posse. Etiam animalia canes atque feles contagium propagant, dum una domo ad alteram currunt.

IX. Quamdiu contagium in fomite ejusmodi latere solet, pro substantiæ, quæ is præditus est, raritate ac densitate, ac veneni ipsius efficacia diversum est. Sæpe longo tempore in eodem asservatur, & cum eodem locoque ad longinqua loca alia transfertur, si scilicet res non agitetur, aut incalescat, aut ventis non percutitur. Ita Urbs Amstelodamensis ante annos circiter adraginta peste infecta est à navibus duabus Smirnae, Asiae minoris emporio, peste tunc infecto advenientibus, quæ tamen per duos menses & amplius in mari steterant, nec quicquam cum contentis mercibus in mare marinò purgatæ fuerant, qui aliàs etiam occlusa fecerant, ac pennas, aquilarum gryfeas aliquando albas addidit. In quadam domo pestis ex telis araneorum,

Hoffmannus
in Eras. c. 7

p. 12

Ranchinus
l. de purit.
ver. infect.

sect. 5

Zacchias
l. 3 Quæst.

p. 319

Sebizius
Diff. de morb.
contag. § 75

Ammannus
Medic. Crit.

cas. 32

Schröckius
in schol. ad

Helwig. obs.

p. 521

Valentinus

Pand. Med.

leg. Tom. 1. p.

480

Parvus l. 22

Chir. c. 10.

Wollfus

Misc. C. G.

Dec. 2 Ann. 7

Obs. 192

Dimerbro-

kius l. 1 d. pest.

p. 80. 146

Bocconus

Obs. Cur. p.

441

Forellus l. 6

Obs. 22

in quibus ante menses sex contagium se insinuaverat, casu iterum excussis cepit. Vulgaris opinio est, contagium intra anni spatium post cessationem pestis demum penitus extinguui, ut postea nihil amplius metuendum sit, arbitror tamen in negotio hoc maxime arduo neminem satis cautum se præbere posse, cum aliquando funes, quibus peste mortuorum corpora sepulchris illata erant, per triginta annos delitescerent & casu moti, tantum brevi contagium intulerint ut decem millia hominum absumerentur.

Trincavella
Consil. 4, p.
360

CAPUT VI.

De Emendatione Aëris.

I.

UTi temperatus ventorumque suaviter spirantium flatibus leniter agitatus, serenus & ab omni inquinamento liber aer ad sanitatem integram conservandam necessarius est, ita *primò* repentina ejusdem ac præceps mutatio & turbatio evitanda. Cum enim repentini motus omnes œconomiam animalem afficiant, multò magis hoc metuendum est ab aere, ceu à quo, ut *supra* dictum, magis quam à rebus aliis afficimur. Existit autem repentina maxime mutatio à calido ad frigidum, à sicciore ad humidiores & vice versa.

Hippocrates
lib. 6 Epid.

de B. 1 p. 1.

II. *Deinde* meridianum solem ac matutinum vespertinumque frigus, ut & auram fluminum atque stagnorum, imprimis circa æquinoctia evitanda.

III. *Tersò* nunquam jejuno stomacho aeri præsertim excessivo ac rori matutino quispiam se committit. Cum enim in jejunis inspiratio fortior sit, etiam aer iisdem plenius interiora subit, eademque afficit. Quod ipsum ne fiat, optimè assumptione liquidi cujusdam calidi præcavetur, utpote post cujus usum exspiratio major evadit, cor fortius pulsatur, atque à centro ad peripheriam

eriam propellit, nec aër matutinus ejusdemque in-
 amenta ita prompte admittuntur. Ac certè in
 nostra ætas felicior antecedentibus est, quod sorbil-
 ionibus *Thea & Coffeè*, radicis *Nisi*, nec non *Chocolata*
 ideat, quæ si alias medicamentosi nil continerent,
 eapropter matutino tempore commendanda ve-
 quod non solum illud ipsum optimè præstent,
 & cruditates stomachi hesternas corrigant, acredi-
 que in sanguine diluant. Minori insuper cum sa-
 tis dispendio sumuntur infusa ejusmodi, ac vini a-
 sti haustus, qui vulgo eandem ob intentionem matu-
 o tempore nimis frequentes sunt, de quibus tamen
 a suo loco pluribus agetur. Idem præstabunt salia
 atilia, spiritus, Tincturæ, essentia, rotulæ ac morsuli,
 ra constitutionem cujuscunque ab ordinario Medi-
 accommodati, nec non condita aromatica Zinzibe-
 Nucis moschata, corticum citri, aurantium, vel
 m simplices radices Zedoariæ, angelicæ, helenii,
 damomum, baccæ lauri & allium, non tamen omni-
 promiscuè. Etiam *butyrum* cum pane quotidie co-
 sum adæquaturn auræ matutinæ imo pestilentialis
 rigendæ remedium. *Höfero* visum, dignumque quod
 cui suo Medico infereret. *Dimerbrokius* illi caseum ovil-
 i viridem adhuc imponendum, ac insuper poculum
 evifæ melioris super bibendum suadet, nec absque
 ione. Alii *ruta* folia addunt, vinumque cui absyn-
 m, carduus benedictus similesque herbæ infusæ su-
 bibunt, talemque præsertationem optimam judicat
 fims. Nec *Tabaci* fumum matutinum dissuadere
 lum, cum aërem humidiores noxium optimè cor-
 re, ac propterea salivæ expuitionem promoveat, ceu
 m ejusdem in peste *Noviomagensi* præcavendâ infi-
 mæ apprehendit *Dimerbrokius*, quin si *Tabaci* commo-
 restè frui animus est, non melius quam matutino

l. 2 c. 1

l. 2 de pest.

p. 180

de Sanit.
stud. p. 170l. 2 de pest.
p. 203

tem-

tempore adhibetur, à quo etiam sic usurpato Hollandi locis uliginosis ac paludosis viventes optimè habent. Conducat quoque ad aerem matutinum evitandum frequentior & cum studio procurata exspuitio & expectoratio.

IV. Maximè *quarto* moderatur àër *vestimentorum* usu, quibus & eundem frigidiorē ac pluviosum accedimus & transpirationem ipsam temperamus. Circa vestes autem respiciendum ad naturam materiarum ex quibus conficiuntur; Ita temperatæ maximè sunt linteæ adeoque ad tunicas interiores aptissimæ, è contra laneæ ac pelliceæ calidiores, quas etiam effluvia è corporibus transpirata sæpe magis tales reddunt. De iisque in specie notandum quod tempore febrium malignarum atque ipsius pestis non conveniant, cum quælibet infectæ sordes & effluvia contagiosa propter laxitatem laneæ & crinium in pellibus facillimè inhæreant, ac fomitem constituent, quod in vestibus sericeis tenuibus, lævibus, satinis, camelinis, corio tenui, quin & lanâ bombacinâ confectis tam facile fieri nequit. Vestimenta quoque nigra magis calefacere dicuntur quam alba, propter superficiem infinitis scrobiculis præditam, à quibus radii luminæ in eandem incidentes maximam partem absorbentur, pauciores verò reflectuntur, unde & calorem susceptum foveant. Deinde magis àërem frigidiorē arcent ac calefaciunt vestes solidiores, compactiores, ac strictiores, corporique probè adjacentes. Àër verò calidior ac siccior vestes requirit magis laxas, quæ aerem promptius admittunt, & corpus quodammodo ventilant. Qua tamen in re consuetudinis ratio maximè habenda. Sortis enim tenuioris homines ac præsertim pueri tales, capite pedibusque vel nudis, vel leviter saltem vestitis etiam aëre frigido existente incedunt absque valetudinis noxâ, haut secus

Vogelius
Comm. Dial.
p. 26

Dimerbro.
kins L. 1. de
def. p. 181

Waldm.
dius Diss. op.
T. 2 p. 311

ac ex ratione oppositâ Persæ à pueritiâ usque tiarîs suis æstate ac maximis æstibus utentes, caput diu denudare, atque aëris frigidioris allapsum ferre nequeunt, unde quoque crania illorum adeo fragilia deprehensa, ut vel solo lapide perforari possent, cum è contra Ægyptiorum capita valde robusta existerent, quod à pueris eadem raderent, nec operirent. Verno etiam tempore integumenta ac vestimenta lentius minuenda, autumnali verò citius augenda, cum nihil æque ad conservationem sanitatis morborumque præcautionem faciat, quam isto tempore, quo aëris mutatio ac alteratio varias in corpore nostro mutationes & commotiones causatur, vestibus probè esse munitum. A vestibus autem frigidis humidisque semper maximè cavendum, quod transpirationem summè impédiant.

Herodotus

4. p. 187

V. In specie *caput* contra aërem munitur tegumentis suis diurnis nocturnisque, quâ in re ita procedendum, ne transpiratio capitis impediatur, effluvia concludantur, & capitis gravitati lymphæque in cerebro stagnationi ansa suppeditetur. Quibus etiam caput calidius contigit, illi si æstivo tempore vel quoque hyeme in calidis hypocautis existentes, tegumento ejusmodi graviori caput nimis involvunt, æstum ejus adhuc magis augebunt. *Coma* verò *adstitia*, quamvis aëre calidiore existente molestiis suis non carere videantur, quibus tamen aëre inclementiore & frigidior caput frequenter atque diu in publico denudandum, ad præcavendos catarrhales affectus maximè conducet, quibusque præferim defluxiones ad fauces & dentes familiares sunt, alioquin prorsus edentulis evasuris. *Comam* tamen hanc ubi quis mane capiti suo semel imposuit, præstiterit per totum diem gestare, quàm modo deponere modo resumere, pro vario ad domum accessu egressuque. Ne quidem ardente Syrio eandem su-

Ramonazius
de morb.
Arif. p. 330

Ridlinus
Liv. Ann. 4
p. 491

bitò seponendam suaserim, cum in illis, qui commo-
ditati suæ hoc modo magis quàm sanitati consulere
sueverunt, capitis imbecillitas & memoriæ defectus, in
aliis linguæ gravitas & visus imminutio, apoplexiæ
prodromi, in aliis capitis dolores maximè immensi in-
de observati fuerint, qui etiam capite consueto modo
denuo munito illico cessarunt. *Calvi* optimè caput
pelle quadam contegunt, atque calceatum, ut *Martialis*
jocosè vocat, reddunt.

L. 12. Eigr. 45

VI. Aër noxius vel evitandus vel corrigendus.
Evitatio illius qui infectus simul est, fit vel continen-
dose intra cubiculum ac consortia vicinorum vitando,
vel si pestilens simul existat, ac conditio vitæ generis
permittat, locum infectum mutando. Vulgo Electua-
rium de tribus adverbiiis vocant,

Mox, longè, tardè, cede, recede, redi.

VII. Correctio aëris & quidem *calidi nimis* ac sicci
instituitur adspargendo frequenter pavimenta aquâ fri-
gidâ aceto dilutâ, vel etiam hoc solo, dispersis quoque
floribus rosarum, nymphææ, violarum purpurearum,
foliis salicis vitisque pampinis, aceto vel oxycrato ante
immersis, aut fructibus odoratis in conclavi repositis
ut pyris, malis citreis, aurantiisque. Temperatur quo-
que aer ejusmodi aquam gelidam de vase in vas in-
fundendo.

Hocheise-
nius Nov.
membr. ann.
1687-88.

VIII. *Tonitrua* ac fulmen imminens nec laurus, nec
ficus, nec vitulus marinus, nec corallia, nec hyacinthus,
nec aquilæ avertunt, vitandus potius ille ædium loci-
que tractus, in quo aëris fluxus ejusmodi, interdum
consuetus, observatur.

IX. Frigidus ac humidus aër æstate emendatur stra-
tis per cubilia floribus odoriferis, lavendulæ, salviæ, thy-
mi, rorismarini, majoranæ, foliis serpilli, lauri, betoni-
cæ, Hyeme verò *caminis* fornacibusque ex quibus illi
quidem

in inæqualiter & minus calefaciunt, salubriores
fornacibus habentur.

. Corruptus infectusque aër (in quantum quide
de correctione ejusdem hic agere instituti ratio
at) arcetur suffumigiis ex sulphure nitro, succi-
hure, baccis Juniperi, pulvere pyrio ac similibus,
fumi ejusmodi rursus apertis fenestris, accenso
oculento discutiantur, idque fiat post ortum. So-
si luminis & caloris præsentia exhalationes præ-
ius dissipantur. Præsidarii Tornacenses tor-
bellica solo pulvere pyrio oppleta urbi obverte-
quo sonitu ac commotione aëris violenta, fuman-
odore aër quasi depurgaretur, latens in eodem
gium discuteretur, & civitas à peste libera &
nis præservaretur. Sulphuris ac nitri spiritus
acidi, imo acetum ipsum tam simplex, quam ru-
n lateribus ignitis superfunditur, ut fumo inde
gente aër corrigatur, quamvis vapores ejusmodi
ones omnium non ferant. Excitantur quoque
in finem tam in locis publicis, quam ædibus pri-
um frequentes ignes ex lignis juniperi, fraxini
us, aut absynthii foliis. Ignis enim inquinamen-
s humidiora motu particularum suarum celerri-
maximè consumit, simulque ventum parat; puti-
jusmodi aërem egregiè ventilantem, neque Di-
stio quidem judice, ullum melius pestilentis aëris
etorium in rerum natura datur, primusque illud
is felici successu comprobavit Hippocrates.

I. Quidam etiam foetidos odores suadent, ceu ple-
elgæ corii cornuque præsemina atque ossa suba-
ignem conjiciunt, eoque nidore casas suas atque
ta suffumigant, àque pestilenti aura tutas præ-

Et certè foetida ejusmodi efficacius contagii
aria expurgare Ranchinus arbitratur; sed omnino

Horkius de
Sensu, lib. 1.
p. 169

Lemmius
occ. p. 229

l. 2 de pest.
p. 171

Galenus d.
Theriac. ad
Pison. p. 356

l. de purif.
rerum p. 279

inter foetida corrupta ac insuavia distinguendum videtur, & præstiterit quidem insuavibus potius, quam suaveolentibus odoribus se assuefacere, minimè verò putridis & corruptis, observatumq; est pestem nunquam in ulla *Parisiarum* urbis parte, gravius sævire, quàm in quâ sordidi Mechanici habitant, uti quoque jam superius monitum est.

Dimerbro-
kiius l. 2 de
pest. p. 150

c. IV. n. 11

Dolzus l. 4
Enc. Med.
c. 5

XII. In cocclavi aër æolipilâ quadam corrigitur, in eodem constitutâ, ac liquore Alexipharmaco repletâ, ignique pro vento artificiali efficiendo admotâ.

Dobrzensky
Mist. Germ.
6ur. Dec. 1.
An. 906/170

XIII. Quibus verò vel ex officio vel ob Christianæ charitatis affectum cum ægrotantibus conversandum est, ii summo studio halitus eorundem declinent, quod ipsum siquidem jejuni accedant, non ita facile evitari potest. Deinde frequenter expuant, ac nunquam salivam deglutiant; Ea enim in cubiculo infirmi, aut in aurâ infectâ deglutita, ventriculum inficit, mox sanguinem ac sensim totum corpus, unde qui inficiuntur, nausæa corripiuntur, & ad vomitum stimulantur, licet ne hilum evomere queant. Imprimis observatum nil præsentius esse pro præservatione in ipso loco infecto, quàm si fax picea accensa collocetur inter ægrotantem & adstantem.

Helmontius
Tum. pest.
p. 71

XIV. *Nares* muniantur admotione aceti cujusdam bezoartici, aut balsamis camphoratis citratisque. Sua-
veolentia ex ambratis aliisque merito hic quoque reji-
ciuntur, quod illorum, utpote naturæ gratorum, bene-
ficio contagium ac aër infectus facilius simul interiora
subeant, nec sperandum sit, auram veluti per cribrum
aromatum istorum beneficio colatum iri. Non frustra-
neum quoque erit pulvere quodam nasali, vulgo
Schnupf Toback, frequentius uti, aut naribus foliolum Ta-
baci, rutæ, similisque generis imponere. quo aura ma-
ligna fortius arceatur, ac cerebrum levioribus ejusmo-
di

di errhinis semper expurgetur. Masticatione quoque rerum acrium, qualia sunt semen erucæ, cubebæ, ac cardamomum, spiritus ab odore externo avocantur, & nausea contagiosa præcavetur.

Rivinus tr.
d. pest. Lips.
p. 70

XV. Inter ea, quæ ad præservationem hic præstant, ex domesticis sunt aceta. Celeberrimus Medicus *Franciscus Sylvius* in famosâ illâ postremâ peste *Amstelodamensi* eâdem infectos invisurus, frustulum panis albi aceto calendulato prius imbutum assumpsit, eoque tam bene se conservavit, ut nunquam veneno pestilenti fuerit infectus. Aceto theriacali in peste Hanovienfi simili successu usus est, non minoris famæ Medicus *Valdinus*. Eadem citratorum ratio. Mithridatiû etiam primâ latim nocte post primum somnum assumptum, cum subsequente leniori sudatione, vix quempiam deseret.

Graafius tr.
de succ. panov.
c. 8 p. 134

Op. T. 17. 399

XVI. Quicumque verò à loco quodam suspecto adveniant, etiam sani, sollicitè arcendi, nec ulla ratione dimittendi, antequam de sanitate illorum per tempus liquod certò constet. Quadraginta dies Venetiis affinantur, unde communiter *quarantaine* audit. Qui tervinus quamvis quibusdam justo longior videri possit, restat tamen hoc casu rigidior esse & absque omni effectu, quam facilem, nec in negotio ejusmodi summe arduo, in quo ne semel quidem peccare aut negligentior esse licet, juxta conjecturas, sed cum securitate procedendum. Qui tamen loca infecta solum transeunt, cum viginti diebus dimitti possunt.

Zacchias I.
Quæst. p. 318

Valentini
Pandæ R. Tom.
I. p. 480

XVII. Eadem & rerum inanimatarum, quas fomitem pestilentie continere *supra* dixi, ratio esse debet, & merces omnes, qui è suspecto loco apportantur, in locum perflatilem quem nemo inhabitat, transferendæ, servandæ ac ventilandæ, ubi per sex hebdomadas maneat. Simul autem sacculorum & fasciculorum, quibus merces inclusæ fuerunt, ratio habenda, illique vel

cap. V. § 8

Salvianus l.
Var. Lecl. c. 4

prorsus comburendi, vel accensis lignis abietinis aut juniperinis fumo ventilandi. Non minus & epistolæ quoque ex suspectis locis advenientes, ad exemplum *Venetorum* suffumigandæ.

XVIII. Quod si verò vitæ locorumque conditio ita ferat, ut aër corruptus infectusque nec corrigi nec evitari ullo modo queat, sudoriferis bezoarticis subveniendum, eoque modo è corpore eliminandum, quod cum aëre tali idem subierat. Ex domesticis remediis præstant hic salia volatilia, & Tinctura bezoartica, hæc enim quilibet plerumque in ædibus suis habet. Etiam Theriaca cum aceto maximè proficua.

XIX. Et profectò eo majori sollicitudine tam privatorum quilibet, quàm etiam Magistratus ipse contagium ejusmodi pestilentielle præcavebunt, quò magis truculentissimè dira hæc lues loca, quæ corripuit, nullo ætatis, sexûs, vitæque conditionis habito discrimine depopulatur, &

Luctus ubique, pavor, & plurima mortis imago. Quapropter idem post institutas supplicationes publicas cum in vicinia grassari incipit, & jam proximus ardor Ucalegon, præter Medicos & Chirurgos, etiam Viros quosdam ac mulieres probitate insignes sub salario publico constituat, qui infectis ubique inserviant. Utq; fide eo majori sua expediant, *collegium* quoddam *satis* iisdem simul præponatur, ex pijs cordatisque Theologis, Medicis, legumque ac œconomiæ peritis ad quos de singulis quæ aguntur referatur, quique ipsi sedulò pro occasione in singula quoque inquirent, et que dirigant.

XX. Etiam privati in civitatibus ac pagis pro se & quidem tres quatuorve patres familias, in unam civitatem coire possunt, ut quicumque ex tribus his ædibus, sive herus sive famulus fuerit, peste corripiatur, statim

atim ad unam Societatis domum, eum in finem ab
quilino suo, sanarum ædium alteram cum familiâ suâ
rsus intrante, evacuatam transferantur, in quâ à reli-
uis duarum sanarum ædium inquilinis, quoad cibum,
rum, aliæque providentur. Hac ratione non solum
emptus publici minuantur, confusio publica in civita-
omnis præcavetur, commercia in locis infectis libe-
servantur, sed & terror pestis ipse levior redditur.

SECTIO SECUNDA DE CIBIS

C A P U T I.

*De Ciborum qualitate ac preparationi-
bus in genere.*

I.

Est aërem consideranda veniunt alimenta, eaque
magis, tum quod nullâ in re frequentius peccetur,
pluresque ingluviæ ac crapulâ obeant, tum etiam,
quæ eduntur ac bibuntur, alia aliorum remedia
adant. Cibi enim concocti difficiles crudique ac vi-
di aliorum insequentium ciborum calidiorum,
ive quâdam excedente qualitate pollentium ope cor-
pantur, quod ipsum, quoniam naturæ magis amicum
est, eo quoque magis medicationi ipsi præferendū.

Hippocra-
tes l. 4. de
morbis

II. Alimenti autem nomine venit, quodcumque
per os intra Ventrículum ac dein vasa receptum, bene-
ficque lymphæ ac caloris naturalis ubique alteratum,
et sanguinem ac dein substantiam corporis cedit illud-
te nutrit, & auget; Taleque est vel cibus vel potus,
quorum assumptione & qualitas cujuscunque, ac tem-
p, modus, ordoque sumendi & quantitas attendenda.

III.

III. Qualitatem ciborum passim in scriptis suis rejicit *Helmontius*, solam quantitatem nocumentum afferre statuens. Sed contra evidentem experientiam disputat. Illud interim negari nequit, qualitates illas non raro ratione dispositionis in stomacho, assumpta probe aut vitiose digerentis, redundare. Uti cibi, quos vulgo flatulentos appellamus à plurimis assumuntur, qui tamen non omnes flatibus dein torquentur. Quibus enim ventriculus robustior, cibos ejusmodi absque succedente flatulentia digerunt, imbecillis verò stomachus etiam non flatulenta alimenta male digerit, ut per vitiosam fermentationem flatus redundant. Eadem quoque ciborum scorbuticorum ratio est. Novi cui nullus unquam cibus ita salitus in mensa apponitur, ut non ipse semper aliquid salis insuper addat, nec tamen hic ullius unquam symptomatis scorbutici sibi conscius est, ne quidem lassitudinis, quæ ratione vitæ generis alias facillimè obrepere posset. Sed hæc quamvis ita recte se habeant, nullatenus tamen cum *Helmontio* qualitas ciborum negligenda, utpote in qua bonitas eorundem consistit.

IV. In genere verò *cibus bonus est*, qui parva quantitate ingestus singularem cum corpore nostro convenientiam habet, fami sufficit, facile digeritur, nullaque acrimonia stimulante, nec mobilitate nimia præditus est, recte distribuitur, inque corporis humani substantiam assimilatur, & pauca excrementa ad alvum deponit.

V. Ex quibus quid *Prævus cibus* sit facile apparet. Existit autem talis tam ratione substantiæ mox speciatius explicandæ, quam aliorum accidentium, ut cum putrescere incipiunt, aut situ opplentur antequam usantur. Pertinent huc & cibi fulmine tacti, qui in niam parere feruntur, ac gelati, qui ventriculum interiora nimis refrigerant, ut febres facile insequantur, ac juveni cuidam à cydoniis gelatis accidit.

*Boërhaavius
Nov. Germ.
ann. 708 p. 131*

*Zacchias l.
2 Quæst. p. 156*

*Ridlinus
Milen p. 76.*

VI. Differunt etiam cibi ratione præparationis. *Lindanus*
 si, siquidem naturâ suâ cibi fuerint humidi, seu a- *Secl. Med. f.*
 usus humidum contineant, tunc magis fiunt exsuc- *V. § 102*

Apparet id in carne vitulina, quæ tenera est & sapi-
 si affertur, elixa verò non item. Quæ enim elixan-
 proprium humidum deponunt in jus, cui quo diu-
 : caro incoquitur, eo plus alimenti inest, quam
 nibus ipsis coctis. Si autem cibi natura sua sint sicci-
 nique, ita ut stomachus noster ex iisdem non mul-
 alimenti extrahere queat, elixatione propter hu-
 ditatem adventitiam humectantur & ad faciliorem
 estionem disponuntur. Ex hac quoque ratione eli-
 io competit piscibus durioribus, ac virosus quid sa-
 ntibus, quoniam ita magis magisque humor pra-
 : elicitur, namque blandus ignis calor cum humore
 ubitus, quædam quasi piscium lotura est. Coctio *Ridlinus*
 ò omnis valde differt ratione liquoris, cum quo *Millen. p. 43*
 ic vasorum in quibus peragitur. Liquoris ratione
 mendum, cibos ex vino paratos tam utiles, ac qui-
 m nonnullorum palato sunt grati, non existere, quod
 diante igne illæ vini partes consumantur & avolent;
 e maximè sunt proficuæ. Inter vasa vitanda ærea *Sennertus*
 cuprea. In his enim si vel coquantur cibi, vel diu- *Prax. l. 6 p.*
 s servantur, ventriculum turbant, nauseam, vomitio- *272*
 s, aciditatem linguæ, erosiones ventriculi, dolores & *Lanzonus*
 nris fluxus excitant. *Misc. c. Germ.*
Dec. 3 Ann. 7
Obs. 102

VII. In *cibis asis*, quoniam superficies à subjectis
 anis obduratur, succus quoque ingenitus magis con-
 iditur ac retinetur. Interim probè nutriunt, tardius
 nen digeruntur, siccisque alimentum præbent, hu-
 idioribus ac flatulentis naturis proficuum, unde quo- *Dolzus*
 e iis, qui convulsionibus laborant in cibum laudan- *Encycl. Med.*
 r, inque diarrhoeis ac dysenteris imprimis conve- *L. 1 c. II*
 nant, quoniam alvum cibi ejusmodi simul detinent.

non ubique in alimentum cedit. Pultes quæ inde à rusticis in finibus Germaniæ Italiæque conficiuntur non ingrati saporis existere dicuntur, convenit tamen magis hoc cibi genus robustioribus ac laboribus deditis, cum difficulter digeratur, flatulentum sit, oculis noceat, visumque obscurer.

III. *Hordeum*, duplicis generis est, hyemale ac æstivum, illud præstantius, unde & in officinas recipitur. Frigidioris verò naturæ est, & exiguum ficiusque ac lentum seu crassum alimentum suppeditat, quod tamen minus durabile est, & facile per alvum secedit. *Sponsus* hoc ipsum à duritie pælearum digestioni minus obtemperantium deducit, quæ cum rigidiæ ac minimè contritiæ ad intestina perveniant, eadem vellicent & hoc modo citius deorsum moveantur, alvusque liberior reddatur. Cæterum hordeum facillimè rubiginem sentit, minusque tolerat imbrium impetus, quapropter eligendum candidissimum, fartum, ponderosum, coctum facile & quod situm non contraxit, Rufum autem infirmius est; Inest tamen hordeo flatulentia quædam, quæ per coctionem ejusdem ad crepaturam usque, vel quoque fermentationem tollitur. *Pisana hordeacea* nomen frequenter occurrit, quo nomine quidem Galli & Itali ut & officinæ vulgò decoctum hordei vocant; *Lasinorum* enim *pisana* est hordeum molâ decortatum inque parvas particulas redactum, *Geissen Gruppen*, quod cum jusculo carnis coquitur, addito interdum aceto. Saluber-
Ridlinus
Lin. An. 3 p.
265.
rimum autem cibum præbet, nec ipsis menstruatibus formidandum, siquidem acetum abfuerit. In Gallia aut & Italia ptisanam non simpliciter ex hordeo parant, sed addunt ficus, passulas, jujubas, glycirrhizam, semen anisi, & fœniculi. *Papis* ipse *hordeaceus* maximè ficius est, difficilioris digestionis ac simul flatulentus, minus nutrit, aut firmum alimentum, sed potius frigidum

entum succum præbet, talemque ab homine eleganter debere *Hoffmannus* judicat. Quò tamen præ-
lib. 5 Inſtit. c. 6
 tius hordeum est, eò magis panis ad triticeum acci-
 it. Podagricis eundem peridoneum quidam opi-
Baglivus præf. 2 p. 194
 tur. Iis quoque, qui validis laboribus exercentur, ro-
 bustum simul ventriculum habent, solidum ali-
Plinius l. 18 c. 7
 mentum dare potest. Apud Romanos quondam gla-
 torum cibus erat, qui inde hordeati dicebantur, om-
vis Hoffmannus l. 2 Med. offic. c. 230
 nis *Hoffmannus* hoc aliter explicet, eosdem scilicet ipso infames exstitisse, quod hordeum daretur.

V. *Manna*, graminis cujusdam à *Bauhino* descripti se-
hiflor. plant. l. 18 c. 41
 est, quod in quibusdam Germaniæ campis, imprimis
 circa Silesiæ & Poloniæ confinia, & in Carniola non
 ori curâ, ac cætera frugum genera excolitur, cul-
 tæ autem mitius redditur; Album est oryzæ modo,
 e & oryzam spontaneam *Cordus* vocat. Initio verò
 è minus est, coquitur in jure pinguium carniū,
Matthio- lus comm. in Droye. l. 4 c. 28
 re à suo putamine refiliat, in pila quibusdam tun-
 r. Mediocriter autem ventrem adstringit.

V. *Milium*, maximum famis remedium vulgò au-
Hoffmannus l. 2 med. offic. c. 150
 Satum enim contra omnes tempestates durat, &
 omnis reliquarum frugum sterilitas adsit, milii ta-
 men nunquam est, & ubicunque alia legumina non pro-
 iunt, ibi lætum est milium. Robustioribus autem
 menta suppeditat admodum nutritiva, imprimis fi-
 ze modo cum lacte coquatur. Nullum etiam fru-
 ctum coquendo magis crescit. Sylvani qui in Tri-
Matthio- lus comm. in Dist. l. 1 c. 90
 stino agro arbores fecant carbonēque parant, solâ
 e miliacea cum lacte factâ se alunt, nec alio dicunt
 imento perdurare posse, unde & eo tantum toto an-
 rivunt, & fontanâ aquam potant. De cætero re-
 rat leniter & siccioris naturæ est, unde & alvum
 rat, adeoque humidioribus, quique ad diarrhoeas
 dives sunt, convenit. Siccitate autem suâ adeò

Bauhini
hæst. plant.
 .18 c. 42

diuturnum esse volunt, ut ad annos centum durare possit, si quo ventus vel aër non pertingant, condatur. Imo & carnes ipsæ recentes milio æstate sepultæ, pluribus diebus à putredine vindicantur. Ex milio quoque panis in quibusdam regionibus conficitur, ut in Gallia, Campania, in qua prædulces panes placentæque inde parantur. Sunt tamen hæ graves admodum, concoctu difficiles & manducando glutinosæ, nisi mox cum incoctæ sunt, vel calentes adhuc edantur, alias compactæ & ponderosæ molis evadunt. Dicitur autem panis ejusmodi à venenis præservare. Cæterum ob naturam friabilem farina milii difficulter in panes coquitur, nisi fervens aqua in copia affundatur, ut lentorem quandam assumat. *Galenus* panem hunc præaridum & instar arenæ aut cineris friabilem jam pronunciavit. In Tartaria Asiatica etiam cerevisia ex milio conficitur.

Porta *Mag.*
Nat. l. 4 c. 18

VI. *Oryza*, semen est plantæ folium arundinaceum, culmumque tritico crassiorē firmioremque præferentis in cujus fastigio spica in ramulos divisa oritur. *Re* India autem primum originem traxit, indeque per universum orbem disseminata est. Indis enim loco panis est, qui exteris eandem adeo invidebant, ut meliores ac institores jure jurando adigerent, ne priusquam excocissent, ulli venderent. In placentas autem eandem redigunt. *Oryzam* tamen cortice suo spoliata ad nos deferri, quod in ejus cortice venenatum quid lateat, ut & eandem feri procul ab urbibus, quod ejus flos male oleat, fabulæ sunt *Riolani*, à *Bauhino* refutatæ. Seritur jam crescitque in pluribus Europæ locis. Philippopolis in Thraciâ locis palustribus & aquosis instar tritici crescentem vidit *Busbecquius*. Vulgò cum lacte coquitur, quod tamen cum in quorundam Ventriculis, acidum humore abundantibus, facile coaguletur, & ad cretationem irritetur, simul in causa erit, quod ab *oryza* esu

Bodæus
comm. in 7 b. c.
aphr. l. 4 c. 5

Nistor. plant.
 l. 18 c. 48

Ep. 1 p. 31
Ridlinus
lin. ann. 4 p.
 307

fluxum quidam sentiant. Alii cum jure carniū sumendam suadent, talisque cibus Ægyptiis frequens. Bene quidem nutrit, calidum tamen, glutinosum nimisque crassum ac subadstringentum suppeditat, concoctu difficile, adeoque laboribus dediti, vel humidioris naturæ sunt, eisque ac dysenteriis vexantur, magis convenit. res etiam ac prolificos, si præsertim cum cinna ac saccharo sumatur, reddit. Qui Erysi-
periodico vexantur, ad sanguinem incrassandum
um successu utuntur. Econtra iis, qui difficul-
tationis, obstructionibus alvi, & doloribus coli-
xii sunt, vitanda, cum crebrior ejusdem usus
tiones magis adaugeat. Vitanda quoque men-

Præf. Alpi
nus l. 1 c. 10

Ex nimio esu oryzæ calidæ visus debilitatem
atem oriri, Indorum circa Mollucas experientiâ
atur quod & ratione non caret; cum enim oryza
in locis udis ac paludosis crescat, sæculenti etiam
maculiginosi facile contrahit, quod ipsum calidū
; altius in corpus penetrabit, quam frigidum,
que siccae crudæque oryzæ odor caput gravat
olentiam inducit. Apud Indos potus ex eadem
ur, saccharo ac aromate vario conditus, quo fa-
czusque capita tentari ajunt, quam vini poten-
tustū.

Bontius de
Med. Ind.
c. 16.

Panicum, cum milio ferè convenit, unde & qui-
milium agreste seu exiguum audit. Passim per
niam saltem in alimentum cedit, & pulres ex se-
jusdem deglutato fiunt, non ingrati saporis.
entum tamen non satis commodum suppeditat,
opter rationem non videam, cur *Diocles* illud
gum vocaverit. Naturæ quippe frigidioris sic-
cæ constipantis est, & quidem magis quam mi-
nde & in alvo humidiori diarrhoeis ac dysen-
teriis

Junius | No-
mencl. p. 105

Timæus 2, 1
cap. 24

teriis quoque confert, frequentior tamen ejusdem u
flatus & obstructions parit, & visui nocet.

Voglerus
Comm. diet.
c. 14. p. 55.
lib. 18 c. 8

VIII *Secale* usuale maximè frumenti genus quib
dam, sed perperam *Siligo*, cum per vocem hanc deno
tur frumentum omnium selectissimum, adeoque n
rectius quam optimo tritico conveniat, unde & *Plu*
siliginem rectè tritici delicias appellat, eaque voce G
ci ad tempora Galeni usque caruerunt. Calidior v
est hordeo, plusque ac ullum frumentum post tritic
nutriens. Non verò ita calida est ac triticum, & mi
quoque humida, crassiusque alimentum suppeditat,
terascens autem acescit. Panis ex eo factus, delica
rum palatis non admodum blanditur, ac difficilius
lò concoquitur, ventriculoque gravis est, in nostri
men regionibus firmitus alimentum præbet, quàm
ticeus. Qui furfurum plane expers est, lentoris q
piam & obstruentis naturæ obtinet, qui verò ex
farina concinnatur & confusaneus vulgo audit, me
est. Ater & ponderosus, cum chylum admodum
sum suppeditet, iis omnino vitandus, qui vitæ sede
riæ dediti, & præterea obstructionibus ac renum
culis obnoxii sunt. Panem verò secalinum lumb
ansam dare *Helmontius* opinatur. Injecto enim i
panis frusto in vās mellis eundem in forn
mutatum deprehendit. Ab ingestione panis copi
ris cachexiam tumorem ac duritiem ventris in
pauperiores exemplis suis docent. Quod si frumer
malū extiterit, morbos chronicos procreat, impr
storbutum. Quibusdam in locis panem ex tritico
secale miscellum habent, qui optimæ notæ est.

traç de Nu-
trit in Op. 1.
184

Geyerus in
misc. Dec. 2.
Ann 6 obs 87
Wepferus in
misc. Dec. 2.
Ann. 10 obs.
171

Bauhinus
hist. plant. 1.
18 c. 8

IX. *Triticum*, calidum atque humidum frumer
est, plurimum salubre ac firmum alimentum præ
omnibus suppeditans, idque tam ratione caloris c
humiditatis, quæ simul viscositatem aliquam obi

tioni aptam. Quamvis autem color ratione re-
 rum variet, uti in Italia candidum, in Cyprio verò
 fuscum est triticum, & vulgò triplex statuatur, Vossius l. 4.
Idol. c. 10
 que fortè quædam ejus differentia tradantur, exi-
 tamen hæ sunt ac nullius penè momenti, cum mu-
 vel solo, ubi nascitur, vel tempore sationis, imo vel
 e vel diligenti culturâ unum genus in alterum fa-
 ranseat, quin ob ingentes vernaes pluvias facilè
 lium degeneret. Optimum est coloris flavi vel Matthio-
lus Comm. in
Diosc. l. 1.
c. 78
 mundâ terrâ productum, maturum, triumque
 ium. Pulverulentum autem, quod in domiciliis
 rectorio lævigatis conditum, inque altum coa- Bauhous h.
for plant. l.
18. c. 1
 tum est, putridum aliquo modo existit, namque
 is plus contrahit, ac æstuosum est. Cur verò
 um magis quàm fruges altæ pulverulentum fiat,
 in quartum annum duret, eruditè disquirat Ram-
mus l. d. morb.
Artif. p. 209
 imus, deducitque partim à laxiore ejusdem textu-
 artim ex copiâ partium volatiliū, quibus ad tur-
 ntiam usque saturatum est. *Panis* è tritico confi-
 trium generum, alius siligineus, ex flore farinæ,
 similagineus, seu ex parte farinæ puriore post flo-
 denique cibarius, qui ex furfure minus tamen
 o conficitur, & propterea per alvum magis sece-
 Plurimum autem furfuris illud triticum continet,
 lentes rarum laxumque conspicitur. In genere
 panis ex tritico humidior ac subtilior est, assidue
 in comedentibus lentore suo obstructions, nephri-
 arthriticosque dolores inducit, nisi corpus probe
 ceatur, quod si tamen fermento ac sale probe sub-
 s, ac aliàs bene sit fermentatus, non admodum in-
 modus est, præsertim ubi recens unius diei spatium
 im post cocturam comeditur. Triticum coctum Horatius
l. de satyris
p. 41
 imque nemo facile comederit, fecit tamen id ali-
 quanto

Zacutus Lu-
stanus hister.
med. princ.
p. 247

quando *Galenus* noster, pondusque tantum in ventriculo sensit, ut lutum ipsi incumbere videretur, & postero die cibum fastidiret cumque nulla alvi excretio, quod unicum in cruditatibus remedium idem asserit, sequeretur, flatibus repletus fuit, caput doluit, oculique caligârunt. Quid non expectandum de bellariis nostro tempore ex farina tritici paratis, quæ tritico tenuior est, à quibus, dum hæc scribo, juvencula quædam dyspnoeam & cachexiam contraxit, quod iisdem superbibisset, atque haustu isto frigido, diarrhoeam colicam, ex esu bellariorum ejusmodi sibi aliàs consuetam prævertisset. Pul-
 tes ex tritico, siquidem ventriculus bonus, optimè alunt quidem, sed obstructions simul pariunt, ac in infantibus sæpe ipsa mors sunt, de quibus pluribus infra.

Hoffmannus
l. 5 Infl.
p. 668

X. Ex tritico paratur *amylum*, cujus inventio *Chlæ Insulæ* debetur, sic appellatum, quod sine mola fiat. Modum parandi pluribus *Dioscorides*, & novissimè sagacissimus *Rammazzinus*. Probatum autem levitate, lævore, & ut recens sit & candidum. Si in præparatione paulisper udum mansit, facile acefcit. Admiscetur autem lacti & obsoniis, prodestque in alvo humidiori, ut & illis, qui sanguinem exspuunt, mingunt, ac dejiciunt, quamvis ut *Rammazzinus* pluribus ostendit, non plane omni acrimonia careat.

l. d. morb.
Artif. c. 23
p. 192

XI. *Zea*, in Germania superiori maximè colitur, nostro autem loco ferè incognita est. Facultate sua quodammodo media triticum inter ac hordeum est, tritico tamen magis affinem statuit *Hoffmannus*, adeoque viscidior, quamvis *Herfius* tritico impecillior, & plus hordeo nutrientem arbitretur. Tunditur autem in pilis donec glumam exuat, & ptisanæ hordeaceæ modo in particulas frangitur. Panes qui inde parantur, sunt al-
 bissimi, leves, gustu non ingrati, humidiores facilesque concoctu. Veteribus quibusdam talis chondrites audit.

l. 5 Infl. c. 6
l. de studiis
Sanis, p. 42

Matthio-
la, in Diosc.
l. 2 c. 82

Cap.

erant erat. In ciborum vero assumptione panis
 necessarius est, cum iisdem quasi fermenti loco
 ut, in masticatione salivæ beneficio evolendus.
 per hanc panis necessitatem Judæi eundem maxi-
 observant, ut primò vas nullum ei superponant,
 nullam patinam ejusdem frusto suffulciant, deni-
 nullam post rem jacent. Hinc quoque pistorem
 Pharaonis Ægyptii gratiâ propterea exci-
 quod massæ silicem forte immixtum cum pane
 inficius Regi obtulerit, quem admordendo den-
 tibus laferit. Tanta quoque panis suavitas est, ut ab
 edendo solo, cæterorum quidem ciborum omnium ob-
 ræd naseâ, non abhorreamus, atque ægri appetitum
 omnium ferè postremo amittant, restituti ve-
 primo recuperent. Uti verò panis solus gratum ali-
 ventriculo præstat, nec ullius rei admistione
 ita absque eodem edulia omnia insuavia sunt
 & salubria. Qui parcius pane utuntur copiosius au-
 carnibus & piscibus, habitum corporis acquirunt
 carnem fluidam, fœtoremque oris. Cum
 pta omnia exacto circiter triduo, ni sale con-
 edinem concipiant, oleantque, panis diutius
 nunquam putrescit aut vitiosum odorem con-

Lentilius in
 Misc. Dec. 2
 Ann. 4 obs.
 179

Lemnius
 2 orr. c. 21

res athletæ ac pugiles copiosius se pane alerent, tantis laboribus non sufficerent, nec subsisterent. E contra verò valetudinariis, corpore tenello, ut & invalido ac flaccido ventriculo præditis, quique meatus exiles habent, parcior panis usus convenit.

II. Non omnes tamen gentes pane ejusmodi utuntur. Prisci Germani, Britanni ac Galli, non multum frumento, sed maximam partem lacte ac pecore vivebant, & adhuc hodie Alpicolæ rarissimè eodem utuntur. Gronlandi loco ejusdem pisces induratos adhibent. In Norwegia ex cortice abietino terfo conficitur. Incolæ Provinciæ Chinensis pulpâ cujusdam arboris, quam loco medullæ possidet, mollissimâ ac farinæ simillimâ ad panes conficiendos utuntur, quæ farina insuper ad omnes esculentorum usus idonea. Exercitus Julii Cæsaris Dyrrachium obsidens ex radice, cui nomen Chara, panem conficiebat, quam arum existisse illustris *Vedelius* non absque ratione suspicatur, & adhuc imitabilem esse docet. Quin & annonæ caritate urgente, ex lupinis, cucurbitis, palmis, castaneis aliisque rebus paratur, de quibus suo loco.

III. Cæterum in pane considerandæ sunt fruges ipsæ, farina, fermentatio, & præparatio, quæ subactione & coctione constat, quod eo majori studio faciendum, quoniam cum omnis repletio mala, panis semper pessima existat, febresque producat, & nullum stomacho gravius opus, quam à pane malè cocto, aut minus debite elaborato, quia nimius inde in stomacho redundans acor, reliqua assumpta omnia inficit. In pauperioribus non infrequens est, ut pane vel nimio, vel non admodum bono se infarcientes, abdomine intumescant, & scabiosi quoque evadant. Optimum in universa Europa panem Scotiæ adscribit *Scaliger*, utpote candidissimum, levissimum, ac maximè solubilem.

IV.

Ex frugibus itaque vitandæ, quæ solo minus
do enatæ sunt, ceu triticum terram pinguiorem

t. Fruges ex agris boum sæcibus imprægnatis,
fermentationi ineptum suppeditare, ac sangui-

Rolfincius
l. 2 ord. con-
sil. 10

ossiliorem reddere observatum est; Fruges quo-
notantur maturæ, nec admodum recentes, nec
madidæ, aut ex asservatione fœtidæ, nec tineis
e aut pruinâ vitiatæ. Urgente autem annonæ
e frumentum degener maximâ sollicitudine evi-

n, ceu supra de lolio monui. A granis secalis
tribus incolæ istius tractus non tantum convul-

Brunnerus
in Misc. Dec.
3 Ann. 2 obs.
224

is miris torquebantur, sed & extrema illorum
data emoriebantur, idque eò facilius pane recens

tano extracto, & adhuc calente comesto, refrige-
verò & situ siccato, noxam non tam facile infe-

Ex alio ejusmodi pane, cui plurima pisorum,
um, fabarumque farina admixta fuerat, melan-

Lentilius in
App. ad Misc.
Dec. 3 Ann. 5
p. 121

a Epidemica infecuta propter sanguinem scilicet
in spirituosum ac lucidum inde progeneratum.

V. In farina consideratione primò molendina occur-
que si ventis moveantur, farinam non æque bo-

Jonst o-
nus syntagm.
pract. part. 1
diat.

lappeditant, propter agitationis inæqualitatem.
lapis super lapidem currit, & hi molliores

Matthiolus
Comm. ad Di-
osc. l. 1 c. 78

farina redditur arenacea, ac dentibus mo-
la lapides rubri raras plerumque continere di-

ter. Nec farina ita pura existit, quæ per incerni-
rationem transmittitur. Optima verò farina, quæ

Hoffmannus
l. 5 Inst. c. 6

ad summum molita, non nova, non longi tempo-
re crassi furfuris fuerit. Nam quæ superflue mo-

l. furfuraceos reddit panes, & recentior ascititiam
soliditatem adhuc servat, farina verò vetustior &

molita, pulvere, situ, carie, aut viroso aliquo
corruptur.

Ratione verò farinæ ejusmodi à furfuribus de-

pura-

Erasmus
Adagior. chi-
liad 3 cent. 2

Plempius l. 3
fund. p. 216

L. 2 diar.

Heerius Obf.
29. p. 335

Williſius de
form. c. 7

puratæ panis trium generum evadit. *Similagineus* 1
similaceus, qualis apud Græcos quondam in maximis
deliciis erat, describiturque convivium quoddam
tatum, in quo commemorantur & panes nive albi
ex tenuissimo scilicet polline seu flore, sine ullis fur-
ribus, talisque fit madefactis seminibus, ut in grand-
ribus particulis abeant furfures præcipuè primi. In
his hic magis quidem nutrit, quoniam chylus ex
confectus totus ferè per vasa lactea transit; Sed fac-
tū nisi corpus benè exerceatur, ad lienis jecorisque
structiones, nephriticos arthriticosque dolores dis-
nit, propter simillæ lentorem & dulcedinem. Deinde
est panis cibarius, seu domesticus aut *secundarius* ei
furfurum magna satis copia relinquitur, quod etiam
cessarium est, propter vim, quâ pollet, abstergente
quo ventriculus & intestina ab inhaerente viscoso
co simul liberentur, & calculus præcaveatur. Te-
generis panis fit ex farina integra ex toto grano nu-
secretis furfuribus constante. Talem *Hippocrates*
vum laxare statuit, idque rectè, quoniam major in
quantitas partium terrestrium continetur, quæ su-
dein constituunt. *Αυλόρυγος* vocant, si ex tritico pa-
tur, observatumque quendam, qui non nisi post vi-
simum quartum diem alvum à puero deponebat, &
sanissimum, lubricando tamen alvo, autopyro
modi pane usum fuisse, quem quàm poterat pityrod-
mum sibi fieri curaverat. *Hoffmannus* panem ejus-
di furfuraceum ex secale rectè ad canes relegat.

VII. Post farinam in pane ad *fermentationem* re-
ciendum, quâ mediante massa farinacea intumes-
partes ejusdem viscosæ attenuantur, rarefiunt, ad di-
ctionem aptiores redduntur, & ipse panis levis, por-
ac friabilis evadit. Et certè panis ita fermentatus o-
mus existit, imprimis recentior, qui vires corpi
egre

giè restaurat, quod exemplo equorum videre est. enim, si fessos aurigæ conspiciunt, frustra ex pane ino vulgari præbent, cum sensibili virium in-vento. Papis verò non fermentatus seu azymus r luti ponderosus est, viscidumque ac crassum chy- sanguinemq; generat, alvum constipat, ac viscera uir; Si tamen bene digestus fuerit, corpus pingue- & torpentem venerem excitat. Fermentum ve- ac communiter ex farina paratur, quæ cum aqua la miscetur, saleque & aceto admixto in loco repido- ratur. Pro pane triticeo conficiendo vulgò flores, lectu horum fæces cerevisiæ sumunt, quæ quam- quibusdam improbentur, non minus tamen & ipsæ- tandi vi pollent, id quod ex ipsius similitudine confe- e luculenter apparet. Simulatque enim fæx ista ata fuerit, massa farinacea vel statim vel paulo- intumescit; Et in similia ipsa quod oculos vulgò- st, non nisi à fermentante ac massæ partes dissen- e fæce est. Quodque in fæce hac excrementitium- culentum vulgò præsumitur, id per ignem & eo- em ita corrigitur, ut nullam amplius corpori no- molestiam pariat, ceu fæces ejusmodi cum farina- ze ignique commissæ, aliam naturam induunt, al- que sistunt, quæ aliàs, si citra correctionem ejus- in corpus assumerentur, cerevisiæ receptis, aut à- re non bene depurgatæ instar, alvum & intestina- ribarent. Interim negandum non est, panem à ce- iæ fæcibus fermentatū, sub austerum ac nonnihil a- stem reddi, uti è contra flores cerevisiæ, utpote plurimum turgidi, panem potentiùs fermentant, que levitatem & pergratam dulcedinem confe- Quod si verò massa fa- inacea cum rebus pingui- tyro, aut pinguedine subigatur, non adeo fermenti- gravisque & ponderosa evadit. Ipsius fermenti ad

Langius 41
Ep. 56

Voglerus
Denn. Diet
c. 14

Vossius 4,
Mpl. c. 10

Pera. mag.
Nat. l. 4 c. 16

ad farinā quantitas adeo simpliciter determinari nequit, & omnino hic ad acrimoniam fermenti aëremque calidiorē ac frigidiorē respiciendum. Vulgò libram ejusdem ad modum farinæ sumunt, satius tamen est, cum eodem excedere, quàm deficere. Excessus enim solum nutritioni obfuerit, quia panis nimis rarus & spongiosus citius dissipatur, ac alimentum ejus minus durabile, ideoque minus nutriens. Eadem & facilis quoque ratio, cujus quantitas vulgò pugillus unus est ad modum; Sine sale panis minus ori ventriculoque gratus erit, imo nec levis, eoque insalubrior, sale crudos humores non digerente, unde panis gravitas, in corpore verò exin sanguinis humorumque lentor, & obstructions calculique sequuntur. Fermento ejusmodi quidam nitrum substituunt, quoniam hoc alias panes & carnes friabiliores reddit. Alii uvas pridie quàm panem faciunt, in aquam conjiciunt, & sequenti die ubi panem facere volunt, innatantes tollunt & exprimunt, ac effluente humiditate pro fermento utuntur, quo panes insuper reddantur jucundiores; Quidam etiam ova conquassata addunt fermentis, utpote quibus panis magis spongiosus reddatur, quos modos suo loco relinquo.

VIII. Sequitur *subactio*, quæ ut ritè succedat, farina subigenda aquâ è fontibus laudatissimis, ac pellucidâ, non quæ marina aut palustris sit, aut cœnorum innumere redoleat. Aqua autem ejusmodi tempore hyberno calidior convenit, æstate verò temperatior. Nec lac improbandum, ita tamen ne pistorum viliori tritico hoc ipso meliorem albedinem concilient, suo quidem lucro, sed comedentium damno. In ipsa verò subactione quaquaversum valido ac diuturno labore depandum, ut fermentum & aqua, ad partes omnes farinæ pertineat.

gant, nec quædam harum etiam post subactionem man-
neant farinaceæ, quædam verò salæ nimis aut insipi-
læ. Itali præterea amant pistorum Germanos, quod
acertos habeant firmos, nec facile lassentur. Caven-
lum tamen à subactione nimia, cum panis ita redda-
tur tenacior & siccior, diutius in ventriculo hæreat, ac
boluioni resistat, adeoque difficiliter concoquatur.

Hoffmannus
l. 5 Inst. c. 6

IX. Coctio & exsiccatio in clibano necessaria est ad-
fermentativum massæ progressum inhibendum, ideoque
inter instituenda, quam ipsa fermentatio cesset, & par-
tes expansæ denuo subsideant. Triplex autem panis
coquendi ratio est, prima in clibano, cujus inventio
anno cuidam Ægyptio debetur, cum antehac pulte
volentæ homines victitarent, panis cocti usum ne-
cientes, hujusque Anni nomen dein in proverbium
transiit, Annus scilicet clibanum, ac in eos dicebatur,
qui novæ quippiam rei reperissent. Erat autem cli-
banus instrumentum aut machina ferè portatilis, anti-
quitus ex testa, unde & panis ejusmodi testuaceus au-
git, postea etiam ex ferro & ære facta, in quo deinceps
visces quoque & carnes, quæ Xeniorum loco amicis
antebantur, lento vapore paulatim decoquantur, quo-
ne dulciarii adhuc utuntur. Tertius modus fit in-
strumentis, super craticulam scilicet; Etiam cineribus
struitur, qui tamen panis omnium deterrimus evadit.
Furnarius sine dubio salubrior ex omnibus est, sed oportet
justæ capacitatis furnus sit, ita ut quantitati panis
proportione respondeat. Uti enim modica panis quan-
tas in amplum furnum missa exsiccatur & comburitur,
ita rursus magna ejusdem quantitas in angusto furno
laevi comprimitur, & ritè coqui nequit. Coctio ipsa
neque moderata sit, profusior enim ignis fermentatio-
nem impedit, primoque statim occurso adurit, ac su-
perficiem exterioriorem in modum testæ indurat, crudis

Erasmus
Adag. Chilian
1 cent. 10

Zacutus l. 2
Hist. Princip.
lib. 21

Matthiolus
Comm. ad Di-
osc. l. 1 c. 78

ac incoctis remanentibus partibus interioribus, panis ejusmodi visu injucundus, externè ficcus & assatus, internè verò crudus ac minus elaboratus est. Qui verò spatio longiore undique æqualiter præass dein in ventriculo quoque digeritur, & ad functionem quæ digestionem hanc insequuntur, accommodatus redditur. Panis autem clibanites non salubris est, quamvis enim superficies bene cta sit, in intimo tamen adhuc madidus existit: propter valde lentus ac viscidus est, difficulter in ventriculo digeritur eumque gravat. Pertinent huc centæ varii generis, quæ in furnis non coquuntur quamvis & hæ ipsæ omnes non adeo commendentur & qualitas illarum pro diverso præparandi modo riet, in eo tamen conveniant, quod vi obstipandi leant. Ad ignem autem cum quo panis coquitur, conveniunt ligna cariosa putrida aut mali odoris amida. Qui verò super craticulam, pavementum & ac cineres calidos torretur panis, is quoniam superficie exusta partes intimas crudas retinet, & palato ter manducandum adhæret, & graves obstructions causatur, nisi multo corporis exercitio vitium hoc corrigatur. Cum verò è furno extrahitur panis par cooperiendus est, ne præclusus ab aëre ambiente, primis frigidioris poris exhalatio vaporum impediat. Idem nec loco sordido aut foetido reponendus, nam idem vitium facillimè contrahit.

X. Cœterum in pane & alia accidentia considerata desumpta à tempore, magnitudine præparati in se & cum rebus aliis. Uti verò panis recens & dubio optimus, ita qui *calidus* adhuc furnoque vix tractus assumitur, flatulentus valde est & gravis, ventriculum miris modis inflat, chylum glutinosum redditur, & sim gignit, vasa mesenterii ac hypochondrii obstruit.

Lentilius
Misc. Dec. 2
Ann. 4 Obs.
1799

sanguinem limosum & ad motum ineptum reddit, febres causatur, corpus inflat ac distendit, corque multis palpitationibus quassum facile obruit suffocatque.

Sexagenario cuidam aliquo post panem nimium recentem comestum, tormina primò vehementia, cum tamen dein urinæ ardore successerunt, ut sudor frigidus accederet, inque mortis limine æger constitutus videretur, nisi laxante quodam subventum fuisset. Haut ab-
similis stranguria in puella juniore observata. Scilicet

Ridlinus
Lin. Ann. 4.
p. 697 & Ann.
6 p. 48

Panis non calidus, non sit nimis inveteratus

Schola Sa-
lernit. c. 24.

Sed fermentatusque, oculatus, sit bene coctus,

Et salus modice ex granis validis electus.

Quò *vetustior* autem panis, eò siccior quoque ac difficili-
oris digestionis est, tardius descendit, atque alvum
tingit, robustis corporibus atque operariis longè
inconvenientior, quam debilioribus, aut vitam seden-
tariam agentibus. Firminus quoque alimentum suppe-
dit, unde prudentiores Oeconomi in famulitii sui at-
que operarum usum eundem sibi commendatum ha-
ent, ne tam citò à fame interpellentur, & simul diu-
ius laboribus pares sint. Quibusdam etiam gentibus
familiaris panis ejusmodi, qualis generis in Norwegia
& Suecia conficitur, qui ad 40 annos durat, & quò ve-
ustior evadit, eò magis sapidus redditur.

Voglerus
Comm. Dial.
c. 14

Thom. Bar-
tholinus in
Ephem. Gal-
lic. ann. 68.
p. 156
Hoffmannus
Instit. 1 § c. 6

XI. *Panes magni* ut plurimum adeo bene percocti
non sunt, selibres optimi. *Spira* propter nimiam sub-
stitionem constipantis naturæ sunt, adeo ut ex earun-
em ingestione copiosiore matutino tempore facta, ilia-
us affectus sequi possit. In vetustioribus spiris adhuc
magis simile quippiam metuendum.

XII. *Crusta panis*. quamvis cibum pondere suo de-
rimere, ac in stomachis humidioribus humores ab-
sumere videatur, præstat tamen eadem abstinere, cum
propter siccitatem non solum alvum constipet, hypo-

chondriorum doloribus calculisque ansam suppeditet, sed & propter acrimoniam adustam ac fixioris salis abundantiam sanguinem quoque siccum ac melancholicum generet, juxta illud

Ne comedas crustam, choleram quia gignit adustam. Inferior autem crusta præterea cineribus conspurcata est.

cap. 94

XIII. Panis vino imbutus, vicia *Salernitanis* audit, eique quatuor imprimis commoda adscribuntur; Scilicet mundat dentes, dat acutum visum, quod minus est implet, minuit, quod abundat. Cum enim panis vino imbutus diutius circa dentes moretur, facilius quoque Tartarum ipsis adhærentem abstergit & consumit. Deinde & visum acuit, cruda concoquit, & humorum vitiosorum multitudinem imminuit, dum leni quadam quasi adstrictione os ventriculi claudit, ac digestionem roborat, quod ipsum eo citius expectandum si panis prius assetur, aut super prunis exsicceretur. Etiam citius quam vinum ipsum potum inebriare dicitur, partes enim vini subtiliores imbibit. Eadem & cerevisiarum fortiorum ratio, ex quibus cum pane intrito etiam *Kalteschalia* (cei *Voglerus* hic *ορυμα τριτῆς*) vulgò parantur.

Crim. Diar. 20

Lindanus

DeleB. XVI.

§ 140

XIV. Panis *biscoctus* totus ferè crusta est, & fit coctione reperitâ. Extractum à furno panem pistorum refrigerari sinunt, atque mox bisecant subtepentem, dein remittunt in furnum & lento igne percoquant. Communiter è filigine tritici fit, qui ex secale conficitur, nauticus panis audit. Minimum autem excrementi relinquit panis ejusmodi, & firmum alimentum suppeditat, humiditatibus è ventriculo, quin toto corpore absorbendis aptum. Curatus eodem aliquando hydropicus, qui per dimidium annum nullo alio cibo urebatur. Sanguinem verò gravem acrem ac melancholicum gignit, si nimis assumatur, aut tostio ejusdem

Blanchardus
Coll. Cent. 5
Obs. 67

sent, prout præparatio ejusdem se habuerit.
verò farina interdum valde glutinosa fit, & præ-
mquod non semper fermentetur, etiam plerum-
on satis excoquatur, difficulter quoque in ventri-
digeritur, præterea ratione dulcedinis dolores &
nta ventris excitat. Prout etiam cum condi-
s aromatibusque præparatur, sanitati magis con-
ex qua ratione & Norimbergenses placentulæ
as præferuntur, utpote ex farina triticea, aroma-
prestantissimis ac corticibus citri & aurantiorum
is confectæ. Huc & panes melliti Italorum per-
ploribus à *Sachsis* recensiti, ut & panis musta-
la ex farina siliginis altissima, cum dulci musto
la, & in testaceis cocta paratus.

*Ampelographia
ph. p. 127*

CAPUT IV.

De Leguminibus.

I.

Generum ciborum genus legumina constituunt, sic
dicta quod legantur, vasculis seu folliculis inclusa.
utiliorem autem cibum suppeditant, nec ita nu-
ruges, præterea abdomen flatu replent,
i visceribus pariunt, pituitosum crudum,
i ac sæculentum crassumque sanguinem gi-
um hebetant, verriginem inducunt, ac cru-

*Hippocrates
l. 2 Epid. f. 4*

Vossius *l. 5*
Idol. c. 11.

menda, aut jure aliquando, uti vervecino comedenda, & imprimis pipere aliisque aromatibus condienda, utpote quibus crassi ejusmodi humores attenuantur, & flatus discutiantur. Præterea facilius aquâ fontanâ aut fluviali coquuntur, è contra verò puteali redduntur duriora. Rectius quoque hyeme aut vere in usum veniunt. Deinde & inter partes leguminum distinguendum, corticem scilicet & pulpam; Cortex flatulentus maximè ac tormina excitat, dum scilicet adstrictione sua retinet, quæ ratione pulpæ seu carnis per alvum secedere nitebantur, utpote quæ ventrem subducit. Legumina excorticata flatus in corpore nostro non ita temerè excitant.

Hoffmannus
l. 2 de officin.
c. 65
Hippocrates
l. 4 V. 12. rat.
§ 93

Bodæus
Comm. in
Theoph. l. 8
c. 3

II. Cicer stomachum gravat, paucique nutrimenti est, *Galenus* mali succi pronunciat, cibumque excrementitium ac concoctu difficilem vocat. Præterea flatulentum est, colicisque imprimis vitandum, namque distendendo dolores parit. Corpus insuper tumidum reddit; De cætero aperit, incidit, abstergit, urinam promovet, unde calculosis, ac lienis hepatisque obstructionibus, nec non pectoris difficultatibus conducit. Etiam menses movet maximè arietinum cicer. Ad venerem quoque incitat propter flatulentiam. Et mulieribus partui vicinè conducit. Jusculum eorum & quidem cum prima aqua paratum alvum quoque movet. Ante cocturam autem per noctem madescere debent, cinisque linteolo involutus iisdem adjiciendas, ac dein bene abluenda.

Valentini
Polychr. Enes
p. 4

Galenus l. 7
simpl.

III. Faba vulgares à veterum fabis tam quoad qualitates quam formam discrepant, illæ enim virulentæ quodammodo erant, ut putamina earum steriles plantas efficerent, si radicibus apponantur, imo & gallinæ si crebro iisdem vescantur, quod de nostris dici nequit. Præterea veterum fabæ formæ erant rotundæ, nostræ oblon-

mentum supponere dicuntur, quatinus exae-
quorem excrementorum copiam relinquunt, citiq;
vum secedant, & nisi hoc fiat, corporis habitum
ant, pruritumque excitant. *Voglerus* virides fabas
potius obstruere quam humectare opinatur, im-
s si absque cortice assumantur, utpote in quo vis
amovendi lateat. *Liddelius* carnem laxam gene-
rat, quod tamen rationi & experientiae contra-
r, fabæ enim, ceu legumina omnia sicca sunt & ter-
ra eoque magis talia, ubi succus quo viridia pol-
disperit. Virandæ proin fabæ maximè iis, qui
colicis obstructionibus alvi, pectoris difficul-
tati, capitisque imbecillitati, ut & insomniis
valentis obnoxii sunt. Pythagoræis interdictæ
quod tranquillitatem mentis turbarent, ac vene-
stimularent, quamvis apud *Gellium* contrarium oc-
currit, isque asserat frequentiore earum usum Pytha-
goræ, eumque per vocem *κράμνος*, non fabas sed
venerem designasse. Interim easdem venerem
partim flatulentia illarum docet, partim etiam
experimento à pavonibus desumpto. Hi enim
februariis calere incipiant, faba leviter tor-
dinem provocantur, si quinto quoque die
abbeatur; unde & patet error illorum, qui
se sterilefcere, & mulieres infœcundas red-

Comm. Diag.
c. 12

l. 5. art. med.
c. 20

l. 4. Noß.
Art. c. 11

Bauhinus
hystor. plant.
l. 17 p. 285

Hoffmannus
l. 2. de offe.
c. 90

debent. Hæc verò consistit primò in longiori cocti-
ne & primæ aquæ effusione, dein in additione eoru-
quæ flatus dissipant, ut pipere, zinzibere, denique
ademptione corticum. Incoctiles existunt, si in aq-
marina salsa, aut addito sale decoquantur. Quædi-
quoque animalcula in iisdem gignuntur, cum secu-
imbribus, calor repentinus humorem incluserit. I-
bæ Egyptiæ ingratum foetorem dum manducant
exhalant.

Erasmus
Adag. Chi-
l. 2. cent. 11
Matthiolus
Comm. l. 2.
c. 100

Galenus l. 2
ad Glasc. c. 11

Ridlinus Lin.
Ann. 47. 502

IV. *Lens*, minutum ac vile legumen, pauperum
cibus, unde & in proverbium abiit, Dives factus j-
desiit gaudere lente. Duorum generum sunt: Albi-
seu minus & Germanicum, quod in cibis gratius e-
alterum verò majus seu Italicum, colore cinereo si-
ruffo. Adstringunt vehementer, cibusque est dys-
tericis ac coeliacis conveniens, præterea crassum fir-
ac pravum succum gignit, sanguinemque melanch-
cum constituit, adeo ut qui in his comedendis mod-
non servant leprosi ac cancrofi evadere possint, ut
incolis Alexandriae Egypti observatum, qua in reg-
ne cibarii hujus usus frequentissimus erat. Quap-
pter minime cum cibis aliis incrassantibus coque-
parandæque, sed potius liquidis crassitiem incidentit
Nec etiam conveniet lentes cum falsis carnibus esit
quoniam eodem pariter modo humores crassi ge-
rantur & accumulatur. Præterea lentes siccantis na-
ræ sunt, aridisque & squallentibus complexionibus i-
nus conveniunt, è contra magis humidioribus, seu e-
bus habitus corporis vitiosus est, ob aquam in ea
diffusam. Urinam quoque & menses remorantur
aciem oculorum obtundunt, immoderata scilicet ex-
candi vi, quibus verò propter humidiorē naturam
sus hebetior est, iis conferunt. Cæterum & stoma-
ac intestina inflant, Ani procidentiam accelerant, ca-

int, catarrhos movent, ac infomnia turbulenta ext, unde & ad Epilepsiam ac Apoplexiam pronis conveniunt. eaque propter fortè apud Romanos cibos funebres numerabantur, & Judæi luctus ore iisdem pro cibis utuntur. Atque hæc Græm de leguminis hujus qualitatibus sententia est, Arabes contrarias planè assignarunt, utrosque ta-ita conciliat *Zacutus*, ut de primo lentium jure il-a opinionem concedat, hocque ipsum alvum præ-turbet laxetque, sputum provocet, pectus munt, atque in pleuricidie biliosa, etiam cum aceto præ-am profit, secundum verò & tertium jus, quando & priore jusculo abjecto alia aqua affunditur, & longius protrahitur, ipsaque quasi lentium sub-a exhauritur, alvum obstruat ac sistat, sanguinem resque incrasset; adeoque in febribus ardentibus, nis, variolis, morbillisque ad compescendum san- humorumque fervorem & malignitatem retun- um maximè aptum sit, quicquid etiam contra ni- *Septalius*. Præstant vero lentes, quæ facillimè ntur, & dum macerantur non multum nigri re- int.

. *Lapini*, substantiæ durioris sunt ac terrestres, quoque concoctu difficiliores sunt, & crassum in sanguinemque suppeditant. Intestina tamen borant, siccando superfluos humores, & alimen- tibus suppeditando, eoque modo alvum sistunt, bene conficiantur. Hoc autem non ita fieri in- anxietas & rubor faciei, qui à tali cibo subito ex- . Propter amaritiem, qua pollent, simul ape- , abstergentque, unde & contra lumbricos & vi- n obstructions mensiumque prosunt. Macera- autem in aqua calida amaritiem deponunt, gu- ie grati redduntur. Sativi in Italia edulcorantur,

L

&

Julius Ale-
xandrinus
Misc. Dec. 3.
Ann. 306/64
Plutarchus
in Vit. Crass

Hist. princ
l. 2 qu. 21.

Februs de
Schorzon.
p. 86
L. 5 Animadv
59

Matthiolus
Comm. l. 2.
c. 103

Hoffmannus
l. 2 de Med.
offic. c. 135

& cum sale eduntur. Ut citius digerantur exemplo veterum ex oxygaro comesse oportet, aut cum sale attenuandi. Cibus autem quondam fuit Philosophis maxime familiaris, imprimis cynicis, qui eosdem in pera semper secum gestabant. *Virgilius* tristes vocat, vel ob amaritiem ipsam, vel quod comesti tristes reddant. Inter legumina autem minima eosdem male habere *Hippocrates* autor est.

L. 1 Georg.

v. 75

L. 4 ViB.
rat 6. 5Matthiolus
Comm. l. 2
c. 101Horslius L. 4.
studiosus
p. 44

VI. *Phaseoli*, Ventriculum quoque flatulentia sua turbant, ac insomnia terrifica pariunt, uti lentes, ad venerem tamen conducunt & semen augent, imprimis ubi pipere galanga & saccharo consperguntur, aut lacte ad disruptionem usque coquuntur. Flatulentia ipsorum corrigitur, si cum sinapi aut carvi semine sumantur. Quibusdam in locis immaturi aceto, sale ac oleo condiuntur, gulæ potius quam alimentum gratia.

c. 33

VII. *Pisa*, duorum maxime generum sunt, alterum majus, alterum minus, quod tamen in cibis non æque gratum est; Substantiâ à fabis parum differunt, melius tamen, quamvis non adeo copiosum alimentum suppeditant ac illæ, nec etiam ita flatulenta sunt, nec abstergendi vi prædita, aut facile per alvum secedentia, unde & jus illorum iis, qui purgans medicamentum sumpserunt, & puerperis non adeo convenit, ceterum quidem communis consuetudo fert. Flatulentia verò ista magis à cortice dependet, pisa autem cortice spoliata actioni purgatoriae conferunt juxta *Salernitanos*.

Est inflativum cum pellibus atque nocivum,

Pellibus ablatis sunt bona pisa satis,

Comm. c. 13

Voglero contrarium videtur, vimque alvum movendi cortici imprimis adscribit, quæ duæ tamen opiniones si rectè explicentur non ita sibi invicem contrariantur. Pisa viridia aliquid adhuc humiditatis obtinent, & flatulentiora existunt, ac decocta illorum alvum quoque laxant.

rant, substantia verò crudiorē succum suppeditat. Ceterum pisa exsiccata probe coquenda, & pipere condienda, ita enim flatulentia corrigitur. Quæ coctione indurescunt pejoris notæ sunt. Pisa vero addito subactura sale dura manere, nec ulla coctione mollescere, etiamsi ut ita loquar, per triduum coquantur, quoniam experientia est. Cavendum à pisib. exesivis, ac secta interdum araneiformia continentibus, quæ cum anno 1692 in Hannonia vitio aëris corrupti copiosa existerent, febribusque malignis ansam dedissent, publico magistratus edicto ex eduliorum classe tum proscripta sunt. Post aliquot pisa integra deglutita puella quædam in ingentem ventriculi dolorem, hypochondrii angustiam incidit, cum succedente atrophia; Exhibito vomitorio pisa integra & germinando inter se involuta per vomitum rejecta sunt. Quoniam autem frigida & sicca sunt pisa ideo frigidioribus naturis non admodum conveniunt, calidioribus verò magis aducent. Qui nervorum affectibus obnoxii sunt, pisum esu abstineant, & in genere pisorum decoctum, seu juscula præ pisib. ipsis salubria magis sunt. Pisum ridia frequentius comesta foetorem anhelitus efficiunt.

Bodæus in
Comm. Theophr. 4. 7 c. 3

Sommerus
in Musc. Dec.
1. 9 obs. 16

CAPUT V.

De oleribus & in specie Herbis esculentis.

I.

Olera propriè denotant herbas, quæ foliis & caule esculentæ sunt, non ab olla, ceu Varro volebat, sed roleo id est cresco, dicta. Deinde quoque sub iisdem comprehenduntur germina, cymæ, radices, fructus, omnia, quamvis hæc ipsa rectius sub aromatum & idem domesticorum classem referantur, cum condimenta potius sint, quam alimenta. Ceterum olera

Vossius 2. 5
Idol. c. 13

Voglerus
Comm. Diar.

ejusmodi non admodum nutriunt, sed magis alterant, medicamentorum instar refrigerando, humectando, aliamve corpori temperiem inducendo, qua ipsæ qualitate excellunt. Sicca autem vix quippiam alimentarii habent, nisi per aliorum affusionem, unde & recentia in cibum veniunt, imprimis muriâ condita.

*Acad. Caric.
san part. 2
c. 5*

Blankhardus aliam acetariorum methodum proponit, propter metum enim scorbuti, quem acidorum ejusmodi usus causatur, olera hæc cum recenti olivarum oleo addita pauxillo macere aut pipere præparanda suadet, quam acetariorum, ut sic loquar, non acidorum methodum observato temperamentorum in individuus respectu quoque dissuadere nequeo. Olera verò copiosius sumpta in ventriculo difficulter digeruntur, & diu inconcocta remanent, ac in genere imbecille alimentum suppeditant, vitamque brevem præstant.

2. 3. Enst. c. 10

Hoffmannus oleracea ex alimentorum classe plane excludit. Calida enim in universum in bilem porraceam degenerare, quæ sanguinem inficiens multa mala in habitu corporis causetur, frigida autem in herbaceum quid mutari, quod pituitosum planè sit. Interim aliis cibis admixta, debita conditura excepta, suoque tempore & loco in moderata quantitate sumpta, vituperanda adeo non sunt, neque temere *Divus Paulus* infirmis olus commendavit, quia Veteres convalescentibus pro refectione olera in cibis dabant. Pro varietate

*Roman.
XIV. 2
Zacchias c. 5
Quæst. p. 19
Alpinus
l. 1 c. 10*

tamen climatis olera variant, ceu in *Ægypto* eadem, ut & fructus illorum sunt humidiores & magis insipidi. Quod verò antediluviani homines, qui solis oleribus ac fructibus vescebantur, tam diu vitam prorogaverint ratio esse potest, quod vel melius fortiusque alimentis tunc olera suppeditarint, aut Deo sic volente ad celeriore generis humani propagationem vita ipsis longiori opus fuerit.

II. Ex foliis autem, quo & germina ac cymæ per-
 inent, sunt *Acetosa*, à subacido sapore quem planta in-
 egra exhibet, sic dicta. Inter hujus verò species, hor-
 enlis tota viridis nihilque rubens præfertur, misce-
 urque imprimis longifolia partim acetariis ac embam-
 acis, partim pullis Gallinaceis aliisque carnibus, præ-
 ritim ovillæ incoquitur, aut iisdem assaturis succus
 pressus vino saccharoque mixtus instillatur. Refri-
 erat, incidit, ac simul leviter adstringit, unde & appe-
 tum excitat, sitim sedat, bilisque acrimoniam nimiam,
 humiditatem, facilemque exin ebullitionem temperat,
 hlogoses scorbuticas coërcet, viscera flaccida & laxa-
 corroborat, ac in febribus ardentibus egregium so-
 men suppeditat. Præterea arenulas renum exter-
 r, calculumque resolvit, qui tamen acidi melancho-
 lique sunt temperamenti eidem ne adsuescat.

Timæus
 Conf. Dias.
 p. 1104

Voglerus
 Comm. Dias.
 6. 13

III. *Artemisa* Germanico idiomate sic dicta quod
 in eum ejusdem pedes ex itinere lassorum ita confor-
 tat, ut nihil ferè ei sit conferendum. Rubra verò foliis
 is tenellis, antequam indurescunt, scæminis egregiū
 usculum suppeditant, præsertim si butyro paretur,
 poris enim gratissimi sunt, nec odoris ingrati, qui
 meriam placentis immiscent. Uterum verò lymphâ
 scosâ oppletum expurgant, ac corroborant, menses
 roliciunt, ac præterea renes vesicam pulmonesque
 corroborant exterguntque. *Artemisa alba* anseribus as-
 andis non solum propter gustum, sed etiam incisionis
 attenuationis gratia commodè includitur.

Bodæus
 Comm. in
 Theophr. l. 9
 6. 18

Horstius, d.
 studiof. sanit.
 p. 80

IV. *Asparagi*, diutius & ad tabem usque non co-
 pendi, facile enim amarescunt ac tenerescunt, seu dis-
 sunt & glutinosi sunt, quo respicit proverbium An-
 tibi Cæsaris: Citius quam asparagi. Optimè autem
 centia germina seu turiones jusculis pinguioribus
 rnis bubulæ aut Galli incoquuntur, sumendique in

prima mensa. Cæterum moderate calidi sunt ac
midi, appetitum roborant & succum laudabilem
stant, celeriusque quam cætera olera in sanguinem
seunt ac mutantur, utpote mediæ quodammodo
ræ inter olera & carnes. Viscera insuper deobstru
urinam promovent, quam intense fœtidam redd
arenulas exterminant, pectus expurgant, suavique

Matthiolus

comm. l. 2 c. 118

Acad. Cartes.

part. 2 c. 5

re totum corpus commendant. Contra scorbutum
ter prima remedia *Blankhardo* recensentur. Cave
tamen à nimia eorundem ingestione, cum nau

Hoffmannus

l. 5 Instit. c. 12

& l. 2 de Off.

cin. c. 26

moveant, ventriculūque debilitent, ceu à quibus
asparagi optimè in culina parati altero die per vi
tum integri redduntur. Est enim substantia eoru

Colleg. in

Schröd. Op.

Tom. 1 p. 520

Cherui in

Schröd. p. 415

Paullin. in

Misc. Dec. 2

Ann. 5 App.

p. 67

Bodæus in

Theophr. l. 6

c. 3.

gnosior quodammodo, quæ validum ventriculum
siderat. Dein & bilem argent calculumque in dis
tis generant, quod quoque ex *Helmontii* observat

urget *Estmullerus*, quam tamen accuratius examina
dericus *Hoffmannus*. Præterea mulieres reddunt

les gravidisque nocent, in viris tamen venerem
movent. Ravennates ac Veronenses asparagi ob

gnitudinem commendantur, apud veteres quoque
diebantur, ut hyeme haberi possent.

V. *Striplex*, uliginosæ ac nimia humiditate fen
xuriantis, simulque frigidioris seu potius tepentis
turæ est, ventriculi tonum labefacit, ob lubricita

verò alvum facilè solvit, adeoque hypochondriaci
vum adstrictiorem & phlogosés exin patientibus

venit, humectat enim & refrigerat. In acetarium
dit jusculisque additur, quamvis si absque oleo a

aliisque assumatur insipidum sit. Coctio quoque
tata sæpius aqua repetenda. Alimentum verò in

Plinius l. 20

c. 20

Matthiolus

Comm. l. 2

c. 113

commodum suppeditat, quidam & lentigines capi

que ex eodem gigni arbitrantur. Apud Insubres
colæ placentas ex eodem cum caseo butyro & ovib

rant.

I. *Basilicam*, quibusdam ocimum, propter odorem
 nè culinaria est, ac senibus aliisque vertiginosis
 orandum proficua. An autem ab odoratu ejus- Hollerius l. 1
 morb. Int. p. 3
 ssiduo in cerebro scorpiones nasci queant, prout
 uidam aliquando contigit, aut ex herba ipsa in-
 os lapides calefactos contrita, & ad solem posita
 oriantur, quod *Höferus* Pharmacopœi cujusdam neri. l. 2 p. 133
 entiâ confirmat, curiose dilquirit *Illustris VV. de*
 negativè concludit; Fortè autem per generatio- Misc. C. G.
 Dec. 1 Ann. 3
 nivocam, & in Italia propter climatis rationem Obs. 79
 s accidit.

L. *Beta*, duplex est, alba, & nigra, quæ melioris
 communiter brassicæ viridi additur pro sapore
 iando; Veteres eandem cum pipere ac vino cor- l. 13 dist. 13
 unt, juxta illud *Martialis*, quo simul betæ edulium
 pinat:

sapiant fatuæ fabrorum prandia betæ,
 quam sæpe petet, vina piperque coquus.
 is autem ac leviter bullita ex aceto sumitur. Sto-
 non admodum conducit, quin eidem nocet si
 s sumatur, & ob nitrositatem suam præsertim
 s natura sensilior est, mordicat, languidiori tamen
 culo ex piritæ copia, cum porro & sinapi exhi-
 codest. Lienis etiam, hepatisque obstructions
 b alvum blande laxat, abstergitque propter ni-
 nem, inprimis decoctum albæ, quæ majori acri-
 t pollet. Cum verò fabris adstrictio alvi familia-
 , inter eorundem edulia *Martialis* retulit.

II. *Borrage*, eique affinis *Buglossa*, ceu cujus species
 is officinarum borrago est, temperatæ substantiæ
 bonumque nutrimentum præbent, cor imprimis
 ant, recreantque, ac melancholicis passionibus
 int; Sumitur autem herba cum caule in jure capo-
 allinarum, aliarumve carniū elixa; Flores verò

cæru-

Zacutus l. 2
 hist. princ.

Rammazzi-
 nus de morb.
 Artif. p. 62

Hoffmannus
L. 2. med.
offic. c. 43

cærulei non tam ornatus gratia, quam maximo hypochondriorum solatio acetariis miscentur, quibus etiam teneriora folia insperguntur.

Schulzeius in
Mise. Dec. 1
Ann. 3 obs. 28

IX. *Brassica*, apud Germanos καὶ ἑσχαῖν oleris nomen obtinet, varique generis est, substantiæ verò durioris, calidique ac sicci temperamenti. In usum ante non vocanda, quam circa hyemem pruinâ tenerior redita fuerit, unde & æstiva brassica peioris succi est. Noxio rore infecta, qualis Augusto interdum mense existit, veneni instar est, ac lethales non rarò dysenterias inducit. In coctione verò jure carniū pinguiori vel butyro addito quam optimè corrigenda. Vulgus pinguedine porcina vel anserina id præstat, sed non admodum commodè propter flatulentiam, unde & brassica ita præparata tenerioribus ventriculis non convenit. Cæterum alvum laxat imprimis cum jure gallinarum leviter decocta, *Celsus* subcrudam vocat, cum verò illa coquitur, vel plus vicè simplici ignem experitur, alvum potius remoratur ac obstruit, quo illud *Salernitanum* pertinet:

Voglerus
Comm. c. 13
c. 57

Jus caulis solvit, cujus substantia stringit.

Præterea propter vim absterforiam (quæ ratione nitrositatis tanta est, ut vasis quoque in quibus aquæ fervere solent incocta, ab iisdem crustas auferat) hypochondriacis, calculo renum laborantibus, quin & tabidis prodest, vulneraria enim simul est. Concionatoribus quibusdam & Cantoribus in usu, pro raucedine nimiam loquelam insequente emendanda, ac voce conservanda, decoctum ejusdem cum passulis frequenter hauriret. Etiam podagricis crebrior usus commendatur. *Aegyptii* quondam in cœnis ante omnem cibum brassicam exeam comedebant, ad arcendam scilicet ebrietatem, certe tantum fertur brassicæ cum vino dissidium, ut vires juxta consuetudinem non coalescant, aut vinum ipsum præveniat.

Hoffmannus
L. 5. Inst. c. 12
Bauhinus
Hort. plant.
Tom. 2 p. 323
Langius Ep. 30
Forestus L. 9
Obs. 28

eniat dilutius. Experimenti veritatem confirmant *Grævolus* ac *Bodans*, cujus rationem quidem pluribus *l. de Literat*
Aristoteles evolvere conatus *Vossius*, genuina tamen *Vales. p. 167*
 idetur, quod ceu modo dictum, propter nitrositatem *Com. in Theo. phr. l. 7 p. 774*
 vum stimulet brassica, eoque simul, quicquid ex vi-
 capiti grave futurum erat, derivet. A quibusdam
 rerum pro Medicina universali planè habita est, ac *Plinius l. 20 c. 9*
 omani per sexcentum annos solâ brassicâ ad omnes
 orbos usi. Etiam Medicina magna *Catonis* audit, qui
 odem beneficio familiam suam à lue pestilenti im-
 nem servavit. Sanguinem tamen acrem, sæculen-
 m ac scorbuticum reddit crebrior usus, ac simul fla-
 lenta ob humiditatem est. Hinc etiam caput & vi-
 m turbat, iisque proin, qui ad vertiginem inclinant
 cia, insomnia quoque turbulenta parit, fœtorem oris
 ducit, ceu quoque brassica putrescens gravissimum
 orem emittit. Capitata autem omnium pejor, ut-
 te humidissima, digestionis longè difficilioris ac fla-
 lenta, eaque propter non nisi iis, qui multis laboribus
 ercentur, conveniens, quamvis parum alimenti & id-
 sum quidem pravam suppeditet, caulis tamen capi-
 latus bene conditus coctusque cum pinguibus carni-
 s. suillis, latrantem stomachum egregiè in assuetis
 ropescit, & muriâ suâ imprimis acidâ eundem æstu-
 nem afficit, appetitum excitat, sitim sedat. Cauli-
 ra præ reliquis temperatior ac in deliciis est, & cum
 boudicâ laudes bonæ brassicæ sibi maxime vendicat.
 X. *Chærefolium* meritò inter olera præcipuum lo-
 m obtinet, moderatè calidum, odoris grati, saporis
 lacris & gustu aromaticum. Folia ejus minutim in-
 duntur, pisculisque carniū aliisve oleribus, lactu-
 : imprimis adduntur, quæ gratiora reddunt. Partim
 oque cruda in acetariis sumuntur, partim cum beta-
 isve oleribus coquuntur. Comeditur etiam cum
 M pane

alligatam fuisse, quod Mons Calvariae ossibus ac immunditie repletus exstitisset.

XV. *Lactuca* notissima mensis est, frigidaque & humida, ac inter olera refrigerantia principem locum obtinet; Ventriculum æstuosum ac bile abundantem, nec non hepar ac renes calidiores egregiè temperat, acrimoniam sanguinis ac effervescentiam corrigit, dolorem capitis demulcet & lac auget. Quidam veterum multum sanguinem à lactuca generari statuerunt, quod ipsum temperatæ ejusdem aqueæ humiditati adscribendum videtur, quâ scilicet chyli in ventriculo calidior elaborati partes acriores diluit, adeoque ut in laudabilem multumque sanguinem convertatur efficit, quamvis in se paucissimas nutritivas particulas lactuca contineat. Quod tamen de moderato usu intelligendum, revera enim qui eandem diutius usurpât, sanguinem frigidum & aquosum generabit, ac etiam frigidioris ac biliosi temperamenti exstiterit, cachectici tamen evadet. Præterea in siccioribus præsertim constitutionibus alvum emollit, unde & *Martiali*, veneri lactuca movendo utilis audit, ac proin hypochondriacis scorbuticisque, quibus diuturnior alvi adstrictio non pauca symptomata inducit, maximo levamini est, præsertim si ex *Simonis Pauli* consilio coctâ illâ & non crudâ sæpius vescantur. Egregio id exemplo hypochondriaci cujusdam confirmatur, qui malo ejusmodi à longo tempore affectus cum insigni ventriculi imbecillitate, anxietate à cibo, respirandi difficultate, aurium tinnitu ac flatibus copiosis in ructus erumpentibus; frequenti demum lactucæ tam in prandio quàm coenâ usu sanatus est. Ejusdem constitutionis & *Augustus Imperator* fuisse videtur, qui ex consilio Archiatri sui *Antonii Musa*, lactucæ esu cum successu usus, quâ vescente ante illa tempora religio erat, Imperatore verò feliciter restituto

Schrötkius
Schol ad Misc
Dec 3 Ann 3
Obs 4

Hoffmannus
L 5 Inst med.
c. 10

Lanzoni
de Ast. L. c.

Plinius
L. 19. c. 8

hominem subito interficiat, quamvis folia ma-
la, quam pro succo quatuor cochlearium ex-
lo opus est, comesta damnum nullum afferant,
n hac diutius in ventriculo detinentur, succus
pressus citius sanguini misceatur. & genus ner-
vigore suo ac narcosi lædat. Uti autem Gale-
alio climate vixit, ita non immerito dubites, an
a nostrate effectus ejusmodi expectandus sit.
verò plerumque cruda in acetariis, cum oleo
ceto, ad corrigendam quoque nimiam ejusdem
tem, chærefolium, nasturtium ac dracunculus
is adduntur, qua in re temperamentum cujus-
ac ventriculi constitutio respicienda, quibus
frigidior contigit, iis potius cocta exhibenda.
ur lactuca, quæ capite prægrandis candida ac
la, virescens autem ac subfusca amarescit, &
is lactuca, quamvis sativa, noxâ suâ non caret,
qualitate succo lactis sylvestris lactucæ simili im-
Quibus per naturam visus imbecillior contigit,
piam metuitur, ut & phlegmatici asthma-
ab esu lactucæ abstineant, æque ac quibus res
cordique est, namque virilitatem & coeun-

Timæus
Cens. Diat.
p. 1105

Zacchias

Lennius 4,2
occ. Nat. c. 42

tem copiosius concedenda, qui cœlibatui ex voto ad
Et, quique in matrimonio nimis pruriunt, ne scili
ex immodica venere planè siccescant, aut umbrat
evadant.

XVI. *Lupulus* primis suis germinibus seu turio
bus in acetaria cedit, non ingrati saporis. Leviter
licet coquuntur, cumque aceto oleo & pipere con
duntur, alvum laxant, visceraque imprimis hepar ac
nem deobstruunt, sanguinem depurant, & à scabie al
que cutis impuritatibus præservant, ut adeo *lupulus* r
tam inter oblectamenta, quod *Plinius* volebat, quam
bos ipsos recipiendus sit. Vulgus prima sambuci g
mina seu gemmas turionibus lupuli addit, ad pror
vendam perfectam ut loquuntur, purgationem, quod
men interdum periculo non caret, & choleras sæpe
riculosissimas cum deliquiis animi, sincerique sangui
effluxu inducit.

Bodæus
Com. in Theo-
phr. 4,6 p. 68,

XVII. *Majorana*, planta odoris gratissimi, ac v
aroma nostras. Cibis pro gratia concilianda addi
stomachum ac caput confortat, magnique effectus in
tarrhis, vertigine, apoplexia ac paralyti existit; lymph
enim viscosam attenuat, pectoris infarctus resolvit
anhelosis confert, odoratuiq; conducit. Præterea fla
lentiam dissipat, urinam ac menses promovet, & frig
uteri vitia emendat, imprimisque hydropicis conf
Vino addita gratius illud reddit, ac ne cerebrum ni
afficiat, impedit.

Gratarolus
l. de Liber.
Fales. p. 165

XVIII. *Mentha* crispa, culinaria quoque est, at
propter amarorem quendam aromaticum ventric
insigniter grata, unde & in cruditatibus ejusdem
dis, flatulentis, intestinorum torminibus, ac chol
egregiè conducit. Viscera etiam corroborat, & f
vasa spermatica, unde & semen crassum ac prolific
reddit, & quia simul siccant, in profluvio ejusdem

Sanguinem crassum ac vitium egregie me-
tenuat, asthmaticisque confert, ac imprimis
aliis lumbricis resistit. Lienem quoque ac renes
cit, urinam movet ac venerem stimulat, secus ac
pinatus est. Excusat verò eundem *Bodæus*, quod
um immodicè sumptum venerem cohibeat;
nimiam spirituum agitationem & dissipatio-
ne verò & recens nasciturum, propter humo-
rum conjunctum genituram augeat; Imprimis
tum corrigit, inque morbis chronicis & febri-
termittentibus mucilagines crassas tollit, ac seu-
dentem seu quoque depravatam sanguinis fer-
mentem excitat augetque. In qualitatibus autem
debilem convenit, adeoque eadem cautelâ assu-
it; Sanguinem etiam grumescens resolvit;
et animum exacuit, unde stupidos ignavos ac
ad nasurtium comedendum adagium adhor-
tenti quondam in usu Persis erat, apud
Perses nullo alio obsonio utebantur, quàm na-
surtium, nisi venatio aliud fortè suppeditaret. Præ-
ter eodem non tantum superfluitates, ut
nasurtium propter insignem calefaciendi &
rim accedente præfertim frugalitate ejus-

Bierlingius

Thef. pract.

p. 107

l. 20 c. 13

Comm. in

Theophr. l. 7

Erasmus

Chilad. 1

cont. 8

Xenophon

l. 1 Cyrop. p. 6

XX. Petroselinum seu *Apium veserum*, calidum quacumque ac siccum est, unde & aperit, viscerumque obstruens, renum imprimis ac uteri tollit, urinamque ac uulas pellit & menses movet. In illis tamen, in quibus quædam quasi cruditas saburra in mesenterio hepar meatusque urinarios præsumitur, calculi alii obnoxii sunt, multus ejusdem usus prohibetur cum dictos humores movendo, atque ad meatus urinarios deducendo, obstructions in iisdem produci ac augere valeat. Præterea visui officit, capiti quæcet, an verò epilepsiam producat, eaque propter ejusdem gravidis puerperis lactantibusque inhibetur inter Autores disputatur. Negant id ipsum *Vogel*

Comment.
Diat. c. 13 Mi-
scell. Dec. 3
Ann. 3 obs. 192
Horsius l. de
studios. san.
p. 50

Thomassius. Sed experientia & tot aliorum Autorum testimonia contrarium affirmant, nec rationes obstant minus frequentior esus in dispositis, ac ad Epilepsiam jam inclinantibus, iisque qui cerebrum debile & nimium habent, eandem accelerare possit, cum per odorem suum nervos acriter vellicet, spiritusque animi ad assuetos jam & tumultuarios suos motus con-

Wurfbai-
nus Schol. ad
Misc. Dec. 3
Ann. 2 obs. 64

A 20 c. 11

Bodinus com.
in Theophr.
l. 7 p. 803

vos irriter, partim ventriculum crudo succo oneratus flatus generet, ructus & singultum excitet, qui cum vera convulsionum quædam species sit, non mirum in dispositis assuetisque motus ejusmodi convulsiviores excitentur. Quod verò *Plinius* ex meliorum, mares foeminasque à comestione ejusdem lescere referat, id ipsum falsum esse, vel Belgarum tim proverbium edocet. *Petroselinum helpest de Mamæ sacerdoti, de Vrouwen onder de Aerdt*. Lactantibus tamen permittendum, cum lac cohibeat fortè propter ducendi urinam. Cum verò sit herba quotidiani inque condimentis peculiarem gratiam habeat, ut *Pliniano* ævo omnibus juribus innatârit, cicutæ haut absimilis existat, probè cavendum, ne in c

monuriacas scorbuticasque & dyenteriam pro-
sunt, proficua. Prodest & phthificis, hecticis,
hemipuentibus, mensium quoque profluvium
venerisque insomnia, ac venerem ipsam cohibet.
Nacetariis sumuntur & scorbuticis acris coch-
nasturtio adduntur, cauliculi verò condiuntur
aceto. Quibusdam in locis plantam integram
r, in sole ficcant, & ad cibos hyemales reservant.
XII. *Rosmarinus* propter calorem & siccitatem
e digerit, attenuat, resolvit, spiritus animales re-
odeque caput, genus nervosum, pectus, ventricu-
lramque corroborat, unde epilepticis, paraly-
difficulter spirantibus, raucedine diuturnâ,
e affectibus chronicis laborantibus ac arthriticis
L. Vomitus ciborum ac coeliacam passionem si-
entes movet, fluorem album emendat, & con-
nem adjuvat. Præterea visum acuit, si flores
et una cum foliis circumstantibus jejunus quis-
totum tempore quo floret, cum pane & sale quoti-
linat; mansum oris halitum emendat, & quoad
e, ceu quoque salvia, quæ cum rore marino ferè
nit, exoticis aromatibus commodè substituitur.
Ruta, quamvis culinis non serviat, propter

Matthiolus
Com. ad Diosc
l. 3 c. 73

416. 15 suis commendaret, ideo hoc loco non negligenda
lida verò admodum est, partiumque tenuium ac
tilium, incidit, resolvit, siccat, epilepsiam coërce
in morbo mirabile ac maximum medicamentum
dem vocat *Trallianus*, apud quem & epilepsiæ soli
tæ odore curatæ exemplum occurrit. Præterea
stomat & respirationem faciliat, flatus digerit &
dropicis confert. Urinam quoque & menses re
secundinam ac fœtum mortuum educit. Veteres
sale conditam in annum servabant, ut claros sibi
pararent oculos,

Schol. Sa-
leruit. c. 61

Villanova-
nus *Comm. in*
b. 1.

Vallesius
Philos. sacr.
c. 86

c. 30

Nobilis est ruta, quia lumina gignit acuta,
unde quoque pictores esu foliorum rutæ visum sibi
servare solent. In viris veneris appetitum cohibet
mulieribus verò auget. Cum enim flatus disc
& sic quoque semen virile quasi resiccat, appet
quoque veneris in viris cohibet, in mulieribus au
quoniam frigidum ac humidum uterum calefaci
catque, eas ad venerem magis incitat aptasque re
Commendatur etiam vulgi opinione adversus Da
mones, fascinationes, insomnia terrifica, nocturnos ter
res & phantasmata, quia, ceu dictum, flatus absor
siccat, feminisque redundantiam exstinguit, pler
enim eorum, quæ in dæmones vulgus refert, ex
causis oriuntur.

XXIV. *Salvia* cum roremarino qualitatibus
convenit, quæ exin repetendæ. Inservit autem
me pro condimento, in assatione sive coctura anse
ac porcellorum, qui eadem farciuntur, ut pinguis
ipsorum humiditatem attenuet & resolvat, ac odor
poreque suo imbuat, post assationem verò *salvia*
cienda. Præterea & contra venenata valet, juxta
tum illud *Salernitanorum*

Salvia cum rutâ faciunt tibi pocula tuta.

hæc abiecit, quam in latum tranat. Mer-
s duo aliquando in hospitii hortum dum paraba-
ndum, deambulandi causa divertentes, folia sal-
gunt, eaque illota, ut lecta fuerant, in vinum
immergunt. Nondum pransierant cum illis re-
i vertigine prehenfis totum diverforium susque
verti visum est, ac occæcati in syncopem lapsi
hortis per intervalla convulsionibus interruptam.
um labris linguâque nigricantibus balbutiebant,
torvo ac horrido, cum effreni vomitu, sudore
mortis quæ mox illis in altum tumorem toto
e sublati, contigit prænuncio. Vitanda verò
ia maximè, quæ cœmiteria incolit, cum loca
daverum corruptioni dicata, generationi bufo-
rpentumque quàm maximè obnoxia sint. Vi-
ejusmodi pinnas quoque foliorum carbunculas
penitusque retorrida est, sicca ac emaciata.
atem in hortis pro majori securitate ruta prope
lontari, utpote quæ venenata ejusmodi procul

Paræus L. 20
Chir. c. 24.

Hoffmannus
Clav. Schrö-
der.

XXV. *Serpillum*. Calefacit, attenuat, aperit, dige-
condimenti loco cum jusculis aliisque cibis mi-
ut concoctionem adjuvet, convenitque impri-
ui difficulter spirant, & defluxionibus catarrha-
lympha acida obnoxii sunt; Urinam quoque

XXVI. *Spinachia*, humectat refrigerat, pectori
lidiori, gutturi asperitati, ac tussi calidæ conduc
acres in præcordiis stagnantes succos, quin & sa
nis æstum ac phlogoses temperat, jussulum verò
alvum solvit absque irritatione, unde hypochon
cis maximè confert; Paucum aliàs alimentum si
ditat, ac flatulenta est nauseamque movet, nisi pa
butyro pipere zinzibere ac sale corrigatur. Quomodo
in decoctione multum humoris emittit, absque
decoquitur; *Bauhinus* spinachiam inter omnia culli
olera gratissimam ac laudatissimam vocat, quæqu
bum in omni ægritudine pene suppeditet; Modico
tem in pulvem redigitur, modo inter cruda acetari
cipitur, salubriorque est, quam atriplex.

*L. 23. nif.
plaus. c. 3*

XXVII. *Thymus* cibos sapidos efficit, calefacit
de ficcat & incidit, unde Ventriculo pectorique
ducit, Præterea & flatus discutit, visum conforta
Epilepticis melancholicisque confert. Egregio e
sale volatili abundat, ut vel ex odore aromatico co
gere licet. Urinam quoque & menses provocat,
thriticis conducit, veneremque in viris exstinguit
mulieribus accendit. Eligendus autem thymus f
purpureo aut albo, niger rejiciendus, quem quo si
boranici appellant, cum flos ejusmodi non detur
ribus explicat *Bodæus*.

*Zacchias
Quæst. 4. 3.
p. 276*

*Comm. ad
Throphr. 4, 6
p. 567*

CAPUT IV.

De Radicibus esculentis.

I.

DE radicibus in genere notandum, quoniam
terra latent, nec ventis perflantur (quod enim ex
citium in animalibus, illud in vegetabilibus venti)
transpirant, utpote aëris ac luminis solaris experti
hinc quoque humiditate excrementitia scatent, diffic

effusâ scilicet primâ aquâ minor est, incidit,
asthmaticis, raucedine affectis, russibus inve-
ic calculosis prodest, urinam enim movet. Præ-
rmes necat, flatus colicamque & hystericam pas-

Aquarum crassarum ac turbidarum etiam
em corrigit, eaque propter Hungariæ incolis
entissimo usu, ac navigantes eodem contra sen-
torem, cibos corruptos nauseamque marinam

utuntur. Corpus quoque ad frigora toleran-
borat, ac tempore hyberno iter facientibus
æris occurrentis injurias prodest; Quantum
lori nativo restaurando ac roborando conferat,

um senis cujusdam nive aliquando pene extin-
allio refocillati docet. Nautis quoque ad robur
igando conciliandum in frequentissimo usu.

ai cibus allio confixis cum fructu utuntur, iisq;
eralius potaturi sunt, aut jam ebrii existunt, al-
b Hippocrate commendatur, cujus ratio sine dubio
usdem diureticâ latet. Conducit quoque ad vi-
s serpentum ac viperarum ictus, & rabiosorum
ac cum cerevisia antiqua potum hoc in casu
m in Suecia medicina domestica est. Galeno
um Theriaca audit, ceu quoque non nisi pro

Hippocrates

l. 4. Diat.

Zacutus hi.

flor. princ. 95

Borellus

Cent. 4. obs. 92

Zacutus l. 2

prox. admitt.

Obs. 13

Heerius

Obs. 12

l. 4. Diat.

Heurnius

Comm. ad h. l.

Olaus Ma-

gnus l. 21 Hi-

gor. Sept. 30

fos humores colligunt, & corporis habitu plerumque sunt robusto ac valido, & ob perpetuum corporis motum cruditates facile digerunt. Quibus verò sanguis tenuior est facileque inflammatur, ac biliosi existunt, simulque ad phthisin proclives sunt, ab eodem sibi caveant, præterea & sitim, sodam, pandiculationes seu inflationes causatur, flatusque & fervores circa thoracem procreat. Propter acredinem quoque suam, quam ferro sanguinis communicat, loca urinaria excoriat, mistumque sanguinis producit. Caput præterea sensusque omnes turbat, oculos afficit hebetatque, soporem ac somnia turbulenta parit. Observatum quoque epilepticis ab odore ejusdem paroxysmos recurrisse. Arnolphus Imperator ex creberrimo allii usu tantâ pediculorum multitudine corripiebatur, ut nullâ ope medicâ curari potuerit. Summam corporis cutem ulcerare jam apud *Dioscoridem* occurrit. Fœtor allii, qualis in Judæis ac Turcis frequens, Zedoariæ aut fabæ crudæ desuper esu tollitur. Veteres ex allio & oliva nigra intritum parabant, myttoton dictū quod hydropicis cum fructu dabant, ceu solo allio comesto hydrops non semel curatus, ejusdem verò cum vino generoso usu quartana quoque mediâ hyeme fugata est.

III. *Beta rubra, Carota*, quibusdam ad pastinacas referuntur, mistum genus ex beta & pastinaca vult *Hoffmannus*, perperam autem rapi speciem constituit *Fuchsius*. Tessularim inciditur, acetoque conditur, addito carvi semine aliisque. Saporis non ingrati est, appetitum excitat ac senes purgat, difficilioris tamen digestionis est, flatus excitans, ac alvum simul constipans.

IV. *Cæpe* differunt ratione locorum, figuræ, saporis. Neque enim in omnibus locis ita acres deprehenduntur, uti de Cajetanis ac Herruscis, *Matthiolas* observat, Hispanicæ quoque magnæ & dulces sunt. Quan-

Hippocrates

l. 4. *Dias.*

Forestus l. 24

Obs. 12

Heerius obs.

1 p. 39

D merbro-

kius l. 2 p. 98.

c. 10

Cranzius

saxon. l. 3 c. 3

l. 2 c. 146

Forestus l. 19

Obs. 27

Dolzus En.

cycl. med. l. 3

c. 9

Rammazi-

nus de morb.

Artif. p. 290

l. 5 Infit. c. 11

autem nutrimenti nihil suppedient, calefaciunt ta-
 men valde pituitamque lentam ac viscosam incidunt at-
 tuant, acidam corrigunt, phlegmaticisque non adeo
 idæ sunt, appetitum excitant, asthmaticis ac tussien-
 us conferunt, alvumque solvunt, urinam movent,
 que febre quartana, hydrope & calculo prosunt. Fla-
 quoque discutiunt, lumbricos necant, venerem sti-
 lant, semenque augent. Operarii mane cœpam Bauhinus
l. 19. Histor.
plant. p. 550
 idam cum sale & pane adversus aërem infectum edunt
 uidem experientia constat, adversus intemperiem
 is nihil efficacius existere. *Sosion*, antiquus Autor,
 egram valetudinem iis pollicetur, qui singulis die-
 cœpas teneriores selectas jejuni cum melle come-
 rint. Alius pulchrum corpori colorem conciliare sta-
 t, cujus ratio fortè in eo latet, quod stomacho crudis
 ssisque ac pituitosis succis referto conducant, & hoc Plinius l. 20.
c. 8.
 do faciei colorem quoque emendent, qui certè flori-
 ac vividus esse non poterat, quamdiu stomachus
 moribus ejusmodi scatebat. Minus acres evadunt
 pæ, si cum carnibus coquantur, quas etiam sapidio-
 reddunt, acredo autem augetur si sub cineribus tor-
 tur. Salubriter comeduntur cum piscibus crassi Vossius l. 5
Idol. c. 12
 ci, cum leguminibus, fabis, aliisque cibis flatulen-
 Maturitatis in cœpis indicium est, cum sustinere
 non possunt, nec amplius augentur. Quibus autem
 uiras sanguinis aut cholericum temperamentum ca-
 sve debilitas naturalis, aut ad phthisin proclivitas
 ab esu earum abstineant, namque sanguinem hu-
 resque accendunt, sitim movent, choleram excitant,
 ris dolores pariunt, insomnia gravia causantur, imo
 ionem lædunt; Præterea ruborem faciei inducunt,
 ilis dentes ac gingivas afficiunt, salivam movent,
 o ut si quis hæc attenderit, cœpam visu bonam esu
 umq; malam rectè cum *Hippocrate* pronunciet. Li-
 atis autem imprimis vitandæ sunt. V. Ci-

Pentec. 3
Obs. 47

V. *Cichorium* acrimoniam sanguinis ac lymphæ bilisque temperat, refrigerat, aperit, absterget, ventriculo æstuant, phlogosi hypochondriorum, nec non calidioribus viscerum obstructionibus prodest. Multus in eodem laudando *Panacollus* est, asseritque plurimos simplici cichorio sylvestri sanatos, quibus tota pharmacopœa nil quicquam auxilii attulerat. Radices autem primo parum in aqua coquuntur, quæ dein effunditur, atque oleo sale vinique aceto parantur, cum passulis majoribus paratæ egregium ictericis in cœna suppeditant acetarium.

VI. *Mala terra* ad tubera & bulbos pertinent, ac humiditate nimia scatent, eaque propter flatulenta valde existunt, semen augent ac venerem stimulant, unde jocus *Martialis* in senem maritum.

Cum sit anus conjux, cum sint tibi mortua membra,

Nil aliud bulbis, quam satur esse potes.

Quibus verò caput debilius, & ad apoplexiam vertiginemque procliviores sunt, vitanda.

VII. *Napi*, melius sapiunt, saturant & nutriunt ac rapæ, imprimis in pinguium carnum jure decocti, visum roborant, pectus deobstruunt, & propter dulcedinem asperitatem ejusdem leniunt, renes calefaciunt, calculosisque conducunt; Præterea propter flatulentiam semen augent, veneremque excitant, addito imprimis pipere. Comeduntur ex butyro, crescuntque optimè locis sabulosi, & sabulo quoque melius asservantur.

VIII. *Pastinaca sativa*, erratica enim sen Daucus nostras, medicamentosa magis. Inter calidas autem hu-

Wolfius obs.
Chir. p. 113
Bocconus
obs. cur. p. 478

midasque radices refertur, alba tamen crassum ac flatulentum alimentum suppeditat. Probè à radice cicutæ discernenda, quæ facile iisdem immiscetur & non absque noxa sumitur, cum venenata sit. Lutea verò arom-

De Radicibus.

ica quodammodo, & gustui gravior est, coquenda mul-
rum & quidem cum carnibus, usque dum convenien-
tem molliem acquisiverit, alias digestionis difficilio-
ris sunt, minus tamen rapis nutriunt, urinamque &
menstrua movent, & veneri conferunt; De rubris seu
arotis jam actum.

IX. Petroselinum; De hujus qualitatibus jam inter
verbas actum, radice autem ipsius potiore præ her-
a usum quidam suadent propter similitudinem hujus
um cicuta, hoc pacto melius evitanda. Occurrunt
amen & radice ejusdem cum petroselini radice con-
ise funesta exempla.

Matthiolus
com in Diosc.
16 c. 11
Roeslerus in
Dec. 1 Ann. 3
Obs. 345
Timæus l. 7.
cas. 4

X. Porrum, cum allio & cœpis in qualitatibus ferè
convenit eaque conditione sumendum. In Græcia
multo dulcius est, quàm in his regionibus. Elixum
erò non ita acre est, minusque inflat, dulcescit, si vel
coctione aqua prima effundatur, vel quoque in frigi-
a aqua maceretur, etiam aceto conditur; Quidam
ost esum ejusdem lactucam portulacam endiviam &
milia temperata suadent; Est verò duplex aliud ca-
tatum, aliud sectile, cui Cæsar Nero nomen & opi-
lonem dedit, qui vocis emendandæ gratia omnium
statis mensium diebus eo ex oleo vesceretur, & qui-
em solo, ne pane quidem addito. Deinde quoque

Plinius l. 19
c. 6

Reddit fecundas mansum persæpe puellas;
reconditatem enim sæminarum non solum hoc cibo
igeri, sed & ne gravidæ abortiant cohiberi volunt.
arentini porri mentio sit apud *Murthalem*, quod gra-
m admodum odorem spirabat, & oscula seu danti-
m seu accipientibus vitandum ille suadet. Cæterum
Italia tempore quadragesimali plebs porro crudo
m solo pane vesci solet, ex quo tamen non multo post
euritides, aliæque viscerum inflammationes sæpe ma-
gnæ ac lethales quot annis subsequi dicuntur.

Schol Sa-
lern. c. 74

lib. 13 Epig. 15

Hoffmannus
l. 5 Infl. c. 11

Ridlinus
Lin. Ann. 8
p. 1302

Höferus Her-
cul. 4.6. 3

Salernit. c. 47

Hofmannus
L. 8.

XI. *Rapum*; Calida sunt humida ac flatulenta, dicum alunt, carnemque humentem ac fluxam sugitant. Non autem nisi cum carne pingui cocta, in sartagine leviter frixa comedenda, cum ante electionem dura sint, ac concoctu difficilia, stomacho xia ac ventrem morfu vellicent. Dolorem gravativ stomachi valde urentem in muliere, in puella verò peritidem aliquando induxerunt. Conferunt imprimi in tussi, faucium asperitate, pectoris difficultate à cruentis humoribus bronchia pulmonum infarciunt, in hypochondriacis etiam ac quartanâ febre laborantibus, in dysuria quoque seu urinæ ardore ut & eadem ac mensium suppressione. Præterea rapum visum clarificat, ventrem molliat, bene bombit. Asservantur autem non una ratione. Simplissima vel defodere servareque in cella vinaria sub arenâ, condire integra. Sed non solum ita incrudescunt rigis, verum germina quoque emittunt, ac planè ligantur. Non multo melior est ille modus, minerali foveâ re, & effusâ aquâ finire ebullire instar brassicæ, in superiori Germania vocant *ein Rubenkraut*. Præstat concidere in laminas, & filo transmissio suspendere, ut arescant, solum enim cibo idonea fiunt, sed & brodium ipsi conducit in morbis, ubi humectatione opus est, ut quartanis. Ex crebriori tamen raporum esu, aut quartanis propter imbecillitatem stomachi non concoquuntur humores crassi & viscerum obstructions generantur. A rapis quoque *Salernitani* dentibus cariem prædicunt, quod duplici ratione accidere potest, vel enim ædentibus franguntur, vel quoque non debitè in ventriculo conficiuntur, unde & ipsa corrumpuntur, ac fædus præterea halitus dentibus suggerunt, quibus dentes maxime offenduntur. A puerperis nunquam impurè comeduntur, quocunque etiam modo parenti

tum tamen raporum pro solo natali discrimen est.

XII. Raphanus condimentum magis quam alimen-
additurque potissimum cibus iis, qui propter diffi-
cilem digestionem attenuatione & incisione indigent.
us autem ac valde acris est, digestionis tamen dif-
feris, & juxta Arabum axioma, raphanus digerit &
ligeritur. Quamvis enim diu in stomacho duret,

grana cum difficultate coquatur, suam tamen gravi-
tatem aliquos cibos deprimat quasi, & ad inferiora pro-

Zacutus

l. 2 hist. primæ

m. 33

Ventriculo frigidiori, ac tenaci acidaque pitui-
mento confert, utpote quam ratione salis, quo abun-
dantis acrioris incidit, attenuat & corrigit, unde

tribus ventriculi diuturnis prodest, serotinus præ-

paratur, qui & hyemalis quibusdam audit, in parvas con-

Ridlinus

Lin. Ann. 4

p. 463

partes, & solo oleo conditus, mane & vespere in-

ductus. Insuper viscosam sanguinis cruditatem

& expectorat, tussi medetur, asthmaticque sicco

vulso, etiam in pueris unius atque alterius anni.

Schröckius

in Misc. Dec.

in præterea, arenas, ac calculum pellit. Delphis

Ann. 4 Obs.

in templo Apollinis cæteris cibus adeo præ-

Plinius l. 19

tur raphanus, ut ex auro dicaretur, cum beta ex-

c. 5

o, rapum verò è plumbo venirent. Quoniam

acrimonia sua stomachum ita sæpe irritat, ut vo-

Ettmullerus

Colleg. in

Schröder.

sequatur, hinc quoque non absque sale sumen-

utpote quo sal ejus volatile, & vis emetica quasi

Qui cholericæ complexionis aut ad colicam bi-

proni sunt, eodem abstineant, hanc enim in di-

excitat. Insuper & crebros foetidosque ructus

Hearnus

Comment in

Hipp. aphor. 1

is gignit, nisi sale quoque conspergatur, & den-

tos accipit afficit. Gravidis verò imprimis vi-

cum menses moveat, ac foetum expellat. Opti-

Bauhinus

Hist. plant. l.

21 p. 849

phanus est qui longior, tenuique ac translucido

est, & difficulter frangitur. Raphanum autem

Occult. p. 360

mensibus apponendum suadet Lemnius, quod sic

SECT. II. CAP. VI.

& appetitum conciliet, & stomacho minus officiat. cibum assumptum verò & in fine mensæ iis ex-
dum volunt, qui flatibus laborant, & alvum haben
ficiliorem; Raphano quoque, comesto lactinia v
da, quod hæc inde corrumpantur. Nec etiam si
à sumpto raphano somnus capiendus, quod fœtor
exin succedat. *Raphanus ruscicannus* seu *marinus* speci
scorbuto imprimis Tartareo resistit, & mentium
pressione conducit. Cum melle sumptus in pl
quoque commendatur.

Fehrius de
Scorz. on. p. 20

XIII. *Scorzonera* sic dicta, quod scorzonis serp
in Catalaunia virosissimi seu viperæ aliorum
animalium venenatis ictibus adversetur. In culini
plex est, altera simpliciter sic dicta, altera sylvestris
Tragopogon vulgare. Est autem generis cicho
ac naturæ temperatæ sapida, multaque ac dulci p
redundans, imprimis ægris qui febribus petechial
similisque generis malignis morbis, ut & variol
morbillis decumbunt in cibo commoda. Prætere
scera deobstruit, ac cor caputque roborat, unde &
lancholicis, quique palpitatione cordis ac vertigin
borant, hypochondriacisque proficua. Menses et
ac urinam promovet, adeoque ictericis ac mulier
hystericis succurrit.

XIV. *Seleri*, radix apiï palustris est, & non nisi
tali solo à reliquis hujus speciei differt. In Italia ei
primum nomen obtinuit, & qualitatibus vulgaris
trofelinii pollet, venerem tamen potentius stimulat,
aromatici quippiam spirat.

XV. *Sisarnum*. Tempore Tiberii Imperatoris ci
Geldubam (quod castellum erat Rheno impositum, l
die Gelb audit, pagusque est juxta arcem Limen, Arc
Episcopatus Colonienfis) præcipue crescebat, eic
adeo in deliciis erat, ut singulis annis advehi ex G
ma.

uraret. Quamvis autem *Galenus* ac *Plinius* eidem
itudinem quandam adscribant, saporem tamen ejus-
ratione climatis, cœli scilicet ac soli diversitatis,
nam dubium non est, qui in nostris saccharinus
t. Fortè & culturâ & longo spatio amaritiem tan-
exuere. Radices autem has radicum omnium,
vescendo sunt, saluberrimas existere *Cordus* autog
& certè stomacho conducunt, appetitum excitant,
m movent; Elixantur verò prius ac dein butyro
tellis farinâ circumlitæ fringuntur, Mulieres in
a radículas has maritis suis præparant, decoquen-
imum, dein butyro frigendo & piper postmodum
ido. Cibus est gratus ac segniores maritos ex-
s. Fortè etiam hanc ob rationem *Tiberio Impe-*
i adeo expetitur fuit *Sisarum*, utpote cujus arca-
edasque libidines *Historici* passim commemorant.
lenti autem quippiam obtinent, & mediocriter nu-
t; Eduntur etiam coctæ in modum acetarii, cum
, sale & oleo paratæ.

.VI. Huc quoque pertinent fungi & tubera. *Fun-*
urgentis necessitatis vel quoque luxuriantis gu-
ventum sunt, multiplexque eorum differentia a
e enucleata est. Cum verò nihil aliud sint quàm
, arborum, lignorum putridorum aliarumque pu-
ium superfluæ ac halituosæ quasi humiditates,
ivioso cœli statu tonitribusque frequentius nascan-
mo sæpe repente atque unica nocte erumpant,
que minimè à calore aliquo seu interno seu quo-
ëris ambientis producantur, venenatæ quoque ac
interdum naturæ existunt, quod & cardialgiæ
næ, singultus suffocatio seu strangulatio, chole-
senteria, convulsiones, quin & insania ipsa post
tionem eorundem interdum existentes docent.
si existunt, si ferrum in quo sit rubigo aut pannus

Matthiolus
Com. in Diosc.
l. 3 c. 107

Bauhinus
hyst. plant.
l. 27 c. 63

Tacitus
l. 6 Ann. c. 1
Suetonius in
Tib. c. 43

hyst. plant.
l. 40

Schenkius
l. 7 obs. 180.
182

Ettmullerus
colleg. consule
cas. 6

Zacchias
Tom. 3 Quæst.
Consil. 81

Hildanus
cons. 4 obs. 34

Dioscorides
4. 4. c. 78

tabefactus eosdem tetigerit, aut si juxta serpentis br
nisque cavernam, aut arbores fructus noxios feren
quales sunt pinus & cupressus, erumpant. Tales au
cultello disseci dilutum ruborem suppeditant, ad spe
insuper est rancidus, color intus lividus, stria rim
pallidum per ambitum labrum, postremoque acced
te nigredine putrescunt, aut si coquantur induresc
Tutius sumuntur qui candidi sunt, dein pratenses, q
meliori terræ succo consent, unde *Horatius*:

pratensibus optima fungis

Natura est, aliis malè creditur.

talesque sunt, quos *champignons* vocant. Denique
in arborum caudicibus ad quercus & castaneas nasc
tur, quales Laciniæ dicuntur, & magnitudine spe
biles sunt. Cum verò fungi omnes frigidi humidi
sint, sanguinem quoque aquosum generant, & ad pa
lysin, apoplexiam, respirationis difficultatem affe
que arthriticos disponunt. Imprimis membranula
lis, antequam in cibum veniant, detrahendæ, pro
bufones qui iisdem insidere solent, unde etiam Saxo
bus *Poggenstühle* audiunt. Dein aceto macerandi, qu
viscositatem post esum eorundem in corpore exill
tem attenuat. Denique non in copia ingerendi, qui
vis enim semper per se lethiferi non sint, propter
cum tamen lentum quem suppeditant, adeo obstrui
ut etiam suffocent. Hoc ipsum ut præcaveatur in
truria eosdem allio & pipere quasi condiunt. Tand
bene coquendi, ferventer comedendi, ac vinum ge
rosus superbibendum.

Matthioli
Com. in Diosc
4. c.

Dioscorides
4. 4. c. 139

Plinius
4. 10. c. 2

XVII. *Tubera* sunt veluti radices rotundæ, bulbe
sine caule ac foliis flavescentes. Terræ autem vitii
seu callus quidam sunt, cum illa tamen non cohærent
cortice enim includuntur. Cuidam tuber morde
accidit aliquando, ut deprehensus intus denarius p

entes inflecteret, ex quo apparet, terræ naturam
lobari. Duo autem eorum genera sunt arenosa,
entibus inimica, & sincera. Distinguuntur etiam
rugo, nigro, qualia in Apulia frequentia, intus
andido. Optima *Plinii* ævo ex Africa appor-
ta, namque sub frigidiori climate non ita existunt;
sua ex Brasilia vel Canada advehuntur, quibusdam

terruiani nomine veniunt & ad sola tuberosa per-
Hodie in Germania bonitatis ac ubertatis lau-
di vendicant, quæ in sylva quadam Hornburgensi

Horstius L.d.
studios. san.
p. 51

us Mompelgardensis proveniunt. Uti autem
sunt substantiæ, ita & alimentum crassum ac fri-
suppeditant, concoctuque difficilia sunt, ac ven-
um aggravant, frequentiusque comesta ad apople-
ac paralyfin disponunt, commendantur autem iis
atrophiam inclinant. Præparantur interdum
uendo primum in aqua, dein stuppis sub ci-
serventi involvendo, & ita calidè assumendo, præ-
vero eadem detracto cortice, cum jure pingui
pere sumere, vinumque superbibere, quod sem-
necessarium est.

Banhinus
histor. plant.
l. 4. c. 79

CAPUT VII.

De Fructibus.

I.

Utrumque commendationem imprimis pluri-
um facit, quod Deus eosdem homini quasi in
primò determinaverit. Non enim constituit
penes macellum, vel laniarium, ubi pecora ma-
mur, sed in paradiso, ubi fructus arborum & plan-
cium cibum dedit. Sunt autem fructus vel herba-
fruticosi, vel arborei, de quibus omnibus inge-
ndum, quod succo facile fermentescente, &
excrementitia turgeant, quæ cum in ven-
triculo

Vossius l. 9
Idolol. c. 13

Zacutus L. 4
nisi. prime.

triculo imbecilliori non ita digerantur aut coercear
facile propter turgescientiam illius ac corruptior
diarrhoeas, choleras, febres intermittentes & conti
malignas, inque ætate minorenni verminosas ac
biem excitant. *Galenus* ut salubrem vitam degere
anno ætatis 28. ad senectam usque à fugacibus ejus
abstinuit, & quicumque amicorum illo monente, i
fecerant, à morbis immunes manserunt. Exig
certè alimentum præbent, ut vel ex hac ratione h
fructus fugaces vocentur, vel quod flagrantissimo
tis tempore maturecant, ac non nisi artificiosu
conservandi ratione adhibita diu incorrupti ret
queant. Autumnales fructus verò oportini aud
quasi serotini & conservationi idonei. Sunt tam
aliæ horum differentia. Horæi enim vim obti
humectandi, refrigerandi alvumque solvendi. (rini
verò tardius concoquuntur, atque alvum di
sua adstringunt; Æstivi etiam sunt maturi mag
colorem æstivum, minus verò tales sunt autum
ob Solem declinantem & aëris inconstantiam, qui
calidus nunc frigidus sæpe etiam humidus ob cre
imbres, unde fit ut fructibus his mukum insit hi
ris superflui ac crudi, à quo cacochymia morbi qu
rii. Æstivi antecœnio conveniunt, ut sunt cerasa,
ra, pruna, fraga persica præcocia & ejus generis
Nam si in bellariis sive in postcœnio comedantur,
cito vitiantur, cruditates gignunt. Nunc frigore su
machi calorem temperant & alvum molliunt hun
suo; Autumnales verò magis conveniunt postcœni
ve mensæ secundæ, tujusmodi sunt mala, pyra, ni
cydonia, mespila, castaneæ & hujusmodi alii, qui si h
sumerentur, cum pleraque adstringendi vim hab
alvum indurarent. Tunc verò os ventriculi m
compriment, stomachum roborabunt, ac facient u

citius solvatur. Circa fructus arboreos adhuc in
ie observandum, si aquâ merfi non statim intume-
t, vitiosos esse. Dein, non nisi prius absterfos cor-
pusque nudatos assumendos.

I. Amygdala fructus sunt arboris cognominis, præ-
iores tamen Narbonenses & Provinciales, quæ
duno advehuntur. Probantur flavissimæ, plenæ,

Bauhinus l. 2
hisor. c. 7

græ, non contractæ nec erosæ, leves, duræ, siccæ,
s autem albissimæ, odore, dum manducantur suavi.
robantur quæ foris sunt nigrae vel albiores, intus
dæ molles, quæque non franguntur sed lori modo
nentur, odore ac sapore abominabili, quales ran-
vocantur. Maturitatis indicium est, si cortex ea-

Hoffmannus
l. 2 de officin.
c. 161

exterior dehiscere incipiat, quæ si muriâ laventur
idiores evadunt, & diutius incorruptæ ad usum as-
untur. Dulces calidæ ac humidæ sunt, tenuiorem
ninem incrassant, egregiè nutriunt, emaciatos im-
uant, somnum conciliant, dolores lateris ac tussim
at, sputi acrimoniam leniunt, phthificis ac dysen-
is conducunt, utrisque quod pingui qualitate acre-
n sanguinis humorumque retundant, ac dolorem
nt. Non adstringere pluribus *Matthiolas* pro-

l. 3 Epistol.

constipare verò easdem seu acrimoniam demul-
o incrassare non omnino negandum videtur, ut
amygdalas menses ac lochia movere, mulierculæ
eram sibi aliisque persuadeant. Veneri etiam con-
it, dum semen augent. Virides prægnantium ma-

Ridlinus
Lin. Ann. 4
p. 390

resistunt. Recentes verò amygdalæ siccioribus
rendæ, & aridæ aquâ calidâ paulum macerandæ.
ex etiam flavus, qui immediate nucleo adhæret
er detrahendus, utpote qui terrestri ac scabrâ suâ
intia dulcedini obest. Aëtuosas vocavit amyg-
Hippocrates, propter pinguedinem, pingui enim oleo
nt, quod facile æstum ac inflammationem concipit,

l. 1 Diat.

unde & in ventriculis calidioribus facile corrumpitur, imprimis vetustæ, inque bilem porraceam facit ac dolores capitis inducunt. *Amararum* quancibus nullus usus, prætermittendæ tamen hæc occurrunt non sunt. Sicciores autem magis existunt, quæces, ac humores viscosos attenuant, incidunt, struunt, flatum discutiunt, urinam movent, arenam & calculum expellunt. Si ante cibum sumuntur, tatem præcavere feruntur, quod ipsum si succet, ceu quidem de experimento hoc non absque ne dubitat *Hoffmannus*, à vi diuretica est. Cæter homini nunquam obsunt amygdalæ amaræ, ita g necant.

Ridlinus
Lin. Ann. 5
p. 107

III. *Armeniaca mala*. E perficorum classe sunt tamen & suavitate & bonitate superant, namque i triculo non ita, ut illa corrumpuntur. Refrigerant, humectant, appetitum excitant, stomachoque siti grata sunt, urinamque movent. Eligenda autem tura grandia ac bene colorata. Sumuntur ante vinumque generosum superbibendum. Interdum bigo eadem exurit, aut à venenatis animalculis nantur, unde & cholera cum febre maligna, ac teriæ lethales esum eorundem aliquando insequuntur.

Ledelius in
usq. G. Dec. 3.
Ann. 5 obs. 114

IV. *Berberum* bacca, aliis *Orycanthus* seu *spina* fructus sunt fruticis cognominis, inque dumetis scunt, & autumno colliguntur. Qualitatis sunt dæ siccæque & subadstringentis, acore suo autum movent, stomachum calidiorem corroborant, conducunt in febribus ardentibus etiam malignis, guinisque ebullitionem egregie temperant, inque u, diarrhœa biliosa, in qua apud Ægyptios prestantissimo auxilio haberi, sputo sanguinis, fluxu sum ab acrimonia sanguinis dependente, in nentia urinæ. Ventriculo autem frigidiore ex te ab iisdem cavendum.

Præster Al-
binus 1. 4 c. 1

V. Capparis vulgo inter fructus referuntur sed per-
 sum, sunt enim flores fruticis cujusdam exotici, non-
 am completi, infunduntur autem antequam è gemmis
 rumpant decerpi, cum aceto ac sale addito Sachsius Am-
 pelogr. p. 126
 sique bene obrurato induntur, eoque modo inter-
 im etiam oleo & passulis, qui modus optimus, con- Hoffmannus
 l. 2 de officin.
 ti, ex Hispania Italiaque adferuntur. Cum verò du-
 lices sint majores ac minores, & posteriores quod pa- c. 47
 Bauhinus
 histor. plant.
 l. 14 c. 7
 to gratiores, ut plurimum eligantur, præstant tamen
 majores, utpote integriores, succique melioris. Nam
 ui sapor in minoribus percipitur, adscititius est, vel à
 uria vel aceto, cui penitius conditura imbuitur, ma-
 res vero antequam mensæ apponantur in aqua ma-
 randi, ut sal marinus bene eluatur, & ubi nimis acres
 æsumuntur coquendi: Minores autem abluendi.
 gregiè appetitum excitant, pituitam incidunt, atte-
 nant, detergent, vermes necant, visceraque imprimis
 par æ lienem deobstruunt, alvum urinam ac menses
 iuvent, hypochondriacis podagricisque ac Ischia- Plinius l. 29
 c. 19
 cis conferunt. A paralyfi præcavere dicuntur, si
 cotidie & quidem ante cibum sumantur, quod ipsum
 qualitate eorundem humores viscosos attenuante &
 cidente est; utpote qui successu temporis ad nervos
 incumbentes, paralyfin gignunt; Imbecilliori autem
 omniacho non conveniunt.

VI. Cardus Scaberrimus, vulgo etiam *Cinara* ac *Artischa-*
 . **Fructus** est herbaceus, cujus pars inferior cum pin-
 tiore gallinæ; aur carnis bubulæ jusculo, ut & mace-
 : ac pipere in cibum paratur, saporisque est grati, ac
 trimenti mediocris. Pro sapore verò & odore sin-
 lari carduo conciliando semen illius, antequam ter- Theaurus
 Nat. & Ar-
 raph. 117
 e committatur, rebus quarum sapor odorque expeti-
 r, uti succo rosarum mellique immergendum. Cæ-
 rum cardui ejusmodi tantopere olim in deliciis, ut

sine eo magnifica nulla censeretur, cœna, diæternus evaderet, ne quis omnino sine carduis sit dies. Distinguunt verò, urinam multam ac fœtentem propel venerem movent, & præsertim ad proles masculi ceptum conferunt. Gonorrhœæ æ quoque virulentæ præ interdum remedium existunt. Halitus oris insuper emittunt, *Galenus* flatulentos ac sanguinem biliosum gignere caputque turbare contendit, quod tamen an distis quoque intelligendum sit, eapropter dubium dicitur, quod etiam ægrotantibus & convalescentibus hibeantur, qui tamen nullum inde damnum percipiunt.

*Langius l. 2
Ep. 9*

*Eccl. 2
Hoffmannus
l. 2 offic. c. 162
Lemnius l. 2
occult. c. 92*

*Timæus l. 5
cap. 15*

*Ridlinus
Millen. p. 7*

*Lancisius d.
mors. subit.
p. 263*

*Platerus l. 3
Obs. p. 817*

l. 2 Alim. fac.

*Hoffmannus
l. 5 Inst. c. 10*

VII. *Cassanea* à *Virgilio* inter nuces & rectè refertur, alii inter glandes numerant. Præstant autem glandiores, marones vulgò dictæ. Conservantur à se cum nucibus avellanis reponantur, utpote à quibus miditas eorum absorbetur. Crassæ aliàs ac viscosæ existunt, à debiliore ventriculo ægrè digeruntur, aliter constipant, flatus multos suppeditant, doloresque ventriculi, capitis ac incubum causantur, præsertim si revisia flatulenta superbibatur, aut multum vinum recens. Quapropter ab iisdem abstinere sedenti obstructionibus, colicis nephriticisque doloribus virumque infartibus obnoxii, ac dyspnoeâ laborantem qui larga earundem copia se ingurgitantes, suffocantem lethalem accelerant. In quodam per sex menses circa intestinum cœcum hæserunt, ac demum in portiuncularum per alvum excretæ. Bene digestæ tem firmum solidumque, crassum tamen nutrimentum præbent, ceu quoque *Galenus* inter fructus arborum maximi easdem nutrimenti asseruit. Cibus est robustis ac laboriosis convenientior, qui tamen diutius utuntur, quantumvis delicatè præparatis, in exercitio corrigant sanguinem cumulant tam putridum ut pediculosi evadant. Ut autem bene digerantur ne

qu

nam crudæ comedendæ, sed sub cineribus torrendæ, sed antequam fiat, cultello leviter vulnerandæ, sic enim aculenta illarum humiditas melius consumitur, & qualiter torrentur. In sartagine aut patellâ ferreâ hæc partim plane comburuntur, partim fulginosi empyreumatis quippiam contrahunt, Etiam elixandæ, ut aquâ falsâ incoquendæ, & cum pipere sale aut factaro, nec tamen unquam in copia assumendæ. Præterea in fluxibus alvi conveniunt propter vim adstringendi seu constipandi, eamque ob causam & sanguinem spuentibus, hæcticis ac phthificis commendantur, quibus etiam illâ ex ratione conferunt, quod à calore lorum acriori tardius conficiantur, iisque firmitus nutrimentum suppeditent. Ad panificium quoque canæ aptissimæ sunt, incolæque illorum tractuum, ubi efficiente annonæ hæc abundant, easdem ita præparant, ut diu durent, siccitasque in farinam molunt, aguntque in panes.

Voglerus
Comm. c. 15

VIII. *Cerasa*, ex horæis seu fugacibus fructibus sunt, præcocia evadunt, si aqua calida lixivium aut calx medicibus arborum admoveatur. Sunt autem variæ illarum species, differuntque inter se colore interno & externo, magnitudine, pulpæ crassitie, figurâ, sapore; rigida omnia ac humida sunt, præstant verò acida & nigra, amorellæ imprimis, quæ insitione in laurum primo producta feruntur, utpote ob saporem vinosum grassima, appetitum excitantia, & præcordiorum viscerumque fervorem temperantia. Suppeditant autem tinctus gratissimos, non sanis modo sed & ægris in febribus imprimis ac diarrhoeis biliosis, namque & si inæstinguunt, insuavitatem oris emendant; Eadem vini cerasorum, si cum vino tenui rubello paretur, ratio. *Germani* carnem cerasorum bonum sanguinem generant ac confortare, imo pinguefacere non absque ratio-

Matthiolus
com. in Diosc.
l. 1 c. 129

c. 40

ne asserunt, passeret enim, qui plurimum cerasis
 Etantur, eo tempore quo matura sunt, longè majore
 bent jecinora, quam alias. Cerasa pontica seu
viora rectius sub finem prandii vel cœnæ comedi
 quia vi sua styptica quasi claudunt orificum stor
 quo ipso digestio promovetur. *Dulcia* ob super
 humiditatem alvum quidem subducunt, facile tamen
 ventriculo corrumpuntur, choleram excitant, li
 cisque ac febribus ansam dant. Quæ furno sicc
 adstringunt alvumque morantur, quæ verò sunt
 rubea, pulpa molli & aquea, ac siccantur, rustic
 passularum majorum usurpantur, nec adstringun
 clei cerasorum peculiari proprietate calculum
 ac vesicæ frangunt.

Seannertus
 l. 4 Inß. maj.

Ridlinus
 Mill. p. 81

Seleß. c. 16
 § 179

Brandius
 isin. Moschov
 p. 111

IX. *Cucumeres*. Frigidi & aliquatenus sicci sur
 triculo tamen calidiori simul & fortiori optimè
 cunt. Bilis enim fervorem ac impetum egregiè
 gunt, salsamque sanguinis acrimoniam tempera
 de & à nautis scorbuticis, eaque propter alicubi
 rā expositis in magna quantitate cum successu in
 tur, & leprosus aliquando post multa alia frustra ac
 restitutus, qui iisdem conditis toto anno utebatur
 terea urinam movent ac venerem cohibent, ceu
 alios contrarium asserentes *Lindanus* pluribus ha
 bat. Condiuntur autem parvuli immatūrique
 nec admodum ventricosi, cum fœniculo macere
 phyllis ac aceto, ita ut viridi splendore corusci ei
 Eduntur quoque in taleolas secti duplicique pa
 excepti & sale adperso agitati, donec aqueus
 majori ex parte eliciatur, addendo dein acetum,
 olivarum ac piper; Curlandi taleolis lac ebut
 addunt, cum manipulo salis, ac æstate pro Julep
 tur. De cætero concoctu difficiles sunt, & muc
 sua calorem debilioris ventriculi obrundunt, p
 ad

gent, cardialgiam colicamque inducunt. Imo in
 riculo imbecilliori non raro per longum tempus
 delitescunt, uti in caupone quodam aliquando per
 anni quadrantes, in quo simul febrem cum tumo-
 dominis, ac urina pauca crassa turbida & nigra
 terunt, excreti dein vi medicamenti adhuc re-
 s quasi & vix commansi apparuerunt, ventre no-
 ter subsidente. Præterea crudum frigidum, cras-
 ic viscosum sanguinem generant, febresque sævissi-
 & mire contumaces, & in ætate senili copiosius in-
 lethargum inducunt. Communis opinio est,
 ras, diarrhoeas ac dysenterias ab iisdem produci,
 eodem tempore, quo hi maturi in usus cedunt,
 entur, cœu quoque Medicus quidam Gallus Pari-
 imini suarum ædium sat lautarum sequens aureis
 aliquando inscribi fecit:

Ledelius
 Misc. G. Dec. 3
 Ann. 2 obs. 48

Galenus l. 2
 Ali m. facult.

Les Concombres, & les melons,

Dolzus l. 3
 Encycl. med.
 c. 3

M'ont fait bastir cette maison.

Ipsum uti aliquando fortè locum habet, non ta-
 de omnibus & semper valet. E quingentis dy-
 ris anno 1669. Gothæ decumbentibus vix unus
 vatus, nec etiam subsequenti tempore è pluribus
 iam, qui cucumerum esui morbum suum debue-
 men illorum sanguinem tenuiorem incrassat.

Wedelius
 Program. In-
 augur. de cu-
 curbit. c. 50.

¶ *Cucurbita*. Refrigerant ac humectant, unde æstu-
 ic sicciori ventriculo conducunt, sitim compescunt
 um laxant. Facile autem, imprimis ubi non bene
 arata fuerint, aut ventriculus succo aliquo pravo
 catet, in eodem corrumpuntur, & humores ma-
 s generant. Notatu digna observatio est, de filia
 up quæ in cœna magnam portionem cucurbitæ
 te, piperatæ & in clibano assæ consumpserat, ac
 onem aquæ frigidaæ superbiberat, subsequente no-
 ræcedente lumbari dolore mortem oppetiit. Exin

Seligerus in
 Misc. G. Dec. 8
 Ann. 1 obs. 139

cadaver

cadaver horribiliter foedum deprehensum, non ut manum sed instar trunci tumidissimi, anterieus lividus, posterius nigrum, cuticulâ nudum, superius usque umbilicum abominabile, inferius ab umbilico ad extremos pedes mortuorum hanc abfimile, ex venulis cum bulliens exstillabat; Aperto cadavere ventriculus cum in modum infartus putrilaginosâ materiâ conciebatur. Ex quo patet etiam si optimè præparetur cucurbitæ, nutrimentum tamen pravitate suâ non reus suppeditare. Præterea & flatu generant, doloresque colicos pariunt. Tostæ verò elixis salubri habentur, utpote de humiditate sua remittentes, sed tum alvum non adeo lubricant; Solent & substantiam internam candidam cum mollibus & immaturis seminibus bullire, postea minutim conscindere, ac cum paucâ butyro & sale coquere, qui cibus macilentis hominibus prodest. Nonnulli cucurbitam immaturam conculatim instar malorum scissam cum butyro in frigine frigunt; Etiam saccharo conditur, ac in febris ardentibus pro siti exstinguenda servit. Excavanturque cucurbitam recentem, vinoque repletam per octiduum spacium relinquunt, maneque jejuno stomacho illud bibunt, quod tunc laxativi instar est. Tenuiores autem ad usum longiores, quæ pendendo crescunt, nec multa semina possident. Hoc verò vinum tenuiorem incrassat.

Bauhinus
l. 16. hister.
plant.

Eclog. 3
l. 5 Idol, c. 13

XI. *Cydonia mala*, Virgilio aurea, uti Vossius pro-
Adstringunt ac corroborant, unde post alios cibos
muntur, ut stomachi orificium quasi claudant, grati
que halitum concilient, quo respiciunt versus:

Aldrovandus
Dendrol. l. 2
p. 542

Post epulas, uxor, cur mala cydonia sumis;
Num Tuus ut te vir tractus odore petat.
Conferunt etiam in hæmoptysi, vomitionibus, c
rheois, lenteriiis, passione cœliaca, fibris enim sto-

axis tonum egregiè restitunt, si ante pastum futurum appetitum provocant, si verò à cibo sumantur laxant. Conducunt quoque catarrhosis ac pro laborantibus, nec non mulieribus ad abortum is. Parum verò nutriunt, & difficulter concoctur, quin si copiosius ingerantur, colicum dolopariunt, imo nimia sua adstringendi vi lliacumum accelerant. Adstrictoria verò vis corrigiturione sacchari aut cinnamomi caryophyllorumveaura. Ut ut autem sint adstringentia, diuretica quoque sunt, unde à nimio eorum usu mictus color imo diabetes insequitur. Cruda nunquam sua, sed vel cocta, condita, inque marmeladam miue redacta, quamvis coctione odor cydoniorum, qui suavis est, fragransque sed caput nonnunferiens, adeoque adstringens, ut quoque è cubimulierum parturientium cydonia removenda sint, virtus impediatur. Eliguntur maturissima ac inrima sine macula, cœlo sereno ac luna crescente sta; Quæ enim non matura imprimis ad conditumsumuntur, lignorum instar indurescunt, ut denticrè conteri nequeant; Quæ oblongiora, ac turbifigurâ existunt, fœmellæ audiunt, seu struthia, non ita bona, ac minora rotunda, quæ mascula aptantur. Quæ cruda per hyemem asservantur, seorpenisilibus urvis reponenda, quod hæ ipsæ acerriorum sapore adeo vitientur, ut statim marcoreiciantur. Illud quoque à quibusdam asseritur, si prægnans mala cydonia crebrius comederit, eaninfantem facie venustâ suoque tempore industriumgeniosum parituram. Et hæc fortè ratio subfuit, cur certa lege caverit, ne sponsa ad maritum antederetur, quam malum cydonium comedisset, cur

Köberus
Dec. 2 obs. 9

Ettmullerus
Tom. 2 Op.
p. 717

Wekkerus 29
secret. c. 12

Matthiolus
com. ad Diosc
L. 1 c. 131

Bodæus com.
in Pheophr.
hister. plant.

que 4 4

que à veteribus veneri mala hæc dicata fuerint. Semen sanguinem tenuiorem incrassat.

Ext multo-
rus Colleg. in
Phar. Schröd

Ridlinus Lm.
Ann. 4 p. 961

Crato Com-
fil 285

Hoffmannus
Clav. Schröd.

Matthiolus
com. in Diosc
l. 1 c. 126

Vossius l. 5.
Idolol. c. 13

l. 13. c. 4

XII. *Cynosbati*, siccantur in furnis exemptis prius arillis, coquuntur dein in vino vel aqua, additis passulis, conducuntque hypochondriacis æstuantibus in ardore stomachi. Princeps quidam ex fructu, remotis arillis staminibus scilicet remanentibus conservam cum saccharo parabat, quæ ipsi aliis nil omnino juvantibus pro secreto fuit. Deinde & calorem renum temperant, & calculum quo minus generetur præcavent, genitum verò expellunt, imprimis arilli propter vim diureticam. Qui rubore faciei cum pustulis seu gutta rosea laborant, iisdem quoque sub finem cibationis conditum seu rob cynosbati commendatur.

XIII. *Dactyli*, fructus sunt arboris palmæ, qua nulla inter plantas evidentior sexus distinctionem & effectus monstrat; Neque enim palmæ feminae sine adspersione pulveris vel florum ex palmis maribus pariunt. Præstantissimi in Judæa circa Hierichuntem crescebant, qui autem in regionibus non admodum calidis nascuntur, non perfecte maturescunt, ut reponi queant. Cæterum non insuaves sunt, & Sancti quidam, ut Hilarion, Paulus, Anthonius hoc uno cibo vitam in eremis traxerunt. Præterea faucium asperitatem leniunt difficulter tamen concoquuntur, capitis dolorem inferunt, aut saltem ebriis similes reddunt, etiam cardialgiæ quendam sensum inducunt. Nutrimentum quod corpori præbent, propter vim adstrictoriam crassius est, ac fungosum caricarum instar, cum lentore quodam, præsertim ubi dactyli pinguiore exstiterunt; *Plinius* corpus augere dicit, rectius inflare, seu tumidum reddere scripsisset. Propter dulcedinem autem viscera obstruunt. Virides adhuc existentes comesti, si propter cruditatem & acerbitem non strangulant, quod Alexandri Magni mili-

fructibus in Asiatica expeditione accidit, inflationes tamen pariunt, corpusque crudioribus succis replent, longior vero usu cachexiam melancholicam causantur. Daos exenteratos coccique infectorii pulvere impletos uestos ab abortu præservare dicunt, aliquam enim adigendi vi pollent, lapilli autem partum promovent, propter insignem vim diureticam calculosis quoque sunt. Eligendi dactyli majores, flavi, pleni plerique rugosi ac molles, carne multa & ad corticem æsciente ad nucleum vero candicante, non pertusi, nec concussi nihil aut minimum sonent, non verulosi, saporis vero vinosi nec tamen valde dulces. graciles flaccidi durique existunt, deteriores sunt, niam excarnes; Qui vero excusso pediculo pertusi, miculis ferè scatent. Tempore *Plinii* unde quinquaginta eorum genera numerabantur.

Hoffmannus
l. 2 de officin.
c. 168

Bauhinus l. 3
hist. plant.

XIV. *Ficus* siccae vocantur *carica*, ob dulcedinem suavitatem insigniter commendatae, eaque propter gales quoque mensas, atque omnium conviviorum iratum ornatumque exhibita. *Homerus* cum cæteris fructus partim ob magnitudinem partim ob colorum laudaret, soli huic fructui dulcedinis nomen tri-
buit, unde ficibus carere maximæ infelicitatis signum habebatur, & in Sacro Codice inter maledictiones dis-
ficuum corruptio refertur. Sunt autem calidae idæque substantiæ, pectori imprimis conducentes, licando enim ac incrassando lympham acrem & sal-
tissimam sedant ac sputum promovent, asthmaticque ucedini conducunt, in aqua vitæ anisata macerata vesperi sumptæ. Renes quoque expurgant ac stas expellunt, tantamque propensionem ad renes habent, ut decoctum eorum non bene percolatum, sed sola adhuc admixta continens, per urinam eadem modo reddat, in qua & decoctum & granula ficuum

Aldrovandus
l. 2 Dendr. c. 3

Psalm. 104
Osc. 4

Etzmüllerus
Coll. in Phar.
Schröder.

conspicua sint. In variolis quoque ac morbillis magno cum fructu decoquantur ad acrimoniam sanguinis demulcendam, & peregrina fermenta eliminanda.

Salern. c. 43

Venerem insuper irritant propter flatulentiam. Præterea venenis resistunt mane jejuno stomacho cum nucibus juglandibus comestæ, quæ Regis Mithridatis antidotus erat. Animum quoque corroborant, quam ob

Laertius in
Vip.

causam Zeno stoicus animosè iisdem vescebatur, ut cuncta æquo animo ferre assuesceret. Virides sitim sedant, calorem restringunt, magisque humectant ac

Sponius
com. in Aphor
Nov. f. 4
u. 46

alvum laxant. Succus enim quo turgent, antequam maturescunt, acrior est & ferè vesicatorius, unde ab irritatione alvi fluor, & interdum nimia purgatio quæ & cholera comitatur. Quamvis autem ficus corpori

Ridlinus
Lin. Ann. 5
p. 1206
6p. 303

nutrimentum quoque suppeditent, illudque impingunt, adeo ut si à senibus in cibum frequenter sumantur, prohibeant ne rugæ in cute eorum existant, & hepar an-

Heerius
Obs. 23

feris si ficibus alatur, in incredibilem penè molem au-geatur, immodicus tamen esus carnem laxam, sudorem foetidum, scabiem papulasq; in cute, imo pediculos per totum ferè corpus producit. Flatulentæ quoque sunt ficus, unde & iis qui ad colicam proni sunt vitanda. Ipsum nutrimentum quod præstant est laxum & inane, quodque vel citissime per alvum iterum secedat, aut propter dulcedinem visceribus hepatis scilicet acie-

L. 2. Diat.
Bauhinus
hister. plant.
41 p. 143

ni infestum sit, in iisque obstructions pariat. In biliosis certè bilescunt, unde & Hippocrates easdem *Karamdia* vocavit. Cum nucibus tamen aut amygdalis sumptæ obstructions viscerum tollunt, vel saltem non obstruunt. Deinde etiam post sumptas ficus largine atque affatim bibendum ne in ventriculo diutius subsistant, ac febres causentur. Primas autem ficus vitiosissimas pronuntiavit Hippocrates, quoniam lacte quodam corrosivo refertæ sunt, quale quid cum ficus matura

adhuc

huc retineant, stomachum lædunt, & ut dictum al-
 im solvunt. Dentibus quoque infestæ pronunciantur
 us ab *Aristotele*, fortè quod gingivis lentore suo ad
 creant, inter dentes se insinuant, ac calore suo citò
 tredinem quandam efficiant, fortè etiam quod ob
 anorum suorum duritiem cum manducantur, dentes
 teriter fatigent. Problem. f. 32
9^m. 14

XV. *Fraga* ventriculo & visceribus calidioribus gra-
 fimum solamen præstant, refrigerant enim & hume-
 ant, sitim sedant, appetitum restituunt, ac sapore suo
 odore vinoso egregiè reficiunt, sanguinis bilis-
 ne fervorem restringunt ac temperant, hypochon-
 riacisque calidioribus, istericis, nariumque hæmor-
 agiâ ac mensibus nimis laborantibus, ut & dysente-
 cis prosunt. Insuper urinam copiosè movent, & re-
 a deobstruunt, adeoque arenulas & calculum elimi-
 nt. Vidit aliquando *Hoffmannus* in eo, qui copiosius fra-
 i comederat, multas illorum particulas in matula, ut
 mes putarentur colliquati, adeo feruntur ad renes.
 lutrimentum autem in se aqueum suppeditant; Eli-
 mada hortensia utpote grandiora ac præstantiora, &
 menda primâ, nullatenus verò ultimâ, ceu vulgò sit
 ensi, ac cum vino & saccharo ad contemperandam
 illicet illorum frigiditatem & humiditatem. In Gal-
 i comedunt cum cremore lactis, qui id quod vinum
 ræstat. Parantur quoque ex iisdem pulciculæ, quæ
 on nisi in temperamento calidiori conveniunt. Facile
 men in ventriculo frigidiori ac imbecilliori efferve-
 unt, corrumpuntur choleramque excitant, ac crudi-
 unt paritunt generi nervoso noxias, ceu copiosiori esu
 potentari hominesque inebriari aliquando observa-
 nt. L. 2 off. c. 98
 Nec gravidis in copiâ concedenda, præterquam
 quod colicam in iisdem facile concitent, propter
 diureticam sortum pellunt. Cruda ac illota nun-
 quam Bauhinus L. 17
hist. plant.
c. 70
Bartholinus
cent. 4 Ep. 2

H. Simannus
L. 2. off. c. 95

cent. 5. obs. 38

Lentilius
Misc. G. Dec. 3
Ann. 7. App.
p. 120

Timæus
Consl. Diat.
p. 1109

Com. in Theo-
phr. L. 4. c. 4

quam sumenda, namque bufones iisdem sumn
delectantur, ac urinâ suâ, salivâ, quin & halitu
nant; Mulier robusta cum jejuno adhuc ventricu
nipulum unum atque alterum fragorum com
post horas tres dolore ventriculi correpta fui
subsequentibus lipothymiis sensim sensimque inc
tibus, vertigine, manifestâ ventriculi ac hypoch
rom intumescentiâ, quæ symptomata cum *Hildan*
forum veneno contraxisse rectè suspicaretur, di
mitorio sanitati restituit.

XVI *Juniperi, Bacca* quamvis alimentum non
stituant, & potius medicamenti rationem habeant
tamen in culinis condituræ loco frequenter ad
tur, nec absque ratione ab *Estmullero* Aroma Ger
rum appellantur, qualitates earum hac in tractu
negligendæ minimè sunt. Ventriculum enim p
fis humoribus obsessum solantur, coctionem
flatus discutiunt, renes purgant, urinam mov
que calculo præservant. Præterea in mensui
pressione conducunt, eaque propter gravidis vi

XVII. *Mala aurantia, citrea, granata, limonia,*
quidem ad medicamenta quàm alimenta, quod t
nullum præbent, pertinent, his tamen gratum o
saporemque conciliant, & substantiam carniū r
rem cogunt, ne in stomacho calidiori ac bilio
rumpantur. Comeduntur aliàs partim per se, &
etiam saccharo consperguntur, partim quoque
mâ succorum acidorum ac conditorum usum
Et quidem quod *aurantia mala*, ab aureo colore su
in specie attinet, fructus sunt sui generis, nec pe
tionem citri in punicam malum prognata, ceu pl
id ipsum *Bodæus* probare studet. Sunt vel dulc
acida vel vinosa seu saporis medii. *Dulcia Sinensis,*
vis Chinam nunquam viderint, ante cibum sur

icunt pectori & ventriculo, obstructions apertae, scorbutum acidum corrigunt, somnum concitant, catarrhos abigunt, febricitantibus autem minus ia sunt nec sitim sedant; *Aurantia* vero *acida* apertum excitant, sitim restinguunt, inque scorbuto acrioris & ardentibus febribus, malignisque conferunt, eris tamen aliisque acida non ferentibus vitanda. *es* & semina calidiora sunt & acriora ceteris; amaritie sua ventriculum confortant, vermes et, flatus, rugitus, colicam hystericamque passionem & dolores post partum discutiant, stranguriam pur ac venenis resistunt.

VIII. *Mala citrea* seu *Medica*, à solo olim natali, *quia*. Vix enim inter hæc discrimen est, namque *ia* arbor ex citri genere, citrea tamen majora sunt, *ia* verò minora, oblongiora cortice tenuiori, succis abundans, eoque acidiori & acerbiori. In febribus autem conveniunt, succusque citri refrigerat, æstum mitigat, unde in biliosis affectibus febribus ardentibus ac malignis magni usus est. *ia* egregie simul reficit, partes flaccidas ac laxiores suo corroborat, tonumque earum restituit. *es* quoque necat, arenulasque renum promovel, saccharo mane jejuno stomacho sumatur. Ex quoque navigantium videre est, contra scorbutum hodie in Indiam abeuntibus nullum præstantius diu malis citreis ac aurantiis existere, ut quoniam niam solo crudorum diuturno esu curati sint, solum eum in finem lagenas succo hoc plenas unam. Ratio verò in acido citri volatili consistit, acidum scorbutum acidum corrigit. Gravi quoque malaciæ occurrit, imprimis pulpa citri. *en* mala hæc ita crudè sumantur, non facile digerant, sique in copia fiat, crassum sanguinem generant.

Bauhini
Unif. plant.
c. 23

Mathiolus
com. in Diosc.
l. 1 c. 131

nerant. Succus limonum in specie calculosis prodest quamvis & citri succus quoque diureticus sit. Cortices verò & semen citri aliis qualitatibus prædita sunt, calida scilicet & sicca, corticesque potui infusi seu quoque manducati bonum odorem efficiunt, cocti verò ac saccharo conspersi aut conditi, ventriculum roborant, flatus discutiunt. Cortices certè adeo oleosi sunt, ut succus eorum expressus ac candelæ admotus interdum ardeat. Semen verò lumbricos enecat, menses pellit, variolas promovet, ac venenis adversatur, inque speciei scorpionum ictibus medetur. Quin & citreorum in tegrorum mira vis adversus venena fertur, scilicet

Ettmullerus
Cels. in Pharr.
Schröd.

r Virgilius.
a Georg.

quo non præstantius ullum.

Pocula si quando sævæ infecere novercæ,

Auxilium dabit, & membris aget atra venena.

Matthiolus
Com in Diosc
l. 1 c. 131

Aegyptii quidam nebulones aspidibus secundum legem istius terræ in prædam exponendi, pomum citreum itinere, dum ad bestiarum pabulum ducerentur, commiserunt, quod caupona vices eorum dolens iis dedit. Mox cum in theatrum descendissent, & ab immanibus ferocissimisque feris demorsi essent, nihil sanè molesti senserunt. Præfectus in admirationem exin raptus certiorque factus, citreum tantum ex mera simplicitate donatum eos comedis, jussit postridie uni perberi ac alteri denegari, denuoque in theatrum ad supplicium trudi. Quo facto qui comederat demorsus, nihil incommodi passus est, alter verò à fera ictus, undeque lividus factus confestim interiit. Confirmant hæc alia observatione, quæ Parisiis accidit & copiose

Clav. Schröder
p. 445

ab Hoffmanno recensetur. Servantur citrea nuda & citius incorrupta, si hordei vel milii acervis obruantur. eligenda autem minora utpote carnosiora, quæ quædam ca Genuam crescunt; Ejusdem generis est malum d. nianum seu Assyrium ac Poncerium, quod tamen magis

Grube de
mala citreo
p. 16

re reliqua superat, ac melonum modo orbiculatum, cortice carnosio, pollicem interdum crasso, ac superficie concolore.

XIX. *Mala granata, Punica*, optima Sicilia suppet, quamvis in hortis quoque nostratibus excolantur. Sunt vel acida vel dulcia, vel vinosa seu saporis

am. *Acida* frigida & sicca existunt, refrigerant, si-
leniunt, ac ventriculi ardorem æstumque tempe-
rat, inque febribus ardentibus biliosis præsertim, ubi
quispiam acris os ventriculi occupavit, ut & dys-
entris conducunt, pectori verò adversantur, & den-
tium nigredinem inducunt. *Dulcia* temperatè calida

humida sunt, pectori proficua, tussimque imprimis
conicam leniunt. Præterea venerem quoque exci-
tant, in febribus autem ab iisdem, quod facile fermentantur, abstinendum. *Vinosa* reficiunt, cerebrumque

fortant, adeoque in syncope & vertigine ex causa
valde proficua sunt. Cortices granatorum, ma-
gnum vulgò, & grana adstringunt, constipantque, ac
fluxibus alvi, dysenteriiis ut & nimio mensium ac hæ-
morrhoidum fluxu conducunt. Grana certè succu-
ra manducata certum in hæmorrhoidibus nimium
remedium, juxta cum Bartholino ac Lentilio
in puero aliquando expertus sum.

XX. *Melones*, de cucumerum genere sunt, ac sub hoc
quoque *Dioscoridis* ævo veniebant. Differunt
inter se figurâ & quantitate. Qui enim majores
& oblongi, *Pepones* dicti fuerunt, qui verò figuræ
rotundæ, formamque mali referentes *melopepones*
melones. Odoris autem saporisque sunt gratissimi,
subinde redolentes, ac saccharum resipien-
tes. Refrigerant, sitimque leniunt, ac ventriculo cali-
di, æstuique febrili prosunt. Conferunt & tabidis
atrophici laborantibus, præterea aquositate suâ renes

R

deter-

Hoffmannus
l. 2 de officin.
c. 181

Hoffmannus
Clav. Schröd.

Ala Hoff.
vol. 1 obs. 51
Misc. Dec. 2
An. 9 obs. 124

Lindanus
Select. f. 16
§ 187

Bauhinus
l. 16. histor.
plant.

Borellus
cent. 4 obs. 70

detergunt, urinamque movent, ac ardorem ejus leniunt, simulque arenulas ac calculum pellunt. Quoniam verò aquosâ & valde excrementitiâ humiditate scatent, facillimè corrumpuntur, idque eo magis si prævum in ventriculo humorem jam offendant, plenoque ventriculo aut cum aliis cibis, vel post eosdem suman-

L. 3 Med.
Rat. § 25

tur. Adeo pauxillum perspirare deprehendit Sennertus, ut quadrantem circiter consuetæ perspirationis auferant. Melones verò in ventriculo corrupti venenâ naturam induunt, cholasque imprimis ac febres malignas ut plurimum lethales excitant; Inter cibos quo-

Andrius in
Act. Lips. ann.
700 p. 524
Dimerbro.
kuis hist. pr.
sic. 7

Pontec. 1
obs. 39

que vermium productioni faventes referuntur, inque ætate senili copiosius ingestæ ad lethargum disponunt. Multus in iisdem vituperandis est Panarollus, Principumque decretis ab humano usu explodendos censet, utpote qui nihil aliud sint, quam putridus terræ humor, alienâ qualitate coloratus. Aperuit idem corpus ju-

Sennertus In-
stit. 1. 4 p. 827

venis, qui melonibus in cibis plus quàm convenerat usus fuerat, inque cholera lethalem inciderat, in cuius stomacho, intestinis, ac cystide felleâ infinita porraceæ bilis copia existit: Optimè autem melones primis mensibus sumuntur, seu tempore quoque intermedio, cum pipere & saccharo vel quoque sale. Tutissimè etiam cum pane eduntur; Dein vinum generosum in copiâ superbibendum. Est enim vinum melonibus ita amicum, ut cum post alia dulcia omninigratum existat, post melones tale non deprehendatur; Quod si verò vinum vel aquosum vel paucum tantum superbibatur, melonum pravitas non corrigitur, sed crudi corruptique humores è ventriculo ad interiora beneficio vini magis deducuntur, & noxa quæ alias ex esu melonum oritur, augetur, atque hoc ipsum est, quod quidam melones cum vino æquè nocere statuunt. Reconditari melones, imprimis si pluviam tangantur, facillime corrumpuntur.

contumpuntur, turbinati verò carnem non ita aquo-
m sed duriores habent, saporisque sunt dulcis ac
doris jucundi. Eligendi verò candidi, solidi, ac sic dul-
es, ut saccharo conditi videantur, quos ideo saccha-
nos vocant, & quibus semen pulpæ firmissimè inhæ-
ret, ut cultelli mucrone particulatim evellendum sis-
tamen eorum tenuiorem sanguinem incrassat.

XXI. Messila. Frigida & sicca sunt, nec ullius nu-
imenti; interim immatura præsertim adhuc condita,
estriculum roborant, alvumque fluidiorem sistunt,
deoque in diarrhoeis ac dysenteriiis prosunt, ac men-
tum fluxum sanguinisque sputum cohibent, vi tamen
adstringente alvum interdum ita constipant, præ-
sertim illorum ossicula, ut ne quidem clysteri ingres-
sus pateat, ac quibusdam epilepsia supervenerit. Præ-
sertim urinam movent, & calculosos juvant, quod ta-
men *Fabius* in dubium vocat, & *Hoffmannus* non nisi
in accidenti concedit. Gratissimum quoque cibum
terogentibus suppeditant, tam ratione saporis, quam
modum malaciæ subveniant & fœtum corroborant. Ma-
tura autem evadunt ac mitescunt in aëre suspensa, vel
quoque super stramen reposita, ita tamen ne sibi invi-
cem incumbant. Quamvis autem matura existant,
non minus tamen quoque subadstringunt, alvumque
modummodo ac urinam remorantur, sumuntur com-
modè cum cinnamomo aut saccharo.

XXII. Mora ad differentiam sequentium vulgò mo-
ra celsa; Ratione coloris autem sunt duplicis generis,
nigra tamen albis prævalent. Refrigerant, humectant,
et siccitatem asperitatemque leniunt, ventri-
tulo calido & bilioso egregiè conveniunt, citissimè ve-
l transeunt, fortè ob substantiæ lubricitatem, adeoque
alvum laxant, si præsertim ante prandium aut cenam
sumantur, aliisque cibis ductu veluti suo viam sternant.

Petermannus
mannus p. 194

L. 10 hist. plant
c. 10 l. 5
Instit. c. 8

Matthiolus
Comm. l. 1 c. 139

Bodæus in
Theophr. l. 4
p. 400

Hoffmannus
4, 2 off. c. 152

Diuretica quoque sunt propter substantiam aquam qua excrementa sanguinis serosa expurgant. De cetero vix alimenti quippiam suppeditant, & facile corrumpuntur, unde & post alios cibos non sumenda, fructus verò exsiccati adstringunt, & in fluxibus quibusdam sanguinis, quàm humorum conveniunt.

XXXIII. *Mora rubi* seu *Batina*, refrigerant ac adstringunt, profuntque in vomitu, ac quibuscunque fluviis, diarrhoeis, dysenteriis. Quo verò matres sunt fructus, eò minor quoque illorum adstringunt. Hac occasione quoque de *baccis rubi idæi* agendum. Odoris fragrantissimi ac saporis elegantis sunt, refrigerant & subadstringunt, præterea egregie confortant ac collapsas vires reficiunt, inque febribus ardentibus & malignisque conducunt. Quoniam verò vix de bacca invenias, quas inter non una aut altera venterculum in se contineat, imo si paucis tantum diebus ventur, iisdem scateat, & bacca hæ corruptioni obnoxia sint, facile imprimis in pueris quique nimis ingerunt, à fructus hujus non loti esu cholera imo & ipsa oriuntur. Deinde quoque non cerevisia sed vinum super bibendum, ad evitanda tormina quæ exinvisissima subsequi consueverunt.

Ridlinus
Lin. Ann. 1
p. 214

Crato Con-
sili. 141

Vossius / 9
Idol. c. 24

XXIV. *Nuces avellana*, ab Abella, Apuliæ urbe, Ponticæ, multum nutrimenti suppeditant, imprimis quæ tunicâ rubescente sunt & Lombardicæ vulgò diunt, omnium gratissimæ. Profunt contra calculum inque multis sævis calculi cruciatibus diu affectis, magno successu approbatæ sunt, si ante prandium comestive sumantur. An autem hepatis quoque obstructi conducant, ceteri quidam volunt, merito dubitatur & ob rationem, quod nullâ vi viscera abstergendi polleant, imo stomacho ac hepati noceant, ac pravos in visceribus humores interdum gignant. Si Augusto mensis

in quantitate ingerantur, cum membrana præsertim
 acriore, choleram ac dysenterias facile producant;
 centes difficulter in ventriculo concoquuntur, ac diu-
 ; in stomacho latitantes dolorem capitis facillimè
 xcreant. Nimis verò exsiccatae ac annosae, quæ ex
 edine & dulcedine ad flavedinem ac amaritiem de-
 iârunt, difficilius digeruntur, constipant & flatus cau-
 tur. Juxta versiculum vulgatum

Horstius de
 Studiis, Janis
 p. 17

Unica nux prodest, nocet altera, tertia mors est.
 in per unicam nucem rectius myristica illa, vulgò
 schata intelligenda, per alteram verò omnes nucum
 ilium species, acriores sæpe, per tertiam verò nux vo-
 ta, quæ venenum est. Optimæ, quæ in montibus
 stabilibus nascuntur, minus enim excrementosæ.

Mollerus
 Novo. Liter.
 Hamb. Ann.
 706 p. 246

Hoffmannus
 l. 2 de officin.
 c. 162.

XXV. *Nuces juglandes* sic dictæ quasi jugulantes glan-
 n seu quercum, altera enim arbor prope sata hanc
 imit propter radicum copiam. Aliis nux persica
 regia, quod in illo Persarum strictiore victu, solis
 gibus juglandes permitterentur. Non autem tam
 triant quàm avellanæ, & præferuntur recentes, de
 nosis enim siccioribus idem quod de avellanis expe-
 ndum, namque sale suo rancido ac acri, pectori ca-
 ique nocent, hujusque dolorem, faucium asperita-
 m, raucedinem ac tussim inducunt, quin & inflam-
 ationes ac ulcera in ore pariunt, oculos lædunt ac
 rtiginem causantur. Etiam paralyfin, si à cibo lar-
 as sumantur, quod tamen Hoffmannus de rancidis
 rum intelligit, utpote insigni acrimoniâ præditis,
 in interdum planè venenatis. Annosæ juglandes, si
 pæ ferventi macerentur, recentes æmulantur. Viri-
 tantem alvum laxant, propter aquositatem enim fa-
 le descendunt, unde & quidam ante cibum sumunt;
 hæc vi præservandi à venenis ac peste pollent, si cum
 e mane jejunus quisumat, constititque ex iisdem,

Ridlinus
 Lin. Ann. 9
 p. 1221
 Vossius l. 5
 Idol. c. 140
 Villanova-
 nus comm. in
 Salerno. c. 13

ut & ficubus ac rutæ foliis famosa Mithridatis antidotus, quæ se à quocunque veneno præservat citur. Aridæ verò juglandes largius comestæ luncos imprimis latos pellunt, tam certo apud Medenses experimento, ut alio non utantur. Cometur autem nuces commodè cum caricis, tumque macho meliores sunt, ac etiam post pisces, quorundum ac aquosum succum annosæ vi suâ calefacte & siccante corrigunt, pituitæ collectionem haurumque corruptionem, quæ post esum piscium

*Sennertus In-
Hist. l. 4 p. 83* in ventriculo existit, prohibent, & venenositati aut lignitati, quæ interdum piscibus adest, specificè assantur. *Caspar Hoffmannus* tamen de ejusmodi nuncum piscibus conjugio valde dubitat, propter sultiam earum à piscibus maximè alienam. Quamtem nux juglans viridis & immatura cum saccharidita stomacho utilis & palato grata existat, cum namomo tamen ac caryophyllis condita stomachalidiori vitanda, namque nuces ex se calidioris tatis sunt, nec biliosis convenientes, utpote in quentericulis tantum corrumpuntur, inque humoriosum vertuntur, cholerasque ac febres inducunatura vomitu mala hæc præverterit.

*Hoffmannus
Clev. Schröd.* XXVI. *Olivæ* fructus sunt oleæ, ac ex HiliGallia Narbonensi & Italia (ubi circa Bononiarmæ crescunt) conditæ adferuntur, ex quibus tamspanicæ maximæ sunt, eaque propter superbæNarbonenses virtutis mediæ. Italicæ verò onminimæ. Condiuntur autem vel immaturæ secum sale, tumque saporis subacerbi seu acidofunt, pituitamque in stomacho incidunt, urinamlant, eamque asparagorum instar foetidam realvum cient, eaque propter primo loco edebanturquoque ob vim adstringentem in bellariis reputur, unde apud *Martialem*:

*Ettmullerus
Col. Schröd.*

Inchoat atque eadem finit oliva dapes.
 tura verò olivæ seu nigræ, calidæ humidæque ac, si
 recentiores, saporis gratissimi sunt, & aliqualis nu-
 menti. Propter nimiam oleositatem tamen stoma-
 chi gravant, facile corrumpuntur in bilem porra-
 m, quæ dein ventriculi orificia lancinando chole-
 ra malignam producit, vel quoque caput afficit, vi-
 que turbat.

Hoffmannus
 2° offic. c. 164

XXVII. *Persica* mala à Persia nomen obtinent, unde
 nunc advecta. Refrigerant ac humectant, stoma-
 chi affluenti conducunt, semenque augent. Quoniam
 propter nimiam succulentiam facillimè ferment-
 unt, ac celerrimè corrumpuntur, choleram acutif-
 am, febresque malignas ac chronicas inducunt, un-
 quoque post alios cibos non comedenda, ceu vulgò
 nec aqua aut potus, aliquis frigidior superbibendus,
 vinum generosum, vel ut *Salernitani* suadent, musti,
 etiam nuclei persicorum ipsi simul concedendi.
 in quoque agris innocua expeti scribit, in quo ta-
 men maximè fallitur, his enim propter debiliorem ven-
 uli constitutionem dicta mala maximè imminent.
 imma & matura persica ex colore & odore judican-
 , nec non quadam quasi dehiscentiâ carnis à nucleo;
 ima sunt, quæ succo aqueo constant, eoque si pre-
 muntur diffuente, quibusque circa extima subacidi
 tanaricantis quippiam adhæret. Nuclei persicorum
 tunc jejuno stomacho comedantur, pituitam in eo-
 rum absumunt, flatum discutiunt, vermes necant, visce-
 ra destruant, calculumque frangunt ac expellunt.

Timæus L. 3
 cap. 8

c. 42

L. 15 c. 12

Timæus
 Consil. Diat.
 p. 1111

Jonstonus
 Syntagmas.
 part 1 diat.

XXVIII. *Pinea nux* fructus sunt arboris pini ex abie-
 genere, optimæque in Vallesia ac circa Ravennam
 sunt; Cum amygdalis dulcibus in qualitatibus con-
 similes, & jam ab antiquo in templo Æsculapii sangui-
 nem ex pectore rejicientibus commendantur. Incras-
 sant

Meibomius
 Diss. de Incub.
 in fan. 636

Matthiolus
com. in Diosc.
l. 1 c. 74

sant autem sanguinem tenuiorem, acrimoniam le-
conglutinant, resolvunt ac impinguant, utpote cra-
culum validum ac durabile alimentum præbentes.
terea ventriculi erosiones sanant, emendantque re-
num ac dorsi dolores, renum ac vesicæ ulcera, et
stillicidium & ardorem. Profunt quoque Ischia
paralyticis tremore affectis ac incubo laboran-
Etiam veneri conferunt, uberiores scilicet semir-
piam suppeditando. Difficulus tamen concoqui
eaque propter antequam edantur, aquâ calidâ ma-
debent. Vetustiores etiam facile rancescunt, flavæ
aut pallidæ evadunt; Probantur autem plenæ res
siccæ bonitatem tamen ultra semestre non se-
Acrimonia illarum in calidioribus quidem subje-
ventriculis saccharo candidissimo, in frigidioribus
tem melle dulcissimo obtunditur. Vermium ge-
tioni favere *Andrii* observatio est.

Hoffmannus
l. 2 offic. c. 126

Ab. Lipp. ad.
700 p. 524

XXVIII. *Pistacia* fructus sunt arboris therei
Indicæ haut absimilis, ejusdemque cum amygdalis
virtutis, nec tam nutriunt quam pineæ, interiri
roborent, conducuntque phthificis ac macilentis
guinem enim tenuiorem incrassant & semen
Eligendæ extrinsecus albidæ, recentes, intrinsecu
des ponderosæ in apice adhuc hiantes non ranci

Hoffmannus
Clav. Schröd.

XXIX. *Pomerum* tam multæ sunt differentiæ
nulla regio, nulla urbs, nullum prædium imo et
hortus existat, qui non privatam quandam suam
originem aut insitionem ostendat. Optimè jam
seculum enucleavit *Bambinus*, quibus moderna uti-
tur, impossibile arbitror. Ratione saporis autem,
Medicus primò respicit, alia sunt *dulcia*, quæ
quodammodo calida, frigidis stomachis aptiora
si simul odorata ac vinosa, qualia nostra Borstorf
in Italiâ Appiana, in Galliâ Rainettes, reficiunt a

nister plant.
lib. 1

it, hypochondriacis ac scorbuticis, conferunt, ut acidum effervescens blande compescentia alvum laxantia. Pectus quoque dilatant ac sputum proferunt. Alia sunt *acida*, qualia nostra Brasiliiana, quæ liora sunt, conducuntque stomacho crasso ac viscosiore repleto, utpote quem acida ejusmodi incidunt ac detergent. Præterea, uti fructus acidi omnes, ore pestis commendantur. Flatus tamen & alvi actiones pariunt, ac si cruda frequentius sumantur is nocent. Anasarcam ab iisdem nimiam quantitatem pestis ortam aliquando fuisse, particularis observatio. Dicuntur & calculum iis generare, qui ad faciem utuntur. Quædam poma sunt *agnosa*, quæ tamen cum facillime in ventriculo corrumpantur, nullius usus sunt. Quædam *austera*, quæ quidem adstringunt & roborant, colicos tamen dolores pariunt. Vi- autem quæ præcocia ac dulcia verè maturuerunt, enim generant, flatulenta sunt ac nervos lædunt. quoque rejicienda optimi generis poma, antequam in arboribus maturuerunt, decerpta; Concoctum difficilia sunt, tardè permeant, pravique existunt. Maturitatem autem pomorum seminum nigredo indicat ac legenda post æquinoctium autumnale. Optima quæ in hyemem & proximum ver asservantur, non ita cruda humida ac flatulenta. Ita enim matrem, quam non plenam à Sole acceperunt, ab ætate neciscuntur. In repositione poma caduca bene servanda, ne putredine suâ cætera inficiant, & servantur tabulatis, substratis stramentis, extra fumum & solentiam loco frigido, & septentrionalibus fenestris aperto, austris verò clauso, utpote à quibus poma deturpantur, & fenestræ sereno die patere ac luce accipere debent; Componenda quoque poma sunt, partim ne contactu putrescant, partim quoque ut

Dimerbro-
kius *L. 2. d.*
pest. p. 181

Ridlinus
Ab. Lips. an.
709. p. 317
Villanovus
Comm. in
Salern. c. 7

Matthiolus
l. 3. Ep. p. 140

Wekkerus
L. 9
Secr. c. 12

*Experim. cu-
rios. p. 75*

*Hoffmannus
l. 2 offic. c. 181*

*Vossius l. 5.
Idol. c. 13*

*l. 5 Instit.
c. 8*

*Ab Lips.
an. 700 p. 528*

Nist. plant.

*Lin. Ann 4
p. 130*

*Idem Lin.
Ann 5 p. 213*

aër liberiùs trajicere possit. Accuratiorem methodum proponit *Blankhardus*. Præstat autem poma cocta vel assa assumere quàm cruda, & quidem statim post cibum, à crudis post prandium cœnamque nimis avidè comestis vertigo in quodam JCto, fortè hypochondriaco, orta, quæ abdicatis iterum pomis cessit. *Averrhoes* poma quæcunque phthisin procreare statuit, quod ipsum, quamvis nullâ ratione fieri posse *Matthiolus* contendat, de recentioribus tamen ac flatulentis pomis nullo modo negandum viderur, si præsertim ab iis, qui ad hecticam phthisinque proclives sunt, præpostere ingerantur. Flatulentia enim in sanguine inde redundans venas pulmonum extendit, unde earum ruptura & hinc sanguinis sputum. *Hoffmannus* id quorundam pomorû acrimoniæ, ut & quando malignè putrescunt, adscribit. *Andrius* eadem vermium generationi favere statuit, id quod in totum negare haut ausim, succi enim prævitas ex eo arguitur, quod expressus facillimè ace scat. *Banbinus* se vel suo periculo didicisse scribit, fungosam pomorum substantiam ventriculo frigidiori atque intestinis haut esse commodam, nam præterquam quod diu in ventriculo adhærescat, flatus quoque & dolores colicos excitare. Fortè autem poma acida ac austera intelligit, de quibus haut absimilia superius affirmavi. & in genere poma in ventriculo debiliori non bene concoquuntur. Puellæ cuidam quotiescunque poma comederat, urina noctu involuntariè profluxit, id quod sero ex ecrundem esu aucto, & hinc urinâ tempore non consueto exitum quærente cum *Ridlingo* meritò adscribo. Poma cum butyro frixa non omnibus conducunt, iisque quorum corpora acidis humoribus scatent, facile choleram inducunt, & convalescentibus impræmis viranda.

XXX. *Pruna* humectant ac refrigerant, unde *Lutetia*

, qui calidas regiones incolunt, carniū suarum
 uræ pruna plerumque immiscent. Prout autem ma-
 ninusque à dulcedine absunt, eo frigidiora ac hu-
 iora sunt. Quæ verò aultera ac acerba, sive ex na-
 suâ, sive quod non bene maturuerint, ea omnium
 imè frigida, omniumque minimè humida existunt.
 Ide pruna præsertim dulcia ac recentia alvum emol-
 t, bilemque educunt, quapropter febricitantibus ac
 ochondriacis conferunt, illorumq; insuper sitim so-
 ur, *καυσμαχά* tamen pronunciavit *Hippocrates*, & re-
 qui enim ventriculo sunt frigidiorè, statim ab esu
 um offenduntur, & cholericī qui crebrius utuntur,
 ifestam læsionem sentiunt. Recentia multâ humi-
 te abundant, quâ & tonum ventriculi corrumpunt,
 atus gignunt. Communis opinio est, pruna jeju-
 entriculo copiosius ingesta dysenteriam generare,
 que publico Magistratus edicto cohibenda, quod
 m tamen Medicus quidam Friburgensis *Federerus* sub
 ium superioris seculi edito peculiari scripto nega-
 x eo sustinuit, quod multi Magnates, infantuli, ac
 rperæ, alique qui isto tempore non comederunt
 na, nihilominus dysenteriâ corripiantur, imo esu il-
 um curentur, quodque dysenteria sæpe grassetur,
 a tamen nulla pruna adsint. Verum rationes hujus
 i tanti ponderis non sunt, cum quod palmarium est,
 itidiana experientia de fructibus ejusmodi autu-
 alibus omnibus contrarium testetur, de prunis autem
 oribus illis albis & cereis res apud omnes in con-
 o sit, febrisque intermittens prunorum esum sub-
 entis in juniore ætate non unum exemplum pro-
 . Optima sunt *Damascena* illa, nucleo longo & pla-
 quæ sicca ex Syria Venetias apportantur, gustusq;
 la sunt, ac bilis acrimoniā temperant. Adstrin-
 e quidem videntur, cum tamen instar Tamarindo-

Hoffmannus
 l. 1 offic. c. 27

Bauhīnus
 hister. plant.
 l. 2 p. 193

Ridibundus
 Ann. 6 p. 139

rum quoque laxent, eoque modo *Dioscoridem* & *Galenum* conciliet *Banhinus*. Dein sunt *Hispanica* ac *Hungarica*; *Demum nostra* in clibano siccata, quæ ad nutritionem aptissima sunt, sumuntur autem primâ mensâ saccharo conspersa, *Prunecola* seu pruna de Brignoles, vulgò *Prunellen*, sapore gratissima & ex flavo rufescentia Gallia in scatulis ad nos mittit, exsiccata & enucleata, ad sitim usumque febricitantium maximè probantur. Nucleos in prunis nemo facile, præter infantes deglutiverit, non absque metu subsequituræ exin periculosissimæ ac lethalis obstructionis. Observatum tamen eosdem in ventre mulieris cujusdam delituisse, tandemque anno exacto purgantium medicamentorum vi per alvum rejectos.

Schenkius
1. 4. Obs. 254

XXXI. *Pruna sylvestria*, adstringunt, nec tam frequentis usus sunt, nisi quis in diarrhoeis aliisque alvi fluxibus iisdem in cibis uti velit. In pueris tamen ab illis, immaturis quoque dysenteriam existere observatum, dum scilicet cruditates pituitosas cohibent, quibus pueri voraciores sæpe numero scatent, ut dein acredine suâ intestina torqueant irritentq; & ad excitationes disponant, quod ipsum quoque pruna acerbitate suâ per se facere, adeoque absque præcedente dispositione dysenteriam inducere possunt.

Grubelius in
Mise. Dec. 3
Ann. 4. Obs. 96

XXXII. *Pyræ*. Frigida & sicca sunt, ac substantia densioris quàm poma, adstringuntque, unde & primâ mensâ comesta alvum constipant, adeo ut si quantitas pyrorum accesserit nimia, passio Iliaca inde subsequi queat. Post cibum verb, ceu quoque ratione sanitatis convenit, sumpta, contractionem ventriculi, eâque ratione digestionem ejusdem promovent, corroborant, alviq; subductionem juvant. Parum aliàs nutriunt ac imbecillioribus non nisi cocta conveniunt; Nec minus & febricitantibus vitanda, propter adstrictionem,

cum

a febres ab obstructione sanguinis ejusque eventione prohibita ortum habeant. Eadem quoque parentium ratio, è quarum conclavi pyra removenda sent, quasi à proprietate partum retardarent; Rarioris saporis verò alia sunt *dulcia*, quæ melius nutriunt ulque confortant, nec ita obstruunt. Alia *acida*, magis adstringunt, obstruuntque, tenesimum ac ulum causantur, nervisque nocent. Alia *aquosa*, ichorosas cruditates & aquosum sanguinem generant, ac ad epilepsias disponunt. Non autem cruda sed comedenda, & vinum meritò superbibendum illud, sine vino sunt pyra virus, aut cum saccharo innamomo conspersa sumenda. Cruda enim & cocta causantur propter flatum quos generant, & nephritim exasperant; Cumque pyra in interioribus duriorum quasdam particulas contineant, quæ indigestæ subularum formâ per alvum excernantur, hæ ipsæ in illis adhuc abundabunt. Etiam siccata meritò interis concoctu difficiles numerantur, ut interdum post alias horas integra vomitu rejiciantur, unde non tam conveniunt, qui vitam agunt sedentariam, quam qui tu quodam coctionem adjuvant. Optima sunt *Bonariensis* tantæ teneritudinis, ut à gustu in ore statim eliscant. Post hæc *Bergomatia*, sapore non minus in succo præstantia, *Moscasellina* verò ab odoris fragrantia sic dicta facile corrumpuntur, unde quoque intestinum cholera ac dysenteriam excitant. Eadem vix condita in pharmacopoliis existunt. Legenda sunt a crescente Lunâ, die placido, calore Solis vegeto, læcerpenda manu, caduca autem diligenter separanda. Asservandi rationes variæ à *Bambino* enumerantur, varietatibus familias notæ sunt. Diutius verò servantur si muruo sibi non incumbant, ac se ne contingant lem, adhuc diutius si ex filo suspendantur. Notatu dignum

Crato Con-
fil. 363Timæus
Confil. Diet.
p. 1110Ridlinus
Lin. Ann. 8
p. 126. 566Hist. plant.
L. 1 p. 56

dignum est vulpem pyrum non comedere, ac non urgente famâ, cumque carneus cibus defuerit, 1

Mustellar.

apud *Plautum*: Tam facile vinces, quam pyrum vult comest, adagium in illos dictum, qui rem difficilen

*Chiliad. 3
cent. 5 obs. 70*

grediuntur, quamvis *Erasmus* in contrarium expli

XXXIII. *Ribes* Græcis quondam ignoti & A

bus primum nominati, ratione coloris duplicis g

ris sunt, albi ac rubri, qui potissimum expetu

Propter acidum autem saporem quem valde gr

habent, egregie æstum internum temperant, simi

sanguinis incalescentiam moderantur, unde in cor

tionibus cholericis, ut & febribus ardentibus co

niunt. Cumque moderate simul adstringant, vi

culum quoque roborant, ac in vomitionibus &

rhoeis, quæ à biliosâ colluvie interdum causantur

febrilisejusmodi superveniunt, valde conducunt.

cebit tamen ribium usus, si vel voracitate immod

vel tempore minus commodo deglutiantur, aut

vel cerevisia iisdem superbibatur, notatumque e

Paullinius in

Misc. Dec. 2

An. 9 obs. 198

quando à nimia eorundem comestione tabem exc

Quibusdam etiam ex quadâ quasi ideo syncrasia co

riantur, observatumque est virum quendam, qui

Hannæus in

Misc. Dec. 1

An. 6 obs. 138

ac ex uno vel altero pediculo pendentes ribes ab

ret, gravedinem sibi actutum accelerasse, cujus

in succo ribium naturâ frigidior, cum partium

tate conjuncto, ac humores lymphaticos afficiet

etè asseritur.

Com. in Diosc.

l. 1 c. 107

XXXIV. *Vaccinia nigra*, seu *Myrtilli*. Quamvi

Comm. Diat.

c. 16. Elav.

Schröder.

Matthiolus per vocem hanc apud *Virgilium* nil

quàm hyacinthum designari arbitretur, tanti tamen

controverfia hæc non est, quo minus cum *Voglero*, ac *H*

no baccas has vaccinia nigra appellemus. R

rant autem siccant & adstringunt, unde & in diarr

ac dysenteriiis cum fructu comeduntur.

XXV. *Uva vinacea* considerantur velut recentes, siccæ, seu passæ, ab expandendo, quæ passularum æ veniunt, *Recentes* maturæ eæque dulciores res sunt, bene nutriunt, venerem excitant, sitim pariunt ac flatulentæ simul sunt, præsertim si ante ortum & cum rore legantur. Exacinatæ venaxant diarrhoeas ac dysenterias inducunt; Quæ sic *austera* sunt, stomacho nocent, concoctionem vitæ adstringunt, ventrem inflant, alvumque & urinorantur. Ex iis verò quæ tempore vindemialis asservantur, salubriores sunt pensiles, quoniam ventilantur, dum funiculo dependent. Dispar ratio quas in olla recondunt, botryones inde seu uvæ ollares; Quomodo per æstatem uvæ asserventur, pluribus *Busbecquius* refert. De variatione verò illarum multis agit *Sachsus*. Passulæ autem vel calore Solis in orientali regione, tumque res sunt, vel in clibano apud nos, tumque subaciadunt, de exsiccatione ejusmodi etiam copiosè scripsit *Sachsus*. Sunt verò aliæ maximæ seu *Danaæ*, *Zibeba* vulgò dictæ, aliæ majores, è quibus ienses, aliæ minores seu *Corinthiacæ*. Passulæ hæ imprimis dulces, seu acido dulces, si post recubos sumantur, ventriculum valde corroborant, ne instar multi concentrati, blandâ ac naturali fermentatione vitiosam sanguinis fermentationem restituant ac renovant, acrimoniam quamcunque temperant, ac leniunt, emolliunt, nutriunt, corroborant, hepar imprimis ac pulmones, & tussim fauve asperitatem lubricando demulcent. Calculum profunt, dum urinæ acrimoniam mitigant, mus dilatant, commendanturque in iisdem passulæ prima cœna, cum acinis coctæ ac contusæ. Mus s tamen non semper conferunt. Passularum majorum

*Vossius l. 5
Idol. c. 13*

Ep. 1 p. 66

*Ampelogr.
p. 112*

p. 119

*Ettmullerus
Colleg. pract.
Tb. 2 op. p. 558*

*Crato Con-
fess. 153*

Scharffius in jorum acini frequentius deglutiti talem aliquando
M. Sc. G. Dec. 3 obstructionem in puella novem annorum induxer
Ab. 5. obs. 92 ut post plurima emollientia tam interna quàm ext
 adhibita, fæces demum secedentes ita firmiter & c
 in unum frustum tartareum coagulatae apparue
 Non solum verò arillos hos, sed & exuvias rejicie
Lin. Ann. 4 *Ridlinus* suadet, ceu quoque alvum retardantes. M
p. 544 enim intestinorum adhærent, & cum fæcibus diu
 retentis interdum excernuntur.

Matthiolus XXXVI. *Uva crissa*. Saporis sunt acidi vino
comp. in Diosc adstringentis, jusculis incoctæ appetitum excitant
h. h. c. 125 in febricitantibus sitim sedant, gravidis magnopere
 peruntur, ac malaciæ eorum succurrunt. Confe
 & in alvo liquidiori, dysenteria ut & sanguinis spi

CAPUT VIII.

De Carnibus in genere.

I.

SEcundam esculentorum classem carnes constitu
 quæ præ plantis multum ac probum alimentum
 peditant, & cum natura nostra conveniunt. Egr
Fontenellus id experimento in se ipso probavit *Dionysius Doda*
Ab. Lips. an. Parisiensis, qui ante viginti duos annos initio sole
709. p. 160 jejunii quadragesimalis 116. librarum uniusque in
 pondo adæquaverat, cum verò dein non nisi legu
 nibus vesceretur, & præter aquam & panem ad vic
 nihil adhiberet, sub ipsum Ss. pascharis festum ad libras
 & 12 uncias se decrevisse sensit, amissâ intra die
 decimâ quartâ substantiæ suæ parte. Contrarium
Exerc. 271 § 2 idem opinatur *Scaliger*, & carnes herbis postponit,
 que crassè alere dicit, cum è contra herbae tamen fi
 flores tenue tamen ac subtile alimentum suppedi
 Probat hoc exemplo Sarmatarum, Lithuanorum
 rumque qui multâ carne vescantur, ac crasso ing

lupidi bardique existant, cum è contra populi orientales carnibus abstinentes, omnium sapientissimi sint. *Scaligeri* mens mox explicabitur, & climatis in oriente calidioris præ climate septentrionali frigidioris aliam ratio est, aliosque cibos postulat.

II. Per carnem autem intelligitur propriè caro muscularosa, quæ servatâ sanguinis rubedine circa fibras concrevit, ita tamen ut vasa tendines, fibræque inferiores & ad tendinum naturam accedentes non comprehendantur. Deinde quoque tribuitur vox hæc visceribus tam exsanguibus ut ventriculo ac intestinis, nam sanguineis, ut hepati ac pulmonibus.

III. In genere autem de carnibus notandum, temperatum earundem ut & jussulorum inde extractorum, sanguinem copiosum & laudabilem suppeditare, & eaque ratione Gallos atque Anglos, qui carnes amant, sanguine maximè abundare. Immoderatum verò sanguineæ massæ similem in modum nocere, quo ut arva flamma multo oleo suffocatur & exstinguitur, ita fortè ratione *Scaligeri* mens intelligenda. Cholera morbum ut & pulmonis inflammationem ex nimio carnis esu gigni jam *Hippocrati* observatum, posterius de modernis Parisiorum incolis adhuc confirmat *Pinus*. In iis, quibus ad delirandum nativa dispositio destituta, si carnes nimis ingerant, malum citius se manifestare, jam ejusdem quoque *Hippocratis* observatio est. *Comm. in Aphor. Nov. l. 2 § 40* Inimiam carniū varietatem earumque ingestionem revivis vite causam existere, exemplo ab Ægyptiis sumpto pluribus demonstrat *Alpinus*, qui propter temperatissimum carniū esum maximè longævi sunt. *Diff. Phys. med. sel. pars 1. p. 3. 40. 79* Multiplicatur eidem Illustris *Hoffmannus*, ex eâ præferentia, quod carnes multum sanguinem in corpore progenerent, qui cum fibrarum robore propelli non semper possit, vitalem motum sæpius turbet ac fatigat.

*Lindanus
Select. f. XI,
§ 4)
Ridlinus
Mellen. p. 15*

 nitati noceat, id quod ceu modo dixi, in clin
 di ori omninò ita se habere arbitror. Quo au
 est pinguior, & faciliè inflammatur, eò magi
 sanguinem inflamat. In juniore certè ætat
 minori quantitate danda, cum tussis à nimio c
 ortæ exempla prostant, tum propter cruditate
 nosas inde existentes.

*Borellus
cent. 2 obs. 32*

 IV. Ante omnia cavendum à carnibus an
 morbidorum, utpote quæ fumo, sale & aceto
 præparari, nec ignis culinaris ope vel natura
 næ robore subigi queunt, quin sanitati non no
 pro naturâ veneni ex humoribus corruptis o
 se multiplicativi ad alios contagium transferat
 ab herbis pruinâ venenatâ madefactis morbos
 hunt pecudes, quæ ne moriantur, lanionibus v
 tim traduntur, qui promiscuè sanas ægrasque
 tes febres interdum malignas Epidémicas in
 ceu funesta hujus rei exempla infra ubi de bo
 aliisve morbidis animalibus agetur, adducunt

*Dimerbro-
kiius Anat.
p. 313*

 cillimè autem pulmones, hepar, mesenterium
 stina vitium contrahunt, pulmones imprimis
 pleurâ connectantur, quod præcedente pleurit
 ripneumoniâ aliove simili cum exulceratione
 Sto morbo accidit. Cum carnibus ejusmodi
 carnes animalium, venenis naturalibus, ut mori
 ræ, arsenicò lithargyrioque extinctorum noi

*Paradox.
med. 8 p. 201*

 parandas censet *Friccius*, has enim hñn majori
 lo sumi, quàm quæ igne ac ferro perempta sint
 lia; Verùm suo periculo id tentet Clarissimus

p. 206

 imo ferè semetipsum idem corrigit in sequentib
 saltem carnes à veneno naturali enectorum ani
 non verò totum corpus, & quidem statim post
 necem ad edendum tuto dari posse concedit, q
 tamen limitatio ne sic quidem omnibus satis

lagni profectò Reipublicæ interest, ut à Magistratu
 erri carniū inspectores lanionibus constituantur, qui
 i morbida ejusmodi pecora severius inquirent, ne præ
 varitiâ aut lucri cupidine venum illa publicè expo-
 natur, aut privatum aliquod contagium susciterur,
 uod pluribus dein exitiosum sit ac funestum. Pertin-
 ent quoque huc carnes animalium à rabidis brutis de-
 iorforum, quæque fulmine icta interiêre, à quarum esu
 inflammationes interiorum, mœrores, alvi profluvium,
 rorem, oblivionem, veterum, totius corporis intū-
 rescenciam, mortemque ipsam insecutam esse obser-
 vatum est. De carnibus post mactationem adhuc splen-
 dentibus agit *Bartholinus*, & ad putredinem refert. Lam-
 yridibus noctu carni & pinguedini ejus denso agmi-
 ne insidentibus, vel examinis apum instar conglobatim
 cæsi adherentibus mutuatiâ ejusmodi lucem de-
 eri, pluribus probare conatur *Paulinus*. Rectius ad
 rimentativam particularum salinarum agitationem re-
 fertur, unde quoque esum illarum contagiosos plerum-
 ue morbos insequi idem *Bartholinus* Autor est.

*Matthiæus
 com. in Diast.
 l. 6 c. 34*

*Cent. 1 Ep. 9
 l. 13. 39*

*Cent. 1 obs.
 48 Cent. 4
 Ep. 87*

V. Carnium quoque sanarū magna differentia est ac
 luberrimæ, quæ à volatiliū grege desumuntur, impri-
 mis frugilegarum, quæque mediæ ætatis sunt ac libe-
 iori aëre fruuntur. Terrestrium verò animalium ca-
 o succum quidem crassiorē suppeditat, quique ma-
 is nutrit, interim difficilius digeratur; Ex sanguinum
 substantia non admodum cum naturâ nostrâ convenit.

*Jonstonus
 Syntag. præ-
 part. 1 Diast.*

VI. *Domestica animalia* propter pabulum interdum
 nitum carnem habent teneriorem sylvestribus, talemque
 se suppeditant bonam, pinguiorem, ac succo chylo-
 temperato abundantem, adeoque bene nutritivam.
 Contra animalia *sylvestria* ac præsertim montana sive
 quadrupedum sive ex volatiliū genere, quoniam
 toru suo ac aëre liberiore humoris semper multum

*Bergerus
 Nov. Liter.
 Germ. añ. 708
 p. 376*

diffipant, carnes quoque non ita humiditas habet succus harum salinus magis est. Præterea per ejusmodi commotione caro quoque horum animi redditur tenuior, gravioris saporis ac facilius dignis, quoniam per validam corporis agitationem magis magisque acuitur, increfcit, ac carnes inde que afficiuntur. Ex qua ratione venatio animi carnes ita commendat, quod adeo certum, ut asini in Hispania per venationem agitentur, & caro ipsa cæteroquin dura ad cibum aptior reddatur. *Feræ* verò animalium carnes quoniam fibris duriori ficcis componuntur, non ita quoque edules sunt, vatumque esum carnium ferinarum vigilias excipit. *Palustria* inque impuris locis degentia animalia mentis scatere loci aërisque conditio evincit.

Voglerus
Comm. Diat.
c. 17

Ettmullerus
Colleg. pract.
Tō. 2 op p. 773

VII. *Masculorum* animalium caro calidior fici est, ac nutrimentum suppeditat acrius & aliquo salum, fermentum enim testium ad sanguinem tum, vehementiorem eidem fermentationem con- & acriorem reddit, quod ipsum cum in castratis se habeat; caro quoque illarum temperata magis a- guior existit. Quoad qualitatem carnis mas casti ejusdem semper speciei fœminæ assimilatur. Per verò conditionis caro est animalium eo tempore etatorum, quo in venerem aguntur, cum totum pus atque humores omnes tum quasi fermententur carnes ipsæ virosam saporem acquirant, eumque majorem, quo lasciviora sunt animalia ipsa.

Matthiolus
Comm. in Diosc.
l. 2 c. 69

VIII. Animalia exsucca, fame confecta, laborumque attrita uti vix quippiam alimenti corpori præbere possunt, ita *obesa* nutrimentum humidius bent, *senescens* propter fibrarum siccitatem & matrem ficius & minus sapidum ac edule. Namque ex carnium harum cocturâ colligere est, ad quam a-

ven

nam & tempus multo longius requiritur, absque
lo carniū ejusmodi incremento, secus ac animalium
viorum carnes, quæ & breviori tempore in culinisco-
nuntur, & coctione ipsâ incrementum capiunt. *Nigri*
neque animalis caro suavior & levior est.

Gratarol. 9 de
Liter. Vales.
p. 191

IX. *Carnes aceto servata* teneriores redduntur, & nu-
titioni aptiores competit autem maceratio ejusmodi
tribus durioribus ac robustis fibris constantibus.

X. *Sale condita* minus quidem nutriunt, utpote hu-
ido gelatinoso à sale spoliata, ceu hoc ipsum ex pon-
tatione carnis ante & post salituram institutâ, ac he-
icorum scorbuticorumque exemplis videre est, qui li-
t famelici sint, multumque comedant, propter sali-
um tamen sanguinis indolem macilenti manent & ex-
cci, Deinde & frequentior carniū ejusmodi come-
o sanguinem acriorem & scorbuticum reddit, alvum-
ie irritatis intestinorum fibris movet, unde corpus
umoresque siccantur & extenuantur. Calidiores enim
nt carnes ejusmodi salitæ, quod ex siti cibos tales com-
bos excipiente apparet. Quapropter & humidiori
mpore, hyemali scilicet rectius eduntur. Salsamenta
tera plane abjicienda, ceu sale fixo ad fluorem evecto
fertissima, eaque propter vitiosa maximè & sanitati
ociva.

Sponius
com. in Aphor
Nov. f. 4524

XI. *Infumata* carnes propter defectum salis volatilis
on bene digeruntur nec ita in chylicatione quasi evol-
untur ac spirituaſcunt. Præterea primas vias materiâ
culentâ ac Tartareâ infarciunt, obstructionibus re-
lent, sanguinem ipsum sale quodam quasi muriatico
contaminant, ad chronicos diuturnosque morbos, scor-
butum imprimis disponunt, uti etiam in vulgus notum.
Iec maceratio carnes ejusmodi emendabit, cum hac
tione partes salinæ tenuiores seu alcalicæ sulphureæ-
ne tantum eluantur, crassioribus seu magis fixis in-

terim remanentibus. Certè si absque sanitatis dis-
dio & cum fructu carnibus ejusmodi uti velimus
denda juscula vel embammata, acre illud fixius c-
gentia, ex nasturtio, cochlearia, raphano sinapi
vino vel saccharo parata, unde melius fermentan-

Voglerus

Comm. Dias.

13

Langius 42

36

XII. Ad teneritudinem verò carnis procuran-
maximè conducit, si animalia à jugulatione seu in-
seu in partes dissecta aëri frigidiori committantur
per unum pluresque dies ad parietem vel aliunde
dito interdum pondere suspendantur. Ficus arbor
fluvia calida, acuta ac incisiva exspirare dicitur,
carnem gallinæ ab eadem suspensam maturent &
facilem reddant. æstivo autem tempore in locis
terraneis aliisve frigidis radios Solares non admitti-
bus asservandæ, cum calidior ac humidior aër cito
terdum intra paucas horas carnes corrumpat. I-
de quoque ad emendandam carnis duritiem fibra-
que tenacitatem plurimum facit, si diutius vel fr-
tur, aut vapulent. De asservatione in aceto supra

XIII. Ratione præparationis quædam carnes
sunt, quædam assæ; *Elixæ* molliores existunt pro
humorem quasi imbibitum. *Assæ* verò aridiore, &
propter nutrimentum siccius præbentes. *Elixas*
eapropter assis præferendas arbitror, quod longe
modius cum iisdem variæ herbæ, fructus aliaque
stionem promoventia, ac viscera corroborantia &
possint. Assas tamen melius quàm elixas nutrire
eapropter arbitratur, quod assis uti siccoribus plus
insit, elixis verò uti humidioribus plus aquæ, ping-
rem verò humorem magis spiritum innatum deti-
Carnium aperto igne assarum esus ad arthritidem
riè disponit, quod flammæ acido imprægmentur, i-
te quo hanc abundare, spiritus ex eadem concentra-
modum sulphuris sub campanâ deflagantis edu-

Valentini

Diss. Epist.

p. 202

forti non cedens probat. Utræque verò eo ma-
 umida siccaque evadunt, quo diutius utraque præ-
 tio protracta fuerit. In assis verò interiores car-
 totius comedendæ quàm exteriores, quoniam me-
 s humiditates intus colliguntur. Veru ligno Ju-
 rino factum carnes, quæ in eo torrentur odore ju-
 b afficit; Caro verò assata omnis tunc optima est,
 et tollenda, cum optimè olet, odor enim saporis in-
 m est.

Gratarolus
 de Liter. Va.
 let p. 152

IV. *Tostas* carnes venenatorum naturam subire
 nunciat *Matthiolus*, si calidæ inter duas patinas suf-
 fur, linteisque ne exhalent, obvolvuntur.

Com. in Diosc.
 l. 6. c. 34

IV. Uti verò carniū optimum & ex naturâ quasi
 adens ac debitum condimentum sal est, ita si eæ-
 cum saccharo vel coquantur, vel nimis consper-
 ur, nauseam faciliè & molestiam excitabunt ventri-
 in excessu vel biliosis vel pituitosis.

CAPUT IX.

De avium terrestrium carne.

I.

Num quæ in cibum veniunt non ita certus nume-
 rus est, major quin maximus gulosis, ceu in famo-
 a quadam cœnâ Vitellio Imperatori à fratre para-
 tum millia avium genera apponebantur. Melio-
 ro ordinis gratiâ usitatiores ex terrestribus tan-
 recensebo. *Accipiter*, è ciborum classe excluditur,
 e carne durâ & concoctu difficili existens, ceu
 de Hebræis esus ejusdem Lege Mosaicâ prohibi-
 ur, quidam tamen assam melancholicis ac Epile-
 commendant, quod miror, cum accipitres epi-
 laborent; Pullos accipitrum suaves valde ac pin-
Aristoteles pronunciat.

Suetonius
 in vit. p. 415

Levit. XL
 16.

Schvvenk-
 feldius p. 185
 lib. 6 noster.
 anim. c. 7

Alauda, vulgares imprimis quarum quartus pe-
 dis

Hoffmannus
L. 5. Inß. c. 20.

Aldrovandus
Ormith. l. 18.
c. 10.

l. 2. Miscell.
c. 49

Herodotus, l. 3.
c. 4

Ridlinus
Itin. p. 17.
Lin. Ann. 4
p. 93

dis digitus pollicem repræsentans longior est, humidique temperamenti sunt, sine excessu temporis gratissimi, faciliè digeruntur ac bene nut juniores præsertim ac pinguescentes, quales aut ac hyemè imprimis existunt. Quamvis enim major nutrimenti copia suppetat, macerrimæ tunc sunt, partim propter rarum corporis habit quo sub æstum ejusmodi, quicquid inest humid diffuit & consumitur, partim quod æstate veneri geant, utpote quæ ter in eâ pariant, & quicqu menti nanciscuntur soboli suppeditent. Ad difficultius digeruntur, ac eapropter non nisi occisæ ac aromatibus conditæ non comedendæ. ferunt alaudæ cristatæ imprimis seu galeritæ simplici coctæ & assiduè comestæ iis qui torm ventris, colicisque doloribus (non cæliacis u *Dioscoridem* vitiosè legitur) vexantur, tam præse quam curando. Quamvis autem *Smetius* levan de nullum senserit, eo minus tamen tot Medicor *Aldrovando* citatorum asserta damnanda, quod p ac Soli diversitate animantium aliorumque ter mentum quoque variet. Nocent calculosis, ceu vicibus in se ipso deprehendit *Höferus*, qui nulli renum doloribus obnoxius fuerat, asseritque carni darum, præsertim si vina tartarea accesserint, si quippiam inesse, quod ad calculos & arenulas fo das faciat, carni suillæ analogum, cujus saporem guem alaudæ præferant. Non licuit autem *Höf* cedere in edendo numerum ternarium, nisi eo symptomata iterum experiri voluisset. In aliis ginem, arthritidem, contractas manus, dolores cir las & cervicem, vomitus aliaque symptomata indi ut adeo non absque cautione ingerendæ sint.

III. *Aquila*. Nullus ejusdem in cibis usus ap

æos quidem ex lege, quoniam inter aves rapaces numeratur. Apud alias verò gentes propter carnem aram fibrosam & excrementitiam adeoque valde insalubrem. Pinguedo tamen ejusdem omnium avium illidissima habetur.

IV. *Ardea*, pisciculis & anguillis nutritur, unde caro scosum quid sapit, malè olet ac insalubris est. *Pecore* quibusdam placet, pro ætate autem diutius assari bet. In Gallia potissimum quæ cinerei coloris est existit. Præferuntur puli, nocet verò caro iis, quibus emorrhoides fluunt. Schvvenckfeldius p. 226

V. *Arquata* seu *Numenius*, Germanis *Brach-Vogel* quod circa mensem Junium adventare soleat, aliis *Regen-und-und VVetter-Vogel*, quasi tempestatis imminentis ænuncia, avis est attageni ferè similis, facilis digestionis, ac nutrimentum bonum suppeditans, unde in allia in deliciis habetur. *Aldrovando* caro solida sicca leporinæ ferè similis videtur, fortè quod ætate profectior fuerit avis, cujus sententiæ quoque *Bellonius* est, si carnes ferinam resipere testatur. L. 20 c. 21

VI. *Atagen*, inter corylos versatur, unde & Germanis nomen, à quibusdam ad columbas sylvestres refer- Aldrovandus L. 13. p. 10
r, Italis *Francolino* audit, ob præstantiam, quod plebeiis eisdem venari interdictum, adeoque quædam quasi viendi libertas ipsis concessa sit. *Ceterum montana* Gellius L. 7
colit, optimæque quondam ex *Phrygia* seu *Jonia* Noß. c. 16
tunc ex *Hyberniâ* veniunt, quamvis & *Sicilia* iisdem Martialis Xen. n. 58
bundet. Carnem habet candidam mollem fibrisque arentem, eaque propter optime nutrit, & sanguinem robustum tam qualitate quam quantitate generat, unde Attagenum carnem omnes alimenti probi laudes *Alexandrinus* juxta cum aliis quondam congeffit. & *Divus Hieronymus* in luxuriosum gulæque deliciis editum invehens, attagenem eructare objecit. Bohemie

miæ Magnates feriâ Paschatis aliis iis carentibus muneris loco ad multa milliaria dono mittunt. De cætero calefacit caro, & siccat, commendaturque in cibum, arthriticis, paralyticis, epilepticis, modo domi non educatus fuerit attagen. Bonum etiam colorem corpori conciliat. Assatur optimè transfixo lardo caryophyllis ac cinnamomo. Elixatur etiam superfuso liquamine ex vino saccharo & aromatibus passulisque condito.

VII. *Aurcola*, seu *Galbula*, frumento vescitur, caroque ejus in cibis non ingrata. Tota flavescit ictericisque salubris vulgò habetur.

VIII. *Aurivittes* vere & autumno cum cæteris aviculis montanis frequens est, æstate rarissimè. Caro saporis nonnihil amariuscule, ac ictericis cachecticisque prodesse dicitur. Passeribus autem, ad quorum genus pertinent, paulò meliores habentur.

IX. *Calceus* seu *Gallus Indicus*. Ex novo orbe primum ad nos allatus passim hodie alitur. Præstantem autem juniores seu pulli duorum triumve mensium, utpote saporis suavissimi, digestionis facilioris multique ^{Hoffmannus} & firmi nutrimenti. ^{45 Ingh. c. 10} Probè è jure bono coquendi, elixi enim propter carnis soliditatem assis præferuntur. Si verò, quod ut plurimum fit, assandi, fiat id lento igne, utque caro, quæ ventriculo aliàs difficulter obtemperat, tenerior atque ad esum salubrior reddatur, ad pedes avis jugulatae & paulisper ante pendentis pondera simul annectenda. A pinguedine ejusdem aliquando in grvida, eandem in cœnâ comedente, colicam incubum referentem notavi.

V. *Colomba*, præferuntur primò turricolæ, quoniam & volatu frequentiori humorem excrementitium, qui ipsis adest, quasi discutit & melius elixantur, namque non valde pingues esse solent, ac involucres & præsertim pulli carnem habent maximè humidam. Deinde præ-

stant agrestes propter motum, quo domesticæ can-
 nt. Denique vernaes, nec tamen autumnales reji-
 ndæ, quoniam tunc melioribus granis vescuntur.
 petuntur autem in cibum quæ sunt mediæ ætatis.
 iores enim bonum nutrimentum suppeditant, iis ^{Hortius}
 esertim, qui frigidis fluxionibus obnoxii sunt. ^{L. d. studios.}
 res vero propter cruditatis siccitatisque excessum ^{San. p. 73}
 scilioris concoctionis sunt, crassumque ac melancho-
 iam sanguinem generant. In genere enim columbæ
 nperamenti sunt calidioris, ventriculumque ferven-
 re iisdem adscribit ^{Aristoteles}, ac præterea alimentis sal-
 ac nitrosis delectantur. Conferunt pituitosis ac phleg-
 ticis, ut & senibus ad apoplexiam ac paralyin in-
 iantibus. ^{L. 3 part. 2. c. 7}
 Egyptii oriente alicubi pestilentia nil
 id in obsonium Regibus suis dabant, quàm colum-
 , quod qui iisdem in cibo assidue utuntur, pestife-
 morbis non corripi per experientiamprehendit-
 , unde & ^{Cordanus} in peste cibum laudat, qui ex ju-
 k carne columbarum conficitur. Præterea singu-
 proprietate renum ex frigore dolori conferre di-
 tur & tenesnum sanant, quem cucurbita frequen-
 cômesta generare solet. Propinantur & iis qui pa-
 i sanguinis habent, quosque calor nativus & vires
 ongo morbo destituunt, quique aliàs visus imbecil-
 e ac seminis paucitate laborant. Nimius tamen
 um eius sanguinem calidum & crassum generat,
 quidem propter defectum vesicæ biliaræ, uti vul-
 volunt, qui error inde natus, quod in columbis ve-
 hæc jecori non jungatur, ceu quidem in Gallinis
 cum jam ^{Aristoteles} fel columbis expressè adscripse-
 ventriculo, seu ut alii explicant, intestinis id ad-
 are asserens. ^{L. 9 nistor.}
 Vitandæ proin columbæ choleris, ^{an. c. 15}
 e florentibus, iisque qui febribus obnoxii sunt, ca-
 debilius habent, & ad epilepsiam inclinant. ^{Ridlinus}
 Lepram ^{Lin. Avn. 6}
 quoq;

Volaius L. 3
Idol. c. 91

quoque ex hac ratione continuo earundem usu generari Arabes volunt, quod tamen sine dubio non pro corporum modo sed etiam regionum temperamento rectè variat. Æstate autem cum aceto potius aut omphacio præparandæ, quàm assandæ, caputque semper abjiciendum, quod epilepsiâ laborare dicantur. An autem sterco columbarum cuipiam, exemplo Samaritanorum ab hostibus obsessorum, in casu necessitatis in cibum cedere queat, impossibile arbitror, cum ventriculus & interiora inde exulcerarentur, ut adeo vel hac ex ratione mihi perplaceat interpretatio loci illius Biblici à Doctissimo Breslaviensium Theologo *Neumanno* proposita, & Samaritani non sterco columbarum comederint, sed purgamenta atque grana ejectitia frumenti ac leguminum, quibus columbæ aluntur, quæque earum sterco miscentur.

Al. Lipp.
Ann. 708 p. 116

XI. *Cornicum* ac *Corvorum* caro è ciborum classe omnino ableganda, quoniam cadaveribus aliorum pascuntur, adeoque succi pravi biliosi ac putridi exiunt, unde & accipitrarii ipsi carnes hujusmodi accipitri dare prohibent.

Ridlinus
Lrn. Ann. 1
p. 130

Galenus L. 6
Epid. comm. 5

Wekkerus de
Mor. L. 8 c. 10

XII. *Coturnices* saporis quidem boni sunt, sanguinem tamen pituitosum viscosum ac prævum generant, febribusque ansam suppeditant. Imprimis propter helleborum, quo vescuntur, eaque propter epilepsiâ laborant, esus illis vitandus, qui tremoribus artuum, vertigini, convulsivis affectibus ac epilepsiæ obnoxii sunt, notatumque est quendam, quoties coturnicibus vescabatur, semper altero die spasmo pedum haut parum molesto correptum, cui aliàs nunquam obnoxius existerat. Olim quoque plurimi in Boeotiâ & Thessaliâ ex comestione earundem musculorum distensionibus laborabant. Convenit igitur mîsum cum ipsis decoquere, cujus decoctum quoque iis commendatur, qui post

post earundem esum dictis affectionibus corripiuntur. Quamvis autem hæc in quibusdam ex particulari fortè ratione à coturnicum esu ita contingant, multum tamen in iisdem defendendis est *Aldrovandus*, vel ex illa solum ratione, quod non ubivis locorum helleborus pro cibo coturnicibus sit, hæque ipsæ in ditiorum mensis interdum vel centies comedantur, nemo tamen convellatur, aut infirmitates ejusmodi experiatur. Etiam *Hoffmannus* easdem in vicinia Neapolis, ubi Helleboro victitare præstantur, sine noxa comedit, & quidem sub autumnum. Promittit verò *Aldrovandus*, quod idem quoque *Voglerus* facit, ex esu earundem sanguinem optimæ qualitatis, & imprimis in cibum iis commendant, qui à morbis convalescunt. Ex immodica verò comestione, maxime quando pinguiores sunt, mala supra recensita exilire posse concedunt, quæ & mea opinio est. Proban-
tur aliàs & magis succulentæ sunt autumnò & hyeme, & ex partibus quidem posteriores, pulli verò in laudis censentur. Eduntur plerumque assæ, quod sapidiores ac salubriores tum existant.

XIII. *Curvirostra, Cruciata.* In Silesia notissima, semine cannabis mirè delectatur ac pinguescit. Saporis rati est succique boni, siccum & excrementitium puramentum suppeditans. Commendatur calculosis & rheumaticis.

XIV. *Ficedula, Ampelis*, hiante ore culices captat, inde Germanis *VVußling* etiam audit. Italis quibus magno in pretio, *Beccafigi*, quod ex ficuum esu plurimum pinguescat, pro delicato ac sapidissimo cibi genere habetur, facile enim digeritur sanguinemque laudabilem gignit, multum nutrit, ac ægris & convalescentibus conducit, ceu *Galenus* iudicio unica hæc avis tota comedenda. Meliores sunt cum non ædificant, comode autem cum pipere præparantur. Intestina cum

fordibus omnibus aromatibus condita pro deliciis
cii habentur.

Aldrovandus
L. 24 c. 1

XV. *Gallorum* alii sunt tenelli adhuc seu pulli,
rum caro etiam iis qui minus se exercent, facillime
geritur, sanguinem bonum generat, praesertim si
derate pingues fuerint, & nondum coierint aut ci-
rierint. Utrâque enim ratione sicciores evadunt
citate verò calor augetur, caroque fit durior ac f-
sa, quæ elixa salsuginei saporis est, major semper
vetustate. Quoniam autem pulli carnem humidam
habent, commodius quoque assantur quàm elixa
Galli domestici ac seniores, quorum caro adhuc ei-
rior siccior nitrosa & concoctu difficilis, palatoque
grata, rusticis linquendi. Castratione durior ac f-
rior Gallorum caro, libidinis scilicet intermissione,
peramenti magis humidum evadit, ac tenerior reddi-
turgis verò ipse temperatior. Testes eximendi
nam alterutro relicto adhuc coeunt, nec saginatae

Aristoteles
L. 9 *hister. an.*
c. 50
Vossius L. 3
Idolol. c. 98

cedit; In Græcia castrabantur parte novissima sua
quæ cum coeunt concidit, hanc duobus aut tribus
ramentis adurebant; mirum autem cum Græci &
castrarent, proprium tamen vocabulum, quo ita
eos nominarent, ipsis defuisse, Latini *capones* vulg-
cant. Sunt autem hi carne teneriore, multum nutr-
præstantque reliquis ex hoc genere, imprimis tr-
aut hordeo puro saginati. Hoc ipsum verò dum
caveæ nullatenus includendi, ita enim multum hi-
ris excrementitii congerunt; Caponum autem
modi caro communiter arthriticis prohibetur aut

Confil. 109.
C 246

Cratonis trium quondam Impp. Archiatri, qui non u-
loco eas tanquam podagricis noxias damnârat,
quod copiosum nimis nutrimentum præbeant,
è contra podagricis tenuior potius diæta competi-
inde quod capones ipsi podagrâ laborent. Verum

caponibus in cavea saginatis nemo negaverit, eos
 si articulos debiliores habent maxime ab iisdem affi-
 , ita non caponum tantum, sed quorumvis etiam sa-
 berrimorum ciborum nimius & interperatio usus
 rithriticis nocet, ac ipse *Craso* recte distinguit inter fre-
 ventiolem & parciorem caponum esum, qui in arthri-
 is nequaquam reprehendi possit. Imo caponum ca-
 commendanda potius iisdem videtur, partim quod
 gelatinosa sua substantia multum salis volatilis aci-
 m ejusmodi morbosum corrigentis contineat, par-
 n quod sit facillimæ digestionis succique saluberrimi,
 ales cibi hoc in morbo maxime requiruntur. Eos-
 m verò podagræ obnoxios existere majori scrutinio
 liget, nec ita simpliciter asserendum, legique omni-
 merentur, quæ Illustris Noster *Schröckius* circa hæc
 tribus explicat. Eorundem tamen carnes apertè
 re assatas ad arthritidem eâ ratione disponere impro-
 bile non est, quod ita flammæ acido imprægnentur.
 Gallis etiam considerantur primò *cristæ*, quod apud
 manos in maximis deliciis erant, memoraturque
Agabalus, cui nulla nisi in voluptatis novæ exquisitâ
 donec vita erat, easdem Gallinaceis viventibus devo-
 le. Nisi autem bene præparentur propter siccita-
 tem & duritiem nullius usus evadunt, difficulter scili-
 coquantur, succum crassum & pituitosum suppedi-
 e, ac parum nutriunt. Deinde *cerebrum*, cujus hu-
 litas adjecto pipere corrigenda, intellectum arguere
 tur. *Jecur*, *ventriculus*, qui suavitatem reliquarum
 in ventriculos superat, & uberrimè nutrit. *Testes*
 confertim si Galli lacte nutriri sunt, præ reliquis
 omnibus commendantur, utpote facillimæ di-
 gionis boni succi, multique nutrimenti. Convale-
 scibus, marasmoque & hæcticâ laborantibus admo-
 dū conducunt, nec minus & semen prolificum sup-
 pedi-

Schröckius
in Mif. G.
Dec. 2. Ann. 4
Obs. 174

Consil. 246

Valentini
Diff. Epistol.
p. 302

Galenus 13
fac. alim. c. 25

dirant. *Ala* ab Octobri ad Aprilem laudantur. *Cirjura Galli* notandum, bonum illa ac multum nutrimentum suppeditare, jus verò Galli veteris propter nitrositatem, quam diutiori elixatione majorem adhuc contrahit, abstergere, aperire, flatus dissipare, alvum si vere, inque febribus chronicis, ut & Asthmaticis, arthriticis, nephriticis melancholicis conducere; Eligunt autem ad jus ejusmodi Galli potissimum ruffi, ad matum alacres, ad coitum ardentes, ad dimicandum fortes, inter obesos ac macilentos medii. *Juris consummationem* quod ex Gallo contuso paratur, phthificisque aut iis qui ex morbo convalescunt, nec non puerperis datur, a ratio est, hæc ipsa enim cum maximam partem ex pinguibus ac oleosis partibus constent, stomachum firment, qui pinguiora ejusmodi digerant, requirunt, unde etiam in ventriculis imbecillioribus cruditas nidore eximio observatur, adeoque dictis personis interdum non admodum convenire videntur.

XVI. *Gallarum* caro omni ætati salubris est, ac elegantissimum nutrimentum suppeditat, etiam sedentariis ac laboriosis, qui laboribus non ita exercentur; Gallorum carnem superat, nisi hi fuerint castrati. Cum verò linæ non rarò ægrotæ sint, alvi profluvii ac gravissimi laborent, non promiscuè in usum trahendæ. Laudantur ex pullis, qui sex circiter septimanarum sunt, ex adultis verò annuæ, Februario imprimis ac Martio mensibus. Quo adultiores autem sunt, eò sicciorem quoque & duriorē carnem habent. Juniores commodè assuntur, seniores verò, quæque per unum atque alterum annum pepererunt, rectius elixantur, caroque gallinarum quæ non pepererunt, melior est & levior. Castarum gallinarum caro candidior melior & magis digestibilis est, facileque & citò coquitur. Cerebrum gallinarum ad cerebrum ac memoriam confortandam

Schwenkfeldius Ther.
p. 267

Aldrovandus
lib. 14 c. 1

re volunt, ut quidam qui delirare jam cœperunt
 & ejusdem restituti legantur. Uropygium lauda- Rolfincius L. 2
 Ord. Conf 18
 Villanova-
 nus comm in
 Salern. c. 29.
 rnosum & pingue, nimia tamen pinguedo illius
 osa est. Jura gallinarū sanguinem corporis nostri
 erant, conferuntque imprimis in affectibus pecto-
 raliūque febrili. Nec minus & optima leprosis
 ntur.

VII. *Grues* apud Romanos tanto in pretio erant, Plinius L. 19
 c. 23
 Solinus po-
 lybist. c. 17.
 P. 264
 L. 2 No. c. 16.
 oximis impensis ex Melo Cretici maris Insulâ, o-
 m̄ rotundissimâ, advehendas curarent, unde & apud
 grues Melicæ occurrunt. Inter cæteras quoq;
 quas Indi Regibus suis donariorum instar offe-
 t; grues primo loco ceu gratiores recenset *Alia-* L. 13 histor.
 ann. c. 25

Et apud Gallos hodie in cibos hybernos veniunt,
 neriores redduntur, si illarum à collo pendentium
 us, ceu quoque supra dictum, pondus grave alli-
 , ac per diem & noctem ita relinquantur, dein ve-
 yophyllis perfossæ, ac pipere conspersæ assentur.
 um carnem habent crassam, duram & fibrosam,
 oncoctu difficilis & malum sanguinem generat. Aldrovandus
 L. 20. c. 6
 ndæ verò ad usum, quæ per falconem aut aliam
 rapacem captæ, nec unquam absque vini haustu
 denda. Colicis in cibo prodesse, & jus earum
 in clarificare volunt.

VIII. *Hirundo*, fortè non nisi à pauperculis inci- Celsus L. 4 c. 4
 Plinius
 L. 30 c. 4
 Aldrovandus
 L. 12 c. 2
 eperitur, alimentumque suppeditare dicitur, fer-
 n admodum, frequentius tamen comesta epile-
 curare ac partum accelerare. Vulgt opinio est,
 s pullum hirundinis comederit, tam toto anno
 gina non periclitaturum.

IX. *Luscinia*, vox est, ceu eleganter *Plinius* osten- L. 10 c. 29
 L. 1 histor.
 Ann. c. 45
 tereaque nihil. Cibum tamen fertur suppedita-
 ion insuavem, nec insalubrem. *Alimus* carnes
 dem comestas ad somnum fugandum & noctur-

nas vigilias conciliandas conducere refert, fortè lusciniæ ipsæ de nocte minimum dormiant. Comdantur & cachecticis in cibum.

XX. *Merula*. Locustis ac vermibus pasci Carne sunt calidâ siccâ duriore ac fibrosâ tardè runtur, parumque alunt. Præterea alvum sistunt, quoque dysentericis in cibum conveniunt. Non ita ut turdi conducunt, cum quibus capiuntur, et suavitate & facili cocturâ inferiores. *Galenus* a easdem inter cibos laudabiles recensent, quæ neque nuem neque crassum succum gignant. Romanotore earum maximè delectabantur,

tum pectore adusto

Vidimus & merulas poni.

Eligendæ sunt juniores ac pingues, laqueis vel r capræ, quidam & à noctuâ captas præferunt, sex que ratione. Sapidiores evadunt, si ex Apicii cor cum porro conciso, cumino, passo, satireja, vix musto coquantur. Qui hæmorrhoidibus cancri ulceribus vexantur, ab esu earundem abstineant.

*Vossius l. 3
Idolol. c. 87
Com. in Sa.
lern. c. 29*

XXI. *Osis*, seu *Tarda*, ex anserum genere est & gibus vescitur, sic dicta quod propter obesitatem pondus corporis tardè subvolet & citò deficiat. *Varus* ex sylvestrium gallinarum genere censet. verò hujus avis imprimis in Hollandiâ magna ci quo sub autumnum gregatim advolat, inque agris, cul ab urbibus dissitis confidet. Tanta verò ei magnitudo, ut agrosejusmodi quos obsident, ab o quasi grege occupatos quispiam judicet. Carnes rum *Galenus* anserinâ duriores pronunciat, simu valde excrementitiam, iisque vitandam, qui in t victus ratione salubritatem quærunt. E contra *phen*, *Villanovanus* alique avem delicatam carnes sumas, optimique succi statuunt, inque conviviiis c

*Aldrovandus
l. 13 c. 12*

*l. 3 facult.
Alim. c. 20*

*l. 1 Exped.
Gr. p. 215*

is avibus præferunt, quæ contrarietas fortè ex diver-
 si præparatione oritur, quæ in recentiori ævo exqui-
 tior ac *Galeni* quidem tempore erat. Nec enim ita-
 lem ac capta & jugulata est avis, culinæ inferenda, sed
 et dies aliquot tenerior primum reddenda, ceu cum
 annibus durioribus aliis instituitur. Deinde Tarda ju-
 vor tantum in cibum trahenda, & solum ab iis quibus
 minor ventriculi constitutio obtigit, quo melius enim
 stomacho digeritur, eò valentius alit. Insignis verò
 error notandus, qui aves has in cibis damnatas
 statuit, idque propter foetidum odorem medullæ ossibus
 missæ. Confudit enim sine dubio haut secus ac *Asbe-*
rus fecit, otidem hanc cum oto ave, quam capite se-
 nenti bubone minorem statuit, has ipsas verò propter
 durum carnis ineptas dixit *Aristoteles*. Cæterum oti-
 e avæ eos abstinere jubet *Hippocrates* qui Epilepsiâ la-
 orant.

L. 20. c. 22.

Vossius L. 3
Idol. c. 83L. 9. vistor
Anim. c. 28
lib. de morb.
sacro.

XXII. *Palumbes*. Bonitate columbis cedunt, quas
 aliditate & siccitate superant, difficulter digeruntur,
 nec succum adeo bonum suppeditant, imprimis anno-
 b, quandoque enim ad annum quinquagesimum per-
 ingunt. Alvum præterea constipant, unde in diar-
 rhoeis ac dysenteriis nec non mensium fluore nimio
 ro cibo serviunt. A quibusdam hyeme tantum in ci-
 um conceduntur, & quidem quoad partes anteriores,
 & diutius maceratæ, tumque nervorum vitiis utiles
 bentur. Etiam

Vossius L. 3
Idol. c. 79

Inguina torquati tardant hebetantque palumbi

Martialis
Xen. n. 64.

Non edat hanc volucrem, qui cupit esse salax.

XXIII. *Passeres* carne sunt justo calidiore & siccio-
 re, saporis ingrati, digestionis difficilis, alimentumque
 potius succum suppeditant pravum biliosum ac me-
 cholicum febricitantibus imprimis ac hypochondria-
 vitandum. A cerebris passerum vesperi avidius

Timæus
Consil. Dias.
p. 1118

Crugerus in
Misc. G. Dec. 2
An. 3 obs. 190

comestis quædam de nocte epilepsia corripitur, sibi
lum ore pip. pip. emittens, brachiaque & manus cor-
pori allidens, non sine adstantium stupore, quoniam
exactè passerum congressum & epilepsiam imirabatur.
Colicam autem hysterica fuisse opinor. Quoniam
sub autumnò optimo pabulo nutriuntur passeres, suc-
cique melioris fiunt, ac pinguescunt, ideo tum præstant,
& venereis imprimis, quibus etiam expetuntur, in ci-
bum suppeditandi. Hoc enim avicularum genus o-
mnium salacissimum est, & cerebella eorundem vene-
rem maximè stimulare dicuntur. Præterea in cibum
commendantur assi imprimis, quartanariis, tympani-
ticis, calculo renum, suppressione urinæ, nec non ar-
thritide laborantibus, epilepticis quoque, nam calidita-
te suâ ac siccitate humores corrigunt, à quibus epilep-
sia causatur, quod tamen modo recensitæ Crugerianæ
observationi non adversatur, siquidem hæc ipsa æu di-
ctum colica tantum hysterica fuit. Quod enim quidam
passeres epilepsiâ laborare, adeoque ipsos homines epi-
lepticos reddere statuunt, illud ceu experientiæ contra-
rium exploditur.

Zacutus l. 2
hæstor. princ.
c. 129
Aldrovandus
l. 15 c. 10

Ettmullerus
Coll. in Schröd
26. 2 op. p. 108

Schvvenk-
feldius p. 321

XXIV. *Parus*. Diverforum generam sunt. Apud
Silesios in cibum veniunt autumnò ac hyeme, saporis
que non ingrati existunt, nec succi pravi. In renum
calculo colicisque cruciatibus conducere dicuntur.

Zacchias
Qu. l. 4 p. 362

Ornithol.
l. 13 c. 2

XXV. *Pavo*. Ex India primum ad nos delatus, avis
olim rarissima Regibusque saltem nota. Carnes
est frigidiores, sicciores duriores ac fibrosæ, quæque co-
cta ad annum duret. Vidit Aldrovandus frustum car-
nis ante annos sex coctum, foraminibus quibusdam ro-
tundis cribri modo pervium, ex quibus si leviter qua-
teretur pulvis excidebat, non aliter ac ex arboribus qui-
busdam caries, pulvis erat saporis salis ac subamaris, fru-
stum autem ipsum odore ad fœniculum proximè acce-
debat,

Quibus vita sedentaria est ac parum moventur, in viscerum obstructionibus ac hæmorrhoidibus ii sunt, pavonum esu abstineant, subitas mortes nescitatem senectutem *Juvenalis* inde arguit. Epi-
s vero & vertiginosis commendantur. Præpa-
optima si appensis ad pedes ponderibus per diem
atque alterum suspendantur, fibræque distractio-
modi laxentur, & sic caro mollior reddatur.
quidam laudant, juniorum imprimis superfuso
ine ex vino aromatibusque condito, præstant
elixa cum pipere & similibus. Nimis enim ex-
cum aromatibus assatio carnem hanc suapte na-
cam, magis induraret. Vinum autem genero-
mper superbibendum. Etiam in cerebellis pa-
luxuria Romanorum quondam occupabatur, p.
anturque eadem in famosâ patinâ Vitellii Imp-
s suo loco.

Sat. 1

Suetonius

p. 415

[VI. *Perdix*, Aufoniis quondam rarissima men-
pue Gallia quoque nobilioribus tantum mensis
stinata. Carolus enim IV. Rex edicto vetuit,
liis quàm nobilibus, & quidem merum domi-
abentibus caperentur. Juniores naturæ calidif-
ad coitum ferventissimæ existunt, unde & ma-
rum ex Zelotypiâ sæpissimè inter se decertant.
autem temperamenti sunt frigidioris & siccio-
audantur circa finem æstatis, Julio, Augusto,
bri, quæque septem octove septimanarum sunt,
ic citò digeruntur, bonumque tenue & subtile,
piis imprimis ac convalescentibus proficuum.
entum suppeditant, sanguinemque crassiorem,
in corpore inveniant, extenuant. Nimiam ven-
umiditatem quasi absorbent, eumque siccant
rant & alvum sistunt, unde *Hippocrates* in alvi
ardicum carnibus assis etiam citra condimenta

Martialis
Xen. Epig. 62Weckemus.
de fecr. 18. c. 8

13 diat.

Schveuk.
feldius p. 328

utendum suadet. Ex aceto tamen comesta melius proderit. Conducunt præterea hydropicis lue veneræ leprâ laborantibus, jusque illarum ictero resistit. I super memoriam augment, impinguant, semen generaveremque excitant. Jecinora verò contra epipsiam profunt, imprimis si circa quadraturas lunæ cibum veniant, & per aliquod tempus continuent. Assæ perdices alimentum solidius suppeditant, & imprimis laudantur, non tamen seniorum ac macilentarum, teneriores etiam redduntur si post occisionem per diem unum atque alterum in aëre suspendantur. Pessimæ existunt perdices, cum aliis vescuntur, tumque caro earum foetet, ut ne ab aucupe quidem in cibum expetatur.

Porta mag.
Natur. l. 14.
c. 7

XXVII. *Phasianus*, à Phaside Colchidis fluvio in Europam transvectus & nuncupatus, quamvis vulgus quæ faciens sanum dictum velit. Sapore ac carnis bonitate omnibus avibus meritò præferuntur, sed ob pretium Principum duntaxat ac Magnatum mensis asservant. Sanguinem generant probum ac impinguant, unde Efflicis tabidis, aliorumque morborum diuturnitate envatis, nec non convalescentibus conducunt. Edendi autem pulli & fracescentes, tum enim sapidiore, Attequam præparantur hyeme per tres dies, æstate vero per duos è pedibus suspendi debent. Ad maioremque læ voluptatem olim etiam vapore calido ex aquis penetrante coquebant qui ad ossa perveniret, & superficiem carnis non dissolveret. Sunt qui hyeme minus salubres existant. Eo itaque tempore pectus, cuius ro reliqua siccior est, tuto concedi potest. Asservantur autem cælo soloque frigido, eoque liberiore ac cum

Aldrovandus
l. 13. c. 9
Vossius l. 3
Idol. c. 91

Jonstonus
Synag. part.
Diat.
Aldrovandus
l. 11 c. 1

XXVIII. *Picus martius*. Caro culices ac vermicularedolet adeoque insalubris meritò pronunciatur.

XXIX. *Pistacus*, ab incolis Grachanæ novi or

Insu

insulæ, ubi frequentiores sunt, in ciborum deliciis habentur, magnoque studio saginantur. Apud nos non nisi Heliogabalus quispiam & propter raritatem quidem, easdem comederet. Commendantur aliàs incibus Ictericis.

Dolius Encycl. med. l. 3 cap. 8

XXX. Rusticola, Gallinago, Scolopax. Ad naturam perlicis, ejusque temperamentum accedit, ceu quoque quindam perdix rustica & sylvestris audit, ac perdice ampestri seu vulgari major est, caroque ejus minus albet, sed ad rubedinem inclinat. Carne sunt suavi bonumque succum suppeditant, magis verò hyeme quam aliis temporibus conveniunt, fortè quod pinguiores tunc int. Laudatur adversus calculum.

Schwenckfeldius p. 319

XXXI. Sturnus. Comedendi juvenculi ac tenelli, gregiumque tunc nutrimentum suppeditant. Galenus certe proximum iis locum ab attagene assignat, iisque conferre statuit, qui graciles ac sicco corpore sunt, calculoque laborant. Annosi verò carne sunt duriore & difficilius digeruntur, sanguinemque melancholicum generant, illis imprimis vitandi, qui hæmorrhoidibus maxime dolorificis afficiuntur, præstant autumnò ac tempore vindemiæ, quoniam tunc optimo pabulo, maturiscentibus scilicet uvis aluntur, quoniam esu sapor virosus, quem aliàs à cicuta, pabulo ordinario, habent, commendatur. Montani etiam palustribus præferendi, si enim saporis extranei, succique deterioris. Si mox post capturam capita amputentur, suaviore redduntur.

L. 6 de sanit. tuend.

XXXII. Tetrax, Urogallus. In altissimis montium locis frigidissimisque locis versantur, nec cælum tepius tolerant. Saporis sunt gratissimi, ut ne phasianis cedant, adeo ut Principum mensis tantum nati comedantur. Facile enim digeruntur ac bene nutriunt, si annosiores sint.

Aldrovand. l. 13 c. 6

XXXIII.

XXXIII. *Turdus* inter aves primatum obtinet, juxta illud *Horatii*: Nil melius turdo, & *Martialis*:

l. 1 Ep. 15
Xen. n. 89

Inter aves turdus si quis me judice ceter,
Inter quadrupedes gloria prima lepus.

Aldrovandus
l. 16 c. 1

Et certe à Romanis olim tantis in deliciis habiti, tam numero in aviariis saginati, ut ex eorum fimo aliquando stercorearentur, cumque nostro tempore dorum saginandorum nullus amplius curam gerat, plurimum adhuc macri, quales capiuntur, statim culinas transferantur, ea quoque saporis suavitas in dem existere nequit. Pinguiores, quales videntur tempore, & montani præstant, utpote gratissimi sarris, ac digestionis facilioris, nutrimentumque, *Hoffmannus* quidem judice, profecto bonum suppeditantes.

l. 5 Infirm. c. 8

l. 1 Epist. 37

varro quondam turdos difficilis digestionis pronuciavit, quod ipsum tamen pluribus à *Mastibolo* refertur, ex illa ratione imprimis, quod turdi optimis videntur cibis, ficibus, uvis, olivis myrtique & junibaccis, quas caro sæpe redolet, quodque degant in montibus ac vineis, ubi saluberrimus aer est, quodque sint canoræ, manifesto argumento, melancholico sunt easdem haut quaquam abundare; unde & idem *Catholus* etiam ipsis quartanariis in cibum concedit. Pterea turdorum caro urinas prolicit, alvumque coarctat, adeoque calculosis arthriticis ac dysentericis prædest, & quoniam nutrimentum calidum & siccum suppeditat, in ventriculo quoque debiliore, ac paralytico, milisque generis affectibus.

Schwenkfeldius p. 360

Aldrovandus
l. 15 c. 10
Mosellanus
lib. 1

XXXIV. *Turtur*. Caro illorum omni semper in mensis grata existit, jamque apud *Plinium* inter bos lautiores numeratur. Laudantur imprimis pinguiore, tales autem evadunt milio in mulso marato, & quidem ita, ut tandem nimio pinguedinis fartu strangulentur. Nec enim morbo aliquo tabi-

ut senectâ conficiuntur. Præpingues tamen non adeo
 dubres sunt, propter nativam eorum humiditatem,
 præ pinguedinis humorem noxium ac laxiorem red-
 dit. Adhibendi etiam in cibum novelli non majores
 unguiculis, deinde montani, utpote sicciore nec nuper
 agulati, aut pridianis recentiores. Magnos etiam præ-
 bare ex *Juvenalis* loco quodam colligere est, cujus ver-
 ba sunt, cariturus turture magno, mullorumque jubis;
 isti turturis vocem de pisce explices, quæ *Lubini* com-
 mentatoris suspicio est. *Nicolaus Massa* turturum car-
 nem sapientum cibum pronunciavit, nec absque ratio-
 ne, cum enim sanguinem tenuem & ficcum adeoque
 indubilem generet, spiritus quoque animales peragen-
 tis intellectus ac rationis functionibus aptissimos inde
 suppeditari necesse est. Quoniam verò alvum sistunt
 in diarrhoeis ac dysenteriis commodum cibum suppe-
 ditant, affi imprimis ac caryophyllis integris transfixi.
~~hæc~~ quoque tympaniticis colicisque permittit, for-
 te quod stomacho conducant, quidam & nephriticis
 convenire statuunt, pinguedo certè renibus ac inguini-
 bus inuncta calculosis opitulatur. Ab Erysipelate etiam
 reservare, si in conclavi detineantur, non vana præ-
 ticozum observatio est, adeo ut in turturibus illo tem-
 pore, quo aliàs ægra quædam erysipelate correpta fue-
 rit, infusus quidam languor notatus fuerit, hicque ex
 apitibus eorum pendentibus, ac abstinentiâ à cibo pa-
 nerit. Ceterum clunes quondam apud veteres in de-
 liciis extitisse ex *Martialis* verbis apparet.

San. 6 v. 39

Hoffmannus
Clav. Schröd.Ridlinus
Lin. Ann. 4
p. 459

Cereus immodicis turtur te clunibus implet.

CAPUT X.

De Avium Aquaticarum carne

ANAS, à Catone Censorio in deliciis posita, ac cum
 oleribus semper in cibum suppeditata, si quis de
 fami-

Plutarchus familiam suam agrotaret. Sed homo durus ac ro-
 ex suo temperamento ac viribus ceteros meti-
 viter errabat, carnem enim anatum, ut & reliq-
 avium, quae in paludibus ac aquis degunt, humi
 excrementitiam recte jam Hippocrates pronuncia-
 super & crassae durae ac concoctu difficiles existu-
 de e ventriculo descendunt eumque gravant, fl-
 riisque ansam dant, unde hypochondriacis, col-
 affectui obnoxiiis & vulneratis non conveniunt.
 que omnium avium domesticarum calidissima
 etiam carnes valde calefaciunt, ut interdum feb-
 ducant, unde & hyeme inque locis septentrionalib-
 gis conveniunt, minus autem in febricitantibu-
 que morbis calidis. Caliditati certe earum adsi-
 dum, quod, si quidem caro in ventriculo firmior
 concoquatur, flatus discutiat, vocem acutiorem
 riorem reddat, bene nutriat, ac plus quam ceter-
 nes impinguet, semenque augeat. Eligendae ver-
 sunt unius anni, longae enim maxime impro-
 uti e contra pulli praeceteris expetuntur. Deinc-
 que praestant, quae libero caelo aquisque fluentibu-
 tut, quales *glouffres*, quarum septendecim species re-
 Thorius. Si- *Swankfeldius*. Domesticae enim quae in urbibus veri-
 les. p. 215 spurcissimis ac foedissimis cibariis vivunt, coena
 & sordes, quae e culinis everruntur, devorant n-
 latu se exercent, non eam saporis jucunditatem h-
 & ad cibum deteriores sunt, utpote succum mela-
 licum suppeditantes, & sanguinem ad corrupti-
 disponentes. Cum enim ratis ac bufonibus ana-
 scantur, ex pulvere quoque earundem ad duritie
 starum sive assarum, si in lacum inspergatur, in-
 ras ranas bufonesque generari, imo id ipsum eti-
 fimo ex cadavere anatis putrefacto fieri dicunt.
 forte ratio quoque, cur anatum eius tempore pe-

Plutarchus
 de vit. p. 132
 Vossius l. 3
 Idol. c. 93

L. 2. vit. 1. 141.

Voglerus
 comment. Diat.
 o. 17

Aldrovandus
 l. 19 c. 24

Thorius. Si-
 les. p. 215

Etmullerus
 To. 1. op. p. 803

in lue venerea noxius censeatur, propter corruptum
 scilicet quod suppeditant nutrimentum. Assæ autem
 maximè comedendæ herbis odoratis conditæ, melio-
 resque existunt, si ante mactationem insufflentur, & de-
 mum biduo post comedantur. Æstate tamen si diu-
 nus servantur, seu assæ sive elixæ fuerint, vermes in-
 nascuntur. Sale conditæ ac decrepitæ Judæis linquen-
 tæ, quibus assidue in cibum veniunt, & fortè eapropter
 melancholici plumbei que coloris existunt. Præ cæte-
 ra autem ejus partibus pectus & cervicem *Martialis* *Xen. n. 49*
 commendat.

Tota quidem ponatur anas, sed pectore tantum,

Et cervice sapit, cætera redde coquo.

Deinde & alæ ac jecur admodum probantur, sed ga-
 norum hoc pronunciat *Hoffmannus*, partes enim post-
 tæ æque bonæ sunt. *L. 5 Inst. c. 30*

Il *Anser*, tanto quondam apud Ægyptios in pre-
 tio erat, ut esum eorundem Regibus suis, quibus quo-
 tidiani cibi potestas integra non erat, concederent. Ca-
 ra tamen illorum dura est, cunctisque avibus crassior,
 concoctu difficilis & propter nimiam humiditatem val-
 de excrementitia, sanguinem pravum ac vitiosum ge-
 nerans, unde quoque copiosior eorundem esus febres
 inducit. Recensetur etiam inter cibos peculiari vi epi-
 leptiam excitantes, certè qui malo huic obnoxii sunt,
 is valde vitanda. Exstant quoque exempla cardialgiæ
 gravissimæ ab esu carnis ejusmodi imprimis in senibus.
 Arthriticis verò esus illorum maximè noxius. Cæte-
 rum si caro in stomacho valentiori bene digeratur,
 robustum ac firmum alimentum suppeditat, semen au-
 tem & ad venerem incitat. Commode verò in cibum
 veniunt hyeme, ab æstate enim in autumnum morbo
 conficari dicuntur, ceu quoque interdum lue pedicu-
 lis laborant. In Germania passim circa Divi Martini *Diodorus Si-
 culus l. 1. c. 70*
*Dolæus l. 1
 Encycl. med.
 c. 9
 Bierlingius
 Adv. Curios.
 obs. 38 schol.*

festum
 Plinius *l. 29. c. 3*
 Paullinus *cent. 1 obs. 5*

festum usitatissimus cibus est, ceu in Italia die omnium Sanctorum in singulis ferè ædibus comeduntur.

feruntur autem juniores adultioribus, quo magis senescunt eo deteriorem succum præbent. Lo-

verò evadunt anseres, ac meminit *Albertus Magnus* quidam qui annum sexagesimum excefferat. In

Boëthius 4. 1
hist. Angl.
p. 14

anseris juniores, antequam primam mutant plumam loco lautarum epularum habentur, cum creverint

Ridlinus
de An. 5
p. 75

item. Semiestres ad saginam magis idonei, & cum pane eosdem cito pinguiores reddit, ex his

verò caro eorum albidior evadit. Judæi globuli naceis eosdem infarciunt. Deinde præferuntur

que agrestes, ut & fœmellæ maribus. Tenerior caro anserum redditur, si è collo per unum atque

rum diem suspendantur, cum pondere quodam bus appenso. Quidam accipitribus avibusque ab

Porta mag.
Nat. h. 14 c. 1
p. 9

pacibus objiciunt; Dum enim præliantur, aufug & aliquantis per accipitrum unguibus detinentur

riisque ictibus confodiuntur, mirum dictu quod tenerescant. Vivum anserem excoquendi modum

dit *Porta*. Ex partibus verò anserinis imprimis apud Romanos magni fiebat, quod ipsum ut in

quàm maximam excresceret, tenerimumque evad anserem ficibus maximè alebant. Fit hujus m-

l. 2 Satyr. 8 apud *Horatium*:
m. 88.

Pinguibus & ficis pastum jecur anseris albi.

l. 10 c. 12

Et jam *Plinii* ævo in quæstione fuit, cui honor & inventi tribuendus esset. Exin laudantur *ale*, quæ

levis semper excipit, cum partes anseris alias velut ras, concoctu difficiles & excrementitias rejiceret, quæ

laudem etiam merentur, si ve gustûs suavitatem si ve lubritatem respicias. Facile enim concoquantur &

ne nutriunt, idque quoniam præ cæteris partibus ventur ac exercentur. Post hæc veniunt *collum*, si

lem sanguine intercutaneo caruerit, dein *ventriculus*, quibusdam nec immerito primo loco positus; *Adeps* vero partium tenuiorum, magisque digerere asseritur, et gallinaceus, calidior est suillo ac penetrantior, de *fuciusdem* medico externo, qui huc non pertinet, promte agit *Aldrovandus*. Internè verò emollit resolvit-
 ac ac conducit pectori alvoque obstructæ. Puerperæ

L. 19 c. 10

Bohæmia ipsi butyro in cibis præferunt. *Anseres* *his* Judæis maxime usitati sunt, qui ex iis plerumque melancholici, mali coloris, & ex pallido nigri evadunt, immo indurati iis maxime vitandi, qui ad faciei ruborem inclinant.

III. *Anser sylvestris*, quoniam magis se movet, & longinquius circumvolat, non excrementis ut domesticus atet, carne tamen crudiori est, ut aliquando tribus *negris* diebus excocta emolliri non potuerit, quin *calibus* dein objecta, aliisque animalibus intacta manserit. Laudatur aliàs mense Octobri.

Vossius L. 3
Idol. c. 79

IV. *Anser Bassanus* carnem obtinet nigram ac duram, lingue allatur pisces, quibus nutritur, vehementer *tolentem*, unde & ad febres disponit.

Jonstonus
Synag. pari.
Diat.

V. *Ardea stellaris*, potius ob voluptatem commendatur, quæ in venatu se offert, quo quidem nil admirabilis jucundiusque esse dicitur. Caro enim earum dura fibrosa imprimis existit, gustantibusque graviter, & sculenti quippiam olet, unde etiam minus salubris est. Illorum tamen caro, quoniam non ita olet, præfertur, et ætate verò diutius assanda est. Etiam pectus reliquis partibus vulgò præponitur, & ex ardeis ipsis, quæ *lore* sunt cinereo, Gallia quidem Magnatibus placent.

Aldrovandus
L. 20 c. 8

VI. *Ciconia*. Rarissime in cibum veniunt, tum ob flavam *rosam* & præduram carnem, tum quod serpentibus *is* lacertis, luridisque bestiolis vescantur, adeoque *repenatis* & ipsæ habeantur, quamvis *Estmullerus*

Coll. in Schröder. p. 804
Encycl. med. l. 4 c. 5
l. 20 c. 2

ac *Dolens* contrarium ostendant, ac ciconiæ ejus
 guini imprimis vim alexipharmacam tribuan
 quoque aliquando *Aldrovandus* ex adolescent
 pullo optimè parato, prius diu macerato, her
 ac aromatum multorum infartu condito, neq
 exui in totum potuit sylvestre illud, & à natu
 abhorrens, ut non gustu paulo exquisitiore d
 deretur. Adultam autem ciconiam absque
 fensione non gustari posse arbitratur. Edeba
 men *Horatii* ævo, cujus hæc in luxuriosos inv
 Tutus erat Rhombus, tutoque ciconia n
 Donec vos autor docuit Prætorius.

Theaur. pract. p. 806

Commendant quidam esum earundem tempo
 mis verno, arthriticis, Ischiadicisque, ac nervo
 sionibus & convulsionibus correptis, ut & liq
 oculorum laborantibus. Anatomen ciconiæ
Bierlingius, in eaque deprehendit linguam in te
 tilagineam, parvamque, primi articuli pollicis
 unde patet error vulgi, linguâ illam carere opi

Vossius l. 3
Idolol. c. 93.

VII. *Cygnus* carnem habet ex nigro rubran
 rem, ac anseres, nec minus excrementitiam,
 aquaticæ omnes. Difficulter concoquuntur
 nemque vitiosum crassum ac melancholicum
 tant. Pulli tamen ad lautiores epulas adhiben
 terum cygni olim saginabantur oculis prius
 ac tenebricoso quodam loco inclusi. Commod
 phyllis transfiguntur affanturque, ita tamen ut
 terve dies post interfectionem abierit.

Aldrovandus l. 19 c. 14

VIII. *Fulica*. Grave ac palustre quid olet
 prius in olla aperta elixandæ, ut odor virulent
 let, dein assandæ ac condiendæ, ita enim sapi
 tur gravior, faciliè digeritur, bonumque nutri
 suppeditant, quod tamen quidam biliosum
 Cor earundem etiam crudarum, epilepticis coi
 citur.

Syvenksfeldius p. 264

IX. Phœnicurus, Rubicilla, linguam sapidissimam habet, juxta illud *Martialis*:

Sen. m. 98

Dat mihi pennis rubens nomen, sed lingua gulosis,

Nostra sapit, quid si garrula lingua foret.

Præterea & cerebellum in deliciis erat. Caligula Cæsar avem hanc tantis in deliciis habuit, ut cum exquisitis hostiis sibi sacrificari vellet, cum pavonibus traionibusque & phœnicopteros eligeret.

*Suetonius
c. 22*

X. Pluvialis. In Gallia inter cupedias habetur, eo-
tenque quo lepus pretio aliquando venit, adeoque nec
reneratur.

*Aldrovandus
l. 20 c. 113*

XI. Rosfrula pari modo interaneis non repurgatis
satur, cumque fimo comeditur, ac suavissimum ci-
um suppeditat.

XII. Fanelus. Ad piscinas paludesque degit, ver-
um gratia, quibus vescitur. Autumno maxime ca-
pit, inque cibum venit, utpote saporis non ingrati,
succi improbi.

*Syvenhes-
dus p. 366*

CAPUT XI.

De Ovis.

I.

Optima sunt recentia ac plenilunio exclusa, can-
dida parva, oblonga.

Longa quibus facies ovis erit illa memento,
& succi melioris, & ut magis alba rotundis
conere.

*Horatius l. 2
Sat. 4*

II. Vitanda autem pallida, quæ naturæ magis aqueæ
sunt. Quamvis enim quo ovum recentius eo albi-
us quoque existat, ac ætate sensim obfuscetur, facile
distingui hæc possunt. Deinde vetusta, quæ ce-
terumque, & quoad partem latiore inania sunt,
et snâ aquas supernatant, quibus experimenti gra-
amittuntur. Præterea vitellum dum aperiuntur
vel

Aldrovandus
lib. 9. c. 149.

vel refringuntur; quaquaversum diffluentem habet cum. è contra si aperto ovo vitellus integer mansit atque in medio ejus gutta rubicunda, velut sanguis apparuerit, bonitatis signum sit. Denique incubata quæ fastidiosa. Quidam tamen post duorum aut tri-
 Harveus l. 4. d. 1.
 Gener. Ann. p. 45
 dierum incubationem suavius sapere quam requieta stimant, quasi blando gallinæ tepore denuò refocil-
 ad naturam atque integritatem recentium reverten-
 tur. Subventanea quoque seu Zephyria minus sapida
 humida magis atque inutilia sunt; Vulgi opinio ei-
 dem ex esu araneorum terrestrium existere. Super
 parva, prorsus rotunda, nec oblonga absque vitellis
 Ridlinus
 Lin. Ann. p. 385. 966
 Ova antiqua & jam foetentia continuato esu in mor-
 quadam desperatam Epilepsiam induxerunt.

III. Quibusdam etiam ex idiosyncrasia ova
 traria sunt, ut labia inde intumescant, & vesiculis
 inde conspergantur, vel vomitu rejiciantur.

IV. Considerantur in ovo primò vitellus & men-
 Villanova-
 nus comm. in
 Salern. c. 8
 Vitellus alendi facultate albumen superat, ci-
 sanguinem vertitur, talemque generat subtilem a-
 rum, & in restitutione substantiæ sanguinis spiritum
 cordisque corroboracione cæteris alimentis jure
 fertur. Namque in pullis alimenti vice fungitur
 Voglerus
 Comm. Dias. c. 15
 bumine in partes pulli easque solidas abeunte.
 verò, qui rotundiorum præsertim ovorum est, ad-
 ditatem quodammodo vergat ac facile inflammari

l. 1. Histor. princ. qn. 28
 ceu pleribus à Zacuto probatum, minus convenit
 quibus ventriculus pravis humoribus refertus, bilis
 quoque, ardori stomachi, arthritidi ac apoplexiæ o-
 xiiis, & imprimis febricitantibus acutisque morbi-
 borantibus vitandus. Etiam nephriticis omnibus
 l. de calculis
 serap. p. 290
 prohibet Pisco, cum calculo opportunam omnino ac-
 ximè affinem materiam præstent, vitellina quidem
 calculis friabilibus, albuminea verò lapillis duris. C

ode autem infantibus, ob lactis similitudinem, senibus
 od facile digerantur, convalescentibus, ut & sedenta-
 is ac literatis præbentur, quod plurimum alant, & mi-
 us excrementitii suppedient.

Horstius l. 2.
 Audios. sen.
 p. 76

V. *Albumen* frigidius est difficulter digeritur, & san-
 guinem pituitosum & glutinosum generat.

VI. Dein considerantur ova ratione præparationis.
 lia enim sunt *elixa*, quæ vel in igne parantur, nec ita
 ma sunt, vel in aqua coquuntur, illisque præstant.
 abylonii venatores ova cruda fundæ imponebant
 : tam diu rotabant, donec ex motu ejusdem coque-
 :ntur. *Tremula* autem, id est, lactis instar semicocti
 ementia, & quasi suffocata ova esse debent, tumque
 entriculo conducunt, optimumque alimentum etiam
 nibus imbecilibus ac ex morbo debilibus præbent.

no nullus ferè alius cibus est, qui in ægritudine alat,
 eque oneret, simulque vim potus ac cibi habeat, ut re-
 è ab *Avicenna* dictum, ovum tantum sanguinis gene-
 re, quantum ponderet; Nec absque ratione, etiam si
 rtè non omnes Medici ejusdem sint sententiæ. Brevi

Plinius
 l. 29 c. 3

Ridlinus
 Lin. Ann. 5
 p. 383

nm & ocyssimè, in succum & sanguinem convertun-
 tr, quod vel ex substantia illorum propius confide-
 atâ sufficienter colligere est, quam quippe ab illis hu-
 moribus, in quos in corpore humano converti debet,
 aur ita multum distare vel oculis patet, quin palli qui
 x ovis prodeunt, quam idonea in iisdem pro nutrien-
 tis partibus lateat substantia, non parum demonstrant;
 bilis à tremulis in eo differunt, quod in his albumen
 valuerit, in forbilibus verò non. Hæc dum coquuntur,
 tum excalefiunt, adeoque recentissima & non nisi
 us diei ova esse debent, facilius autem transeunt, ac
 tremula, humectantque, minus autem nutriunt. Phthi-
 tis tamen pro scopo nutritionis inserviunt, cum vino
 aeroso parata, additis aliquot ambra granis. Condu-

Etmullerus
 Colleg. pract.
 Tom. 2 Op.
 p. 463

Ridlinus
Lin. Ann. 5
p. 614

cunt etiam hæc ova ventri molliendo, adeo ut quæ inde aliquoties dejiciant, unde & forbilia ejus hæc quoque ratione rectius initio mensæ sumptu sunt insuper gutturis asperitati leniendæ, in tussi, & dine, pleuritide, sputo sanguinis, renumque ac. & exulcerationibus.

VII. *Suffocata* verò parantur in vase cacabo a calidam continenti indito, quod ipsum ubi totum pernè obturatum fuerit, ignis substruitur, quod mediocrem habeant consistentiam, tumque elixis que meliora sunt, facile digeruntur, leniunt magis mitigant, bonumque sanguinem generant. Quætem supra modum crassa sunt ova his similia eva-

Ridlinus
Lin. Ann. 4
p. 397

VIII. Ova *duriora*, quo & *pascalia* pertinent, si cho non mediocrem molestiam pariunt, dolore gravativum inducunt, difficulter enim concoqui ac tardè descendunt, ceu hoc ipsum vel ex ruæ post esum eorundem diutius continuantibus app- Præterea viscosum ac constipans alimentum sup- tant, unde ova hæc iis vitanda, quibus alvus tardè

Cornarius
Conf. 4

Aliquando quispiam mane absque præassumptione sculi ova quatuor plane dura comederat, nec quicquam superbiberat, post tres verò horas maximas circa dum ventriculi compressiones sensit, alvusque per tuor dies adstricta mansit. Quâ tandem decocto emollientium usa iterum reseratâ, ipsorum vitello ac albuminum ovorum frustula inter excrementa conspiciebantur. Præterea dolores colicos exci caleulosque & arenulas gignunt. Quibus verò a fluidior est illis conducunt, & quidem ante alios ci inque mensæ initio assumpta, unde quoque ova e modi ad duritiem cocta, ac cum aceto rosaceo ir- cta expertum in diarrhoeis remedium est, mihiq- castris Hungaricis aliquoties probatum.

Velfchius
Misc. G. Dec. 1
An. 9 obs. 37
Dolzus Misc.
G. Dec. 2 An.
10 Obs. 68

IX. Quædam etiam ova è testis suis effunduntur, obiectoque folliculo integra coquuntur, vocantur *effusa* seu in aqua bulliente fracta, ac salubria sunt, quoniam hæc ratione humiditas halitiosa ventriculum gravans inflansque aliquo modo secedit, quæ propter putamen aliàs, quando elixatio cum testis peragitur concluditur ac cobibetur.

X. Ova *assa* elixis inferiora sunt, subtilior enim humiditas ac optima ovi pars transpirat, ipsaque manent succi crassioris, & difficilis concoctionis. Inter hæc verò quæ nuda prunis imponuntur, meliora existunt illis, quæ cinere tota obruuntur. Illa enim magis exhalant, quod in his ignis undique circumfusus impedi-
bat. Cæterum dum assantur cavendum ne dissiliant, quapropter aquâ frigidâ perfunduntur. Odoris autem sunt gravis ac saporis ingratoris, quàm elixa, magis etiam siccant, & alvum constipant.

XI. In *sartagine fixa* ab omnibus damnantur, cru-
tiosum enim illud, quod ex albumine fit, difficulter aut nunquam in ventriculo concoquitur; Cum butyro vero ac oleo spissata in calidiore ventriculo propter pinguedinem faciliè in nidorem abeunt, cibos alios cor-
rumpunt, nauseam pariunt, choleramque inducunt. Nullatenus proin cum carnibus aut piscibus sumenda, ac in tertianis imprimis febribus vitanda. Quæ autem cum butyro in lebetè diligenter conquassantur, minus pinguedinis obtinent, adeoque facilioris concoctionis, ac priora sunt.

XII. De reliquis præparationis modis *Aldrovandus* consulendus; Quem autem ille cibum ex ovis iuscu-
m *Plasma* linguâ Italicâ cum *Plasma* vocat, quodam-
modo cum eo convenit, quem nostri *Eyerkäse* vocant, *Triculâ* scilicet ex ovis in lacte solutis, cumque aquâ *faceâ* coctis, quæ egregiè refrigerat, bilem tempe-
rat

Hoffmannus
l. 5. Deß. c. 21

rat, ac alit. Placentæ, quæ ex ovis additâ inter farinâ, cæpis petroselino aliisque cum butyro aut ægiâ parantur, stomachum valentem ac plebeium rursus, difficulter enim digeruntur, faciliè corrumpuntur, ac obstructions viscerum inducunt. Pertinet huc quoque juscula cum ovis præparata, quæ ægri chronicis morbis convalescentibus, ac alias cibum lidiorum fastidientibus magno commodo exhibentur.

XIII. Denique ratione specierum alia sunt *ovæ mæcea*, quæ laudabile nutrimentum suppeditant, salnem bonum generant, ac imprimis pectori & phisicis conferunt. Sint autem gallinarum, quæ nondum pingues nec quoque macilentæ, triticum, hordeum, panicum, miliumve devorent. Quando autem non fructus neque herbarum apparent, & stercorebus vestiguntur gallinæ, ova plerumque fœtida existunt. gallinacea sunt *phasiana*, quæ tamen ob raritatem nisi Principum mensis inferuntur. *Anserina* ac *anatina* ova pallidiora sunt, saporisque ac odoris ingrati sunt; malè digeruntur, nec sanguinem bonum suppeditant, iis potius relinquenda, qui durioribus laborant. *Pavonum* ova quibusdam apud Athenienses coquinæ magistris primo loco ponuntur, ante gallinacea quoque, certum tamen est carnis qualitatem sequi, quæ cum naturâ suâ dura fibrosa, nidorulenta, insalubris sit, ut adeo & ova rectè ceu inutilia à medicis abdicentur. Pessimè eadem pronunciavit *Matthi* *Perdicum* ova ab *Avicenna* gallinaceis æquiparantur, illos inter cibos numerantur, qui pauca excrementa relinquunt, tenuemque ac subtilem sanguinem generant, ac corroborant, impotentibus conferant, fœminis lactis copiam faciant. Bene præparantur in aqua caliente cum sale & aceto, ita ut superficies aquæ ex mæ eorum superficiei æquetur, vel etiam cum oli-

Aldrovandus
L. 13 c. 16
Svvenckfeldius p. 316

Com. in Dioscor.
L. 13 c. 44
Aldrovandus
L. 13 c. 63

Schvvenckfeldius p. 329

& modico vino in vase aperto ac suspenso in cal-
 aquam calidam continente. *Columbarum* ova præ- Aldrovandus
 a habentur, ac saporis pravi, nec tamen facile in- 4. 15. c. 228
 ntur, in medicamentorum potius, quàm ciborum
 expetenda.

CAPUT XII.

De Quadrupedum carne.

I.

INUS fœtus est ovis annum nondum superans;
 Caro præsertim agnellorum adhuc lactentium hu-
 nimis ac mucosa est, & sub formâ lenti viscosiq;
 ris ventriculi superficiei internæ adhæret, unde
 macho humidiori ac debiliori non conducit. Op-
 est anniculorum, utpote quæ digestionis facillimæ,
 utrimenti ita viscosi, cibus imprimis iis pròficuus,
 alidi sicciq; temperamenti & juvenes adhuc sunt,
 isque & siccas regiones inhabitant. Qui tamen
 ibus durioribus exercentur, iis solidum minus ali-
 um præstat, utpote in quibus facilius discutitur ac
 nitur. Humiditas autem carnis hujusmodi corri-
 partim regionis ipsius in quibus agni degunt, ca-
 i climate, herbarumque calidarum ac odoratarum
 antibus nascentium pastu, partim præparatione seu
 one cum seminibus calefacientibus, fœniculi, car-
 dicibus fœniculi, seu assatione & acidorum condi-
 orum additione. Melior autem habetur agnus
 nnali tempore quàm verno, quamvis *Swenkfeldius* pag. 60
 iles majores robustiores & pinguiore censeat, co-
 ro assæ inter reliquas partes suaviores ac salu-
 is sunt.

Alce animal est de cervorum genere & perpe-
 b. *Olaus Magno* cum onagris confunditur. Carni-
 us & recentibus & sale conditis Sueciæ incolæ *hist. septentr.*
 4. 18. c. 1

vescuntur, recentes ceu nervosæ ac concoctu diffi-
crassum ac melancholicum sanguinem generare d-
tur, qualem proin magis talem salitæ suppedita-
tur, qualem proin magis talem salitæ suppedita-
Quamdiu cruda asservatur sanguine ichoroso (

Wormius in
Barthol. cent.
1. Ep. 90

III. *Aries*, quamvis ob fœtorem & quod per-
ferè in venerem stimuletur, caro non adeo bon-
queat, sed potius virosa, dura, concoctuque dif-
existant, minus tamen lentoris quàm ovilla obtin-
castrati seu vervecis caro saporis grati est, salubri-
ovillâ, calefacit atque humectat, facileque digerit-
pote quæ noctis spatio trientem libræ magis quàm
tera consueta edulia perspirat. Si bene digeratu

Aldrovandus
de Quadr.
p. 246
Sanctorius
Medic. Stat.
sect. 3 aph. 8

dabilem & copiosum sanguinem suppeditat, non
potus largior superbibendus. Apud Ægyptios
non secus ac apud Gallo-Belgas hodie, vervecun-
nes præ cæteris omnibus in pretio sunt. *Bellania*

Alpinus 1, 1
c. 15

Cairo montem Sinai peteret, observavit apud loc-
illorum incolas, carnes has in minima frusta conf-
abjectisque ossibus, cæpis & pinguedine ad totius h-

Jonstonus
Synag. pari.
Diat.

ris aquei consumptionem elixari, postmodumque
turum usum in vasculis asservari ad multos dies
bumque non ingratum sibi visum, In Scotia su-
mū ac singularem dum assatur caro hæc odorem
per plateas spargere dicitur; Infumata caro cum
Turcis familiarissimus cibus est, Helvetii testibus
tis delectantur, quos discissos in craticula torrent.

probatum tamen *vervex senior*, cum enim ætas hæc
vectior habitum corporis per se refrigeret, sicce-
tum maxime hoc in castratis accidit, qui annosi

Ridlinus
Lin. Ann. 1
p. 368 & Mil-
len. p. 330

valde carne præditi sunt, adeoque iis qui aut vita-
dentariam agunt, aut ventriculum debiliorem na-
obstructionibus obnoxii sunt, aut jam convalescun-
minus aliàs in cœna vitandi, nisi colicos dolo-
bi quispiam accersere velit. Præstant juniores

aëre sicco locisque montanis enutriti, mediocri-
gues ac in præparatione cum salvia, roremarino,
zinzibere, brassicâ, crispâ, acetoque elixi. Non
morboſi exiſtunt, luemque ſuam in homines
erunt, ceu in Gallia quadam urbe aliquando fe-
pidemica & valde maligna exſtitit, quam peſtis
cum præceſſerat, multi verò ne verveces peſte
entur lanionibus eoſdem tradiderant, qui tam ſa-
iam ægros promiſcuè maſtantes febres ejusmodi
erant.

Borellus
Cent. 2 obſ. 32

Aſinina caro peſſimi ſaporis & ſtomacho gra-
tur, ac fortè non niſi in obſidionibus extremaq;
itate in cibum venit. Alexandrini in Ægypto
communitè veſcebantur, apud quos ea propter
frequenter exſtititſſe Galenus ſuſpicabatur.
item propter eandem illic quaſi endemiam carne
odi frequenter utebantur, ceu cujus in malo hoc
ando magna vis cenſetur, ac ruſticus quidam
inſtar corticis betulini per totum corpus gerens,
verò aſininâ quotidie comestâ interpoſitisque
le purgationibus, perfectè ſanatus eſt. Idem Ga-
noque aſinorum juvenum ac bene habitorum car-
ervinæ carni propinquam ſtatuit. In Hiſpaniâ
per venationem agitantur, ut caro ipſorum, cæte-
n durior ac difficilis digeſtionis, ad cibum aptior
tur. Pullos aſinarum epulari *Mecanas* primus
uit, fortè autem ſanitatis cauſa carnibus ejusmodi
ſt, namquæ hæ ex jure ſumptæ phthiſicis com-
antur. Sylveſtres verò aſini quos onagros vocant,
ndam & adhuc hodie Perſarum Regibus in deli-
at, ac pro delicato cibo habentur, qui & ea propter
im illorum copiam alunt.

l. 2 ad Glau.

Viſſelbeccius
in Chron. Na-
varienſ. Syn-
Paul. p. 124

l. 1 ſcituſ.
Alim c. 2
Voglerus
Comm. Diat.
c. 17

Meibomius
in viſ. Mecan
c. 26 § 17

Plinius
l. 28 c. 17

Bovina caro ſecundum ætatem, ſexum, tempus
parationem maximè variat. Optimi ex Hunga-
ria,

ria, Polonia, Lithuania, Lombardia, ac Frisia ven
Vituli recenter editi caro humidior ac mucosa est
 rimumque lentoris obtinet, sensim tamen fibrosior
 dit, adeo ut sub finem lactationis seu bimestris exi
 carnem suppeditet multi nutrimenti ac facillimæ
 stionis. Cum tamen nihilominus quippiam hum
 tis abundantioris possidere videatur, herbis, se
 bus, ac aromatibus modicè siccantibus fragrantibus
 præparanda. Juvenci & mediæ ætatis boves prin
 res sunt, sanguinemque & nutrimentum laudabile
 mum suppeditant, præsertim juscula ex iisdem p
 ac ovis recentibus imprægnata. *Castrasi* sub ubi
 imprimis carnem teneriorem retinent, castrandi:
 anniculi, alioquin minores ac deformiores ev
 De cætero crassi ac multi sanguinis animal bos est,
 que carnes quoque bubulas validas existere necesse
 ex ejusdem esu, conjunctoque vini potu æstatis
 pore hepatis inflammatio oriri possit. Certè in
 bus, ac ægrotantibus convalescentibusque incor
 exhibetur caro, partim quod validiorem calorem
 digestionem requirat, partim verò, quod dum si
 alimentum gignit, corpus quoque ipsum fortius
 facit, adeoque illis, qui ex calidis affectibus, se
 imprimis convalescunt, facile recidivas induca
 juvenis verò post admissuram caro degenerat, si
 que durior est, siccior ac graveolens, sanguinem p
 ac crassum suppeditans, robustumque imprimis
 culum ac vehemens exercitium exposcit. Bove
 que senescentes ac laboribus fracti carnem habet
 ram ac nervosam, sanguinem crassum generant,
 nem imprimis obstruunt, ut ad ætatem sine doli
 spexisse *Hippocrates* videatur, cum melancholicas
 nes ab esu bubularum carniū irritari diceret, ac
 naturam harum inimitabilem pronunciaret. *Vacc*

Horstius *L. d.*
Spudios. san.
p. 67

Svvenkfel-
 dius *p. 71*

Hippocrates
lib. de Intern
affec. p. 548

Voglerus
Comm. Diat.
c. 17

L. 4. vii. rat.
in Acut.

frigidius temperamentum ratione sexus obtineant, quoque talem sanguinem, non tamen adeo melancholicum producant; Alterius tamen caro præ altera fiat. Ratione temporis caro bubula succi non adeo i statuitur hyeme, quoniam dum vescuntur stramine feno bruta hæc, obstructionibus in hepate committuntur, & vasa fellea calculis infarciuntur; Dein tempore verno, ob teneriores herbas quibus tunc pascuntur, eaque propter graciliores sunt. Æstate vero dum o gramine herbisque virentibus iterum reficiuntur, mittuntur, obstructiones tam hepatis quam vesicæ solvuntur, ac dein autumno sanæ existunt optime comeduntur. Quantum autem referat boves, mactantur sanos existere, vel sequens observatio edo-

Loutilius in
Misc. G. Dec.
3 Ann. 2 obs.
116. schol.

Cum enim quidam bovem saginatum morbidum, cuius cultro clanculum mactandum subiecisset, ipse in condiendis carnibus occuparetur, sequenti mox ebri malignâ corripitur, & tumore subter axillam ram intra horas vix 24 ad capitis humani magnitudinem surgente, accedente insuper phrenitide, coniugibus horrendis, morteque demum subitanâ superveniente, lanione verò vix potentissimis remediis vitam revocato. Inter alios pravos cibos convicto-
ipiensis, ex quibus aliquando duodecim studiosi perant, occurrunt quoque carnes vaccarum peste fluen-
siphylide arida infectarum, quarumque viscera tu-
culis ovorum columbinorum magnitudine, bubo-
isque & tumoribus purulentis referta fuerant. Dis-
ci verò morbosa ejusmodi pecora imprimis volunt,
do feno aut pabulo objecto illa abstinere. Ad car-
morbidas pertinent quoque illæ, quæ à rabiosis ani-
bus desumuntur, cum etiam vaccæ, à cane rabido
orsa, lac non absque noxa existat, & aliquando ru-
s quidam cum uxore & liberis quatuor post inter-

Valentinus
Pand. Med.
Leg. Tom. 1
p. 542

Timæus
l. 7 cap. 23

vallū trium quatuorve mensū, qui omnes lacte istius
 ca usi fuerant, in furorem cuncti acti miserē interiei
 Præparatio carnis bovinæ consistit vel in elixatione
 affarione. In Saxonia Germaniæ inferiori boves r
 se Octobri in frustra dissecant ac sale macerant, salar
 tisque ejusmodi toto anno utuntur, partes etiam q
 dam primum salitas dein fumo torrent, de quibus
 sentiendum ex superioribus, ubi de carnibus infun
 actum repetendum. Difficillimè scilicet in stom
 caro ejusmodi perficitur, & confecta sanguinem
 bonum suppeditat, parumque aut nihil alit. Ne ta
 sanitati noceat, embammata conjungenda, ad temp
 mentum cujuscunque accommoda. In dictis Saxo
 Germaniæque oris intinctus ex sinapi frequentes ad
 dum sunt, atque etiam salubres.

Aldrovandus
 de Quadr.
 p. 193

VI. *Buffelus* seu *Bubalus*, animal est sylvestre, Judi
 que gratissimum cibum suppeditare dicitur, carnes
 tem tanto lentore præditæ sunt, ut in parietem ada
 tenacissimè eidem adhæreant. Nutrimentum proin
 mis crassum eosdem suppeditare, ac melancholi
 reddere certum est.

L. 6 Histor.
 anim. c. 26
 L. 3 facult.
 anim. c. 1 & 6
 L. 11, XI.
 Dens. XIV.

VII. *Camelus*, carnem animalis hujus suavissim
 pronunciavit *Aristoteles*, succi tamen melancholici
 us statuit. Judæis esus eorundem lege interdictu

VIII. *Canis*

caro in obsidionibus ac summâ nece
 tate à quibusdam comesta calefacere, siccare ac cor
 borare, non tamen per alvum secedere, catulina w
 humectare magis ac alvum dejicere dicitur. Axum
 certè ejusdem, in alvi obstructionibus, colicis convu
 vis, & imminente phthisi cum fructu usurpatur.

Hippocrates
 l. 2 de ViB.
 rat. p. 357

Homerus
 Iliad. 1

Olaus ma-
 gnus l. 17 Hi-
 stor. sept. c. 6

IX. *Capras* Græcis jam in deliciis exstitisse, ex Ad
 lis convivio apparet, & adhuc hodie carnibus capri
 erudis Sole, sale, ac vento siccatis Suecorum incolæ te
 pore æstatis ac agriculturæ avidius vescuntur, quam illi
 mact

Castoris. Plurimum autem alere corporique robur addere dicitur, si conficiatur, adeo ut Athletæ quidam caribus ejusmodi vefcentes, alios eapropter viribus superent, olidum tamen sudorem è corpore emittant. Vere castitate præstare dicuntur, quod tum tenellis frutum ac arborum germinibus nutriantur, autumnò vero caro illarum perquam tenuis existat, propter pabulum quo tunc nutriuntur deterius. Quod si verò caræ juxta quorundam opinionem semper febri laborent, Plinius 48 c. 50 aro nullâ ratione sana esse nequit, ceu quoque adeo sabbatis non est. Sunt enim mirum in modum lascivæ & siccæ, unde & caro quamvis ovillæ affinis, saporis imen magis ingrati, eâdemque magis ficcior, calidior; acris valde est, imò ut sic loquar immitigabilis, maximè flatulenta, ructibus producendis fœcunda, ac choeram pariens. Morbum comitalem ex comestis cararum carnibus gigni quorundam opinio est, ceu quoque l. 5. uistor. princ. Qu. 22 **Zacutus** pluribus causam tradit, cur capræ epilepsiam nutiantur. Quædam earum carnes graviter olent, ac minino rejiciendæ, jecur verò iis qui convulsionibus epilepticis obnoxii sunt, vitandum.

X. Caprea. Caro saporis grati est, ac inter quadrupes præ aliis temperata, tenerior quoque nec ita excrementitia, frequenti enim ac veloci animalis motu humiditates superflue consumptæ sunt. Facile præ in concoquitur, bonumque & copiosum, non tamen adeo firum alimentum suppeditat, quidam justo siccius statunt, quodque simul atram bilem generet, Propter hoc tamen siccandi vim convenit iis, qui alvo fluidioribus, diarrhoeâ ac dysenteria laborant, dein phlegmaticis ac epilepticis. Jecur etiam tostum ac comestum ulorum aciem reficere dicitur. Aldrovandus de Quadr. p. 305

XI. Castor, animal amphibium, carnem habet amaram ac virosam, cibo inutilem, partes verò anteriores

Voglerus
Comm. c. 17

Sveenheldius p. 79

posterioribus calidiores existunt, unde & pedes posteriores in deliciis habentur, inque jus quoddam densiusculum elixantur. Cauda apud Lotharingos in usu & murcænæ bene præparatæ instar sapit.

Jonstonus
*Syntag. part.
Diat.*

Aldrovandus
p. B49

Villanova
quis in Schol.

XII. *Cervus*. Caro ejusdem imprimis senioris, scilicet ac durior est, unde & concoctu difficilis crudiorisque & crassi succi qui sanguinem siccum ac melancholicum suppeditet, viscerumque obstructions causetur, ad febrem quartanam disponat, corpus tremulum infirmumque reddat. Senibus non convenit, nec iis qui vitâ sedentariâ delectantur. Hinnuli autem & ætatis junioris cervi carnes magis laudandæ, utpote teneriores ac humidiores, saporisque suavioris, quo accedit motus frequentia, quæ carnes teneras & concoctu faciliores reddit. Comedendi autem antequam sicciores evadant, mediæ verò ætatis cervi, quamvis alimentum præbeant satis durabile, tamen & illud siccius jam est, imprimis si ex jure atro aromatibus multis referto comedantur. Castratorum verò antequam cornua crescant, caro melior est, inque calore & siccitate magis temperata. Deinde quoque temporis ratione in qualitatibus variant; Hyeme enim præstant, adeoque æstatis tempore ab iisdem abstinendum, quoniam tunc viperis ac serpentibus vescuntur, eaque propter siticulosi sunt. Quidam tamen hoc ipsum ad calidiores tantum regiones restringunt, cum quibusdam in locis æstatis cervi saniores existant, aut autumnopinguiores, hyeme verò serpentes ex cavernis extrahant, quibus vescantur. Tempore quoque libidinis Augusto scilicet & Septembri, carnem hanc perinda ac hircorum saporis volunt, quo tamen frequentissima venatio vulgè institui solet. Pestis cujusdam inter cervos meminit *Linus*. An autem, ut quidam opinantur ex cervinæ carnis esu vita longior sperari possit, valde dubiro. Quam

um foeminae forte quaedam principes longo ævo
us caruerint, quod singulis marutinis carnes cer-
degustarent, nullatenus tamen caro hæc in homi-
ditus vitales ejusmodi, quales in cervo propter or-
um ac temperamenti constitutionem existunt,
xerit, adeoque vitam longævam reddet. Eadem
ie ratio est medullæ cervinæ, quâ Achillem à Chi-
oco lactis enutritum ac ita celerem redditum, ut
e canum ope cervos assequeretur, poëtæ fingunt;
cornuum recenter enatorum, quæ à delicatis qui-
m. etiam in spem vitæ longæ elixantur, ac in fru-
riguntur. Pro vanitate autem hæc & similia cum
in suo Hoffmannus rectè venditat.

Plinius

8 c. 32

III. *Cuniculi* carnem suppeditant sapidam, dulcem,
nâ humidiorē teneriorē melioremque, stoma-
xoducentem ac egregiè nutrientem, melancholi-
nen ac senibus vitandam. Sylvestres propter aë-
giditatem, arenæ siccitatem ac agilitatem salu-
s habentur, minus verò ii, qui in caveis postea
ntur, ac quoque sanguine humano aluntur. So-
nim Chirurghi sanguinem, quem ex incisâ venâ
ibus non rarò morbidis extrahunt, iisdem obje-
quo quidem mirè saginantur & pinguescunt, sed
tam insalubre ac noxium necessario suppeditant.
rantur quibusdam elixando, ac dein herbis odo-
uillâque pinguedine conficiendo.

1. 7 Inst. c. 18

Lemnius l. 4.

Occ. c. 1

IV. *Dama* vulgaris caro caprearum carnem ferè
, bonumque alimentum suppeditat, sanguinem
reddit atrabilarium ac hæmorrhoides movet.
ndo tam quoad pinguedinem, quæ laxior ac dif-
p quibusdam videtur, quam saporem cum carne
inâ convenit.

V. *Elephantum* caro toti quidam provinciæ quon-
omen dedit, ut incolæ Elephantophagi nomina-

Strabo l. 6

rentur, quod nomen Trogloditæ Africani *Æthiæ* contermini sibi vendicabant, utpote qui solo Ele-
torum venatu alebantur. Dicitur autem caro p-
rosa, frigida, pinguis & abominabilis; Renes ge-
quibusdam in deliciis, adeo ut fercula inde pret-
ma pro Regibus pararentur.

Aldrovandus
l. 15. c. 222

XVI. *Equi* crassam duramque carnem suppe-
quâ Scytica Tartarorum gens pro cibo quotidie
nec apud cultiores gentes nisi summâ necessitate in-
venit. Asininis carnibus equinas leviores pron-
vit *Hippocrates*.

l. 3. Alim.

XVII. *Erinaceus scillus*. Comedendus mense
sto, quo ob pabuli copiam pinguior est. Inter-
dus autem unico ictu, vasaque urinaria bene-
ganda, ac præparanda, stranguriam enim alias
Cæterum urinam pellit, inque Scania frequens p-
dropicis remedii genus & certa experientia
tum existit.

Bartholinus
in *Act. Neph.*
vol. 1. obs. 20

XVIII. *Feles* summa interdum in obsidionib-
cessitas in cibum poscit, caro autem sapore lepe
referre dicitur. Cæterum felium conversatio f-
noxia, adeo ut quidam qui iisdem nimis delecta-
ac nunquam sine ipsis dormitum irent, tabe tam
marasmo conficerentur. Et aliquando quædam
lia perit, magno felium numero & contuberni-
rem inficiente.

Matthioli
in *Diagn.* l. 6
c. 29

XIX. *Glires* apud Romanos quondam mag-
bant, qui gliriaria construebant, adeo ut tandem
ria lege prohibendum esset, ne glires in cœnis
apponderentur. *Matthioli* ævo à ganeonibus in-
maximè expetebantur. Præstare dicuntur medi-
me, utpote tum pinguiore, sed difficulter conco-
tur ac pinguedinis abundantia ventriculum tu-
lentumque ac frigidum succum gignunt.

Plinius
lib. 36 c. 1 in
Diagn. l. 2 c. 43

CX. *Hircorum* caro ficcior & calidior est, ac ob fœ-
m stomacho inimica, difficulter concoquitur, pra-
que sanguinem generat, ac imprimis epilepticis
est, namque hirci epilepsia laborare dicuntur, ceu
libus à *Zacuto* explicatur. *Hadina* verò caro modo
tresve menses animal non excesseris, laude sua
caret, naturæ enim vitium in lactentibus alimenti
ficio corrigitur, cibusque redditur otiosis literatis
rum se moventibus conveniens. Qui verò gra-
es operas exercent carne ejusmodi parum suble-
nt, quod alimentum hoc facile dissipetur ac evane-

l. 5. noster.

princ. qu. 22

Ventrem cum intestinis *Helvetii* elixant, aroma-
que conditum initio mensæ apponunt.

CXI. *Histris* deliciarum gratiâ in epulis interdum
l apponitur.

CXII. *Leones* Barbaris quibusdam prope *Caucasum*
antibus olim in cibum cedebant, carnem verò illo-
tarde digeri, siccumque ac crassum sanguinem ge-
re deprehensum est. Paralyticis tamen cibus uti-
tur, corque leonis comestum quartanæ mederi
so est.

Plinius

l. 38 c. 8

CXIII. *Lepores* ætatis ac locorum quos incolunt ra-
e diversæ qualitatatis carnem suppeditant. Semestres
n & ad summum octimestres facilius digeruntur
umque sanguinem generant, præsertim circa bru-
n. Adultiores verò & anniculi succi sunt crassio-
t ficcioris ac talem quoque sanguinem generant,
raque obstruunt, pulmonibus nocent ac immodi-
galias causantur. Phlegmaticis verò obesisque
tribus naturisque humidioribus fluxioni obnoxiiis,
hæant, ac iis quoque qui diarrhoeis ac dysenteriiis
ant. Deinde præstant illi lepores, ceu juxta *Mar-*

Villanova-

nus comm. in

Sclero. c. 7

Xen.

Inter quadrupedes gloria prima lepus,
et plurimum in locis planis ac montosis degunt,
ser-

Wepferus
Misc. G. Dec. 2
An. 906 f. 229
Schvvenk-
feldius p. 104

Heerius
Spadacr. c. 13

22 Meth.
med. p. 157

serpillo pulegioque vescuntur ac pinguiore sunt; vero in locis palustribus versantur non adeo bo-
plerumque grandinosi existunt. Comedatur autem
pus assus, lardi ligulis ac caryophyllis bene trans-
vel elixus in jure nigro, cum liquamine ex aceto
guine proprio, lardo, pipere, ac caryophyllis præp-
Cæterum quoniam lepus animal timidum fertur,
autem sanguinem melancholicum arguat, ita ca-
leporinam frequentius comestam melancholico-
dere quorundam opinio est, de cujus tamen asse-
ritate ex non una ratione non immerito dubites.
enim si ita se haberet, in aulis Principum, in q-
carnibus ejusmodi quotidie vescuntur, plurimi m-
cholici occurrerent, quod tamen falsum, ceu q-
venatores homines semper jucundi existunt, qui
men etiam in frequentiore cibum lepores ve-
Præterea Galenus sanguinem leporis sanguini colu-
rum, gallinarum omniumque denique altitium præ-
suavissimumque esse dicit. Si vero sanguis lauda-
ergo & caro, quæ nihil aliud est, quam sanguis in
musculorum quasi coagulatus, inque substantia
neam concretus. Sane doctissimus Heerius lepo-
carnem inter ea quæ melancholiam in renibus al-
primo loco recenset. Sunt autem plane diversi
melancholicum, & melancholiam corrigere.
verò timorem leporis attinet, is quoque absque
arguitur, viditque Heerius & fortè alii sæpe lepori
retorto oculo venatorem intuentem, ut baculo
posset. Si timidus, quia canes sibi insidiantes
vocari meretur, quid ovibus timidius, quarum tota
ges unius melitæi catelli & blandientis aut luxuri-
tu verius quam latratu in fugam aguntur, & cad-
duntur quotidie absque metu humoris melanc-
exin redundaturi. Imo apri, ursi, lupi, tauri ij

is fuga sibi dum possunt consulunt, cum eorum
 molossi instant. Quod si verò leporum alimen-
 consideremus, optimo vescuntur. Contrarius *Hec-*
mus est, nec obitare opinatur, quod sanguine pol-
 lepores tenuissimo probissimoq; cum partium cor-
 temperamentum cum sanguinis constitutione non
 tuo consentiat, & vaccinum jus pinguißimum sua-
 numque, caro verò arida sit, deinde quoque lac-
 num butyro abundet contra carnis naturam. Sed
Zacuto meritò regeritur, alia pinguedinis ac lactis,
 carnis & sanguinis ratio est. Caro verò lepori-
 natâ facultate urinam promovet, adeoque iis qui
 riticis doloribus obnoxii sunt, ut & gravidis non
 enit, quibus esus quoque ejusdem ex hac insuper
 ne dissuadendus videtur, quod non rarò pariant in-
 s oris leporini, seu diversa labia inter os & nares
 tuo retinentes. Floridum etiam faciei colorem
 leporina juxta quosdam conciliat, eaque propter
 ander Severus Imper. eâdem quotidie vescébatur,
 erte rei in tanta persuasione quippiam subesse ne-
 est, nisi causâ ad hilaritates mentis referatur, ac de-
 moderatas, quibus ii gaudent, qui rerum omnium
 antiâ, adeoque etiam leporibus frequentius vescun-
 Animo verò hilari ac virâ jucundâ formæ decus
 conservari modo, sed augeri quoque certum est.
 leporinum tanquam singulare experimentum con-
 nartanam febrem commendatur, quod ipsum ta-
 hodie, ubi certiora remedia suppetunt, nemo for-
 plus in usum vocaverit. Quod verò quibusdam
 hermaphrodito lepus habeatur, contrarium docet
 me ejus haurita pridem ab Illustri *Schelhamero*, Mi-
 neis Societatis Nostræ communicata. Lepores
 res interdum cornuti evadunt.

XXIV. *Lepos* nemo unquam in cibum sumet. Ve-

Bb

*L. i. iust. med.
 princ. Qu. 17*

*Zechino
 Consult. p. 117*

*Olaus Ma-
 gnus hister.
 sept. l. 18 c. 8*

*Vossius
 L. 3. Idol. c. 66*

*Scholzius
 Consult.*

*Dec. 3. 400.
 3 obs. 225.
 oeconus*

*obs. cur. p. 442
 Fernelius L. 2
 Abd. Consult.*

nato- p. 223

natores tamen aliquando æstate lupum sævioren-
ci datum in varia obsoniorū genera coxerunt & ap-
runt, omnesque quicunque esitarunt non multo
tempore rabie correpti, quibusdam eorum pereun-

XXV. *Lutra* carne est pituitosa, lentā ac cras-

Cent. 6 obs. 97. XXVI. *Mures Alpini*, curiosā sectione ab *Hilda*
strati, in locis istis in cibum veniunt. Coquantu-
tem in jure nigro, assantur, salitque infumantur.

XXVII. *Oves* epilepsiā laborare, quod capite i-
mum semper declinante, corruptos ac crassos ē
Zacutus L. vapores hauriant, quorundam opinio est. Cœli
Huffor. princ. statu humidior, hydropē ac tumoribus strumosis
9°. 22 rant, ægrotantque; Meliores sunt tempore vi-

quod tum virentibus herbis nutriantur, æstate a-
minimè, adeo ut post Jacobi diem pluribus in loci
amplius macerentur, idque ex edicto Magistratus.

locis altioribus pastæ salubriores sunt, quàm quæ
stribus vixerunt. Carnem autem habeant saporis i-
dum non admodum grati, humidam valde & es-
mentitiam, tam propter frigidam simul & humi-
evium naturam, quàm quod partuum frequentia
dantur effætæ, quæque adeo alimentum non bo-

Horstius L. d. suppedient. Quibusdam etiam caro hæc pingue
Audios. san. imprimis suā insignes molestias parit, utpote qui
p. 67 ventriculo frigidiore ac humidiorē facile in flatu

Smetius solvitur. Indeque est, quod vehementer tam per
Misc. p. 70 mitum quàm per alvum carnes ovillæ purgent, ch-
ramque concitent. Senibus quoque non conveni-
magis verò iis, qui laboribus multis exercentur.

Leonmius L. pedibus lanuginosā quædam concretio subest vermī
Opusc. c. 5 scatens, quam si quis simul deglutierit, cardialgiaq
que ac cholera confestim subsequetur.

XXVIII. *Rana* ab Italis imprimis in cibum ex-
tantur, præsertim verò coxæ elixantur assanturq
Pin

itiosum tamen frigidum humidumque succum præ-
 ;, hecticis phthilicisque proficuum, si præsertim è
 aut gallinæ jure decoquantur. Etiam leprosi ex
 uenti ranarum palustrium esu juvantur, fervorem
 ac acrimoniam sanguinis mitigant. Ventriculo
 en frigidiori molestæ sunt & colicam causantur;
 endæ non quæ humi repunt, ac inter frutices &
 is nidulantur, lenteque progrediuntur, exiguumque
 m edunt, sed quæ agiles sunt atque subsiliunt, & ter-
 iridanti, ventre verò albescente comparent, ac ver-
 nensibus coaxant. Caput abjiciendum ac mense
 , Junio, Juliove planè vitandæ, quod tum cum bu-
 us se commisceant, unde & quidam easdem tunc
 adentes molestissimum urinæ ardorem inde con-
 runt. Interdum & à serpentibus vulnerantur sum-
 æ noxiæ evadunt.

Matthiolus
 com. in Diosc.
 l. 2 c. 25
 Lemnius
 l. 3 c. 7

XXIX. Rangifer. Septentrionale animal est, in ex-
 â Sueciæ ora ad cervos verò pertinet, carnesque
 lem non insalubres dicuntur, ventis ac fumo indu-
 it, ac ad annos aliquot durant.

Parvus l. 20
 Chir. c. 24
 Forestus l. 25
 obs. 36 schol.

XXX. Rubicapra carnem suppeditat duram, odoris
 poris sylvatici, sanguinem generat crassum ac aci-
 . Venatio earum convenientissima Novembri
 se statuitur.

Olaus ma-
 gnus l. 17 hi-
 stor. sept. c. 12

XXXI. Sciuris caro tribuitur dulcis ac sapida,
 imbecillibus, quique fluxionibus molestantur con-
 . Fallitur autem Goëlenius, dum carnes ejus assas
 mia comedi narrat, neque enim unquam vel vi-
 vel auditum sibi Bartholinus asserit. Cum verò
 i affectu convulsivo laborent, præstat ab iisdem
 bere.

Velschius
 Egragr. p. 70

Syvenkfel-
 dius p. 121

Ab. Hoffm.
 vol. 1 obs. 20

XXXII. Simia ad cibum inutilis est, ac austeri pessi-
 e humoris fertur.

XXXIII. Susilla caro ratione ætatis ac pabuli ma-

ximè consideranda. Porcellorum enim seu latium humidior est, excrementitia magis ac visco sanguinem glutinosum ac pituitosum reddens, & adagium, renum calculum, paralytinque dispositis ximè vitanda. Assa potius comedenda quam etne in ventriculo, cui facillè sit corrumpatur, choleque pariat, vinum quoque superbibendum, juxta

a. 27

Salernitanorum

Est porcina caro sine vino peior ovina,

Si tribuas vinum, fuerit cibus ac medicina.

Eligendi verò porci, qui intra ædes detinentur verò qui passim obambulant omnis generis forte vascuntur. Cum ætate carnes porcinae sicciores dunt, adeo ut vetulorum quoque caro durior sit, et ut digeri queat, eaque propter vino dilui debeat, rectius è ciborum classe planè excludatur, cum no

*Jundonus
synag. p. 140.
Diet.*

succum & sanguinem vitiosum generat. Eadem quæ verris seu porci non castrati ratio est, utpote cuius caro non nisi bajulis similisque sortis hominibus in cibum concedenda. Pabulum autem suum est velimentum, quo caro eorum adiposa quidem magis dicitur, sed ad cibandum non æque commoda; Vel glandes quernæ, à quibus diffusa & gravior existit. Hæque iterum vel lignæ, unde ponderosa & frigida vel fagineæ quæ levem & concoctum facilem suppediunt vel cerrinæ quæ solidam & duram. A subere vel fungosam carnem nanciscuntur. In Belgio furescunt, quibus quamvis augescant, & mirè pinguescant, carnem tamen & lardum acquirunt fluidum nusque solidum, saporemque alienum & quasi ex cum. Seligenda proinde sus mediæ ætatis, annicula bimula, majalis inque campis elatioribus magis ac matanis quercetisque pasta. In meliori enim hæc a nutritur, magis exercetur, adeoque minus habet

*Lemnius
Oss. p. 428*

crem

mentitit, quàm quæ in palustribus locis vixit. Dein
 refertur fus non macra nimis, nec quoque excessive
 esca. Commodè autem circa brumam mactantur,
 late minus. Cœterum quamvis suillas carnes lento-
 bubulam antecedere *Galenus* statuat, & *Sanctorius* ean-
 m nec transpirare, nec quoque permittere ut cœtera
 alia transpirent, deprehenderit, eique inter carnes
 midiores primæ à *Voglero* assignentur, firmum ta-
 n alimentum suppeditant hominibus sanis ætate flo-
 rentibus, quique assiduis magnisque laboribus exer-
 xur, ut agricolæ, fossiores; Præstat tamen si recens
 caro, assa, quoniam calor ignis attenuat quodam-
 do ac consumit humidum illud ac lentum. Sale ma-
 ata ac modica fumo siccata stomacho valentiori ma-
 quoque accommodata redditur. Recens enim ca-
 suilla difficilioris concoctionis est quàm sale condi-

Med. Pract.
 f. 3623

Comm. Diat.
 c. 17

Quamvis aliquando caro ejusmodi fumo indurata
 duos menses in ventriculo ancillæ cujusdam hæse-

Waldsmidius
Disp. p. 78
Kidlinus
de Lipf. 177

Abstineant tamen carne suillâ, qui debiliore ven-
 iculo præditi flatulentis que obnoxii sunt, ut & senes-
 m enim plerumque pinguissima comedatur, stoma-
 m quoque facile turbat, laxatque, fermentum ejus-
 n obruit ac flatulentias excitat, quin & bilem auget,
 pleram procreat, febribusque facile recidivas parit.
 moratu dignum arbitror, quod observationi Illustris
 chiatři *Rudolphi Vvesthovii* debeo, quodq; jam Miscella-
 s Societatis nostræ communicavi, febrem usu corticis
 ne de china abactam, ab esu capitis porcini fumo in-
 nati semper recidivam habuisse, quod ipsi adeo cer-
 a fuit, ut quoties ægri ab aliis medicis curati se of-
 rent, nec de formulis receptorum remediisve quic-
 m constaret, is saltem esum capitis porcini fumo
 urati suaserit, experimento nunquam fallente. Non
 en febricitantibus ac convalescentibus promiscuè car-

Dec. 3. Ann. 5
Obs. 33

l. i. hiflor. princ. qm. 18 nem hanc prohiberi poffe *Zacutus* oftendit, eandem magis calidam ac humidam, quam frigidam, ce-
 dam volunt, probat. Deinde & caro porcina prae-
 vifcidam craffam & glutinofam humiditatem, fa-
 nem quoque non adeo bonum, & quidem fcorbu
 generat, jecur & renes obftruit præcipuè iis qui
 hos anguftiores habent, ceu noxa hæc imprimis
Vimerbrokiius l. 2. de peff. p. 187 tarrholis, fcabiofis, ulceribusque aliis laborantibus
 neratis ac puerperis deprehenditur. Et in peftilen-
 ftirurione ab iisdem abftinendum, uti in peftem
 magensi, multi poft earum comestionem statim
 ipsam laborare cœperunt. Grandinosæ verò fues, &
 vis carnem suavem fapidamque ac quoque cor-
 lardum fuppeditent, & ipsa tamen non absque ne-
Lemnius l. 2. Occ. 6. 7 sumitur. Quod enim homini lepra aut lues g-
 id huic animali grando aut strumosa collectio est.
Fehrius in Mifc. G. Dec. 1. lib. 6. obf. 191 Et averat quidam morbidam & ad collum tumef-
 suem, eamque in frusta difsectam ac fale largire
 fperfam in cadis aliquamdiu maceraverat, poft fu-
 lito diutius expofuerat, eâque uti putabat egregiè
 rectâ carne fæpius & opipare cum domesticis fu-
 fcitur, fed trifti tandem cum eventu. Ipse enim &
 & filius malignè inde decumbere cum dolore
 faciei intumefcentia vertigine ac crebra lipoch-
 contagio dein in omnes difperfo, quotquot morbi
 carne in victu ufi fuerant. Alia quoque paup-
Radlinv. Lin. adon. p. 242 grævida carnem fuis fcabie demortuæ comedens
 dein peperit, quæ ad XV. ufque ætatis annum tu-
 dâ fcabie deturpata fuit, ut ad leprofos releganda.
 Contrahunt verò fues strumas ejusmodi ut plur-
 circa collum, quamvis totum dein corpus grandiu
 reddatur, ut caro & interiora paffim ramentis
 dis, feu eminentiis fabalbidis grandinem refere-
 quali perfundantur. Oriuntur hæc fi fues filiqu

sordido saginentur, nimiumque voraces aut gub-
erint. Explorantur verò à porcariis immisso in
ferramento, inspectâque linguâ quibus in parti-
terrucosâ pustulâ deprehendantur, indicium est,
viscera constitutione ejusmodi prava teneri. Ipsa
vero suis grandinosâ dignoscitur, quod in aquâ
atur, albidior evadat, nec etiâ salitura probè
ur. Præterea notandum uti sus animal est, ho-
modi partes internas simillimum, ita quoque suil-
les ad humanas proximè accedere, nec rarò à sce-
nosпитibus, humanas appositas pro suillis come-
re. Ex partibus suillis sunt primò *perna*, quas inter
quondam in maximo pretio, hodie laudantur
halicæ imprimis ac Brunsvicensis propter sagi-
ritatem & singularem vaporandi curam. Recen-
en esse debent, & juxta *Martialem*:

Zacutus l. 6
Hister princ.
n. 64
Langius l. 1
Ep. 61

ibi cum veteri sit perasone nihil.

Xen. 52

ex carne suilla parantur *farfagina*, apex abones
la, botuli, eduliaque plura alia, namque jam *Pli-*
ex nullo animali copiosior materia ganeâ, quin-
a prope sâpores cum cæteris singuli, quæ omnia
etiam ex antiquitate eruit *Aldrovandus*. *Adeps*
guedo minus calida magisque humida statuitur,
men assumpta acrior & calidior est. Cur verò
suilla caro prohibita fuerit, primaria ratio hæc
, quod in Palæstina aliisque orientis regionibus,
Egypto efus ejusdem lepram ac vitiligines con-
, ceu suillum lac, quod omnium crassissimum ha-
idem præstare ab antiquissimo autore Ægyptio,
hæc, asseritur. Fortè tamen & Deus typo quo-
orali, carnes hujus animalis, utpote spurci & o-
foetidi, ad evitandam immunditiem, populo
ordixit.

l. 8 c. 51

lib. de Qua-
drup. bisulc.
p. 391
Vossius l. 3
Idolol. c. 66

Ælianus l. 10
hist. an. c. 17

XIV. *Sus sylvestris*, seu *Aper*, etiam pro ætatis, lo-
corum

corum & alimenti ratione diversa variat. Iur enim caro salubrior est, ac melior interque ferina ma. Nec minus tamen adultorum caro suillæ sticæ carni præferenda propter minorem humiditatem liberius enim vagatur, adeoque hanc ipsam magis siccipiat. Et sicciore quoque victu in aëre utitur, qui domi aluntur. Citius quoque caro illorum nutrit, sanguinem tamen crassum viscosum suppeditat. Præstat autem hyeme.

XXXV. *Taxi* caro à *Savannarola* cum carne alicui comparatur, calefacit magis quam suilla, præstatur febricitantibus & calculosis. Præfertur autem autumnus. In Helvetia cum pyris decoquitur, axungine loco lardi pauperiores in cibo utuntur.

XXXVI. *Testudines terrestres* (quas etiam alicui hoc referre placet) præferuntur ex locis siccis quam humidis. Segetum etiam tempore pinguium multique nutrimenti existunt, tabidis hydropicis præsertim proficui; Fœminæ verò à Februario mense præstant, utpote ovorum isto tempore plethore decoctione aqua prima ac secunda abjicienda, vino ac aromatibus, pipere croco cinamomo bene paranda.

*Obs Descrip
Lappon. p. 31*

XXXVII. *Ursi* caro Helvetiis, Silesiisque in usum venit, Lappones eandem hospicibus suis pro apponunt. Julio tamen mense foetet, quod tumulum ursi pinguioribus existere dicantur. Ederem fastidio afficit, stomacho adversatur, appetitum tollit, utpote frigidior, concoctu difficilis ac mucosa que qui ad obstructions viscerum inclinant præstatur. Catulorum caro tolerabilior est, genitorum suorum ne. Et pedes anteriores, utpote prædulces & suavi in deliciis habentur. Quibusdam verò caro ut sale conditur fumoque induratur, tumque pro summo ac optimo cibo venditur.

XXXVIII. *Ubi* quorum patria sola Prussia est, quae nullo modo cum Bifonte confundendi, carnes con-
itæ magni quibusdam æstimantur.

Malecovich
in Nov. Litter
Balth. ann.
705 p. 236

XXXIX. *Vulpium* carnes ad leporinas proximè
cedere dicuntur, quidam tamen virosi quippiam i-
sdem arguunt, ceu quoque gravis odoris est. Ru-
ici Galli ac Poloni iisdem frequentius pro cibo utun-
r. Meliores autem autumnò feruntur, quoniam tunc
ris pascuntur. Laudatur aliàs caro hæc seu assa seu
ixa comesta contra phthisin, quamvis quidam ad vul-
um pulmones tantum restringant.

CAPUT XIII.

De partibus animalium in genere.

I.

Circa partes animalium in genere observandum, ca-
pita juniorum imprimis optimum alimentum sup-
editare, carnem tamen hanc tenellam esse, & facile di-
ri. *Cerebrum* verò ipsum pituitosum ac viscosum suc-
um generat, qui nauseam vomitumq; ventriculo præ-
rtim frigidiori ac humidiori concitet, ac tardius di-
tratur, unde & semper cum aromatibus pipere zinzi-
ere aut cinnamomo corrigendum. Magna autem in
tebris animalium efficacia latet, pluribusq; à *Crugero*
robatur, unde non promiscuè nec absque cautione in
bum danda.

de sc. G. Dec. 2
an. 3 obs. 190

II. *Lingua* propter fungosam laxamque substantiam
cillimè concoquitur, minimè tamen solidum, sed quasi
limosum alimentum præbet. Saporis aliàs gratissi-
mè est, ac cibus iis, qui à morbis iterum convalescunt
ximè conveniens, quæ tamen senescentium anima-
um est, paulo difficilius concoquitur.

III. In *collo* quoniam glandulæ nervique copiosiores
sunt

C c

sunt, ideo caro quoque hic crassior est, difficilior
ritur, nec alimentum ita laudabile suppeditat.

IV. *Cor*, durioris sicciorisque substantiæ est, e
propter difficilior concoquitur, si tamen bene d
tur bonum firmumque alimentum dat.

V. *Pulmo* ob substantiam rariorem facilius q
concoquitur, propter eandem tamen simul laxior
tantum non spumosa paucum ac tenue nutrim
dat, ac illud insuper ob brachiorum aliorumque
rum copiam, quodammodo frigidius, probe tam
tendendum, ut pulmo sanus ac incorruptus sit, c
cillimè inquinetur, vitioque aliquo laboret.

VI. *Hepar* ac *Lien*, succi quoque semper non
boni. Juniorum tamen aut pleniore pabulo uti
animalium, quique adhuc rubentes sunt, meliore
sunt, quoniam sanguine non pravo tincti. *Hepa*
coquitur assaturve, multum humiditatis deponit
riusque evadit, aut tenerum remanet pro animi
diversitate. *Lien* tamen rectius è ciborum censu e
ditur, cum viscus sit lutosum sanguine crasso acid
refertum, talemque quem melancholicum vulgò di
iterum generans.

Hartius l. de
Studiof. san.
p. 64

VII. *Renes* saporis ingrati plerumque sunt, que
rosam quid sapiant, ac difficulter concoquuntur
tamen à tenerioribus animalibus sumuntur saporis
jucundioris, concoctionis facilioris ac succi meli
Eadem quoque & *testiculorum* ratio, vitulorum ta
præsertim pinguium renes gratissimi.

Ridlinus
Lin. Ann. 5
p. 499. 805

VIII. *Ventriculus* ac *Intestina* partes sunt membr
ceæ & aliquando duriores, conducunt tamen iis, q
hecticam tabemque inclinant, sanguinem enim ac
corrigunt & quasi obtundunt, modo dicti ægri sto
cho robustiori adhuc polleant. Vitanda quoque i
libus ac otiosis naturis, ac imprimis ægris ac dec
bentil

entibus, qui membranea ejusmodi comesta interdum
 lane non mutata vomitu rejiciunt. Quidam eadem,
 non satis cocta, aut saltem non probe masticata per
 integros 14 annos in ventriculo gessit, cum maximis
 coloribus, donec tandem ab usu acidularum vomitu
 occreptus, eadem integra multaque pituitâ conspersa
 reddidit. Intestina quæ de vitulis duorum mensium ex-
 shuntur commodius alimentum præbent. In coctu-
 i verò partium harum nullatenus saccharum adden- Hornius
 um, utpotè quod gravem ac fœtidum odorem iisdem Arc. Mos. p. 51
 adducit, observatumque est, fœtere tum non secus ac
 ecens sterqus bovinum.

IX. *Mesenterium, ilia, suber*, juxta præparationem
 considerantur, *vulva* verò difficilior concoquitur.

X. *Pedes* propter membranosa & exsanguem na-
 ram difficilior concoquuntur, præsertim si anima-
 um sunt, quorum caro aliàs difficilioris concoctionis
 est, unde sanguinem quoque lentum ac glutinosum ge-
 rant, sanguinem tamen spuentibus pulmonisque ul-
 re laborantibus præsertim juniorum & humidiorum
 vivificantium pedes conducunt. Venulas enim pulmo-
 rum læsas egregiè consolidant.

XI. *Sanguis* omnis in universum calidior existit,
 aprimis partes ejusdem rubicundæ. Quibusdam ta-
 en concoctu difficilior videtur, fortè pro ipsorum
 animalium diversitate. Cæterum sanguinis esus Noa-
 æ ejusque posteris, primùm à Deo immediate, dein
 xò in specie Judæis Lege Mosaicâ interdictus erat, ne Genes. IX. 4.
 illicet populus hic utpote durioris cervicis sanguini Levit. XVII. 10
 animalium, aut membris à sanguine nondum repurga-
 tum cibum adsuescendo, etiam in humanum sanguinem
 ventius læviret, & crudelitati adsuèsceret; Cui edicto
 Christiani adhuc subjiciantur, à quibusdam affirma-
 r, illo præsertim ex fundamento, quod ab Apostolis Act. II. 28

in Synodo Hierosolymitana à suffocatis & sanguine
stinere, iisdem quoque præceptum sit. Sed ac-
pus tantum mandatum hoc Apostolicum refu-
fuisse, nec Christianos in perpetuum obligatos in-
nere, Apostolorum ipsorum intentio demonstrat
enim è Judæis ac gentibus Christianismus initi-
lesceret, Judæis verò in lege severissimè interdict-
set, ne sanguine vescerentur, adeoque ne hi à ge-
conversis scandalum acciperent, Apostolorum
esum sanguinis ad tempus cohibere, quo religio si
plantaretur. Cæterum alia sanguinis adhuc ca-
ratio, qui Noacho prohibebatur, utpote in quo
animalis spiritus adhuc micant, quique eapropte
absque horrescentiâ ac noxâ quoque in cibum
retur. Copiosius verò materiam hanc scriptis
bæis ventilarunt *Thom. Bartholinus*, ac Illustr. *Hannæ*

Hoffm.
Vol. 2 p. 251.
258. 262

CAPUT XIV.

De lacte, butyro, & caseo.

I.

LAc optimum, uti *Hoffmannus* jocatur, tot re-
45 *Inst. c. 19* **L**conditiones, ut fortassis non nisi semel in an-
dem utendi occasio se offerat. Præstat verò quod
pore verno aut autumnali ab animali sano, nec a-
dum macilento, ac in pinguioribus salubribusqu
scuis pasto, in mammis bene constitutis elaborat
43 *hist. an.* coloris juxta *Aristotelem*, cujus lectionem contra *Caj*
c. 21 hic defendit *Vossius*, ex albo sublividi, simulque cla
43 *Idol. c. 64* quodammodo splendentis, nullatenus tamen lividi
viridis. Quodque præterea inodorum seu odoris
est, saporis dulcis, substantiæ æqualis, minimè vi-
sum aut densum, cujusque gutta ungui instillata non
tim diffliat, aut aqueæ consistentiæ sit.

II. Hujusmodi verò lac moderate refrigerat, hu-

ac egregie nutrit. Alimentum corporibus appropinquissimum vocat *Aristoteles*, uti quoque nullum alimentum promptius in sanguinem convertitur citiusque aut alit, quod & natura ipsa met indicat, utpote quæ in imo animalium genere etiam & imbecilli foetui tantum alimento prospexit, quasi hoc solum abtate subigi queat. Nec etiam breviori tempore incrementum animalia capiunt, quam dum par hoc ex maternis uberibus educto succo, quam præ aliis adolescere, quibus hoc cibo contigit ut frui. Imo procerissimi gentium *Æthiopes*, *Cyrenæi*, *Germani*, *Britanni*, *Scythæ* plurimo olim ac solo lacte victitarunt, nec agriculturæ ita studebant. Tamen verò ac macilentis corporibus frequentior ejus usus imprimis proficiuus, ac unicæ interdum medietate loco. Quantum in arthritide eradicanda medicus ejusdem usus valeat post alios in pluribus ægris ipso imprimis deprehendit *Dolans*, & peculiari scrip-
l. 7. Polit. c. 17
 Conringius de habit. corp. per. German. p. 55
 M. L. p. 124

L. Circa comestionem lactis observandum, illud rem rectè adhibere velimus, statim atque multum ut ab ipso ubere assumi debere, cum ab aëre faciliteretur, atque corrumpatur. Deinde jejuno ventri aut principio prandii cœnandum, & quidem fac-
 vel melle aut sale conditum, quibus coagulatio ejus impeditur; Quoniam autem gingivas facili ac densificat, os ab elu ejusdem eluendum. Nunquam cum cibis acidis vinoque sumendum lac, vel prandii aut cœna esu ejusdem claudenda, exercitiisve post prandium studendum, aut post eadem, ac choreas, infususque, avidius ad sitim restinguendam haurien-

Hac ratione enim ita coagulatur in ventriculo rumpitur, ut veneni naturam induat, ac gravissimum symptomatum causa existat. Cardialgiam hor-

Gratrolus de Liter. V. l. p. 154

Timeus l. 7. cap. 14

rendam cum insignibus totius corporis convulsis
 in Anglo-Britanno quodam, post vinum Burgun-
 lac refrigerii causâ copiosius ingerente notavit.
Obs. 13 *Archiepiscopus* quondam Electoralis Brunsvigo I
 burgius, Amicus ac in juventute commilito op-
 mus, quæ vix repetito purgantis Catholici usu,
 tâque supra & infra maximâ corruptorum hun-
 copiâ cessavit. Similis gravissima cardialgia q
 in muliere quadam cum suffocatione maximâ su-
 ta, quæ vinum rubrum flori lactis superbiberat.
 quamvis symptomata ejusmodi non subsequantur
 natura corruptum illud lac digeratur, sanguis
 corrumpitur, adeo ut scabies & lepra interdum
 quantur. In concretionem verò lactis, quæ interdu
 ita casei refert, ex simplicibus quidem & culina-
 lium manducatum admodum confert, vel chama-
 aut cumini decoctum, contra tormina verò & ir-
 nes hypochondriorum, quæ concretionem ejus-
 comitantur, radix Zedoariæ.

IV. Deinde quoque in capitis affectibus ac-
 tate nocet, observatumque est, quendam in grav-
 oris torturam cum tensione dolorifica totius co-
 pene corporis ex esu ejusdem copiosiori & con-
 to incidisse. Quibus ad calculum dispositio ade-
 etis esus omnino interdicendus, cum caseosa it-
 pars fecundissima calculi materia sit. In choler-
 men ac acriori temperamento lactis usu methodi-
 culum præcaveri posse ratione non caret, imo ipsu
 ficæ calculum, quocum diu conflictatus fuerat
 intra unius anni spatium, quo lacte usus est, ad un-
 unam & plus imminutum fuisse, peractâ verò cur-
 unicum calculi frustulum amplius prodiisse, eode-
 tore constat. In ventriculo etiam calidiori bilefi
 inque nidosos halitus resolvitur, ac dolorem e

unde febricitantibus, quique viscerum obstructio-
 nis achypochondriorum phlogosi, catarrhisque la-
 ne vitandum. Nocet quoque in imbecillitate visus,
 minus tenebrositatem ac caliginem inducit; & qui
 oculo frigidiores sunt, humoribusque acidis in pri-
 riis abundant, utpote in quibus id ipsum acescit ac
 cordia flatibus distendit. Etiam ubi diarrhoea ex
 alicui cruditate adest, ab ejus esu abstinendum, ut
 assantibus febribus, pestisque metu. Frequentio-
 etiam lactis esum in intestinis vermes producere
 negaverit, cum id ipsum vermiculis refertum per
 oscopia deprehendatur, hi verò ortum habeant ex
 mio aut putrido alimento à vaccis assumpto, aut
 a insectis variis, lac cum non bene asservatur cor-
 rentibus, suisque ovulis seu seminio replentibus,
 dein calore partium abdominis in homine in in-
 non rarò stupenda maturantur, cujus præter ex-
 la alia apud Autores occurrentia nuper in vicinia
 hare occurrit, vermis monstrosi à muliere scorbu-
 post esum lactis concepti, ac post immanissimos
 atus tandem per alvum excreti, qui cute anguil-
 capite & collo equum, corpore salamandram, pe-
 t anserem, aliaque volatilia referebat. Historiam
 a plenius & cum icone proponit *Paulinus*, cujus
 inum à me quoque eo tempore expetitur, Ger-
 icoque idiomate exaratum, epimetro *Selectis Medi-*
 bjuncto à me insertum est.

Gratarolus
l. de Liter.
valet p. 153

Kircherus
mund. subter
l. 12 p. 357

Blankhardus
Collect. Med.
Physic. cent. 8
Obs. 36

Traſſat. de
mort. vermi.
l. 4 p. 90

. In specie verò lac salubre suppeditant animalia
 ipre candidis, ceu pluribus probat *Zacutus*, parira-
 rac foeminae candidiores, quia pituitosae ac frigidae
 sunt, deterius, iudice quidem *Aristotele*, lac habent
 stis. Tartari verò plus lacti deferunt equarum
 tum, quàm quae alterius sunt coloris, alitque Rex
 m ad decem millia equarum candidissimarum, qua-
 rum

Hist. nat.
l. 2 dub.
l. 3. 114 an.
c. 21

Meibohm
l. 2 de cervi
§ 20

Gratarolus
l. de Literat.
Vales. p. 154
Opr. l. 2.
p. 142

l. 2 Diat.

rum lac cum primoribus suis potat; causa forte
quod albi coloris equæ rariores aliis sint, ac proin
foris æstimii. Quod verò ab obes animalibus
lac, convulsionem facile inducit. *Humano* merito
mæ tribuuntur, cum temperatissimum sit, ac na
nostæ convenientissimum; cerebroque imprimis
mentum & augmentum afferat. Post illud *vaccinum*
quod quidem humano pinguius, cui proximè, *Avic*
quidem iudicio, accedere videtur, ac etiam magis
trit, quoniam tamen butyro caseoque fertile est, &
in ventriculo concoquitur. *Alvum* sistere & obst
re *Hippocrates* notat. *Ovillum* minus serosum crassu
bubulo magis obstruit & alvum sistit, dulce sim
præpingue, valde nutrit, ventriculo autem non adeo
le, difficilius enim propter caseolæ materiæ abun
tiam digeritur. *Caprillum* inter genera lactis med
quasi est, temperatum nec admodum butyrosu
gue aut crassum, sed substantiâ magis serosâ, cali
æ nutrimenti paucioris. *Alvum* quoque ob tem
tem magis laxat, interdum tamen quando capræ p
lo adstringente, veluti lentisco, robore, frondeque
ginea vescuntur, alvum non ita tentans. *Conven*
tissimus autem cibus est, etiam recens mulctum &
huc tepidum hæcticis tabidis, et & qui internis exu
rationibus pulmonum renum ac vesicæ laborant; p
terea in dysenteria aliisque biliosis alvi fluxionibus
star medicinæ est, cum milio aut panico decoctum,
lapillis fluviatilibus ignitis, ferrove candente, aut c
lybe, quo vis adstrictoria magis concilietur, ustula
Etiam hypochondriacis, scorbuticis, arthriticis, epi
pticisque medicinæ instar est. *Equinum*, caprillo
absumile existit, alvumque magis adhuc liberam seu
phthisicisque ac epilepticis à veteribus commendi
hodie tamen vix in usum venit. Tartari verò id ip

oli exponunt, donec pars crassior subsideat, postea in
 se ferverefaciunt, ac ita præparant, ut vinum album
 fiat, nec insipidus potus fertur. *Alinum Plinius*
 rariissimum dixit, sed fallitur, reliqua enim lactis ge-
 nera tenuitate ac serositate superat, & propter anima-
 r naturam casei habet minimum. Unde & minimè *Gratarolus*
 agulatur, & in corpus ocysimè quoquo versùs distri- *d. Litter. vol.*
 bitur, pinguedine verò reliquo lacti cedit, ac frigidius *p. 154*
 ioque est minusque nutrit, sed potius abstergit & al- *Zacutus hist.*
 m movet, hypochondriacis, calculosis aëthmaticis ac *med. princ.*
 almonum aliove interno ulcere laborantibus profi- *p. 583*
 tum. *Camelinum* suavissimum pronunciat *Aristoteles*, *L. 4. Histor.*
 quamque admiscendam suadet, liquidissimum certe est, *ann. c. 26*
 calculosis imprimis commendatur.

VI. *Colostrum* quod post fœtum mulgetur, quamvis *Lemmius l. 2*
 neones quidam in deliciis habeant, nihil tamen eo- *Occ. c. 45*
 m homini nocentius videtur. Coit enim ac crasse-
 it in corpore, venasque ac lymphæ rivulos obstruit,
 iculumque generat.

VII. Flos lactis, seu cremor, Italis caput lactis, ven- *Gratarolus*
 iculum nimis relaxat, inque flavam bilem unctuosi- *d. de Litter.*
 ne sua facile vertitur. *valet p. 154*

VIII. *Lac acidum* seu *oxygala* frigidius est, ac ceu ca-
 losa substantia, crassi crudique succi. Inter frequen- *Thomasius*
 iores epilepsiæ infantilis causas abusus ejusdem me- *Misc. G. Dec. 3*
 to referendus; Matres enim acore hoc impensius de- *an. 3 ab/192*
 ctatæ alium ad alendos pusiones intra viscera humo-
 rum transmittere nequeunt, quo tamen nervis nihil ma-
 le est infensum, eaque propter tam familiares in Hol-
 landia epilepsiæ.

IX. *Serum lactis* aquosa ejusdem substantia est, dum
 res parantur, separata. Fit quoque dum lacti fer-
 menti manipulus acetosæ injicitur, aut vinum Rhena-
 num, acerum, succus citri, limonum, oxymel, spiritus

vitrioli vel alumen pulverisatum affunduntur, linteum colatur, quod tamen serum factitium maacredinem habet partim ab affusis acidis, partigne, cujus ope fit separatio. Optimum fertloris smaragdini esse debet, medicamentumquequàm cibus est, subrefrigerat enim, caprinum impotote propter partium pinguium defectum valdesum, humectat, attenuat, abstergit, ac quâdamnitrositate, quâ tamen vaccinum magis gaudet, atentat, bilemque imprimis ac acriores humorescit. Hinc etiam complexiouibus cholericis dysenthypochondriacis, melancholicis, maniacis, ictercorbuticis, epilepticis febricitantibus admodumcum est, viscerumque & vasorum obstructionsMajo imprimis mense matutinis horis pauco perisaccharo sumptum, eaque ratione nutrimentumficat, atque impinguat, quod *Avicenna* visum. Imen quoque iis affert, qui ob vini potentioris larem potum male habent. Si cum succo citri mitur, urinam egregiè movet & calculum pellit. Enet huc Anglorum *Posselum*, quod paratur dum bullacti vinum album pro arbitrio ac parte dimidia aditur, colaturæque parum sacchari aut syrupi admittur. Si ventriculus verò & viscera roboranda, autus discutiendi additur modicum cinnamomi, moschatae, piperis, maceris & exhibetur in morbis potu ordinario.

X. *Butyrum Helmontio* plantarum magisterium

Dissert. d. incommode audit. Conficiendi rationem Germanon à Græcis aut Romanis sed Scytis edoctos, pluriprobatur *Conringius*, quamvis priscis Græcis haut, igitum esse potuerit, ceu *Lindanus* non minus doctè ondit. Præstat autem vernum Majale utpote quod sapadmodum grato est, multumque nutrit, corpora im

*Maglivus
prax. L. 1 p. 73*

*Gratarolus
de Lisc. 2da
let. p. 155*

*Sachsius
ampelogr.
p. 363*

*Corpor. Ger-
man. habet.
p. 60*

*select. med.
scil. XVI.
§ 116*

sicciora, unde qui in officinis metallicis dies no-
 que igni adstant, opusque faciunt, non magis con-
 dentem cibum habent, ac butyrum, ne corpus à ve-
 senti & continuo æstu plane exsiccetur. Dein quo-
 pestus lenit ac sputum promovet. vias urinarias lu-
 at, calculosis prodest, recens videlicet sale destitu-
 , mane jejuno stomacho castaneæ quantitate quo-
 sumptum, meminitque *Piso* viri, qui beneficio unius
 butyri sive seorsim sive cum jusculis liberaliter as-
 pri, tandem duos insignes saxeos calculos quadra-
 mo die à perfecta urinæ suppressione exclusit. Imo
 saccharo permixtum ac ex cerevisiâ calidâ sum-
 m alvum interdum adeo laxat, ac si purgans quis-
 n sumpsisset, quod in Arthritico quodam cum alvo
 rictiori decumbente aliquando observatum. Et
 d amplius est, suoque supra loco à me jam addu-
 a, butyrum cum sale & pane quotidie comestum an-
 am domo quis exeat, sanitatem ita conservat, ut quo-
 pestis ipsius præcavendæ remedium habeatur. Ca-
 m verò ac humidum est oleique naturam obtinet,
 que vetustius, eo calidius evadit magisque acre.
 ter unctuositatem ventriculo non admodum con-
 re putatur, utpote cujus tonum nimis laxet de-
 nque. Præstaret verò primâ quàm ultimâ mensâ
 nere ob rationes inferius dicendas, ubi de ordine
 adi agitur. Commodissimè cum pane editur, sic
 bonum alimentum præbet, quod pueri nostri im-
 lis norunt, qui denegationem ejus ægerrimè ferunt,
brebium vocant. Caveant sibi à nimia butyri
 stione, quibus stomachus calidior est, cholericus ac
 urici, quibusque aliàs ad nauseam ventriculus fa-
 inclinat. Promptè enim bilefcit, ardorem stoma-
 aufatur ac sanguinem acriorem reddit. Dein
 um quoq; est Asthmaticis, cujus singulare exemplū

Voglerus
 Comm. Diat.
 c. 9

Horstius l. d.
 Rudof. san.

p. 102
 l. d. colluv.
 seraf. p. 264

Ridlinus
 Lin. Ann. 2

p. 180
 Hoferus
 Hercul. l. 2

Gratarolus
 de Liter. va-
 let. p. 155

mihi notum viri, qui à nimia ejusdem comesti-
 ficilem cum sibilo respirationem inde contraxit
 vatumque aliquando puerulum quinquennem
 butyri esu primo peripneumoniacum factum,
 ad extremam maciem devenisse. Etiam præ-
 ac hystericæ gravia ab iisdem symptomata in-
 patiuntur. An autem in Germania lepra inde fi-
 tior existat, ceu primus ex Italis, *Victor Trincavi-*
natur, dubium valde est. Frequentissimi enim
 reperiuntur in illis gentibus, quibus tamen but-
 rarissimus est; Imo si ad lepram disponderet
 morbus hic illis in locis endemius esse debet
 scorbutus aliique à certorum alimentorum que
 esu producti sunt. Forte autem per lepram in
Trincavella, cum eaque confudit scabiem scorbi-
 quæ in juniore gente post butyri salioris copio-
 esum haut infrequens esse solet. *Butyrum ovillum*
 didum est, bubulo deterius ac facile rancescens
 verò butyri eadem & florum lactis proprietate
 & incommoda sunt.

XI. *Lac* à butyro per conquassationem sepe
 seu *ebutyrum* subacidum frigidum ac humidum
 tim ardoremque stomachi lenit, cholericis ac sci-
 cis iisque junioribus robustioribus ac æstivis
 mensibus concedendum. Quibus alvum quoque
 Grassantibus febribus malignis ac tempore pesti-
 sine fructu sumitur. Quo magis autem ad cal-
 lactis substantiam vergit, eo difficilius digeritur,
 risque angustiam causatur, ac calculosis obest, i-
 bus aliàs, temperamenti quidem calidioris ac sic
 propter vim abstergentem ac refrigerantem præ-
 memini. Franecqueræ in Frisia tertia ferè pars
 larum ex continuo lactis ebutyrati esu herniæ ob-
 existit.

Paullinus in
 Misc. Dec. 2

Ad. 1. obs. 198

Borellus
 Cent. 3 obs. 16

Confl. p. 637

Timæus L. 3

Ep. 29

Dimerbro-
 kius L. 2 de
 pest. p. 179

Cyprianus

Ep. de Pest.
 p. 88

XII. *Caser* nomen latinum est, ac majores nostros illud cum re à Romanis accepisse pluribus ostendit *Com- ingius*. Optimus habetur, qui ex lacte pecoris sani *Differt. de Habit. Corp. Germ. p. 57* nec minus macilenti, inque pinguioribus pascuis pasti confectus, nec foraminulentus nimis est, aut humiditatem exstillat, nec falsior aut vetustus nimis, foetidus & putris, aut durior existit, sed consistentiæ mediocris inguis ac dulcis mediæque ætatis est. In genere vero caseus modice sumptus digestionis ciborum con- trit, præcipue, si fuerit non nimium recens, saleque roboratus. Solidius quoque alimentum, quodq; non facile dissipetur hominibus robustis præbet, unde *Sponius com. in Aph. Nov. f. 4 144* rustici montiumque incolæ qui lacte & caseo fere- vice vescuntur, vivaces ac longævi sunt. Dentibus item inter edendum caseus probe comminuendus, *Psallinus in App. ad Miff. G. Dec. 2 Ann. 5 p. 71* non majora enim frustra deglutiuntur, eo minus distri- nitur, adeo ut integros annos in primis viis latere possit. Quo tamen caseus recentior est, eo magis quo- que stomachum gravat, ventremque inflat; Ventricu- lus tamen calidiori & sicciori prodest. Vetustus autem ratione salis & coaguli imprimis pinguioris acrior & solidior evadit, difficulter concoquitur, præsertim si ma- jori copiâ assumptus fuerit, ac in ventriculū male tem- peratum descenderit, sitim quoque ac sodam in quibus- dam excitat, dentiumque dolores, & sanguinem cras- sum, acrem ac scorbuticum generat, ceu quoque apud Ægyptiorum plebem, qui non nisi eodem pro cibo ute- bantur, lepra inde frequens ac endemia quasi erat. Sto- macho vero frigidiori ac multo phlegmate obfito uti- li esse potest, cum pituitam ejus quasi detergat, & ad- ducere promoveat. De cætero constipat, adeo ut illia- *Ridlinus Lin. Ann. 5 p. 464* miffio interdum subsequatur, calculum quoque in re- *Mollenbro- kius de Paris. p. 53* nis ac vesica gignit, occurritque exemplum cujus- *Alpinus 4 1 c. 14* dam, cui calculus vesicæ ad ovi gallinacei magnitudi- nem *Helvichius Obs. 90* *Ledelius Miff. Dec. 2 Ann. 6 Obs.*

Blankhardus

Coll. medic.

Phys. cent. 5

Obs. 41

Ridlinus

Lin. Ann. 5

p. 334

nem inde concreverat. Alius exin in tympaniti
 lapsus à potu thermarum excrementa caseosa excr
 Ac mala ejusmodi ab esu casei frequentiori eo re
 metuenda, quo magis quispiam vitam agat sede
 riam, & motu corporis ad imminuendas casei p
 craffiores nil quicquam conferat. Ab esu verò p
 casei vermiculi cum urina secedentes observati. .
 in more positum, ut caseo raso pleraque fercula
 diant, id quod in constitutione eorum, qui sanguin
 nui ac fluido præditi sunt, non admodum impre
 potest, in Septentrionalibus verò locis, ubi incolæ
 guinem crassum ac viscosum habent, non absque
 gni sanitatis detrimento fieret, ob glutinositatem
 De Brodiis caseatis in superiori Germania consu
 placet iterum judicium, cui semper multum de
 Casparis Hoffmanni. Cum enim iisdem coagula
 fundo coëat cum sale in substantiam tam solidam,
 subjugari à calore nostro nequeat, quid in ventri
 non fiet.

XIII. Cæterum magna caseorum differentia
 Ratione præparationis enim quidam post elicatum
 fero separatim butyrum parantur, qui casei sicc
 ac craffioris consistentiæ sunt, atque omnino dete
 res. Quidam verò ex lacte pinguedine suâ non pri
 to, ut apud Frisios aliosque populos pecore multo ab
 dantes talesque soli antiquis casei nomine vener
 Mitiores autem hi sunt, nec multum à natura lactis
 cedunt. Ratione saporis quidam *acidi* sunt, qui v
 triculum ac sanguinem debilitant, quidam magis s
 qui difficulter concoquuntur, humores acriores r
 dunt, ac uberiores calculo materiam præbent. I
 tione temporis, *verni & autumnales*, qui *æstivis* ac *hibe*
 nis præferendi, ob lactis in temporibus istis præ
 tiam; Etiam ratione locorum & pascuorum alii

runtur, uti Hollandici, Limburgici & Parmenses. veteres Romanos velut optimi laudantur Lunenestini, Valabrenses, Trebulani. Denique rationum pecorum. *Ovillus* enim suavitate omnes & minus crassus, concoctuque facilis est, bonum alimentum suppeditat. Viridem inter pestis prolixa recenset *Dimerbrokius*, propter stercus ovillum viriditatem habet. In Hetruria lac ex quo paragulo non concrevit, sed cinaræ floribus, quo fit ut ejusmodi senescens nunquam acris evadat. Martii vocant incolæ. Post hunc *vaccinus* est, qui diffidigitur, ac interdum additis herbis quibusdam tucis conficitur, tumque non adeo malus est. In Italia ex cremore lactis & caseosa materia cum sinificiuntur, proximeque ad butyrum accedunt, *onstons* omnium saluberrimos arbitratur. *Capri-*rem omnium vilissimus, & non nisi recens suis. Propter caseosæ enim & butyrosæ materiæ em copiam facilius ariditatem contrahit. *Ca-*Anagyri Dioscorides vescantur, quod tamen prolium odorem, ac ingratisimum saporem non me coactæ faciunt, caseus vomitum ac diarrhæa concitat. *Equinus* in Scytia paratur post elicis a sero jam separatum butyrum, Hippacen vocant *porrates*, de qua voce pluribus *Lindannus* agit. Violentius, at magnopere alere *Dioscorides* autor est. dulcem ac pinguem in Apulia comedit.

Martialis
Xen. Epigr. 27
28. 29. 30

1. 2. de peste
p. 180
Matthiolus
l. 2 in Diosc.
c. 66

Synagmatis
pract. part.
Dias.

Bocconus
Obs. Curios.
p. 428

Sels. 8. 8. 8.
XVI. § 121
l. 2. c. 65

CAPUT XV.

De Piscibus in genere.

I.

artum genus ciborum pisces constituunt, de quibus in genere quædam notanda. Vulgo autem in aquis terrestribus salubriores habentur, quod juxta pro-

proverbium sanior pisce, nullis morbis obnoxii
sumantur, cui tamen assertioni quantum tribue-
sit, infra videbimus. Interim pisces boni succiei
que optimum nutrimentum, cholericis imprimis
lios, seu calidis & siccis naturis præbere certum est
ribusque à *Zacchia* demonstratur, imprimis saxatile
quæ salubriorum piscium notæ sunt, carnem ter-
mollem ac friabilem, id est in tessellas quasi facile
lubilem, habent. *Hippocrates* leve edulium, seu
facile concoquatur, ipsis tribuit, & febricitantibus
bus promiscuè concedit, quod multis quoque à
confirmatur. *Celsus* quidem inter cibos mali suc-
fert, ejus tamen lectionem hic depravatam argu-
duinus Ronsens in Commentario. Quod verò no-
post esum piscium recentium siti torqueantur, id
tredinosa illorum, quos comedit quispiam, natu-
ducendum, cujus ratione sitis inter concoquendi
cile oritur, quæ aliàs iis qualitatibus, quibus pisces
dant, tollitur.

II. Cum verò pisces de elemento suo seu aqua
tum participant, frigidique ac humidi existant, &
longius à natura nostra absint, frequentior quoque
rum esus chylum ac sanguinem pituitosum viscosum
generat, ut hic interdum plane albus evadat, &
nolentos, apoplexiæ ac paralyfi obnoxios reddat
certè quid pisculenta ejusmodi & exsanguis diæta
mittat, bajuli ac similis generis homines testantu
jejunii quadragesimalis tempore minus sibi viri
ad diuturnas operas robur adesse fatentur, quia
dein ad carnes iterum reditur, unde etiam his, &
que opere occupatis, ut & militantibus cibis in-
gruus est, utpote multo crassoque sanguine indi-
bus adeoque cibo etiam, qui & copiose nutriat &
discutiat. Præterea dyspnoeam ac polypos c

*Quæst. Med.
Leg. l. 5 p. 389*

*lib. de Affec.
de diæta*

*L. 1. Hæst.
princ. qu. 19
L. 2 c. 21*

*Horstius l. 4
studios. famis
p. 82*

*Deale 267.
Germ. Dec. 1
Apr. 1067 28
Pechlinus
observ. p. 93*

*Plempius l. 3
fund. p. 217*

*Græfius
Nov. Liter.
Hamb. Ann.
797. p. 314*

ruptiones renum ac nephriticos dolores pariunt, d in Carthusianis frequens est. Nec minus quod pisces evitandi iis, quibus stomachus est debilior, nituitæ redundantia, aut etiam caloris nativi defici- tia, quod senibus præsertim contingit. Deinde qui dentiis hypochondriorum ac colico dolori obnoxii ; Denique arthriticis, hydropicis, catarrhosis.

Valentini
Pandect. med.
Leg. Tom. 1
p. 533
Forestus L. 14
Obs. 16
Zacchias
Quæst. Tom. 3
Consil. 58

III. Ratione præparationis pisces alii sunt *Salisi*, ca- & sicciore, ac hyeme magis primoque vere, ac im- nis iis comedendi, qui temperamenti sunt phle- itici. *Elix* præsertim in aceto & quidem igne ma- lucido nec fumoso, qui imbecillioribus ut & feбри- ntibus conveniunt, facilius enim concoquuntur. *Asi*, quos sanis meliores statuit, atque elixis præfert

Gratarolus
de Liter. Va-
let. p. 156

Limus. Alii in sartagine frixi, qui iis tantum condu- t, qui sunt valetudine firmâ & corpore robusto. Pi-

Cens. i. obs. 84

autem humidiores & molliores & humido potif- um tempore potius assandi, oleo tamen dein & ace- ondiendi, sicut è contra duriores rectius elixantur.

Gratarolus
l. de Literat.
Valet. p. 160

minit *Plantus* piscis patinarii, qui scilicet non in aqua, in proprio jure coquebatur, pauxillo vini, sicut ho- interdum fit, in patinam prius effuso, ne aduratur, santurque hi pisces simul ac unum latus coctum est, & alterum ab igne supposito coquatur, alterâ pati- superimpositâ. Hoc verò præparationis genus non cruditatem parit. Pisces *exsiccati* ac durati, seu æ- rigidissimo, ut *Aselli*, seu omnis generis fumo con- bu admodum difficiles sunt, ac simul ut plurimum in- ves. Solent quoque pisces cum lacte aut flore ejus- a coqui, gustu quidem delicato sed alimento minus bri. Affuso enim ejusmodi lacte, utpote per se fa-

Vossius l. 4
Idolol. c. 22

corruptibili, nimia piscium humiditas in corruptio- n prona quasi sponte promoveretur, ægritudines onicæ, quin & lepra causantur. Nec quoque caseo

Avicenna l. 1
fer. 3 doct. 2
c. 7

Ee

rafo,

raso, Italarum more, pisces condiendi, od viscidit
quæ piscibus aliàs adest. Præstat eosdem cum a

Grembs *Ar.*

bor. p. 482

Sachsius *Am.*

pologr. p. 182

omphacio, succoque citri sumere, utpote quibus a
sa piscium putrilago corrigitur quasi & siccat. *Am.*
tinctus quoque pro iisdem commendatur ex Gala
pipere longo, zinzibere, pistaceis, avellanis, pas
nucleis pini, nuce moschatâ, Cardamomo, Croco

IV. Quoad assumendi modum, præstat eosdem
cibis præponere, ac initio mensæ sumere, calidos
igne adhuc ferventes, quo calore ejusmodi stomac
roborante, piscium frigiditas emendetur. Imo p
refrigerati locoque frigido ac humido per aliquot
repositi asservatique Gallicum illud proverbium, *Am.*
fait poison, confirmat, id est, qualitatem ferè dele
induunt, ac si præsertim pisces fuerint mali succi,
locis cœnosis ac stagnantibus inertes pigrique vixe

Plautus *Ass.*

car. Ass. 1

Sen. 3

symptomata causantur, quæ fungis venenatis com
succedere solent. Piscis revera nequam est, nisi rec
Nullatenus autem post laboriosum exercitiū aut qu
libet actionem fortem ac vehementem comedendi.

enim tunc temporis ingeruntur malè concoquun
ac dum distribuuntur succum generant crudum,

Villanova

nos Comm. in

Salern. c. 30

non facile in bonum sanguinem mutetur. Præ
piscium esus, quod citissime iidem corrumpantur,
quoque panis exigit, utpote qui corruptioni cibi
resistit, de quo plura tractat Lemnius. Præstat au

L. 2 occult.

Nat. Mir. c. 21

cum iisdem panem furfuraceum conjungere prop
majorem abstergendi vim, quod ipsum in usu ha

Hoffmannus

L. 2 d. med. of-

fic. c. 230 § 5

Celeberrimus quondam Craso, qui cum torâ septim
in mensa panem album comederet, die veneris, quo
suæ Ecclesiæ statutis, piscibus ipsi vescendum erat,
nem domesticum seu furfuraceum cum insigni sani
tis emolumento adhibebat. Denique piscibus quor
vinum superbibendum, juxta illud:

Defunctis vinum, sed da viventibus undam.

um enim vinum ad frigidorum ac humidorum ci-
rum concoctionem multum conferat, ac præterea
corruptione præservet, ad quam pisces propter tem-
peramentum non dissimile magis dispositi sunt,
minimo vinum ex necessitate quâdam iis superbibendū.

V. Piscium verò esui aptorum non exiguus nume-
s est, sunt tamen omnes seu marini vel pelagii, vel
cistres palustresque, vel fluviatiles. *Marini* & ex iis
mariles, quod in petris stabulentur cæteris carnis tene-
udine præstant, partim quod humiditas frigiditasque
rundem sale marino absorbeatur quasi & emendetur,
ide etiam sapor iis quidam acrior subest, ac pituitoso
more non ita abundare videntur, quàm qui in aqua
lci gignuntur, alunturque ac insipidi sunt; Partim
od motu continuo dum quærendæ alimonie aut bel-
e vitandæ causa totum mare pererrant, exerceantur,
que à mari ventis purioribus agitato, fluctuumque ver-
ribus facilè impellantur, partim etiam quod alimenti
rioris ubertas in vasto ejusmodi mari illis magis sup-
tat, quàm in fluminibus, lacubusque stagnantibus, in
ibus cœnosis alimentis pisces vivunt, lutoque com-
iscantur. Quamvis autem *littorales* alimento non ita
ro, sed maris eluvie vivant, assiduo tamen motu ite-
m dissipant, quicquid ex lutofo ejusmodi pabulo ex-
ementitii collegerunt. Ex maris speciebus præfer-
r, quod versus boream spectat, quodque non multos
t magnos fluvios excipit. Hac enim ratione salsedo-
ris ab aqua dulci non mutatur & ejusmodi maris pi-
s non ejusdem cum aliis marinis bonitatis existunt,
hoc ipsum de Ponti Euxini piscibus dudum obser-
tum est. Dein notandum pisces illos, qui marino-
m fluctuum verberibus agitantur, ut & qui in imo
ris degunt, inque specie *pelagii* audiunt, carnis du-
ris esse, adeoque difficilius concoqui ac digeri, be-
tamen nutrire.

Langius
L. 1. Ep. 60

Galenus l. 3
facilis, alim.
c. 24

VI. *Lacusfres* pisces non mali sunt, siquidem in
tes ac fluminibus irriguos lacus incolunt; *Palustre*
tem, qui aquas stagnantes sordidas, herbas radice
mali succi non raro continentes amant, limoque
modi nutriuntur nec admodum se movent, viscosâ
dam ac excrementitia humiditate abundant, facil
stomacho corrumpuntur, unde & ferè semper pe
sces ejusmodi etiam non salitos, sitis existit. Impr
verò æstare vitandi, quod tunc stagna exsiccentur, &
tum quo pisces pinguescunt, putrescat & oleat

Gratarolus
de Liter. va-
les. p. 157

VII. *Fluviatiles* vel de mari ad fluvios delati sunt
salubriores existunt, quod cursui eorū aqua contrari
tantoque meliores, quanto magis à mari elonga
Vel sunt fluminum ingentium, fundique arenosi a
xosi, rapideque fluentium, quales pisces à marinis
rum distant, imo agris commodiores ac isti sunt.
verò in fluminibus minoribus sordes locorum quor
dam excipientibus, neque admodum celeri ac vi
menti motu agitatæ versantur, non admodum salub
sunt. Pertinent huc imprimis flumina, quæ per
gnas civitates decurrunt, in quæ cum latrinæ urbis,
cella, fullonum vestes & lintea eluentium sordes, a
que immunditiæ confluant pisces putrido nutrime
utuntur ac insalubres existunt.

Gratarolus
de Liter. va-
les. p. 157

Aristoteles
1. 8 hist. Ann.
6. 30

VIII. Improbantur etiam pisces non squammosi
squammis carentes, deinde & parvi, iique tam qui c
ne magis molli sunt, quoniam hæc ipsa tenaci cui
mucori similis est, quàm qui carne sunt duriore. Et
nere autem molliori semper eligendi majores, è dur
ri verò minores. Etiam pisces senes non parum c
nis cum ætate amiserunt, indicatur autem senectus
ritie & magnitudine squammarum. Ex piscibus m
lioribus vetuli junioribus præferuntur. Nec min
pisces pinguiore reprobandur, ceu pisces in Nilo
scen

tentes tamen si suaves sunt, propter pinguedinem tamen ad sanitatem tuendam pessimi feruntur. Omnis enim pinguedo mala; piscium pessima, imprimis in his, qui fluxionibus laborant, utpote in quibus penetrantia sua seu volatilitate (est enim pinguedo non nisi volatile concentratum) principium motus suppetat ac laxat.

Alpinus l. de
med. Egypt.
c. 10

Hoffmannus
l. 5 Inft. c. 25

IX. Piscium genus maxima ex parte annis pluviiis vive vivit, quod non modo plus cibi tunc nanciscantur, verum etiam omnino humore pluvio juventur. In pluviiis autem ipsis vernaes æstivi ac autumnales tempora commodiores sunt, hyeme contra ferentiores existunt. Egrotare verò pisces putantur, cum inter multis pingues ac validos ejusdem generis pisces extenuati quot, languentibus similes & colore immutati capiuntur. Morbus autem pestilens, qualis animalium generum interdum invadit, piscibus universis ex Aristotelis & Plinii opinione incidere non videtur, saltem non tam frequenter nec tam facile ut Zachias limitat, qui pluribus præstionem hanc tractat. Interdum enim epidemica prædam inter pisces lues existit, & futuræ pestis prodromus est. In vicinia Islebiensi ante ultimam pestis invasionem pisces in piscinis ac lacu magnâ copiam perierunt, aculasque habuerunt variorum colorum, ex nigro albescentes, flavas, ac virides, sparsim per universum corpus expansas, gravemque odorem spirabant, ac nauseam prædam putredinem sapore referebant. Contraxerunt namque labem hanc pisces à maligna nebula aquas inquinante.

Aristoteles
l. 8 hist. Ann.
c. 19

l. 9 Histor.
Natur. c. 49
Quæst. med.
Leg. l. 3 p. 314

Stegmannus
in Misc. Dec.
Ann. 5 obs.
171

X. Ova piscium ovium avium tanto inferiora sunt, tanto magis harum carnes piscium carnibus præstant, æge minore proinde tum calefaciendi, tum nutriendi virtute prædita.

Gratarolus
l. de Lacerat.
valet. p. 153

CAPUT XVI.

De piscibus marinis in specie.

I.

Aldrovandus
L. 1 de Pisc.
c. 23 **A** *Carnane*, carne quidem candidissima, sed dur
sicca est, haut ingratus tamen palato, frixus
primis & omphacio aut succo mali aurantii irrorat.

Olaus Ma-
gnus *Hist.*
Sept. L. 10, c. 19 **II.** *Aniger*, maris septentrionalis Suecici piscis
bonarum & albarum carniū dulcisque saporis.

III. *Aphnja, Cobisides*. Ex spuma maris apud Bat
copiosissime generari, ubi post diuturnas siccitates
lib. 2 occult.
c. 40 tæ pluvie sequuntur, *Lemnius* sine dubio ex opin
vulgi refert, quod ipsum tamen modernæ de genera
ne æquivoca doctrinæ omnino contrariatur. Cu
latim maximisque agminibus capiuntur, suntque
Vossius *L. 4*
Idol. c. 25 les ac tenues, & exiguo pro coctione egent igne, c
culter tamen concoquuntur, humidumque ac flatu
tum alimentum, & sanguinem pituitosum putridu
suppeditant, alvumque solvunt. Præstant tamen c
Februarium, cumque ovis gravidæ.

IV. *Asellus, Oniscus*, juxta *Aldrovandum* ut & *Hau*
lib. 3 c. 1 in
Nomenclat. *num Junium* Batavum, aliquas piscium species su
Selet. Med. continet, quæ tamen *Lindano*, quoque Batavo, obser
lib. XI. § 4 te toto genere à se invicem distinguuntur. nomen ipsi
p. 89 à colore asinorum cinereo sic impositum. Primam
rò minimamque speciem dictis Autoribus confi
Asellus mollis, à splendore argenteo, Belgis, cum ad
parvulus est, *Molen-Aer*, cum verò justæ magnitudi
VVistling dictus, qui è genere asellorum mollissimu
mnium est. Alterius generis est Asellus minor, n
cum adolevit *Schelvisch*. Tertium genus & maximu
est, quod *Junio* Asellus simpliciter nuncupatur, & *C*
jovius audit, quando adolevit. Etiam *Laberdannus* ex
lorum classe est, & in Gallia piscis frequentissimus, q

igum vocant, & Afello congener à *Jonstano* statui- *Synagmat.*
part. dist.
odem tamen mollior est. Cæteris autem ad or-

Alphabeticum sepositis, de afello nostro, qui are-
Stockfish audit, agam. Capitur hic circa Bergas
egix, Januario mense recensque carne candidâ
bili est, tumque facile excoquitur, bonumque ali-
um suppeditat. Arefactus autem osseam duritiem
duit, carnemque crassiorē habet, ac difficilius
quitur, adeo ut interdum post aliquot dies seu vo-
ejiciatur, seu cum facibus alvinis frustra adhuc
prodeant. Egregie autem fustibus prius mal-
e verberandus, (hinc enim nomen Germanicum)
iendus ac macerandus, quam pareretur coquatur-
ec ingratus dein gustui aut difficilis coctionis exi-
butyro innatet. Paratur etiam cum cæpis, zin-
, pipere & croco. Qui verò cum oleo & sinapi
itur, ventriculum non raro subvertit, certè à de-
tali non concoquitur. Optimus autem eundem
randi modus Bremensium est, scilicet ut in buty-
si mollescat, addito pauxillo piperis.

Aurata Belgis *Cyprini marini* audiunt, ac inter re-
pisces singulari saporis gratiâ pollent. Quoad
candorem soliditatem ac teneritudinem cum ha-
sferè conveniunt, unde & facile digeruntur, bo-
ne nutrimentum præbent. De vario præparandi
diendi modo pluribus *Aldrovandus* agit. Laudan- *lib. 1. c. 15*
tem quæ hyeme capiuntur, quæque in mari de-
nediterraneo. Quas *Lucrini* lacus suppeditabat
iale imprimis commendantur. Dantur quoque *Xen. Epig. 90*
e fluviatiles in Pado circa Ferrariam, quæ huc non
ent.

Balanis *Galenus* saporem ingratum ac mucosum,
n verò salsam adscribit; Sunt tamen qui cubitis
ta minores in ciborum classem referri posse ar-
ur.

VII. *Blennius* in algosis cœnosisque littoribus de-
atque à segnitie nomen obtinuit. Non multum ei
circumvagatur, unde & caro ejusdem mollior est
glutinosa, concoctu difficilis, malique succi, & non
necessitatis tempore in cibum sumenda. Multo au-
tem sale condiendus piscis, siquidem saporem ei conc-
tum iveris.

Selest. Med.

sect. XI. § 58

209

49 c. 7

4. 4. Idol. c. 27

Lemnius l. 4

Oss. c. 2

VIII. *Cabeljevus*, sic enim cum *Lindano ovum* *aren*
convenit, ex asellorum classe est, ceu supra dictum.
nior adhuc Hollandis *Bolk* audit. *Plinius* ex opin-
posit Bacchum vocat. Lævore tamen magis per-
tus, cuteque molli nec squamosa est. Capitur at-
non in Oceani faucibus, sed in alto longeque re-
mari, & quidem septentrionali tantum. Sub can-
laribus in foro comestibulum non tolerandus, quon-
iam tunc pinguior est, ac putredini opportunior, quam
que citò fervore cœli consequitur. Facillimè autem
bres accersit.

Aldrovandus

4. 3 c. 34

IX. *Casulus*, *Hinnulus*, carne non solum valde
ac viscida, quam ventriculus vix conficit, sed
etiam redolet.

c. 41

X. *Centrine*, carnem habet substantiæ valde den-
ut vix alius piscis eandem duriores habeat, quæ
per viscosa glutinosa, ac gravis virosique odoris

4. 2 c. 94

XI. *Colias* seu *Lacerus* palato minus sapit, caro
arida, acrior & mordax est, succique deterioris, qui
alvo non facile excernatur.

4. 3 c. 35

XIII. *Congrus* apud veteres Græcos modernis
Hispanos magno in pretio habetur, apud Britanno-
rum pusilli æstimantur, qui elixi convolvuntur ac e-
duntur, cumque aceto & sinapi sumuntur. Qui
autem stomacho grati existant, durioris tamen
habentur, & exigui nutrimenti.

XIV. *Encrasicholi*, *Sardella*, in locum gari apud
su

accesserunt, aphujæ autem gentis est, ac ab *Aristotele* l. 6 hist. an. c. 15
 1 graules nominantur. *Scaliger* ad genus halecum pu- Exerc. 226 de
 llorum refert. Saliuntur capite truncato, ablato felle, subl. 5
 olisque exponuntur, donec caro dissoluta fuerit. Opti- Aldrovandus
 um remedium sunt ad appetitum dejectum excitan- l. 2 c. 33
 um, pituitam crassam in stomacho attenuandam, al- Vossius l. 4
 umque irritandam, ac venerem stimulantem. Carni- Idol. c. 25
 is etiam præsertim vitulinis adduntur. Comedun-
 tur quoque crudi in sartagine cum oleo vel butyro frixi;
 nec non fumo siccati.

XV. *Galeus*, carnem habet præduram excrementi-
 am ingratique saporis, nec absque acri condimento Aldrovandus
 et alliato sumendus. *Galeus Acanthias*, præterquam l. 3 c. 32
 quod etiam carnem duriorē habeat, insipidus quoque est.

XVI. *Glancus* ad Galeos pertinet, à colore sic dictus,
 qui ex albo cæruleus est, magnus & interdum tricubi- Aristoteles
 lis existit. Inter pisces carnis durioris recensetur, ac l. 3 hist. an. c. 16
 non minus bonus est, quando est gravida, quam cum
 non existit. Bene autem nutrit, ac *Plinius* copiam
 lactis mulieribus facere asserit, de quo quamvis dubi-
 tari possit, quod piscibus ejusmodi nutriendi vis, sine
 sua copia lactis esse non possit, data non sit, defenditur
 nomen à *Vossio*. l. 4 Idol. c. 40

XVII. *Gobergus*, durissimam carnem habet, ac fuste-
 rius contundendus.

XVIII. *Gobius marinus* seu *Tobias*, quanto in pretio
 pud veteres exstiterit, locus *Martialis* docet Xen. m. 85

In Venetis sint lauta licet convivium terris

Principium cœnæ Gobius esse solet.

Quod verò quidam ex illo *Juvenalis*: Sat. XL v. 97

Ne nullum cupias cum sit tibi Gobio tantum

In oculis,

nil minus pretii piscem venditent, id longe
 liter explicat *Aldrovandus*, poetam scilicet suadere, ut l. 1 c. 20

si quis delicatum piscem desideret, nec tamen in-
mosus sit, ut mullum emere queat, is gobium t-
petat, sextuplo minorem mullo, adeoque ut pre-
latus tamen sapore & bonitate inferiorem.

enim persuavis est, pinguique teneritudine del-
facilis digestionis ac boni succi. Assus in dysen-
tericiis ac tenesmo prodest. Præstat verò qu-
saxa aut in arenosis littoribus, vel quoque alto m-
vit, quam qui circa ostia fluviorum, aut in pal-
marinis locisque cœnosis degit utpote deteriori
piscis similes conditionis. Deinde quoque cand-
gris gratiores sunt, & flavescentes substantiâ ex-

Gratarolus rariore, succum autem suppeditant tenuiorem
de Ester. gis alunt. Virides vel nigri deterrimi.
vales p. 158

XIX. *Harengus*. Neque enim veterum haleci-

men pisci huic competit, utpote quod gari quodda-

tium, seu muria conditaneæ genus erat, uti pc-

drovandam pluribus ostendit *Neueranzius*. Vete-

enim ignotus fuit, quibus exigua maris septentri-

notitia erat. Nobis piscis est nobilissimus, qui

sibi singulare vendicat, quod paratus cuique cibi

nec aquâ, nec igne, nec butyro, nec ullo alio condi-

to, nullisque aromatum officinis, ac quæsitis sapa-

blandimentis opus habeat, solaque ingenitâ suavit-

commendet, in quem natura cunctas dotes conti-

visa, quas aliis piscibus sigillatim concessit, unde &

becæ aliisque in locis coronati in picturis conspici-

tur. Carnem autem habent albam ac friabilem, &

lis digestionis, quam etiam adjuvant. Præterea pi-

tam detergent, & alvum humiditate suâ movent, n-

rus certè in Harengorum bonitate prædicanda lat-

tus *Neueranzius* est. Et *Tulpius* Amstelodami nunqu-

Medicorum messem magis sterilem refert, quam

horum adventum & comestiones. Experimentiâq-

d. 2 c. 10

de Haren-

80 o. II.

Vossius L. 4

Idol. c. 2

Timæus

congl. Diat.

p. 119.

L. 1 obs. 24

re constat, cum primi haleces à piscatoribus in copia locos maritimos deferuntur, venenatam auram penitusque ipsam sensim evanescere. In peste tamen non magis contrarium observatum, quæ sub halecum ventum magis increvit, multis, qui eosdem comederant, intra 24 horas contagio infectis, quod ad locorum & temporum diversitatem non incommode referunt. De agris quibusdam particularibus, ut febricitantibus ac hydropicis nil quicquam dicam, quos ab ære & concessu halecis usu morbos sæpius abegisse vulgus notum. Est tamen & quædam eorum differentia, & magnitudo adeo variat, ut in Scotia, ac nullis oris Norwegicis capti duplo majores Flandris stant, multo tamen duriores, strigosiores, avidique exsuccis sint, plebeiis aliisque qui valide exercentur inveniendi, Omnium optimi Flandrici, qui quotannis ab Hollandis Seelandisque in mari Anglico ac littore ætus Eboracensis circa Scarbarough usque ad Taxis ostium capiuntur, & vulgò *der Flämische Hering* vocantur, quoniam Flandri primam piscandis ac condiendis haren- gis famam sibi compararunt, quod mercimonium dein vententibus se rerum fatis, ad Hollandos, quosque devenit. Capiuntur autem tantâ copiam, ut multitudine extrahi nequeant, gregatim adnantes, cum lumen piscatorum super aquas vident, ex adore verò à piscatoribus deprehenduntur. Nocturni ventribus versus summum æquor obversis in alucent & sæpe tam vehementer ut mare fulgurantur. Captura ipsa instituitur die 24 Junii stylove- qui Divo Johanni sacer est, idque autoritate publicâ quod tum demum ad justam magnitudinem adolevit. Qui ante illud tempus sub nomine *Grass-Hering* vocantur, de apportantur, vel quoque à die 24 Junii stylo capiuntur, virgineique seu vulgò *Märgens-Hering*

*Buttendorp
Colleg. in
Schröd.*

*Dimerbri-
kiius L. 2 de
pest. p. 185*

*Sennertus in
paralipomenis
p. 149*

*Neuerburgius
c. 12 p. 59*

audiunt genuini non sunt, utpote minores tene-
que. Dicti verò harengi die 24 Junii stylo veter
in ipso mari statim exenterantur, saleque copios
sperguntur. Recentissimi autem saliantur, ne qu
xæ aëris injuria contrahant, ac quo salis vis alt
netret, in eodem diligentissime versantur, vannisq
brojactatu volutantur, donec pl. ne flavescant, qui
ne redduntur etiam magis compactiles. Tardic
rò aut negligentioris condituræ signa sunt, si c
re gi in muriaticis ruffescat, vel hi ipsi dissoluti
jam marcescant. In mari ita conditi simul ac
cum illum, unde naves solverant, delati sunt, i
lustrantur, ac sale consperguntur, idque in loco
co, quod *Verpacquen* vocant, ubi quoque censores
qui vā à inutilia & harengos corruptos à cæteri

Tulpius l. 2
Obj. 24

rant. Ex lege autem publica apud Batavos i
ante decimum à salitura diem harengos venum
nere concessum. Tum enim à sale illam coloris
tionem & saporis maturitatem adepti videntur.
gicis his succedunt, qui circa Bergas in Norweg
dein in Jütlandia ac Scania capiuntur, & *Sandse
ringe* adhuc hodie vocantur. Bergis quidem qu
runtur Flandricis majores sunt, quique Drunthe
Norwegia saliantur, cum optimis Flandricis inte
contendunt, magis quoque durabiles existunt i
asservari. Circa Scaniam autem & præcipue Fa
boam maxima olim earundem captura fuit, qu
fidem pene excederet, simplici enim manus offic
piébantur. Anno verò 1537 consueta Scaniæ littor
rengi declinarunt, Norwegiamque aliquamdiu ce
serunt, inde verò ad Scotiæ Angliæque littora.

Id. p. 77

Id. p. 8

tamen in mari mediterraneo Harengi nascuntur
quidem *Belonius* affirmat, formæ enim cum Th
ac Sardellis similitudine sine dubio deceptus fuit.

me

ntur Harengi partim recentes ac mŕia conditi,
ſi ultra ſatietatem aſſumpti ſtomacho cruditates
t. Vitandi verò annui & jam flaveſcentes, ac
pinam dorſi ruſſeſcentes, quoniam in invetera-
modi pinguedo alià ſtenerrima jam ranceſcit, mu-
carnem in ſe delicatam jam diſſolvit, frequentius-
me ti ſcorbutum cauſantur. Deinde aſſantur ſu-
ticulam, cum butyro tamen probe irrigati, ut
luxurians magis abſumatur. Ad ſalfuginem
deponendam in aqua prius macerantur, quam-
verum fatear, haleceſejuſmodi ſalfugine ſua exu-
icillimè digerantur. Friguntur quoque in ſar-
cum butyro & oleo, quo pacto tamen viſcoſo-
dunt, nec ita commodi exiſtunt. Aſſus ejus-
arenguſ elixo difficilius digeritur, quod & ru-
dorofi ex ventriculo confirmant, ad quos etiam
ndos & ſegniorẽ guſtum ſimul excitandum,
napi comeditur. Quidam vinum ſuperbibunt,
uidem ad palatum ſapit, præſtaret tamen ſitim
eſtione ejusmodi enatam, cereviſia reſtinguere,
rimonia ſaliſ vino diluta, viſcera facile inflam-
Refrigeratuſ autem ab aſſatura harenguſ rejici-
ximè ſi calens ac opertuſ loco frigido & humi-
not dieſ reponatur. Parantur etiam ex Haren-
onia, videlicet ex carne à ſpinis penitus liberata,
r conſciſſa, cumque pomis paulò copioſioribuſ
latum conſectiſ mixta, addito cepæ momento,
ac aceti modico, quo obſonio ignavum ac mar-
em ventriculum mirè excitari obſervatuſ. *New-*
oſtreas artificialeſ ſequentem in modum paran-
et. Recentium ſcilicet grandiorum Harengo-
alto lacte prægnanteſ genitaleſ meatuſ hyeme,
im venere contabeſcant, & extenuentur, in fru-
cantur, ſerventique vino ac butyro immittun-
tur

*Id. p. 70**Id. p. 47**p. 65. 68*

tur, & sale pipere, zinzibere macere, ad modum
rum condiuntur, ac super craticula in ostrearum
dein ferveſcunt.

XX. Nunc ad harengos infumatos ſeu paſſo
Bücklinge vocant, à Guilielmo quodam Beukelio
tore Bierſlitenſi, qui Flandris ſuis hunc parand
primus monſtravit, & anno 1347 diem obiit. I
tur verò præ cæteris Harengi in Anglia infumu
gò *Engliſche Bücklinge*, dein in vicinia urbis En
capti, fumoque indurati *Strand Bücklinge*. Mac
harengi per aliquot horas muriâ carniū porci
dum oculorum in illis color mutetur, ſuſper
dein in caminis, ac intra paucos dies fumo ita in
tur, ut toto anno incorrupti permaneant. Eligi
tem harengi grandiores ac lætiores, ultimâ hye
viſſimè capti, & ante ſalituram exenterandi, ne
humor carnem aliàs ſuaviffimam, ventri præſe
cinam amarore inficiat, vel recrementa in veni
manentia tetrum ſaporem communicent. In ſuff
tione verò ipſa cavendum, ne vel properata ni
ac Harengi nimio calore corrumpantur, vel læ
ac diu intermiſſo fumo putrefiant. Dein ne lig
trida in fumandis adhibeantur, adeoque putri
ſapor, ſanitati maximè noxius concilietur. Ne
longius ſuffumigatio protrahenda, ne harengi ſu
ingenito plane abſumpto dureſcant, coloris ſuri
ſque ac ſaporis ingrati evadant. Quamvis aut
fumati ſic harengi novelli optimum alimentum
beant, ac ſalmonem interdum guſtu mentiantur
quentior tamen eorum comeſtio bilioſos & adul
mores gignit, ac ſanguinem depravat; Quo vet
certè eo duriores quoque & concoctu magis d
ac interdum lignei. Imprimis cenſuram hanc
runt illi harengi, qui à ſaſamentariis in vili cor

a & jam vetustefcentes infumantur, ut diutius p-
ient ac vendi possint, utpote quos vetustior salura
corrupt.

XXI. *Harengus Bobmicus* piscis soli Sueciæ vernacu- Neucranzius
p. 19
carne candidâ ac tenerâ, Harengoque magis fria-
ac ficiore. Salitus magis exsuccus est, nec ad Ha-
ros accedit.

XXII. *Hippurus* veterum, *Rondeletio* is piscis est, qui Aldrovandus
l. 3 c. 17
Vossius l. 4
Idol. c. 27
anis apud quos frequentissimus *Lampago* appellatur,
qui scilicet suavique carne sed duriore,

XXIII. *Laberdanus* ex asellorum classe est, utpote Jonstonus
Synag. part.
Dias.
inveteratus, ac falsugine abluta nova iterum aqua
la elixus; Non tamen æque salubris videtur. In
riorem Germaniam per Rhenum fluvium devectus
si piscis nuncupatur.

XXIV. *Liparis* à pinguedine nomen habet, quæ etiam Aldrovandus
l. 3 c. 13
cute tanta est, ut carnis loco esse videatur, unde &
is asservatus totus in oleum abit, & comestus succo
modi pingui ventriculum evertit, alvumque lubri-

Sale tamen conditus non ingrati saporis, Haren-
ne nostro similis evadit, sic enim superfluous humor Vossius l. 4
Idol. c. 31
imitur.

XV. *Lyra* carnis dicitur duræ & siccæ suavis tamen.

XXVI. *Manatus* piscis est Indiæ occidentalis, cujus Id. c. 25
Id. c. 32
vitulinam carnem exacte refert, si concidatur ac
tur, longissimo tamen tempore incorrupta manet;
da si coquatur tota in pinguedinem abit, quæ ve-
te non fit rancida, nec mali saporis, quâque ova in
gine friguntur.

XXVII. *Melanurus* seu *Ophthalmia* parvus piscis est,
acho gratus, quique facile digeratur, succumq; pro-
ppeditet, bene nutriat, nec difficulter excernatur.

XXVIII. *Mercula* carne tenerâ ac molli, quæ facile Aldrovandus
l. 1 c. 6
oquatur, bonumque sanguinem generet, nec valde
excre-

excrementitium, unde & ægrotis ac febricitantibus venit, magis tamen elixa. *Trallianus* epilepticis que commendat.

XXIX. *Millenarii* saporis non ingrati sunt ac nutriunt.

l. de hareng. p. 10 XXX. *Mæna* à *Theodoro Gaza* pro harengis habetur, qui tamen refutatur à *Newcranzio*. Sunt autem sciculi minuti ac foetentes, illo imprimis temporis foemina foetu impleri incipit, & deterrimum cibum peditant. *Martialis* inutiles vocat, atque hirci quod illis tribuit, sic enim legenda est urcei vox, quod contrarium hic sentiat doctissimus *Vossius*. Quae ex *Lipara* veniebant, meliores erant & in cibum commendantur. Ejusdemque generis sunt *Italicæ Grasarolo*, etiam cum utero graves sunt adeo la Magis probantur in sartagine frixæ quàm elixæ ratur quoque ex visceribus horum pisculorum conditis certum liquaminis genus, cujus quamvis vilioris mentionem faciat *Persius*, *Plinius* tamen diffimum vocat.

Jonstonus Synag. part. Diar. XXXI. *Morhua*, seu *Molva*, cum coquitur condit glutinosissima, quæ farinam aquâ dilutam, vcharum solutum refert.

XXXII. *Mullus* seu *Barbus marinus*, Belgis *See* quod inter littorales omnibus palmam præripiat. to autem quondam in pretio apud Romanos fuerat quam ingenti sæpe pecuniâ, à *Vossio* ad 180 imo 200 renos Belgicos computatâ, redemptus, ex *Plinio*, *Juv. 4. v. 15* & *Seneca* apparet, quin & hic ipse cerimonias in dendo ac apparando nullo adhiberi solitas, proficere censet, ut adeo rectè *Galenus* hunc piscem tantum cibo voluptuario æstimari scribat, quo & illud per quod eundem vasis aureis in mensas deferrent, *l. 2. Epigr. 43* gemmæ illigarentur, quæ vasa chrysendeta *Martii*

Laudatissimi olim prope rupes Herculeas capie-
ur, hodie eosdem mare Tyrrhenum suppeditat, ut
omanum, quo longius tamen à littore capiuntur,
nque & purum mare incolunt, adeoque bonis ali-
tis vescuntur, eò præstantiores sunt, cujus indicati-
olor corporis rubicundus, fulgurque igneus ac au-
. Præferuntur etiam vulgò majores, fortè quod
ra capita & ampliora jecinora ad varia pulmenta
lienda iisdem adsint, de quibus latius *Aldrovandus*
ssius. Deinde recentes, ita ut in comesturi quasi
n expirent. Cæterum nulli caro durior est, fria-
tamen, quæ crassiolem quidem succum suppeditet,
actè corrumpatur, si tamen probe digesta fuerit,
alat. Si assatur alvum adstringit, inque fluxu alvi,
tico vulgò dicto imprimis prodest. Commenda-
t in cibum stomachicis hydropicisque, ut & tempo-
stis. Noxius autem statuitur illis, qui hæmorrhoi-
liasque sanguinis excretiones patiuntur, ut & qui-
rius hebetior, præterea in viris venerem extin-
si vivus in vino fuerit suffocatus, hocque in potu
editatum, & in foeminis naturali quâdam vi men-
resistit, adeoque & conceptionem inhibet. Bi-
etiam vini tædium inducit, si quoque, ceu dictum,
no suffocetur & hoc bibendum propinetur.

XXXIII. *Muræna*, apud Romanos jam in maximis
is habebantur, Siculæ imprimis, adeo ut Licinio-
quædam familia cognomen inde duceret, & præ-
murænarum vivaria construerentur, ceu latius hæc
sius. Tria autem earundem genera recensent
naximæ scilicet, quæ in solo lacu Colbacensi, nec
et totam Germaniam annuatim circa Festum Na-
rum solummodo capiuntur, carnemque habent
lem saporis jucundi, facilis concoctionis bonique
nenti. Medium genus est paulo minus, inque

Gg

flumi-

L. 1. c. 1

Gratarolus
l. de Lit. va.
let. p. 159

L. 2 Saturni.

c. 11
Timæus
Consil. Diat.
p. 1121

fluminibus ac rivulis passim capitur. Tertium genus minimum est, inque aquis stagnantibus degit, saporis-que non ingrati existit, quas tamen murænas rectius *Harengos lacustres* appellaveris, ceu quos primo intuitu referunt, ac nullâ ne minimâ quidem veterum murænas cognatione attingant, & ratione loci, namque lacus tantum incolunt, suspectæ bonitatis sint. Com-
 mendantur autem præsertim prægnantes, cujus etiam jam apud *Horatium* testimonium, ubi muræna deterior post partum carne futurâ pronuntiatur. Fabula verò est murænas omnes foeminas esse, ac in terram exire, ut è serpentibus ac viperis concipiant, ceu istud pluribus exponunt *Aldrovandus* ac *Vossius*. Carne sunt inter duram & mollem mediocri, concoquuntur tamen difficulter, cruditatesque & inflationes causantur. Ex ju-
 re piperis comestæ nephriticis, leprosis ac scabiosis com-
 mendantur.

Neucranzius
L. de Hareng.
 p. 22

L. 2 Sat. 8

L. 3 c. 27
L. 4 Idol. c. 16

Aldrovandus
L. 3 c. 36

XXXIV. *Mustelus lavis* carnem duriorē habet ac insuavem, editurque elixus ex alliato. Similis qualitatis quoque est *Galeus Asterias* sive stellatus ob albas maculas, quibus insignitur. Non autem mustela cum mustelo confundenda.

Vossius L. 4
Idol. c. 29

XXXV. *Orfus* carnis duræ est, concoctu difficilis, succi crassi ac salsi, quæ tamen si diutius coquatur, dulcior evadit. Quanto in pretio olim fuerit inde apparet, quod Dei sacerdos cognominaretur.

Aldrovandus
L. 3 c. 46

Vossius L. 4
Idol. c. 51

XXXVI. *Pastinaca marina*, quibusdam pro venenata habetur, quod radio suo tanquam sagitta feriat, unde & Belgicum ipsi nomen. Ulyssem hasta interemptum, quæ pro aculeo radium pastinacæ habuerit, auctores fide digni referunt. Verum, quamvis radius foris venenatus sit, (de quo tamen dubito) eo tamen rectè pastinacam citra noxam comedi posse vulgus docet, quod sub aliorum piscium inopia eandem in cibum ad-

libet. Editur autem ex aceto elixa & farina consper-
sa frigitur, caroque est mollis glutinosa, crassa, ferinum
quid resipit, insuavis malique succi.

XXXVII. *Pavo* à colorum varietate sic dictus piscis, Aldroandus
l. 1 c. 4
Belonio *turdus* audit. Caro ipsi cum lentore quodam
mollis est, assaturque in craticula ac aceto, vel mali au-
rausti succo conspergitur.

XXXVIII. *Pecten* sic dicitur, quod spinis iis, quæ
denti pinnam constituunt, interciditur. Carne est re-
nera, friabili, concoctu facili, bonique succi, quæ ipsis
quoque valetudinariis in cibum dari possit. Id. l. 2 c. 17

XXXIX. *Raja* carnem habet duriores ac siccio- Id. l. 3 c. 48
res, concoctu difficilem paucique ac deterioris alimen-
ti, non raro ac si quis pallium elixum comedat. Hyeme
vero non ita duræ sunt, nec ita graviter olere dicun-
tur. Longa etiam vectura tenerescunt, & quo diutius
servantur eo magis odor ferinus, marinusque fœtor eva-
nescunt. *Oxyrinchis* majoribus vulnera primum in Id. l. 3 c. 58
læribus infliguntur, quo citius ac melius exsiccentur,
tum sile condiuntur, inque fumo vel Sole exsiccantur.
Dum verò incorrupta manet, partim ob substantiam
carnis viscidam & glutinosam, partim ob humidum ex-
crementitium, putredinis fomentum, à Sole absumptum.

XL. *Rana marina*, carne quidem molli sed mucosa, Id. l. 3 c. 64
excrementitia ferinique ac insuavis saporis sunt, virus
resipit, malique succi existunt.

XLI. *Rhombus* omnium locorum temporumque pi- Id. l. 2 c. 48
scis est, & apud veteres inter delicatissimos cibos rela-
tus, seu hoc ex variis apud *Horatium*, *Juvenalem* ac *Per-* l. 1 serm. sat. 2
Sat. 1. 2
Sat. XI. v. 21
Sat. IV. v.
39. Satyr. VI.
v. 23
sibus videre est. Sunt autem duorum generum alii
aculeati alii læves. Aculeati & præsertim grandiores
carnis sunt durioris. Læves verò pulpam habent can-
dam, & pressò quodam humore succulentam, ac mo-
do in ventriculi digestionem partes superflue copiosissi-

SECT. II. CAP. XVI.

Grandioribus

222

Vossius l. 4
Idol. c. 27

mè secretæ fuerint, bene nutrientem. verò non eadem est salubritas, nec sapor idem ac junioribus, de quibus præcipuè capiendum, quod in verbum abiit: Nihil ad Rhombum. Lento autem piscis coquendus, aliàs facillimè disrumpitur. Quod appetitus paulum dejectior iis magis convenit in tostus, vel etiam cum vino & garo frixus.

Aldrovandus
l. 2 c. 49

XLII. *Sandilz*, Britannici seu septentrionalis piscis est, sic dictus quasi anguille arenam subien-
piosè autem capitur, & sapidus satis est, pauperum necessitatibus tantum succurrens.

Vossius l. 4
c. 27

Aldrovandus
l. 2 c. 56

XLIII. *Sargus* mullum semper comitatur, busdam inter delicatos pisces reponitur, qui nutriat, quidam tamen difficulter concoqui.

XLIV. *Saurus* à plurimis Græcorum inter pro Latinorum lacerto habetur sed perperam cen supradictum, Græcorum colias est.

l. 9 c. 17

l. 1 c. 2

Ovidius in
halcut.

44 Idol. c. 24

Macrobius
l. 2 Sat. c. 12

XLV. *Scarus*, saporis gratiâ ac salubri-
scium inferior est, tantæ quondam præ-
tus, ut non hominum tantum sed & De-
gnus censeretur, certè *Plinii* tempore pi-
pisces ipsi assignatus, unde & *Galenus*
Aldrovandus eundem primo loco rece-
tem dicitur ruminare, herbisque vese-
Mari Carpathio maximè frequens, ite-
ignotus erat, ut nec nomen latinum
Neque enim in lege *Numæ Pomp*
dem fieri potuisse, ceu quidam sta-
Tiberii demum Imperatoris æv-
variis navibus adve-
tus in mare
& suavis,
vum f
dend

Visceribus bonus est, cætera vile sapit.

cinora in famosa Vitellii Imperatoris patina veluti in-
r lautissimos cibos numerantur.

Martialis
Xen. m. 81
Suetonius
in vit.

XLVI. *Schelvissus*, ex Afellorum adultiorum nulla-

nus verò mugilum classe est, ceu supra dictum, *Plinius* *Nomencl. l. 4*
Marium vocat, uti quidem *Hadrianus Junius*, *Vossius* ac *Idol. c. 27 l. 3*
drovandus explicant. Schelvissi nomen autoritate *Lin-* *c. 2*
ni retineo, qui & idem piscem hunc à callaria *Plinii* *sc. R. XI. § 88.*
versum statuit, rationibus non contemnendis. Non *§ 9. 32*

rò sic dicitur à Scaldi fluvio prope Antwerpiam in
mare se exonerante, in cujusque ostiis hamo reti-
usque subducitur, namque & in Albis ostio etiam ca-
tur. Sed potius à squammis vulgò *Schollen*, quibus
ensius contactus obductusque, quæq; ante elixationem
altro deradendæ ac desquammandæ. Carne autem
andida ac friabili est, nec mali succi. Torreri recu-
t, eaque propter elixantur tantum aquâ purâ adjecto
le, dein verò ex butyro fervido comeditur. In Hol-
ndia sinapi addunt. Ad Schelvissos hos etiam piscis
isob dictus pertinet, Oceani Orientalis incola, uti
chelvissus Occidentalis, hoc tamen tenerior & minor.

Lemnius
l. 4 c. c. 2

XLVII. *Scolopax* piscis est formæ admodum raræ
peregrinæ, nullique congener, rostrum enim præ-
egum proboscidis instar habet, succi tamen boni est
facilis concoctionis.

Aldrovandus
l. 3 c. 13

XLVIII. *Scombrus*, carne est crassa, viscosa ventri-
lo gravi concoctuque difficili ac valde excrementi-
unde & non nisi juvenibus robustis convenit, &
idem cum embammatis crassum viscosumque eorū
emendantibus. Apud veteres quam maximè
ebantur, interque salitos optimi erant. Recentes
Craticula assantur, pinguiiores autem sunt verno tem-
pe, quo & Venetiis in deliciis habentur, quamvis Ro-
propter innatam quandam siccitatem ignobiles

Id. l. 3 c. 13

Xenocr. Ep. 99

Plinius l. 31

c. 9

sint. Parabatur olim ex eorundem adhuc sp̃i
partibus garum, quod *Martialis* munera cara
Erat autem *garum* liquoris condimentarii vald
siti genus, primum ex pisce, quem Græci ga
pellabant, postea verb ex aliorum piscium h
scombri intestinis cæterisque quæ alias abjectene
sale maceratis confectum, ut sit quasi illa putref
sanies gentibus quibusdam ita nobilitata, ut
unguenta, liquor alius nullus in majori pretio es
cabantur autem in eodem pisce s ad gulæ delict
apud Turcas Constantinopoli adhuc viget, a
autem desit, successeruntque in locum ejusde
sicholi, de quibus supra. Gari vitium *halec* erat
loco dictum, imperfecta scilicet nec colata fæ

Aldrovandus
l. 2 c. 35

XLIX. *Scorpius*, sic dicitur, quod aculeo
in capite ac tergo armatus sit, qualem scorpius
in cauda habet. Piscis est non omnino in cfb
gendus imprimis si hyeme locis saxosis, aut pt
capiatur. Qui autem in locis cœnosis versantur
res sunt ac pejores. Caro quamvis nonnulli
videatur, tenerior tamen redditur si mortuus pi
tius asservetur, nec subinde ac captus est edati
terea si cum aqua & oleo aromatibusque elixi
or imprimis, parvi autem utpote teneriore
assandi.

Ceslin. de h. 2
f. 8Aldrovandus
l. 2 c. 43

L. *Solea*, *Lippularia*, quamvis apud *Plantarum*
distinguantur, ubi Olympio villicus ad forum
ut soleas ac lingulas petat. Piscis est sapor
simi, unde & quibusdam *perdix marina* audit,
rò simul durior ac solidior est. Nec enim fa
rumpitur, nec longâ vecturâ putrescit, imo n
salubrior evadit, facile tamen concoquitur, ne
dum excrementitia est, succumque gignit me
copiosum ac bene nutrientem, unde & *Galenus*

efectu eandem substituit, ac à *Salernitanis* inter
lubres, sub *Saxaulis* nomine refertur vulgoque
tribus præscribitur.

Culpa. Carne est omnium durissima, quæ nisi
ius verberetur coqui nequeat.

Jonstonus
Syntag. part.
Diat.

Libanus carnem habet crassam & viscosam, quæ
asus ac molestas eructationes causatur. Imus

Aldrovandus
l. 3 c. 18

inter celebratur, quod cæteris partibus pin-
ore melior ac tenerior; Cæterum ventriculo
asert, uti è contra carnes eorum pinguedine
quamvis non adeo bene sapiant, ventriculo ta-

ita nocent. Æstate ab asilo, vesparum gene-
r, ideoque tum pejor. Quo ætate minor eo
quoque, ubi verò majores evaserunt, in cetaceis

Marthiolus
in Disc. l. 2
c. 30

tur. Salitus non salito præfertur, omatori-
ant, de cujus salsamenti contra venena ac im-
peræ morsum, vi pluribus agit *Zacutus*. De
legendus *Marthiolus*.

l. 5 Histor.

Tinca marina, carnem quidem habet mollem
acile concoquatur friabilis tamen non est, &
nitida, cumque præterea suavis non sit, exiguo
pretio est, ac plebeiis relinquitur, elixus verò
ratus palato, ac frixus aut assus est.

princ. qu. 2
Aldrovandus
l. 2 c. 9

Torpedo quamvis Venetiis in foro piscario ex
præfecti sanitatis non vendatur, carnemque
mollem ac fungosam habeat, è ciborum ta-
ciorum classe excludi nequit, imprimis cum
rnem hanc per ventrem subeuntem, nec con-
icilem & mediocriter nutrientem asserat.

Id. l. 3 c. 45

l. 3 alim.

Murdus, jam *Plinii* ævo inter saxatiles nobilis
te mollem teneram ac friabilem carnem ha-

Aldrovandus
l. 1 c. 3

facilis concoctu succiq; boni, nec excremen-
Cibus ægrotantibus valetudinariis optimus,

lib. 8

Trallianus prisanam marinam appellat, ac
commendat.

Aldrovandus
L 2 c. 31

LVI. *Uranoscopus*, *Callionymus*, piscis est cute intra caput ac medios inter oculos habens; grave sique odoris, in cibum forte non nisi plebi & *Hippocrates* tamen in morbis à pituita crassa ort ejusdem commendat.

Aldrovandus
L 3 c. 21
Vossius L 4
Idel, c. 24

LVII. *Xyphias*, *Gladus* ad marinos quoque p quamvis eundem anno 1685 in Danubio haut pro morra, ubi Nosocomii castrensis Brunsvigo Luigi Medicum tunc agebam, captum conspexeri admodum magnum. In dorso instar suis adipem unde & caro ejusdem præpinguis, concoctu difficilis ac nauseabunda, malique succi, quæ m que condimento acriori aut etiam vini annosi ti conjunctione assumi possit, Juniores verò ten ac sapidiore, quos forte *Jovius* intellexit, cum bonitate & pretio sturionibus æqualem pronu quamvis & dicti juniores non æque salubres mensis autem plane removendi, cum æstate que asilo agitentur, quale quid etiam de Thunno mo

Cent. 1 Ep. 51

De piscatura piscis hujus pluribus agit *Thom. Bart.*

Aldrovandus
L 3 c. 39

LVIII. *Vulpecula marina* gravem ferinumque o dum comeditur edit, ut vulpem terrestrem co videaris, unde & caro ejus dura concoctu diffi virosa est.

Id. L 3 c. 43

LIX. *Zygoena* piscis est cetaceus, ac ad mag nem cetorum interdum excrefcit, carne verò e insuavi, odoris ferini, mucosa, excrementitia, u succi, unde & sale prius præparanda.

CAPUT XVII.

De piscibus simul marinis ac fluvialilib.

I.

Pisces qui dulcis aquæ cupidi, relicto mari i petunt, *αῖνάρχομοι* vocantur, qui verò flumine

I mare descendunt κατάθετοι, qualis forte præter an-
tillam nullus.

II. *Mosa, Thrissa, Clupea*, apud veteres non admodum Vossius l. 4
Idol. c. 29
pretio fuerunt, unde & *Ansonius*, apud quem solum
entio hujus piscis occurrit, eundem obsonia plebis no-
minat. Pinguiores autem delicati saporis sunt, præfer-
re ex aceto comesti. Capiuntur maxime prope Dor-
acum, circa Rheni Mosæ ac Vahalæ confluentem,
eo sponte ex Oceano ruunt. In edendo autem spi-
darum frequentia molestior est.

III. *Ania*. Commendantur præ cæteris Byzantinæ, Aldrovandus
l. 3 c. 20
quidem autumnæ post occasum Vergiliarum. Pin-
ior autem piscis est, suavis ac delicatus sed parum
striens.

IV. *Anguilla* ab anguis similitudine dicitur, unde & Sat. 5 v. 96
venalis longæ cognata colubræ audit, ceu quoque ge-
ratio earum in aquis, serpentum in terris generationi
respondet, cum quibus etiam anguillæ coeunt, exstant-
æ exempla quarundam in cellis subterraneis reposi-
ti, in quarum locum serpentes successerant. Hoc tamen
non obstante inter delicatos cibos numerantur, unde
comarum Helenas vocat, qui easdem juxta leges ac Villanova:
nus in Salern
c. 31
ethodum Societatis Nostræ descripsit, Inclytus Ejus-
dem Arion, *Paulinus*. Saporis enim grati ac ferè dul-
ci existunt, & si rectè concoquantur copiosum alimen-
tum suppeditant. Laudantur imprimis fœminæ seu Aldrovandus
l. 4 c. 14
hæ caput minus, rostrumque acutius ac longius est.
res enim caput gerunt majus & rostrum obtusius.
ratu dignum Danubium anguillas non ferre, adeo
i aliquot amnes ex uno fonte scaturiant, ille tamen ri-
s, qui Danubium influit, anguillis careat, quod fri-
itati aquæ Danubianæ vulgo adscribitur. Maximas
uillas Lacus Comachus in Ducatu Ferrariensi sup-
icat, libras sæpe viginti & plures pendentes, quæ li-
litæ

litæ per totam Italiam divenduntur. Cum vestres imprimis ac sæculentæ anguillæ, quæque sordes & purgamenta quasi deglutiunt, propter viscositatem lentum ac pituitosum succum ventriculum debiliorem gravent, ac vel cholera sent, vel lentore suo constipent; unde & his qui ossibus laborant, ut & nephriticis arenulasque gentibus noxiæ sunt, utpote quas glutinositate calculos cogunt. Vitabunt quoque easdem mensium suppressione laborantes. Deinde & infarciunt & quasi oblinunt, pulmonisque inflammationes ac peripneumonias inducunt, vocique Insuper nervis propter lentorem suum adversum convulsionibus ansam dant, qualem aliquandones duæ ab estu earundem in cæna ita horrendum triduum patiebantur, ut ne acus quidem pati sentirent, rigidaque starent, corporibus non priora incurvatis, sicut in emprosthotono fit. Hinc etiam inter cibos peculiari vi Epilepsiam testes à Deleao rectè referuntur. Arthriticis quoque earundem non convenit, propter glutinosum tum succum quem præbent. In præparatione caput & cauda extrema abscindenda venaque eximenda, quæ nigricans per dorsum fertur intum tum ejusdem absconditur. Plus verò temporis earundem, quam reliquorum piscium requiritur, daturque magis in cibum assa seu tosta, quam quod affixa salvia vitiosi lentique humores igne corrigantur ac dissipentur. Secatur in frustra & ru assatur, singulis tomis salem atque aromata adgendo, interque edendum semper vinum quoddam nerosum pitissandum. Elixæ optimè ita paratur: ciantur primò duo vel tres manipuli salis parum vinum in lebetem, dein verò addatur anguilla, quæ

Hippocrates
l. de affect.
Intern.

Bierlingius
Thes. pract.
p. 738

Encycl. med.
l. 1. c. 9

Gratarolus
l. 1. lib. 1. c. 159

Hildanus
Consil. de sanit. tuend. op.
p. 638

lū impetuosè ex una in alteram partem se projiciant, donec extincta fuerit, majoremque partem muris deposuerit, tunc abluenda, & cum vino aquā permixto ceu quidam suadeant, ac aromatibus probè coquenda. Apud veteres cum beta coquebatur, quoniam humor excrementitius vi hujus nitrosa extergebatur. Conduntur sale, quo ipso visciditas earundem egregiè soluitur ac attenuatur. Salitæ autem recentibus insuaviores sunt, iterumque coquuntur, ac ex aceto oleo & ipse comeduntur. Saliendi mos antiquus est, unde inter salsamenta quondam anguillæ Macedonicæ reperiuntur. An verò vinum, in quo anguilla viva suffocata, haustum nescienti (fatuus enim enim biberet, si hoc) averfationem atque odium vini inducat, ut qui in verbitrantur, certis experimentis nondum comprobam arbitror. Aliquando enim à me in vini adusti Vossius l. 4
Idol. c. 29 sapore tentatum fefellit.

V. *Borbocha*, Sueciæ piscis est, anguillis brevior sed Olaus Mag.
Hist. septentr.
l. 20 c. 19 magno ventre, profunda petit præterquam in hyeme, tunc sub glacie malleo stupefactus capitur. Carne seditus est dulci, hepate autem magno ac dulcissimo.

VI. *Caper* seu *capriſcus*, carnem habet insuavem ac Aldrovandus
l. 4 c. 8 iram, quæque virus oleat.

VII. *Capito*, à capite utpote quod cum reliquo corpore comparatum grandiusculum est. Caro boni facis interque optimos habetur, qui in Albi sunt. Præter autem ad cibum circa pentecosten, quod foeminae tunc ovis plenæ sint. Inflammationes pulmonum peripneumonias ex esu hujus piscis imprimis oriri Id. l. 4 c. 7 peritantes autor est.

VIII. *Cataphraſtus* carnem habet dulcem, eaque pro lib. Intern.
Art. in deliciis.

IX. *Eperlanus* piscis est frequens in ostiis fluminum Aldrovandus
l. 4 c. 14 ranum influentium, capiturque in fine æstatis vel autumnii ac carne est friabili mollique. X. Ga-

Id. l. 4 c. 10

X. *Galens Rhodius*, carnem habet duram ferini quid resipientem, emendatur, tamen si in aqua dulci aliquamdiu nataverit.

Id. l. 4 c. 11

Hoffmannus
l. 5. Inf. c. 21

XI. *Huso*. Caro dorsi vitulinæ carnis saporem refert, quæ verò in ventre, porcina æmulatur. Interdum non minus dura quàm Buffelina observatur, quæque dentibus ne quidem cedat, ac vix deglutiri queat. Cum recens coquitur non insuavis est, ut plurimum autem in salsamenta cedit. Ova quoque in cibum ventunt.

l. 4. Idol c. 29

Aldrovandus
l. 4 c. 13

XII. *Lampetra* seu *Mustela marina*. *Cassiodorus* *Possio* in dice *Exormiston* vocant, ac quondam maximis laboribus à freto Siculo apportari refert. Veris initio è mari ad fluvios adscendunt, quædam tamen in iisdem nascuntur, ceu ad quos marinis lampetris nullus accessus patet, cum quibus mare nulla parte conjunctum est. *Alia* mantur imprimis Martio ac Aprili mense, *Æstate* enim medulla spinalis dura instar nervi evadit. Caro dulcis admodum est, lenta tamen simul ac viscosa, nec adeo salubris ideoque aromatibus ac vino generoso condimenta. Solent autem in Cretico aut alio vino eandem enecare, ac bronchiorum seu oculorum foramina *caryophilis* replere. Apud Anglos majusculæ pastillis includuntur, condiuntur etiam sale ac fumo indurantur. Illæ doliis inclusæ Dantiscum mittunt. Hæ verò infirmatæ Hamburgum. Cum tamen glutinositatem ac lentorem non omnino hâc ratione deposuerint, adeo viscidum sanguinem generent, in nervorum morbis ac arthritide evitandæ.

Aldrovandus

l. 4 c. 2

Gratarolus

l. de Lit. r. u. a.

l. 1. p. 158

XIII. *Lupus*, *Labrax*. ab ore immenso ac sine dentibus hiantes sic dictus. Squammosi autem sunt, ac præferuntur Januario mense capti, magnitudine mediocri seu bimestres, quo enim candidiores, minoresque delicatiores. Deinde non olidi ac pinguedine minime aut nullâ, & duriores, utpote carne magis solidâ, tene-

abili. E contra qui ex cloacis ac latrinis nutriunturque vitiosis aquis capiuntur, graviter olent, mutant ac pinguiore, citiusque putrescentes. Romanissime expetuntur, qui in Tiberi duos inter pontantur, cujus causa partim à jactationis artificio enda, partim à mixtura salis dulcisque aquæ, quæ res fiunt, unde à *Martiali* commendantur lupi in eneto capti. Deteriores sunt æstate ac hyemis, ceu quibus temporibus gravidæ sunt. Affi au-
 xilis præstant, hepar imprimis, quod assum suc-
 : mali aurantii conditum delicatissimum quibusdam
 tiam olivâ sapidiore redduntur. Aromatibus
 ti venerem excitant.

Vossius 4. 4
 c. 22

Xen. 89

[V. *Magil.* Græcis à candore *Leuciscus*, laudatur in puro captus, non verò qui in lacubus stagnanti-
 : cœnolis locis vixit, inque iisdem pinguior red-
 est. Æstate etiam lutum olent, quod stagna tunc
 entur & saliora fiant, lutumque putrescat, quo
 um nutriantur, hinc circa Septembrem saporis
 m grati sunt, sed valde insalubres, adeo ut qui in
 copiosius de iisdem comedant, capitis doloribus
 iucas horas corripianur. Vossius male tantum
 cum limo satur est, statuit, adeoque jejunum opti-
 ac suavissimum contra *Scaligerum* asserit. Dete-
 : etiam sunt gravidæ, unde & post partum hyeme
 res sunt, & circa Decembrem captura earundem
 aviores quoque & salubriores existunt, qui capti
 ibinde condiuntur, ita enim quicquid mucosum
 possum gustu refert, consumitur.

Aldrovandus
 4. 4 c. 6

4. 4 Idol. c. 89

Aristoteles
 1. 8 hist. ann.
 c. ult.

[V. *Passer*, pro varietate loci differt. Marini co-
 : grioris sunt, cæterisque præstant, propter fir-
 m ficiorem ac delicatiorem carnem. Post hos
 ui in stagnis capiuntur, paulo molliores ac albi-
 res marinis. Qui verò in fluviis aliquamdiu vi-

Aldrovandus
 4. 2 c. 47

xerunt, omnium mollissimi ac ferè insipidi existunt
durantur vento ac dein triduo macerantur, affusa
tidie aquâ recenti. Comedendiautem ex copio
tyro, nec tamen ita frequenter. Quanto olim apu
manos in pretio, ex *Horatio* videre est.

l. 2. Sat. 8

*Aldrovandus
l. 1. c. 9*

*Erasmus Chi.
Lud. acens. 61*

*Sennertus
Instit. l. 4
p. 848
Vossius l. 4
Idol. c. 21*

XVI. *Perca marina* salubris quidem sed insuavi
elixa tota diffluit, assanda igitur vel in craticula
etiam farinâ conspersa in sartagine frigenda. *I*
sius carnem habet suaviorem, duriusculam, fria
succique laudabilis, unde & proverbium pro *perca*
pium, cum optima scilicet postponuntur, & p
captantur. Cibus enim languentibus, puerperis,
citantibus ægrotantibusque aliis ac vulneratis sale
suppeditat, sanis tamen & robustioribus nutritime
imbecillius, quodque facile discutiatur. Præter
quæ spinas aculeatas in dorso gerunt. Imprimi
cæ Rhenanæ jam ante *Galen*i tempora magnum
mum erat, de quâ hodieque proverbium apud E
Rheni accolæ, *gesonder als ein Baers*.

*Vossius l. 4
Idol. c. 29
Aldrovandus
l. 4 c. 1*

XVII. *Salmo*, cum minimæ ætatis est *Salax*, cu
rò adultæ *Fario* audit, quamvis hic specie differre v
tur, ut infra videbimus. Tanta verò ejus præf
est, ut apud Hollandos inter pisces alios delicatos
ad libram vendatur, utpote saporis gratissimi, nul
piscium sanitate secundi, ac carnis maximè friabili
qua quasi guttæ quædam pinguedinis existant. *I*
ejusdem maximè ad ætatem sexum, locum, anni tem
& partes ipsas respiciendum. Cum quinque ve
digitorum mensuram impleverunt, aut alias *may*
dinis mediocris sunt, delicatissimi habentur, è contri
bus squammæ quasi nigricant, seniores existunt a
mnantur. Ratione *sexus* vitantur partui vicinæ,
multis ærei coloris maculis insigniuntur, rostrum
valde recurvum habent. Pariunt autem non mult

Nitirium, subinde quoque per autumnum ac hyemem,
 et initium Martii. Meliores verò sunt cum ova pepe-
 rant: Ratione *locorum* salubriores, qui in fluminibus
 natum quoddam emetiuntur ob exercitium mediocre.
 tales sunt, qui circa Coloniam in Rheno, Bremam imo
 Ameliam quondam in Visurgi, Misenam in Albi ca-
 untur, qui autem flumina longius subeunt, aut in istis
 non immorantur propter nimios labores ac inediam
 possunt ac deteriores sunt, quamvis quondam Sal-
 mones fluviatiles in Aquitania marinis omnibus præ-
 erent. Salmones autem lacustres potius ad Truttas
 ardent. Ratione *temporis* præferuntur sub initium
 huius capti, utpote quo ex Oceano in fluviis migrare so-
 nt. Sub canicula *Hoffmannus* meliores statuit. Quoad
 hoc improbat caput ob pinguedinem, cujus sapor
 nimis delicatus sit, febrem tamen facile accersit, si
 plus comedatur. Eduntur autem recentes vel elixi,
 et ex butyro frixi. Saliti per integrum annum inter-
 va servantur, saporis verò sunt sicciore ac tenacioris,
 Minamque nobilitatem exuerunt, qui tamen recentes
 sunt non prorsus spernendi, nisi tamen sal diligen-
 ter solvantur, molestam admodum sitim causantur. Pa-
 rum in cibum uti non saliti, aquâ tamen præmace-
 rantur. *Infumati* Salmones, præsertim qui Bremâ mit-
 untur, ubi peculiari quodam modo præparantur, salu-
 bres sunt, adeoque crudi comeduntur, vel quoque
 fragmentis supra craticulam assantur. Quamvis au-
 tem hoc genus laudem suam abunde mereatur,
 tamen promiscuè omnibus in cibum convenit uti.
 et quibus stomachus aliàs est imbecillior. Con-
 tum enim non adeo facilis est, imprimis recentior, qui
 inferior quoque existit flatus ructusque movet, ac spu-
 rentius proritat, quæ tamen de infumato non
 valent, cujus salubritatem modo allegavi, quamvis
 si

Plinius L. 9
 c. 18

L. 5 Inst. c. 23

Vossius L. 4
 Idol. c. 21

si fumo indurati, saporis ingrati sint, digestionis difficilioris, ac succi pravi existant.

XVIII. *Sturio, Acipenser*. Hæc enim duo unum demque piscem denotare multis probat *Junius*, *Aldrovandus*, *Swenkfeldius* aliique magno numero sunt. Iisdem tamen Autoribus recentior, ac ornæ eruditionis vir, *Vossius* contrarium statuit. Etem piscis omnium nobilissimus, qui Severi Imperis ævo à coronatis ministris præeunte tibicine: las apportabatur, nec quoque adeo frequens ex illo *Martialis* colligere est,

Ad Pallatinas acipensera mittito mensas

Ambrosias ornent munera cara dapes.

Caro verò, quamvis candidissima ac delicata sit, tamen est, duriuscula ac viscosa, quæque non facile concoquatur, ac succum sanguinemque vis ac lentum suppeditet, unde quoque aromatibus dienda, ac vinum superbibendum, nec stomachi lioribus, valetudinariis, arthriticis, Rheumaticis que convenit. Meliores tamen ac sapidiore et juniores, utpote quorum caro ferè in ore liquefcilius digeritur, ac nutrimentum copiosius præbet inde qui in fluviis aliquamdiu substiterunt, ceum res stomachoque idonei, ac succum, qui melius n excernaturque generantes. Commendatur autero in mediis præsertim solstitii fervoribus, ac sœ ovis plenæ præferuntur iis, quæ enixæ sunt, quæ mares utrisque præponantur. Ova bibaculis ætum excitant, cibumque non insuavem suppeditant par adeo dulce, ut nauseam moveat nisi felle temtur. Coquitur caro sturionis non statim sed paulcapturam, quibusdam etiam in locis sale inveter

XIX. *Zetta*, circa pentecosten migrant ac paquo tempore quoque in cibum laudantur, quod

næ tum ovis plenæ sint. Caro autem tenella est, ac subdulcis, referturque inter optimos pisces qui in Albi degunt, ac assantur. Facile enim digeruntur ac bonum alimentum suppeditant. Elixantur tamen nec tum mente sapiunt.

XX. *Ziga* ex Oceano maxime Albim subit, in quo circa pentecosten capitur. Quamprimum autem ex aqua in aërem subducitur, exspirat. Piscis est aridior paucaeque carnis, saporis adeo ferini, ut insolatus hircū oleat. Emendatur tamen sapor inspersione primo salis, ac dein eluxatione ex aqua & aceto cum butyro & zinzibere.

Id. l. 4 c. 5

CAPUT XVIII.

De Piscibus Fluviatilibus ac Lacustribus.

I.

A *Lburnus*, præda est puerilibus hamis, carnisque molli ac subpinguis, digestionis facilis nec exigui nutrimenti.

Id. l. 9 c. 37

II. *Albus* à superiori differt, quod eodem paulo longior existat, deinde etiam rostro acutiore ac oculo maior repando sit. Vilis autem piscis est, utpote insipidus carnis duræ, ac concoctu difficilis. Tostus tamen ita ingratus est.

Id. l. 9 c. 55

III. *Asper* à *Rondeletio* quidem peculiariter *Rhoda* adscribitur, quamvis *Danubius* & vicini fluvii quendam haut absimilis formæ ferant, in eo tamen ab illo *Rondeletii* differentem, quod hic carne sicciori sit, alter pro quem germanicè *Zindell* vocant, saluberrimus omnium *Danubii* piscium existat, quique etiam puerperis concedatur, & duntaxat ditioribus inserviat.

Id. l. 9 c. 38

IV. *Asilus*, *Pado* peculiaris est, nec pelagius cetero, cui magna ex parte respondet, ut pro eo subinde

Id. l. 9 c. 3

de vendatur. Caro autem mollior est ac fluxa, toque parum grata, in quo à sturione distinguitur.

V. *Barbus* aliis sed perperam mullus, cum k
Id. l. 5 c. 16 versa sit utriusque natura. Caro est mollis can-
poris egregii, concoctu facilis bonique succi, pri-
eorum, qui in saxosis purisque fluminibus degu-
lus autem è piscibus ætate non fit deterior. Q

Vossius l. 4
Idol. c. 12 verò laxior quoque & quasi spongiosa caro est,
tequam elixetur vino ferventi prius imponend
omnia tamen piscis ipse sanus existat. Æstate ei
Fehrius in
Musc. G. Dec. 2 vidâ plerumque ægrotat, ac sub cute tumores
Ann. 4 App. maticos patitur, eaque propter non absque peric
7. 21 sequentis cholerae comeditur. Etiam *ova corum*

Timæus
l. 3 cap. 7 tolerabilia interdum tormina diarrhoeam, voi
anxietates syncopen aliaque symptomata excitat
quoque cum piscis exenteratur eadem eximenc
cit cum iisdem in semet ipso experimentum
Gacius, lectu quidem apud *Aldrovandum* curiosu
ipfi ferè lethale. Imprimis autem mense Majo
Porta l. 14
mag. Nat. c. 7 ciosa & noxia existunt, cum flores salicis in aqu
lapsos pisces gustaverint.

Synonym. VI. *Barbatula* à *Jonstano* ad Cobitides refer
Laudantur primo vere caroque est solida, nec
sum redolet. Tenerior tamen saxatilis est, ac
maximè conveniens.

Aldrovandus.
l. 5 c. 52 VII. *Bazola* proprius Lemani piscis est carnis
lioris, nec saporis adeo suavis.

Jonstonus
Synonym. VIII. *Brassinus* vel *Oprinus* *latus* ac *Charafus*.
mandantur maximè Martio mense. Majo enim
que genituram emittunt. Dein præstant, qui in fi
nibus rapidis degunt, mares quoque semellis, & m
res minoribus. Caro est mollis non tamen viscosi
gua optimè cum citri succo paratur, si assatur, d
suma evadit.

IX. Babilica Bellonii, vesicam bilariam amplissimam habet, quæ cum in exenterando facile rumpatur, in cibos quoque non recipitur.

X. Caelis apud veteres est piscois conditus, ab æris calore splendido sic appellatus. Qui verò talis Aristoteli audit, phthiriasi sub bronchiis infestatur ac absu-
Scaliger Exerc. 216 de subtilis. § 2
 Neucranzius de Harengo. p. 10

XI. Cornutus ad Capirones pertinet, pinguiusculus sed non tamen adeo salubris est; Majori tamen mense laudatur. Affus elixo præfertur, unde in quibusdam in locis *Brassich* appellatur.

XII. Carpio. Singularis piscis duorum in Italia lacuum, Benaci ac Pestani est, nec cum cyprino nostro comparandus. In tanto apud Italos pretio est, ut vix
Vossius L. 4
 Idol. c. 31
 Aldrovandus L. 5 c. 50
 fluvium vel marinum vel fluviale piscem tam quoad suavitatem quam suavitatem cum eo comparandum possit. Et certè caro Truttis ac Salmonibus non dissimilis est, utpote duriuscula sicca minime glutinosa, rubescens, diutius tamen asservata contabescit, ac gratiam exuit, unde lacus Benaci accolæ eandem in sartagine frixam, acetoque irrigatam per prope omnes urbes vendunt. Imo per Oenipontem ipsam
Langius L. 1
 p. 60
 Vindelicorum olim transferebantur, oleo suffruxi, & modico sale ne marcescerent conservati, utulusque abiegnis inclusi.

XIII. Cyprinus. Ratione locorum in quibus nutritus, magnitudinis ac temporis valde differt. Magis enim præferuntur, qui in puris rapidisque fluminibus degunt, quam qui in fluviis sordes urbium excipientibus aut palustribus palustribusque aquis vivunt, ac lutum oritur. Deinde mediocres quoque majoribus præferuntur, utpote carne tenera & molli, cum majores carnes habeant duriores ac ficciorem. Denique ratio temporis maximè circa Martium in usum vocandi,

cum subsequenter mensibus Igenituram em
Etiam circa finem autumnii optimi existunt, qu
pore piscinis eximendi ac vivariis pro hyer
cludendi. Caput autem & imprignis lingua,

L. 4 Idol. c. 13 Vossius rectius effert, palatum carnosum à sapor
mendantur. Intestina quoque cum hepate in c

Paulinus in sunt, & comedenda cum pipere zinzibere & sale
Misc. G. Dec. 2 tandi cyprini quorum corpus flavescit. Non n

Ann. 4 App. cerosi ac in ventre pustulis pleni existunt, quæ a
p. 110 scædam mephitis exhalant. Cum cyprinis mo
L. 5 c. 41

sis alia res est, egitque de iis plenius *Aldrovandus*
terum cum cyprini præ aliis piscibus sanguine
dent, in exenteratione intrinsecus aqua sedulo a
di. Deinde ut aquosum mucorem, qui præ
piscibus ipsis quasi naturalis est, & propter quem
in ventriculo putrescunt, corrigamus, cum vi
xandus vel aromatibus condiendus. Frequens
ejus esus in ventriculo frigidiore nocet, pituita
cumulat, obstructions febresque causatur. Imp

Horstius l. d. notandum quod cyprini cum variis cibis comesti
Andros. Jan.

p. 79 xionibus occasionem præbeant. Præterea ob lim
Mollenbro-

kius de Paris. carnem suam nephriticos arthriticosque dolores
p. 53

Misc. G. Dec. 2 lerare creditur, quod posterius uti post alios exe
Ann 5 obs. 46

curioso illustravit *Ledelius*, ita rationem ejusdem
ter dicto loco suppeditavit *III. Schröckius* Noster.

guedini tamen ejus valde penetranti magis quam
mala hæc adscribit *Hoffmannus*.

L. 5 Inst. c. 12 XIV. *Farra* proprius Lemani lacus piscis ab
L. 5 c. 56

vando statuitur, carneque est candida & suavi, Trutis
ablimili. Capitur autem æstate ac autumno, & in
fidium hyemis conditur.

XV. *Fluviatilis rapax, Corulus fluviatilis*, saporis
tissimi est si ritè paretur facile enim in partes dilab
si in aquam ferventem immittatur. Proin ab initio

igidæ immergendus, quo cum aqua pariter cale-
Cæterum carnis est lentæ.

VI. *Fundulus, Gobius fluviatilis*. In aquis limpidis, libus, arenosisque imprimis ac montium rivulis it, parumque glutinosi obtinent, facile digerunt, nec diu in stomacho morantur, salubremque ac in cibum suppeditant, unde & ægrotis ac puerperæ ceduntur. Quod si tamen succus, quem præbent, corrumpatur, quæ *Hoffmanni* opinio est, his quos cum judicio dandi. Capiuntur autem ac in s. sunt mediâ hyeme ad Aprilem usque ac cum pe- no comeduntur. Elixantur quoque cum vino, lendo sub finem modicū aceti vini, quo si ante eli- iam asperganjur, cæruleum colorem acquirunt. verò cum spinis tantum & cute constet rejici- lum tamen calculosis prodest, Ova quibusdam tiffima audiunt.

L. 5 Inst. c. 22

VII. *Glanis, Silurus*, quæ tamen à se invicem dif- faruit *Fossius*. Saporis haur ingrati sunt, ac circa n. S. Johannis optimi habentur. Ægre tamen con- untur, præsertim majores, qui in dorso instar por- a pinguedinem crassam habent. Tam recentes, quam saliti in cibum veniunt, & per annum in, aservantur. Transit per spinam dorsi vena quæ- andida tenuissimo involucri tecta, ceu in anguil- is, quæ ipsa tanquam noxia & venenata eximenda.

L. 4 Idol. c. 26

VIII. *Lavarettus*. Lacubus Allobrogum proprius ur, ac Magnatibus in deliciis, caroque est candi- ollis, suavis, boni succi ac mediocriter nutriens.

IX. *Leuciscus* ex mugilum fluviatilium minorum Aldrovandus g, carne quidem est molli fluxili parumque nu- e, interim tamen non insalubri, laudaturque pi- eme antequam pariat. Ova habet ruffa multis o grata.

Aldrovandus

L. 5 c. 51

XX. *Lucius* quamvis nulli non notissimus, tamen memoratus non est. Namque *Lupum* ne pluribus ostendit *Aldrovandus*. Sunt vel lacustre nigricant, vel fluviatiles, qui alben. *Marchia denburgensis* iis valde abundat, quique in *Hav*pti ad vicina loca apportantur, firmum nec naus stomachum requirunt. Præstant autem *Gallici* gici, utpote saporis jucundissimi, quamvis etiam res fluviatiles minores, *spithamæi* non contenti sint, ceu quorum caro adhuc friabilis, nec multum clementitia, ac naturis imprimis calidioribus, proficua est, quorumque esus in specie *Ictericæ* mendatur. Reprobanitur *Italici*, namque quibus in locis *lucii* non modo duri sunt, sed etiam in *Julio & Octobri* tamen pinguiores sunt. *Impro* lucii majores & seniores utpote carne tenaci & ac concoctu difficiles, quique difficulter iterum nantur. Cæterum *Lucii* valde vivaces sunt, ac ratur quidam à *Fridrico II. Imperatore* stagna prope *Heilbrunnam*, Imperialem *Sueviæ* urbem situs, cum annulo æreo ac inscriptione, post annum 267. demum captus est, de cuius hystoriæ si quoque non dubitandum arbitror, cum *Conradus* 6 ad *Ferdinandum I. Imp.* perscripserit, Principem nemo sanæ mentis mendacio etiam jocosè il Pejores sunt *lucii* cum semina spargunt. *Hoff* vir accuratissimus, *lucios* suspectos reddit, quos gros *bufones* deglutiant, referturque *Ferdinandus* parat. grandem aliquando *lucium* oblatum in donaria, quem *Imperator* sibi reservari jussisset, jus dein *ventriculo* *bufo* vivus à coquo repertum cumque pisces alimentum suum per se non beneciant, meruit *Hoffmannus*, ne quilibet *lucius* autem *bufo* nem adhuc devoraverit, à quo virus si

Id. l. 5 c. 39
Vossius l. 4
Idol. c. 3

l. 5 Insp. c. 23

Quid autem alimentum possit exemplo coturnicum monstrat, quæ Hellebori semine pastæ, Epilepticæ evadunt. Et certe non video quid Hoffmanno aliter regere queat, nisi illud Laudatissimi Imperatoris datum copiosum responsum: Bufo est alimentum piscis, piscis hominis. Quamvis minores lucii eapropter quoque non spernendi.

XXI. *Mustela*, partim ranam partim anguillam reverunt, carnem habent candidam dulcem & solidam, minus tamen lentoris, quam anguillarum caro obtinentem. Præstant, quæ in puris ac rapidè fluentibus aquis egunt. Imprimis mediâ hyeme & ante festum Nativitatis commendantur, deteriores verò circa partus tempora existunt, quod tunc grandinosæ quasi quibusdam in agris evadant. Elixantur autem in aquâ non modo salitâ, affuso pauxillo aceti vel vini, mucus potius cutis aqua fervente prius detrahitur. Jecora pollent grandiore, quodque cibum delicatissimum appeditet, tanti quondam ~~cuidam~~ in Thuringia Comitatus habitum, ut reditus suos omnes in illud impenderit.

XXII. *Nasus* carne est albâ laxâ, spinulis referta, præstantque Rhenani. Verno tempore pinguescunt, Martio imprimis ac Aprili mense cum salices stillant. Apud Helvetios autem circa Novembrem laudantur, propter laxitatem potius assandi quam elixandi.

XXIII. *Orfus*, ab Orfo marino pisce toto genere differt, carnem habet siccam & friabilem, ita tamen salutem, ut puerperis quoque concedatur, assatur plerumque, cumque alii sint carne albâ, alii flavescente aut rufâ, hi illis præferuntur.

XXIV. *Perca lucius*, quasi de utriusque natura partisans, capite enim lucium reliquo corpore percam recte. Pinguescit autem valde, caroque est candida & saporis, concoctionis tamen difficilioris. Maceus sale aut fumo induratus in varia legumina mittitur.

XXV. *Pygus* Cyprino haut dissimilis illo tamen
lior est, carnem habet teneram ac sapidissimam
que admodum boni. Commendatur autem
in principio ætatis.

XXVI. *Rutilus Gesneri*, Februario imprimis a
tio in cibum comendatur apud alios in Novembri
jo autem imminuitur ac deterior fit, paratur
dum cyprini ac vino frigido immixtus elixatur.

XXVII. *Salmerinus* carnem habet valde fri
teneramque absque viscositate, unde & delicat
est, facile tamen putrescit.

XXVIII. *Sarachi*, mensibus autumnalibus latius
quo tempore pinguiore ac suavior est. I
ter tamen concoquuntur, & crassum succum præ
mediocriter nutriunt. Imprimis autem saliti afferunt.

XXIX. *Schilus* formâ lucio non dissimilis est,
marum verò magnitudine ordine ac asperitate
cam refert. Valde autem pinguis est & coctus
albissimâ retinet, commendatur imprimis Maio &

XXX. *Scrollus* ad percam fluviatilem minor
fertur, & quocunque modo paratus cibum
suppeditat.

XXXI. *Squalus veterum*, *Anselmo* Capito, vilis
beius semper piscis habitus fuit. Carne enim c
quidem est, sed insipida ac molliori, ita ut extra
mox flaccescat & quasi aristas referat, quo tamen
adolefcit, eo magis molliem exuit. Præstat
limpidis saxosisque torrentibus vivit, qui verò in
sis fluminibus lacubusque reprobatur. Deinde
tur imprimis verno tempore cum prægnantes
Gesnerus tamen circa Calendas Octobris unum ov
vidum reperit, magnum & præpinguem, cujus ov
que sapida erant. Idem caput hoc in pisce præfi
serit. Melior dicitur sale inveteratus, quamqua
ticolâ assus malus quoque non sit.

CXXII. *Squalus minor*, æstate maximè in cibum venec ingratum nec insalubris est, hyeme macrior eva-

Interdum etiam vermes ipsi innascuntur, quæli-
vulgo audiunt. Circa initium Novembris ova
pne non ingrata suppeditat. Præstant autem flu-
les lacustribus ac in vino fervido elixantur.

CXXIII. *Thymallus*, Truttacei generis piscis est, &
undiquaque laudatur, ceu omnium fluviatilium
imè sapidus, tener friabilis lentoris expers, & non
e putrescens, quique ægrotis ipsis concedatur. In-
r odoris adeo boni est, ut thymum referat, unde in
verbium transit, aut piscem olet aut florem, quod
ibus *Erasmus* in Adagiis explicat. Differt tamen

ne locorum, qui enim in Pado degit, inferior est
qui in Arthesi, Ticino aut Adua capitur, haut se-

ic qui in cœnosis stagnantibusque locis vixit, eo
n limpidis petreiiis fluentibusque aquis existit, quo-
cedit. Etiam Majo mense suavior est, quamvis illo
is capiatur. Pinguiore melius assantur, minores

n elixos butyrove conditos præferunt. Si siccior
iscis post comestionem facile partes quæpiam ejus-
in ventriculo non digestæ in Intestinis remorantur,

que quasi reliquis excrementis præcludunt, unde
solito diutius in iisdem detinentur, morus intesti-
m peristalticus ad expellenda excrementa summè
flatus impeditur alvusque obstruitur, præsertim
luctis.

CXXIV. *Tinca* in paludosis impurisque aquis ple-
que subsistit, ac insuavis est; unde quoque diffici-
concoquitur, malum alimentum suppeditat, ac in-
r naturali suo lentore ac viscositate viscera obstruit,
isque in specie procreat. Inter pisces ignobiles
relatus, ac vulgi solatium ab *Ausonio* poëta appel-

Quæ tamen in fluviis limpidis degunt, non ita

*Chiliad. 4
cent. 5*

*Ridlious
Lin. Ann. 4
p. 617*

malæ, ceu in Italia æstimantur Celanianæ, Bac
Regillanæ, Thrasimenæ, de quibus pluribus
diebus autem caricularibus imo à Mayo

vembrem usque noxiæ consentur. Præparantur
cum allio, cepis, aromatibusque ac herbis frag

XXXV. *Trutta, Fario*. Duorum generum si
lacustres, aliæ fluviatiles, quæ tamen manifestissi
tis à se invicem differunt. *Fluviatiles* enim ade
losæ non sunt, ac præterea magnitudine & col
nis lacustribus inferiores existunt. Magna aut
Salmomibus iisdem affinitas est, adeo ut illæ
quæ vulgò *Lachsforellen* vocantur, progressu æ
mones fiant. Imo quidam plane in ea opinio
Salmones lacubus impositos in truttas deg
Cauda tamen à se invicem distinguuntur, ut
in truttis semper lata, brevis nec divisa, in Sal
verò gravidis longa & bifida. Sunt autem sapi
vissimi carnisque friabilis ac mollis, & bonum
nis quàm ægris nutrimentum suppeditant, quæ
si pinguiore fuerint truttæ non æque conveni
ptimæ verò sunt, quæ in minoribus gelidioribu
sis ac inter montes delabentibus rivis nascuntur,
so fluminum impetu & occurrentibus petris ex
tur & fatigantur, hinc enim carnis friabilitas,
sapor ac salubritas. Dein, quæ non nimis pingui
quo pinguiore enim, eo majori lentore abund
etiam citius corrumpuntur, ceu truttæ interdum
biosæ ac luridæ evadunt. Demum quæ carnem
compactam, maculasque nigras, quales statum
pinæ. Laudantur autem potissimum Aprili ac
circa medium verò Octobris pariunt ac deteriore
captæ majores imprimis statim comedendæ, m
enim diutius relictæ propter pinguem teneritue
ocysime putrescunt. De *Lacustribus* notandum

Iste quoque easdem Februario mense ac sequentibus, cum caro adhuc rubicunda est; Deinde pinguiore exiere fluviatilibus, adeoque facile nauseam excitare, necgris propinandas. Quæ in lacu Acroniano degunt, meliores sunt, quæ parte ejus inferiore capiuntur, cum superiore.

XXXVI. *Umbla* piscis lacustris est, carne sicca ac avi, ut nec saxatilibus ipsis cedat, senescens tamen durior evadit, & tempore partus caro flacidiore est. Commodatur maximè hyeme circa Novembrem ac Decembrem, capta quamprimum aquas reliquit exspirat. Ne res sub elixatione diffluat, fervido prius vino immergenda.

XXXVII. *Umbræ* fluviatilis non ejusdem cum *ma-* generis est. Cum truttis autem quoad substantiam *truttis* convenit, quæ alba & sicca est, ceu quoque æstati *truttis* eisdem capitur, hyeme verò later.

CAPUT XIX.

De Exsanguibus.

I.

DE Exsanguibus in genere notandum, quod oblectamenta potius, quam cibi sint, ad edendum satius cogentia, quod gratissimum est edacibus, & se ultra quam capiunt infarciuntibus, facile descensura, facile digerenda.

Seneca
Ep. 108

II. *Balani* in Gallicis ad Oceanum oris frequentissime comeduntur, saporisque valde boni existunt, & stomachi fastidia sublevant, venerem excitant, imprimis item malaciis mulierum medentur. Elixantur in aqua absque sale, alias enim pulposa illorum caro duriuscula redditur. Ante comestionem autem macerantur aceto piperato.

III. *Cancris* & *Gammaris* ut plurimum ab Autoribus con-

29 c. 31

Aristoteles
l. 4 hist. anim
c. 2 & l. 14 c. 8

l. 4 Idol. c. 33

Ledelius Misc
G. Dec. 3 An 3
Obs. 108Ridlinus
Lin. Ann 5
p. 1217

funduntur, hique illorum nominibus efferuntur, cum tamen cancri sint rotundiores, ad instar araneorum, caudâque careant; Gammari verò sint oblongi, & caudam habeant. Cancrorum genera recenset *Plinius*, carabos scilicet, Astacos, Mæas, Paguros, Heracleoticos ac Leones. De carabis infra suo loco. Mææ cancri majores sunt, Paguri minores, ac cum Heracleoticis iidem. Leones verò Astaci majores *Aliano* sunt, quavis Doctissimus *Vossius* specie ab iisdem differre statuit. Cancri autem & Astaci seu Gammari ut plurimum in qualitatibus conveniunt, carne scilicet sunt duriore, & difficulter concoquuntur, ac cum aliis cibis sumpti digestionem turbant, unde & quidam ob canculos vespertini comestos gravativum ventriculi dolorem percipiunt, ceu aliquando in scorbutico ab unici cancri esu cardialgia maxima cum manuum pedumque imbecillitate subsecuta est. Alii eosdem integros & plane non mutatos sæpe post aliquot dies vomitu rejiciunt. Precaventur tamen mala hæc addendo sub elixatione aromata, piper, semen carvi aliaque. Si cancri benedigerantur nutrimentum crassum ac firmum suppeditant, calidioribus & siccis naturis, imprimis verò phthificis & heceticis conveniens. Cumque alii sint marini, alii fluviatiles, *marini* sanis magis conveniunt, junioribusque ac valenti stomacho præditis, namque *salsedine* quippiam adhuc continent, quâ insuper appetentiam excitant, ac palato gratificantur. Cum tamen magis exsiccent crassosque & biliosos humores gignant, cum aceto pauxilloque piperis apparandi. *Fluviatiles* cancri ficcioribus ac valetudinariis dandi, cum humidiores sint, atque acres fervidosque humores magis temperent. Expetuntur autem cancri maximè mensibus æstivis seu literâ R carentibus & lunâ crescente, fœmæ autem cum ovis turgent præferuntur, caroque

dis ac forcipibus est, pro meliori habetur. Vena
 or quæ in iisdem reperitur semper rejicienda.
 vantur aliquando cancri leprosi, seu totâ superfi- Bernizius in
Misc. G. Dec 1
 aculis albis copiosè respersi, quales non turbas An. 2 obs. 99
 odi in humano corpore darent, siquidem coquo-
 icuria ad mensas deferrentur, ac comederentur.
 orum gibbosorum seu extuberantiâ satis pro- Chron. Hu-
nar. p. 99
 tem in dorso sub crusta carnosâ habentium me- Consil. 109
 sselbecius. Celeberrimus *Crato* cancrios in specie
 dolores promovere ac in fluxionibus catarrhis-
 xios existere notat. Caput quoque lædere quo- Gratarolus
l. de Liscrat.
Valel. p. 160
 n observatione constat. Oculorum aciem ex Svvenkfel-
dius Ther.
p. 419
 eorum usu hebetari etiam observatum, quod
 fortè à difficili eorundem digestionem est, ex qua
 i flatus & crassiores glutinosique humores re-
 it, qui caliginosos quoque & crassos in cerebro
 suppeditant. Porci cancri adeo exitiales di- Helmontius
de Lith. c. 7
 , ut si fortè illorum quispiam vel leviter subter p. 34
 i transcurrat, mane quotquot cancri in eodem
 , mortui inveniantur, quod ipsum siquidem sem- Bocconus
in .AR. Lipf.
Supplem. T. 3
p. 196
 ubique verum deprehenditur, ad determinata
 um effluvia referendum, quod quorundam ho-
 cum cancri antipathiam egregiè illustrat.
Cochlea frigida ac humida sunt dura & conco-
 iciles, si tamen quod tardissimè fit, rectè dige-
 firmum nutrimentum suppeditant; Notandum
 rtem posteriorem maximè in cibum seligendâ,
 quæ substantiæ caseosæ haut absumilis ac tenerior
 dentibus statim cedat, faciliè dissolvatur & con- Paullinus in
Misc. G. Dec 2
Ann. 6 App
p. 28
 ur, & bene nutriat. Deinde jus cochlearum Sennertus
In Hist. l. 4
p. 850
 glo conferre ejusque dolorem auferre ac visce-
 oborare. Imprimis autem phthificis ac Hecti-
 leæ profunt, quamvis & his à quibusdam jus
 i & quidem secundæ elixationis commendetur.

utpote in quod longior coctio plurimum substanti
mentosæ & glutinosæ elicuerit. Etiam venerem
citant, calculosis verò sive renum sive quoque
vitio, maximè vitandæ. Præferuntur verò, qui
locis apricis montanis ac vinetis degunt, herbisque
ratis victitant, utpote valde sapidæ, cum è contra
strès, quæque in locis opacis reperiuntur, insipid
limumque sapiant; Fluviatiles verò virosi qui
olent ac sapiunt, anatibus in cibum relinquendæ
verò vepribus adhærent, frutetisq; agglutinantu
les vulgò dictæ, vomitum excitant, & ventrem et
choleramque causantur. Planè autem rejiciendæ
rebus corruptis ac fungis venenatis serpenti busq;
junguntur. Erant verò cochleæ Græcis quond

Plinius l. 9
c. 56

continuo mensarum usu, ac apud Romanos quoq;
tis in deliciis, ut integra eorundem vivaria instit
tur, in quibus saginabantur, & quidem distinctis
ribus ut separatim essent albæ, quæ in Rheatin
nascebantur, separatim Illyricæ, quibus magnitud
cipua, Africanæ, quibus fecunditas, Solitanæ
nobilitas: In Italia sub autumnum tempore plu
liguntur servanturque in cella aliqua, ubi fursu
arena strata pro purgatione, deinde parietibus
gentes per hyemem relinquuntur, ut verno te
in cibum veniant. Comeduntur elixæ, sacchi
cinnamomo conspersæ. Imponendæ autem pe
ac noctem prius in vas aquâ plenum, ut purg
Quidam per aliquot dies in olla ante alendas ei
quam in esum trahantur.

V. *Concha* concoquuntur difficulter, ac plu
puitæ parum verò alimenti suppeditant. Lon
viatiles sale conditæ, quartanam curare dicuntur

Andrius in
Art. Lips. an.
700 p. 521

rarò vomitus, diarrhoeas & choleras inducunt
multo magis si verminosæ existunt, quales non
periuntur.

VI. *Echini* nutrimentum humidum ac exiguum sup-
editant, alvum laxant & urinam promovent, commen-
tunturque melancholicis ac Epilepticis. Virosum ta-
men quid sapiunt & facile corrumpuntur. Eligendi
item rubri ac lutei crassiores, quique cum raduntur
seu quippiam emittunt. Comeduntur recentes & cru-
da, ita ut digitis divellantur, prius tamen mundandi à
sapore quo scatere solent, absque pipere non assu-
endi, cum quo elixantur. Condiuntur etiam sale
in se Decembri in augumento lunæ.

VII. *Lepades*, seu *patella*, è testaceorum genere sunt, Aldrovandus
l. 3 testac.
c. 79
re unâ saxo undique adhærentes, à quo difficulter
separantur, alterâ verò parte testâ quâdam tectæ. Non
solum capillamentis inter se cohærent, ceu quidem pro-
prium illud, Lepadis more adhærescit, subindicat,
sed tantum sparsim saxi affixæ sunt. Carnem duram
incoctum difficilem paucique succi habent. ac elixæ sua-
ores melioresque evadunt, modo non nimium deco-
quantur, ita enim adhuc duriores ac difficilioris dige-
stionis existunt.

VIII. *Locusta*, *Carabi* à *Plinio* ad cancrorum genera
referuntur, in eo tamen à reliquis differunt, quod an-
teriore corporis parte vigeant, binis cornibus prælien-
tis, & utrinque quinque pedibus præditæ sint. Salsi ve-
ro sicci que humoris participes existunt, ac difficultes
idem concoquantur sed admodum nutriunt. Præ-
parantur gravidæ, ut & tempore plenilunii, ac in Italia
idem ab Octobri ad Aprilem usque. Assandæ autem
tius quam elixandæ, unumque hoc animal nisi vivum
venti aquæ incoquitur. Alio enim modo coctæ,
reus quod *musia* vocant exspuunt quo tamen utpote
edo & molli maxime sapiunt. Cæterum locustæ hæc
in se continere veteribus dicuntur, Exercitationem
facias & contemplationem, quæ ita explicat Doctissi-
mus

49. c. 38

Id. c. 30

l. 4 Idol. c. 34 mus *Possint*, ut in iis discerpendis manus oculosque ceamus, præterea grati saporis sint, ad hæc elegantius ejus fabricam speculando animus pascatur.

IX. *Loligines*. insuavem ac concoctu difficilem cili suppeditant, unde & Athenis quondam adeo viles erant ut pauperrimum quempiam denotaturi, eum pauper loliginis indigere dicerent. Hodie tamen divitibus deliciis sunt. Præferuntur parvæ quoniam tenerius faciliusque coquantur ac digerantur. Majores & loligines virulentæ sunt; Deinde laudantur graviter coquantur in aqua & vino, addito pipere sale & artibus. Cavendum autem siquidem coquendo aliquid reddi debeat, ne vesica rumpatur atramentum effundatur, ac reliqua tingat. Romæ imprimis in sibus hybernis æstimantur.

X. *Musculi*, capiuntur partim in fluviis, qui tamen sunt carne durâ, concoctu difficiles, succique præcopiosius vefcentibus febres causantur. Partim capiuntur in mari, qui nutrimentum satis commodum suppeditant. Optimi in Oceano Germanico ad Belgum existunt.

XI. *Mytili* difficulter quidem concoquantur *Lemnius* multam crassam pituitam generant, valde tamen *l. 3 occ. Nar. c. 7* triunt, unde & in Belgio jus illorum suis præbeant ut inde pinguescant. Deum alvum ac urinam clementissimum saporem habent, cum ova continent, clementius etiam in testaceis jam agnovit *Aristoteles*. Improbatur, quoniam vehementem sitim excitant. Elixiaque ac acrioribus quibusdam veluti sinapi conditi, menses sunt, nec virus adeo redolent, ceu crudi. Deum qui in locis arenosis ac inter testas figulinas proveniunt inferiores sunt iis, qui in locis algosis reperiuntur. Et circa hyemem coloris rubri & amari evadunt, unde fauces tum exasperant, raucedinem ac tussim sic

ducunt. Circa novilunium ingrati saporis ac fere illius frugis existunt.

XII. *Ostrea*, quantis olim apud Romanos in deliciis erint, pluribus ostendit *Aldrovandus*. Cum verò aliæ

mari aliæ in fluviis, aliæ in stagnis gignantur, præ-
tulerunt illæ marinæ, ubi lacus vel fluvijs mari adja-

cent, quæ verò in mari interiori existunt, minus salubres
habentur utpote amaræ & ventrem mordicantes. Apud

Æres autem primæ Cyzizenis deferebantur, ceu quæ
majores Lucrinis, dulciores Britannis, suaviores Medu-

(sic enim apud *Plinium* pro Getulicis legendum cen-
susimus) acriores Lepticis, pleniores Lucensibus, sic-

ut Coryphantenis, teneriores Istricis, candidiores
Ceciliensibus habebantur. Britannicæ verò Rutuputiis,

maximorum urbe, cujus quoque *Juvenalis* meminit, ac
utuplimum vocat, hodie *Richborough*, advehebantur, &

huc hodie maximus iis apud Belgas honos, modo re-
tiores illorū has semper recentes habere possent. quæ

non in littore Jutlandiæ prope Amrom, Piſt & For-
ſpiciis Regiis capiuntur, ac Hamburgum deportan-

ter, non inferiores existunt. Licet verò inter fercula
licatissima meritò censeantur, & appetitum salugine

egregiè excitent, frigidum tamen, pituitosum cru-
entum ineptum nutrimentum suppeditant, & quod

periculosius est, hanc faciliè concoquuntur. Comederat ali-
quando quidam ostreas non tamen admodum recentes

aque non sine nausea, cui quidem statim potu vini
periculosioris succurrere quamvis frustra tentavit; non

enim inde appetitus magis prosternebatur, sed
confusio omnium membrorum, & quædam incon-

stantia anxietas subsequēbantur ac per tredecim dies malū
crevit, ut jam in lecto se detinere cogeretur, acce-

per autem viribus adhuc sat validis vomitorio unāque
alterā ostrea per vomitū adhuc integris rejectis brevi

LI

post

l. 3 Testac.

c. 66

Plinius l. 32

c. 6

l. 4 Idolol.

c. 34

Str. 4 v. 141

Ridlinus

Lin. Ann. 1

p. 236

Andrius in
A.B. Lips. an.
700 p. 521

post plenarie convaluit. Cum verò & verminos-
stant ostreae, maximâ quoque hac in parte caution-
erit. Crustae comestae alvum movent, falsumque li-
rem in corpore accumulanti. Absque pipere
aliisque aromatibus non comedendae. Elixæ
facilius concoquuntur, ac in cibum maximè veni-
nâ decrescente. Conferunt quoque ac remedii lo-
phthificis ac hecticis etiam ex ulcere pulmonum
rantibus, quo casu copiosior ac ordinatus esus
vandus. Denique falsugine suâ etiam venerem stin-

Tulpius l. 3
Obs. p. III
Ettmullerus
Tom. 2 op. p.
463

XIII. *Pectines* Ostrearum genus sunt, celeb-
apud veteres mytilenæi, utpote magnitudine a-
bonitare cæteros superantes. Deinde quoque

Horatius l. 1
Sat. 4

Pectinibus patulis jactat se molle Tarentum.
Eligendi autem cavi, quique colore nigriore, &
ne temporis, vere & æstate, ceu quibus ad inci-
tum lunæ augentur. Concoctu verò faciles sunt
macho profunt.

XIV. *Pholades* in saxorum cavernulis aquæ m-
appulsu procreantur, ac in conchas vertuntur. In
busdam Italiæ littoribus etiam balani audiunt, cum
bus tamen minimè confundendi. Virus autem
malique succi sunt.

XV. *Pinna*, Genus conchæ bisoris est, ac diffic-
quidem concoquuntur, si tamen digerantur mu-
nutriunt & urinas pellunt. Præstant autem ten-
parvæ, plenæ & carnosæ, quæque in herbosis vad-
mosis locis & tranquillis ventisque carentibus gign-
tur, utpote teneriores. Suaviores etiam ac plen-
sunt quæ vere & æstate capiuntur. Elixæ assime-
res, assæ autem si vino adspargantur duriores evad-

XVI. *Sepia* insipidæ sunt ac ciborum fastidium
runt, nisi optimè præparentur, crudos etiam hum-
suppediant, nisi vinum verus superbibatur. Præf-

in Romæ à Januario & cum gravidæ sunt. Elixæ autem assis præstant. Majores in Illyria sale conduntur, ac in Italiam deportatæ jejunia verna egregiè illis solantur.

XVII. *Solenes* seu *Ungues marina*, ex concharum genere sunt, quædam adeo expetitæ, ut Princeps quidam ex captura earum grandes sibi opes pararet. Sexu distinguuntur, mares enim virgati sunt, ac coloris cælesti, feminae verò unicolores & dulciores. Succum item multum quidem & pravum suppeditant, justitiam eorum ob saluginem & acrimoniam calculosis hædest. Sophron, antiquus Comicus, easdem viduarum delicias appellat. Bene ab arenâ repurgandæ, ac prunis torrendæ quoad hient.

Vossius *l. 4.*
Idol. c. 36

XVIII. *Squilla* vocabulum apud *Juvenalem* aliosque omnium laxius accipitur, ut etiam Gammaros comprehendat. Propriè verò dictæ squillæ inter laudabiles cibos existunt; Difficiliter tamen concoquuntur, & ventriculis imbecillioribus nocent. Ex frequentiori earum comestione ac perpetuâ fere, incolæ *ici Massland Schloys* præ aliis Belgis calculo laborant. Observatum est quendam quoties squillas minores, cruas non plane nudatas comederet, toties semihorulæ postu spatio adeo immani ac intolerabili totius corporis pruritu correptum, ut ad lassitudinem usque cum unguibus proscindere ac sulcare cogeretur. Nec flavit prius tædiosus pruritus, quam insequente tantum vomitu exosum hospitem excussisset ventriculus. Ne autem ad idiosyncrasiam naturæ hoc etiam referendum, non equidem disputabo. Præparantur vel eliendo, tumque cum aceto assumuntur, vel assando seu ligendo & quidem cum oleo in sartagine ubi farina his adspargitur.

Id. c. 34

Wolffius *obs.*
Chir. p. 151

Hannus in
Misc. G. Dec.
2. obs. 215

XIX. *Tellina* conchularum species sunt, nullatenus

tamen cum mytilis, ut quidam fecerunt confundenda. Ori admodum gratæ existunt, mollemque ac succulentam carnem habent. Fluviales autem sitim sodamque movent, ac calculosis nocent. Elixando tamen evadunt dulciores, & jus earum alvum lubricat. Antequam assumuntur optimè ab arena repurgandæ.

CAPUT XX.

De Condimentis.

I.

AD cibos quoque condimenta pertinent, quibus illorum partim pravitas partim sapor ingratus emendatur. Sunt autem usitatiora Acetum, Agresta, mel, oleum olivarum, saccharum, sal, semina carminativa, sinapi, ac dein aromata.

II. *Aceta* suppeditant vinum, cerevisia, succi fructuum pomacei, pyracei, rubi Idæi, mel, saccharum aliaque, imo aqua ipsa. Paratur autem in vase acetario quod in loco subtepido ac plerumque in tabulato domus superiore radiis solaribus exposito reponitur. Infunditur scilicet in illud aliqua sui parte vacuatum liquor modicâ quantitate, qui sensim ab acidis in aceto prædominantibus particulis subigitur, partes volatiles destruntur ac suffocantur quasi, salinæ verò acidæque in liquore latentes attenuantur, ad fluorem exaltantur, liquorque ipse acorem induit & acetum redditur. Quidam etiam certo fermento dolia lignea imbuunt. quibus aqua infusa in acetum acerrimum mutatur, quæ ut sic loquar, acetisandi vis in vasis illis non tantum perdurat, sed & continuo usu in infinitum augetur. Extemporaneum verò acetum paratur, si aqua facibus aceti ac cremori Tartari affundatur, hæc enim subito fermentant ac acorem induunt. Optimum & sincerum acetum ex paratur, quale Francofurtense est ex Rhenanis vinis,

ò vinum est debilius aut magis vappescens, eo mi-
 s bonum acetum suppeditat, ceu contra quo gene-
 ius vinum est, eò fortius ac acerrimum acetum dat,
 de quoque vinis vulgaribus acria sale volatili turgi-
 semen erucæ, sinapi, piper aliaque adduntur, ut for-
 acetum suppeditent, cujus ratio in fortiori quæ in-
 existit fermentatione acorem magis magisque exal-
 te quærenda. Oritur autem ex vino acetum, non
 solam spirituum vini depressionem, sed proportio-
 a partium vini destructam, & particularum acida-
 a excessum, quod tum ex spiritu salis acidissimo,
 a ex eo quod sal commune aceto iacostum, multo
 d. acidius reddat probatur. Interim partes quasdam
 afiles, seu quendam quasi vini spiritum in aceto re-
 nere, ex eo primum patet, quod in solutione coral-
 tum vel calcinati saturni per acetum facta, acetum
 tum volatile reddatur, si scilicet sal coralliorum aut
 charum saturni ex retorta vitrea destillentur leni igne
 ritum ardentem instar spiritus vini suppeditant. Imo
 talia locis quibusdam acetum vini in montibus al-
 imis reponunt, in quibus aër subtilior est, eoque mo-
 in vinum iterum reducitur, quod potui inserviat.
 inde patet id ipsum ex proportionem arcani Tartari.
 id argumentum maximè Hoffmannus urget. Demu-
 so si vinum in vase hermetice clauso ace scat, quod
 a nil spiritus volatilis propter clausuram evanescere
 fit. Notari autem meretur (nisi modo Autores exi-
 a quædam filamenta salina pro vermiculis ejusmodi
 perint) copiosissimos anguilliformes vermiculos in
 so per microscopium detegi, qui viventes, ceu pisces
 asi quidam per acetum vagentur, mortui verò in fun-
 resideant, paullatim corrumpantur, & tanquam nu-
 p seu gossypium, matrem aceti vulgò dictum, con-
 nant, iterumque novis vermiculis materiam supp-
 ditent.

Willisus de
ferm. c. 7Dimerbro-
kius L. 1. Anat.
c. 16Charas Phar-
mac. Galen.
c. 10Boeconus
obs. cur. p. 460Clav. Schröd.
p. 570Pararollus
Cent. 4 Obs.
36C. 16
Chym.

Willisus de
ferm. c. 8

Dimerbro-
kiius l. 1 Anat.
c. 27

Sonnertus in
Paral. p. 139

Gratarolus
l. de Literat.
Valel. p. 162

ditent. Quo acrius autem acetum eo copiosius
mes adesse, de quo tamen etiam non immerito
vel ex illa solum ratione, quod omnis aceti c
vis à sale fluorem adepto existat. Causam v
minationis ejusmodi (neque enim aceto in vas
generanti veros vermiculos nemo denegaver
lis fusi tenuissimas particulas, terrestres ac
agitantes ac fecunditatem quandam constitu
ferunt. Est autem acetum calidioris quodam
turae, nec simpliciter frigidum ceu vulgo asse
lud enim præterquam quod partes volatiles
manentes, ceu supra assertum, evincant, proba
per ex siti, quæ assumptionem ejusdem subsec
non nisi à calido induci potest. Deinde ab ins
dem penetrandi, attenuandi & incidendi vi, v
stico experimento in sanguine bovillo suilloque
Demum quod extra applicatum cutem rubescit
autem acetum vetustius & acrius eò calidius
Quod simul refrigeret id per accidens fit, calc
cet unà dissipando. Additur cibis tam ad gr
dem saporem conciliandum, quam ad eosder
res ac viscosiores attenuandos, quem effectur
• in corpore humoribus crassis referto præstat, q
giè incidit, unde etiam syrupis ac linctibus
bus frequentissimè additur. Præterea appeti
tat, ac bilem temperat, corruptioni sanguinis
malignis ipsique pesti resistit, sudorem movet
nemque coagulatum resolvit. Nunquam au
tarium potus instar assumendum, imprimis
jejuno stomacho. Acrimonia ejusdem opti
gitur additione sacchari, ex quibus duobus in
dum diversis tertium aliquod novum emerg
admodum ac salubre. Corrigitur etiam de
passulis ac odore cinnamomi imbuendo, ceu

edo ejusdem infringitur. Qui verò ventriculo sic, nullaque admodum pituita obducto præditi sunt, toris difficultate ac phthisi laborant, temperamentum melancholicum, hypochondriaci, scorbuticique existunt, cerum obstructionibus obnoxii sunt, frequentiori usu abstineant. Eriam nervis inimicum est acen, morbosque ab iisdem dependentes, apoplexiam, icam, podagram exasperat, visum debilitat, & semen minuit. Vermium verò productioni favere, utpote minoso seminio refertum, ex supradictis patet. In mulieribus autem hysterica symptomata, fluxumque uterum causatur, menstrua sistit, ac ad sterilitatem disponit.

Acetum calidum canibus infusum, namque non in ingratum deglutiverint, eosdem post dimidiæ horæ ritum vitam privat. Ad aceta pertinent Embammata lorum, *Composita* vulgò, quasi ex pluribus composita. Sumuntur enim fructus immaturi plerique, & in aceto insolantur, seu pluribus tractat.

Kidlinus

Lin. Ann. 9

p. 109

Ampegr. 68

c. 17. 69

III. *Agresta* seu *Omphacium*, Gallis *de verjus*, embammatum quoddam dilutius pro condiendis cibis & appetitu citando est. Apud veteres autem concretum quomodo siccius erat, unde & *Omphacii* aridi vel frigidi apud illos mentio, quod tamen ob cocturam in eis cupreis acrimoniam sæpe contraxerant. In Gallia hinc ex uva acerba quatuor aut quinque diebus Soli exposita, exprimitur torculari, succus in dolio conditur, colatur insolatur, donec effervescat, tum in vas vitarias reponitur addito ne putrescat sale & vaso clauso, ita enim ad aliquot annos durat. Multo autem in tabacillius aceto, & crassarum partium existit, nec acre aut calidum ac hoc est.

IV. *Mel* quoddam quasi Elixir florum & herbarum apum industria ac sagacitate (de qua plurima studeat refert *Beconius*) nec non roris coelestis beneficio

Obs. Curios.

Germ. p. 128

extra-

SECT. II. CAP. XX.

extractum, inque alvearii capsulis collectum. Fit enim
 ex rore & halitu floris in quem ros decidit, hunc
 per linguam colligunt, ac sub lingua in vesiculam quod
 dam magnitudine grani milii seponunt, iterumque
 fermentationem maturatum evomunt, ac in foveis
 reis recondunt, ubi sensim sensimque fermentant
 perfectum mel abit. Variat autem ratione plantarum
 optimumque habetur apum, thymum (quo ad mel
 cium nihil præstantius dicunt, unde & Siculum,
 cumque mel omnibus præfertur) salviam, thymum
 cytisum, rosas, violas, lilia ac tiliæ flores, quod
 thuania fit, depascentium. *Narbonense* mel, quod
 roris marini floribus apes elaborant, ac in Gallia
 bedinem maximo in pretio habetur, citius am
 ut ad longinqua loca transmitti nequeat. Noxi
 que, quod apes absynthio vescentes suppeditant
 que, quod apes absynthio venenatum habetur.
 Boccónus obs. *Sardinium* est, ac eo propter venenatum habetur.
 Cnr. p. 368 *ficum*, ex Arbuti foliis ferratis acre ac igne
 Tale quoque erat *Pomycinum*, quod ex aconito
 tur, quo vescentes humi se abiciebant refrige
 quærentes, oblivione tentabantur, corpus si
 huebat, ac siti angustia, cordisque oppressio
 bant, de quo melle pluribus agit *Zacutus*.
 Hister. princ. l. 5 c. 21 que variat mel ratione apum ipsarum, ceu
 Vosgius l. 3 immutari debet; Quæ proin si sint infirmi
 Idol. c. 11 satis elaborare queant, eo quoque deterior
 evadit, ut in Peruvia, ubi apes adeo exi
 muscicis similes videantur. Ratione tempo
 tur, quod vere ac æstate & quidem aëre
 bri paratum est; In Septentrione post
 vum optimum mel colligitur, Æstivum c
 nali postponit *Aristoteles*. Eligendum au
 binum, inveteratum enim amarescit, g
 tum est. Dein granulosum consistenti

coherens ut digitis cum lentore sequaci, seu quibus-
 i quasi filis adhæreat, aut si attollatur continuum
 uat, lineamque quasi ducat. Insuper purum ac à
 libus liberum, optimum autem depurandi modum
Wannus proponit. Dein flavum cum splendore pel- *Clav. Schröd.*
 lum, quodque gratissimi ac subacris saporis odo- *p. 702*
 ue existat, nullumque nec herbarum, nec florum
 rem referat, brevissimo tempore coquatur, ac mini-
 n spumæ egerat. Quod verò albidum à quibus- *Whelerus in*
 pro optimo habeatur, id ab aliis rejicitur & Græ- *AR. Lips. an.*
 phi circa montem Hymettum, apum culturâ, mellis- *89 p. 468*
 præstantiâ & olim & adhuc hodie celebrem, colo-
 a hunc pro signo mellis non satis cocti, ac neque à
 cura nec ab apibus sufficienter elaborati habent. Di-
 gunt tamen *Sennertus*, flavumque magis medicamen- *Enst. l. 4*
 tum, utpote calidius pronunciat, album autem sanis *p. 839*
 agis commodum judicat. *Virginum* mel ex flavo al-
 to, & à novellis apibus conficitur. *Venenati* mellis *Plinius, l. 11*
 sua sunt, si color magis sit rutilus, ac alienus odor, *c. 14*
 omnino densetur, ponderosius quoque est ac acre,
 sternutationem protinus movet. Quale autem ge-
 m mellis sylvestris sit, quod *Divus Johannes Baptista* in
 serbo comedit, pluribus disquirat *Aldrovandus*. Ma- *L. X de Insect.*
 ne probabilis est *Alphonfi Testati* opinio, fuisse mel ab *c. 2*
 bus agrestibus, sponte in cavis arborum petrarumq;
 laris depositum, ab Evangelistâ autem sylvestre dici,
 oniam in sylvis absque humana cura provenerit.
 autem simul juxta *Isidorum* quidem *Pelosiutam* sum-
 amarum gustuique inimicum extiterit, ut Johannes
 putarem inde corporis afflictionem præferre po-
 terit, rectè *Calixtus* dubitat, hypocrisin enim quandam *Concord. l. 2*
 arguisset. Cæterum mel genuinum ab adulterato *p. 72*
 noscitur accensione, ceu quod purè ardeat; Utenim
 dulcius, densius ac candidius vendant, farinam se-

minis milii addunt, quo tamen nihil sanitati m
est, cum farina ejusmodi nunquam digeratur.
mis fav^o aranearum texturis obsitus virandus
qualitatem mellis attinet, calidum & siccum est
chum roborat ac singulari suâ abstergendi v
mundificat, peripneumoniâq; & empyemat
remedio est. Præterea alvum movet, urinamq;
culum pellit. Insignem etiam nutriendi, ac v
perditas reficiendi vim, quamvis solum per se
tum, obtinere exemplum Jonathæ filii Saulis n
utpote qui fame impulsus mel in sylva degu
oculique ejus, qui inediâ caligaverant, iterun
nati, viresque inediâ fractæ restauratæ sunt. Hi
A 2 c. 18 *Celsus* mel inter valentissima ac plurimum alim
gientia recenset, In usu tamen ejus interno n
pere cavendum, ne in stomacho corruptatur
mentescat. Sic enim amarescit seu bilefcit, &
lum humores in primis viis sed & massam sangui
ebullitionem quasi concitat. Quapropter non
liosis, scorbuticis, hystericisque naturis, ut &
ribus temperamentis, succisque acrioribus abund
Etiam in peste usus ejusdem damnosissimus ef
Dimerbro *hinc L. 2 d. 10 p. 186* ventriculis sanorum non minus quam ægrotor
tim corrumpitur, malignam qualitatem suscip
mitum quoque diarrhoeam, summas anxietate
brem inducit. Deinde quoque iis qui viscerum
tionibus laborant, utpote quæ distendit. Im
autem hyeme ac naturis frigidis pituitosisque, u
Schraderus *Diff. acad. de Smech. Pra- 15* nibus proficuum. Sordes enim & mucum in
se se colligentem bene absterget, ventriculum ac
copiosâ cralsâ & viscidâ pituitâ oneratum depur
mores viscosos liquefacit, ac deficientem in ma
guinea fermentationem denuò instaurat. Obser
aliquando inter alia Ecclesiasten quendam, qui j

ac dein virilibus annis varia scorbutica mala, ar-
 tu languores ac tremores expertus fuerat, in
 tate solius mellis, quo omni mane vescabatur, be-
 io sanum vegetumque vixisse. Illustratur hoc
 a singulari de Pollione quodam veterum exemplo.
 enim centesimum annum excedentem, cum Au-
 s Imperator interrogaret, quānam maximè ratio-
 gorem illum animi corporisq; custodisset, respon-
 tus mulso, foris oleo; Nimirum mellis natura in-
 talis est, ut putrescere corpora non sinat, ac lon-
 s reddat, unde fortè & mellis esui tribuendum,
 ex insectis solæ apes annum septimum superent.

Plinius l. 22

c. 24

hujus generis congeffit *Zacutus*. Singulare ta-
 est, quod ex melle, cui micæ panis secalini intri-
 micæ nascantur, notatumque aliquando in puella,
 quod miculæ panis casu antea inciderant, avi-
 lavorante, quæ dein tam per alvum, quàm per
 in vivas formiculas excrevit. Mel aliàs panis
 in corrumpi ordinarium est, unde quoque studiose
 dum, ne vasis parvis immittatur.

Histor. princ.

l. 6 c. 66

Paullinus in

Musc. G. Dec.

Ann. 7 App

p. 131

Oleum olivarum ex olivis maturis, non tamen nu-
 sed pulpa tantum expressum, nec tertiæ pressuræ
 ebet; Quoniam verò plerumque ex immaturis,
 maturis pariter & immaturis baccis conficitur, hinc
 ut plurimum aliquid austeri in se continet, quod
 in causa cur non omni acrimonia idem oleum
 e careat. Hæc enimprehenditur primò, si gut-
 tusdem oculo instilletur, cum tamen olea alia per
 ssionem parata talem acrimoniam non inducant.
 quod metalla corrodat, quæ nota adhuc aciditatis
 est, ad quod destruendum rasura plumbi oleo
 lenda, quo ipso acor destruitur, & hoc magis al-
 m evadit. Oleum aliàs ex immaturis olivis ex-
 m *omphacium* audit, ac in qualitatibus oleo oliva-
 ontrarium minusque unctuosum ac calidum est,

Ettmullerus

Coll. Pharm.

in Ludo.

p. 1196

& adstringit, ventriculoque gratam stipticitatem obtinet. Calidis proin temperamentis congruum, ac in sanguineis biliosisque nimiam sanguinis tenuitatem fluoremque compescens. Cæterum hoc de quo agitur olivarum oleum communiter ex Hispania seu potius Olyssipone affertur, quod tamen valde impurum est, & præfertur *Gallicum* ex Provincia allatum. Sinunt autem baccas illic maturescere, deinde suspendunt è summitate ædium in rete, ut humiditas sensim exstillet, quæ se absorpta olivas prælo subjiciunt, oleumque exprimunt, & nulla ferè domus in Gallia Narbonensi est, in qua hoc non fiat. Etiam Apulia bonum oleum suppeditat. Optimum est summe pellucidum, quodque manu illitum subito se diffundat. Vetus oleum calidius existit, ac acrius, quodque ex olivis sativis expressum, bonum odorem habet. *Rancidum* ab usu alimentario plane excludendum, id quod ex sapore aspero & horrido, ac odore abominabili cognoscitur. Etiam annuum vetustum nimis, ac citius corrumpitur, quo negligentius habetur. Commodissime servatur in vitro, vel fictilibus vitratis, loco subterraneo perflabili, ac ad Septentrionem converso. Nullatenus autem in ambiente calido sumendum. Quoad usum miscetur acetariis, partim ut herbaceum saporem corrigat, partim quoque acorem & cruditatem emiendet. Præterea alvum lubricum, ac dolores interiorum mitigat; Etiam vulnerarium est, cum cerevisia calida sumptum. Nec minus in venenis corrosivis, velut arsenico, assumptis prodest, tepidum scilicet, inque magna copia datum, ut vomitum moveat. Catarrhosis autem noxium est, & partes intrinsecus emolliendo nimis easdem laxat, unde Italici Hispanisque, apud quos continuus idem olei usus, ac apud nos butyri, herinæ rupturæque adeo familiares sunt, ut vix tertiam partem pars immunis existat.

Hoffmannus
l. 2. Medic. of.
fr. c. 164

Grembs Ar-
bor. l. 3 c. 2

VI. Saccharum succus est plantæ arundinaceæ, partim
 ncisione trunci, quod tamen rarum & lacrymæ instar
 st, partim expressione productum & salis instar con-
 retum, ut proin salem essentialem arundinum non in-
 ommodè vocaveris. Veteribus innotuisse loci pluri-
 u apud *Galenum, Dioscoridem, Aeginetam* aliosque occur-
 ntes evincunt, utpote quibus partim sub nomine mel-
 s in cannis concreti, mellis arundinacei, salis Indici
 niat. Differt tamen à nostro moderno, primò ra-
 one materiæ, quod ceu à natura elaboratum, ac roris
 tar gummiūque modo ab arundine circa genicula
 illans, nostrate factitio longe tenuius fuerit. Dein
 ctione formæ, quæ antiquorum saccharo, salis instar
 asulati erat; modi etiam præparandi, proprietatum
 i: efficaciz, ceu latius hæc ab *Estmullero, Salmutho* ac
 ysis explicantur. *Salmasium* autem mannam nostram
 ro saccharo veterum accipientem refutant *Thomas Bar-*
bolinus, Hoffmannus ac nuper Eruditissimus *Stolterfoshus*.
 pla quæ saccharum nostrum producit planta seu arun-
 b notante *Marchgræfo* in Brasilia ad sex vel septem pedū
 ktitudinem ordinario assurgit, crassitie quatuor digi-
 tum, multos habet nodos, qui quo magis distant, eo
 pector arundo judicatur. Folia superius multa gerit,
 nga, acuminata, color ex viridi ad flavedinem vergit.
 Pedulla arundinis est solida dulcis alba, plantatur mense
 vivo. Ad singula autem internodia germina sua præ-
 ndit hæc canna plantata, ita ut quodvis internodium
 et novam arundinem. Spatio autem decem mensiū
 am acquirit magnitudinem pro ratione soli, & tunc
 et ad saccharum conficiendum. Quæ ad alterum
 nom servatur, vocatur antiqua, ultra tres autem an-
 non durat. Semel plantata se ipsam instar sylvæ
 multiplicat. Machina saccharina est duplex, aquâ & bo-
 versatilis. Inter exprimendum succus dulcis exstil-

Matthiolus

l. 2. comm. 75

C. 4. 1. Epist.

p. 75

Salmuthus

Not. ad Pan-

civ. l. 2. Tit. 5

Coll. in Schrö-

der. p. 718

l. 5. Idol. c. 14

Cent. 1. Ep. 2

Nova Liber.

Balth. an. 701

p. 210

lat. Latex autem sacchareus ne unum quidem durare potest, quin acefcat, ex acido verò nullum rum fieri potest, sed acetum acerrimum. Mitti in quartum & quintum ahenum. Cumque a parvis ahenis coquitur, guttæ aliquot olei o immittuntur, refrigerationis causa, si verò in bus, aliquot guttæ lixivii. Saccharum ita ad syr sistentiam redactum continuo agitatur spatula i mas concrefcat, ubi dein in domibus certis i erectis, & rotundis foraminibus pertusis impc Foramen quod forma inferius habet aperitur nigrum ceu vocant exstillet, quod ut fieri po gulæ formæ superius teguntur operculo orbis i figurâ facto, ex limo gryseo & aqua frigida ma sine quo remedio nunquam albefieret saccharu dum quo in Sicilia ex plantis exprimitur plus censent *Bartholinus* & ex eodem *Hoffmannus*. locorum autem, à quibus asportatur saccharu denominationes sortitur, optimumque est *Maa* Madeira Insularum S. Thomæ in mari Athlanti cæ vicinarum unâ sic dictum, candidissimum, que fragile. 2. *Canariense* ab insulis Canariis. 3. seu *Melitheum* à Maltha insula, cinereum mag quoniam ejus usus in cibo præfertur, cibale atq melis. 4. *Mollium* ab insula S. Thomæ, quod est ac molle, omnium vilissimum quidem sed 5. *Pernambucinum*. In mari quoque Islandico *Ad* dam saccharifera reperitur, quæ ubi à marin bus in litus rejecta aliquamdiu jacuit, sensu ciente Solis calore salinis hinc inde grumis ob qui propter dulcedinem apud accolæ, sacchar implent Saccharum in fragmentis, *Cassoad* minusque excoctum, ac purgatum existit, uni versi coloris est, aliisque *miscellanum* dicitur, in pis & doliis ad loca alia defertur. *Finnu* seu

Cent. 1 Ep. 54
Lib. de pe-
regin. Med.
p. 44
Clav. Schröd.
7. 597

Borrichius in
AB. Hoffm.
Vol. 1 obs. 59

in Valentia, Hispaniæ urbe reddebatur, unde
inum quoque appellatur, & ab enumeratis solâ
atione differt. Antwerpia ac Londini sequen-
modum defacetur. In cortinam scilicet seu ahe-
chari quantum volunt immittunt, ac lixivii ex
ce viva parati, quantum ebullitioni ac despu-
i sufficit, affundunt, vicissim despumando & rur-
sillando, donec situlam plenam mellea & fordi-
inguedine despumando exemerint. Tunc pro-
pidum & fulvum factum syrupum lixivio non-
sumpto transmittunt, per cilicium colum vel
, quo inibi festucas quisquillasque relinquat,
ne de quo donec expiravit in vaporem lixivium;
ut ferè fit, fervens saccharum impetu, artifice
labrum effusione ac ebullitione superet, non a-
nam sic ut illi loquuntur, decoqueretur ac re-
eret) sed butyri momentum illico addunt, atq;
n resident undantes spumæ. Jam ad duritiem
an saccharum in nolas, infundibula ve, vasa fi-
(Venetis ænea) quibus subtus in angustiore lo-
foraminulum, prius fontanâ imbuta, saccharo
valente opplent, eodem obturato foraminulo, re-
itque cellâ aut hypocaufto sicciore tepidiorè.
re induruerit, metæ ordine dispositæ latiorè ba-
acuat luto & figulinâ fuscâ, aut pulla terra & aqua
lbacto, dilutiore, lorica latam duorum trium-
torum. Quæ crusta uti partim loci partim sac-
pore sicco & bibaci aruerit, demitur, nova ap-
bis terve repetitur, singula dein in foraminu-
mittunt, ut facilius effluat crassamentum pin-
k sordidius, quod syrupum vulgò vocant, Gallis
nobis *Suckerfass*. Postremo bis aut ter ex me-
um fontana liquefaciunt, rursusque in metas
referant subtus foramen, ac superne lutum di-
ctum

Etum addunt. Saccharum verò hoc finum, quod per lixivium nullam vim causticam contrahat, tamen est. *Candisatum*, vulgò candum, rectius quasi angulosum, est saccharum ad modum salis stallisatum tale album fit ex Canariensi, rubrum

Bauhinus
l. 18 de plant.

ex Thomæo. Tum vero saccharum in paucis fontana liquefaciunt, ita tamen ne in eadem bulliat, sic enim flavescit, vel quoque propter partem aquæ in crassum syrupum abeat. Exin pullos concellatim ac decussatim ad ollæ imum ra aptant, saccharoque aut syrupo calente mergu paulo superius quàm medio tenus opplèto, quod bombacè densa multum involutum, cellâ aut calefactâ super assere reponitur. Dein mense ginti diebus post os aperiunt, & syrupum nondum cretum prius effundunt affusâ tepente aquâ calidiori eluendam pinguedinem. Quâ denuo accius fusa, reponunt quovis calidiore vel alio loco eodem die aut biduo vase glebularum crystallinarum coloris bacillis aggestas accipiunt. *Penidii* quoque chari notitia in Tractatione Diætetica omittenda est. Non verò ita dicitur quod cum nucibus pareretur, uti quidem *Eucharis Röslinus* ridiculè

Herbar. p. 77.

Bauhinus l. 18
Hist. plant.
p. 138

Primò enim saccharum in aqua fontana leviori coquunt, ac de albuminibus ovorum probe prius tritis penicillo quovis saccharum calens adspargunt mittuntque aliquamdiu coqui, donec sordes et albumini adhæreant; His ita peractis saccharum removeant, à quo ubi bullire cessavit, fæces collunt. Hinc iterum coquunt, rursumque adspargunt, atque fæces demunt, quod eo usque rant, donec à spuma & omni impuritate liberatur. Posthæc colant, iterumque lento igne, per gradus æquales coquunt, usque dum bullas

lucere incipiat, quibus sensim apparentibus fustum
 bacillum teretem & æqualem in aqua frigida ma-
 tum profundè in calens saccharum mittunt, eum-
 ina quod ei adhæsit cum saccharo in frigida refri-
 git. Quod tum demum perfectè coctum est, si in-
 tum facile detrahitur, nec masticatum dentibus ag-
 natur, aut quando ejus portiuncula aliqua digitis
 mis duobus distracta in tenuissima quasi fila abit,
 perpenſa digito tanquam vitrum dissiliunt. Inde
 tum ab igne bullisque subsidentibus super marmor
 ro oleo amygdalarum aut olivarum inunctum ef-
 tur, & manibus vel inunctis vel amyli polline a-
 lis ne adhæreat comprehensum, ex alto paulatim
 rimendo, & fricando hinc inde demittitur aliquo-
 tandem ubi paulum refrixit, ferramento unco pa-
 infixo obvolvitur, idque tantisper dum bene len-
 k conditum redditur. Tandem attractum famu-
 tribuitur, ut distrahendo torquendoque formeretur
 a consueto. Formatum reponitur loco calido. Non
 t autem à reliquo saccharo penidium hoc si in li-
 e dissolvatur, magis tamen friabile est, & in ore
 tium quoque liquabile existit. Cæterum saccha-
 omne in qualitatibus temperatum censetur, quam-
 at pluribus *Zacutus* probat, ad caliditatem vergat.
 tamen impurius est eo magis flatulentum existit,
 lmitas crudas humiditates, quo mediante coctio-
 parantur, quo verò sæpius coctio iteratur, eo quo-
 minus evadit dulce, quoque magis refinatum, eo
 s acriusque est, sitimque excitat. Cibis gratum
 m saporem conciliat saccharum, bilem tamen fer-
 & auget salina sua acrimonia, quâ pollere & vis
 abstersiva docet, & quod lacti inditum, haut secus
 , coagulationem ejusdem impediat. Propter hanc
 m verò acrimoniam hypochondriacis, hysteriis

*l. 2 Histor.
 princ. lib. 23*

ut & febricitantibus noxium, ceu in quibus omnibus
 ex usu ejusdem variæ effervescentiæ ac pathemata fe-
 quuntur, phlogoses scilicet & inflationes abdominis bor-
 borygmi, tormina, ructus, vomitus ac diarrhoeæ. In-
 fantes etiam recens nati si nimiam ipsis quantitate inge-
 ratur, paulo post ejulatibus perpetuis ac præter dicta
 mala, insuper totius corporis consumptione ac sangui-
 nis mictione corripuntur. Deinde ventriculo pecto-
 ri pulmonibusque nocet saccharum, quoniam pinguiori
 suâ substantiâ humores corporis nostri mucosos & gla-
 tinosos reddit. Quantopere verò scorbuto faveat, ap-
 pletus ejusdem chymica egregiè docet. Destillatum enim
 liquorem exhibet acerrimum ac pungitivum, quæ-
 pter & saccharum spiculis suis acidis sanguinem humo-
 resque acriores reddit, quin ipsa ossa rodit, imprimi-
 quo calce magis clarificatum est. Quid verò magis
 quotidianum quam saccharophilis gingivas putrescere
 dentes carie exedi, aut saltem invenustâ nigredine
 turpari, animam male olere, appetitum obtundi, ve-
 mes procreari, in altero verò sexu pallidum colorem
 induci. Quantum insuper ad putredinem disponat, ex
 perimento sequenti patet. Suspendatur enim caro
 cens saccharo conspersa & caro salita, illa altero die
 trida erit, veteri salita adhuc incorruptâ existente,
 pote quæ beneficio salis à putredine conservabitur. (1)
 culum etiam in renibus produci quidam affirmant
 quam tamen opinionem in dubium vocat Mercurius
 hac imprimis ratione, quod illis populis, quorum
 sæ quotidianæ saccharo nil frequentius habent, vis-
 culorum in renibus nomen cognitum sit. Interi-
 men non negat saccharum, uti alia dulcia, crud-
 succorum congestionem occasionem præbere, hun-
 que corporis nostri, ceu supra innui, viscosos ac
 nosos reddere, ac proin materiæ arenarum cum

Ridlinus
 Lin. Ann. 2
 p. 451

Willisus de
 scorbut c. 10

Frankenavv.
 in Miscel. G.
 Dec. 2 Ann. 9
 Obs. 103

Scholzli
 Ep. 88

quo pacto inservire, quod ipsum & mihi vero consentaneum videtur, in nostris imprimis ac septentrionalibus oris.

VII. Ad saccharata etiam pertinent, culinis quoque non infrequentia *condita*, utpote cum saccharo, liquore aqueo soluto, atque ad consistentiam syrupi iterum inspissato parata. De iis verò in specie ut agamus non est, cum medicamentosa vis, si quæ remanet, simplicium naturam retineat, quamvis eadem repetitis saepe macerationibus ebullitionibus aliisque subactionibus evanescat, adeoque saccharata potius sint. Interdum tamen & cum melle depurato condiuntur, & rebus condendis aromata infiguntur.

VIII. *Sal*, condimentorum omnium primum ac præstantissimum, bonæque valerudini conservandæ maxime necessarium est. Non unius autem generis existit. Aliud enim est *Fossile* seu *sal gemma*, quod lapidum modo exciditur in Polonia, de quo pluribus tractat *Con-*
tempor. Cum adhuc in fodinis est, non ita ponderosum existit, ac supra terram deprehenditur, adeo ut frustum quod in fodina ab unico homine tractabatur, extra eam sex quatuor boves movere potuerint. Causa vel in terris subterranei densitatem referenda, in quo sal uti la-
 tus infra terram, utpote in densiori medio minus premit, vel quoque in aëris recentis afflatum, quo sal rigescat, gravior ac densior evadat. Sunt tamen qui de salis ejusmodi in & extra fodinam diversâ gravitate dubitant. Nec omnis crystalli modo pellucidus est, qui enim Ha-
 in Comitatu Tyrolensi effoditur, coloris subrubri est, & lapidem marmoreum refert. Nec omnis saltim in fodinis, quoque durus est, in Calabris enim ita mollis existit, ut variæ figuræ ipsi imprimantur, aëri verò expositus maximè indurescat. Ac notabile est, salem fossilem scire, quantumque per excisionem ei demitur, tan-

Ad. Lips.
ann. 700 p. 81

Greifselius in
Misc. G. Dec.
1 An. 2 obs. 78

Tylkouskius
in Ad. Lips.
An. 82 p. 149

Dobeliu in
Nov. Liter.
Balthic. ann.
99. p. 72
Matthiolus
in Diosc. l. 5.
c. 88

Lemnius 43
Occ. c. 9

Bartholinus
cent. 1 Ep. 54

Tacitus Ann.
nal. l. 13 p. 304
Hofmannus
Diff. Sal. part
2 p. 243

tum iterum accedere, ut ita salis fodinæ ejusmodi a
næ sint. Sal autem hic differt à fontano, primo e
minus substantiæ terreæ contineat ac hic, dein, quo
fusâ aquâ non liqueſcat, ſed ſubſtantiæ magis ſit c
pactæ & ſubadſtringat. Alius verò eſt *ſal mari*
qui vario modo præparatur. Veteres Belgæ eum
ex maritimis glebis exuſtis, atque in cinerem red
conficiebant. In oris Gallicanis atque Italicis ſpi
quaſi exiſtit, calore ſcilicet Solis in ſal ſiccum marum
ex aqua marina, quæ per æſtum maris in foveis a
que juxta mare colligitur. In Sicilia littoribus r
pracula in ſcopulis efformant, ex quibus influens a
relabi nequit, unde à Sole in ſalem ſiccatur, ſed non
ſi affuſâ aquâ dulci. Alicubi ad ſcopulos maris ita
hæreſcit, ut ibi condenſatum magnis fruſtis e
poſſit. Non raro & ſub forma ſpumæ in littorib
linquitur. In Zeelandia ac Italia æſtivalibus menſib
ferveſcit Sol, cujus vi quoque ſalſeſcit Oceanus, ex
rina aqua in patinis capacioribus excoquitur, qui
dus ſalis marini præparandi frequentiffimus eſt. M
verò ut purior fiat ſubinde cum aqua marina iterum
coquitur, præſtantiorque evadit ac ſal noſter vulgari
fontanus, quo etiam durior eſt, cryſtallosque eleganti
res habet, granulisque majoribus conſtat. *Sal commu*
nis ex fontibus ſalinis paratur, tales autem exiſtunt pro
pter ſalem foſſilem, quem aquæ alicubi in terrâ in
riori abſorbuerunt. Illos inter in Germania emine
Lunæburgenſes, Weſtphalici, Saxonici, jam à mille
ſeptingentis annis celebres, & ſingulis diebus mille pro
pemodum centenarios ſalis largientes, Suevici, ac Bi
varici. In Episcopatu verò noſtro etiam ſunt Derph
denſes, Gittelſenſes, & Hoiſerſumenſes, nuper auſpic
Celſiſſimi quondam Principis Noſtri, JODOCI EDMUNDI
Episcopos reſuſcitati. Prope Stasfurtum in Ducatu Mo
deburgi

ico lacus quoque falsi sunt, crescitque copiose
ba Kaly. Modus excoquendi talis est, ut aquæ
um in caldariis plerumque plumbeis, cen quæ
ximus ignis fortè proxime attingat, nec liquan-
funduntur, diu addito felle vel sanguine bubu-
antur, inque salem aqua absorpta cogantur.
absque igne aquam sequestrandi modum, sim-
licet motu excogitavit summus Naturæ Artis-
tes, Illustrissimus *Leibnizius*. Nuper etiam *Him-*
edicus apud Revalienses celebris, novam ex aqua
rata coquendi rationem invenit, pluribusq; pu-
roposuit. Quâcunque autem ratione sal paretur
mosæ ipsi adimendæ, & ut micanti colore splen-
crystalli instar, densusque granis ac grossior exi-
e elaborandum. Talis enim diutius se conser-
deinde notandum salem, quo recentior maximè,
s liquefcere, atque in humorem falsuginosum
nec saliendis condiendisque carnibus ita aptū,
bus potius limosam quandam uliginem obdu-
o magis autem sal vetustate induruit ac concre-
iorque est, eo magis eduliis in astate aut se-
n annum asservandis accommodatus quoque est.
or tamen in cibis magis convenit, quod in co-
orum facile dissolvatur, per totum cibum distri-
citiusque gustus sensum exciter. Salis vermi-
minit *Paullinus*. Sal verò omnis acrimonia sua,
rtus ejus unice consistit, esculenta quæq; egre-
la reddit, viscosa & duriora attenuat, & ad faci-
n ventriculo attenuationem disponit, humidi-
sorbet & à corruptione præservat. In quibus-
um alvum ac urinam movet, alvum præsertim,
jejuno drachmæ pondere assumatur. Quan-
per ad fecunditatem conferat, inde patet, quod
s ad generationem aliàs inertes catuliant, oves

Nn 3

aquam

*Act. Lips.**ann. 82**Nov. Liter.**Balth. an. 99**p. 104**Cent. 4 obs. 7**Gratarolus**l. d. Lit. Va-**let. p. 160**Bergerus de**Therm. Cayot**p. 116*

aquam salſam bibentes maturius coëant, ac in
vis murium ſoricumque in navibus marinis na
non tamen ſolo ſalis linctû & absque maſculi op
quidam jocantur; Quodq; mulieres ſalinariæ ec
pruriant, multarumque proltum feraces ſint, &
Ægyptiorum quondam Sacerdotes; quibus unic
ſtitutis ſtudioſum erat, aut ſaltem eſſe debebat, à
ſtinebant; Nimius tamen ulus in temperamer
cioribus, propter inſignem exſiccandi, humores
ſumendi vim forte quoque ſemen imminuet.

bunt autem ſalira, quibus ventriculi conſtitutio d
ut eadem ad debitam volatiliſationem deducere a
nequeat. Hinc enim vel ipſe afficitur ac mod

Ridlinus
Lin. Ann. 1
p. 232

mes dolores patitur, unde ſubſtantia ejus vitia
nerior redditur, & filamenta exeduntur; vel i
humoribus ſaliſis ac acribus replentur, ac dyſei

Liſterus L. d.
morb. chron.
p. 192
Dimerbro-
kiiuſ Obſerv.
p. 593

patiuntur, quæ aliquando à communi ſalſa ej
diætâ epidemia exiſtit. Vel ſanguis ipſe factu
reditur, ſcorbuticus evadit, qui ad cutim delat
ritum ſcabiem, ac lichenes inducit. In pueris
affectus, Angliſ Rachitiſ appellatus inde ſubſe
ut oſſa circa manus & pedes cum dolore acerb
meſcant, & non niſi totali à ſale abſtinentiâ libe
Dein. & oculi à nimio ſalis eſu afficiuntur, ac ru
ceu ſalis excoctores plerumque oculorum rubor
rant, quamvis fortè hoc magis ab effluviis ſalſi
excoquendum dependeat. Calculum in renib

de Liſthiaſ.
c. 3 § 10
Clav. Schröd. nus
p. 314

ducere nimium ſalis eſum, licet Helmontius ac A
nus in dubium vocent, in totum tamen, ſi recti
cetur, negari nequit. Ventriculo enim ſalem
piuſ digerente, ſeu ut ſuprà dixi, volatiliſante
los tandem ex nimio ejus eſu concreſcere exp
confirmat. Gravidam ſi ſale immodice utatur

L. 7 Hiſtor.
Anim. c. 4.

tem absque unguibus in lucem edere, Ariſtoſch

est. In salis etiam usu causas vitæ brevioris, proximæ mundi ætatis longævitati opponitur, ingenio ærit Illustris *Bergerus*, qui ante diluvianis vel incas vel inusitatus fuerit, utpote qui solis terræ fructus vixerint, probatque cujusdam inter Æthiopes nis exemplo, quæ quod salsamento viveret, ex locis salsugine, qua tractus ille abundabat, maceratis octo, homines rulerit vitæ brevissimæ.

*Nov. Hamb.
ann. 708 p. 175*

X. *Semina calida, feniculi, anisi, cumini*, etiam interimenta locum habent, ciborum concoctionem adiut, cruditates acidas destruant, flatus discutunt, an momentum, pectori conducunt, inque hydropicis, ginosis ut & albo mulierum fluxu utiliter in cibis nascuntur. Semen *anisi* præterea cerebro humidiori est, imprimis saccharo obductum, incubum præter ac lac auget, quod è contra *semen cumini* minuit. inque autem generationi obest, ac semen extin-

Semen feniculi aliquanto calidius est, nec ita begetur, visum tamen egregiè acuit. *Coriandri* venenon non nisi aceto præparatum in usum vocandum, enim halitus ventriculi biliosos suppressit, huncque portat, quamvis frequentior illius usus visus tenebrentatem generet, mentemque turbet, imo juxta quos, veneni instar afficiat.

L. *Sinapi* naturæ volatilis ac acerrimæ est, confortibus crassis viscosis, durioribus, fumo induratis, ipus ac piscibus, ad digestionem promovendam, in hyberno tempore frequenter additur. Quantum hac in parte valeat inde patet, quod si carne legumina brevi percoqui velis, parum sinapis inijciens, & statim quæ coquantur, dissolven-

*Bodæus Nov.
ad Theophr.*

Si vero amplius de sinapi quippiam injeceris, dissoluta quasi colliquescent. Egregiè humores viscosos ac pituitosos incidit & attenuat, flatus discutit

L. 2 c. 5

SECT. II. CAP. XX.

discutit, asthmaticis, quartanariis, scorbuticis, venenis ac Apoplecticis confert, urinam ac menstrua citius inque cachexiis virginum egregium est. Jejunio stomacho comestum vulgi in præcavenda ebrietate euphoriscentum existit. Communitè confusum cum musto ardeat, quasi mustum ardens. Alii pauxillum aceti addunt, nec male, sic enim magis attenuat, & appetitum citius vel cydoniorum paratur. Compositio sacchari cum pulpa cerasorum & melle conficitur. prima videtur, quæ cum pulpa cerasorum & melle conficitur. norum, sapâ, sinapi in aceto macerato, pulvere momi, caryophyllorum, quibus caput debilius verò sinapi usurpabunt, quibus calculi dolores famulantes imbecilliores & caliginosi, & calculi dolores famulantes quoque inter cibos tabifica quâdam acribus Assumpserat quidam per insaniam, quo faciei color vividus non solum, sed & corpus ita emaciatum, Refertur 1. 2. nocentes. ejusdem quantitatem, sed & corpus ita emaciatum, ut ad quasunque actiones ineptum existerit.

Doleus 1. 2. nocentes.

Enyel. Med. 1. 2.

4. Bidlinus.

Lin. 400. 2.

p. 321

CAPUT XXI.
De Aromatibus.

Ad condimenta quoque aromata pertinent, cum eadem ciborum partim ingratum saporem, partim pravitatem emendent. Anima verò illorum, ut si quæ, seu crasis est suavis odor, quo ablato illa inanis ac fere mortua existunt. In genere notandum plethoricis ac humidioribus complexionibus senibusque & hyberno tempore magis conducere, ventriculo cor, cerebrum ac iterum corroborare, è contrariis volatile acre, quo abundant biliosis calidiorisque prioris temperamenti scorbuticis, nec non junioribus.

erperis, æstivoque tempore non absque noxa al-

Vitanda quoque febricitantibus, ut & fluxui
inis obnoxiiis, siue fuerit narium hæmorrhagia, si-
moptysis, seu menses immodici. Sanguis enim
eorundem plus justo incalescens magis iterum
mandit, ac repagula solvit. In gonorrhoea ab iis
abstinendum, cum semen ob dictam quoque ratio-
acile iterum turgescat, & vesiculas seminales vix
centes irriter ac lædat. Et fortè copiosus Paulinus
com. 1. 44. 45
utrum usus gentibus septentrionalibus non æque
nit, ac calidiores regiones incolentibus, cum
porum ipsorum habitus & reliqua victus ratio,
in quoque ab illis diversa sint. Quamvis verò
domi nascentur, quæ condituræ gratum odorem
inque concilient, qualia sunt ex enumeratis se-
alida, folia salviæ, majoranæ, rosmarini aliaque,
nen plantæ propriè aromatum nomine veniunt,
in partim flores, partim fructus, semina accorti-
India utraque, aut felix Arabia suppeditat.

Calamus aromaticus verus, Indus. Est caulis seu po-
lmus capitis acuti, coloris ruffi vel subalbidi, ra- Hoffmannus
Clev. Schröd.
p. 416
ollis ac minus fragilis, concavus albidumq; quip-
continens, pro more arundinum, odoratus ac a-
cus, linguam cum gustu acri adstringens in man-
do tamen glutinosus. Planta ipsa vocatur Cal-
olia proximè ad ocymum accedunt, nasciturque
onte in India, Syria ac Ægypto; Indicus verò à
o diversissimus habetur, ac inter arundines odo-
refertur, quod folia sint arundinacea. Cum ve-
amus hic apud nos vel nunquam vel rarissimè,
in super adulteratus aut vetustate corruptus ha-
ipso in officinis substituitur radix *aceri veri*, ac
inice eo nomine audit. Eligitur autem radix
odi recens, gustu valde acri & mordicante, quo

enim acrior eo præstantior quoque, ob turgesc
Etzmullerus scilicet salis volatilis, à quo omnis ejus vis est.
Coll. Schröd. giè corroborat stomachum, unde & in crudita
p. 529 dem acida, morbisque inde ortis chronicis ac
 xiiis confert, flatu & colicam dissipat. Deinde
 rum confortat, obstructions mensium & suffoc
 hystericas tollit.

III. *Cardamomum majus, Grana paradisi*, quamvis
Hortius in plantæ enim partibus essentialibus differunt. N
Dispens. part iponte ex planta cubitali ac siliquosa, non verò
1 l. 6 c. 78 bore procera. *Benius*, qui millies crescere vidi
Nos. ad Gar. rundineta refert. Colliguntur folliculi seu f
2 Jan. p. 7 quando incipiunt rufescere exponunturq; Soli.
 vocant cardamomum piperatum, piperis enim
 daneum esse potest, & Indi loco condimenti, i
 uruntur. Majus tantum in officinis extat, eligunt
 na glabra ex fusco rufescencia, acremque sapor
 bentia. Est etiam granorum paradisi species, q
 catur *Alvas*, ac folliculos habet pulpam fung
 spongiosam continentes, saporemque & odore
 mi aromatici, cui etiam substitui possunt, apud
 rō prostant. Cæterum granorum paradisi &
Valentini etiam venduntur interdum semina quædam co
Peychr. Eaor phaseoli Indici minimi nigra macula notata.
p. 5

IV. *Cardamomum minus* differt à majori, odor
 pore, quem habet aromaticum gratum & acrem
 majus contra camphoratum saporem & folliculi
 beat duplo longiores. Minus verò apud Indos,
 colitur & feritur, colligiturque quando follic
 cipiunt rufescere, lavaturque & exsiccatur. Quo
Crausius Nov verò illi omnia cardamoma, priusquam ad nos d
Later Hamb. tantur, aquâ calcis vivæ imbibunt, apud nos eaden
an. 705 p. 306 pagari nequeunt. Continet cardamomum sal ve
 valde temperatur, unde quoque masticatum f

ideo, ac cuncta aromata afficit. Imprimis ventri-
n roborat, flatuque & colicam tollit, ac in verti-
ex debilitate stomachi obortâ confert. Indi pi-
tios abundanter cardomomo condiunt. Speciatim
ue memoriam confortat, ac contra apoplexiam
ervat, & do'oribus mulierum post partum mede-
nane masticatum aëri contagioso ac morbis mali-
resistit.

Caryophylli, Germanicè sic dicti quod clavum re-
t. Sunt autem fructus, uti Celeberrimus in Bo-
is Lugduni Batavorum Præceptor Meus, quem
apite aliisque dein Exoticis in plerisque sequor,
inquam *Hermannus*, Indiarum per aliquot annos
& *artôtis* affirmabat. Baccas vocat *Rumphius* in *Miscel. G.*
ne delineationem plenius exemplo à capitello ro- *Dec. 1. Ann. 1*
seu calyce in quatuor cuspidulas se dividente de- *Obs. 11*
to explicat Illustr. *Schröckius* Noster. Arbor est in
na Insula, unâ ex Moluecensibus, procera, cerasi-
tudine, lauro simili, cortice rubescente foliis co-
simis angustioribus & myrtiformibus, quæ odoris
antia ipsos caryophyllos æquant. Hi verò in ra-
alorum extremitatibus copiose clavi modo erum-
fructusque adhuc virens suavitate omnes alios su-
; In principio cum in arbore adhuc sunt, colorem
um habent, suavioresque & magis temperati exi-
postquam verò maturuerunt, acriores & nigrio-
adunt. Colliguntur ab Octobri ad Februarium
m, ac decutiuntur non manu sed arundinibus,
rius circa arborem mundato. Qui decutiuntur
nam maturuerunt caryophyllorum nomen reti-
minoresque esse solent; Qui verò maturitatem
rantur & sponte decidunt *Anchophylli* audiunt, ma-
ne existunt. Sordes quibus purgantur, sunt pri-
ctioli quibus insident, dein fragmenta ex quibus

oleum separatur. Collecti cratibus imponuntur
 tibus ari foliis tecti per aliquot dies in fumo mac-
 de in verò in Sole exsiccantur, ubi fulvum illu-
 rem acquirunt, quali vulgò cernuntur. Adult-
 dum pondus augetur, quod fit primò quando
 gens aquâ plenum in cellis, in quibus caryophy-
 reponitur, aqua enim tota in caryophyllos abir-
 rò intumescunt nec senitum edunt. Deinde
 destillantur, iterumque exsiccantur atque aliis
 scentur, tum verò sapor tenuis est. Mercatores
 rem caryophyllis restituant, quem cum tempori-
 tunt, optimos primò caryophyllos in vino ma-
 eique postmodum in odores infundunt, qui et-
 vum odorem imbibunt, facilè tamen iterum, ni-
 co frigido contineantur exhalantem. Aliàs con-
 tur integri, si marinâ aquâ aspergantur, hoc eni-
 fiat teredinem sentiunt; Eliguntur autem caryop-
 nigro rubescences, sapore amariuscule, qui frad-
 tum edant, odore acutissimo ac suave fragrantia,
 que aut acu candente confixi, oleosam quandam
 ditatem emittentes. Caryophylli Anthophylli
 stantiores existunt, eo quod pori sint constricti
 proin oleosus spirituosusque humor non facilè
 Est & tertium caryophyllorum genus sed rarum
dentati, propter cuspides aliquot, alternatim ex la-
 erumpentes, & regii vocantur, quod in summi-
 ronula conspiciatur, àque regibus solis expetantur
 tus emittunt denticulos ac depinguntur à Rom-
 Miscellaneis Societatis Nostræ. Sunt verò min-
 magnitudine grani hordei. Incolæ filum trajiciunt
 co armillarum gestant; Pluribus de iisdem agunt
 phius ac Illustr. Schröckius Noster in Miscellaneis,
 et pro fabula habet, quæ de arbore horum cary-
 lorum vulgò referuntur, quod scilicet unica in ti-

Jonstonus
 Syntag.

Dec. 3 Ann. 5
 obs. 148

Dec. 2 Ann. 1
 obs. 21

inque medio ejusdem sita sit, & reliquæ arbores Hoffmannus
Clar. Schröd.
p. 432
seam se incurvent. Quoad usum caryophyllorum
um, propter pinguiorem substantiam, diutius &
s ac reliqua aromata calefaciunt, respiciuntq; im-
is genus nervosum, quod egregie corroborant,
usque confortant, unde etiam in capitis stomachi Horkius l. de
Studios. san.
p. 83
eri affectibus frigidioribus seu acidis magni usus

Præterea foetorem anhelitus emendant, caligi-
oculorum auferunt, visumque acutunt & venerem
lant. Quamvis autem inter caryophyllos & an-
yllos nulla specialis & tantum ratione maturitatis
entia sit, hi tamen magis in uterinis affectibus ac
imprimis albo commendantur. *Rumphius* ad aro-
reptos pronunciat.

L. Cassia lignea, Xylocassia. Differt à cinnámomo,
hoc existat cortice crassiore, in ampliores & sca- Schröckius
Misc. G. Dec.
An. 2. obs. 6
magis cannulas contracto, odore sit fragrantiore
e acri cum dulcedine quâdam, dentibusque con-
p lignosi quid post se relinquat, cum è contra cas-
tex sit tenuior, glaber inque minores cannulas
lutus, odor magis languidus, sapor exiguae acre-
particeps, cum subadstrictione quâdam viscosita-
pter masticandum linguæ exhibens. Veteribus
na eademque re cassia lignea accinnamomum ha-
unt. Cassia verò hæc duplex est, malabarica &
ensis. Ab incolis species cinnamomi sylvestris
ar, *Cleyerus* autem climatis diversitati adscribit, & Misc. G. Dec. 8
Ann 4. obs. 6
aricam canellam à vera canella quoque nihil dif-
stavit, quod oleum ejusdem mixturam quasi ex
pinnamomi & oleo camphoræ referat. Quoad
cassia hæc cum cinnamomo convenit, quod & ei-
substituatur.

L. Cassia caryophyllata à cassia cinnamomea differt
e politiorque & glabra magis est, dein tenuitate,

saporem & odore. Arbor est species myrtifolia, *Coninga*, nasciturque in nova Mexico. Eligunt aromaticum spirant odorem, præcipue quando guntur & naribus admoventur, quique saporem citræm spirant. Fructus ejusdem *amomum* est. *Amomum* autem veterum sit adhuc ignoratur, ejus loco *acorus* substituitur. In officinis verò hoc nomen duo semina veniunt, quorum alterum minutum pallidulum. Alterum verò majus instar cubebæ aut granorum piperis rotundioris nigrum ac ro-gustu tamen non acre. Est autem ceu dictum fructus seu baccæ cassiæ caryophyllatæ. Veteribus integrum cum fructibus afferebatur, nobis verò tantum stus, in ligno enim aromatici nil residet. Debent ponderosi, & seminibus referti. Rarò autem invenit, ejusque loco radix acori veri substituitur.

VIII. *Carpebalsamum* fructus est plantæ balsamiferae, probatur ponderosum gustuque acre. *Vulgaris* nus legitimum est, utpote in odorum rancidum, et tum, nec suaviter spirans. Loco illius cubebæ sumit

IX. *Cinnamomum*, *cassia canella* quomodo à *Cinnamomum* differat dictum. Nullibi terrarum in toto orbe quam in sola insula Ceylonica, *Cleyerus* *diversis* tamen Indiæ locis ipsique Sinæ, nec non *Americanis* Antillisque insulis commune facit *Caroleus*, ipsum ita conciliat Laudatissimus *Schröckius*, ut ad nos advehitur cinnamomum, non nisi ex Ceyca insula veniat, eoque respectu *Cleyeri* assertum ingendum sit; Vel etiam præstantissimum cinnamomum soli Ceyloniæ adjudicetur, reliquum verò vilioris conditionis etiam aliis regionibus adscribatur, atque aliis differentiam cassiæ nomine veniat. Arbor ipsa ro haut absimilis est, oleæque magnitudine ferti fructus fert paulum minores ac albicantiores baccis

is nive candidiores sunt ac admodum fragrantiores,
 pluribus arbor describitur à Carolo, Breynio ac Grim-

In summis autem arborum verticibus lanugo
 lam concrefcit, in qua mel & cera generantur, ex
 Lusitani candelas duxerunt, quæ accensæ fragran-

tum cinnamomi odorem spirabant. Si verò ar-
 bores evadant instar quercuum sunt. Colligun-
 tur cortices bis in anno, Augusto & Januario, modus-
 talis est, arbor primo bis ad latus inciditur à supe-
 riore ad inferiorem, deinde transversaliter bis,
 ex verò hic extimus mollis est, coloremque viri-
 dè habet, neque olet, siccatur autem ad Solem colo-
 ro roseo, odorem ac saporem aromaticum men-
 demum spatio acquirit, ac in plicis abit, seque-
 rahit. Quod si verò nimis Solis ardoribus con-
 tur, nigrior & contra, si non probe præparetur,

icans sive cinerei coloris evadit. Singulis autem
 annis ab una eademque arbore corticem detrahunt,
 ipsam verò intactam relinquunt, utpote cujus li-
 moni odore ac sapore destituitur, vi aromaticâ in
 cortice residuâ. Eligendū cinnamomum acutissimū,
 nim in pellicula interiori hæret, ideoque tenuius
 rius, dein subrubrū, odoris fragrantissimi, saporisq;
 ris, ac cum peculiari quâdam gratiâ, quam in ullo
 raterea simplici reperias. Rejiciendum autem

idum ac inodorum, quod sine dubio per macera-
 tionem suas vires amisit. Sapor verò ejusmodi ac o-
 luribus annis ac interdum quinquaginta perfi-
 dignumque notatu est, periodicam nonnunquam
 ris hujus in cinnamomo varietatem existere, cujus
 s egregiè Ludovicus rimatur. Usus cinnamomi
 me consistit in restitutione spirituum animalium,
 in Apoplexia, syncope, viriumque imbecillitate,
 stomachi debilitate humiditate flatulentis ac eru-

statio.

Misc. G. Dec. 1

An. 4. obs. 120

Ad. Hoffm.

vol. 3. obs. 98

Parthenius in

Ad. Lipp. an.

99. p. 331

Hoffmannus

Clav. Schröd.

Helmontius

Dispens. me-

dero. § 16

Rhinus cens.

offic. p. 33

Misc. G. Dec. 1

An. 4. obs. 202

Paracelsus
Pent 2 obs 23
 Baglivus l. 1
prax. p. 72
 Hortilius l. 4
studios. Jan.
 p. 83
 Etmullerus
Coll. Schröd.
Tom. 1 p. 548
 Ludovicus
Misc G. Dec. 1
an 906 f. 35
 Ridlinus
Millen p. 84

stationibus magnum usum præstat, toto die maff
 ac cum saliva deglutitum, diarrhoeas ac dysen
 à stomachi languore ortas sanat. Nec minus &
 scerum obstructionibus confert, propter tenui
 suam, ac penetrantiam, illaque adstrictione sua rol
 In visu quoque imminuto cum successu come
 Præterea gravidas ac difficulter parientes corrol
 Cum verò uterum insigniter irritet, & menses f
 let cautus e jusdem quoque primis mediisque mei
 usus esse debet, quamvis me non lateat cinnamor
 coctum cum vino paratum, mensium fluorem nin
 etiam in cholericis ac tenerioribus tollere, quibu
 ramen cinnamomum ejusque aquâ nauseam m
 cujus idiosyncrasia exemplum aliquando etiam
 ro habui.

X. *Coffus amarus*, à costo dulci non maturita
 etate, ut plurimi volunt, sed specie differt, estq
 dix oleosa nigricans plantæ non sua sponte sed ei
 in China nascentis. Substantiâ autem est pingu
 porque linguæ diutius adhærescit, unde & præf

XI. *Coffus dulcis* è contra est plantæ radix ali
 lignosa, non quidem sapore dulcis, sed non ita a
 cantis ac amarus. Odorem habet violaceum, na
 sua sponte tam in India, quàm in Regno Chinenf
 dix quando recens est, magis carnosâ existit; i
 quodammodo hederacea, semina continentur in b
 Nascitur locis undosis umbrosisque, & colligitur n
 quando folia incipiunt siccescere. Figura quanc
 habet fallit, videtur enim radix iridis aromatica.

XII. *Coffus Arabicus* aliàs Canella alba dicitur;
 perperam, hæc enim est cinnamomum vulgare c
 tantum differens. Est verò plantæ Bengalæ dictæ
 tuberosa oblonga, differtque à reliquis costi spec
 Planta facie cum zinziberis foliis convenit, ut vi

it distinguere inter se folia, flores habent in spicas dispositas, semina sunt in capsulis. Costus autem viribus in cinnamomo ferè convenit, adeoque in Apoplexia, ralyfi, cruditate stomachi acida, flatibus ac torminibus, nec non uterinis mensium affectibus multi usus. ætherea mane masticarum ab aere contagioso præservat.

XIII. *Crocus*, sunt flammea stamina plantæ cujus-
m bulbosæ, folia angusta & graminea, florem verò
pureum Hermodactyli pratensis instar circa initium
vernæ ferentis. Vere viret, totâque æstate se in latum
hæcit, autumno autem flores leguntur. Præstat Orien-
tis, qui ex Sicilia præcipue transfertur, in cujus mon-
tibus Caryco nascitur, vulgo Crocus de Aquila. Primas
non Croco Anglico deservit. Nec minoris præ-
statiæ est, qui in Regno Neapolitano circa Abruzzo
scit, quique in Germania circa Viennam provenit.
servandus autem in vasis plumbeis & loco sicco. Hu-
dis enim locis fit ponderosior ac evanidus, & quan-
tum accedit ponderis tantum decedit viribus. Adul-
atur Cnici floribus ut & carnis bubulæ fumo induratæ
lis, tumque colore rubro nimis saturato existit, nul-
que admodum odoris. Notæ bonitatis sunt flavo-
subalbido quodam mixta, quæ tamen manus colore
ficiat; Dein qui facile flectitur, & difficulter teritur.
for præterea jucundus cum quadam acutietate in-
mus. Denique qui madefactus probe tingat. Egre-
t autem corroborat imprimis melancholicos, quorum
rosiratem ac tristitiam mitigat. Deinde pulmones
pectus confortat, unde & eorum anima audit & tus-
sibus Asthmaticis ac phthisicis valde confert, iisque
Dodonæus loquitur, jam jam expiraturis, spiritum
viti reducit, & vitam ad dies aliquot prorogat. In
pro etiam ac dysenteria opitulatur. Nec minus &
rum afficit, eumque ad excretionem seu mensium,

Horstius

Pharm. Reg.

part. 1 p. 121

Not. ad Garz.

p. 9

Vossius l. 5

Idol. c. 23

SECT. II. CAP. XXI.

284

Heerius
Obs. 14
Hertodius in
Musc. G. Dec. i
Obs. 60
Borellus
Cent. 2 Obs. 98
Pechlinus
Obs. p. 95

Timæus Con-
siliat.

Extremallorus
Coll. Schröd.
Tom. 1 p. 55

seu foetus ac lochiorum irritat, adeo ut quoque foetus in
utero colore ejusmodi croceo in instanti quandoque
stus in lucem editus sit. Quanta autem sanguinem si-
mulandi vi crocus polleat, exin apparet, quod equi sac-
culos croco repletos vehentes, mictu sanguinis. perme-
dicantur. Non verò omnibus promiscue usus ejus con-
venit, constitutiones enim teneriores eundem non se-
runt, & capiti nocet, doloremque ejus & coryza cum
sternutatione frequenter concitat. Dosis verò si drach-
mas duas excedat, vel subito instar veneni hominem
perimit, vel hic delirat, instar ebrii, cum risu plusquam
Sardonio, ac ridendo moritur. Etiam externe fructus
per sacculos quis dormiat, quantitas ejusdem
applicetur.

Dispens. part
1. p. 133

XIV. *Cubeba*, pipere rotundo paulò minores
Galeni tamen carpesium esse negat *Horselius*. Est aut
fructus fruticis convolvulacei seu hederæ instar arbori-
bus se circumvolventis, grana includens sub cortice
goso, cinereo, nucleum rotundum foras nigrican-
tius albicantem. Nascuntur sua sponte in Sunda, in
Japanica, colliguntur, quando ad colorem cinereum
gunt. Decoquuntur autem antequam institoribus
duntur, ne apud externos plantentur. Eligendæ
res ac ponderosæ, quarumque sapor pertinaciter lin-
adhæret, in quo à Cardamomo distinguitur; Abun-
autem sale volarili acri, unde & spiritus animales
giè excitant, conducuntque in vertigine, memori-
becillitate voce clariore reddenda, & segniori vi
excitanda, hinc Indi congressuri cubebas masti-
Præterea ventriculum acidâ pituitâ refertum
egregiè confortant, mane & vespere sumptæ con-
plexiam præservant, uterique affectus piti-
emendant, sterilitatem præsertim ac fluorem alb-
XV. *Galanga*, duplex est, major radice crassâ

a, minus odorata, foliis orchidis, flore candido. *Minor* foliis myrteis, radice tenuiore, extra rubefcente in-
s nodosa, odore grato, sapore acriori instar piperis.
c cyperorum autem seu iridum aromaticarum classe
dentur, nascunturque diversis plantis in China, & ex-
iuntur sponte in Java, eo modo quo zinziber. Pro-
gatur radice non semine, lata verò mirum in mo-
m luxuriat ac sobolescit. *Minor* præfertur majori
oduciturque à planta fere simili, quæ cardamomum
t, folia obscure viridia, flores coloris incarnati. Eli-
m radix præter notas modo adductas, insuper pon-
rosa & fracta, paucissimis constans fibris. Egregie
m ventriculum corroborat, & flatulentias ejusdem
cruditate acida discutit, unde hysteriis, vertigino-
nec non suffusione oculorum notha laborantibus
lissimè sumitur.

XVI. *Nux moschata*, aromatica, myristica, unguen-
la, mochocharyon quoque dicta, non est nux, sed nu-
s arboris nuciferæ, non in lateribus foliorum sed
munitatib9 erumpens, quandoque bini, terni aut plu-
s, ut in nuce juglande. Sunt autem quadruplicis ge-
is, primò est *sylvestris* macem habens non reticula-
n, sed densam & compactam. 2. *Mas* oblongior, dua-
m circiter unciarum, rarus est, ac scemina pretiosior.
Femina quæ figuræ ovalis eaq; vulgò utimur. 4. *Re-*
minor & pisum vix magnitudine superans, compa-
or est, sed succulentia, odoris fragrantia & viribus
stantior. Crescit in Insula Banda, Indiæ Occiden-
li. Recens ex albo virescit, postmodum acquirit
nulas sanguineas, punctatim interpolatas. Pulpam
hi carneam circum se habet, seu corticem villosum
or mali perfici, qui per maturitatem dehiscit, ut in
landibus. Post hunc est *masis* seu filamenta aut cor-
quidam tenuior, nucem moschatam non tamen pro-

ximè ambiens, adhuc enim incumbit alii teg corticoso, seu cortici lapideo, cui nux moschat datur. Coloris est primum rubescentis, post flavescentis, quo etiam ut & odore suavi sapore acri probatur. *Macer* verò *veterum* est cortex crassus rubescens ex Malabara veniens, sapor atque adstringente. Adulteratur nux moschat Indiis, maceratione in aqua calcis vivæ, quâ à corruptione servatur, sed virtus valde destruit in regionibus exteris progerminant. Eligenda ac minor, gravis pinguis, quæq; acu punctum oleosum emittat. Egregiè autem nux moschatum & viscera corroborat, unde & contra diarrhoeam, hienteriam ac dysenteriam confectio quoque discutit ac urinam movet. Præterea confortat, sterilitatem emendat, abortum præterea in doloribus post partum flatulentis ab aëre frigidoque simili exortis valde prodest. Imprimis viro ac memoriæ confert, si jejuno stomacho datur, vel vesperti quarta pars assumatur. Non tantumque cautione in usum semper vocanda, cum oleositate nimiam stomacho gravis sit, ejusmenti digestivi acrimoniam obtundat, unde & infusæ quoque, ut oleositatem ejusmodi corrigant has ante pastum comesturi, recentes ac bene cum sale & aceto infundunt. Ex nuce moschatæ majori dosi assumpta aliquando vir quidam colicæternaturali, dolore capitis vertigine delirio, stupore denique visu & loquela penitus privatus fuit, undum lecto affixus, quamvis soporosis, somnum non caperet. Observatum autem in ipsis quoque ex nimio ejusdem nucis usu, quosdam per diem ralem tanquam caro somnolento correptos sine motu jacuisse. His quoque vitandam nucem habere

Langius
Nov. Litter.
Hamb. a. 705
p. 306

Horstius l. de
Audios. san.
p. 50

Ettmullerus
Coll. Schröd.
p. 609

Smidius
Misc. G. Dec. 2
an. 2 obs. 120

Bontius de
Med. Indor.
p. 6

titutione suâ ad alvi obstructions inclinant, ex
entibus apparet. Quibusdam verò per idiosyn-
adversatur, habuique nuper exemplum Viri
ivam colicam gravissimam cum ructuum alviq;
sione ab ejusdem cum oryza esu contrahentis,
o axungiae caninae in cerevisia calida usu cessit.
erò propter sal volatile magis abundans acrior
lde penetrans, unde & major ejusdem nuce
ra efficacia. Cibos amarore suo temperato
reddit, ac imprimis in flatulentis colicis usus val-
cuis, renesque & ductus urinarios aperit ac uri-
am odore suo imprægnat, unde & calculosis
it & fluxiones siccat.

II. *Piper*. Apud veteres famosum erat Ligusti- Plinius 4. 29
iod in Liguria montibus crescebat. Hodie aliud c. 8.
um, est aliud longum. *Rotundum* fructus est fruti-
ficis sarmentosi, cujus folia sunt glabra, ex
idia, supernâ parte albicantia, floribus decussis,
ut grana primò viridia, quæ postea maturitate
at & corrugantur. Crescit in Sunda insulisque
nitimis. In Malabarica quoque regione, cujus
alecutium, unde & piper Calecutianum audit.
ribus ex quibus utrumque rotundum, album
& nigrum colligitur, controversia est. *Garzias*
speciei statuit ex diversis arboribus ita tamen
is, ut fructu tantum differant. *Bontius* contra-
firmat, dicitque piper album esse maturius, &
et nigrum in aqua lotum & exsiccatum, verum
ipsum refutat. Sumat enim quispiam piper
, maceretque in aqua ac separet, nullum inve-
ticem interiorem. Colligitur nigrum antequam
etiam maturitatem pervenit, si enim piper pro-
rum evadat, in racemulis facile in terram deci-
unclectio est difficilis. Album verò non potest
Pp 3 colligi

colligi nisi maturum. Initio enim utrumque piperet, oportet igitur expectare, usque dum videantur rem & discernant. Est autem piper album carinigerum, utpote quod in tanta quantitate non nascitur cum decidat, in tanta quantitate non legatur. Igitur minus rugosum ponderosum non cariosum ac *Piper longum* macropiper, piper pipilià provincia pi Bengala; Est racemus oblongus teres, instar junbetuli compactus, cinereus, solidus conflatus ex his granulis minutis plexu sibi invicem involutis. Hic cum arbore piperis rotundi facie convenit, solumen sunt longiora & latiora, hi verò juli nascuntur opposito foliorum, & constant ex granulis. Colligitur racemi probe maturi, quando incipiunt albi. Eliguntur solidi ponderosi compacti. *Piper Est* est filiqua arboris oblonga teres geniculata, color nigro rubescentis, includens semina oblonga rotunda acris & amaricantis saporis. Nascitur in China rarissimum. Cum verò piper sale volatili accumbet, hinc quoque valde penetrat, ac pituitosos mores incidit, eructationes flatu & colicam curat, terea acida stomachi cruditates egregie tollit, primum quæ post crapulam, aut cerevisiæ non defertur, digestionem existunt. Quantum autem febribus intermittentibus opituletur in vulgus notum est. Constat niter teritur piper in tenuem pulvisculum, sed i cum crassicule tantum contundendum. Tritum ejusmodi exactâ plurimæ particule volatiles sunt ac insuper tenuissimè pulverisatum statim ad re viscera ventris inferioris penetrat, sanguinemque primis ac hepar inflamat, corpusque emaciat, na piperis per medium dissecta, & prima mensa carnis aut alio liquore conveniente sumpta, appetit excitant, coctionemque promovent. Quamvis

Timpus
Confil. Diat.
p. 1123

ardum integra, seu frusta seu grana quoque iterum
 dant, nullatenus tamen dubitandum piper suam vim
 ruisse, utpote quæ per lympham aliquam subtilem
 ventriculo latitantem elicitur, haut secus ac aqua, cui
 gra piperis grana per diem & noctem immergun-
 , vi aromaticâ imbuitur, grana verò dicta piperis
 pida prorsus redduntur. Uti verò phlegmaticis
 situationibus, senibus & hyberno tempore piper
 le conducit, ita è contra calidioribus ac cholericis
 peramentis, juvenibus & æstivo tempore nocet.
 continuo piperis: esu in hypochondriaco quodam,
 e cholerico, quales plerumque sunt, icterus secutus,
 eminis quoque ob siccitatem, sterilitatem inducere
 tur.

Grembs Ar-
 bor, p. 435

XVIII. *Zedoaria*, zinziber sylvestre, Zerumbeth,
 his inter hæc discrimen quoddam *Hoffmannus* agno-
 . Radix est ruberosa, oblonga, brachii interdum
 item simul implens, extus cinereo fusca intus
 scens, subamaricantis saporis, proximeque ad he-
 accedentis. Nascitur sponte in extremâ Indiæ
 leste, Bengala & Malabara, ubi totas constituit syl-
 . Caules constituit plures, facie tamen externa
 nunquam inter se differentes, ut & folia magna; Eli-
 par fusca ponderosa, odorata, amara n c cariosa.
 patentem usus est in appetitu restituendo stomacho-
 roborando cruditatibusque ejusdem acidis ac
 lentis corrigendis, viribus expellendis doloribus co-
 t; hypochondriacis, hyltericis, iisque qui in puerpe-
 post partum existunt abigendis & cachexiâ præca-
 . Præterea & venenis resistit, aëremque mali-
 in corrigit, ut & acidus mineralium vapores, unde
 lino tempore manducata à contagiosis malignis-
 morbis præservat, & metallarios chymicos opera-
 s immunes reddit.

Clav Schrödi
 p. 569

Manitius de
 Zedoar. p. 12,
 45

XIX. *Zingiber* est radix oblonga tuberosa
 sca intus alba, nascitur in Zeylan, præstat tar
 ex Malabara & China affertur. Ipsa plauta
 rundinacea, ex radice proferens arundinem
 nem sed medulla plenam floribus pallidis. Na
 sponte & cultura excolitur, internodia seilice
 tur & in terram inseruntur, quæ deinde cre
 secus ac iridis radix apud nos. Modum quo
 xicanos excolitur pluribus recencet *Hoffmann*
 mus autem in officinis radices siccatas, ruffa
 quibus cortex non est ademptus, seu pellicul
 abrafa, quædam verò non decorticantur, qu
 noris pretii. Præstant si bene sint exsiccatae,
 nimio Solis calore nec nimia umbrâ, propte
 tatem enim, qualem plerumque participant,
 rumpuntur. Eligitur zinziber album subflav
 non foraminulentum seu perforatum, aut pi
 spargens, & quod contractum, paucissimis
 bris, saporem habens acerrimum. Quonia
 obnoxia sunt radices præservantur modo ri
 do creta inficiendo. Cæterum zinziber subfl
 fiore constat, ac stomachum valde corrobor
 cruditates acidas ac viscidas destruit & resol
 discutit. Imprimis verò iis, qui ex cerevisia
 ca ingurgitatione uliginosum udumque ve
 contrahunt, vel dolore ejusdem ac gravitate
 confert. Deinde quoq; in cruditatibus ab e
 quadragesimali tempore contractis, nec ne
 prostrato, qualis post morbos chronicos effi
 cificè prodest. Insuper vertigini resistit, ac
 caligini. A nimio tamen ejusdem usu hydi
 eâ ratione contrahitur quâ vina generosa e
 celerant.

Clav. Schröd.
p. 569

Lemnius l. 4
Occ. c. 26

CAPUT XXII.

De Tempore cibandi.

L

Tempus cibandi respicit quando & quoties comedendum sit. Apud veteres autem quintuplex observabatur, primoque erat *jensaralem* in quo observabant, & vel solum panem sumebant, interdum, tum, vel frustum panis mero intingebant, unde & solum *anapartion* ipsis audit, ab *anapartionas* offeraco imbutas assumo. Et recte, matutino enim ore natura paucissima exigere videtur, ut tantum sibi quopiam reficiatur. Secundus cibus erat *prandium* in quo quidam liberalius comedebant, neq; enim bus veterum prandia in usu fuisse *Salmasius* plurimobat. Tertius cibus est *merenda*, quæ post me-

Not. ad Pan.
circa. 4. 1. tit

si datur, pueris imprimis, quique duris operibus magis præsertim æstatis diebus exercebantur, iam quibus molestum erat, cœnæ tempus expectant. Quarto loco erat *cœna* seu vespera, quoniam ve-

apparabatur, & quidem plerumque satis laute. nus denique cibationis modus erat *concessio* luxuriantum potoribus ac noctu laborantibus in usu. Optimum ac saluberrimum cibi sumendi tempus, cum alimenta priori cœnâ vel prandio ingesta sunt, id quod maximè ex nausæ absentia & ente famis sensu cognoscitur. Nausea certè cum indubitatum concoctionis nondum aut non demodo peractæ indicium est, adeo ut cibi indigesti & putridi in ventriculo delitescerent per longum tempus nauscentur, cujus exemplum notatu dignum modo de carne bubula observatum, continuam nau-

movente. Quot autem horæ digestionis ventriculi indantur, ratione ventriculi firmioris, ciborum du-

Gerboz
in Msc. G.
Dec. 3. Ann. 1
Obs. 76

Q. 9

riorum

Imhofus Ge-
neral. Gallie.
p. 168

riorum, ætatis, vitæ generis magis activi, pa-
animi concomitantium, aliarumq; circumstan-
variat. Vulgò tres constituuntur. *Mareschallus*
Celeberrimus quondam inter Gallos militiæ
cum 68 annis firmâ-admodum valetudine vixisset
improvisò post alteram horam à cibo copiosè
ictu tormèti in caput adactò occideretur, apertò
nihil plane esculenti in ventriculo ejus dein repe-

Hippocrate
lib. 2 aph. 16

III. Non autem fames diu nimis protrahenda
inediam enim primò sanguis sensim incrassatur
latinosâ solidiorum partium substantia perit, cu-
pha continuò ductibus suis excernatur, chylus
nullus vel paucissimus sanguini iterum accedat.
ventriculus pravis humoribus obruitur, qui
præsertim impuriore existente ac deficientibus
tis legitimis ad eundem confluunt quasi, & n-
quam cardialgias, lipothymias, epilepsias, aliosq;
ves affectus inducunt. Illis autem imprimis
est inedia, quibus tam animo quàm corpore la-
dum, cum illa per se ut dictum, exsiccet, & vire-
vat. Biliosi quoque & graciles difficillimè eandem
runt, sanguis enim diutina quasi accensione absque
subinde & continuâ quasi chyli affusione adeoqu-
cilaginosâ quâdam delinitione, magis magisque
redditur, bilefcit, unde quoque jejuniis assueti, tri-
plurimum ac melancholici evadunt. Imo quod
est, biliosi ex inedia acerrimas acutissimasque
incurrunt, quæ facillè in hecticas declinant. Ob-
tum quoque ab inedia delirium, quod sumpto cibo
savit. Obesi verò, sedentarii ac phlegmatici, seu

Galenus l. 3
meth. med. c. 2

Borellus cent.
3. obs. 81

lib. de diat.
in ac.

poerates loquitur, qui partibus superioribus pituitosi
facilius inediam ferunt, non quidem ac si pituita,
nonnulli volunt, successu temporis in sanguinem co-
retur, sed quod sanguis ejusmodi pituita refertus

ius, ut supra dictum, bilescat, ac inediae noxas inferat. amittit igitur ratio postulat, bis de die cibum capere, uti verò laboribus exercentur, ac ante auroram surgunt, iis tertiæ quoque vices concedendæ, *jentaculum* illicet. Sanitatis quoque interest *jejunium* interdum observare ad minimum semel in hebdomade. Sic enim ingestæ cruditates absumuntur, & plurimorum morborum occasiones præscinduntur.

IV. An autem prandium vel cœna largior conveniat, definiri ita in genere nequit. Prolixè quæstionem hinc tractant *Gratacolus, Plempius, Langius, Hoffmannus, Valdsuvidius* & recentissimè Illustris *Bohnins*, pro cœna verò concludunt, partim quod calore nativo per somnum magis concentrato, atque ab operibus naturalibus cessante, spiritibusque animalibus à sensuum functionibus non ita distractis resolutisque interiora magis cavent, ac digestionem vigeant, ex qua causa etiam alimentis valentiora in cœna conceduntur, partim quod tempestas à cœna ad prandium longitudo, plurimum quoque conferat. Imprimis hac in parte temperamenti, ætatis, cultioris ævi moderni ac consuetudinis ratio libenda, largiorque cœna competit biliosis. Cum enim in somno calor intra cogatur utique bilem acriorem redderet, corpus exficcaret, viresque debilitaret, si cœna non præcederet, somnusque ventriculo vacuo iniretur, bique ac potus in ventriculo nihil existeret, in quæ dormageret. E contra verò parciore cœna competit iis, qui noctes habent vigiles, quibusque officii ratione vitandum est. Somnus enim nocturnus, si minor sollicitudine, exhalatio cocti perspirabilis imminuitur, cruciatu verò augetur. Deinde qui catarrhis humidioribus striginique obnoxii sunt, caput imbecillum habent, ac seniores existunt, hi enim si paulo liberalius cœnent ut dormiunt. Etiam arthritici ac podagrici melius

L. de Litter.

Valer. p. 180

fundament.

med. p. 119

l. 5 Ep. 55

l. 5 Inst. c. 28

Diffut. med.

p. 181

lib. de offic.

med. p. 396

Sanctorius

l. IV. aph. 15

Hoffmannus

Diff. sel. part.

2. p. 72

Hippocrates
l. d. Insomn.
n. ult.

sibi consulunt, siquidem à cœna abstinuerint. De
qui insomniis turbulentis, comitiales morbum;
saniam significantibus vexantur, paucis vesper
utantur, ita namque integram valetudinem tota
bi comparabunt. Ea verò in omnibus cœnæ ad
dium & vice versa ratio esse debet, ne prandium
ralius ac lautius, statim cœna quoque similis &
intervallis nimis brevibus excipiat, impossibile er
quin non cruditatibus obstructionibusque via
tione sternatur. Prior enim cibus non ita deb
brevitatem temporis concoquitur, & si maxime h
ret, chylus tamen nimis copiosus non ita citò va
stea trajicit, sed in via propter longiorem mora
erassescit, acescit, ac coagulatur, chylumq; prandi
cœnæ sequentis transire iterum prohibet inficien
strantur hæc omnia Romanorum exemplo, qui si
prandeant, cœnam valde sobriam quæq; septem un
pondus vix excedat, instituunt, & ab esu carniu
peri summopere abstinere, constatque experient
nisi post lautius prandium vespere exercitatio corp
instituantur, gravitates capitis, lassitudines membra
labores circa hypochondria, cruditates, mœrores in
tos ac reliqua hujus generis supervenire. Deinde
que cibus siccioribus in cœnâ utendum, carnis
cum acerbis.

Baglivus
prax. l. 1 p. 143

CAPUT XXIII.

De Ordine ac modo cibandi.

L

QUAMVIS assumpti cibi omnes in ventriculo con
dantur, per fermentationem subigantur, ac in
lum mutantur, ratio tamen dictat, cibos liquidius
molliores, quique facile digeruntur, durioribus vel
stringentibus præmittere, cum digestionem illor

ent, ac descensui, ut sic loquar, viam sternant.

tenue alimentum, ultimo loco assumptum, ac stagem, interclusa à crassiori alimento descensus et nimiam moram corrumpitur, reliquumque etiam impere, & totam coctionem vitare valet. Ex quae poma quoque fraga, uvæ aliique fructus crudiorum bellariorum more post cibum sumpti mihi rofici videntur, cum ventriculum insuper agant & flatus excitent. Et *butyrum* rectius primo locum cibos sumeretur, ut ventriculū lubricando eundem subsecquentibus præparet, quo absque molestia queat. Ultimo enim loco, quod vulgò fit, nam alijs cibis quasi supernatat, ac ventriculo moram est, ejus orificium laxat, ac concoctionem seu fermentationem tollit & impedit, cujus ructus, aliquot sapores post affligentes, idemque sapore referentes, sunt testes.

Nam autem semper à jusculis calidis (sub quibus modernos miscellos, Galli *passage* vocant, non prehendo) prandium vel cœna inchoanda, meri- tūrendum, cum & Medici interdum absque di- line quosvis ad liquida ejusmodi adstringere vi- ur. Uri verò nonnullis imprimis iis, qui sicciore ventriculo consultius est, à liquidioribus ac tenuiori- hoare, ac calculosis nihil præstantius, quàm juscu- liquor pulli gallinacei, vitulinum, aut simile cali- ante cibum sumere, ita ventriculis humidioribus, ibus corpus per se valde humidum catarrhisque rium est, magis conducet cœnam imprimis, si- pps competit, à solidioribus incipere; Ne dicam, iam jusculis plane non adsueros, quosdam etiam tum non absque nausea eadem assumere. A ju- pinguioribus per aliquot dies singulis matutinis ptis vomitus tandem butyri liquidi aliquando in-

Vallesius *L. 6*
controver. c. 4

Tappius *Diff.*
de Alim. 653

Ridlinus *Lin.*
Ann. 6 p. 719

Paullinus in
Misc. G. Dec.
2 Ann. 7 App.
p. 148

Zecchius
Consult. med.
p. 122

Schulzius in
Misc. G. Dec. 1
Ann. 3 obs. 154

secutus. Deinde cavendum ne liquor cum quo parantur, sit nimis generosus, ac ipsa nimia quæ assumantur, cum caput utraq; ratione maxime ciat. Interim illud in confesso manet, digere maxime facilitari, si cibi actu calidi capiantur qui ab igne jam aliquo modo ad concoctionem rati sunt. Contrarium enim maxime in iis catur, qui vel ex paupertate vel ex necessitate, et magnis itineribus ac expeditionibus bellicis fracti, frigidis contenti esse coguntur, quæ quomodo ita digeruntur ac nutriunt, ea propter quoque qui assuescunt, cachexia aut atrophia tandem corrip

III. Quod cibos pinguiore attinet, si absque copiosiori nunquam sumendi, cujus siccitate olitas illorum reprimatur, viscosa humiditas absque ac simul impeditur, ne pinguiora ejusmodi remanentia sumptis in ventriculo supernatent, adeoque venoxia existant. Cæterum stomachum admodum lentem cibi pinguiore requirunt, cum pinguiora ne digesta facile in bilem flavam degenerent, cumque flatu ac tormina excitent, unde quoque bilis æstuantibus ventriculis ne utiquam concedendū guedo enim non nisi sulphurea sanguinis pars aliquo blandè coagulata est, qua in ventriculo cum mixtura in partes compositivas resolvitur de sui juris factis flatibus oriuntur, ac à partibus rebus bilis, quæ per se tota sulphurea est, facile aut fermentescit. An verò, quæ Hoffmanni mens est in Germania à continuo pinguium esu oriat, cet ratione, quod bilis flava ex pinguedine red facile in bilem atram degeneret, inque habitum ris translata carnem fermentet, ac foetidam red teriori examine adhuc indiget, præsertim cum mnes, qui pinguioribus cibis frequenter utantur

Sponius
Comment. ad
Aphor. Nov.
p. 238

L. 2 Med.
offic. c. 136

nt. Præterea cibi pinguiores transpirationem in-
im impediunt. Cibi minimè pingues & potus Boerhaavius
Nov. Esset.
Germ. an. 702
corpora reddunt robustissima & firmissima simul.
inguedinis verò in cibis defectu ob annonæ pe- p. 132
m visus imbecillitas aliquando per Sueviam & Ba- Höferus
Herent. Med.
p. 72
n epidemia existisse dicitur, ut adeo cibi debita
edine imbuti etiam visui conferant.

7. Ante omnia in uno eodemque prandio vel co-
orum varietas vitanda, cum hoc modo digestio
viter turbetur. Non intelligitur autem hic ejus-
varietas, quâ cibi qualitatum earundem & con-
nis ferè ejusdem simul sumuntur, alias enim &
seorsim & carnibus seorsim vescendum esset, ceu
m prisca athletæ ridiculè faciebant, sed intelligun-
bi varii generis ac dissimiles, quos seditionem ex-
aliosque citius alios verò tardius concoqui ac
se corrumpere *Hippocrates* eleganter pronunciat.

Simul assis

Miscueris elixa, simul conchylia turdis,
Necia se in bilem vertent, stomachoque tumultum
enta feret pituita.

*lib. de diet.
in Ac.
Horatius*

autem & inæqualis fermentatio, crudita-
rit, acidas, viscosas, biliosas, prout quodcunque
sui quasi sit juris, quæ sanguinem humoresque
ppunt, viscera enervant, ac corporis functiones
turbant, unde comestrationibus ejusmodi de-
erumque in florente adhuc ætate doloribus colli-
nephriticis, phthisi ac podagra conficiuntur.
or imprimis mala ob ciborum varietatem maxi-
niunt: nimium comeditur, minus digeritur, mi-
spiratur ac minus nutritur. Particulæ enim di- Sanctorius
f. 3 aph. 54
figuræ & magnitudinis ductus chylicos inqui-
x quo dein inæqualis sanguinis mixtio oritur,
isque nutritio impeditur. Pingua igitur cum
acribus

acribus, acida cum dulcibus, fructus horæi et
 concoctu difficilioribus, lac cum acidis aut pisci
 latenus sumendum. Atque ejusmodi ciborum
 tas cum in dapibus Magnatum, mensisque au
 xiliè occurrant, morborum quoque chronicorum
 sexus Aulicos præ aliis infestantium origines
 absque ratione deducit *Waldsmidius*. Esseni vi
 Josephus 2.2
 Bell. Jud. c. 7
 Judæos quondam ob simplicem victus rationem
 gravi existerunt. Dixi autem varietatem cibi
 uno eodemque prandio vel cœna vitandam, a
 ferè necessaria est, & cultior quoque moderni
 quirit. Simplex enim cibus semper assumptus
 nauseam pariet, cum è contra varietas delecte
 cum voluptatis quodam sensu assumitur, melius
 dicam digeratur. Deinde & varietas ejus pro
 pter utilis, quod partium ipsarum in corpore
 existat, quæ uno ac simplici alimento non ai
 L. 4 Hist. med.
 princ. dub. 43
 lib. de offi.
 med. p. 393
 modè nutriri possunt, seu pluribus hæc de m
Zacutus nuper etiam Illustris *Bohnius* disputat
 V. Pertinet quoque ad hoc caput modus
 di, qui in eo consistit, ut assumpta in ore de
 centur, nec cum quadam quasi fuga ac avidè
 medantur, sic enim humor salivæ, quo cibus
 gestionem in ventriculo disponitur, eundem
 Boerhaavius
 Nov. Liter.
 Hamb. an. 708
 p. 130
 netrat. Masticatione diu exercitata cibi se
 ore chylum referunt, atque etiam citius sedati
 Qui cibus ac potus tractim sumitur, singulos
 bene mastitando, dulcius sapit, nutrit melius
 Statuta Sy-
 nodalia Hil-
 desh. p. 39
 ritur salubrius, inquit *D. Bernhardus* Imo Ara
 verbio is animam suam odisse dicitur, qui
 masticat; Ex cibo non bene masticato frusti
 Ridlinus Lin.
 Ann. 4 p. 765
 gris deglutitis ventriculi non solum ac epiga
 res apud quosdam observati, sed & quod frusti
 di avidè deglutita, os ventriculi nimium

n leve animi deliquium subsecutum. Idem propter os
atriculi valde fenfile à cibo ferventiori deglutito fa-
è accidit.

VL In genere autem adhuc duo notanda sunt, five
alutatem ciborum, five tempus, ordinem ac modum
andi respicias, semper scilicet & ubique ad appetitū
consuetudinem, cum ratione tamen ac Iudicio, respi-
ndum. Appetitus enim forma rerum assumenda
n est, unde & cibus paulò deterior, suavior tamen
rioribus ac minus suavibus semper præferendus.

Ettmullerus

Op. T. 2 p. 210.

Hippocrates

f. 2 aph. 38

cum desiderio ac voluptate assumuntur, facile quo-
digeruntur; cum cibus ejusmodi suaviores ex de-
minatione spirituum animalium, ventriculus melius
plectatur, adeoque citius subigat. Deinde cibus
rior fermento etiam stomachali magis gratus exi-
t. Sine dubio enim à digestionem prioris cibi reli-
que quedam in plicis stomachi hærent, quæ dein fer-
mentum stomachale ita afficiunt disponuntque, ut ci-
bus haut absimilem iterum appetat, ceu sibi magis ap-
propriatum. Omnino autem hic inter appetitum ve-
rum intensumque & imaginarium distinguendum, qui
antasia ludibrio existit, inque febribus intermitten-
us non infrequens, ac interdum pro medicina est.
uti appetitum verum in ciborum assumptione sem-
per sequendum arbitror, ita è contra quæ quis horret,
t singulariter adversatur (idiosyncrasiam vocant)
non temere sumenda aut propinanda judico, cum
hæc ipsa ab insciis interdum assumantur, quamvis
illo odore aut sapore se prodiderint, per vomitum
men iterum rejiciantur, quin ad diuturnos vomitus
aque mala gravissima non rarò disponant. Hoc in
su profuerit cibum ejusmodi à minima dosi inchoa-
re, ac sensim adscendendo eidem assuescere, cum eara-

R r

tione

tione quidam ipsis araneis, aliisque rebus venenatis que noxa pro cibo usi dicantur.

Hippocrates
A 2 *de ai.*

Valentini
Dissert. Epist.
p. 137

Observ. p. 512

Bohnius de
offic. p. 378

VII. Consuetudinis quoque maxima vis est enim quibus assueti sunt omnes facile ferunt, & naturam boni interdum non sint. Ut enim alii sint salubria, necesse est, optime & digerantur & buantur, quod longe facilius in illis succedet, aliàs vesci solemus, quia chylus exinde confectiendi assiduitate vias disponit ad liquorem simile mittendum. Majorem certe consuetudinis circam vim, quam ipsius Medici existere Illustris *Pe* probat, eique semper accedendum & consilio *ju* suadet, quod mutari nequit. A senioribus certe consuetudo nunquam deferenda, cum magis radicis iisdem sit & corpora eorum debiliora mutationi plus non commode sustineant, unde & novæ difficulter assuescunt, ac mutationum ejusmodi, ut plurimum graviores luunt. In consueto etiam mutatio rationem latere arbitror, quod qui ad alia giones veniunt in gravissimos morbos plerumque cadant, aut naturam ipsam mutatam sentiant. si tamen mutatio necessaria est, sensim ea instituenda & aliquantum interquiescendum, quo quantum vel noceat mutatio ejusmodi appareat.

VIII. Huc quoque proprietas naturarum quædam pertinent, idiosyncrasia vulgò, secundum quam ad alios cibos bene aut male se habent, in quibus exmenta rationem superant. Omnino autem, cetera eadem attendendæ.

CAPUT XXIV.

De Quantitate Ciborum.

Quantitas ciborum primo ratione subjectorum variat, in otiosis enim vitæque sedentiæ assueti

or sufficit, major autem conceditur laboriosis, exercitio namque & calor internus & perspiratio insensugeatur, per quam robusti ciborum plenitudinem in absumunt.

Sanctorius
3 aph. 14

I. Dein quantitas ejusmodi variat ratione temporis & locorum. Tempus vel est anni, vel diei. *Hyme* comedendum, quoniam interiora tunc magis ca-

Hippocrates
f. 1 aph. 15

Præterea conducit victus gravis, durus, siccus, acate vel sale acrior, ex carne assa & pane magis cum vini meraci potu pariori, motu verò validiore autem cum corpus humoribus crudis ac acidis nyemem coacervatis plerumque scateat, adeoque is facile effervescat, hic ipse optimè ciborum pau- reonatur, eaque intentione ad animum, ne cum ine isthoc tempore quasi luxuriet, subigendum, ad meditationes Sanctissimi Redemptionis Hu- e mysterii præparandum, ab Ecclesiâ Romanâ je- in quadragesimale pisciumq; esum, ex ratione suo ductâ primitus institutum ipse quoque arbitror; dit & ad alia ratio cur verno tempore quantitas ci- in imminuenda sit, ne scilicet natura in depura-

Boerhaavius
Nerv. Liter.
Germ. an 708
p. 132

Zacchias
Quæst. Med.
Leg. 4, p. 391
Lilnius Com.
ad mor. Era.
fms p. 260.
Ab. Lipsius
an. 709 p. 514

languinis eo tempore occupata gravetur ac im- itur; Quo tamen ver calore vel frigore imprimis dat, eo quoque diversum juxta æstiva & hyberna diarumque rerum moderamen exigit. *Æstate* au- competit victus levis, mollis, laxans, humidus, le- x jusculis, lacte fructibus oleribus atque aquæ po- piofo cum motu leniore. Autumni eadem ratio- loris frigorisve abundantis ratio est. Ad tempo- smodi quoque epidemica morbotum constitutio net, cum morbi ex pravo tempestatum habitu gras- r, ubi tunc etiam victui aliquid detrahendum, o- que repletio in potu & cibo vitanda. Ratione lo- n majorem ciborum quantitatem exposcunt aër

Boerhaavius
Nerv. Lit. l. c.

tenuior ac loca frigida ; minor è contra sufficit i calidis, & aëre crassiore.

Lancifus de
mort. febri
p. 127

III. Denique quantitas ciborum ratione ipsi tricoli & assumendorum variat. Qui enim eundem gidiorem possident, cum plerumq; plus apperant digerant rectius de quantitate ipsius detrahunt, aliquali fame mensas relinquunt, eaque ratione cho debiliores longævi evadere possunt. E conlidorem ventriculum nacti plus concoquunt quperunt, adeoque in paulo majori quantitate cibemere possunt, ita tamen ne calor natus obrucruditates generentur, utque motionibus corporuexerceant. Ratione ciborum autem quantitas esse potest, cum illi facilioris coctionis, ac prætenves palatoque grati sunt, cum è contra cibi ingrati que præterea malam qualitatem conjunctam habecopia ingesti, non possint non valde nocere.

Gellius / 26. 1

IV. Illa cibi quantitas cuique sufficiens est, refectionis non corporis sensus sequitur, quaque tricolus ne minimum gravatur, & corpus, si dies eadem agilitate negotiis suis vacat, ac si esset jejuni si verò noctis tempus extiterit, æger bene imiat, somnusque non sit turbulentus, nec vigilæ stent. Dein cujus concoctio ritè peragitur, quod dignoscitur, si post sex circiter ab assumpto cibo famis sensus iterum afficiat, ac appetitus novum capiendi urgeat, nulla gravitas, aut circa regionem machi tensio percipiatur, sapor peregrinus in ore, que, nec non eructationis absint, urina colorata creat, nec post auroram caput gravius exultat. Quum autem sanitatis præsidium temperantia sit, velles saltem suo exemplo docuit, qui ea propter omnia vitæ suæ tempora valetudine inoffensâ vixit, in etiam pestilentiae vastitate, quæ in bello Peloponnesio

ipsam Atheniensem civitatem internecino ge-
rbi depopulata est.

æterum uti cibus in minori quantitate assum-
que fame affligente corpora evadunt languida,
resolvuntur, meatus omnes inanes existunt, ad
quin pestem ipsam facile suscipiendam dispo-
ta è contra nimia ciborum ingestione stoma-
nitur nec assumpta debite fermentescunt; Cum
li fermentum haut secus ac unumquodq; men-
eterminatam proportionem objecti sui requi-
c assumpta quidem fermentationem subeunt,
nimiam verò quantitatem non sufficienter evol-
& spirituantur, sed acescunt, unde cruditatum
rum proventus, mesenterii vasorumque la-
infartus, vermes, viscerum obstructions, fe-
ipneumoniæ, apoplexiæ, tandemq; ipsa mors.
strates Septentrionales Apoplexias plerasque
vie & comestationibus oriri jam dudum *Hec-*
ravavit. Adeo veritati semper & maxime con-
anebit illud *Hippocratis*: Ex cibus ac potibus
i corpori maxime convenient; cum quis ipsis
ortune, aut plus justo pluribus utatur, tum
tum ex morbis mortes accedere.

Cum verò non ita accurate diæta semper servari
quin non interdum pro occasione, aut etiam
vere, honoris ergo ut loquuntur hac in parte
, cibique nimia copia ingerantur, cruditas, vel
ntur bene, plethora inde redundans optime
c interdum quoque vomitu corrigitur. Bo-
que tunc est, si evacuationes alvi, urinæ, su-
majori copia sequenti die vel per se sub sequen-
emediis culinariis procurentur. Inedia quoq;
nstituta vitiosos humores per repetitas crudi-
gestas solvit, ac succi alibilis distributionem

Obs. rar. p. 229

lib. de diæt.

*Behrius d-
offic. p. 3; 1*

& diaphoresin facilitando universum corpus iterum
vium reddit, cunctorumque excrementorum ex-
tionem promovet. Sæpe etiam, ceu in principio
Sectionis notatum, natura cibi cujusdam boni
digestionem invitata cruditatem corrigit, quam
emendare non poterat.

SECTIO TERTIA

DE POTU.

CAPUT I.

De Potu in genere.

I.

UTi ciborum ita & potus non minor ad val-
nem tuendam necessitas est, cum assump-
necio ejusdem in ventriculo macerentur,
vantur ac elixentur, chylus ipse per ductus
fractuosos & minores melius distribuatur, sanguis
meccetur, motus ejusdem promoveatur, & humi-
poris substantia, quæ indies absorbitur, restauret
minus excrementa salina per vias urinarias elimin-

Ridlinus Lin.
Ann. 6 p. 784

II. Non minori autem circa assumptionem
dem cautione opus est primò ratione temporis, ut
cet non nisi inter edendū. nec tamen super cibum
cunq; sumatur, uti super fructus, cibosq; pinguior-
dosque nutrimentum non admodum bonū
Deinde ut post cibum bibatur, cum cibi duriores
pti non facile è ventriculo descendere aut distribu-
que potus interventione præsumantur. Quā
& potus post primam digestionem peractam ho-

rtiâ quartâve à sumpto cibo adhuc conceditur, te-
tamen, quique celeriter per vasa transeat, ac di-
endo alimento instar vehiculi sit, ejusque reli-
è ventriculo detergat. Qui autem cibo præmit-
potus stomachi fermentum nimis diluit, ut in ci-
sumptos agere nequeat. Ac etiam si sitis urgeat,
amen in mensæ initio bibendum, cum calor jam
rioribus fervidus, hac ratione intensior, ac magis
osus reddatur, & appetitum frangat. Quorum
stomachus mucos quodam ex cibis pridianis ob-
ur, idque ratione scorbuti aut hypochondrio-
lis liquida in tantum præmittenda, ut mucus ab-
& fermentum stomachi quasi explicetur, unde &
cerevisiam suam mane ante prandium potant.

I. Qui intermedio tempore sumitur potus non
dum nocet, modo vitetur frigidior post vehemens
ritum, & nimiam ejusdem incalescentiam. Talis
plenis imprimis buccis ingurgitatus frigiditate sua
mucum ventriculi & intestinorum, exercitii
& motu attenuatum, inque vasa lactea propulsum,
rem reddit, adeoque vasa lactea & glandulas me-
ii infarcit, sed & non raro in causa est ut eadem
atur chylumque & lympham in cavitatem abdo-
stillent, hydropemque inducant, uti in febricitan-
& messoribus non raro accidit. Præterea sangui-
pulmones trajicientem propter gulæ vicinitatem
tento quasi retardat, qui tunc acrior redditus te-
nam pulmonis substantiam facile afficit, ac non
ratione potus ejusmodi inter frequentiores phre-
namque malorum causas refertur. Ceu mox quo-
bi de noxis aquæ frigidaæ agatur, pluribus recen-
r. Ur adeo Illustris Hoffmannus magno cum judicio
n ejusmodi frigidum corpori calefacto magnâ
itate ingestum vero veneno comparaverit, ac ubi
talis

Hortius de
studios. sam.
p. 179

Ettmullerus
Tom. 2 p. 210.
759

Ridlinus Lin.
Ann. 4 p. 795

Waldsmithius
Dissp. 21. d.
p. 77

Scd. III c. 2
Dissp. phy
ed. part. 2
p. 33

talis assumptus est, corpus sine mora fortius movei vena maturè secanda, ac diaphoretica blanda, in herbarum calida sumenda sint.

IV. Alia autem potus matutini ac nocturni est, utpote quo utroque ventriculus flaccidior redeunde dein vitiato chylo, pravus quoque sanguis ratur, corpusque ad cachexiam & hydropem dicitur. Vini potus matutinus naturæ adversissimus, siquidem vigorem animi hebetat, mentem obnec. Nec dispar cerevisiæ fortioris effectus est; Ex potum nocturno cruditates passim cumulantur, vis obstructions augentur, caput nervique maxime litantur, ac functiones animales sensim destruntur. sum in specie imminui communis opinio est. Ac dormiendum turbulentis gravioribusque insomni xantur noctibibuli ejusmodi, & dein mane de grav capitis somnolentia tremore ac faciei inflatione curuntur. Quos verò serò bibendi vel occasio velitudo urget, non statim lecto se tradant, sed paulatim huc stando ambulandoque potum ad vias vias derivent.

Lemnius l. 2
Occ. c. 21

Horstius de
Studios. Jan.
p. 192

Bohnus l. de
Offic. Medic.
p. 402

V. Deinde ratione modi assumendi potum, ut nē quoque opus est, ut scilicet quando cum cibo tur, partitis vicibus illud fiat, nec semel atque al hauriatur. Ita commodius sedatur sitis, nec flui in ventriculo oboritur. A vide enim bibere corp tibus distendit. Poculorum verò minutorum evacuatio celerius inebriat, quàm si magnis ingeratur. Minutis enim ejusmodi haustibus, qui ventriculo infunditur, statim ex eodem rursus vel quoque in flatus abit, atque hoc tanto celer potus generosior aut interiora magis calida et Quapropter & minutis ejusmodi poculis sitis m vetur & inebriatio ut dictum, citius succedit.

VI. Demum ratione quantitatis. Cum enim inter
 sum ac potum proportio saltem dupla existere debeat,
 e cibis in ventriculo aut fluctuet, aut quasi affertur,
 his omnis meritò vitanda, cum eâdem præci-
 sè in cholericis sanguis ac humores reddantur acrio-
 res, corpora magis languida atque ad morbos facilius
 sponantur. Etiam potus exsuperans digestionem æque
 sicut, ac si massæ farinacæ fermentandæ aquam plus
 affuderis. Fermentum namque stomachale hoc
 nimis diluitur ac hebetatur, & fibræ ipsæ stoma-
 chi laxantur, flaccidioresque redduntur, ut digesta per
 visum non adeo commode ablegentur, atque hinc in
 ventriculo ultra tempus retineantur & corrumpantur,
 citius diluta justo citius in intestina delabantur.
 In primis autem phthisici & cachectici noxas potus in
 maiori quantitate ingesti percipiunt, utpote quorum
 sanguis in crasi debilior liquida ejusmodi ingesta non
 digerere, aut intra compagem suam retinere valet.

VII. Temulentia verò, uti insania voluntaria, ceu
 rectè audit, quot & quanta mala sanitati inferat,
 & apud omnes in confesso est. Hinc enim pal-
 pebræ & genæ pendulæ, oculorum ulcera, nervorum fibra-
 rumque in partibus corporis imbecillitas, tremulæ ma-
 nus, iniales somni & inquietas nocturna. Postero die ex
 his halitus crudi, nausea, vomitus, dolor capitis, rerū
 ferè omnium oblivio ac asotia. Pleuritidis spu-
 ritus ab ebrietate meminit Solertissimus *Ridlinus*, tan-
 tum affectus minus consueti, qui apud nos inde fre-
 quens admodum existit. Mulieres ebriosæ ut pluri-
 mum ante tempus pariunt, vel fœtus edunt imbecilles,
 vix supervivant. In ipsa verò ebrietate generati
 frequentissime hanc patrum culpam produnt, ut
 incepti prorsus ad discendas artes & opificia existant,
 melancholici evadant. Unde scitè *Diogenes* juvenem

Ss

quen-

*Apia. p. 136**Plinius l. 4**c. 23**Paulus ad**Ephes. V. 13**Lin. Ann. 5**p. 749**Ridlinus Lin.**Ann. 4 p. 6:3**702**Plutarchus**l. de Educat.**p. 25*

Drelincurtius
tract de conc.
periach 34

Dimerbroki-
us Diss. praeb.
12

Zacchias
Qu. 1. 6 p. 495

Platerus 41
Obs. p. 38

quendam stupidum ac dementem videns, eum tre ebrio seminatum arguit. Interior ebriosus stitutio hic quoque considerata, quæ inter habet, ut lymphæ inter cerebri meningis altissimi auricularis circulatim concreascant. Nec ita aliter esse potest, illustratque hoc ipsum egregia alterius Apoplectici quadragenarii, qui robustæ complexionis esset, crapulæ tamen admodum deditus per duos primum menses capitis dolore corripitur, cumque remediabuiisset aliquando matutino tempore deambulante concidit omnis sensus ac motus expiratione exceptâ, quæ tamen post sesqui horam gravior reddita fuit. Nunquam igitur quidam mense est, etiam sanitatis causa ebrietas, co ut scilicet semel in mense committatur, quolibet mediante, qui ebrietatem comitari solet, vulturietur, urina & sudor promoveantur, somnus cilietur. Hæc enim facilius bonâ diætâ obtinetur. Nec remedium tam dubium ac periculosum, quo venæ humoribus turgescerent rumpi apoplectici causari possunt, in subsidium trahitur.

VIII. Cum verò occasio non una & vitæ gratiorque interdum postulent ut, transgressis metis limitibus potus largior honoris ergo, ut volumini sumi debeat, præstiterit hac in parte se à temperantia præservare, seu prudenti quâdam ratione, ab initio ad horam unam atque alteram à potu copiosiusstinendo, & dein sensim & quasi gradatim à potu nusculis ad culillos ascendendo, nullatenus vitium & cum tubercinatione quâdam, ut communiter incipiendo. Vitandi etiam vehementiores atque tenfiores discursus atque disputationes, cum h

ignis rapidiori motu ad caput concitetur, & cerebrū
 ilius turbetur. Magno quoque cum effectu salia vo-
 ilia, spiritus c. c. essentificatus, salisque Armoniaci Pechlinus
 Diff. de Thea.
 p. 57
 no instillantur, cum iis ipsis acidum ac sulphureum
 al phlegma, quod mora sua cerebro aliās infestum
 , aut infringatur aut ad vias urinaris deducatur. Idem
 estare amygdalas amaras, olivas immaturas, allium,
 api, alia verò ratione brassicam suo quoque loco di-
 hac autem & similia remedia pro plebe sunt. Aci- Ettmullerus
 Tom. 1 Opp.
 p. 699
 etiam hic usum suum obtinent, exstatque in offici-
 s pulvis hepaticus ruber, quo quis se præmuniat, du-
 o plus bibere valet. Pertinet huc & syrupus *Plateri*
Timæo descriptus. 41 cas. 5

EX. Cæterum & poculorum consideratio non ne-
 ligenda, cum illa quoque ad sanitatem symbolum suū
 referant. Non autem de corneis aliisque quondam
 latis agam, cum hæc ipsa ex antiquitate adeo erudite
 more suo explicarit *Laugius*, ut vix quippiam, quod 41 pp. 29
 id possit superesse videatur. Nostro autem ævo u-
 pantur fictilia, vitrea, metallica, & apud rusticos li-
 ca. *Fictilia* bona sunt, si ex terra pingui & spissa, quæ-
 e ab ignis in fornace coctura lapidescit, conficiuntur.
 lia apud Hispanos Valentiana, apud Germanos verò
 loniensia aut Siburgensia. At verò si terra fuerit palu-
 s & putrilaginem oleat, vel de mineris participet,
 ca sua poculum ejusmodi non carebit. Magnæ
 que bonitatis sunt vitrea, utpote quæ puritate sua &
 pore, quo pollent, saporem potulenti, sive id fuerit
 tum sive cerevisia, egregiè conservant. *Metallico-*
vasorum, siquidem argentea & aurea excipias, alia
 so est, generosi enim liquores ex viliori metallo fa-
 quippiam extrahunt, quod corpori nostro infestum
 & vasa metallica ipsa prompte æruginem contra-
 nt, ac odore gravi & virulento inficiuntur. *Lignea*

rusticis relinquenda, hi enim si quippiam resinæ, & tus illa obducuntur, simul absorpserint, eadem oculis illorum abstergendis prodesse poterit.

Paulinus cens. obs. 85
Galath. de moribus p. 8
 X. Sordida etiam consuetudo, quod ex uno lo seu vitro bibamus singuli. Præterquam enim cum honestate morum pugnet, & iudicio *Johann* non nisi inter eos, qui plus quam domesticâ farrate conjuncti sunt, admitti queat, perniciosâ existit. Nec enim commodiùs miasma quoddam bosum propagatur, quam mediante halitu & salivæ semper vasi adhæret & in orbem lingitur, unde citius suum cuique dare scyphum vitreum, eumque plus aqua eluere. Ex illa certe ratione in civitatibus featicis & inferiori Saxonia scorbutum tam frequenter existere bene concludit *Horstius*, quod pocula de ad vicinum migrent.

Obs. Medic. Tom. 2 p. 213
Observ. p. 513
 XI. Uti autem in cibis maximam consuetudinem argui, ita eadem quoque in potu obtinet, quam bus exsequitur *Pechlinus*, atque ubi vitæ genus indum potuique adsuendum, duo observanda: primum ne repente nimis, alterum ne statim crebrius atque copiosius naturam oneremus.

CAPUT II.

De Aqua & Qualitatibus ejus.

I.

Horstius l. de studios. sanit. p. 87
 PRIMUM potus genus aqua erat, quæ & ad huiusmodi fortunæ hominibus pro usu ordinario iuvit, cujusque potum sanitati non officere, quin potius conferre, imo nutritioni servire, ratio ipsa dicitur. Mento enim vehiculum præbet, cibosque solidiores liquat & attenuat, ac corpora propter absumptam humiditatem ineptiora pro receptione nutrimenti citius disponit, saliumque acrimoniam nutritioni res

diluit. Exemplum illius notatu dignum aliquan-
 occurrit in sene quodam 120 annorum, vegeto ad-
 cui integra dentitio in senectute obtigerat. Hic
 aliam longævitatis suæ causam proferre potuit,
 on potum aquarum simplicium, præsertim illarum,
 ex scopulis ac vividis fontibus scaturiunt, quibus
 meris delectatus fuerat. Et ipse alibi à me pro ex-
 plo adductus celebris JCtus; *Andreas Tiraquellus*, per
 iam vitam abstemius, solo aquæ potu contentus
 , ac nihilominus generandis quadraginta quinque
 ris, totq; libris scribendis suffecit, & plane senex obiit.
 Qui nisi restinxisset aquis abstemius ignes,

*Menzelius in
 Misc. G. Dec. 2
 Ann. 3 obs. 19*

Impleffet orbem prole animi atque corporis,
 equidam haut infacete in illum jocatus est. Celeber-
 us quoq; Scriptor ille Anglus *Johannes Lokius* quod
 tam tam diu, etiam inter gravissima status negotia,
 tenuisset, & oculorum aciem ad finem usque vitæ
 integram servasset, soli aquæ potui, qui ipsi ordinarius
 transcripsit. Singulare quoque exemplum ejus ali-
 indo suppeditavit Honoratissimus Agnatus meus,
 chiater Cæsareus ac Ducalis Brunsvigo Guelpherby-
 us, SER^m cujusdam Personæ, quæ septuagenario
 for & vegeta à longo tempore ad obitum usque, mis-
 alis potibus tam in prandio quàm in cœna, solâ aqua
 ctâ cum pane similaceo tosto, pulvere nucis moscha-
 consperso, maceratâ, & paucò saccharo suaviore red-
 èusa, ejusque potu non solum ab ulceribus tumori-
 que pedum, podagrâ aliisque morbis, quibus in ju-
 tentari cœpit, libera mansit, sed & bene diges-
 etiam duriora interdum. Imo quod aquæ potus iis
 rum sanguis & lympha salib; excrementitis scatent,
 ne medicinæ instar sit, ceu colicæ biliosæ usu aquæ
 tidæ curatæ præter alia exempla quoddâ etiâ mihi in
 ungaria observatum. Occurritq; & virginis religiosæ

*Nov. Liter.
 Hamb. An. 708
 p. 288.*

*Meibohmius
 Diss. de potu
 Aqu. cal. § 44.*

*Lanzonus in
 Misc. G. Dec. 2
 An. 17 obs. 199*

Sacchus med.
Theor. pract.
Consult. 43

exemplum, quæ à motibus convulsivis vehementer mis, quibus post cibum opprimebatur, aquæ in pino potu, vino substituto libera mansit.

II. Quamvis autem nulla non aqua præsertim si vino conferatur gravis sit, illa tamen præsertim est titur atque optima est, *primò*, quæ levissima. Hoc ipse curiosè indagatur per tubulum vitreum aquâ reple & aquæ alterius generis immissum, quo casu a quam graviolem judicamus, croco alioque colore meliori dignotione imbuenda. *Deinde*, quæ limpidissima pellucida colorisque argentei, ac aëri quàm similis existit, nihilque per diuturnam in phialis moram fundum deponit. Viror corruptionis aquarum dexter est, quam etiam arguunt viridia capillamenta, è fontibus interdum dependent. *Tertiò*, quæ odore saporis omnis alieni expers est, in quo dijudicandum optimum abstemium valent. Cum verò dulces cantur aquæ, sit hoc in respectu ad acidas. *Quartò*, batur aquâ, quæ citò ad ignem æqualiter struuntur calefcit & evaporat, remota verò ab eodem citius generatur, quo ipso aquæ quoque levitas arguitur. Enim quod a calore externo patitur, idem quoque a stro calore interno patietur. Per hypochondria promptè meabit, eademque minus gravabit & in *Quinto* in qua carnes ac legumina, præcipuè pisces, decoquuntur, quæque saporem mox admittunt, ac des linteorum citò extergent, nullam in vasis aream do vel maculam vel limum deponunt. *Denique*, ad nullius salini liquoris affusionem pelluciditatem amittunt, aut turbantur, quæque extremo frigore ca scaturiginem non congelantur. Quidam et pannos linteos aliquot ejusdem ponderis diversis madefaciunt, Solique exponunt, ac eam aquam linteam censent, cujus linteum citius exsiccat. R

Plinius l. 31
6. 3
Hoffmannus
Diff. sel. pars
2. p. 170

Hippocrates
S. 5 aph. 26

Hoffmannus
Diff. sel. pars
2 p. 13 & 173

etiam methodos quasdam hydrostaticas in subfi-
vocant, ac spirituositatem levitatemque aquæ ex
s copiose adscendentibus dignoscunt, si per ant-
neumaticam prius aër externus subducatur.

Magna verò aquarum ratione loci, ubi oriun-
& aliarum qualitarum differentia est. Primo
ivibus ac glacie solutis non exiguam mutationem
it. Etiam nebulæ malignæ easdem adeo inquit-
te corrosivas reddunt, ut piscatorum aquis inna-
m facies exulceretur, & aquæ ipsæ cuticulâ ex fla-
uleâ obtegantur.

Fontana omnium saluberrima est, præsertim quæ
ntibus scaturit, mineralium ac saporis alieni ex-
st, ac per arenas, loca saxea, lapillosque versus
rtum decurrit. Hæcque ipsa quo magis ex lo-
sindioribus adeoque purioribus venarum scate-
rovenit, eo calidior est hyeme frigidiorque æsta-
tuz in planitie erumpit aquâ, ejus tenuior pars à
solaribus absorbetur, graviore ac terrea rema-

Quæ Septentrionem versus fluit, non ita salu-
ptatur, quod Solem aversum habeat, nec aère ita
ur. Cum per fistulas ducitur aqua, plumbeæ o-
n pessimæ sunt. Disputat pluribus hac de mate-
ntis, tandemque concludit, cum solus vapor viro-
ambi, dum funditur, artifices plumbarios pallere
multo magis aquam per canales ejusmodi con-
decurentem nocituram. Hujus enim usum lin-
atque fauces exulcerare, tussim siccam ac dysen-
i, oculis caliginem, corpori verò tremorem in-
e. Atque hæc eo certius, si canales illi vetustate
orrupti fuerint, & effervescentiam candidam in-
itrioli contraxerint, utpote quæ superveniente
abluta pertinacem dysenteriam inducit. Præ-
t igitur tubos lapideos aut quoque fictiles à plaste
diligen-

lib. 1 Hist. princ. dub. 3

Avicenna l. 1 Canon. fem. 2 de R. 2 c. 16

Ettmullerus Colleg. pract. Tom. 2 p. 150.

Langius 2. 1
Ep. 44

Sennertus
prax. 1. 3 p. 330

diligenter vitreatos adhibere, vel quoque canales pin-
torno oblongo excavatos, propter insitam resinam,
aquarum putrefactioni resistit, quamvis & hæ aquæ
rem interdum ac saporem piceum contrahant, im-
nales ejusmodi quandoque limosi ac mali evadant.

V. *Fluvialis* aqua, quamvis propter diversitatem
tium, ex quibus fluvii interdum colliguntur, quæ
aqua ipsa fluxu suo partes quaspiam terrestres ex-
abripiat, sibi que permisceat, adeoque feculenta &
bulenta videatur, non mala tamen illa est, quæ anfr-
bus sinuosis decurrit, & quidem radiis solaribus reci-
cumbentibus, sic enim cursu percussuque, partim
beneficio Solis aqua attenuatur ac defecatio reddi-
qualis quoque medio fluente maximè existit. Hanc
rationem Aqua Nilotica in Ægypto præstans
per habita, ut etiam Regibus antiquis pro potu infer-
rit. Quæ verò cœnoso gurgite lentè ac pigrè def-
quæque concursu variarum ac diversæ sæpe
aquarum, nivis in montibus solutæ, magnarum plu-
rum, nec non sordium ex vicinis agris stercore
montibus defluentium in fluviis colligitur, sanita-
fima. Quorundam etiam fluviorum aquæ parti-

Sponius in
AR. Lipp. an.
83 p. 519

rem constitutionem obtinent, ceu *Rhodani* aqua
figulinas urnas in cellis vinariis recondita non
nos, sed integrum seculum incorrupta servatur. Hæc
na aqua purgat imprimis advenas ob saltem quem
ex limo & recrementis variis ab illa convectatis, nec

Hollerius
Comp. ad se. 8.
5 aphor. 24
Hipp.

totum defecatis; Parisini propter mollitiem ac limo-
ratem aquæ hujus plerumque herniosi, calculosi ac
thritici existunt, equi verò eadem impinguntur. Pos-
stat autem aquam fluvialem prius in vasculis reposita
quo ad fundam secedat, quicquid impuri admixtū ha-

VI. *Lacustres* ac *Palustres* aquæ, quæque in cisternis
colliguntur pessimæ sunt, propter stagnationem ac
fædorem

tatem; unde æstate præsertim odore ac sapore foetentibus imbuuntur. Palustres etiam aquæ varia inquinamenta recipiunt. Præterea verno ac æstivo tempore artes subtiliores calore Solis quasi eliciuntur, ut imuræ tantum remaneant. Ventriculum autem aquæ æ imprimis gravant, sanguinemque impurum ac foetulentum generant, qui lienem obstruat ac tumidum addat, vel chronicas febres procreet. Quin quod non raro animalcula aut semina illorum ac ovula cum eadem deglutiantur, ceu ex spermate ranarum cum aquis usmodi hausto ranas bufones ac vermes incerti generis in hominibus generatos ac vomitum eorundem per pluvium excretionem per plures interdum annos continuatum observatum. In Italia ac Sicilia incolæ aquam fontem per lapidem, filtrum dictum purificant, quando sordes retinet, ac aquas limpidas perspicuasque reddit.

Hoffmannus
Diff. sch. part.
2 p. 192

VII. *Marina* aquæ nullus in potu quotidiano usus, enim est, nec sitim restinguit, sed potius auget. Medicinæ tamen loco illis esse poterit, quibus ventres felles humidi ac piritosi sunt. Veteres vino aquam marinam largius miscebant; Celerrimè autem aqua putrescit, si vasi includatur cujus ratio forte est, sed cum mare continuâ agitatione se purget, aqua usmodi vasi inclusa id ipsum facere nequeat. Obtinetur autem aqua dulcis ex marinâ primo destillatione, tum in finem Hollandi navibus suis in Indiam orientem abiturientibus vesicam cupream aliaque ad destillationem necessaria addunt, certosque aquarum præparatores constituunt; *Ober-VVassermacher, Unter-VVassermacher*. Dein præcipitatione cum Zinco, lapide calcinari ac similibus. Apud veteres coctione diuturniorum apta reddebantur, & vapores ebullientes regiâ excipiebantur, quibus sitim quoque egregiè restin-

Smetius
Miscell. L. II.
p. 606
Plinius L. 14
c. 8

Vossius l. 6
Idol. c. 4

Glycas An-
nal. part. 1
p. 13

AB. Lips. añ. stinguiebant. Illustrissimus *Leibnizius* simplicissi-
72 quæ dulcis ex marina obtinendæ rationem ar-
 percolationem per sabulum, qualem modum qui-
 tura ipsa observat, aquas ex Oceano per porum
 transcolando in fontium scaturigines.

VIII. *Nivalis & glacialis* aqua crassior gravi-
 communi, idque ob exhalationem partium n-
Hippocrates Si enim hyemis tempore vasculum certa aquæ
l. de aër. aqu. ra affusa sub dio exponatur, ut maximè congele-
 inde verò in locum calidum deferas & glacies li-
 ac post resolutionem ejusdem aquam iterum n-
 eandem multo pauciorẽ deprehendes. *Bar-*
 pondus hoc aquæ nivalis salis cujusdam nitrosi
 tioni adscribit, qualem sapore acri linguam fer-
Misc. G. Dec. ope ignis è nive eduxit *Gassendus*, ceu quoque n-
3 ann. 5 App. porata pulverem acrimoniæ salinæ relinquit, qui-
p. 94 sus stridorem instar Nitri emittat ac vi abstergen-
 leat. Alii Nitrum indubium vocant, & potius sal-
Etmullerus piam acre & urinosum substituunt. Nominibus
T. 1 p. 782 tantum differre videntur. Cæterum aquæ hæ-
 sunt, ac quodammodo corrosivæ, ut ex eo patet
 per hyemem propter nivem plures calceos attriti
 imo liquecente nive lepores annis omnibus rutili
 ab aquarum verò nivalium & glaciatarum potu, &
 teria facilè contrahatur. Duræ verò ac conco-
Bartholinus ficiles sunt, ventriculum insigniter refrigerant, gra-
l. de nerv. usu. ac dolores & obstructions viscerum excitant, feb-
p. 123 144 tumque promovent. Insuper pectori inimicæ ex-
Hippocrates tussis movent, catarrhosque ac hæmoptyses causant
f. 5 aph. 24 ac nervosum genus debilitant. Præterea renes op-
 ad hydropem, podagram, apoplexiam, & præ-
 disponunt.

IX, *Pluvialem* aquam tenuissimam, limpidissimam
l. de aër. aqu. levissimam ac dulcissimam pronunciavit *Hippoc-*

n ex tenuissimis à Sole quasi rarefactis exhalat
constat, unde quoque aquam destillatam ele-
vocat Illustris Hoffmannus. Præterea sale quo-
roso imprægnatam esse inde apparet, quod plan-
n irrigatæ multo felicius crescant, quàm si aqua
ergantur, & arundines in lacu progeneratæ nihil
rescant, nisi pluviae superveniant, atque etiam
meliores existant annis pluvii. Distinctè tamen
c consideranda, quæ enim hyberno tempore
r, nivalis quodammodo est & valde cruda, quæ
re descendit sordibus quoque non caret, & ma-
sa habetur. Præfertur majalis utpote vegeta-
ffluviis ac sale æthereo universali imprægnata.
iva, qualis calore Solis attenuata est. Melior
b, quæ absque tonitru venit, quamvis tonitrua-
e quoque ac Sennerto levissima ac tenuissima

Diff. Sol. part.
2 p. 128

Aristoteles
8 Hystor.
am. c. 19

Co M. in Hipp

Semper autem teporis ac empyreumatis
refert. Variat etiam pluvialis aqua, & qua-
lienam possidet ratione terræ illius, ex qua ca-
vapor fuit elevatus. Cæterum aqua pluvia-
facile ob misturam variarum exhalationum

scd. 3 aph. 26

Enstis. Med.

p. 253

Horstius de

Audiof. san.

p. 86

im putrescit, inque hypochondriis bilefcit, un-
us ejusdem cholerici, ut & in febribus, iisq;
frequenter supra ac infra dejiciunt, ac icte-
mmoda est. Vernas tamen, imprimis quæ
uinotium ac mense Majo orientalibus atque
as ventis flantibus colliguntur, propter singu-
em continet salem non facile putrescere pluri-

t Estmullerus. Asservatur verò aqua pluvialis

Tom. 1 Opp.

in nudo cælo excipiat, ac sedimentum quod

p. 1064

Hoffmannus

ndierum spatio deponit, inclinatione aut trans-

Diff. Sol. part.

separatur, in vasis verò argillaceis ac vitreis

2 p. 129

r. Ex lignee enim præsertim recentibus par-
tasdam sulphureas fermentivas extrahit.

X. *Putealis* aqua salubrior est ex puteis in terrarum gillossa, saxis rubeis aut locis sabulosis effossis, quorumque aquæ quasi terra colante crebrâque pressione hantu attenuatæ proveniunt. Mali putei in cellis subterraneis, locisque opacis aut prope speluncas ac cloacas existunt quorum aquæ saporem interdum putridorum ovorum referunt. Omnium pessimi, quibus hahitus venenati in intimis admiscuntur, quod puteis profundissimis non infrequenter accidit. Est autem aqua putealis cruda semper & dura, gravis & interdum crassa, et magis talis, quo puteus est profundior, & radiorum solarium defectus major. cum & aër profunditate graviorevadat. Quæ propter & hæc quoque ad viscerum obstructions disponit, nisi coctione emendetur.

L. de Nervis
lib. 1. c. 15

Fehrius de
schorx. p. 315
Rulandus
Curat. Empir
l. 2 p. 119
Bidlinus Lin.
Ann. 4 p. 795

Horstius
part. 1. l. 4
Obs. 25

XI. Assumitur autem aqua vel frigida vel calida. *Frigida* talis vel à natura, vel ab arte est, quales modè plures proposuit *Bartholinus*. In genere autem frigida si nimia copia ingeratur, ventriculum pectus ac pulmones enervat, dolores intestinorum inducit, ac ad cachexiam hydropemque disponit. Quæ interioribus antibus assumitur coagulationes lymphæ ac sanguinis causatur, unde obstructions inflammatoriæ in pleapulmonibus, mesenterio ac diaphragmate & vomentis copiose etiam per alvum egestis. In quodamrandi difficultas extrema ac jam jam suffocans ab ejusmodi frigidissima sub intenso caniculari aestu cius hausta. In alio, qui urgente siti aquæ quantatuit unico haustu, ingurgitaverat, durities prius patis oborta, quam paulatim hydrops excepit, p mestre lethalis evadens. Alia ex in diurnamstri hypochondrii tensionem incidit, cum singimacho vacuo existente, post cibum verò sumptupressivo dolore, anxietate nonnunquam subita

isa & palpitacione cordis molesta, gravitate capitis
& intervalla affligente alvo difficili, ac somno pertur-
to. Generosus quidam cum aquam frigidam cum ni-
mixtam pro siti restinguenda affatim hausisset, in
gultum adeo vehementem incidit, ut toto corpore
convelli videretur. Alius quoque singultum adeo
rituacem inde contraxit, ut tentatis frustra multis re-
mediis tandem exspiraret. Hecticam apud plurimos
aquæ frigidae ingestione observavit *Lentilius*, phthi-
Velutius. Cum verò arteriæ magnæ deorsum de-
ndentis truncus œsophagum attingat, facilè etiam
largiorem frigidae potum lipothymia succedit quod
quis in eadem subito refrigeretur, motusque ejus-
turbetur. In altero quoque sexu sub menstruorū
apore aqua frigida subito hausta eadem non solum
linguit, sed & interdum urinam simul supprimit,
& syncopen quoque inducit, qualis post sangui-
concretum accidere solet. A frequentiori verò &
loso aquæ nive refrigeratæ & quoque congelatæ
vomitus cum ciborum aversione ac deglutitione
solidorum quàm liquidorum læsa, verbo, paraly-
sisi, imo totius corporis subsequitur. In mon-
tamen frigidae aquæ potus non ita noxius vide-
tuas præsertim ob rationes, quod scilicet primò aqua
eodem purior ac melior sit, præsertim circa medium,
non ita prægelida ac nivalis est, sed pura percolata,
quoque magis aëri exposita. Deinde quod sub descen-
suum motus & ambulatio mox à potu succedat, quo aqua
per urinam & sudorem iterum excernitur.

XII. *Calida* aqua veteribus frequentissimo in usu
qui eandem publicis in cauponis potabant, quæ
in opolia inde dicta, de quibus pluribus *Salmuthus*
Valde autem aqua ejusmodi ad lubricandum di-
endum ac excernendum confert, inque pectoris af-

*Timæus l. 3
c. 9*

*Lanzonus
Misc. Dec. 3.
An. 1 obs. 48*

*Misc. Dec. 3
An. 3 obs. 199
Dissert. de
Tussi p. 14*

*Dimerbro-
kiius Anat.
p. 510*

*Forstius l. 18
Obs. 3 feb. 1701
Sacchus
Consil. 51*

*Blondellus
de Therm.
Aquisg. an.
p. 226*

*Not. ad Pan-
ciroll. l. 1 p. 260*

Hanneman-
nus *Misc. G.*
Dec. 2 An. §
Obs. 113

Meibohm
Diff. de potu
Aqu. calid.
§ 42

fectibus expectorationem adjuvat; Præterea & ructusque dissipat, urinam & alvum ducit, & convulsionibus sopiendis idonea, utpote ad humorum in sane acrimoniam eluendam maximè proficua, ut ad non male sentire videantur, qui in infuso Theæ aquæ potiores partes tribuunt, cum sensibilibus ex titionum una aut altera superveniat, quarum tam temerè aliqua à pulvere Theæ quamvis drachma dere assumpto observatur. Ex quibus rationibus potum aquæ calidæ inter primaria morborum re prophylactica rectè ponit Doctissimus *Boerhaave*

l. 8 cap. 16

XIII. Correctio aquarum instituitur primò ne & quidem moderata, cujus beneficio partes aquæ sponuntur, ut calore sensim evanescente sub resolutionem crudiores ac terrestres magis ad fundum dant, tenuioribus tamen simul, secus ac quidam ciunt, remanentibus, nec cum coctura exhalant. Pro flatulentia etiam præcavenda incoquuntur semen anisi, feniculi, passulæ, radix glycyrrhizæ, zoneræ, lignum sassafras ad modum *Timai*. Præterea verò aquarum peculiariter alio emendatur. Destillatione, quâ aqua simul purificatur & magis utilis redditur, seu aquæ destillatæ ex herbis virentibus ratæ nunquam putrescunt, propter æream, quæ in lictis partibus terreis adeptæ sunt substantiam. tamen ejusmodi destillatione correctæ, decoctione inde non fert. Tertiò percolatione per arenam. Tertiò fumo sulphuris immisso, aquæ enim corruptæ cum commistione penitus vitiatæ ita fermentantur omni terrestri impuritate ad fundum subsidente aqua quida clara, ac ab omni terrena illuvie depurgata quatur. Corriguntur quoque aquæ pane tostato, imprimis si panis nuce moschata fricetur.

CAPUT III.

De Cerevisia in genere.

I.

Cerevisia est potus ex aquæ cum brasio infusione paratus ac fermentatus, mediæ quodammodo inter m & vinum naturæ. Apud *Ægyptios Zythi* no- obtinebat, cujus qualitates quamvis cum cerevisia a eisdem arbitretur *Matthiæus*, in eo tamen à se em differunt, quod cerevisia nostra hordeacea flo- spuli recipiat, Zythum verò non. Fortè & τὸ βιβ- ud *Athenæum* idem denotat, de qua voce latius *Isidorus*. *Cervi* verò cerevisiam denotabat, quo vul- nifimum utebatur.

1. *Brasium*, quod *byne* etiam, vulgo *malum* audit, ibus *polenta*, quo pacto præparetur, matribus fa- s notissimum, phænomenorum verò rationes pau- plixius explicare hujus præsertim loci est. Grana et hordei tritice in cupa lignea macerantur per- nique alterum diem aqua fontana, donec cum mol- tumescant. Exin aqua subter cupa perforata ef- te grana eximuntur, inque pavimento asseribus paulum siccantur, ut aquositas abscedat. Coa- untur dein ad altitudinem circiter dimidiæ ulnæ, protrusis ligulis seu filamentis germinent, & quasi tententur. Germinatio enim hæc quo rectius fac- , eo porosior demum evadit brasii substantia, ac ionis extractionique aptior. Sub germinatione au- hac grana quotidie bis terve versantur ac moven- t equaliter germinent, nec quædam grana calo- plo suffocentur ac putrescant, quædam autem sub- iam suam seu medullam omnem in filamenta ejus- effundant, quædam etiam in superficie & per am- n locata ab aëris frigore in germinatione impedi- r. Ne verò nimia ejusmodi germinatione brasium quasi

tr. de Cere-
vis. c. 6 & 7

Timæus
Consil. Diat.

quasi enervetur, ut deinde minus qualitatum set in aquam dum coquitur deponere possit, grana i minantia lixe separata aëri exponuntur, ac sens cantur, vel etiam supra tabulatum quoddam igno & calore leni torrentur, sæpius sub tostione ve ne aduratur. Torrefactio tamen ejusmodi si nistiterit, cerevisiæ saporem ingratum conciliat.

Willisus de
form. c. 7

III. Brasium hoc molarum beneficio ad cre redigitur, ac dein aquæ ferventissimæ in cupa infunditur, ea serè quantitate ut pulmentum r àque viris robustis ligneis quibusdam instrumen nioribus per aliquot vices probe agitur, don ma in superficie appareat, quod signum sufficie tractionis est. Si maceratio hæc aut extractio ju tius protrahatur, cerevisia evadit crassior, mucil ac dein vix fermentescit, cujus causa in partiet restribus simul extractis latet. Exin beneficio atque alterius colatorii cujusdam quadrati ligne pa repositi, infusum ut sic loquar cremore br prægnatum, in spatium ejusdem vacuum, per l na hunc in finem in colatorio formata penetrat, tinuo iterum exhauritur, in caldario ad ignem coquitur, ac in cupas suas, ut refrigescat distri

IV. Hæc quasi generalis delineatio est coctioni visuariæ, quæ tamen juxta loca & materiam frume variat. Fermentatio verò infusi cerevisiarii prom facib9 cerevisiariis certâ quantitate in idem refrig infusis. Ad fermentationem autem ejusmodi fr tum quoque in germinatione dispositionem jam perat. Fermentatio verò hæc aëre calido ac citius, frigidiore verò tardius succedit, eâque adu rante cerevisia hæc nova demum ex cupis in tom stribuitur. Cavendum tamen ne vel calida nin frigida in dolium reponatur, utraque enim ratio

me

mentatio non ritè succedit, cum à calore nimio particulae dissipentur. Frigus verò particulas condensat, impeditque quo minus motum subeant, vel eundem abolvant. Fermentatione absolutâ tonnæ probe claudendæ.

V. Cerevisiæ laudabilis notæ sunt, si odoris existat grati saporisque non admodum acris, statim in hypochondriis distribuatur, nec stomachum ac ventrem inder, urinamque mōretur, modicè verò nutriat. Vulgus rusticum de præstantia cerevisiæ concludit, quando copia non magna assumpta facilè inebriet, iudicio tamen perverso.

VI. Magna autem cerevisiarum differentia est par ratione materiæ frumentaceæ, brassii, aquarum, coctionis ipsius ac fermentationis, substantiæ, ætatis, aliarumque qualitarum, denique asservationis, & locorum. Frumentacea materia in genere selecta & bona esse debet, quoque firmitus frumentum, eo firmior quoque potest. Ratione verò ejusdem primò est *Triticea*, quæ quidem calefacit ac valde nutrit impinguatque; Cum verò præter vitem vix alia planta sit, quæ magis sale ac Tartaro terrestri abundet ac triticum, cerevisia ejusmodi sanguinem simul viscosiorem reddit, respirationis difficultatem ac asthma inducit, viscerumque obstructions parit, urinam moratur, & nephritidi occasionem præparat, alvum tamen lubricat. Innumeris eandem semper vermiculis scatere microscopia demonstrant. *Hordeacea* succi tenuioris est, nec ita nutrit ut triticea, magis tamen aperit abstergit ac urinam movet, nec propter lupulum calefacit. *Avenacea* in Polonia frequens, minus calefacit ac nutrit, & si non satis defecetur flatulenta valde est, ac alvum constipat, calculum tamen pellit, in frequenti apud Anglos eapropter usu. *Secalina* filiginea, Vinum Rhenanum colore subviridetur, nec ingrati saporis est, valde nutrit, simul ta-

Schenfelde:
rus Hist. Med.
l. 1 p. 3

Ettemullerus
T. 10 p. p. 690
Paullinius sr.
de mort. ver-
minosa p. 25

Bartholinus
in Act. Hassn.
Vol. 1 p. 49
Timæus conf.
diat. p. 1137

Uu

men

men obstruit ac urinam moratur, pectus coarctat
 spirationem difficilem reddit. De cerevisiis ex
 & oryza, quarum adhuc hodie apud Tartaros usus
 lixè agit, *Meibohmius*.

*iv. de Cere-
vis. c. 17 & 8*

VII. Ratione brasii nimis torrefacti cerevisia
 ris plerumque ingrati existit. Brasium verò que
 lore Solistantum exsiccat, nisi serverur accurati
 cerevisiam suppeditat excrementitiam, quæque
 obstruat, pectorisque difficultatem inducat.

*l. 2. de peste
p. 189*

VIII. Ratione aquarum facile per se patet, op
 esse, quæ ex fontana, aliisq; salubribus parantur.
 enim aqua est levior & tenuior, eo melius frumen
 pulique qualitates imbibit & extrahit; Fluvialis
 semper bona est, quod cadavera sæpissimè injecta
 que varia excrementa contineat; Communis qu
 opinio est turbulentias & impuritates earum deco
 ne, ac dein fermentatione tolli, & ad fundum in r
 scedere, quod tamen non semper obtinet, ac *Dim
kins* multis probat, aquas ab injectione excreme
 ægrotantium, aliarumque rerum infectarum, o
 ptione cadaverum bestialium in illis sæpe putre
 rium, foetidissimo influvio multarum latrinarum
 cloacarum in illas se exonerantium, omnibus dei
 omnium ædium ac platearum putridis foetidissim
 infectis sordibus in illas defluentibus corruptas, co
 ne ejusmodi ac fermentatione non satis depurari. I
 & melius est aquas ante decoctionem in vasis aliq
 diu quietas ad promovendam impuritatum sub
 tiam servare. Quæ ex puteali & stagnanti aqua
 ficitur, sapidior quibusdam videtur, quæq; minus
 scat, quàm quæ ex pluviali & clarâ aquâ decoquit.

*Lemmings l. 2
occid. v. 32*

*Hortius l. de
studios. sem.
p. 92*

IX. Etiam coctio ipsa ut & fermentatio non
 guum momentum ad cerevisiæ bonitatem confen
 Commodissimum tempus hybernum est, ac mensis
 præ

similis Martius, cum in æstate propter ambientis aëris aliditatem fermentatio nimis intendatur, partes tenuiores dissipentur, ac cerevisiæ minus salubres existant. Deinde coctio, nisi justo tempore ac bene peragatur, cerevisia gradus inferioris evadet, infusum quoddam umentaceum quodammodo referet, & cruda manet, quod in illis locis ubi ligna cariora sunt, & coctores cerevisiarii vel penuriâ vel avaritiâ laborant, frequenter accidit. Eo verò major cerevisiæ non satis excoctæ, quo impurior aqua & magis stagnans est, ex qua conficitur. In quibusdam locis ea propter ad 12 & plures horas coquunt, talesque cerevisiæ in annos durant. Fermentatio verò ejusmodi si vel modum excefferit, et etiam defecerit, propter frigus maximè cerevisiæ radunt turbidæ ac feculentæ.

Höferus
Hercul. p. 406

X. Ratione substantiæ alia cerevisia est tenuis, alia crassa. *Tenuis* existit ob frumenta parciore manu adacta, Lazaro scilicet brasium, Simfone verò aquam conrente. Ejusmodi verò cerevisia parum nutrit, mens verò refrigerat, diluit & penetrat, unde quoque magis diuretica ac salubrior est. Non autem huc retho cerevisiam illam tenuem, *Kovens* vulgò dictam, quæ solo tantum colore & leviusculo amarore ab aqua differt, nihilque aliud est, quàm aqua cocta & frugum quatuor levissimè imbuta, cuique nomen à conventibus in impositum arbitrantur, utpote in quibus hoc potus prius primùm obtinuit. Avarus quidam alumnorum academicorum Oeconomus cerevisiam prophetarum dicto ex qua ratione vocavit.

Nov. Hamb.
an. 703 p. 434

XI. *Crassa* verò duplici ratione existit cerevisia, prius quatenus turbida ac feculenta est, quales plerumque turbidæ ac flatulentæ simul sunt, difficulter digeruntur, struções colicam, stranguriam calculumque, quandoque subito & quasi in instanti causantur, sanguinemque

Bohnius *l. de*
Offic. Medic.
p. 397

crassum ac impurum generant. Deinde quoque visia existit crassior propter frumentum seu co seu quoque succi laudabilis additum, talis cerevisia nutrit, facile tamen simul inebriat. Cum vero que particulis farinaceis seu chylo chyliscentibus cu ejusmodi turgidæ sint, chylo quoque diluende adæquatæ existunt, illisque qui euchylo multo mento utuntur aut vinum bibunt, non admodum veniunt, propter dictam inebriandi ac caput t vim, ceu qui rectius potu tenuiore sibi consulat bus verò ventriculus imbecillior aut alimenta s ciora seu difficilioris digestionis sumenda, iis cu ejusmodi pinguiore rectius quadrant, cum & culi digestionis subveniant, adeoque condimen præstent, & simul nutrant, unde & plurimis in gnis habitus crassescencia ac obelitas.

XII. Ratione ætatis præstat cerevisia *defera* tertim tenuis, quamvis enim minus nutriat *facile* distribuitur. *Recentior* verò si simul turbida ac c incommoda modo enumerata accelerat ac adanq

Schol. ad Mifc
G Dec. 2. An.
5 Obs. 131
l. 28 c. 4

XIII. Ratione qualitatuum primarum cerevisi muntur vel *calida*, quæ quid præstent partim exi de assumptione aquarum calidarum dixi appar tim quoque ex ipsius caloris ratione, qui cum a stiones maximum momentum afferat, facile pate to adjuncto sint ad concoctionem ventriculi p vendam potus calidi assumpti, de quibus plurib Celeberrimus *Hannemannus*. Non quidem melate dam ex illo *Plinii* loco, ubi nullum animal præ minem calidos potus sequi asserit, colligere, ac calidi non naturales sint. Verum longe alia br ac hominis ratio est, ceu quorum ventriculus it formatus, ut illa digerat, quæ ab homine nullo consumi possunt. Imo ipsa bruta calidum potu

errent, aut ab eo male habent, quin potius citius
ntur. Pertinent quoque ad cerevisiam calidam,
eria, Voglero sic dicta, quæ nisi pane nimis consti-
pueris quidem non malè exhibentur, cum non
facillimè digerantur, sed & augmentum corpo-
moveant. Quibus tamen caput debilius est, in
è somnolentiam pariunt. Vel cerevisiæ sumun-
ridæ nimis, quo & glacie refrigeratæ pertinent,
is tusses molestæ, sputum sanguineum & puru-
, phthisisque ipsa contrahuntur.

Ridlinus Lin.
Ann. 1 p. 54

V. Ratione saporis cerevisiæ sunt vel dulces vel
vel acidæ. *Dulces* melius nutriunt, non tamen
n. urina secedunt. Veteres Germani ut & Græci
iam cum melle eum in finem parabant. *Amara*
o existunt, additur autem hic cerevisiæ in deco-
, ut sale suo volatili & quasi aromatico eandem
onservet, farinaceum ac lentum gluten attenuet,
vias urinarias deducat. Ejusmodi cerevisia
calescit, ac mesenterium & viscera deobstruit,
tamen caput simul afficit, inebriat ac somnolen-
mo incubum inducit, eoque certius quo cerevi-
iori quantitate lupuli referta amariorque est, &
s ipse constitutus fuerit. Hic enim juxta diver-
variat, uti qui circa Isenacum in Thuringia cre-
cedentis amaritiei est, secus ac Brunsvicensis, qui
r, ad quem proximè accedit Naumburgensis, ut
illo casu cerevisia interdum medicamentosa magis
alimentosa existat. In virgine quadam quæ ab
a cerevisiæ triticeæ adsueverat, dein verò hordea-
mpularam bibere coacta fuerat, vomitus biliosus
læstare subsequutus, quod annum malum cerevi-
n mutata evanuit.

Schenfelde-
rus Hist. med.
4. 1 p. 29

Helvvigius
Obs. 116

V. *Acida* cerevisiæ ventriculum ac intestina mo-
, dolores colicos & stranguriam inferunt, nervos

U u 3 affi-

afficiunt, scorbutum calculumque generant. Quæ evitari non possunt, ab iis commode nux moschamiliæque adduntur, aut aqua vitæ superbibitur. Quibusdam in locis cerevisiis ejusmodi vinum affunduntiscana, quæ in Germania inferiori *Joppenbierv* vocatur, certo anni tempore acescit & postliminio pristino restituitur. Cæterum quo minore quantitate sui cerevisia imprægnata est, ac tenuior existit, eo acescit.

Lemnius l. 2
Occ. c. 52

Obs. p. 154

Dolz
Encycl.
Bartholinus
Ad. Mass.
Vol. 1 Obs. 19

XVI. Certis etiam qualitatibus imprægnantur cerevisiæ ab ingredientibus quibusdam, quæ sub fermentatione plerumque adduntur. Ita in Hollandia visia cum aromatibus paratur, quam vulgò *Bortell* cant. Spumosa valde & flatulenta est, & periculum Zythi genus à Viro maximè judicioso, *Pechlin* vocatur. Non tamen laude suâ caret, cum si modè tempestivè sumatur, ventriculum & digestionem roboret, ac in paralyticis affectibus maxime ducat. Cerevisiæ betulinae gustus singularis est, quæ usus in calculo egregius. Angli cerevisias higinatas habent, quæ non facile acescunt, propter vim borragini vim. In Saxonia cerevisiæ quædam habentur, quibus absynthium, carduus benedictus, scordium, radices helenii, angelicæ, pimpinellæ, gentianæ, calami aromatici, bacce lauri, citri aurantiorum aliaque incoquantur, quæ tam cerevisiæ quoque medicinales magis sunt, quam altosæ, imprimis verò à bibulis tempore matutino fructu sumuntur, vires enim ingredientium restomachumque confortant, & appetitum restitunt, latenus verò inter cerevisias salubres censendæ, quæ chamœleagnus, seu ut alii vocant, rosmarinus sylvæ Germanicè *Poff*, incoquitur, ejusmodi enim non insomnes reddit potiores, sed & enormes capitales res infert ac dementat.

XVII. Moris est etiam hodie cerevisias, triticeas im-
nis in lagenis vitreis obturatis asservare, *Boussellien*
ben vocant, quæ præterea in arenam quoque defo-
ntur. Frigidus autem nimis potus est, ac stomacho
dammodo gravior. Non verò facile acefcit, quo-
n ab aëre non ita turbatur.

CAPUT IV.

De Cerevisiis Particularibus.

I.

Maxima cerevisiarum differentia ratione locorum
existit in quibus coquuntur. Vix enim urbs aut
est, in quo non ex parte quadam modus parandi
diversus sit. Singulas de quibus peculiare quip-
a apud Autores occurrit, citra tamen loci cujusvis
mentionem ac tantum libertate ratiocinandi Medicâ
insebo.

I. *Anglicana* pleræque turbidæ ac insalubres ferun-
propter pravas crassas & turbidas aquas. Saporis
dicuntur jucundi, formæ nitorem conciliantes ac
inguantes. Optimæ in oppido *Darbiensi* parantur.

Jonstonus
Syntagm.

tamen hordeaceæ non lupulatae adjecto sale aut cal-
vâ conficiuntur, clariores quidem sunt & ab acri-
pia diu servantur, sanitati tamen infestissimæ exi-

Lifterus
exerc. d. m. urb
chron. p. 171

II. *Argentoratensis* duplex est alba & brunea, utraq;
rior mihi semper visa, quamvis nunquam sumerem
priori die vino plus magis incaluissem, unde & fortè
nachii vitium tunc simul adfuit. *Augustana*, alba, cal-

Rid'ius Lem.
Ann. 5 p. 119
Ann. 6 p. 750

sis maximè vitanda. Pluribus aliis morbis foven-

non parum confert, nec semper lac bonum præbet.

III. *Bevarica*, saporis boni existunt, nec Saxonice ce-
lis inferiores. Optimæ in præfectura Electorali
parantur. *Belgardensis* in Pomerania quoq;

Timæus Con-
Bel. fil. d. as. p. 113

graviores numerantur, quæque caput turbet.

816

gira cerevisiæ pleræque scorbutum generant, quæ *Vesepis* paratur, salubrior mihi visa. Et *Brei* tempore sapore omnium gratissima erat. *Be* in marchionatu Brandenburgico hordeacea est, que præstantissima ac saluberrima habetur, u poris optimi, bonique nutrimenti. Tempera pe caliditatis ac frigiditatis existit, facile diger flatulenta ac præterea urinam movens, adeoq gricis ac calculosis admodum proficua. *Be*

Sala Hydrol.
f. 4 c. 7

inter cerevisias generosissimas est, & ceu perprehenditur, eadem spirituum copia pollet, spanico ac Canariensi vino. *Boleslaviensis* in tricea est ac boni nutrimenti. *Borussica* omnes habentur, imprimis quæ *Regiomonti*, *Thorunii* & conficiuntur, de Dantiscana suo loco agam. *I*

Dimerbro-
kius 4. 2. p. 181

tur autem hordeacea ac nigra Triticeis albis. *sis* inter alvum laxantes quibusdam refertur.

febris malignis grassantibus atque imminu minus proficua censetur. *Breslaviensis*, inco

Conf. p. 113

Timæo ingrata turbida ac insalubris habetur, & guinem crassum generet ac caput repleat, ci ab aliis mirum in modum laudetur, & prop lentem virtutem senibus tanquam confortam tur, imo instar medicamenti confortantis exitum certè nutrit & potiores reddit obesos ac pi

Buntingius
Chron. p. 523

IV. *Breyhana*, Saxoniae inferioris potus, ab thepsæ Hamburgensis cujusdā servo cui tale erat, sic dictus. Hic enim Hannoveram an. 1521 ac Hamburgensem cerevisiam coquere tentat frustratus, hanc pro Hamburgensi reddidit. Item ferè parte de tritico & hordeo simul parti acido ita abundat, ac vinum & cerevisia hordeum non satis excocta aut defecata existat, u moratur, pectoris difficultatem ac dyspnoeam

Waldsmidius
Disp. p. 183

que scorbuticas causatur. *Halberstadiensis* subaroma-
um saporem interdum refert. *Hannoverana* moder-
ratione brasii torrefacti defecatio est, saporisque
sacris. Per urinam egregiè ducit, quantumque aliàs
vitæ conferat, senes utriusque sexus, quibus locus
abundat, vigore suo testantur. Nec *Nostra* laude
hodieque caret, si omnia rectè se habeant, ratione
tici enim copiosioris mollior est & magis nutritiva.

V. *Bransuicensis Mumma* hordeacea est, odoris fra-
antis, coloris gratissimi, ac saporis ex amaro ac dul-
temperati, adeoque durabilis, ut in Belgium, Hispa-
m, Italiam imo ipsam Americam incorrupta trans-
mittitur, Æquatorem vulgò sic dictum, superet ac ve-
ra longinquiori suavitatem majorem acquirat. *48. Liff.*
riofissimus *Tollins* cerevisiarum omnium quotquot in *an. 700 p. 275*
egregatione sua bibit præstantissimam laudat, ceu-
que est. Nimius tamen ejus usus caput gravat, &
linguæque siccitatem inducit; Imminente etiam *Dimerbro-*
le noxia censetur. *hiius l. 2 de pe-*
ste p. 181

VI. *Carolina* in Bohæmia propter thermas, ob aquã *Hoffmannus*
dam malamque è qua coquitur, insalubrior quoque *Diff. sel. part*
& tardè per alvum urinamque secedit. *Cöslicensis* *p. 187*

Pomerania ejusdem cum Belgardensi conditionis est.

Ludica cerevisia ad modum Livonicæ cum filicibus *Brandius Itin*
pulo paratur, coloris albi & valde salubris est, con- *Moschor. p. 26*
calculum proficua.

VII. *Dantiscana* duplex instar syrupi est, inque Bel-
Joppembier audit. Optimè nutrit sitim tamen non
t, quin eandem in non aduetis planè excitar. Quæ *Brandius Itin*
ior est loco medicamenti habetur, cum sanguinem *Moschor. p. 19*
gularum resolvat; adeoque in casu, ictu, contusione
oque sanguinis multum conferat. Certo anni tem- *Timæue,*
acescere ac iterum vigori restitui supra dixi. *p. 1135*

VIII. *Embecensis* olim tanto in pretio erat, ut pro

Mollenbro-
kiius tract. de
Paris, p. 190

ea conservanda ac divendenda peculiare cellæ in
prioribus civitatibus exstruerentur, nomen urbis he
que retinentes, uti Hamburgi, Hildesii. Hordeace
tem est, clara & tenuis cum quadam subtilitate p
subamara dein acris & valde penetrans. Bileme
get & diuretica est, unde in febris tertianis ac h
loco medicinæ esse potest. *Erfurtensis* saporis bon
ventriculum nec inflat, nec gravat, bene nutrit, ac
retica est, præterea in iis qui laboribus dediti sun
res maxime reficit. *Ensenburgensis* in Misnia horde
est, ejusdemque cum Wurzenfi, quæ ipsi in vic
qualitatis, eadem tamen inferior.

IX. *Frankfurtensis ad Oderam*, si copiosius assu
matur caput afficit quasi bos feriens, unde & *Bassala*

Meibohmius
- tr. de cerevis

X. *Garlebiensis* vulgò *Garley*, hordeacea est magis
parte & crassior ob frumentum copiosius additum. I
vis autem cerevisia est, salubrisq; ventriculum corr
rans, flatus discutiens & peculiariter alvum laxans.
super & venerem excitat, facile tamen caput petit.
cidit aliquando in Academia Helmstadiensi, ut D.
dericus Ulricus Dux Brunsvicensis & Luneburgensi
gratiam oppidi sui Helmstadiensis cerevias peregrin
venum amplius haberi vetaret, quod ipsum cum & B
fessores & Cives Academicos male haberet, *Meibohmius*
Meibohmius Senior, Celeberrimus ac sine pari suo avo
ta & Historicus, nomine cerevisiæ hujus carmen
cipi obtulit, quodque in omnium votis erat imp
ob festivitatem autem hic legi meretur.

Illa ego Garlebiæ soboles spectabilis urbis

A dulci nomen cui genetrice datum est.

Heu mihi nunc viridi discedere cogor ab Elma,

Exul & antiquos deseruisse lares:

Principis offensi jubet hoc sententia, quamvis

Me sceleris possit dicere nemo ream.

Plus satis affligor, dum coctor prodigus undæ,
Subtrahit immodicè debita farra mihi,
Accedit violens auriga, mala alite mutans,
Viles fontis aquas in geniale merum.
Tristior exilii tantis infamia damnis,
Additur & vulgi fabula fio nocens.
Parce precor miseræ, Princeps generose, nec audi
Illos invidiam qui mihi forte parant.
Non sum ignota Tibi memini me sæpe rigasse
Labra Tua & grato rore levasse sitim.
Adde quod est tellus isthæc mihi patria, cunas
Quæ dedit uxori grata alimenta Tuæ.
Hæc si defuerint, poterint tamen esse, favorem
Quæ mihi non dubium conciliare queant.
Me pariter laudant docti indoctique, nec ullus
Gratior illorum proluic aura liquor.
Si Bacchum terris negat inclementia cœli,
Esse loco vini testibus hisce queo.
Excitat in venerem tardos eruca maritos,
Ut Medicus pleno prædicat ore chorus,
Est eadem virtus in me quoque: potaque large
Efficio fortes prolificosque mares.
Hanc mihi matronæ laudem dant jure negantque
Se zytho aut posse aut velle carere meo.
Exule me sobolis tota proventus in urbe
Postmodum erit multo quam fuit ante minor.
Sensitiet id Superûm clamoribus in æde minister
Infantes sacro rartus amne levans.
Quid facitis, dicet, cives? ego pignora vestra
Frustra aveo sacri tingere fontis aquâ.
Sennivros video & jucundo in munere segnes
Qualis plebs olim Nertosiana fuit.
Sit procul, ô Superi, labes tam tristis ab Elmo,
Nec sterilis dici moereat iste locus.

Non gravat hæc illos infamia, qui mea large
 Pocula nativo plena calore bibunt.
 Noxius est tenuis labens in viscera potus,
 Corporis is vires robur & omne *clepis*.
 Hinc olidi ructus & flaccescencia membra,
 Turgidus hinc hydrops, & luis omne genus
 Consule vernanti, Princeps animose, juventæ
 Nec patere ut tantis corruat illa malis.
 Cedere me hinc jussâ multos discedere cernes;
 Tantus amor nostri gratia tanta mihi.
 Exule me vates frigentia carmina pangent,
 Nequaquam damni res erit ista levis.
 Plura loqui vellem, digiti mœrore vacillant,
 Heu mihi si frustra fata inimica querar.
 Ordo sacer procerum Tibi qui deservit in aula
 Guelphide me novit non nisi vera loqui.
 Ut *Gosam* laudent & pocula *Servestana*.
 Non tamen elogio deteriore feror.
 In bonitate Tua spes una atque unica nobis
 Illam hodie præstes Dux generose mihi.
 Hinc Tibi surget honos, hinc crescet adorea vi
 Quam nulla ut lædat fors malefida, vale!

XI. *Glagoviensis* triticea est ac nutrimenti boni,
lariensis quoque triticea, gustu primò dulcior, mor-
 poris subacidi ac ex parte vinosi. Calefacit, alvum
 rinamque movet, & calculosis prodest. Phthisicisq;
 ad expectorandum conducit. Senes ut & a *m*
 convalescentes melius ac vinum confortat. *Gastri-*
ss, incolis *Kuisenack*, quod Sclavico idiomate potum
 mini *ein Herren Bier* significat, etiam triticea *sed*
 valdeque inebrians. Ventriculum robustum regit
 ut adeo calefacta non bibenda. Spirituum enim et
 cum generosissimis vinis Hispanicis ac Canariis p-
 re chymia demonstrat.

Habensis in Saxonia, propter aquam sale & cal-
pide refertam, adeoque ad coctionem cerevisiæ
ptam, non adeo salubris videtur. *Hamburgensis*,
quoque ac saporis grati, & simul diuretica est.
usdam alvum laxat & vim purgandi obtinet.
a nimia quantitate assumatur loco vividi colo-
m alias in facie conciliat, ruborem eidem indu-
emelensis hordeacea ac tenuis cerevisia est, quâ
n morbis calidis vix gravior & utilior potus da-
que absque flatulentia & molestia stomachi ad
am sitim & æstum temperandum convenientior
& in pharmacopolis quoque instar medicinæ
asservanda.

I. *Joachimsthalensis* diuretica est. *Islebiensis*, vul-
le und Todeschlag, propter aquas insalubres noxia,
rva licet quantitate assumpta, valde inebriat.
Leodiensis tenuior quidem sed salubris cerevi-
visa. *Lignitzensis* in Silesia triticea est ac boni
nti. *Ligtenhanensis* prope Jenam & *Lipsiensis*,
astrum, cum Islebiensi convenire dicuntur. *Li-*
ac *Livonica* cerevisiæ non adeo bonæ habentur,
s quæ candentium sithicum, aut globulorum fer-
extinctione parantur, potentissime sabulum ac
per vias urinarias deducant, unde & in Livonia
rarissime calculosi reperiuntur. Valent autem
terno usu maxime ad Tartaream mucilaginem
dam, calculum resolvendum, & obstructions
das. *Lobsinensis* in Pomeranea triticea est ac o-
nurrit. *Lubecensis*, inter Holsaticas præstat, for-
nen est & capiti imbecilliori gravior. *Lugdun-*
e acidulas Piermontanas alvum laxat. *Adindon-*
acea est tenuisque & impense frigida, unde quo-
m vino bibenda, præterea urinam mover, ac
niticis potum valde proficuum suppeditat. In

Hoffmannus
Diff. sel. part.
2 p. 187

Ranzovius
l. de conservo.
vales. c. 17

Jonstons
Synonym.
Tappius Diff.
de Alim. § 49

Hoffmannus
Diff. sel. part.
2 p. 26

Jacobi Diff.
de cerevisi-
ben. p. 13

Schölzius in
Musc. G. Dec. 1
Ann. 3 obs. 158

Timæus l. 8
c. 23

Cunæus de
Acid. Pierm.
p. 35

hypochondriaco quodam æstuante obstructione ipsam egregiè solvisse observavi.

XV. *Naumburgensis* in Thuringia, hordeacea exigui nutrimenti. Cum verò aqua ex qua cinitro imprægnata sit, cerevisia quoque hæc al
Horkius part 3 obs. p. 329 urinam movet, unde illic locorum raræ de ne
Grulirgius tract. de Calculo p. 44 ac arthritide querelæ. Observatum etiam ali
Francus in Misc. G Dec. 2 an. 5 obs. 337 de Varis. p. 190 dysenteriam periculosissimam, singultu jam si
 cerevisia hac curatam. *Jonstoni* relationem ac
 revisia hac in nimia quantitate assumptâ calig
 citas tandem oriantur, veritati non consentane
 nunciat *Mollenbroekius*. *Neukirchenensis* in Bohæ
 retica est.

Monument. Paderbornen. Panegy. p. 93 XVI. *Paderbornensis*, nequicquam vino d
 ciendi stomachû & conservandarû virium viri
 cedit, propter gravitatem tamen, quam ab aqu
 ex qua conficitur, simul crassum sanguinem c
 que generat, in quibusdam tamen egregiè dicitur
Platensis in Pomerania tam propter saporis
 quàm durationem magni æstimatur. Non en
 acescit, sed ad annum incorrupta manet. Po
 revisiæ triticeæ, coloris albioris gratique sapor
 calefaciunt leniter ac bene nutriunt. *VVarad*
 illas eminet, qua Rex uti consuevit.

XVII. *Razeburgensis*, *Rommeldriß*, saporem
 refert, ac valde inebriat, si calidè sumatur. *Ra*
riensis vulgò *Duckstein*, triticea est ac diuretica,
 sis, hydropicis, arthriticis ac calculosis valde
 modo non ex brasio nimis tosto paretur. Ex
 me attestatum Senatus istius oppidi, anno 1692
 sub sigillo datum, in quo asseritur, nullum unqu
 larum, qui quidem ibidem nati educatique fu
 lo aut podagrâ laborâsse. Quod si verò ab
 dem urina in majori copia non proveniat, (

succedit. *Rhenana* cerevisiæ pleræque insä-
viles sunt. *Rostochiensis* clara est, coloris ru-
esaporis. Nutrit mediocriter ac sitim sedat,
tate commodè bibitur, estq; etiam diuretica.

Schneebergensis cerevisia diuretica est. *Stri-*
esia triticea & alba, saporis gratissimi est, si-
egie exstinguit & retringerat, unde & in seni-
nit. Præterea quoniam circa scaturigines
x quibus coquitur, terra illa sigillata concre-
puoque cerevisia hæc cardiaca est, & noxia
rde extrorsum propellit, unde quoque ad plu-
i venalis asportatur. Cruditas ejusdem in-
nonnunquam emendatur.

Torgaviensis hordeacea est saporis aromatici, Mollenbro-
kuis de Var.
p. 190
i, ventriculum corroborat, sanguinem bo-
rat, ac pro saluberrima habetur, quæq; omni-
lis palmam præripiat; Nec quoque alibi ex-
st, Augustus enim Saxoniae Elector aliquan-
Lipsiam omnia deferri jussit, & tamen man-

Agslandica cerevisiæ propter optimas aquas Hoffmannus
Diss. 6. part.
2 p. 191
coquuntur, saluberrimæ quoque existunt, nec
n nec alvum turbant, celerrimè per urinam
ac etiam diu durant.

Vethinensis vulgò *Keuterling* parum quidem Mollenbro-
kuis p. 190
Jacobi Diss.
de ceref. p. 13
ob vim diureticam in scorbuto, arthritide,
hydrope prodest, modo non ita calida adhuc
rigeria, ac fecibus multis ob denegatam fer-
em ac depurationem scatens bibatur, unde
ventriculi impeditur, venter inflatur, & tor-
rantur, ita ut vino adusto ea sedare opus ha-
Pismariensis ad mare Balticum, colore odore
gratissima est, bene nutrit, sanguinemque bo-
editat, urinam etiam movet, ac viscerum
obstru-

obstructiones tollit, ac propter virtutes suas lateque transportatur. *Vittebergensis*, incoh propter aquas insalubres impura valde & flatu ac in parva licet dosi assumpta graviter inebri *linensis* vulgò *Bockhänger* fortis valde est, ac cap me afficit. *Vurzensis* in Misnia hordeacea e grior, ventriculum corroborat, flatus discuti laxat, urinamque movet, hypochondriacis i ac calculosis proficua imò à quibusdam reliqi visis in omnibus ferè morbis præfertur.

XXII. *Zerveßana* hordeacea est saporisque Duplicis verò generis existit, altera æstiva, al malis, hæc generosa valde est, æstivalis verò ac limpida magis sitim ac æstum egregiè tem frigeratque, nec tamen inebriat; Cum non re tur durior est, inq; hypochondriacis fluctuat, guriam parit. Cæterum qui accuratè de quapiam judicare intendit, progrediatur juxta dum ab accuratissimo *Olbasio*, Medico quondam scano, super cerevisia Colbergensi *Timæo* à G propositam.

CAPUT V.

De Vino in genere.

L

L. Tim. V.
Bartholinus
de morb. Bibl.
p. 78
Thonnerus
observ. p. 105
Bohnius *de*
Offic. Medic.
p. 199
Cassaubonus
d. Enthalp.
p. 139

Vinum potus omnes præstantiâ ac nobilitate tempestivè quidem & moderatè sumptum coctionem enim in ventriculo vel *Divi Pauli* nio, maximè promovet, alimenta intimius m tusque discutit. Spiritus vitales animalesq; exci sillanimes melancholicosque confortat, senu morosam anxietatem lenit, ac somnum isder liat. Præterea eruditæ meditationes sublimi dit, spiritusque exaltat, eaq; ratione poëtas, effi antiqui disquirebant

Nulla placere diu, nec vivere carmina possunt,

Quæ scribuntur aquæ potoribus.

super medicinæ loco quibusdam in morbis existit, tumque & diuretica vi pollet, renumque & mesenterii opilationes reserat, optimumque hypochondriaci mali, non pestis ipsius, ne dicam morborum omnium prævarivum est; Si enim origo eorundem à circulo sanguinis debiliori dependet, utpote quo debita superflua ac impurarum sordium eliminatio minus rectè succedit, certe non facile ab alio quopiam rectius remedium expectaveris, quàm vino, ceu quo vix hausto pul-
svalidior & citatior evadit, ac sanguis à centro ad circumferentiam movetur, vasa redduntur turgida, fa-
s rubicunda, transpiratio augetur, urina pellitur, a-
musque ipse excitatur & reficitur, verbo circulus
guinis restauratur, intenditur, augetur. Nec solum
excavet morbos, sed & plerisq; medetur, ceu hydropes,
bresq; ejusdem præsertim diuretici usu methodice præ-
ripto interdum curantur. Parturientes etiam solatur,
vel solum subin exhibeatur, vel cum succino prius
ctum propinetur, adeo ut *Valdsmidius* in difficiliori
atu vix præstantius dari posse remedium asserat.

II. Uti verò rerum omnium ita quoque vini usus
intempestivus ac immoderatus fuerit, non absque
ra est. Cum enim insigni calefaciendi ac ficcandi
polleat, igneæque naturæ sit, ceu præter spiritum ca-
lissimum, chymicâ arte ex eodem paratum, effectus
eodem in vulneribus ulceribusq; exsiccantes id evin-
ant, ebullitionem in sanguine facile excitat, unde ar-
rix solito magis pulsant, cerebrum comprimunt, &
avitas capitis subsequitur, turbataque ratio. Dein-
calorem auget febresque in sanguineis præsertim ac
iosis accendit, inflammationes interiorum in cerebro
ximè, pleura, pulmonibus & hepate nec non oculis

Horatius

l. 1 Ep. 19

Hoffmannus

Exercit. de

Acid. & vi-

scid. c. 8. &

Diff. scil. part.

2 p. 139

Dimerbro-

kius l. 2 peste

p. 188

Ridlinus

Mellen. p. 69

Diff. p. 58

Ridlinus

Lin. Ann. 4

p. 556. 559

Dimerbro- excitat, atque in his æstate præsertim, phlyctæ
 kius *Hist.* satur. Quo etiam vinum generosius, eo magis
Præf. p. 827 debilitat, caput scilicet replendo, quâ de causa
 Bidlou's potiores aquæ, acutius aliis videre dicuntur.
Exerc. Anat. etiam ulcerosos cum tumore ac rubore reddit, f
Chir. Dec. 1 imprimis. Acore suo, quem facile præ aliis p
p. 34 ducit, nervos ferit, tremores, convulsiones, & c
Andros. Jan. Sturæ inducit, jejunoque stomacho sumptum a
p. 192 plexiam senes imprimis disponit. Præterea epil
 Ettmulleru- nocet, præsertim idiopathice laborantibus, unde
T. 1 op. p. 586 nentiam à vino magnum ejusdem remedium ve
 Gratarolus lustris *Lancisus*. Imprimis verò duos affectus
de Valet. Li- tur arthritidem & calculum. Illam quidem eo
ter. p. 145 quo jejuno magis stomacho assumitur. Calculo
 Rialinus *Len.* occasionem vina suppeditant, seu renum intemp
Ann. 3 p. 324 inducendo, seu acore suo alcali urinarium coagul
De mort. su Utrisque certè & arthriticis & calculosis vinum
bit. p. 140 existere, exempla eorum probant, qui abstinenti
 Pilò de *Col-* no à dictis malis planè liberi evaserunt. Quan
lur. serof. tem valeat ad cohibendum corporis incrementum
p. 294 tidianus vini primis ætatis annis usus ex eo patet,
 Ettmullerus in Germania post introductam vini consuetudinem
Coll. Præf. p. stina incolarum statura sensim diminuta fuerit, ali
2 p. 6, 8 rò è contra damnato per religionem (si nomen
 Dimerbrok. meretur) vino, ut in Asia, prisca corporum bre
Obs. 68 nova altitudine emendata sit. Quid quod in Vin
 Cœuringius regionibus lætius adolescant aquæ potiores, quip
de Hab Corp. num tenue aquosumque bibunt. Causa verò in
Germ. p. 97 partim calorem ventriculi paulatim dissipante, p
 Dimerbrok. ossa citius indurescente calore latere videtur; C
Anat. p. 512 enim universi corporis vires simul minuuntur, q
 autem viribus detrahit, illud quoque staturam co
 ris sufflaminare necesse est. Ossa verò calore nim
 tius indurescere ut extendi ulterius nequeant, part
 et

exemplo catellorum, quibus ne in maiorem magnitudinem excrecant, adhuc junioribus quam citissime fieri potest, lac humidaque alimenta subtrahunt, ac subinsum cochleari aliquantulum vini vel spiritum vini per se infundunt, aut corpus spiritu vini frequenter forinsecus madefaciunt, ut fibræ evadant rigidiores, & ulteriori incremento impares. Quin quod amplius est, qui vino largius indulgent, minus longævi sunt, uti è contra integras gentes macrobias reddidit, aquæ potus & frugis victus; Ut adeo calci vivæ non incommode comparatur, quæ stirpibus ac arboribus continuo affusa, efficit quidem ut fructus præcoces ferant, sed eas simul ad intempestivam duritiem properanter ducat. Haut dispar & veneris ratio est, quæ quoque à nimio vini usu valde servatur, unde vinosi stupidi sunt, frigidi & humidi ad concubitum inepti; Si verò generant, liberi plerumque stupidi ac degeneres evadunt, quod in familiis generosis non infrequens est.

Salmasius de
Ann. Climat.
p. 719

Bergerus
Nov. Liter.
Germ. ann.
708 p. 377

III. Bona vina probantur ætate, odore, sapore, nitore, colore

Si bona vina cupis quinque hæc laudantur in illis, Fortia, formosa, fragrantia, frigida, frigida.

Schol. Salern.
cap. 10

IV. Odore scilicet vinum debet esse fragranti, gratulo, jucundo, instarque aromatis suaveolente, & spiritus collapsasque vires balsami instar reficiente. Quod enim nullum odorem habet, ceu alba ut & nigra pleraque, spirituosum etiam non est, eaque propter nullarum virtutum, unde quoque vina ejusmodi à ventriculo non ita appetuntur ac digeruntur. Quod si verò alienum odorem vinum obtineat, seu loci nativi fœtidi ac paludosi vitio, seu ob corruptionem, seu dolii vel condituræ culpa, ejusmodi vinum magis noxium est. Distinguendus autem maximè odor naturalis vini ab artificiali, quægratum dolia picata & resinata conciliant. Quædam

Sachſius
Amstel. p. 377

dam etiam vina peculiari odore gaudent, ut Th
ma fragrantia referunt, Corsica, æmulantur oc
donia, Tempſensia in Calabria violas luteas, Me
in Latio violas purpureas, Ticinensia ex uva
pineoli fructus. Fœtido vasi vulgò salem vel car
los infundunt.

V. *Sapor* in vinis requiritur, ut avidè à ve
expetantur & cum voluptate assumentur.

Hoffmannus
Diff. set. part.
2 p. 91

VI. *Nitor* verò & *color*, ut splendeant qua
id quod spirituum subtilitatem arguit. Talia
gius pota, levitatem, vigorem, agilitatem in cor
linquunt, quod boni vini signum est. Fortia v
pus insigniter calefaciunt, & spirituum copiam
tant, ex eoque *generosa* judicantur, quo verò vi
spirituosius, eo fragrantius quoque. *Frischi* vox
tem denotat, quando scilicet vinum in effusione
efficit, aut transfusione ex uno vase in alterum
los vel corpuscula quædam minutissima sursum
sumque mota repræsentat. Talia enim vina
fermentationem passa fuerunt, unde textum
stunt rarioris, atque aëris se insinuantis copia
globulosque patiuntur. Hoc enim nisi fuerit,
vel erit *pendulum*, & multo magis tale si penit
atque atomis ejusmodi destituatur; Vel vinum
lutum magis, præsertim si spumam simul habe
magnis bullis ad scyphi latus diu hærentibus.
enim vini spuma in medio tantum tenuis & faci
nescens esse debet.

VII. Juxta has autem proprietates vina in
consideranda, suntque ratione ætatis alia *Nova*, qu
ciora quidem sunt, sed tamen simul magis cruda
crementitia, Tartaroque quem ebullitionis effica
tim deorsum ad fecum colluviem, partim etiam
tera doliorum sensim separat, abundantia; Flatu
ge

erant, alvum movent, tenesmum inducunt, ac etiam
 es infarcientia, urinam supprimunt. Præterea ca-
 replent, sensus obrundunt, ac somnia turbulenta pa-
 nt. Nephriticis verò ac scorbuticis in specie noxia
 sunt. Sunt inter hæc *horna* seu unius anni, quæ quo-
 modo musti naturam retinent, nec omnimodam
 mentationem exuerunt, minus tamen incommodi
 iunt.

VIII. Alia *vetusta*, quæ magis calefaciunt, nimis
 ant, nihil alunt, quin potius corpus ad colliquatio-
 disponunt, & præsertim symptomata supra enume-
 a excitant. Apud veteres *Opimiana* ex hac ratione
 ebria erant, utpote ad ducentos annos durantia. In
 ocomio oppidano Argentoratenſi affer vabantur
 o tempore vina, ducentorum ferè annorum, subti-
 imo vini spiritui simillima, quorum ut & aliorum
 iustiorum quoque meminit *Sachſius*. Quod si tamen
 ejusmodi vetera corrumpantur & crassescant, na-
 e humanæ inimicissima evadunt. Commodissime
 am bibuntur, quæ sunt mediæ ætatis.

IX. Ratione coloris vina alia sunt *Alba*, quæ minus
 da sunt, & si simul tenuioris consistentiæ existunt,
 aquositatem declinant. Commendantur vulgò in
 edio. Hispanica tamen canariensia huc non perri-
 nt. Quod autem supra de conciliato odore monui,
 in quoque hic valet, & probe color naturalis vini ab
 officiali dignoscendus. Solent enim Oeniopolæ vinis
 s satis effervescentibus lac vel simplex vel cum Ich-
 cocolla aut amylo decoctum in dolis affundere, eo-
 s colorem limpidum restituere, cujus ratio in sulphu-
 exalati secretionem hoc modo procurata ponitur. Ad
 edisatem deducuntur vina exsiccatò petroselino, ad
 unitatem santalo aut croco, ad *rubedinem* Tinctura
 granis chermes & radice Anchusæ aut Lapathi, vel
 pque floribus cyani siccatiss injectis.

Ridlinus *Lin-*
Ann. 6 p. 478
 Hildanus
Cent. 4 obs. 72

Velleius Pa-
 terculus *9 l. 2 c. 7*
 Plinius *1 14*
4 6 14

Ampel. p. 417

Willisus de
ferm. c. 7

Sachſius *Am-*
pelogr. p. 396

X.

X. Vina *nigra* consistentiæ crassioris sunt, sanemque crassum & obstructions generant, ac simput afficiunt, unde hypochondriacis, mesenteritisque obstructione laborantibus non conveniunt primis si vetusta simul sint, & ex hac quoque causa cr

Lemmius
Occ. p. 346

XI. *Rubra* sanguinem bonum suppeditant, quæ tamen simul adstringunt, facile quoque obstructions riunt, præsertim si simul crassa. Discutiendi etipollent & sudorem eliciunt. Rectius in cœna sumquod si verò in eadem mensa simul propinentur, rubro semper præmittendum, quoniam illud proad meatus urinarios dilabitur. *Helvola* media inter alba & rubra, seu ex rubro pallentia, qualis ca valde delicata, nec adeo calefaciunt, nec capiti n

L3 de Med.
facult.
Hoffmannus
Instit. p. 704

XII. *Flava*, quæque ignei quasi coloris omnium calidissima habentur, ceu illis fulva quoque calidiora aliis sunt, & simul optimstunt, si substantiæ tenuitas accedat, tunc enim redis viribus aptissima, qualia Rhenana, unde vinum ac vetus jam à *Galeno* omnibus syncope commendatur. Quo autem vinum unumquodloratius eo quidem magis nutrit, sed si diutius sanguis inde fit piceus ac melancholicus.

Sponius
ad Aph. Nov.
p. 254

XIII. Ratione saporis alia sunt dulcia, alia aquea, austera, acerba, quædam quoque saporis si In *dulcibus*, quæ quidem natura sua italia sunt copiosum ac pinguius alcali acor non ita per quamvis eodem non omni spoliata existant. E autem dulcia, quando aquosa uvæ humiditas vturnioribus Solis radiis vel igne maxima ex part ras exhalat, quod in Italicis, Creticis, ac Toxic sit, unde partium remanentium ulterior concumq; humidi defectu sufficienter fermentari ne salia quoque repressa manent, nec Tartaro ita abi

De Vino in genere.

egre verò vina ejusmodi nutriunt, utpote visceri-
 gratissima, fauciumque & gutturis asperitatem le-
 tia, & pulmonibus proficua. Nec minus & acri-
 tiam acidam egregie temperant, quod imprimis de
 libus generosis, Malvatico & Alicantico observa-
 in constitutionibus tamen epidemiis malignis ac tem-
 pestis imprimis fugienda. Si dulcia adhuc
 recentia adeoque crassa simul sunt flatulentias pa-
 t, ac diutius in ventre morantur, viscera infarciunt
 ructiones hypochondriorum augent, ac si generosa
 sunt sanguinem multâ bile imprægnant, ac im-
 lerato usu ad acutas & lentas febres calculosque re-
 ac vesicæ biliaræ disponunt. Pituitosa eadem pro-
 ciavit Hippocrates, fortè quoniam interdum caput
 unt, quod ille quondam pituitæ fontem vocabat.
 tamen per se caput tentant aut nervos feriunt, ut-
 non nimis calida, nec acida. Quod si verò dulcia
 tenuia simul sint, humectant magis, alvumque &
 non movent. Per vetustatem autem dulcia eva-
 scacia & calidiora; Cæterum dulcia vina sunt Ca-
 nense, Toccaviense, Frontigniacum, ut & ex Rhena-
 suffocata, *die stummen VVeine*, quoniam qui iisdem se
 pigitant, somnolenti & ad tempus muti evadunt.
 per musta vocat *VVillsius*. Existunt autem & hæc
 per prohibitam fermentationem, quando scilicet
 tum dolio semipieno includitur, & hoc ne ab aëre
 in actum deducantur, vel firmissimè obturatur, vel
 terra defoditur; Post assumptionem tamen illorum
 hactenus conclusa in ventriculo solvuntur, liberius
 rescunt, ac cerebrum simul afficiunt, hinc somno-
 la & aphonia. Pertinet quoque ad dulcia
 vicum, quod nullatenus lora erat, ceu quidem JCri-
 nulli opinantur, sed ex uva in autumno suspensa de-
 bant, non verò pedum calcatione aut torculari pa-
 raba-

Zimmernus
 med. for cent
 3 cas. 1

Dimerbrok.
 l. 1 de peste
 p. 181

Piso de Sero
 p. 298
 Hoffmannus
 Diff. sel. part.
 2 p. 155
 l. de affect.

l. de ferm.
 c. 7

Lindanus
 vinum & l. 8. c. 8. X
 156
 Celsiodorus
 l. 12 Variar.
 p. 181

rabatur, uti reliqua vina. Erat scilicet merum & regium & sapore præcipuum cum ineffabili dulc ac suavitate densum ac pingue, ita ut aut carni quorem, aut edibilem potionem diceret. Vina item dulcorantur etiam austeriora, additione sac syrupi malazzi dicti, etiam immixtione pomi citri ryophyllis undique transfixi, in cadum, ita ut vinatet, nec ex madore putrescat. De aliis per funem dulcibus seu lithargyriatis infra agitur.

Dimierbrok.
obf. 68

XIV. Vina *acida* Tartaro soluto adhuc abusu Tartarus quidem vinis omnibus, Germanicis tamen magis inest, quod in plurimis Germaniæ locis ipsum, in quo vites crescunt, tartaro ejusmodi sitro refertum sit, nulla autem planta existat, quæ falsum ac Tartareum terræ inest magis alliciat, vitis. Continent vina tartarum seu acidum d modo, subtilius scilicet & crassius, illud massæ sine neæ penitus insinuat, hoc non raro in primis paratur & ad alvum demittitur, & plerumque acid sunt vina autumnis nebulosis nimborum ac frigido, uvis eapropter non maturescentibus. In genere vina acida difficilius digeruntur, cruditates flatu pariunt, eaque ex ratione in hypochondriacis symptomata quoque exacerbant, simul tamen refrigerant tenuant. Illud quidem quoniam bilis alcali ab vini infringitur, extenuant verò, quia acida nut inepta existunt; Plura symptomata supra enumer quibus ratione Tartari crassioris, si eodem adhuc dant vina, addendum, eundem non raro rugis culi ita imprimi, ut non tantum soda & vomitus nui subsequantur, sed & superficies interior culi ac intestinorum crusta quadam Tartarea ph ducatur, portenti instar. Cæterum vina ejusmodi ac austeria saccharo admixto non solum suavior

Pechlinus
obferv. p. 278

Ridlinus Lin.
Ann. 37. 102

entriculo magis convenientia redduntur, ut etiam tor-
tina amplius non inferant.

XV. *Aquosa* vina, sive naturaliter talia, sive aqua di-
ta insipida sunt, ac valde imbecillia, & præterea im-
rimis si magna copia & affatim hauriantur, fibras ven-
triculi relaxant, unde hic coctioni minus aptus reddi-
is multos flatus producit, & corpus humiditate reple-
r. Febricitantibus tamen, ad sitim sedandam vinis
jussmodi, Illustri Hoffmanno judice, nil præstantius, quod *Diff. sel. part.*
onstrictas faucium glandulas ductusque salivales, me- *2 p. 152*
is quàm aqua pura referent. Etiam quibus capitis
lores ab humoribus in ventriculo stabulantibus exi-
unt, commoda sunt. Pertinent quoque huc vina ope-
ria Romanorum, quæ operariis, familiæ, fœminis ac
italibus dabantur, alii *Loram* vocant, & parabantur, *Plinius l. 14*
ando musto ex acinis expresso, super solida uvarum *c. 10*
torculari expressarum retrimenta aqua affundeba- *Melchiorius*
r & macerabatur, aut invicem ebullierint. magna verò *de rebus. c. 10*
æ hujus differentia erat pro affusione aquæ & ipso *§ 40*
m vinaceorum statu succulento vel fortiori vel debi- *Sachsius de-*
ri, inque morbis loco vini exhibebatur. In Italia *pegr. p. 150*
cantur hodie vina *Aquosa & Raspata.*

XVI. Vinum verò aqua diluere sanitatis ut & aëris
dioris ratio interdum postulat. *Dilutum* vocant, *Hoffmannus*
le erat omne Græcorum vinum, sed aliâ ratione pa- *l 5 Inst. p. 702*
tum. Illi enim affundebant musto aquam, ac unâ ef-
vescere sinebant, non autem in mensa faciebant. Hic
rindò observanda naturarum quarundam proprietas,
tè melius habent, si vinum merum superpota aqua *Sachsius Ant.*
stant, quam dilutum. Deinde quo generosius est *pel p. 372*
tum eo plus aquæ admixtionem ferre, quo verò de-
us eo minus. Nullatenus verò id inter edendum
endendum, siquidem diluta ejusmodi vina ex se rugi-
flatusq; excitant & caput tentant. Quo casu pomi

citrini frusta saccharo confersa præstant, cum
stus commodè ita temperetur, & appetitus sin-
geretur. Denique quibus ventriculus per se-
lis dilute abstinere, cum meraco appetitus in-
citur, & cruditates siccentur. Pueri tamen
& studiosi diluta bibant, e contra vero senes, q

Hildanus ercent, meracius, quamvis iisdem pro diluen-
cent, 6 obf. 28 decoctio commenderur, ex aqua fontanæ mer-

& semis, sacchari uncis duabus, per horæ qua-
coctis, dein cantharo infusis adjecta, unam
uncia semis, quæ ne hujus virtus evaporet, in
ro operculo ac linteo occluso, sponte sua sen-
geat. Etiam regionis & cœli status tempori
ratio habenda, in calore enim dilutius, frigore v-
racius convenit, quamvis fortè alii contrariur

Bohnius rint. Singularis vinum aqua diluendi modus
Offic. 28 cyathus primò æqualis amplitudinis vino re-
p. 399 huiusque vitrum angustioris orificii aqua plenum i-
tur, ita ut orificium hujus fundum latioris vi-

attingat, sic enim aqua sensim destillabit in vit-
hujus iterum substantia subtilior, seu spiritus
Bauhinus dium aquæ in vitrum superimpositum ad cen-
Hist. plant. parti aquæ levissimæ commiscetur. Ad vini
t. 3 p. 57 Oenopolarum fraude dilutum dignoscendum, q-

datur sequens experimentum, pyrum scilicet
ponatur, si supernata verit merum est vinum
fundum petierit, aqua mixtum est. Vulgo vin-

modi quoque poculo ex hederæ arboreæ ligno
Höferus Her- dunt, tunc enim aqua in poculo manet, vinum
cul. p. 59 per poros vasis exsudare dicitur, quæ tamen
Bayerus Nov. nescia non semper succedunt. Cæterum ob
Lapp. Hamb. ejusmodi vinorum adulterationem *Cantharus*, canp
an. 1790 dam Atheniensis, qui proverbio locum dedit, (

Weberus *Nov. Liter.* *Hamb. ann* *708 p. 434* *Cantharus*, capite plexus. *Federicus I. Imper. taber*

inum lymphatum pro puro vendere sub pœna libræ
iri primâ vice prohibuit, alterâ amissionis manus, ter-
â vice furcæ.

XVII. Vîna nive aut glacie in scrobibus subterra-
tis reconditis *refrigerata*, quamvis fortè in locis cali-
oribus Italia & Sicilia absque noxa sumantur, adeo
etiam post usum vinorum ejusmodi febres pestilen-
s rariùs in iisdem grassentur, hoc tamen nostro Se-
entrionali climate citra sanitatis dispendium nunquam
huntur. Præterquam enim quod ex potu ejusmodi
ve intensius refrigerato uvula sæpe procidat, ventri-
li quoque & intestinorum fibræ non solum vino ejus-
odi laxantur, sed & lienteria alviq̃ue fluxus superven-
t. In aliis cruditates acidæ ac pituitosæ in ventricu-
inde ita coacervantur, ut hic non solum distendatur,
cibus ac potus in eodem fluctuent, sed cœlialgiam
tiatur, ac motu quasi quodam interdum stringatur,
n respiratione difficili propter fibrarum ventriculi
rugationes, eructationes ipsas, ne dicam ciborum
nstrum intercludentes. Etiam pulmonum inflam-
tionibus ac peripneumoniis gravissimis corripun-
glaciei potores ejusmodi. In mari aliquando ad vi-
m refrigerandum illud lagenis stanneis exceprum de
te longissimo in maris profundum demissum est, quo
nen modo non solum minimè frigefactum fuit, ve-
n & saporem tam nauseosum acquisivit vinum, ut ne-
bibere potuerit, sine dubio ob particularum qua-
dam salinarum admixtionem, contra quas forte la-
na ita muniri non potuit.

XVIII. Vinum calefactum haut multum conducere
rique censent, quod, dum calefit spirituosæ partes
parum imminuantur, quibus deperditis vinum fa-
mè acefcat, & ad spiritus augendos parum confe-
unde & in iis, qui tale vinum frequenter biberunt,
s indies defecisse observatum est.

XIX.

Bartholinus
L. de Niv. usu
p. 86. 144. 200

Langius L. 1
Ep. 31
Schenkianus L. 7
Obs. 11

Zitmannus
med. fer. cens
4 cas. 98

Schradanus
Exerc. V. ad
Aphor. Hipp.
§ 24

Ridlinus
Müll. p. 90

Ridlinus Lin.
Ann. 4 R. 255

Sponius com.
ad Aph. Nov.
f. 4 § 35

XIX. Vina *austera* plurimum Tartari ac te-
nent, parum verò spiritus ac aquæ, unde qu-
biliaris caloris sunt, non ita facile permeant,
tius in ventre morantur ac obstruunt, ideoque
tris fluxionibus tantum conveniunt. Interim
nium pervenerunt calefaciunt, stomachum c-
rant, nec difficulter distribuuntur. Quoniam v-
lam admodum in sanguine fermentationem e-
nec humiditate abundant, hinc quoque nec u-
spuris materiam uberem præbent, aut per has
vent. Pertinent ad hanc classem vina Thi-
& Franconica.

XX. Vina *acerba* crassioris adhuc substan-
& magis adstringunt, quam austera, tardissim-
buuntur, excretionibus morantur, pectoriq; sum-
existunt. De saporibus vinorum specificis |

Ampel. g. 406 agit Sachsins.

XXI. Ratione consistentiæ vina alia sunt
alia crassa. *Tenuia*, quo & aquosa pertinent,
citius reficiunt ac facilius penetrant, urinam su-
que movent, minus tamen nutriunt. *Crassa* qu-
dulcia, rubra, nigra diutius hærent, & melius n-
simul tamen obstruunt. Vina turbida clariora
tur infusione sacchari & aluminis modo à
proposito.

*118 Histor.
plant. p. 536*

CAPUT VI.

De Vitis particularibus.

I.

215 c. 11

Idol. 2 § c. 15

JAm *Plinii* ævo vina nobilia in orbe ultra ad
numerabantur, nunc verò & loca magis excult-
& orbis multis partibus notior est nobis quam
nis, ut adeo vinorum numerus in immensum
verit. De antiquis paulum egit *Vossius*. Moder-
piol

lissimè ac diligentissimè exsecutus est *Sachsus* Noster Ampelographia, planeque absolvit, cujus proin juum sequar, non neglectis tamen quæ ab aliis Auto- us subin adferuntur. Sunt verò Insulana, Italica, panica, Gallicana, Germanica, Hungarica.

II. INSULANA, & quidem *Chia* seu *Arvisia* à pro- ntorio in Insula Chia, Arvisio dicto, *Cretica* quæ in rie *Malvasita* aud:unt, quod circa pagum *Malvasia* scant; Sunt autem coloris ex aureo nigri, ac dulcia, ote ex selectissimis uvis ultra maturitatis terminum rite relictis, ac per saccum colatis parata, asservan- in tubulis eoque præstantiora sunt, quo longinquius ortantur. Conveniunt imprimis cachecticis ac hy- picis, qui solo hujus vini usu interdum curantur; unda autem cholericis, quia bilem non solum adau- t, sed & in calculos condensant, ut & in obstructionib9 is ac hypochondriaca affectione. Adulterantur in gio ex vino & sapa utrisque Hispanicis certâ propor- p commixtis. Non raro etiam hydromel veru- n pro eodem venditur. *Malvasia de Napoli*, ab In- in Archipelago, quæ Napoli di *Malvasia* audit, no- p habet, & ex uvis digitali longitudine vinum da- am & rubrum, Cretico non inferius

Bartholinus
cent. 3 Ep. 86

Horstius l. d.
Indros sum
p. 98

III. ITALICA vina dulcia pleraque sunt ac gene- t, tam propter soli sulphurei naturam, quam ad ex uvis maturis in aëre paulum jam ficcatis ea rparent, vel quoque musta recentia leni igne inspif- t, ac tum demum fermentationi exponant. Talia ro sunt *Albanum*, quod ad lacum *Benacum* crescit, rum est ac aurei coloris, suave sed quod potiores sto- ps reddat. *Albanum* ad Albam civitatem nascens, al- m & rubrum jam ab *Horatis* ac *Juvenalis* tempore fa- mum est Præfertur vinis omnibus circa Romam ur- b, sanisque ac ægris profi uum censetur, cen sto-

Hoffmannus
Diff. sol. part.
2 p. 82

macho gratum, urinamque & transpirationem cans, nec capiti noxium. Sunt partim alba parbra, vitro infusa alba imprimis, aureis bullulis rituum, quos continent, tenuitatem exsulant.

prope Portum Veneris crescit & tanquam nobili ad quintam essentiam vini conficiendam reliquibusdam præfertur. *Amineum* ad montem Pausi

II Georg. 97

in Campania, *Virgilii* ævo jam celebre. Colori rei, odoratum suave cum austeritate quadam mum. *Apianum* inter optima numeratur & in

Ferri de pol-
dapr. Tract. 3
p. 342

lum est. *Aquadianum*, ab Aquadiæ oppido, pr-
ris saluberrimum ac generosissimum habetur, i
urbem illam incolentes rarissime ægrotant, &
vam admodum ætatem agunt, adeo ut ibi quiri-

Hoffmannus
Diff. sel. part.
2 p. 83. 83

simum ac centesimum attingant annum repe-
quam plurimi. *Asciutti* sunt vina austeriuscula
Septentrionalibus ex crudo musto parata, quib-
te ferventissima ac morbis calidioribus utuntur

IV. *Bassanica* prope radices Alpium, ad Ba-
oppidum styptica sunt, urinam remorantur
struunt. *Bocassa* in Sicilia ad Drepanum nasci-
na sunt fulva ac generosa. *Bolzanum* sive de moi-
zano rubrum ac Romæ celebre, quo quotannis
copia ex urbe ejus nominis transfertur. *Bræf*
sunt nigella in Pedemontii montibus provenier-
busta valde, capiti tamen noxia & stomacho gr-

V. *Cananense*, Siculum est, & jam ab antiquit-
inter generosissima celebratum. *Cerasium* in C-
provenit, à rubore cerasiolo dictum, odoratum
est. *Cesennaticum*, ad littus maris Adriatici in I-
nascitur, Venetiisque in summo pretio est, & a-
rello vigore contendit. Quod tamen virgineu-
topon audit, lene album ac sapore odoreque on-
te sincerum existit. *Clarellum* in Cerillensi. C-

provenit, & Rex vinorum dicitur. Aurei coloris ac saporis gratissimi, valde nutrit & seriget. *Corfica* vina ex Insula, fortia valde & finis saporis, quem pilosum vocant, fortè à Thermenopia.

I. *Falernum*, à collibus Campaniæ ejus nominis sic n, jam ab *Horatii*, *Virgiliis*, ævo vinum nobile est. cum Amineo de quo supra, pro uno eodemq; ut, cum tamen *Virgilius*, Falernis Aminea subjungit. Inter Italica verò vina adhuc ante centum & quod erit annos principem locum obtinuit. *Falsamicum* Labria ad oppidum Paula, saporis gratissimi sed parandum. *Ferrariense* quod superiori ævo plus rebarat ipsa aqua. *Fistignianum* in Campania, colore nigro mensis Vice-Regum Neapolitanorum ut *Formiana* à Formio Campaniæ oppido, *Hora-*

Lib. 1 Od. 29

L. 2 Georg. 96

Ferri de Po-
dagr. Tract. 3p. 141
Hoffmannus
L. 5 Inst. p. 701

lib. 1 Od. 20

II. *Gandolfinum*, à castello S. Gandolfi in Umbria, sum. morum Pontificum secessibus famoso, apud Nobile audit. *Gattum* in Ducatu Mediolanensi est flavum ac sincerum facile tamen caput ten-

Gracum de Somma Napoli, è Campania venit, co- aurei, substantiæ tenuis, validum statim ad meatus rios penetrans & maxime nutriens, si tamen im- ce bibatur hepar & renes inflammat, & caput pe- odagricis verò maxime insensum est. Transve- e per mare & fluctuum jactatione mitescit, unde ue Romæ vina hæc meliora ac suaviora sunt. Ab opolis valde adulteratur. *Gracum Ischia* è vicina Nea- Insula, estque vel dulce album, gratissimum ceuspi- m tenuiorum, vel album subadstringens Sorbignu- olore vermiculum etiam gratum. *Gracum de Torre- acum de Nola*, vina sunt invalidiora. *Gracum anti-* m est hodiernum muscatellum, ex uva Apiana.

Gria-

Griancum inter vina ad Lacum Larium in Insubria berrimum. *Groppellinum* ex agro Brixiano à specifice dictum, colore saturato, Albano uon inferius. *ta Ferrata* sunt vina alba flava rubra, quæ aureo grato odore & sapore clarellis non inferiora.

VIII. *Helvinum* in Picenis à colore sic dictum. Camerinum præcipuè vina alba, rutila & quædam bulana aureo nitore generosa.

Ridlinus
Mullen. p. 69

IX. *Lacryma Christi* in Campaniana nascitur, infra vium versus Surrentum, Salernum & Amalfitanum strictum. Stillat instar lacrymæ ex uvis nigris, antequam calcentur. Colore est vermiculo ruboris subacris, ac quodammodo dulcis odoriferum propter tenuitatem ad vias urinarias facile secedit, capiti nec stomacho nocet, ac certâ quantitate hydropicis prodest. *Lucensis* vina non unius sunt. Alba tenuia magis oligophora & febricitidonea existunt. Quædam fauces coarctant, vique adstringunt. *Lumellina* vina in vicinia Paris sunt vel rubra & cœrulea, quæ egregiè corroborant capiti infesta sunt. Alba seu vernacula saltem videntur, æstate autem aqua diluenda. Durantium aucta potius quàm imminutâ bonitate.

X. *Mangiaguerra*, ad Vesuvii valles, est vel cras quod in specie *Ferracia* audit, colorisque niger itit, gravi admodum saporis, nec caput tentans cho tamen grave ac in hypochondriis fluctuans quod difficulter digeratur, ac distribuitur. Venius, quod nomen *Mangiaguerra* retinet, & celestis, ex cujus vinaceis fiunt *Acquesta*. *Marzemino* inter Vicentina nobilissimum, ac podagricæteris innoxium. *Montebrianza* in Insubria gvalde ac scintillanti rubore, saporis verò suavi crymam ferè superante. *Monteranum* in territa

cio est vel coloris albicantis aurei, saporisque subdul-
 ac ferè sine pari. Vel rubri, instar rubini, odore vio-
 leo, quodque dum miscetur in scyphum lacrymas bi-
 bitibus excitat. *Montefalconense*, ad Faliscum montem
 scatellum & suavissimum est, paraturque ex uva Apia-
 rubrum quidem ex uvis parum passis, album verò
 crudioribus. Designatur in diversoriis inscriptione
 a vocis *Est*. Unde cum bibulus quidam ex ingurgi-
 one ejus tandem moreretur, servus ejus lapidi se-
 phrali verba hæc incidi curavit: Propter Est, Est,
 s meus mortuus est. *Muscata* vina ut dictū, ex uva
 lana parantur, vel expressione ex uvis, vel cum semi-
 ne uvæ acini exemptis pediculis crudo musto inji-
 untur, ut simul bulliant, vel quando musta prius co-
 nt, & post uvas adjiciunt; vina sunt firmissima ac sua-
 lina multique nutrimenti. *Muscatum* ad Tabiam in
 uria crescit, generosissimum nec sanitate cuiquam
 rius.

XI. *Nomentanum* haut procul Roma ex uvis vino
 etnis admodum abundantibus, ac aquosius, ceu jam
 id ævo vinum hoc copia potius quàm præstantia ce-
 re erat. Hodie conditur.

L. 14 c. 4

XII. *Palmesium* in Anconæ agris laudabile est. *Pata-*
na vina sincera podagricisque innoxia habentur, ex
 ob thermas finitimas natura. *Persinum* à civitate
 hominis Romam quotannis in magna copia trans-
 fatur. *Piccante* vinum est ex Insubria prope Tici-
 n, suave coloris splendidi blandisque bullis in scy-
 pho subsiliens, cæterum roboris mediocris. *Port-Her-*
ma in Senensi ditione generosum est, gustui placi-
 de, quodque ad impotentiam coeundi tanquam spe-
 rum valeat. *Prænestina* vina lenia sunt sapida ac
 tum nutrientia. *Præstianum* in Umbria album est,
 so nitore & spiritu fulgens. *Pucinum*, aliis *Vipacum*

cui Livia Augusta semper addicta, ac longa suam adscripsit, colore fulvum odoratum ac d'ori ac stomacho gratum, egregiè confortans triens, caput tamen non afficiens provenitque sinus cujusdam Adriatici, hodie Capo de Ist etiam *Prosecker Reinsal* dicitur. Incolæ istorum ubi vinum hoc pro potu ordinario servimè ægrotant, ac longævi evadunt. Qui vino gius utuntur ad venerem proniores sunt, & isam prolem suscipiunt, biliosis tamen noxium.

XIII. *Racense* in Liguria superat omnia genera, & jucundissimum est, nomenque habet, à vehementi Sole & percussu assidui campassis uvis, & leviter conculcatis. Vinum in naceis sæpius superaffundunt ut simul ebulliant. *sica*, *Velulinia* alba & rubra sunt, nec ita fortia, ut brum petant, senibusque imprimis proficua. præstantiam eorum expressurus, dubitanter effecarmine eadem dicturus sit. Augustus enim iis batur. Eodem tamen & *Plinio* testibus, post Fa iis secundæ dabantur. Bibentibus subausterum gua saporem relinquunt. Aromaticum ab incolitur modo à *Bierlingio* adducto. *Romana* sunt vel rubea. Hæc circa Aritiam crescunt, gustu suavis dice adstringentia, nec tamen fortia, unde & Podapibus adhibentur, & ægrotantibus utilissima ei *Rosaceum* in districtu Aquilegiensi, circa Rosacebem, Falerno Campanisque vinis æmulum est, præstans.

L. 2. Georg.
v. 95

Thef. p. 274

L. 1. Od. 20

XIV. *Sabinum* Horatii ævo vile audiebat. Est aquosum, tenue, album, modicè adstringens. Potum tamen annum nobilius evadit. *Salernitanum* ac vinosum est, convalescentibus ac stomacho in utile. *Sclava* vina in Brixiano agro pretiosa sunt.

s æmula, rutilo splendore & gustu succoso. *Spolesta-*
um flavum & croceum est, suaveque & dulce existit.
Arrentinum in Campania, *Plinii* ævo inter optima vina, L. 33. c. 1
 iæ ætatem ferrent, numerabatur, hodie tamen aquo- Bartholinus
 us existit, & febricitantibus datur. Incolæ ad vites cent. 1 Ep. 49
 itiquas excisas referunt, quarum vina tarde ad biben-
 um apta evadebant, cum ex modernis vitibus vinum
 comprimatur, quod statim & vendi & bibi possit.

XV. *Tempense* in Calabria proximè ad clarella acce-
 r, odore violæ luteæ, sapore sincero ac subdulci, sub-
 untia tenuis. *Tiburtina* olim à vetustate laudata, ho-
 ie verò ob diversam condituram vix ad annum utilia,
 ost sunt acria & amara. *Trebinianum* vinum inter
 husca nobilissimum. *Trebulanum* in Hetruria ad op-
 idum S. Johannis provenit, vinumque per Italiam ac
 illiam celebratissimum, quod ad mensas Regum Gal-
 e deferatur. Est autem aurei fulgoris, admodum
 lce, stomachum ac caput confortans & macros im-
 equans.

XVI. *Velitrina* in Latio admodum delicata, unde &
 erula dicta. *Verdea* in agro Florentino, species vini ama- Hoffmannus
 lissima & nobilissima. *Vernacinum* ab hujus nominis Diff. 66. part.
 ante rubro in Liguria dictum, generosum est, ac apud 2 p. 82
 illos & nostro divisos orbe Britannos etiam nobile.
Verusina, sincera sunt, ex Soli ob finitimas thermas na-
 ta, unde & podagricis innoxia existunt. *Vinaciola*
 Veronensi tractu habentur, excipiuntur ex vinaceis
 huc integris, suntque saporis suavissimi ac pungentis.

XVII. HISPANICA vina omnia generosissima sunt.
 pod in specie tale audit, fulvius existit, ac in coriis af-
 vatur, estque dulce pingue ac calidius, bilem gene-
 is, capiti tamen non ita nocens. Bene cum vini
 incici medietate miscetur quod *Halb ein*, *Halb ander*,
 cant, & stomachum imprimis roborat. Cæterum

Hispanica ejusmodi non infrequenter artificial
runt, ex melle rob passularum & spiritu vin
Alicanticum seu *Illicitanum* ex regno Valentia
ac rubrum est, adeo ut non rarò excretiones
bro colore tingat, stomacho magis utile censet
rinet huc nigrum illud vinum, quod *Tinctoer*
gas vocatur à tingendo, in quibusdam alvum
in aliis verò sistens, unde & dysentericis exhib
jus diversi affectus ratio vis adstrictoria est, qu
intestinis inhærent corroboratis, contractisque
fibris vinum hoc proluit. *Bastardum* omnem l
gravitate superat, ita ut dolia eo repleta deme
Canarium ex Insulis hujus nominis, maximè n
fertur, circa Palmam crescens album est ac ge
mū, Hispanico tamen in specie sic dicto inferit
verò in Tarifa Insula, ex grandibus rotundis
primitur, & *Malvasia* audit tantæ præstantiæ e
durans, ut nulli corruptioni obnoxium, quov
per mare devehatur. *Illanea* inter vina, quæ
Martini oppidum in regno Toletano crescunt
utpote non adulterata. *Leaticum* inter gene
Hispaniæ vina censetur. *Lusitanica* vina crassa
gra, austera, ac adstringentia, ad *Algarbiam* ta
bilissima existunt, ut & *Translagana*. *Petri Si*
dictum, quod ex vitibus Rhenanis à Petro qu
mone in Hispaniam translatis, proveniat; Vi
Germanicæ asperitas solo Hispanico egregiè
saporque jucundior conciliatus est. *Regale* a
tem Regalem nascitur, substantiæ mediocris l
mum tamen ac saluberrimum, ideoque ad usu
à Medicis commendatum. *Ribadovicum*, inter
licia nobilissima censetur, sed transportation
mare non fert. *Rubenum de Toro*, tantæ suavita
Rex vinorum dicatur. *Salmaniscense*, vinum ac

Hoffmannus
Diss. sel. part.
2 p. 86
Lemmius
Occ. p. 346

Mollenbro-
nius de Paris,
p. 187

st, præcipue quod *Amarillum* vocant. *Secco*, seu
se vinum album generosum est, quale Canariū,
 is tamen, atque sic dictum, quod in saccis seu
 in Hispania circumvehatur. *Tarraconense* in Ca-
 jam *Martialis* ævo nobile. *Toletana* imprimis
 ope S. Marrini oppidum & Pelagios nascuntur,
 non solum Hispaniæ, sed & orbis nobilissima cen-
xenema in Andalusia, austeriuscula sunt, mi-
 lcia, arque in locis calidis etiam citius acescen-
resana in Bætica Hispaniæ parte nascuntur & ve-
 ra ac acriora sunt.

L. 13 Ep. 118

Hoffmannus
Diff. sel. part.
2 p. 16

III. GALLICANA vina calidiora quoque sunt, ac
 amentis frigidioribus conveniunt. *Alisiodorensis*
 undia, vinum est nigrum cum adstrictione. *An-
 se* est album, consistentiæ mediocris ac diu con-
 ir. *Aurelianense*, tam album quàm rubrum, sa-
 est suavissimi, rubrum Idæum referentis. Venti-
 admodum confortat, ac calefacit, caput tamen
 , unde & Oeconomus Regis Galliæ juramento
 am adstringebatur, ne vinum hoc Regi propina-
bar sur Aube, vina suppeditat calore sapore ac bo-
 proximè ad Andegavensia accedentia. *Belnense*
 gundia consistentiæ est mediocris, coloris perdi-
 culos referentis, saporis grati, nec caput ita ac-
 anense afficiens, generosum tamen, ut in prover-
 abierit: Vinum Belnense ante omnia recense.
 i salubre ac bonum censetur. *Burgundica* vina o-
 ac gratissima sunt, nec caput ita afficiunt. Quæ
 Comitatu Burgundico ad dubium fluviū nascun-
 bra quoque ac sapidissima, non tamen durabilia
Campana vina laudatissima sunt, saporis delicati,
 , ac bene per urinam transeunt. Hisdem verò
 plerique Magnates utuntur. Aqua n bene ferunt
 m inter ea locum obtinent, vinum *D' Hay* rubel-
 lum

Sim. Pauli
d. Tabac. p. 41

lum subtile ac delicatum, iis tamen qui rarioris te-
ac catarrhosi sunt, vitandum. *De Consy* rubrum
que est, generosum, grati saporis ac consili
mediocris, Regio potui dicatum. *De Roban*, *Seteri*,
teum, in Nivernensi Ducatu generosissimum est. *2*
ex Arelatenſi agro, vino optimo proximè accedit.

Hoffmannus *miscum* inter Valence & S. Valier crescens, rubell
Diss. scil. part. ac subauſterum, ſaporem baccarum myrtilli rel
2 p. 85 *Frontigniacum* ex Languedocia à Frontiniano oppi-

dictum, album, moscatulum delicatissimum ac ad
tus vitales corroborandos optimum, nimis tamen
Gasconica vina calida ac crassa sunt, nec tamen caput
afficiunt. *Gratianopolitanum* in Delphinatu ex v
annosis, inque aliarum arborum excelſitate sur-
bus provenit ac generosissimum est. *De Grave*
Burdegalam creſcit in ſolo arenoso, ac celebratiff
est, ſtomachum præſertim egregiè roborans, ſapo-
men auſteriuſculi. Præſtantiffimum est *Vin de Po*
Anglis valde expetitur. *Guiennense* in Vaſconia c
ac craſſius est, nec vaporosum. Nigra citra adſt
nem ſunt. *Herbeſiana* apud Alvernos vina ſunt
ac fortiora. *Iſanciſiana* vina ſunt medii coloris cor-
tiæ ac virium. *Luſetiana* ſeu *Francica* in ſpecie ſi
vina alba ſunt & rubella, oligophora gratique ſi
ſtudioſis apta. Neque enim caput afficiunt, nec
inflammant, nec alvum obſtruunt. Quædam in
roſa, ut aquæ admixtione indigeant. *Maſſilienſi*
gationem non ſuſtinent, ac ea propter ſtatim aqua
Clareta tamen ſuppeditant elegantiffima. *Mi*
num in monte proveniens celebratiffimæ boniti
Muſcat de Lion, quod ex Languedocia Lugdunum
ratur, rubrum, jucundiffimum ac nobiliſſimum
est, ſaporis ſubauſteri. *Pictaviſia* alba Germanic

nōn diffimilia, iisdem tamen paulò crudiora sunt
 rores reddunt morosos. *Vestiminiana*, alba aquosa sunt.
 X. GERMANICA vina temporibus Aurelii Pro-
 peratoris circa annum Christi 276 ortum suum de-

Cum enim antehac usus eorum in regione illa
 nullus aut certe incognitus esset, Legiones Romanæ
 venum præsidii causâ locatæ sensim in isto tractu
 propagabant, donec tandem Cæsar hic Germanis
 lem in bello præstitam viticulturam quietiorem
 mitteret. Hodie dimidia ferè Germaniæ pars, au-
 tem spectans vinorum ferax est, quæ eadem quâ ce-
 as enumeravi, conditione ordine recensebo.

X. *Alsatica* sulphurea sunt & capiti nocent. Emi-
 nenter eadem *Reichsfeldensia*, *Lippelspergica*, *Bliensweil-*
ppersweilensia, *Reichenweilensia*, *Dambachia*, nec non
 ex colle *Sturmiano*. Vina autem quæ *Beerwein* &
 vocant, ac vel ex uvarum acinis vel integris ra-
 affuso musto, & aromatibus contusis, sacculo in-
 appensisque parantur, alterius generis sunt, ca-
 imen simul quoque offendunt.

XI. *Austriaca* tenuiora sunt neq̃ insuavia, fortia
 n. Tartaro quoque fixiori ac spirituosio quodam-
 scatent, ut post illorum potum facilè dolores co-
 c paralytes oriantur, adeoque iis, qui his malis ob-
 sunt, vitanda existant.

XII. *Bohamica* quamvis insuavia non sint, terre-
 amen ac calcaria deprehenduntur, nervosque læ-
 & contrahunt, ætatemque non ferunt. Ad *Auf-*
tamen & *Melnikium* quæ proveniunt cæteris præ-
 tur, Rubra certe ex his in transitu per loca ista non
 tantia deprehendi.

XIII. *Franconica* acida ut plurimum ac subauftera
 Tartaroque ac sulphure refertissima, unde largius
 capiti non solum gravitatem, sed & membris tor-
 pore

porem inducunt. Præstant, mediæ ætatis, quæ
tarum non admodum deposuerunt, utpote quæ
lante alvum ac partes urinarias quærunt, hoc
ficiente in sanguine subsistunt ac fluctuant.

Helwigius
Obs. p. 421

quæ radios Solis meridianos, eosque in collibus
vioribus reflexos prodige excipiunt, quæque vi
longinquiorem passa sunt, qualia Franconica ne
quenter pro Rhenanis venduntur, ceu quæ tan
quàm bonitate æmulantur. Accidit superiori se
propter tumultu bellicos Vindemiæ in Franconia
to tempore intermissæ, & uvæ mense Januario se
anni demum collectæ ad torcularia deferrentu
mustum valde generosum suavique sapore sue
malvaticum longe superans expressum, quod
virium fuit, ut omne illud immodicè ingurgitu
tantam temulentiam ac dementiam inciderent,
que febre ardente obruti intra dies paucos pri
morte obirent. Vinum hoc ad multos annos
re suo generoso constitit, & vulgò in Suecoru
citus, tunc Franconiam tenentis memoriam, vino
co Rhæticum, *Swedischer Rheinfall* vocatum est
terum inter Franconica eminent *Klingenbergica*
num, quæ Rhenanis omnibus præfert *Timans*.

Confil. diat.
p. 1125
H. Simannus
Diff. sel. part.
2 p. 01

porem autem vini Mosellani proximè accedunt
put offendunt. Iisque affinia sunt *Wertbemensis*
Hanovienfis *Michelbacense*, *Hirschsteimense*, *Nieren*
Hochstassense, quæ circa tertium vel quartum ar
ptima evadunt, ætate verò magis vappescunt
apud *Sachsenhausen* prope Francofurtum crescit
phurea & vaporosa sunt caputq; afficiunt, pro
ræ in isto tractu constitutionem, ubi fontes pu
phur olentes scatent. *Herbipolenfis* quæ in elega
montium tractu, qualis vix alius in una tali lin
ac superficie æquali per Germaniam occurrit,

inensa vulgò, spirituosà satis sunt, & parvâ quantitatè robustiora Rhenana ac Palatina restitunt ac sapida Idunt. Quæ crescunt in colle excelso, cujus cacti- ni arx Herbipolensis superstructa est, vulgò *Leisten-* dicta, etiã nobilia sunt, ut & quæ pone *Sommerhan-*, *Frickenhausen*, *Raudersaken* & *Phulben*, in *cella Damonis* que *Schalcksberg* proveniunt.

XXIV. *Misnensis* ad Albim crescunt. Ex iis *Ke-* *enbergica* gustui meliora ac potentiora existunt, sed arthriticis summe vitanda. *Jessensis* contra & *Gornber-* *sis* in pura arena nascentia adeo salubria dicuntur, ut illis unquam civis in oppido isthoc arthritidi obno- us exstiterit.

XXV. *Moravica* propter Tartarum quoque magis um ac spirituosum nervis maxime infesta sunt, & ex prietate quadam colicos dolores inducunt, unde & colici ac paralytici in Moravia reperiuntur.

XXVI. *Mosellana* ob copiam aquæ sanguinem quasi unt, urinam movent, saliaque ac tartarum elimi- Ridlinus *Lin.*
Ann. 5 p. 1099 nt, adeoque calculosis ac arthriticis amica sunt. Ad pitationem cordis in specie laudantur. Præstant au- t unius anni, quæ enim bienniũ superant, vappescunt iquosa nimis sunt. Cuidam sequenti die semper im- mem vomitum aliquando movit vinum ejusmodi.

XXVII. *Moschatellina* prope Baccharach prove- nit, naturæ gratissima. Arte quoq; parantur adulte- sione vinorum cum hormino odorato seu sclarea, quæ æn tum capiti minus graves evadunt. Vel quoq; ad- ione ambraë & moschi in bombace & nodulo lineo nisi. Alii nodulum ex ocymo, floribus sam- pi ficcatis & semine coriandri contuso in vase per- s decem suspendent, ut cum vino fermentent, ac im- Ridlinus
Lin. Ann. 5
p. 48
Hoffmannus
Diff. sel. part.
2 p. 79 mis in deliquiis animi conducunt. Quæ tamen ex ccharacensibus corriguntur carbonibus vivis, dolits

musto repletis subditis, vulgò *gefewrete Weine*, quæ propter suppressam fermentationem dulcia et sanitati tamen non ita conducentia sunt.

Crato conf.
p. 290

XXVIII. *Neccarina* matura, quæ non sunt æcalci affinia subtilia sunt pura ac suavia, præsertim *delbergica* & *Wurtembergica* circa *Studgardiam*, Hypdriacis etiam calculosis ac podagricis præ aliis præexistunt, ceu quoque senibus usus eorum continuè commendatur. Ætate vappescunt, unde ad loca diffusa non facillè transportantur. Quondam sulphuris fumo imbuuntur, vel spiritu dulcerantur, propter ventriculi capitisque dolore carina hæc interdum famosa existunt.

XXIX. *Rhenana* inter Germanica vina præutpote tenuia spirituosiora (cum tunc mensura vinum uncias spiritus suppeditet) vires egregiè restant ac confortantia & insuper nutrientia, quod Oenon non pauci obesitate sua testantur. Vinum *Rhenanum* est meum arcanum, dicere solebat senex Noster Medicinæ in Academia Julia per 50 annos Professorissimus, qui moderato ejus usu sanitatem suam conservaverat, ut ne quidem per vitam dolore nunquam se affectum fuisse sæpius testaretur. Inest ipsis sulphur admodum subtile, acidum tenerum, netheris & aquæ copia. Quo vetustiora autem vinum eo meliora & generosiora existunt. Sint autem flava tenuia, matura, non dulcia ac austera. Latet imprimis *Hambachiense* inq; Moguntino tractu *heimense* à pago, dimidio circiter milliari è regionem guntia in altera Rheni ripa sito, sic dictum, succinolem odorem ac saporem referens, propter terram bonibus fossilibus scatentem., dein *Cochheimiense*, *Jenesbergense*, *Ravenshalense*, ac *Neuendorffense*, quæ accevalde grata sunt, præ reliquis verò *Moschbasellinum*

ense & Rhingovicum, de quibus suis locis. Conve-
 niunt autem Rhenana propter acorem, qui ipsis à Tar-
 tareo inest, cholericis magis & propter vim diureticam
 scorbuto saburram Tartaream egregiè expurgant.
 Rhenarus enim in vino Rhenano non est ita spirituosus, Mollenbro-
 kius de Faris.
 p. 188
 vinorum Austriacorum, sed crassior magis, qui in pri-
 ma secundaque digestionem faciliè separatur, per alvum
 urinam secedit, simulque feculentias salinas educit.
Wormasiensis tamen sulphure quodam vaporoso caput
 avant, & calculosa vulgò audiunt. *Rhenana rubra* vul-
 go *die Bleicherte* in Coloniensi Archidiocesi circa *Hunin-*
gen è regione Andernaci crescentia, æstivo tempore
 immodè bibuntur. Quæ verò in *Kendenichen* Dyna-
 sti proveniunt, spirituosæ magis sunt ac verè vinosæ, su-
 tis grati sanguinem bonum generant, & copiosos spi-
 ritus animales suppeditant. Vitanda autem Rhenana
 rheumatis imprimis, ophthalmicis, sputo sanguinis ac
 irritidi obnoxiiis, iisq; qui aliàs subtili abundant acido. Ridlinus
 Lin. Ann. 6

XXX. *Rhingovica* inter Rhenana delicatiora & re-
 tis magis spirituosæ existunt, imprimis *Ruddershei-*
ma prope Bingham. Exprimuntur enim ex uvis pecu-
 lis speciei, orleans dictis, ac perfectam maturitatem
 dulcedinem acquirantibus, quod in nullo alio Rhingo-
 loco fit.

XXXI. *Sabaudica* vina, quædam natura sua picem
 piunt. Quædam tamen prope *Genevæ* crescunt, *Fran-* Hoffmannus
 Diff. sel. part.
 2 p. 114
 cis dicta saluberrimæ indolis existunt, perque totum
 annum ac hyemem quoque in vasis aperto aëri expo-
 nitur, quod generosorum vinorum asperitas vehe-
 mentia frigoris corrigatur.

XXXII. *Silesiaca* in tractu Grunbergico & ad Car-
 um laudantur, ad generosa tamen non accedunt.

XXXIII. *Thuringica* acerba ac Tartarea sunt. *Jemen-* Wedelius
 Dis. de morb.
 Tartar. p. 18
 pecialiter Ischiadico affectui occasionem suppeditare

Hoffmannus notantur. *Namburgensia* quoque austera sunt
 Diff. p. 105 da facileque pendula evadunt, calculumque re-
 nerant.

XXXIV. *Tyrolensia* vina laudantur illa, quæ
 Ridlinus sin proveniunt, vulgò *die Esch Weine*, ut & *Tr-*
 Lin. Ann. 9. bra; *Brixiensia* fortia sunt. Quæ vulgò *die Vieg-*
 p. 460 diunt, vi exsiccante præ aliis pollent. Observ-

quendam qui ex nimia vini Tyrolensis recen-
 sitione pessimè se habuerat, statim insigne levat
 cepisse, cum huic vinum Rhenanum superbib

XXXV. HUNGARICA, calce ac Tartar
 sulphureque aromatico abundant, quod vino a
 commiscetur, & cum eodem ad articulos de
 unde Arthriticis summe noxia existunt. Ne
 Hoffmannus adeo insalubria sunt, ut hætenus habita fueru
 Diff. sel. part. largius pota agilitatem ac levitatem in corpori
 2 p. 83. 90 quant, affectibusque spasmodicis ac hypoche

præ vinis aliis proficua sint. Ut proin absque
 famosus morbus Hungaricus pro ejusdem p
 habeatur, ceu qui peregrinos magis & pauper
 ejusmodi carentes affligit, & rectius ab inæqualita
 impuritate aquarum & intemperantia deduciti
 terum vina hæc illud peculiare habent, quod a
 aëris non bene ferant & quamprimum dolia aut
 spatium quoddam evacuantur, sapor eorum
 mutetur, & hic ex albo, qui ipsis quasi propriu
 vus aut fuscus evadat, ac ex claris reddatur turb
 inde quod ab admixtione alterius vini acidi, R
 imo Hungarici vetustioris paulum subacidi pl
 rentur vel corrumpantur, unde quoque, cum
 etè similia pro implendis doliis semper in pro
 esse nequeant, dolia loco vini exhausti, filicibu
 replentur. Denique quod semel tantum, idque
 à primis fecibus crassioribus liberanda, sic eni

servantur, ac sensim generosiora evadunt, postea
 ò non amplius iisdem privanda, utpote particulis
 sioribus sensim ad fundum secedentibus. Quam-
 , de quibus mox agetur, Toccaviensium & S. Geor-
 alia ratio sit. Nobilia verò in inferiori Hungaria
 veniunt, prope *Oedenburgum*, circa Rustum & Neo-
 ensem lacum in loco arenoso, quæ inter præcellunt
imontana, ut & prope S. *Georgii* oppidum in loco la-
 loso crescentia, vulgò *S. Georger Ansburch*, quod ex
 is maturioribus ac semipassis exprimantur, gustu su-
 , generosa, ac egregie confortativa. Quod ve-
 ex reliquiis uvarum, ut & iisdem more ordinario
 pficitur imbecillius est, & saporis paulum acidiusculi. Bocconus
obs. cur. p. 410
passa rubra sunt, nec incelebria. *Toccaviense* ve.ò ex
 ngaria superiori colore & robore Hispanico non ce-
 , ac oleum ferè refert, forte propter soli præstantiam,
 ad mineris auri abundat, ita ut vites interdum plane
 obductæ compareant, propter Tartarum vini au-
 terra simul quasi sublimantem. Parum Tartari con-
 et, cum mensuræ ejus 24 destillatæ vix duas drach-
 s suppeditent, & tamen tot Rhenanæ uncias tres
 at. Spirituosa proin admodum sunt Toccaviensia
 smodi vina, ac Tartarus ipse quoque volatilior exti-
 , ut cum vini spiritu alembicum transcendat. Acini
 colliguntur generosiores, & ultra certum matura-
 nis tempus relictæ, ac quasi semipassi exprimuntur. Hoffmannus
Diss. sel. pars.
2, p. 88
 nibus imprimis conducunt. Sunt autem Toccavien-
 triplicis generis, primaria, quæ in cacumine mon-
 alti non adeo insigni copiâ proveniunt, & tantum
 aulam Cæsaream deferuntur. Secundaria, quæ in
 ligo districtu Toccaviensi crescunt. Adulterata ex
 charo & passulis parata. *Tarnaviensia* & circa Gros-
 rdein provenientia secundum post Toccaviensia lo-
 am obtinent.

CAPUT VII.

De Vinis corruptis ac fucatis.

I.

Vina corrumpuntur ac immatura existunt! prin-
nebulosam frigidam & pluviosam per totius
decursum, imprimis verò autumnum, tempestat
liaque maximè acida ac acerba & sanitati nociva
sunt, utpote ad debitam fermentationem non p-
nientia, ceu qua mediante purum ab impuro, &
rum à fecibus separatur.

II. Deinde in fermentatione ipsa corrumpunt
na. Hæc enim ut perfecta ac plenaria existat, af-
multi impletionem opus est. Duplici autem modo
in dolio vel extra dolium. Ad Rhenum dolia tot
plentur, ita ut mustum antea torculari expressu
dolio verò fermentans feces superfluas extra illuc
ciat. Ad Neccarum verò racemi conquassati in c
apertis sub dio stant, donec incalescant & quasi ebulli
dein torculari expressi dolio non tamen pleno indu
ut in se quasi fermentent, & ad fundum feces depos
Quibusdam in locis uvis calcatis calcem vivam ind
gunt, & fermenti quasi loco, quo ipso tamen cum
stum magis turgescat, citiusque depuretur, nesci
vina nimis præcocia existant. Debilior dein ferme-
tio in vino intenditur vel injectis præcipitantibus
busdam, cum quibus particulæ Tartaræ feculentæ
terrestres ad fundum secedant, qualia sunt silex c
natus, testa ovorum, asserculi betulæ, fagi, lapis s
strites. Circa quæ tamen notandum, quod vina
cipitantibus hujusmodi quasi enerventur, brevis
evadant, quæque facile in vappam transeunt, imp
si eadem musto, quo citius clarescat, injiciantur.
tendunt quoque fermentationem viscosa vino in

Willisus de
ferment. c. 7

amen ovi, ichthyocolla, cera virginea, lardum,
illa salita pluraque alia à *Wekker* & *Lemmio* enu-
1.

l. 5 Secret. c. 7
l. de occulta

P. 349

Tertio corrumpuntur vina immodicis efferve-
s, rancidaque & mucilaginosa evadunt, vulgò
a vocant. Accidit hoc ipsum, cum fece seu Tar-
mis opulenta sunt, qui quamvis segregetur, ta-
ropter abundantiam salis & sulphuris ad fluorem
iterum reiectus vina turbat. In Austriacis vi-
c ut plurimum mense Martio contingit in locis
tim subterraneis non satis profundis, nec ab ex-
ière tepido liberis. Deinde vina ejusmodi fer-
contrahunt à nimia agitatione, calore immodi-
t corpore quodam heterogeneo ipsis accedente.
quando vitis floret seu circa solstitium vina re-
ac dulcia fermentationem quandam subeunt, ut
rò plane ex doliis effluant, aut si horum orificia
arctè clausa existant, nec in circulis suis probè
iantur, eadem disrumpantur. Ne autem vina in-
perdantur, eadem statim vasi alteri imponunt,
ce ejusmodi nimis opulenta liberant. Vel quo-
thyocollam aut amyllum dolio infundunt, quo
inorum ebullitio statim sedatur, & color emen-

Höferus

Hercul. p. 505

Mucilaginosa verò consistentia tollitur alumi-
o, calce vivâ, gypso, sale utpote quibus fer-
tio restauratur & secretio partium crassarum pro-
tur. Quamvis autem vina sic emendata coloris
aut rubicundi evadant, palato tamen minus gra-
rancoremque sapiunt, utpote à partibus sulphu-
mis exaltatis ita mutata. Cumque eo modo par-
ituosæ plurimum obtundantur, vina quoque hæc
vari nequeunt, sed facile in vappam acerumque
erant, ex quo apparet quantum etiam sanitati
ant.

IV. Quarto corrumpuntur vina quando non conservantur. Qua in re omnium primum acutum est ut aëris accessus arceatur. Quapropter cellæ vinariæ optimæ, quæ profundæ ac siccæ sunt, et septentrionem spectant; Aër enim austrinus violentius à vinis omni modo arcendus, tumque et cellarum spiracula firmiter obturanda, ita tamen stagnando putrescat. Et gelu penetrantissimum hyemali vina præsertim recentia ac minutiosa lædit, generosa tamen fortiora reddit, quod ma eorum tantum in glaciem vertatur, eoque spirituosum, quasi exaltetur. Deinde dolia affusa ejusdem generis vini semper replenda vinaque dolia, prius tamen à fecibus mundata transfusa. Mundatio verò ejusmodi peragitur vel accensio ritus vini vel sulphuris vivi in doliis vacuis, cum casu si flamma statim exstinguitur, aër nitidus est, à vino vappido talis, qui proinde follit, ne ficio cum impetu prius expellendus, aut doliis salsa calidâ probe prius eluenda. Cum verò nec per vinum ejusdem loci ac ætatis haberi possit, silicibus mundis spatia evacuata implere, quam aliud sumere. Nec minori cum successu oleum rum doliis infunditur, quo superficies vini benegatur. A vinis autem exoletis, musti affusione emendatis immodica quoque in sanguine fermenti subsequitur, unde & edicto in Anglia sancitum Oenopolæ hoc fucationis modo abstineant.

V. Veteres myrrha sale vel aqua marina servabant, ne pendula fierent, sale enim pondus in vase subsidente lentescencia simul ad fundum tur, & vina insuper firmiora redduntur, ceu hoc exsequitur *Sachsus*. Etiam fumo utebantur Massiliensia ita firmata apud *Martialem* & Faler-

Hoffmannus
Diff. sel. part.
2 p. 224

Ampel. p. 161

1.3 Epigr. 81

etiam occurrit, qualia tamen vina propter fumi co-
m, quam contraxerant, capiti valde nociva erant.
die quandoque dolia fumo succini vel thuris accensi,
quoque spiritu vini aromatibus imbuto atq; accen-
replent, quod in vinis vetustis ac generosis valde pro-
t. Imprægnantur etiam dolia fumo maceris accen-
aut frustuli nucistæ in spiritum vini aromatizatum
incti, eo præsertim tempore, quando vinum depro-
re animus est. Imprimis autem fumo sulphuris
lgaris ad vinorum conservationem & clarificationem
æsertim recentiorum ac imbecilliorum, præstantius
medium non datur, unde quoque eodem dolia, ante-
m vinum ipsis immittitur, imbuunt, quæque ad ali-
dd spatium evacuata fuerunt, eodem replent, quo
is ad spatium evacuatum ingressus impediatur, &
pescentia vini præcaveatur.

VI. Nec solum ad conservationem sed & ad resti-
tionem quoque vinorum tæniæ ex sulphure vulgò
Foblog, interdum verò aromatibus & ipso bismutho
æadhibentur. Conservatio cum sulphure ita accidit,
ad dum ejus incensu pinguedo vino incumbit, velut
m olivarum, vel amygdalarum succis expressis su-
fusum, aër arceatur, qui uti alia omnia penetrat, ita
vinum turbat fermentatque. Certâ tamen quanti-
tantum opus, ut ad dolium veluti Wurtembergense
n plus quàm drachmæ septem impendantur. Quo
brius tamen vina sulphuris fumo affiantur, & do-
mutantur, eo quoque evadunt mitiora. Vina
em nimis sulphurata caput valde afficiunt, & calcu-
n quoque maxime generant, nec non colicam para-
leam. Quidam Rheni accolæ vina telis ex colocyn-
de & turperho paratis condiunt, quæ vipa necessario
kam & tormina excitant.

VII. Vina verò bismutho lithargyrioque adulterata

Ccc

non-

Hoffmannus
Diff. sol. part
2 p. 115

Reyselius
Misc. G. Dec.
Annotat. 5
Obs. 161

Ettmullerus
Tom. 1 p. 219
Wepferus
Misc. Dec. 1
An. 2 obs. 39
Höferus
Herc. p. 227
Grambs Arb.
p. 101
Sachsius Am-
pelgr. p. 164.

nonnihil crassiora sunt, & sapore subdulci ac non
 Explorantur oleo vitrioli rectificato aut etiam
 fortissimo infuso, tunc enim saporem mutat, turb
 num instarque oxygalæ lactescit, ac pulverem p
 tat, qui lithargyrium est. Oleum Tartari per d
 paratum, spiritus urinæ volatilis, lixivium com
 cineribus, vino infusa simile præstant. Quid ve
 nis ejusmodi exspectandum sit experimentum i
 nis intestinis institutum docet, quæ à Tincturalit
 rii inflammantur. Cum in Suevia aliquando po
 sumpta tum ab incolis, tum etiam à Gallis, bona vin
 carina, & magna crudorum ac acetosorum adeffet
 passim hoc modo vina fucarentur, omnes const
 nem gulæ ac compressivum ventriculi & præcor
 dolorem patiebantur, cum colica circa umbilicum
 affligente. Excrementa quoque in scybala coheb
 quibusdam flatus molesti erant cum tenesmo &
 guria, anxietate præcordiorum ac insigni horri
 cordis palpitatione. In plerisque colica paralytic
 secuta, *die Weinkranckheit* passim inde dicta, eaq
 pter mangoniū ejusmodi, post tot constitutiones
 derici III. ævo in Imperio sancitas, denuo anno
 à Serenissimo Duce Wurtembergio severe
 blico mandato prohibitum, caupo quidam Es
 decollatus, libellique de artibus ejusmodi scripti,
 per carnificem è medio sublatis; Ut adeo frustra
 rum talium Lithargyriatorum defensio à *Scripiel*
 niensi Medico, contra *Jagerswidium* Physicum Ge
 genssem suscepta sit, illique experientia eorum Me
 rum, qui ægris ejusmodi ipsi adstiterunt, contrari
 Dictorum verò à vino hoc mangonifato indu
 rum symptomatum rationem eleganter explicavit
 cellentissimus *Vicarius* subjuncta quoque curandi
 thodo.

Brunnerus in
 parad. Fric.
 ciam. p. 135

Reyicius in
 1696. Dec. 3
 1697. 9 obs. 161

Weberus

Nov. Liter.

Mamb. ann.

708 p. 433

Ridlinus

1710. p. 28

1696. Dec. 3
 1697. 9 obs. 100

VIII. Nec alia vinorum calce ac gypso, quod veteris quondam & Hispanis adhuc in more est, adultorum ratio, cum enim ad intima quoque viscera cum non penetrent, vinum ejusmodi ceu simul experientur suffragatur, vehementer exsiccat, ventrem turbat ac scabiem excitabit. Plinius L. 12 c. 19. 20

IX. Corruptuntur etiam vina in cadis ac qualitate noxiam contrahunt à fumo flammæ incendialis opera vel ædes devastantis, ita ut ex potu vinorum tantum febres acutæ epidemiæ insequantur. Etiam fulvum vinum vappescit, & non solum ruffum colorem siscit, sed & saporem quoque perdit, & furibundos dicit. De vinis aquæ admixtione corruptis, supra actum. Hagedorn cent. 3 obs. 83

CAPUT VIII.

De Musto, Sapa, & Passo.

I.

[Ustum tam primum quam secundarium à *Sachsis* commemoratum, continet partes non fermentandam sed fermentationis valde capaces, quæ ut si illo externo auxilio & ex se ipsis fermentationem habent, ita multo magis in stomacho & interioribus habent, calore naturali adjunctæ. hinc mustum quoque is gignit, torminaque ventris & colicam parit, crutes viscerumque oppilationes producit, diarrhoeam ysentariam causatur, urinæque suppressionem. Quo enim ex uvis magis maturis paratur mustum, eo citius illud quoque secedit, unde hoc absque sanitatis beneficio sumitur. Ampel. p. 150
Sponius cent. in aph. Nov. p. 257.
Forelius L. 22 obs. 31
Dimerbrok. obs. 64
Hildanus cent. 4 obs. 14

I. Mustum coctione per consumptionem scilicet videlicet imminutum & ad dimidias decoctum defraudat, ad tertias vero incoctum Sapa. Utrumque in riculo propter crassitiem diutius hæret, inque cholis facile bilefcit, viscera obstruit, tardeque per urinam

Sachsius *Am-
pel.* p. 180

nam descendit. Sapa tamen melius nutrit & confert, olimque & nunc quibusdam ad condimenta inservit. Apud Gallos quoque & Hispanos Chios cydonia pyra alique fructus eadem condimenta

Celsus *l. 2*
§ 18
Lindanus *Sec-
ret. Med.* § 1
§ 94

III. *Passum* paratur ex uvis in vindemiis fradustis, sive fervente oleo siccatis, seu quoque

coctis ac expressis. Quo autem ex sicciore uva sum eo quoque valentius est. Erat vel primum quod vinosum valde & dulce, vel secundarium & aqua dilutum & crassius turbidumque magis. Utrumque quia non inebriat foeminis Romanis dam concedebatur, cum aliud vinum ipsis prohi esset. Imo passum vino intermixtum ebrietati De variis passi, ratione soli natalis, generibus pl agit *Sachsius*.

CAPUT IX.

De Vinis Artificialibus.

I.

Vina artificialia parantur infusione simplicium herbarum sive fructuum, sive radicum in musto plenum, quod ubi defervuit, vinumque & defecatum redditum est, in aliud dolium reco. Ut plurimum autem simplicium suorum virtutes

Dolz *En-
cycl. med.* l. 3
p. 738
Vogler *com-
dias.* p. 35

II. *Absynthites*, quod stomachum à pridiana siæ crapula adhuc debilem egregiè recreat, app excitat, arthriticosque solatur. Quoniam tamen ter absynthium simul valde calefacit, iis vitand vel crapula ex vino laborant, vel aliàs cerebrum dius ac debilius habent, unde & copiosius haustum excitat & somniculosos reddit, ne dicam quum per se jejuno ac vacuo stomacho assumpt rebrum ac nervosum genus maxime debilitet. quoque & inordinato usu inappetentiam, totius

Bimerbro-
kii *Obs. med.*
p. 632

is imbecillitatem, verriginem, memoriæ læsionem, Visselbecius in Chron. Hæ-
epſiam, aſthma, hydropem, ac hæmoptiſin inducit. nar. Syntagma Paulini p. 125 Grembs Arb. p. 486
primis autem ab eodem ſibi puerperæ ſub initium
eant, quoniam facilè febres continuas, cephalalgias,
mitus, uteri hæmorrhagias imo aphoniam ab illius

patiuntur. *Acacia*, ſtomacho valde gratum eſt,
ne alvi fluxu, diarrhoea, dysenteria, ut & hæmor-
giis imprimis uterinis egregiè confert.

III. *Berberum*, è baccis confectum diu durat, ſto-
chum autem laxiorem corroborat, bilem corrigit,
nirusq; & alvi fluxus compescit, ſputo cruento pro-
t, ac lumbricos enecat & expellit.

IV. *Ceraſorum* bilem temperat, & ſtomacho æſtuant
deſt, appetitum reficit & cor roborat. In corpori- Zitmannus med. fer. cent 6 caſ. 10
tamen cacochymicis, & quibus in primis viis pra-
rum acriumque humorum ſaburra adeſt, facilè cho-

am, diarrhoeam, imò dysenteriam concitat, jejunq
eſertim ſtomacho mane ſumptum. *Cydoniaſum*. Sto- Aldrovandus Dendr. l. 2 p. 543
chum ac cerebrum confortat, alvum laxam ſiſtit, ac
ſſiora tamen excrementa & urinam ſimul pellit, ac

ardum in febris maligna, ſaburra humorum præſente
rgantis vices feliciter ſupplet. Modū conficiendi pro- Id. Ann. 4 p. 680
mit *ſoria*. Quibusdam & ſuccus cydoniorum vini

mine venit, qui non paucos in annos ſervatur, & Ridlinus Lin. Ann. 2. p. 491 Ann 6 p. 14; 0
plures annos eò majores vires acquirit. Oportet
men ſemper vaſa recentia ſumere, quàm diligenter

im eluatur vaſ, non tamen omnis à vino priore ac-
tas tollitur, quæ vel minimâ quantitate vinum no-
m inficit.

V. *Euulaſum*, valde proficuum eſt, in ventriculi aco- Mag Natur. l. 4 c. 21
phlegmatico, tuffi, aſthmate, ſcabie ſeroſa, nec non
violis puerorum, temperamentis tamen ſiccioribus
bandum. *Extemporaneum* vinum paratur ex Sapa ſeu
rupo ad ſiccitatem decocto, ita ut inſtar pulveris in

itineribus una portari queat, cui dein sufficiens quantitas affunditur.

Matchiolus
com. ad Diosc.
l. 4. c. 18

VI. *Fragorum* æstuantem ac biliosum ventri solatur, ac medetur ulcusculis quæ in facie à calloveniunt.

VII. *Granatorum* ex acinis maturis prælo expressitum febricitantium egregiè compefcit, ac animi quiis ex nimia evacuatione abortis subvenit.

Sachfus
Ampel. p. 357

VIII. *Hippocraticum* paratur infundendo arboris grati odoris ac saporis crassiuscule incisa & contusum vinum quoddam odoratum per aliquot horas in calido. Quo major autem cinnamomi quantitas major vini suavitas, eadem & cardamomi ratio. ryophyllis galanga, pipere, zinzibere, si copiose addatur, fauces aduruntur. Post infusionem verò per manicam dimidiam in balneo Mariæ ebulliunt, addito pro dulcedine sacchari quantum sat & per manicam Hippocratis, unde nomen, sæpius colantur. Vinum tem hoc stomacho frigidiori corroborando, flatibus discutiendis utile est. Pertinent huc vina suffocantia glorum & Belgarum, quæ parantur immittendo in alembicum momum aliasque species aromaticas, cantharides Gallico sulphurato repleto, fervefaciunt ad ignem, accendunt, ut sulphur deflagret, & calidum jejunietur.

IX. *Juniperinum*. In gravida abortum ferè præcipasse deprehendi.

X. Ex *losi* fructu in Gallia vinum conficitur, quod dum quidem suave sed non ultra dies decem durat.

Id. p. 356

XI. *Luteranum*, sic dictum non quidem à Martino Nostro *Luthero*, sed quod non coloretur, ut Hippocraticum, quasi *Lautertranch* ut in superiori Germania. Paratur autem infusione vini cum zinzibere & cardamomo, addito saccharo & per manicam colanda. destillatum vinum hoc in inflationibus ventriculi, hydro-

mit

te, ut & prægnantibus. Et contra nocet in febrifluxionibus nimis sanguinis & mensium.

I. *Mellinum* constat ex aqua, melle, Tartaro vini & aceto, juxta proportionem à *Porsa* monstratā.

is non confundendum *mulsum*, quod ex melle remo & vino vetustissimo parabatur, ac olim in triumpho ab Imperatoribus dabatur. Mul-

tem mixtum ex melle vino & aqua simul coctis at. *Murrhinum* seu *Myrris* erat vinum cum

is paratum, haut secus ac cerevisiæ quædam styro calidæ forbillantur; Vel in vasa murrhina

infusum, unde saporem & odorem suavissimū ebantur. *Myrrhasum* seu myrrha conditum, dul-

ce erat, nec adeo injucundum. ob obtundendam

vehementiam sumebatur, unde & damnatis, ut eo minus mortem imminentem perhorre-

Muscatum supra in moscatellinis Rhenanis re-

n est. I. *Nectar* erat vinum seu potius potus, ex vino,ellis & floribus bene olentibus mixtus, ad mon-

impum paratus. I. Ex *oryza* in Japonia vinum conficitur.

. *Palmeum* in oriente, Syria ac Judæa, frequens

re quidem sed capiti valde nocens, adstringit si-

passulatum non uno modo paratur, ceu pluribus

chysum videre est. Singulari proprietate hepar

rare dicitur. *Pomaceum* ferè nihil aliud est,

accus è pomis expressus, & fermentatione ad

atem deductus. Vocatur vinum ejusmodi in

icera, de qua voce erudite, pro more suo disse-

obumins. Germani propter dulcedinem vocant

ß. Circa præparationem observandum, fructus

hic maxime idoneos existere, qui consistentiâ

præditi sunt, & non nisi longo tempore matu-

ritatem

l. 4. Mag.

Nat. c. 21

Macrobius

l. 7. Sat. c. 12

Ampel. p. 131

Timæus 4. 2

cap. 11

l. de cere-

vif. c. 3 & 13

de fer.
ment. c. 7
Plempius
Fund. l. 3
p. 223

ritatem seu molliem adipiscuntur. Si fructus a
nimis que maturi sumantur, liquor hic cito in vaj
degenerat, si autem poma sint nimis austera & c
acorem contrahit antequam maturefcit, quorum
nem exactā reddit *Willisius*, qui & potum hunc salu
valde nec nervoso generi infestum pronunciat.
licet calidiorē cœlo salubrior est, quæ ex acidis p
fit, frigidiori, quæ ex dulcibus, flatu tamen sempe
rit. Præservatur ab acore semine sinapis contu
dolum immisso, vel liquorem dum acescere inci
fece separando, & cum saccharo iterum ad novam
mentationem utribus stricti orificii reponendo. Vñ
ejusmodi pomaceum si ex pomis subacidis confec
est, ac bene deferbuit, gratum temperatumque est
Apud veteres poma mattiana sumebantur, utpote si
ris præ cæteris boni. Quod hodie cum succo bors
fiano & passulis fermentatum est, egregias vi
melancholico affectu obtinet. Quod verò ex pi
dulcibus paratur, calidius evadit, adeo ut quoque
piofius haustum inebriet. *Pyraceum* vinum stomac
corroborat. Supramodum autem dulce existit, & i
piofius bibatur, alvū instar medicamenti purgantiss

Bauhinus
l. 14 Histor.
p. 401 c. 3
Id. l. 26 c. 85

XVI. *Rubi Idæi* ad ventriculum imbecillem &
xus alvi confert. *Rutaceum* contra venena valet
castitatem commendatur.

XVII. *Saccharatum* ex saccharo & vino optim
ratur syrupi instar, senibus imprimis ac debilibus
venit, colorem enim nativum roborat, expectori
nutrit. *Salvatum*, pituitam viscosam attenuat, ac
roborat caput præsertim ac uterum, unde contra
plexiam præservat, & ad sterilitatem emendandam
tum confert.

XVIII. *Viperinum* cum carne sola viperina. e35
parata scilicet infusum, ad pulchritudinem conferret

quod tamen remedium anceps, atque non temere
hibendum suadet Febrinus.

L. de Aer.
Zon. p. III

CAPUT X.

De Hydromelite & Medo.

I.

I. Hydromel est potus ex melle & aqua confectus, co-
loris aurei saporisque gratissimi, qui vetustate sa-
vem vini assequitur, ita ut etiam pro malvatico sæ-
s vendatur. Olim nullibi laudatius quam in Phry- Plinius L 14
hodie optimum in Lithuania & Finlandia paratur. C. 17

II. Juxta variam autem in miscendo proportionem
id erat dilutius & aquam fere referebat, utpote ex
parte mellis & octo partibus aquæ constans. Aliud
unam partem mellis & duas aquæ habebat, ac me-
vocabatur.

III. Deinde etiam juxta modum præparandi differt,
id enim coctione ac despumatione parabatur, & cum
uxillo fermenti secumve cerevisiæ in vase clauso loco-
calido per dies quadraginta ad fermentationem re-
nebatur, donec non amplius ebulliret, quod salubre
nodum est, & urinam simul movet. Aliud tantum
insolationem æstate fiebat, priori inferior & flatu-
rum magis. In Polonia conficitur ex aqua betulæ
lle & Tartaro juxta methodum à *Tamæo* propositam, Consil. diu.
tum potus magis medicamentosus evadit, calculosis P. 101. C. 13
primis proficius, renesque & ureteres ab arenula- C. 37
n oppilationibus liberans.

IV. Cæterum hydromel omne valde calefacit, bi-
que ut dulcia alia omnia generat, ac sanguinem ao- Ridlinus L. 2.
dit, ut remulentiæ cum insania interdum inducat, An. 2 p. 338
fertim quod crassius ac nigricans, unde quoque cho-
leis ac calidioribus temperamentis, scorbuticis item
hypochondriacis propter fermentationem, nec non

qui obstructionibus viscerum laborant, *μεγαλοσπαστική* vocat *Hippocrates*, parcius quin nullus ejus usus nit, in illis tamen alvum emollit, ac leniter vel expurgat. Recens insuper flatuosum est.

V. Magis proficuum est phlegmaticis ac frigus complexionibus, ventriculum enim ac diaphragma corroborat, caput & pectus extergit, tussim nervosum genus confortat, & paralyticis podagra prodest, urinam ac sudorem movet, alvum verò

VI. *Medo* parum ab hydromelite differt, nihil aromata huic addantur, modus conficiendi apud *in Ther. Si-* *seldinum* occurrit. Unde quoque eodem fortius *huf. p. 502* lidius existit, & ceu vinum inebriat.

SECTIO QUARTA DE ASSUMPTIS VOLUPTUARIIS

C A P U T I.

De commodo Infusi Theae usu.

I.

Assumpta voluptuaria, praeunte Illustri *Zicmannus* *Medica Lipsensi*, hic vocantur, quae moderatiorque aetas non semper ad corporis recreationem ac nutritionem, adeoque necessitatem, sed plique ad tempus cum amicis fallendum, aut sub consuetudine sub valetudinis confirmandae praestare adhibere solet. Talia imprimis sunt Infusa Theae, Chocolada, Radix Nisi, Aquae vitae, Salia volubilia Tabacum.

II. Infusum Theae cum foliis hujus nominis preparatur, suntque haec ipsa viridia amaricantis figuram ambitu crenata. Icon existat in *Miscellaneis* *Soc.*

infra. Frutex ipse Chinenſibus dicitur Chia, ſpecies- Dec. 2. Ann.
7 p. 486
 ribium eſt, flores ſimiles chamæcyſti. Fructus
 ut Tricocci nuceſ, conſtant enim nucamento exte-
 ri putamine corticoſo & nucleo, pluribuſque deſcri-
 untur à Blankhardo. Naſcitur herba hæc ſua ſponte L. de Luc
vener. p. 235
 nim in China, ſed excolitur etiam in Japonia, quæ
 utpote lociſ ſterilibuſ naſcenti præfertur, tanquam
 licatior, molliorque, ceu quoque folia colore viridi
 atiore ſunt, cum Chinenſia ſint è contra ex nigro vi-
 lia. Conſcitiunt enim Japonenſeſ ſcrobẽſ & injiciunt
 ampuloſ integroſ ſeminum ex quo ſinguliſ menſibuſ
 aut quatuor tantum fruticeſ exſurgunt. Ex quin-
 ginta enim ſeminibuſ interdum unus frutex naſcitur.
 rent tamen ne ſint nimium ſicca vel humida. Col-
 unt in fine veriſ & initio æſtatiſ non omnia ſed tan-
 novella & recentia, quæque primum incipiunt e-
 ripere. Tripliciſ autem ſunt differentiæ. Primò
 n folia inferiora colliguntur in ſtipite, illa ſunt du-
 ra. Secundò quæ in medio. Tertiò quæ in cacumi-
 niſ & optima ac tenuia ſunt. Hæc deinde digitis
 ſum contricantur ut poſſint incriſpari, deinde indun-
 patellæ ferreæ, parum candefactæ, in qua manu
 antur & ſiccantur, ſed cavendum ne nimio calore
 fiat. Tunc exponuntur linteis aut chartiſ & per-
 tur ut refrigeſcant, qui labor tam diu repetitur do-
 exſiccata ſint, tunc enim pyxidibuſ includuntur,
 per aliquot annos aſſervantur. Chartæ enim com-
 la parteſ tenuioreſ ſeu ſal volatile exhalant.

III. Notæ bonitatiſ in foliis ſunt, quod 1. debeant Blankhardi
Coll. B. ceno.
obſ. 25. 26
Dolæur
Epiſt. 188
 tenuiſſima. 2. Ex cinereo viridia, non nigra, ſunt
 tunc nimis exſiccata, aut propter aqueum humo-
 ſub itinere commixtum corrupta. 3. Odore & ſa-
 aromatico ad fœnum recens accedente. 4. Ma-
 is detenta facile in pulverem terantur, probe

enim tunc exsiccata sunt & friabilia. 5. Infuse si sapore & odore dicto constet sitque virescens fescens. 6. Si pauca quantitas foliorum Theæ quantitatem aquæ inficiat. 7. Si saporem subdole in ore relinquat. Maximum autem quon pretium erat, adeo ut una libra Japonica 40 micis initio constaret, unde & modo myrtus, irola ipsi substituebatur.

Pechlinus
de Thee p. 23

Sim. Paulli
de Tabaco
p. 17. 30. 31

IV. Infusum verò ipsum paratur, uti que vulgus hodie nemini non notum, coquitur scilicet libra aquæ ad ebullitionem usque, huic dein herbæ infunditur, vas regitur, agiturque indein sorbillatur absque herba, ita tamen ut post ad fundum secedens, veluti impurior rejiciatur, dam saccharum addunt, sed in hoc quo magis tur, eo magis decocti vires infringuntur. Le Ridlinus
Lin. Ann. 4
p. 304
simplicis acidulas substituere, decoctum redditius, quin acidulæ brevi post decoctum Theæ has in corpore excitant. Sorbillanda autem post finitam sumptionem convenit haustus Cissis vel adusti, Elixir vitæ Mariboli, Spiritus aque que nec tamen omnibus. Ordinarie matutinis Listerus
Lipf. Ann. 99
p. 479
mitur, Romanis tamen non minus sanior vitio constat, qui post pastum demum Theam bibunt.

V. Magnum verò sanitatis præsidium est ejusmodi tempestive cum ratione sumptum & assidu continuatum. Vigiliis quidem ad dies aliquotiesque citra virium debilitatem procurare, accutias post crapulam affligentes emendare in vitium est. Illud tamen non spirituositate quadam stat, utpote nondum satis probatâ, nec quoque ca quadam virtute, sed quod halitus illi ac vapores niferi ab alimentis resolutis elevati, qui tubulos cerebro nerveos aliquatenus obstruunt, & spiritus in

Estmillerus
lib. 6. Liber
Hamb. Ann.
705. p. 260

nae tenuitate vel resolvantur, vel prohibeantur vel
ninentur, & simul sanguini major fluiditas con-
trā calore, & spiritus commoveantur. Cum ve-
ro quodam alkalico particulis aromaticis & sub-
gentibus herba praedita sit, easque leni infusio-
is largas in aquam deponat, haec verò insuper ca-
lo, seu *supradictum*, viscositatem massae sanguineae
prompteque vascula etiam minutissima permeet,
cula salina, acida, acrisque per urinam imo inter-
itivam eliminat; ad errores in dieta commissos, ci-
n nimia quantitate ingestum consumendum, ac-
re in sanguine corrigendum & hunc ipsum flui-
n reddendum, humorumque veluti bilis in hepa-
nphae in glandulis, urinae in renibus separationem
andam, nec non affectus à radice ejusmodi pul-
es seu praecavendos seu tollendos, infusum hoc
mediocriter confert.

Sec. III. c. II

p. 12

Ridlinus

Lin. Ann. 4.

p. 570

l. Tales autem imprimis sunt hypochondriaca
in qua ob eximiam & singularem acorem corri-
, & spiritus excitandi exhilarandique vim, salu-
num ac tutissimum remedium habetur, adeoque
is imprimis commendandum, qui malo huic
propter spirituum in meditando consumptionem,
vitam sedentariam, praeter ceteris obnoxii sunt.
hypochondriacis ad hydropem inclinantibus,
ie cum difficili respiratione pedum tumore cor-
, ac urinam tinctam in parva quantitate excernen-
conducere experientia docuit. Deinde affectus
ulsi & congeneres, tam in adulta, quam minori
utpote in quibus serum acidum acre ac flatulen-
ptime resolvit, & per sudorem urinamque propel-
n colica quoque convulsiva biliosa valde prosi-
jusdem usus notatus. In catharrhis, dentium do-
gingivarum sanguinolentia, tussi, raucedine,

Rhynius

ap. Blankh.

de Luc ven.

p. 249

Petitus in

AB. Lpf. an.

89 p. 577

Ridlinus

Lin. Ann. 4.

p. 18; C. an.

p. 746

Schröckius

in Schol. ad

Musc G. Dec 2

Ann 9 obf. 113

Blankhadius

Collect. cent. 3

Obf. 15

Ridlinus Lin.

Ann 9 p. 816

Stegmannus

in Mfsc. Dec.

3 an. obf. 14?

Waldsinidius

Ep. 3 p. 86

Apinus in

Mist. G. Dec. 3

An. 3 obs. 70

Ridlinus Lin.

Ann. 2 p. 444

Idem An. 4

p. 105 & 107

Id. Ann. 5

p. 745

Rhynius ap.

Blankhard l. 1

p. 248

Muys Obs.

Chirur p. 144

Ettmullerns

Op T. 2 p. 80

Ridlinus Lin.

An. 4 p. 266

Ettmullerus

T. 2 p. 936

Ibid. p. 102

ES Lin. An. 1

p. 285

Ridlinus Lin.

An. 4 p. 586

Idem An. 6

p. 48

Merbohmus

l. de cerevis.

c. 9 § 3

Ridlinus Lin.

Ann. 2 p. 516

Idem Lin.

An. 5 p. 723

Waldsinidius

Instit. Med.

p. 36

Crugerus in

Mist. G. Dec. 2

An. 4 obs. 64

asthmate, quin & phthisi ipsa magnum solatium stat, acrimoniam sanguinis salinam diluendo & gendo. Qua ratione & mensium in mulieribus preffionem & venarum hæmorrhoidalium obnes solvit, quin & fluxū hæmorrhoidalem ipsur In visus quoq; imbecillitate ac cæcitate, quos affe apud Japonenses ex esu oryzæ calidæ contractos In calculo ac arthritide quantum conferat, ex eo quod dicti morbi apud Chinenfes & Japonenses usum ejusdem incogniti ferantur. Citius autem ac intra aliquot dies debellabitur, si ab omni a absteineat æger, parum admodum cibi sumat, & sa die decoctum hoc bibat. Insuper judicium ac riam egregiè in senibus auget, si infusum cum retur. Præterea naturam confortat ac potentio dit. Quidam Arthriticus, quoties Theam aff ad venerem adeo stimulabatur, ut ea propter & & moderatius eadem uti cogeretur. Graciliore constitutionem interdum ac pinguiorem reddit tra nimium pingues molesto onere liberat. Insuper beneficio ejusdem vitam longam abs languore traducere dicuntur. Interdum qui yum movet, unde iis qui purgans medicamen sumpserunt, juseculi loco tuto conceditur, & se defectu cerevisiæ bonæ pro potu ordinario, et i cibis sumi potest.

VII. Uti verò cibus potusque alius in se qu ptimus, si immoderatius aut intempestive usu noxa sua non caret, ita & Theæ infusum si a sis quotidie vasculis ingurgitetur, appetitum no diminuit, sed & calorem naturalem sensim obrui ttinguit, ut Theæ potiores ab omnibus aliis ol bus ex solo interdum cachectico faciei colore di tur. Scilicet continuo ejus ac immoderato u

atriculi non solum ita relaxantur ac extenuantur,
 s durioribus resolvendis vix amplius sufficiant,
 iteriæ superveniant, sed & salia naturæ amica &
 aria, utpote in quibus omnis digestionis ac vitalis
 ntationis vis consistit, simul elutriantur, menstrua
 culi & intestinorum nimis diluuntur & aquea red-
 r, chylusque non rite amplius resolvitur, ac spi-
 it, renes ac viscera nimium relaxantur, & vasa
 fero replentur, tandemque febres cachexiæ ac hy-
 s subsequuntur. Quamvis enim apud Japonenses
 in hydropse proficua deprehensa sit, hoc ipsum ta-
 otius climati ac corporum constitutioni adscri-
 m, cum id in nostris septentrionalibus regionibus
 on ita semper succederet. Quidam à nimio decocti
 usu apoplexiam aliosque ab humorum stagnatione
 affectus incurrunt, quod si recte explicetur, asser-
 dictis non contrariatur. Præterea sanguineam
 n nimis fluidam reddendo catarrhos producit,
 m copiosioremo imo diabete & atrophiam. Se-
 quoque decoctum hoc sæpe minus congruum est,
 am somnum evidenter arceat, quod tamen ætati
 obest, quæ somno ejusmodi vires colligit, & idcirco
 idem longiorem requirit, cum totius corporis o-
 nque functionum vigor notabiliter inde restau-
 , ut somnus eapropter quibusdam vita senum
 r.

II. Circa usum verò decocti hujus adhuc obser-
 m, continuari cum successu posse, si sub usurpa-
 ejusdem fitis remittat, appetitus augeatur, &
 iones seu per alvum, urinam & sudorem succe-

His verò omnibus in contrarium evenientibus
 as ab usu ejus cessandum, quod ipsum quo-
 ecessarium est, si os humore aqueo continuo ma-
 acipiat, quod forte obstructions vasorum lacteo-
 rum

Hoffmannus
 sr. de Insuffic.
 Acid. p. 23

Bergerus de
 Therap. Carol.
 p. 116

Hanneran-
 nus Misc. G.
 Dec. ann. 5
 Obs. 113

Rhynius ap.
 Bianchi de
 Læne tenet.

p. 247
 Dolæus
 Ep. 1. p. 30

Crugerus
 Misc. G. Dec. 2
 An 4 obs. 64

Ettmullerus
 Op. T. 2 p. 715
 Listerus

Exercit. p. 82
 Schraderus
 Diff. de Sen-
 nect. p. 16

Waldsmidius
 Ep. p. 196

rum ac lymphaticorum tunc simul concurrant viora mala facile insequantur. Cæterum pro vorem infusum hoc pariter ac sequens dentib- dum inimicum existit.

IX. An autem eidem veronica simili ratione cum fructu substituatur, ex eo dubium reddit Nebelius *Nebelius*
Nerv. Hamb
an. 707 p. 241 solus. Theæ odor violaceus, de puriori il- ius tili oleoso, quo veronica destituitur, testetur. ter succedanea, salviæ ex non una ratione al- bus præfero.

CAPUT II.

De commodo infusi Coffe usu.

L

Infusum Coffe quamvis superiori demum si tropæis innotuerit, jam ejusdem tamen in- stigium quoddam existere quidam ex II. Sam- 28 probare annuntiantur, ubi Davidi inter alia, quæ meatu ipsi prospiciebant fabas & tostum quæ Verum ut rectè inter alia responderet Doctissi- *manus*, si jam Davidis ævo innotuisset, ab e- *re* magis magisque in usu sanitatis inclaruisset apud Judæos. *AR. Lips. an.*
708 p. 116

II. Est verò potus colore niger & suban- ita dictus à nucleis Coffe, qui & grana Bon- *Du Four in*
AR. Lips. an.
86 p. 155 Buncha, quibusdam, quamvis minus rectè fab- mine venientes. Fructus enim sunt magni vellanæ, arboris Arabicæ, seu potius fruticis- dam repertæ, occasione caprarum isthac hæ- rum, insomnes noctes agentium & continuo- rum. Sunt verò nuclei fabacei baccis lauril- les, conflati ex putaminibus, facileque in duas vidi possunt. Arbusculum folia habet perpetua, flores ex flavo albicantes cerasi floribus p-

De commodo infusi Coffe usu.

387
in sua sponte in Arabia felici, & maturescunt nuclei ^{Herminius}
Januario & Augusto, cortices separatim asservan- ^{Pras. Arab.}
in autem diu durant, unde & infusum ex iis pro-
pitibus paratur. Eliguntur nuclei flavi albican-
lidi, quique dentibus contriti primo dulcescunt,
ac redinem lenem post se in faucibus relinquunt.
antur assi in usum duobus modis. Primo quan-
untur instrumento ferreo, per quod veru tran-
cad ignem assantur, deinde in lebetes super ignem
continuo agitentur, ne empyreuma contrahat, hinc
vadit pulvis nigerrimus, sale fixo & pauculo ad-
phure refertus, cujus beneficio sanguinem spif-
diluit & acorem corrigit. Adulterantur autem
panis crassioris tosta ac pulverisata.

Ipsam infusum paratur sumendo pulveris ex
unciam semis & coquendo in libra una aquae
idiam horam, ita ut color instar castaneorum
er evadat. Pulveris autem ex putaminibus su-
drachma una. Infuso ipso praestat uti absque
to, & panis biscoctus aut spira super comedenda,
his quippiam addendum, quae tamen omnia in
bus ventriculus mucosissimo obductus non ad-
a necessarium arbitror, cum hic ipse panis quasi
quoque lactis suppleat. Deinde & haultus a-
rae superbibendus.

Magnarum hoc infusum quoque virium existit,
in ebrietate impedienda aut saltem imminuen- ^{Lemerius}
id non tantum ab alcali quodam, acidosis vini va- ^{18. Lipp. de.}
bsorbente ac praecipitante dependet, quam ab ^{706 p. 161}
n vi corroborandi ac adstringendi, & per con-
vaporum per poros ventriculi ad vasa san-
& cerebrum intercipiendi. In stomacho etiam
ipulam praesertim corroborando, cruditatibus
n acidis, in pauci quoque exercitii hominibus cor-

E e c

rigendis

Schraderus rigendis & appetitu excitando, ut quoque sene
Diff. de de- dum decrepiti bonam valetudinem ac longan
mot. § 16 potioni huic acceptam ferant. Deinde | condu
Blankhardus am in acore sanguinis destruendo, eaque rati
Collect. cent. 3 pochondriacis ac scorbuticis imprimis auxilias
Obs. 31 bres intermittentes aliquando à Celebri quodam
Kolinkius niensi Medico methodico hujus infusi usu cura
Ordin. Con- tioni Illustrissimæ cujusdam Personæ debeo, qu
sub. l. 8 con- tione sua non destituitur, cum infusum lixivium
sals. 8 dam quasi sit, alcali refertum, adeoque febr
 In obstructionibus referendis virtutes ejus quor
 gnes sunt. Præterea uti in capitis affectibus, ca
 somnolentia aliisque emendandis cum fructu usi
 ita multum in doloribus capitis inveteratis, pr
 quos Cephalæas vocamus. tollendis valet, ut &
 auditu & surditate curanda, præsertim si potus
 copiosior ac per aliquot tempus continuetur.

Lentilius in
Diff. 2 Dec. 2
An. 3 Obs. 198
Muyt Obs.
Chir. p. 351

Blankhardus
Collect. cent. 3
Obs. 17
Willisus p. a-
chol. cer. p. 196

Ridlinus
Lin. Ann. 6
p. 240
Waldemidius
Op. 1. 2 p. 13
Schererus
Diff. 6 Dec. 3
An. 5 Obs. 90

V. Minus autem convenit iis, qui alvum ha
 strictiorem, nec post haustus ejusdem hanc la
 experiuntur. Dein quibus temperamentum n
 cholicum & ventriculus calidior. Denique
 guinem habent tenuem acriorem ac mobilem
 lentique ac per se vigiles sunt. Nec conducit eni
 gulis diebus forbillare, sed ternis demum alterni
 ut alvus ac urina respondent. Sæpius enim & a
 rem usque ingestum pruritum aliaque cutis viti
 cit, & ad paralyin disponit.

VI. Observatum est, quendam fabarum nos
 adustarum pulverem eodem plane modo cum a
 vida assumpsisse, qualem de infuso Coffe dixi,
 dem plane operationem percepisse, à genuina
 infuso aliàs subsequenter, ceu quoque ab in
 catarrhalibus post adhibitum potum hunc liber
 quibus aliàs summe fuerat obnoxius.

CAPUT III.

De Chocoladu.

I.

Chocolada sunt placentæ crassiores saturato rubræ
 & friabiles absque odore ex Americano orbe pri- Hermann:
Præl. Acad.
 in Hispaniam dein cultiora Europæ loca transve-
 paratæ ex fructu quodam arboreo fusco, siliquis
 fo, & amygdalarum speciem referente, qui *Cacao*
 Crescit autem copiose in Guatimala arborque Nierember-
gius Misc. G.
Dec. 3. Ann. 1
App. p. 182
 assimilatur, cujus semen ea in regione olim pro
 nis habitum fuit, antequam monetæ innotescere-

Arbor nascitur sua sponte & cultura, folia habet
 utiæ similia, flores croci. fructus similes sunt cu-
 ribus, ex quibus nuclei exprimuntur & in Sole sic-
 r. Additur autem *frumentum Turcicum* propter
 ulas oleosas & pingues. Deinde *Bainilia* seu frut-
 tantæ sarmentosæ, oblongus teres odoris & sapo-
 oschati. Folia habet arbor plantagini aquaticæ
 a, flores ex flavo albicantes, nascitur ad ripas spon-
 & excolitur in Mexico, fructus pulpam habet, nec
 e ad ficus refertur. Quando colligitur fructus præ-
 mprimitur, ut succus exstillet, eoque melius con-
 tur, unde & sunt depressi. Eliguntur pingues &
 ti. Tertio. *Asciopsa*. Sunt arboris spinosæ Indi-
 ana rubentia, annulosa, similia acinis uvarum, in-
 folliculis echinatis. Arbores sunt formæ mali au-
 , floribus stellatis incarnatis, grana sunt sapidissi-
 ed salivæ coccineum colorem conciliant, unde &
 floribus expetuntur. Quarto, *Solanum furiosum*, ut
 a ingredientia temperet. Quinto, *Semina anisi*,
~~novum~~ & in ditioribus *Moschus*, *Ambra* Modus pa-
 talis est. Cacao assatur prius in arena, ac dein ut
 iilia ac frumentum Sarracenicum minutissime in

mortario conteruntur, post injiciuntur cum quo sacchari in ahenum, admotoque igne pistillo ligno continuo agitantur, deinde insperguntur pulveres aeris namomi, trajiciuntur per cribrum & continuo tur, ne empyreuma contrahant. Signum verò coctionis est, quando nulla amplius fragmenta sunt in massa, bonæ verò acquisite consistentiæ gido aeris exposita concresecat, & indurescat, & fenditur in pandaleones aliasque formas. Non statim in usum trahenda, sed elapso demum mense contrariæ qualitates infringantur; ætatem non facile rancorem contrahit, ut vermiculis albis perit.

Lentilius
Hist. G. Dec. 3
Ann. 5 p. 103

Hic Sorbetur verò mane cum saccharo in vas aqua calida aut lacte soluta, estque proportio, liquoris ad unciam semis chocolatæ, coquitur ignem ac agitur, usque dum spumescat, tum hic saccharum.

III. Americani confectione hac ad ventricul

Zacutus 2
prax. admir.
Obs. 7

borandum assidue utuntur, ita ut rarò quispiam infima plebe reperiatur, qui non eadem ad ignem jejunio ventriculo utatur, eoque die alacrior blattior evadat. Qui calorem ventriculi debiliorem peribunt, optime sibi consulunt si chocolam per se assumant, ac vinum malvaticum superbibant, terea lympham viscosam incidit & attenuat, flatu tit, respirationem faciliat, phthisicos solatur, memovet ac roscum faciei colorem conciliat, imprimis removere potentissime stimulat, eamque ob quam non solum apud incolas istius orbis, sed & Europam celebratissima est. Literatis quoque, quorum cupedias eandem Ramazzinus refert, ac senibus tritionem sustentandam promovendamq; & reparandam spiritus, memoriamque conservandam summe utilis præsertim in his ingredientia calidiora & visci

Ridlinus Lib.
Ann. 4 p. 102
l. de morb.
Arist. p. 333
Schraderus
Diss. de Sen-
ect. 5 p. 16

liqui corrigantur, aut cum lacte eadem fusiuntur;
 in quibus ab lactis proficua, cum ad cibum alium
 non compelli ullo modo nequeunt. Hypochon-
 drium proficua, eaque; propter in Gallia primus
 is dicitur Cardinalis *Richelieu*, quamvis ejus-
 is Ministri, uti quidem à *Grammado* passim
 ; ac verè Directorem orbis nemo facile sple-
 : Hypochondriacum arguerit, fortè autem fla-
 molestarunt.

Tempore verò æstivo sanguinem & interiora in-
 icillis, qui bile volatili abundant, facile febres
 concitat, ut etiam ad actiones perficiendas ine-
 tur. Siccam senex quidem septuagenarius apud
 uo per ætatem devoraverat, ad bilem & icte-
 onus, unde circa autumnum urina continuo
 appetitu prostrato & calore vespertino, som-
 uieto, ac morte sensim subsequente.

Ecclesia Romana disputatur, an usus ejusdem
 rangat, quod tamen quamdiu chocolata per
 medicinæ quispiam utatur, negat *Weinbartus*.
 chocolatæ operationes omnes sint de dire-
 riæ fini in jejuniis quadragesimali intento, qui
 biam Nostrum est, corpus macerare, carnis isti-
 nescere, caloris effervescentis impetus ob-
 la verò ceu modo dictum, corporis vigorem ad-
 rnis stimulos acuat, & caloris impetus san-
 e exciret, ex Ecclesiæ Istituti statuto non nisi
 stitatis eandem concedi posse ipsi quoque

hocolodæ ejusmodi exoticæ vernacula à qui-
 bstituitur, iisdem quibus genuina virtutibus
 Sumunt scilicet amygdalas dulces ambrosias,
 istaceas, addunt cinnamomum, caryophyllos,

Ettmullerus
T. 2 p. 935
Boudevvius
venit. med.
Theol. p. 392
Marvillius
in Etcharde
ab. mens.
Manno. an.
702 p. 10
Hist. Gallie.
Blankhardus
Coll. Cent. 3.
Obs. 27
Ridlinus Lin.
An 4 p. 855
Nov. Lit.
Hamb. ann.
707 p. 278
Quass. Med.
Leg. 4 p. 756
Lentilius
Misc. G. Dec.
3 Ann. 5 p. 103

mannam & saccharum rediguntque in confectum
chocolatæ æmulis, admixto pauxillo ambre &

CAPUT IV.

De Radice Nisi.

I.

Radix Nisi ex Corea regni Sinici provinciâ
sic dicta, quod hominem cruribus divari-
ganter repræsentet, exterius flava, interius ve-
rugosa oblonga calami scriptorii crassitie, exte-
curcumam referens, non tamen colore flavo
nonnihil amaritudinis, si diutius mastice-
tur habet subdulcis. Planta ipsa sive dicta humilis est
radice unicum promens caulem, vix dodranta-
line, alternatim ferè vestitum foliis solitariis
rundinis pusillæ aut zinziberis. Folia enim
nonnihil congruunt, minora tamen sunt mol-
pinguia colore viridi. Nullum florem aut fructum
Folia circa Septembrem deponit, & totus caul-
ut nihil supra terram cernatur. Effoditur No-
Decembri ac Januario, noctibus serenis flante
frigido, tunc enim aliqua sui parte protuberat,
lem quendam fulgorem de se spargit, sive ron-
tacta, sive proprio humore turgens. Flos
noctibus montana pervagantur, & ubi fulgore
dam animadvertunt, diluta calce & cinere
circa auroream verò redeunt & loca signata a-
ortum fodiunt, radicesque majores auferunt,
rursus pro sequentis anni messe terra obruen-
dix dein in umbra aëre tamen sereno & pervic-
in cista enim inclusa servari non vult.

II. Singulari autem collapsas vires restitue-
tute radix hæc pollet, adeo ut à Sinensibus pro
cea & mortis averrunco habeatur. In speciem

torbos diuturnos mirifice confortat, ipsamque
us medullam & totam artuum compagem blan-
calore vegetat, & confirmat. Deinde etiam ve-
insigniter auget, eaque propter si quoppiam au-
aliud, famosa est.

Cum verò calorem quoque nimis accendat, vi-
re inducat, juvenibus & calidioribus tempera-
minus convenit, magis verò senibus ac phlegma-
iq; frigoris & aëris injuriâ iter quoddam molestû
ne, si mane assumant, utpote cujus virtute nec
nec sitim eo die sentiunt.

Solvitur autem in aqua calida pondere unius
rum drachmarum, & more Theæ sorbillatur,
eâdem utitur paucum cibum potumque simul
t, copia enim cibi radici adversa est.

C A P U T V.

De Aquis Vita.

I.

as vitæ seu spiritum vini nescio an majori cum
eris humani commodo an verò ejusdem perniti-
rior ætas invenerit. Quamvis enim ventri-
estionem promoveat, acidos pirulososq; humo-
egie absumat, flatus dissipet, expectorationem
, vertiginem aliosque capitis affectus ab acida
i flatulentia ex præcordiis scaturiente præca-
luresque usus corpori humano præstet, quibus
o conservetur & vita quasi fulciatur, adeoque
ommode aquæ vitæ nomen mereatur, plura ta-
roque sunt incommoda, quæ ex' intempestivo
ac immoderato haustu in corpora nostra re-
nt.

Horum verò alia ab ejusdem quantitate nimia;
na vice ingurgitant, dependent, quædam verò

ab

ab intempestivo immoderato semperq; contini
 Frequentius scilicet ac quotidie assumptæ aq
 matutino præsertim tempore ventriculum ac i
 inflammant, ut villi ac fibræ ejusdem sensim ex
 fermentum digestivum destruat, alimenta
 digerantur, sed chylus evadat crudus, serofus
 acris, qui sanguinem acrem quoque ac serosu
 ditet & glandulas mesenterii sensim obstruat sc
 que reddat. Hinc rursus viscera tónum su
 tunt, spiritus flaccescunt, & cum tempore hyd
 la arte sanabilis succedit. In aliis qui siccior
 prioris naturæ sunt scorbuticos affectus prode
 asperat. Renes ex ejusdem utu plus nimio in
 & ad calculosam diathesin disponi quorunda
 vatio est. Celeberrimus Lugduni in Batavi
 ptor meus *Drelincourtius* notavit in viro, qui b
 solo vini spiritu vixerat, à carne aliisque edu
 nens, post mortem ventriculum intestina &
 omnia rugosa & contracta, hepatis tubulos co
 bilem in totum corpus succedentem pancrea
 simum membranam tantum aliquam corru
 concretam referens, totum verò corpus exsuccu
 lier. quæ per totum triennium spiritu vini ita
 gitaverat, ut aliis alimentis non uteretur, tantu
 corporis ac viscerum ardorem concepit, ut cu
 vesperi in sella straminea se se reposuisset doi
 flammam suppeditaret, & mane in cineres red
 spigeretur, excepto tamen cranio & digitoru
 mis. Puer quidam octo annorum cum à soci
 fidis ipsi spiritus vini in majori quantitate sup
 fuisset, non solum rationis usum aliquamdiu p
 versum sensit, sed & per quatuor integros ani
 culâ siccâ valde molestâ laboravit, & nutritio
 ita succedere deprehendit.

*Willisus L. d.
 scorbutus p. 153
 Heunius tr.
 de Aqu. vit.
 c. 1*

*Paullinus
 Cent. 3 obs. 78*

*Ridlinus
 Millen p. 70*

Nimia ejusdem una vice ingurgitatio præter-
quod erysipelati obnoxios reddat, duo imprimis
infert, ut scilicet vel flamma ex ventriculo erum-
egrique suffocentur, vel somno opprimantur tam
ut nunquam iterum expergiscantur, quin apople-
um instar obeant.

7. Commode eadem utuntur obesi, quique corpo-
midiore existunt, & pituitosis acidisque humori-
bundant. Senes quoque ac ætate confecti, in his
quantum deficere incipit calor natus tantum
tur humores pituitosi ac visceri, cui si dein &
etudo accesserit excessus etiam non facile nocent,
ejusmodi primò humores aggredientibus, & hinc
spiritus qui in corpore restant, non tam magis
lentibus & fugantibus, quàm conservantibus &
ribus, non tamen absque cautione. Nimium
exsiccant corpora, ut adeo si senilia ejusmodi jam
xistant arida his non absque marasmi infecuturi
concedantur.

Qui verò macilenti quibusque interiora fervent,
ici ac hypochondriaci eadem abstineant ni mala
ante enumerata ac graviora, uti contracturam, ac
siam sibi accelerare cupiant. Præterea qui hæ-
magis, hæmoptysi, fluxui hæmorrhoidum, dysu-
rysipelati ac ophthalmiis obnoxii sunt, eandem ca-
us ac angue vitent.

Ratione anni temporis æstate calidiori usus ejus-
usque noxa videtur. Hybernis verò mensibus
stitutione aëris frigidioris & pluviosa moderatus
sus non denegandus, mensura scilicet cochlearis
atque alterius saccharo exquisite edulcoratæ, ad-
panis aut placentæ Norimbergicæ frustulo, quo
itæ eo diutius in ventriculo moram trahât, nec

Fff

pene-

Sachius
Schol. ad Mifc

G. Dec. 1. An. 1

Obs 77

Lentilius in

App. ad Mifc

G. Dec. 2. An.

10 p. 53

Mollenbrok.

Mifc. G. Dec.

1 An. 4. Obs. 17

Bierlingius

Thes. Pract.

p. 591 & 16

Kohnius in

Mifc. G. Dec. 3

An. 5. Obs. 83

Ridlinus

Lin. Ann. 4

p. 1004

Lemnius

Dec. 4. 2 p. 106

penetrantia sua statim interiora feriat, sanguinen
flammet, pectorique cerebro & nervis noxam
primat.

VII. Quæritur denique an potius jejuno, an
Nennius c. 2 pleno & cibus saturato ventriculo pro corroborat
scilicet ejusdem potus harum aquarum magis co
niat, ad quod distinctè respondendum arbitror.
bus enim constitutio corporis calidior obtigit, ac
riora inflammata aut obstructa sunt, iis exin mala
enumerata omnino imminet, si jejuno stomacho
has sumant, ac multo magis si hesternæ crapula
cessit; Hoc enim pacto pridianæ cruditatæ reli
per totum corpus distribuuntur & hoc insuper fi
bus obstructionibusque obnoxium redditur. In co
tutionibus verò phlegmaticis, ut & aëre inclement
hesternam ciborum cruditatem, moderatus earum
tutino tempore usus egregiè absumit. Nec adeo
lum est, quod ad duriorum ciborum digestionem
movendam finita mensa spiritus hi propinentur, m
Primerolius id ipsum non in copia fiat, alios enim permeabili su
L. 3 Err. vulg. penetranti virtute cibos nondum probe concoctos
c. 13 ventriculo faciliè præcipitant, unde dein cruditatem
obstructionum in mesenterio quin sanguine ipso
ventus. Ex qua ratione Medici nunquam diure
cum cibus aut statim post cibos adhibent, ne scilicet
lo crudiore ad vias urinæ simul deturbato, sympto
ta graviora causentur. Præstat ad debilem stomach
horis vespertinis, post duas à cibo horas unum
alterum cochlear sumere, tunc enim utpote conco
ne jam fere finitâ nullus amplius semiconcoctorum
est, sed potius qui forte supersunt crudi humores
gis adhuc digeruntur, & ad excretionem per alvum
licitantur.

CAPUT VI.

De genuino salium volatilium usu.

I.

ia volatilia apud Chymicos dicuntur, quæ vim
nis non sustinent summæque penetrantiæ existunt.
ipsa uti in abigendis morbis magnum usum præ-
utpote sanguinis ac humorum acrem & auste-
m corrigentia, motumque illius ac fluorem pro-
ntia, ac spiritus insuper animales excitantia, ita
sanitate iisdem assuescere periculo non caret.

. Quamvis enim digestionem ventriculi promo-
prima fronte videantur, longe tamen aliter, ut ali-
que monui, cum digestionem hac comparatum est,
semper à salibus ejusmodi volatilibus expectari
test. Quod si enim digestionis hoc negotium re-
pendamus, apparebit in eo totum id versari, ut
pta, præviâ in ore per dentes masticatione, salivæ q;
tatione & incisione præparata in ventriculo ul-
macerentur, quo resolvi, ac dein sub forma cre-
lactei, quem chylum vulgo appellant, per vasa
melius ad sanguinem commeari queant, id quod
ab aquoso aliquo, quam oleoso aut igneo ligo-
rare licet. Quin chylus potius à continua salium
odi combinatione reddetur acrior, ac citius ven-
o elabatur, ut proin non absque ratione ab æro
usu crebriore & copiosiore appetitus magis defici-
tur, ne quid de ventriculi ipsius erosione, ac char-
tar attenuatione, imo corporis ipsius ad hæticam
sitione dicam, quæ abusum volatilium ejusmodi
sequitur, quem jam pridem peculiari atque ele-
exercitatione ostendit Illustris *Hoffmannus*.

inde continua ejusmodi nimiaque humorum com-
one partes tenuiores atque ad motum aptiores dis-

F f f 2

sipan-

Schröterin;

Schol. ad Hoffm.

G. Dec. 2. 271.

8 Obs. 251.

Ridlinus 271.

Ann. 3 p. 320.

S. An. 17. 134.

De Insuffic.

Acidi 55 Pi.

scidi

Wolfius Obs.

Chir. p. 207.

si pantur, crassiores verò angustis vasorum impelluntur, & pertinacissimarum obstructions evadunt, imo non raro disrutiones vasculor

phaticorum, hydropemque causantur. Etia
Cunæus de Acid. Pierm. p. 55. 58 sanguinea acrior redditur, & affectus scorbuti
Hoffmannus Exerc. de Acid. c. 5 salium horum exasperantur. Imo quod magis
Brunnerus in Misc. G. Dec. 3 guis ultra modum rarefit, & mixtura ejus qua
An. 5 obs. 292 vitur, quemadmodum post continuam hujus
Krautius in Misc. G. Dec. 3 latilium usurpationem, insolita tonticulorum
An. 5 obs. 271 rhagia, sanguinis è naribus fluxus enormis, hæ
Jacobæus in Misc. G. Dec. 3 sis magna, fluxus hæmorrhoidalis incoercibilis
AR. Hoffm. vol. 1 obs. 14 dores sanguinei successerunt. Mictionem sang
Sinibaldus in Misc. G. Dec. 2 quodam affectui ejusmodi alias obnoxio, ver
Dec. 2 An. 5 pore ab usu Spiritus Carminativi volatilis apud n
App. p. 156 stantis deprehendi. Juvenis quidam Hypoch
Valentinus Misc. G. Dec. 2 cus cum pro eliciendo sudore in scabie à Mec
An. 10 obs. 120 aliquoties accepisset sal volatile c. c. & succini,
Deckerus Misc. G. Dec. 3 lestam gonorrhoeam inde contraxit. Apud Ri
Ann. 7 App. p. 124 non solum caput cum dolorosa gravitate inde
Paulinus cons. 3 obs. 51 verum etiam in ipsis visceribus tensiones ardor
Baglivus pract. 4. 1. p. 144 que siccitates excitari constat.

IV. Præterea sanguis acribus ejusmodi pa
Camerarius Diff. de Tons. Cord. c. 3 post volatilium usum inprægnatus, phlogosin q
Misc. G. Dec. 3 quandam spiritibus animalibus ipsis, quos tamen
An. 5 obs. 53 ma fronte salia ejusmodi excitare videntur, imp
Paulinus cons. 3 obs. 51 ut hisdem affueti semper quasi febriculosi existan
Baglivus pract. 4. 1. p. 144 gustis ac lipothymiis obnoxii reddantur, imo si
Camerarius Diff. de Tons. Cord. c. 3 & spiritus ocys quasi deflagrent, & ad mortem i
Misc. G. Dec. 3 ætatis flore accelerentur, eum in modum, quo fla
An. 5 obs. 53 si afflatu incessanter urgeatur, lumen quidem clar
 patentius spargit, candelam tamen citius consumit
 alias sibi relicta longiorem moram traxisset. Ex
 ejus ante annos aliquot in quodam mercatore Brei
 notavi, qui vir mediæ ætatis robustus, sanguineu

vividi cum ex consilio Theologi cujusdam salis
illis armoniaci non exiguam dosin singulis pran-
tænisque vino instillaret, tandem subitanea virium
tione obiit, causam mortis omnibus in prædicta
referentibus, qui exitium ejusmodi diu ante ipsi
ixerant.

Cum verò propter abusum rei ipsius usus cessa-
queat, ex allatis quilibet facile colliget, cui salia
onvenient, quibusve vitanda sint. Scilicet non
is concedenda, qui in aëre crasso nati, sanguinem
sum crassum ac acidum possident, victuque cru-
& crassiori utuntur, nec à bile multum participant.

C A P U T VII.

De recto Tabaci suffitu.

I.

Tabacum à Tabaco, Insula quadam Americana, Cur-
ndiæ Duci subjecta, sic appellatum, aliis Nico- Consortius
in Eschard
ad. Hannev.
an. 700 p. 524
perum, Herba sancta, Hyoscivamus peruvianus,
mericano orbe, Virginia præsertim ac Florida ad
nam nostram primum allatū, notissima illa herba
nam qui usurpat

laucibus ingentem fumum, mirabile dictu,
lvomit, involvitque domum caligine cæca,
rospectum eripiens oculis, glomeratque sub Virgilius. *Æn.*
8 v. 252 *auras*
fumiferam noctem committis igne tenebris.

im Druidæ Americani Tabaco usi sunt de bello-
ventu negotiisque aliis magni momenti consulti.
autem plantæ sicca urebant, fumumque tubulo
am in os excipiebant, unde velut ecstasi quadam
pti sensu motuque omni privati persisterant, do-
iscusso fumo ad se redeunt ac Dæmonis sugge-
s simulantes ambigua quædam responsa dabant,
lein pro succedente eventu interpretari poterant.

Schröderus
Pharm.

Herbam ipsam pluribus non describam, cum & sima sit & apud nos quoque copiose excolatur. tur tempore verno in principio Aprilis, luna cres- gaudetque solo pingui & aquoso, frigoris tamen impatientissima est.

Ettmüllerus
Co. 2. Pharm.
T. 1 Op. p. 615

II. Antequam de suffitu ipso agam, quædam ribus ejusdem præmittenda, quibus illa dein in- tur. Scilicet duplicis generis particulæ in fumo arguuntur, à quarum energie omnis, seu nociv- proficua vis dependet, aliæ scilicet salinæ volatiles rimæ ac summe irritativæ, aliæ verò oleosæ sulpl & Narcoticæ. Utræque partim cum aëre puln subeunt, sanguinique ad sinistrum cordis ventric ituro admiscuntur, quædam tamen in assuetis cu liva in ventriculum & intestina detruduntur. P generis particulæ salinæ volatiles sanguinem ac tus valde exagitant. Alvum stimulare tyrones

Ridlinus
Medic. p. 7

fugi non absque molestia experiuntur, si fumum tam ore emittant quàm deglutiant, an tamen cap- inter tuta domestica alvum referantia referri p- juxta cum aliis merito dubito, cum vehemens si- mitumque sæpius itidem excitet, quem in plurib- vi obstructionibus, non tam movere quàm inhibi- impedire opus habemus. In robustis tamen & qu- tis hominibus remedii hujus usus concedi potest etiam cerevisiæ fumum nicotianæ insufflent, et- potent. In capite ejusque partibus, particulæ si- volatiles lympham maximè resolvunt, partesque ejusmodi illuvie quasi imbutas ad excretionem il- lant, quapropter & tabaci fumus in affectibus can- libus, tinnitu aurium, doloribus dentium, imo & ad quodque adhuc majus est, gravibus ac vetustis d- doloribus maxime conducit, lymphamq; lentescit per sputum copiosius promover, eoque modo ca-

gat, ingenii aciem explicat, ac imprimis poë-
 petus mirifice auget. Dein dictæ particulæ
 infartu crassæ & viscosæ pituitæ liberant, ac
 orationem stimulant, nec absque ratione in
 do asthmate laudantur. Demum in ventri-
 diori ac humidiori digestionem promovent,
 dissipant. Quinquagenarius quidam per vi-
 us ructibus molestissimis vexabatur, quoties
 lisset vel bibisset centum interdum ac plures
 in maxima molestia emittens, Tabaci demum
 in mensem continuato optimè restitutus est.
 aquarum & aëris pravitatem corrigunt, eaq;
 in Tabacum in tricennali Germanico bello
 lia militum etiam in annonæ penuria conser-
 utur. Non quod simul nutriat, sed quod Ta-
 m masticatur, aut fumigatur, lympham ac pi-
 ritim in stomachum proleat, partim hanc
 nutritionem corpori præstandam aptam quo-
 reddat. Ad pestis præsertionem Tabaci
 am in se ipso, quàm pluribus aliis insigniter
Dimerbrokius deprehendit. Particulæ verò sul-
 arcoticæ Tabaci somnum imprimis conciliant,
 c ratione ciborum noxiorum concoctionem
 nt, ac præternaturales excretiones sistunt, ceu
 nictionem nocturnam vespertino Tabaci suf-
 ravit.

hunc de recto ejus usu, circa quem primò
 ramentum cujusvis respiciendum. Conducit
 gis phlegmaticis humidioribusque complexio-
 & catarrhosis nec non senioribus, etiam si prius
 lueti non fuerint, utpote in quibus non tantum
 arthriticos præcavet, sed penetrantissimo suo
 rili ad corporis intimos recessus cum humo-
 it, viscidum incidit & attenuat, obstructa rese-
 rat,

*Pechlin us
de Thea p. 70*

*Helvetius
Nov. Litter.
Hamb. ann.
708 p. 135
Dimerbrok.
Obs. 100*

*Hoferus Her-
cul. l. 1 c. 5
Zacchias Qu.
l. 9 p. 795*

*L. 2 de poss.
c. 10*

*Schroderus
Pharm. l. 4
Class. 1. n. 229*

*Schroderus
Diss. de Se-
nili § 10*

rat, succorum motum promovet, scorbutum & spirituum proventum auget, sanguinis scilicet scientiam ac circulationem intendendo, lassitudinem somnolentias, dolores ac catarrhos placat, & aperit ac confortat.

Valentini
Pandect. T. 1
p. 1. 8

Zirinus
Med. for. cent.
1 cas. 40

Pinerosius
l. 4. Err. [c. 12]
Heinsius d.

Podagr. p. 257
Schelhamerus
Misc. Cur. G.

Dec. 2 Ann. 7
p. 196

Ridlinus Lin.
An. 4 p. 102

Garmanus
Misc. Cur. G.

Dec. 1 Ann. 3
Obs. 41

Wolfius
Misc. G. Dec. 3

Ann. 1 Obs. 4
Simon Pauli

de Abusu To-
baci p. 5

Geigerus
Microc. c. 28

Neander Te-
bach. p. 196

III. Non verò convenit biliosis, bilem enim reddit & exasperat, ut & siccioris constitutione hominibus, & tabidis, seu quibus serum acre pulmonesque magis allicit, hos verò magis Arthriticis quoque & podagricis, quod sanguinem res acriores reddat, doloresque intendat; ac denique lepticis propter eandem rationem. Immodicus Tabaci usus venerem in viris exstinguit, dum seminum ad semen constituendum augendumque rium nimis evacuat. Quæ opinio in oriente alia invaluit, ut Amurathes IV. Turcarum Imperatoris edicto capitali caverit, ne quisquam fumo Tabaci utatur, sterilia scilicet ob illius abusum subditorum jugia atque interitum Status Turcici exin verumtamen verò hic se ipsum quilibet tentabit, quod Tabaco facilius turbantur, parcius eodem utantur, verò non facile afficiuntur, iidem quoque illi frui possunt.

V. Ratione tabaci ipsius dein prospiciendum non nisi ex foliis maturis ac minime putrefactis utamur. Sequentis jusculi ea vis fertur, cum adversus situm aliasque temporis injurias res annos incorruptum servet. Sumuntur murie limonum & aceti vini utriusque librae semis, syrupi cujusdam libra semis, foliorum tabacorum drachmæ tres, coquuntur ad dimidiatam calentem, atque etiam num fervori perhibentur. Tabacum immittitur & mox conglomeratur.

VI. Nullatenus statim à pastu fumus hic su-

enim saliva digestionem ciborum in ventriculo in-
 iat, omnino hæc ipsa turbatur si salivalis hic hu-
 : fumo statim à pascu hausto ad excretionem, cum
 continuo fit, stimuletur, nec amplius deglutitur,
 eo ejus frigidus subinde potus descendat. Qui ta-
 i ciborum potusque crudelitatem ac hujus imprimis
 ritatem fumigatione ejusmodi corrigere sueverunt,
 dem intermittere nequeunt. Inter suffiendum por-
 ib ebrietate simul cavendum. Cum enim tabaci
 cerebrum incalescat, si prava insuper victus ratio
 dat, potusque vaporosi ingerantur, caput magis
 isque repletur, nec commodum illud à tabaco ex-
 tari potest, quod aliàs rectus ejusdem usus promittit.
 vinum ejusque spiritus cum Tabaci suffitu con-
 gendus. Pulmones enim hac ratione maximè læ-
 tur, ut vel asthma vel phthisis subsequantur. Im-
 em cum vertigine cephalalgiam in Illustri quodam
 iando inde observavi. Denique usus ejusdem sem-
 moderatus sit, nec unquam eo usque procedendum,
 c vertigine testum

Ambulet, & geminis exsurgat mensa lucernis.
 modicus enim suffitus ventriculum non solum labe-
 it, ut vel quasi stupefactus ac iners quævis esculen-
 nuat, vel pituitâ quasi inunderetur, ac continuos ad
 tem usque vomitus patiatur, sed & pulmones red-
 ubnigricantes exsuccos ac ulcerosos, cerebrumque
 pter particulas narcoticas ad stuporem & apople-
 n disponit.

VII. An autem cerebrum quoque à Tabaci usu cre-
 ri denigretur ac imminuatur, gravissime inter au-
 s disceptatur, utraque parte ad autopsiam provo-
 e. Certarunt aliquando duo fratres Hollandi in
 endo, dum unus ad septendecim alter ad octodécim
 las pervenisset, ambo subito apoplecticorum instar

G g

con-

Dimerbrok.
 l. 2 de pass.
 c. 10

Tulpius l. 1
 Obs. 6
 Hunerwo!
 lias Miss. G.
 Dec. 2 An. 9
 Obs. 104
 Höferus
 Herc. l. 1 c. 5
 Dimerbrok.
 An. l. 1 p. 318
 Mollenbro-
 kius de Var.
 p. 265

Helvigius
 Obs. 45

in caput & corpus re-
non amplius ita succe-
opiosiore Tabaci suf-
singulas mensas vix ho-
teum non parva pituita
denariam cæcitatem in-
s iterum fistulis feliciter

Francus
Misc. G. Dec. 2
An. 5 Obs. 136
Ridlinus Lem.
An 5 p. 300

rio, ceu non raro per jo-
am tabaco ab altero im-
co, statim post inceptam
en disiectumque alterum
in inflammatio inde valde
ederent.

Wolfius
obs. Chir. p. 51

QUINTA ONIBUS. UT I.

as in genere.

vitiosæ evadunt ac putre-
corpore nostro ejusq; con-
illisque humoribus com-
ercitorum defectu super-
z, quæ dein quasi lente-
nis obstructionibus visce-
buto aliisque malis ansam
tempus accersant.
emolumenta motiones ad
apparet. Cum enim con-
te artuum motu, sanguinis
Ggg 2 expan-

concciderunt, unusque eorum demortuus, in cuius
nio aperto nihil penitus cerebri vel lymphæ rep-
ac meninges denigratæ apparuerunt. In alteri
per bihorium vel trihorium adhuc misere spiræ
pertâ post mortem calvariâ, cerebelli portio ju-
magnitudine tantum flaccida, & quasi tela aran-
cœrulea obducta restitit. Similes observationes

16 Ep. 17

que à *Thonnero* recensentur, ex quibus cerebri si-
tiam vix nucis magnitudinem æquasse videre e-

Neander
Tabacot. p. 185
L. 2 Medic.
offic. c. 111 n. 30
Ephem. Gal.
An. ann. 69
p. 29

Neander coburgius nigram in cerebro crustam inde natan-
tur, *Hoffmannus* cranîa interius denigrata inde a-
Franciscus Burrhus cerebrum ita exsiccatum refert,
mortem non nisi grumus exiguus nigricans,
membranis compositus in capite occurrerit.

Neander
p. 166. 169
Hercul. 11 c. 5
L. de Paris.
p. 265

trariæ opinionis sunt, *Guilielmus de Meara*, *Hofers* &
lenbrokius, itidemque ad aperta post mortem fum-
rum capita provocant, in quibus nunquam quic-
quod vel levissimam fuliginis aut nigredinis sul-
nem præbere potuisset, repertum sit. *Thônnero*
impositum fuisse, cerebrumque istud, cujus sul-
tiam vix nucis magnitudinem æquasse ille notat
nissimum exstitisse *Wepfers* testatur. Arbitror a-

Miss. G. Dec.
1 An. 3 p. 241

tot oculis diversisque locis non facile imponi pos-
& quosdam autorum pro suo erga Tabacum ad-
hic egisse, cum prior opinio omni probabilitate care-
reat, & quamvis Tabaci fumus immediate ad cer-
ipsum deferri nequeat, sanguis tamen & reliqui hu-
res in subjectis præsertim cholericis ac siccioribus
usu ejusdem facile alterentur, adeoque & lymphæ
que in cerebro non immunis maneat.

Richardus Lin-
Ann. 5 p. 21

VIII. Qui verò eidem assueverunt, non temerè
non nisi ob gravissimam noxam ab eodem illatam
rum abstineant, nisi accuratissimam diætam sibi
servent, cum aliàs humores, quos quotidianus Ta-

sumus evacuabat ac corrigebat, in caput & corpus redundant, ac digestio ventriculi non amplius ita succedat. Quidam post consuetum copiosorem Tabaci suffitum intermissum ingesta post singulas mensas vix hora elapsa per vomitum reddidit cum non parva pituitæ viscidæ quantitate. Alius in plenariam cæcitatem incidit, quæ tamen dein repetitis iterum fistulis feliciter cessavit.

Francus
Misc. G. Dec. 2
An. 5 Obs. 236
Ridlinus Lin.
An. 5 p. 300

IX. Cæterum à pulvere pyrio, ceu non rarò per jo- cum fit, aliquando cuidam clam tabaco ab altero im- mixto, fistulæque breviori indito, statim post inceptam fumationem tabacum incensum disiectumque alterum fumantis oculum ita invasit ut inflammatio inde valde dolorosa ac oculi jactura succederent.

Wolffius
Obs. Chir. p. 51

SECTIO QUINTA DE MOTIONIBUS. CAPUT I.

De Motionibus in genere.

I.

UTi aquæ ni moveantur vitiosæ evadunt ac putre- scunt, ita quoque cum corpore nostro ejusque con- tentis, sanguine scilicet aliisque humoribus com- paratum est, ut sub otio ac exercitiorum defectu super- fluas humiditates accumulent, quæ dein quasi lente- scentes variis morbis, imprimis obstructionibus visce- rum, calculis, febribus, scorbuto aliisque malis ansam dent, imo senectutem ante tempus accersant.

II. Quæ proin maxime emolumenta motiones ad sanitatem conferant, facile apparet. Cum enim con- trahente musculorum atque artuum motu, sanguinis

Ggg 2

expan-

expansio ac distributio non parum promoveat
 que calor naturalis exciterur ac augeatur, motu
 modi digestionem quoque; facilitant transpirationem
 movent; sanguinemque ventilant, spiritus acuum
 elasticos reddunt, qui in partes corporis me
 omnia liberius effusi eadem obeundis actionibus
 tiora reddunt, unde rursus hæc ipsa non solum
 magis ac solidiora evadunt, fibræ corroborant
 sa, per quæ sanguinis fluxus ac refluxus pro
 duntur ampliora, sed humores superflui aliaque
 nenda promptius per meatus suos ablegantur
 præcipue & ligamenta ab excrementis purga
 corum pravorum collectio, Rheumatismi car
 quin & arthritidis ipsa ac podagra præcavetur,
 que etiam excitatur, adeo ut qui alias propter
 cerebri humiditatem stupidi fuerant, continui
 ris motionibus addicti sagaciores ac prudenti
 ferint. Verbo, motu sanitas omnimode con
 longiorque adolescentia redditur, quod in iis
 videre est, qui à prima ætate motu palæstrico, &
 rio, aliove firmitatem ac virium robur contra
 III. Nec solum ad sanitatem, sed & contu
 nentes morbos motiones conferunt, adeoque
 succedaneo Medicinæ haberi possunt, imò Ho
 mano iudice, optimis ac pretiosissimis medicis
 multumque præferendæ sint. Dum enim, &
 motus sanguinis ac expansio hæc ratione pro
 simul quoque impeditur, ne quid nocituri mias
 aëre aliove quopiam fermento morbifico in san
 irrepat, & si quid forte jam ipsi commixtum sit
 iterum expellatur. Atque ita morborum, qui
 humorum originem debent, initia motu mem
 sanantur, febresque seu sub initium, seu jam diu

Hoffmannus
 Diff. sel. part.
 p. 271. 279

Diff. sel. part.
 p. 260

Pechlinus
 4; Obs. 34
 Behnins de
 off. medic.
 p. 407

et vario medicamentorum apparatu frustra oppu-
e, opportuno sæpe cursu, equitatione, corporisque
mentiori iactatione paulo ante paroxysmum inti-
urantur. Haut dispar & morborum chronicorū

Cum enim iidem à vitata digestione primò exi-
& excernendis præter naturam retentis foveantur,
no per motum quoque abiguntur; ceu mulier quæ
cachectica solo aliquando exercitio curata est. Quin
ipsa calculi exclusio motu ejusmodi, ac equita-
interdum promoveatur. Adeo non citra ratio-
Verulamius monuisse videtur, vix aliquam in mor-
inclinationem inveniri, quæ non exercitatione
um propria corrigi possit.

Cum motu verò omni ita comparatum esse de-
t primò paulatim ac successive suscipiatur, quod
miorem suscepti operis continuationem & abso-
lem facit. Et omnis motus qui secundum natu-
est, initio sui tardior ac debilior, in progressu au-
t fine celerior expeditiorque existit. Deinde ut
is totum ac membra omnia æqualiter moveantur
ciantur. Denique ne modus excedatur corpusq;
defatigetur ac debilitetur. Exercitiis enim ejus-
frequentius ac diutius continuatis, cum tempore
ne spirituosæ, gelatinosæ & solidæ partium sub-
a dissipatur ac exhauritur, corpusque extenuatur
icile redditur. Quies proin ac motus alternis vi-
se excipiant, ac rubor faciei, membrorum turge-
a, colorque ac sudor in corpore paulum defatiga-
impentes motui finem imponant. Tum verò su-
alidis linteis abstergendus, indusium, si commodi-
ferat, murandum, ac pro virium refectione, quieti
to indulgendum. Illa verò exercitia orunium o-
que animum simul oblectant.

Melius motiones ferunt, quotidianis laboribus

Pansrollus

pens. 1 obf. 30

Ridlinus Lsm.

Ann. 5 p. 753

Fiso l. de Col.

lur. serof.

p. 287

l. 4 August.

scient. 6. 2

assueti, licet invalidi et senes, quam iisdem non licet etiam robusti ac juvenes. Dein ratione cotionis, motiones robustis competentes, gracili & rarioris texturæ corporibus erunt nimia, utpote spiritus facillimè cum virium jactura dissiliunt. Præterea à motu licet moderato afficiuntur quibus molliora habent, uti fœminæ, quique crudiora vel austerâ laborant. Uti è contra corpora cetera magis & carnosa, quibusque habitus musculiolidior obtrigit, motus vehementiores facilius. Etiam biliosi, quibusque sanguinis circuitus vitiosus est, aut ira prædominatur, exercitia immoderata ferunt, unde *Hippocrates* in iisdem frictions & percutit vituperat. Phlegmatici ac obesi exercitia magister

Sanctorius
f. VII. aph. 33

VI. Post motiones corpus semper in aëre moderato calido tenendum, nec validioribus præsertim excalefactum aëri frigidiori subito nimis exponendum. Multo minus frigidus potus pro delectatione induendus, de cujus noxis suo loco egi, quin potius quæ perspirationem adhuc promovent assumenda sunt. Thee aut Veronicæ. Ipse cum in castris Iulii Medicinam facerem post equitationes alias vehementiores deambulationes semper prius aquam anisatam haustum ante sumpsi, quam potum mentanarium, aquam scilicet coctam haurirem, etiam calidissimam; cui methodo quoque sanitatem mentanariam aliam rectamque servatam refero, ad finem tummi usque, quo demum lassitudine febrili correptus

Bohnius de
offic. Medic.
p. 409

VII. Ex constitutionibus morbofis motus vitabunt hæmoptoici, herniosi, ac uteri proclivi obnoxii, unde motus puerperarum statim ab eis susceptus easdem frequentissime causatur. In castris autem quamvis interdum vel equitatio vel spiritus rortorem exturbet, si tamen hic sit valde angustus

Horstius l. de
studios. san.
p. 110

Crato Conf.

Sanctorius
lib. V. aph. 6

Hoffmannus
l. 5. Inst. c. 3a

diffipant, ac nutrimenti chylosi reparatione cessitant, sed & quæ in habitu corporis & meatu gustis hærent, per transpirationem sudorem & secernunt. Eaque ratione Hippocrates monuit, labrum præcedere debere. Certe horulam unam midiam ante cibum ferram manu ducere, lignum aut simile quoddam opus facere, plus ad appetitum feret, quàm frequens etiam laudatissimorum rerum usus. Ab iis autem exercitiis, à quibus cadere & totum corpus afficiuntur ac incalescunt, alidum. qualia sunt palæstra aliaque exercitia vetiora. Præterea inter motum & ciborum assuetudinem paulum quietis intercedere debet. Cui corpore defatigato, ac calore spiritibusque conquin vehementiore interdum motu consumpti sumitur, chylus non rite in ventriculo elaboratur crudior cum sanguine ad viscera distribuitur, quod si obstruit, variisq; morbis occasionem præbet ejusmodi, quæ à nimio exercitio illico citius ut defessa ac cibo gravata minus perspirant.

IV. Per *motiones statim post cibum* non solum spiritus à ventriculo ad universum corporis advocantur, ac concoctio impeditur, sed & chylus crudior ex ventriculo ante tempus simul extulitur unde varia cruditatum in mesenterio & viscerum congeries, quibus dein cum sanguine incorporis partes ablegatis varii quoq; morbi suscipiuntur. Jussit aliquando Fridericus III. Imperator dum in aula sua laute cibare, horumque alterum duntaxat inambulare, tum verò post aliquot horas stare. In illius stomacho inventus fuit cibus, tum verò nullus, quia scilicet indigestus è ventriculo batus, lactea vasa subierat. Motus ejusmodi quodammodo ratis ad evitandum malum hypochondriacum

tum intempestive instituuntur, præter scabiem varios
super abscessus excitare solent. Præstat autem ho-
muli unam à cibo quieti indulgere, ac dein leniter
deambulare, ut cibus eo melius in fundum ventriculi
quasi secedat, ceu in quo coctio peragitur.

V. Ratione temporis quoque motiones fiunt vel
æstive, quæ si corpore impuro instituuntur, ulcera pa-
riunt, propter feri scilicet acrioris & falsi motum à cen-
tra ad circumferentiam, exercitationis ope concitatum.
Quidam post deambulationes ineunte vere matutinis
horis per hortum institutas, copiosissimæ semper in pe-
dibus maculæ erumpebant. Vel æstate, qua fortiora
exercitia non conveniunt, propter poros aëre calidio-
re existente magis patulos, atque corpus capropter ma-
gis debile, sub Sole etiam quæ instituitur deambulatio,
et quoque exercitatio, iis qui caput humoribus reple-
tum habent, catarrhisque obnoxii sunt, vel quoque qui-
bus caput aliàs imbecillius, vitanda. Vel hyeme, ac æ-
ventoque frigidiore, quo quidem exercitia vehemen-
tia institui possunt, nisi tamen corpus probe muni-
tum sit, poros motu relaxatos ac interiora frigus magis
bit, catarrhique, febres, pleuritides similisque gene-
re affectus oriuntur.

VI. Ratione modi alia est *trio* seu deambulatio, sa-
berissima ejus species, utpote in qua musculi sua invi-
am officia alternant, actionis æquilibrium servatur,
et corpus leniter, idque juxta arbitrium nostrum
commovetur, & à qua omnia motus commoda supra
genere recensita exspectanda. Imprimis stomachi
orbis convenit, ejusque cruditatem, & molestam al-
obstructionem præcavet, adeoque literatis admodum
officua, cum multo spiritu animus se simul augeat at-
terque. Ne sit tamen deambulatio nimis brevis.
— enim sic sæpius subsistere, regredi, ac iterum pro-

H h h

gredi

Hippocrates

l. 6. Epid. f. 7

Sponius com.

ad aph. Nerv.

p. 102

Schwöckius

Misc. G. Dec.

2 Ann. 4 obs.

118 Schol.

Verulamius

l. 4 Augm.

scient. p. 200.

Aristoteles

f. V. probl. 12

gredi cogimur, motio ejusmodi inæqualis est, plus defatigat. Deinde illis, qui ex pedibus la aut crura à morbo adhuc debiliora habent, v

Ranzovius
*l. de Conseru-
tione. c. 9*

Hoffmannus
*Diff. sel. part
v. 2. 134*

Instituenda autem deambulatio in locis apricis, enim nati sumus, cumque in locis apricis ambi aër & venti nos circumdant, ac aërem haurimus tem, quo spiritus egregie reficiuntur. Præstati deambulatio in aëre agresti celebrata, ei quæ in cibus instituitur, partim quod ob vias planas comi succedat, quàm si viæ duris lapidibus stratae fin tim etiam quod aër in urbibus non ita serenus a catus existat.

Graffius *l. de
fasc. pancre.
7. 135*

Ramazzinus
*de morb. do-
ctif. p. 250*

VII *Cursus*, motio vehementior est, sanguin moresque intensius commovens, qui quo simi cior, caput calefacit læditque, dum enim sanguis agitur, ac spiritus retinetur omnia sursum qua guntur. Præterea in ejusmodi sanguinis agita bilis quoque imprimis ac succus pancreaticus p ptius e receptaculis suis in intestina excernuntur, se invicem commoventur, unde cursoribus puncti sinistri hypochondrii lieni vulgo adscriptæ exil Imprimis cursus post ciborum assumptionem vira esculenta enim invicem conturbantur, & impura secerni debebant, cum reliquis venas subeunt, ad obstructionibus & sanguinis impuritati conducunt cent quoque cursus omnis insuetis, ut & plethi quique multum sanguinis crassi in venis continen pote quibus facile hæmorrhagias, ac inflammatio in pulmonibus causatur. Deinde quoque iis, q renes malè affecti sunt, sanguinemque mingant, herniosis, propter respirationis ac proin aëris in tionem ad cursum continuandum necessariam. i vento adverso aut loco acclivi instituitur cursus, i rationem maxime afficit, facileque pleuritides ac

neumonias inducit, cum aër frigidior hac ratione fe-
 : in pulmones trahatur, sanguinemque in pectore coa-
 ulet, in loco vero acclivi corpus simul elevandum sit.
ircularis cursus caput imprimis afficit, vertiginem exci-
 it, oculis nocet, pectus ac crura offendit. Hoc cur-
 is genus quantopere defatiget, equorum exemplo pa-
 t, quorum nullus quamvis robustissimus dimidiatae
 orae spatio circulare ejusmodi cursum tolerare va-
 it. Cæterum febres intermittentes chronicæ cursu
 resertim ad lassitudinem usque continuato interdum
 ruriculis abiguntur. Motus enim hic celerrimus vi-
 idum illud attenuat ac dissipat, quod poros cutaneos
 dissipando, horrores rigoresque febriles spasmodicos
 que cordis ac arteriarum motum plus justo intensio-
 na, seu febrem causatur.

¶ VIII. *Disci* exercitium seu molis cujusdam rotundæ
 reæ, ferreæ, aut plumbeæ in altum aut longum ad
 signatum spatium projectio, moderno ævo exolevit,
 deambulatione verò & brachiorum agitatione, adeo-
 ne ex motu moderato ac violento compositum est,
 spirationi quidem promovendæ conducit, ut &
 perspirationibus in pectore & pulmonibus discutiendis,
 achia enim exercentur & thorax panditur. Iistamen
 i pectus debilius habent, vel quoque ex renibus labo-
 rat, discus ejusmodi molestior est, & aliquando vaso-
 rum rupturam causatur.

¶ IX. *Equisatio* salubris quoque est, supra reliquum Ranzovius
 aim exercitiorum genus stomacho conducit, sensus 37
 regat, spiritus corroborat, & spinam rectam sustine-
 apostulat. Magis autem partes corporis supra lum-
 bes respicere videtur, quam quæ sunt infra eosdem,
 pitationem colutantem seu gradariam saluberrimam
 nunciavit *Sanctorius*, succussantem verò insaluberrimam
 & recte. In quibusdam tamen constitutionibus,

Ramazzinus ut cachecticis, hypochondriacis, colicâ diuturnâ
de morb. Ar- sis. p. 258 borantibus medicinæ loco est, & his præsertim
 Hoffmannus cifico antiphthifico à Doctissimo *Stahlio* comme
Diss. scil. part. 1 p. 28 Quod enim *Oribasius* equitationem exercitationem
Collect. Med. 4. 6 p. 295 raci infensissimam pronunciet non contrariat
 Sydenham enim phthisis pulmonalis quam hic respexit, a
Oper. p. 192 stomachalis, quam ille. In ejusmodi enim suc-
 Baglivus equitatione omnis ferè impetus in ventrem inti-
prax. l. 1 p. 115 descendit, mesenterii ac intestinorum glandulæ
 Fullerus *Ad* riaque morbigica in partium harum sinu recon-
Epist. an. 7. 7 obstruitur, resolvitur, dissipatur, ex tubulis ex-
 P. 277 inque cavitates colligendis excrementis dicata-
 natur, calor intestinorum insitus iterum excitat
 Pechlinus guisque vigori pristino restituitur, imo præter
l. 1 obs. p. 505 cretiones transpiratio æqualior promovetur, vu-
 vidior redditur, animusque majoribus volu-
 perfunditur, quàm ab exercitationibus aliis.
 est aliquando quartana febris cum æger instant
 xysmo equo feroci se commisisset, cni domando
 vires ad lassitudinem usque impendit, eoque me-
 structiones minutissimorum vasculorum solvit
 ac per sudores fieri poterat. Quamvis autem a
 calculi excretionem, equitationem quoque non
 conferre supra innuerim. Vitabunt tamen easd
 culosi cum lapis quispiam angulosus præsumit
 qui opportune situs, violentiore post equit
 impetu in ureteres majori cum dolore facile in-
 tur. Et equitatio longior damno non caret,
 quam enim quod adstrictiorem alvum ut plurim
 mitem habeat, in iis qui & calidiorem renum
 Riverius periem inclinant, ut ad scorbuticis facile præ
Cons. 2 obs. 13 durior simul sit, mictionem cruentam producit
 Sachius *Schol. ad Msc* varios salus facientes visceribus valde nocent, ac
U. Dec. 1. an. 1 monibus vasorum rupturam interdum causantur
 Obs. 88

et diuturniori equitatione impotentes evadebant, quod succussione ejusmodi crura pedes ac vertebrae lumbi defatigantur. Præterea qui equos succutores ac sine ephippiis frequenter exercent, iis si in ano ac mariscæ oboriuntur, in clunibus quoque stercoremineo ulcera diuturna ac callosa. Hippu- torum ejusmodi ex nimie equitatione contractum et Hippocrates, cujus de Scytarum impotentia asserto contrariatur Aristoteles, dum equitantes libidino- rum continuum partium genitalium incalescientiam & iritationem pronunciabat, hoc enim de moderata tatione super equum gradarium ac totularium in- tendum.

Grubelius in
Misc. G. Dec. 18
An. 9 obs. 143
Hippocrates
lib. de Aere
& Loc.
Ramazzinus
l. de morb.
Artif. p. 254

Section. IV.
probl. 12

X. Globorum lusus renum imprimis obstructionibus lucit, propter frequentiore corporis incurvatione. Lusus cum globulis eburneis in tabula, iis qui mentiora exercitia non ferunt, bene convenit.

Verulamius
lib. 4 Augm.
scient. p. 200

XI. Natatio pro aquæ ipsius, in qua instituitur, sitate valde variat, in genere tamen consideran- ti, ab eadem cavere sibi debere, qui articulos mu- isque debiliores habent, aut spasmodis ac convulsio- is obnoxii sunt. Partes enim nervosæ à frigore modi magis afficiuntur, vellicantur, in motus invi- ac præternaturales sollicitantur, interdum quoque upescunt & ad motum ineptæ redduntur. Deinde eri eandem tutiorem existere, mane verò ab aqua diori metus claudii unde perspiratione impedita is periculatus: Denique si statim post violentum xitium instituatur, maximè nocivam existere, præ- m si aère aut anni tempore frigido, aut in aqua ge- luma fiat, ob rationem modo dictam. Tempore ilenti, ac grassantibus etiam febribus malignis pla- ib eadem abstinendum, propter capitis dolorem mque pestilentiam facillime eandem excipientem.

Sanctorius
l. 1. aph. 112

Dimerbrok.
l. 2 de pest.
p. 290

Voglerus
Comm. Diet.
p. 232

Celsus l. 9
p. 350

XII. Navigationes in locis maritimis exercitii frequentissime instituuntur. Fiunt autem vel in fluminibus vel in stagnis. Marina propter halitusque sicciores ex aqua falsa expirantes fici imprimis ac cachecticis prodest, humorum tam in pulmonibus, quam sub cute contentos e-
Ideo illi quondam frequenter ex Italia Alexandria navigabant, propter blandam corporis succussu & climatis mutationem. Quæ verò in mari altibus ac ventis navem jactantibus peragitur, uni corpus perturbat, ac nauseam, vomitus, ver aliasque capitis debilitates concitat. Post mari fluviatilis, in stagnis autem quæ instituitur, pess ob vapores putridos. *Franciscus Molinus*, Patri-
netus causam longævitatæ suæ inter alia quoque lit, quod limbis seu gondalis, uti Venetiis appet exercitii gratia nunquam fuerit usus, propter forte ab illo mari spirantem.

XIII. Palastra. Robustiorum exercitium, quo corpus & musculi luctatione ejusmodi firman-
tur, animus vigoratur, cum singulis fere momentis sari-
orum ictus ipsis avertendi sint. Debilioribus evitandum, cum corpus nimis afficiat, venarum pectore rupturam ac phthisin facile causetur, id-
circo si animus gloria vel vindicta stimulatus candescat. Quapropter etiam quibus sanguine-
tore sputum familiare est, exercitia ejusmodi mentiora vitabunt. Pertinent ad classem hanc pugillatio, vexillorum agitatio ac periculum v-
hastiludia aliaque Magnatum exercitia.

IV. Pila parva lusus modo omnibus con-
decorus existeret, non immerito pro optimo
Consl. diet. p. 1141
nis genere *Timas* habetur, cum in eo caput, oc-
lum, pectus brachia crura, adeoque totum cor

atur, modo ne cursu vel alium vehementiorem corporis motum, aut palæstricam lustrationem conjunctam habeat. Veterum autem lusus, de quo *Galenus* peculiari libro agit, à nostro multum discrepat, & hoc graior est. Cæterum uti in motione omnium maxime cavendum, ne corpore calefacto frigidum haustum bito quispiam ingerat.

XV. *Peregrinatio* sanitati tuendæ non uno modo infert, namque propter occurrentium objectorum rietatem animum curis ac negotiis interdum fessum anquillum reddit, cui rursus tranquillus spirituum, & insequenter cordis & arteriarum motus responderet; ccedunt aëris & aquarum mutationes ac denique corporis motus ipse.

Hoffmannus
Diff. scilicet
2 p. 9

XVI. *Sagittatio* pulmonum imprimis morbis confert.

Verulmius
l. 4 Augm.
scient. p. 200

XVII. *Saltatio* moderata, stataria seu tripudium absque saltu, motio est, sanitati conventens & à deambulatione citiori parum differt. Apud veteres maxime nota erat saltatio pyrrichia, quæ in armis peragebatur prælii imaginem repræsentans, impetum scilicet & locum adorientium, & celeritatem fugientium, quæ motus genus nimis violentum & inæquale existit, ut lassitudo inde contracta per aliquot demum dies perseveret. Saltus enim, quamvis etiam cum voluptate fiat, & propter hilaritatem conjunctam nemo noxam sensibile sentiat, tamen violentiam quandam involvit, in quo motus præter & contra naturæ intentiones, jactatione corporis, variis membrorum distorsionibus & membrorum extensionibus perficitur. Vires primò ad intra trahit, dein verò viscera quassat, contenta cum impetu ad extra propellit, & cruda simul expellit, unde sanguinum incalescentia, catarrhi ac febres. Prægnantes abortum movet, ac herniosis phthisicisque nocet, propter ruptionem vasorum, quam in pectore & pulmonibus

Erasmus
Adag. Chiles
p. 652

Sindorius
p. 246. 33

Panarolus
Pent. 5 obs. p.

moni-

Ridlinus *Lin.*
An 5 p. 479

monibus producere potest. In sene quodam m
provisa aliquando inde subsecuta, cujus spiritus
bus jam antea consumptos, chorea una atque al
nitus absumpserat. Similem vitæ exitum in
quodam hujus loci ante annos duodecim circit
qui eo mane sanguinem ex vena secta misera
choreas autem vehementiores syncope veluti
correptus statim expiravit. Post aperturam al
monis lobus ulceribus fistulosis scatens deprehe
pulmonem istum materiam quandam purule
cor eructasse, valde probabile sit, quod præcede
guinis per vænæsectionē depletionē, ac dein suc
chorea facili9 accidere potuit. frequentior etiam
ad podagram disponit. Commodum aliàs sa
tempus existit vespertinū, antemeridiano enim t
ventriculus cum toto ventre vacuus, vesperi v
nutrimentum solitum à prandio proficiscens co
tur, & ad saltandum corpus habilis est.

Valentini
Pandect. T. 1
p. 530

XVIII. *Subsultatio* in equis ligneis, violenti
exercitii genus propter varias corporis inflexi
extensiones modo dextrorsum, lævorsum, ant
ac retrorsum faciendas, quibus fibræ musculor
trices vehementer tenduntur, ac totum corpor
modum conquassatur, ut spinæ dorsi & artic
luxationes, nec non intestinorum provolutiones
niæ inde non infrequentes existant.

Hoffmannus
Diff. 1a part
p. 289

XIX. *Tornatio* sedentariam vitam agentibu
quibus membra non æque firma, convenit, abs
tabili enim violentia & quasi alternatim muscu
agitat. nec corpus præter modum delassat.

Bohnius de
offic. Medic.
p. 411.

XX. *Vestura* si leniter ac in lectica fiat, inter
saluberrimos refertur, cum ad debitam perspir
mirifice disponat, unde obesius, valetudinariis &
lescentibus nulla commodior motus species.

quæ verò in cursu fit vectura nou absque violentia & magis talis est, si currus valide impellatur, & locus ipse ræterea sit inæqualis, salebrosus, & currus insuper rotas ac axibus proxime incumbat, nec liber lorisque aut atenis tantum alligatus existat. Præterquam enim quod vectura ejusmodi nauseam ac vomitum interdum inducat, cruditates quoque tenuiores in corpus ad perirrationem usque promoventur, solidæque corporis vires & renes maxime afficiuntur. Cum verò sessio ejusmodi angulus, quem in curru habemus ventrem premat, ac flexus intestinorum in angustum committat, adeoque flatus sursum, venariculus versus adigat, patet, quam infesta sit vectura hypochondriacis præsertim post sumptos cibos.

XXI. *Venatio* quæ triplicem utilitatem præstat, unam sanitatis, alteram scientiæ militaris, tertiam virilitatis. Etenim non solum universas corporis vires & vires ex æquo exercet, sed etiam animum miram voluntate afficit. Eâ occasione enim corpus ante lucem non excusso levatur, frigoraque & calores tolerare læscit; Equitando totum iterum movetur, hocque modo calor naturalis augetur, lacerti, brachia, manusque tribus venaticis ducendis agitantur, canum strepitum, timore & latratu aurium sensus exacuitur, vociferatione thorax & vocalia instrumenta exercentur, dum res fugientes summo studio venator insequitur, cursu quodvis opus efficiendum agilius redditur, in velocitatem celeritatemque ferarum atque in canum incursum insulsumque acies oculorum intenditur, qua re visus melior perfectiorque redditur. Sæpe numero in venando animus, ubi ferox aliqua bestia se objicit, ardore modum incallescit, deinde cupiditate & honoris studio impetus, cæde ferarum mire afficitur, dumque omnibus corporis advocatis viribus, omniumque nervorum con-

Lentilius in
Mist. G. Dec.
3 An. 5 App.
P. III
Sanctorius
f. P. aph. 29 30

tentione certamen aggreditur conficitque, taboris victor re ipsa lætatur. Membra quoque menta reliqua venatoris ex mutuo ipsorum at duntur duriora & robustiora, spiritus vehementer vetur, muscoli & nervi validiores efficiuntur. tam autem cum re bellica similitudinem habetio, pluribus quoque ex eodem Autore repeti loci non est, cum ad rem diæticam non spectet.

XXII. Denique non negligenda hoc locorum & operariorum exercitia, lignorum infissio, qua membrorum agitatione non solum humores per sudorem expelluntur, sed & stertio egregie roboratur. Deinde cum hyberis sub dio stantes brachia agitant, decussati eadem supra pectus & latera feriendo, quo ipse tu satis valido, sanguinis motus frigoris vi sepefscens iterum suscitatur, & calore sic revocinclementia paulatim mitigatur.

CAPUT III.

De Sermonē, Cantu, Clamore ac Rifu

I.

Hoffmannus;
Diff. sel. part.
1 p. 292.

21 p. 47

Sermo cum non citra pulmonum crebriores Sciprocā dilatationem ac compressiōem su etiam calorem eorum adauget, sanguinis circuli promovet, ac humorum stagnationes & coagula præcavet. Illud in concionatoribus quibusdam qui etiam hyeme acerrimā in suggestu fervoris insignem ad sudorem usque sibi adsciscunt, circa Celsus inter exercitationes imbecilli sū convenientes claram quoque lectionem & postea ambulationem commendat. Cavendus autem mo ac lectio intensior à sumpto cibo, nec non i bus magna gracilitas corporis, collum procerum

te, præsertim cum fervore aut magnâ laterum con-
tione conjunctus ac continuatus. Deinde quoque iis
u sanguinem spuunt, aut per nares hæmorrhagias
fiuntur.

II. In *clamore* & sermone concitatio omni propter
otus animi plerumque conjunctos, inæqualis spiritus
ntentio est, unde corpus valde incalescit, & pulmo-
s imprimis vehementer commoventur. Quibus-
nque igitur ii debiliores sunt ac difficulter spirant ab
sibi caveant, ni venarum ruptiones sanguinisq; spu-
n, vel concitatio rem humorum versus pectus fluxum,
hernias accelerare sibi cupiant. Quod si verò cum
aut rixis jungatur clamor, facile angina succedit.
capitis doloribus sermo omnis ac lectio interdici-
ceu quibus idem magis repletur. Aliàs à veteribus
dicis commendatur stomachicis, ægre concoquenti-
s, acidum eructantibus, ac vomentibus. Mulieribus
um prægnantibus pica laborantibus. Cui verò *artem*
ferandi seu clamatoriam excolere volupe est apud
asium plura sibi observanda reperiet.

Bierlingius
Thes. præd.
p. 102

l. 6 coll. med.
p. 283

III. Haut absimilis & *cantus* ratio, quo anima quoq;
Hippocrates inquit, seu spiritus & sanguis moventur,
quidem adeo ut musicis interdum urina cruenta pro-
t. Deinde ob longam arctatamque aëris pro cantu
dulando expirationem muscoli abdominis, ceu re-
ationis muneri inservientes ac peritonæum laxita-
contrahunt, herniamque causantur, qua religiosi in
vobis plerumque laborant.

Ramazzinus
l. d. morb. Ar-
tis. p. 273. 275

IV. *Risum* nemo sanus inter motiones numerabit,
tamen musculorum quorundam particularium mo-
fit, quibus sanitas quoque afficitur, nullatenus tra-
io ejusdem in diæteticis & evitandorum recen-
e negligenda. Cum verò risus effusior existit,
n cachinnum erumpat vel titillatione quadam sub

alis concitetur, pectus ac diaphragma ipsum a fibrillatione sonora arteriam asperam conquasset, itum corpus quadam quasi violentia concutiat, que dissipet, ab eodem maxime sibi cavebunt, etiam convalescentes, ut & hæmoptici, ceu quæ fusio rem risum in sputum sanguinis ac vomitionum lethalem incidere possunt. Infantes tione ejusmodi convulsiones epilepticas non raram mortem ipsam contrahunt. Deinde & cachinque gravidis, propter abortus metum, ac vi propter convulsionem facile supervenientem planeque extraordinarium est, occasione risus ventioris, aneurisma in arteria frontali enatum, ac ipsam insecutam fuisse. Alius frequentioribus nis afflictus strumam inde in collo contraxit. Cæterum ex risu suppresso aliquando quidam in sputum nis quoque incidit.

V. Nec tamen non & modicus risus interdum dest, imo iis, quibus caput & thorax frigidiorie laborant, ut & subtristibus & melancholicis dammodo remedii loco est, ceu risum morborum ruculi averruncum pluribus elegantissime probat. *Stris Pechlinus.*

CAPUT IV. De Quietæ & Otio.

I.

Quantum commodi ad sanam corporis constitutionem à motu redundare dixi, tantum lædit ipsa, si quies consuetis laboribus non interponitur enim quæ vel pro maxime durabilibus habentur nullo usu tandem plane deteruntur, ita & corporum si negotia continuo cumulentur ac protrahuntur tandem ita labefit, ut nisi quies interdum succeda-

ante tempus instent, literatis maxime inque fun-
nibus publicis constitutis, quibus non raro officio-
re sedulitas, & opella forensis adducit febres, inter-
i & mortes. Quin quod etiam in morbis quies re-
liis ipsis sæpe numero plus & parvo temporis spatio
stet. Ne tamen evadat nimia ac in desidiam transeat.
guinis enim motus torpidior evadit, ac spiritus ani-
es non ita secernuntur, partesque musculosas in-
nt, unde salibus propter volatilisationes defectum
cervatis sensim in toto corpore obstructions ac len-
is cœnosi existunt, corpusque ipsum gravius ac pon-
osius evadit. Otium humectare Hippocrates asserit,
niam humores in corpore quiescentes minime diffi-
tur, unde nervorum fibrarumque laxitas, haut secus
b humiditate chordarum relaxatio.

Horatius 61
Ep. 7 v. 8

Sponius com.
in aph. No. v.
f. 4 p. 280

II. In specie verò otio ejusmodi ac quieti dediti, cal-
s, podagra, aut hypochondriaco scorbuticoque ma-
ficiuntur, scabiosi squalidique existunt, quod in su-
bus, sartoribus, aliisque qui sedendo operas suas
ficiunt, videre est; Mulieres verò hystericae eva-
e, quibus tamen malis omnibus rusticorum corpo-
anquam in perpetuo exercitio constituta minus af-
untur.

SECTIO SEXTA

DE AFFECTIBUS ANIMI.

CAPUT I.

Affectibus eorumque productis morbofis in genere.

I.

¶ Tranquillus animus, uti magnum sanitatis præfi-
dium est, ac corpus non tantum integrum ser-
vat, sed & idem disponit, quo minus morbis præ-

lii 3

cipue

cipue grassantibus corripiatur, ac si illi jam ceciderint, eorundem curationem faciliat, ita affectu cum sanguis, & spirituum motum inordinaturationem conjunctam habeant, excessu suo dei & causarum morbificarum naturam induunt, hos ipsos deteriores curatuque difficiliore.

Ridlinus *Lin.*

Ann. 4 p. 610

Ann. 6 p. 130

Baglivus

prax. l. 1 p. 129

Etiam in maxime sanis, in quibus nulla vel plethoræ cacoehymia subest. Ut & ipse nullus dubitem, quod in multis morbis succumbere, qui ab animi affectibus nem suam trahunt, quam cæteris quibuscunque præsertim si aut patres familias, aut rei familiarum distenti, aut in dignitate constituti fuerint, morborum horrent. Ex hac enim ratione animalia, quam ne atque sanguine non minus corruptioni obnoxii sunt, rarissime morbis corripiuntur, quod aliter non ita agitentur. Magis etiam nocent iidem

Richterius *de*

Consp. Hom.

p. 117

Sanctorius

f. VII. aph. 39

¶ 41

quàm nimius corporis motus, motusque animi mens à motu corporis vehementi differt, quod hinc nec somno, ille verò nec quiete nec somno caret.

II. Non autem animum solum sed & corpus simul afficiunt, spirituum scilicet motum invertuntque ipso coctiones ac digestionem destruunt, & excretionem turbant, & frequentissima mali hypochondriaci causa existunt. In aliis sudores diarrhoea

Pechlinus

l. 3 obs. p. 414

Lancisus *de*

mort. subit.

p. 54

tudo ac imbecillitas membrorum sequuntur. In aliis cerebrum vel ætate vel morbo languidum membranarum ejusdem ac fibrarum spasmi ac contractiones oriuntur, quæ omnia cerebri vasa strangulando, sanguinis, spirituum ac lymphæ cursum impertinaciter intercipiunt, ut homo instar apoplectico obeat, vel quoque epilepsia corripiatur, quod rarissimum in magnis ac subitis animi pathematibus, velut improvise inter cœnandum nunciatur in quorum dissectione post mortem cerebro vasa

De Affectib. eorumque product. morbos. in genere. 425
 nida, ac cavitates exundante sero plenæ occurre-
 nt. Eoque referendum, quod quidam ex nimia ani-
 in meditando contentione (nam & hæc ad affectuū
 nem pertinet) in deliquia, leviculasque convulsio-
 ; epilepsiæ æmulas incidunt, aliis morosior ac tristis
 cogitatio paralyfin epilepsiamque incutiat. Atque
 : ratione corpus recte valere minime posse arbitror,
 i animus quoque fuerit sanus, illudque ab affectibus
 igit affici ac debilitari, quo sæpius iidem ac per ha-
 um quasi recurrant.

III. Duobus autem maxime modis spiritus corporis
 tri ab affectibus disponuntur, ad eosque parthemata *Bohnus' de*
 tuum omnia referenda, ut scilicet motus spirituum *Offic. Medic.*
 gitator ac vehementior evadat, & hi pleniore in- *P. 410*
 in fibras partesque cunctas actuent, robur insigne
 culis concilient, simulque sanguinem ad periphe-
 o corporis plenius diffundant; Vel spiritus evadant
 res inque vigore ac impetu suo deficient, unde
 tionum pleræque in corpore perversè exercentur.
 itibus autem ita affectis cum sanguine reliqui quo-
 humores patiuntur.

IV. Quamvis igitur hac ratione sanitati maxime no-
 affectus, tamen eidem confirmandæ interdum quo-
 conducunt. Sicut enim venti in mundo majore *Omeisus*
 in expurgant, ita quoq; in microcosmo seu homi- *Comp., Ethic*
 affectus sanguinem quali ventilant, ne stagnans cor- *P. 41*
 spatur. Corpus marcesceret, otioque periret sine ani- *Sanctus*
 moru, & animi consolatio, quacunque de causa fiat, *f. VII § 40 19*
 tus aperit, & largam perspirationem facit. Impri-
 verò à spe atque desiderio animus maxime erigitur,
 te affectibus ut sic loquar, expansivis ac continuatis.

CA-

CAPUT II.

De Ira.

I.

Sponius *com*
in aph. Nerv.
p. 291

IRa affectus quodammodo mixtus est ex dolore et audacia, primum enim de illata injuria dolemus, verò eandem ulcisci nitimur. Duobus igitur contrariis constat, revocatione scilicet spirituum in centrum, unde faciei pallor, corporisque respiratione superficiali; Ac eorundem iterum ad peripheriam motione, unde pulsus vehementior, respiratio facies rubicunda, oculi feroces, & insania exarsiva, seu furor brevis.

Horatius *L. 1*
Ep. 2 v. 62

Pechlinus *L. 3*
Obs. 25
Hoffmannus
Diff. feb. part. 1
p. 124

II. In specie verò bilis in affectu hoc maxime movetur, ac propter spiritus animales indurios, nervosis ac musculosis tunicis constanti motu influentes, hosque quasi convulsos, effusione fermenti cujusdam ebulliens in duodenum copiosius effunditur, ac dolorem in constrictorium in latere dextro sub scrobiculo parit, peculiare iracundorum symptoma. Tunc vel sursum bilis exæstuat, ac ventriculi orificium bando amaritiem in ore causatur, faciemque per colore tingit. Quibusdam, si affectus vehemens est, aut copia bilis stimulat, vomitu excernitur maximo interdum circa umbilicum dolore, peritum angustia, ut exacte volvulum referant. Hæc per intestina deorsum turbulentis æstibus alvo tamen sicciore, & continuam flatuum, quæ materiam suppeditat, qui nonnunquam in duodeni angulis quasi coniecti, fixos dolores peritum nonnunquam quoque extra tunicas in cavum tympanitidem quandam causantur. Alvo vero molliori ac bile simul fluida existente, copiosius

Tulpius *L. 1*
Obs. 41

vum secessus sequitur, interdum ac si pharmacum assumptum fuisset, ut plurimum cum levamine iracundi, siquidem alvi profluvium modum non excesserit. Quibus firmior sanguinis humorumque textura nec ita facile bilis secernitur, iis cum sanguine iterum quasi ebullit, & vel ad partes cutaneas despumatur, icterumque constituit, vel febres causatur, sanguine verò magis viscoso ac tenace existente, ac venis, quibus per arterias adactus refluere debebat, angustioribus alicubi in viscerum præsertim substantia, subsistit, inflammationes causatur, modoque peripneumoniam pleuritidem ac phrenitidem inducit, idque eo magis, ubi viri generosioris largior haustus antecessit. Huc & erysipelas pertinet, scorbuticis quibusdam post irarum paroxysmos frequentissimum & fere habituale.

Hildanus
Cent. 1. obs. 18
Ridlinus in
Ann. 4 p. 914

Bierlingius
Thes. p. 268.

271
Dimerbrok.
hystor. pract. 2
p. 780

Bierlingius
Thes. p. 271

Ridlinus Lin.
Ann. p. 612

III. Quibusdam sanguis ipse promptius extra vasa labitur stillatque seu ex naribus vel auribus, vel cum urina excernitur, vel in foeminis per uterum, prout alius sanguis præ alio insigniori sanguinis effluxui obnoxius est. Si vulnerati ita ut arteriis læsis graves hæmorrhagiæ consequantur; ab ira probe sibi caveant, cum arteriæ huiusmodi conglutinatae etiam post aliquot interdum dies in vehementi animi commotione iterum rumpantur. Iis urina in majori copia, aut saltem involuntarie profluit, alii salivam copiosissime excernunt.

Hildanus
Cent. 1. obs. 18

IV. Communia plerisque irascentibus quoque sunt cordis palpitatio & motus concitator, linguæ gravitas, balburies, membrorum tremor, pedum imprimis ac digitorum in iisdem debilitas. Sanguis enim acris & fervidus, quo cholericis abundant, in iracundia commotus facile per arterias ad extrema movetur, qui cum extra proportionem motus ejusmodi magis difficulter per venas crurum ascendat remeetque, ex quoque impetum tardior motus. Cumque pori membranarum

circa articulorum juncturas facile salinam sanguinem imbibant, lancinatione istarum dolor artus existit. In quibusdam verò ex tardiori hoc l. motu stagnatio ejusdem & tumores pedum ordi sequuntur. Aliis in venis hemorrhoidalibus obstruitur & acerbissimos inflammatoriosq; eos dolores inducit. In aliis ob sanguinem rapidius teriam coeliacam ad splenicam propter copiosas ramificationes commotum, nec tamen lienis fit prompte rursus trajicientem ac proin quasi stagnat dolor pulsatorius hypochondrii sinistri succedit, frequentiore ira sæpius recrudescens hypochondriacum affectum magis confirmatum reddit. Sanguinis motus ad cerebrum promptior, hujusq; pororum propter partes heterogeneas cum eo simul abreptas obstructio succedit, ac spirituum malum irradiatio impeditur, vertigo, super aliis præsertim si arteriole in capite simul rursus sanguisque exin extravasatus spirituum influentiam pediat, apoplexia, paralytis, vocisque privatio. In quibusdam nervi magis irritantur, corpusque commotibus, ac epilepticis insultibus agitur. Mentis etiam ab iracundis vulnera difficiliter curantur & lethalia evadunt.

V. Uti verò cholericorum ira flammam stipulas depascentem & mox exstinctam; ira in cholericis plerumque inveterantur, tumque odii affectus venit. Caterum quibus hoc modo conflictia & morore ira conjungitur, his bilis in vesica in calculos nonnunquam concrevit, unde iterum vorum malorum scaturigo, icteri imprimis chronici, quorum felleorum calculorum mentis Historiæ Medicæ ad satietatem usque faciunt. Quidam abscessus hepatis cystici, æroginosa veluti

Wolffius obs.
Chir. p. 188

Knöfelius
Mise. G. Dec. I
An. 3 obs. 106
Lancetius de
mori. subit.
p. 48

eni & diaphragma ipsum acrimoniâ suâ corrosivâ affi-
 entes, rufimque siccam producentes. Deinde quoq; Dimerbrok.
 Histor. præd. p. 790
 icundiæ si tristitia ac cordolium accedat, & genus ner-
 sum convulsionibus facile corripiatur, facilis in ma-
 am lapsus. Scorbutum ex miscela affectuum ejus-
 odi, ærumnarum publicarum malo ortorum, primum
 melasse, primi morbi istius enucleatoris, *Engeleni opi-* tr. de scorb. Obs. 21. 29
 o est.

VI. Quamvis itaque ira corpori insigniter noceat,
 tamen ubi & commodum suum præstat, transpira-
 nem enim egregie promovet, fermenta acuit, flui- Sanctorius
 f. VII. aph. 4
 tum languescientium motus auget, unde & in phleg-
 ticorum affectibus chronicis paralyfi imprimis, ira
 interdum provocanda, ad veterum sanguinis spiri-
 tumque excutiendum. Quid in podagricis contule-
 eadem ex improvise concitata exemplis non vulga-
 ris Illustris *Pechlinus* eleganter docet. Post largiores 3 obs. p. 468
 Bohnius de
 Offic. Medic. p. 420
 defectiones & alias cruoris profusiones plus justo
 igerati, irâ mediante calorem naturalem interdum
 capiunt. Etiam mulierem juvenulam novi, phleg-
 mæ constitutionis, ac angustiis præcordiorum pro-
 pter inordinatam dietam suam obnoxiam, quæ
 iram, qua levi de causa & vehementer corripitur,
 per diarrhoeam quandam cum maximo levamine
 citur, non alia ex ratione, quam quod bilis irritata
 stina simul stimulet, ac tum quoque chylosa pituita
 ventriculo ac præcordiis collecta excernatur.

CAPUT III.

De Timore & Tristitia.

I.

Timore & tristitia omnia iræ contraria sunt, namq;
 sanguis & humores hic magis concentrantur, ad coa-
 ctionem tendunt, omnia collabascunt, & habitus cor-

poris cutisque spasmodice quasi constringit
vultus pallor pulsus lentior ac magis exilis, et
tatio remissa. Cum verò hac ratione & por
quasi constringantur, & cum eis nervorum om
spiritus animales debito modo influere neque
præ spirituum deficientia tremor in partibus c
spirationisque & jam dicta pulsus mutatio.

ingenium hebes ratiocinium vacillans, & cor
vū cum melancholicis ac desperabundis sæpe c

Waldsmidius
Inst. med. p. 18

nibus. Diaphragma quoque ipsum lento tenore
deprimitur, à quo suspiria & gemitus. Ex si

porro defectu perit appetitus, chylicatio, & dig
languent, sanguis humoresque incrassescunt, a

pam quasi & acorem abeunt, ex qua ratione p
ctus animi lentos febris quartana, calculi varii

phthisis hydropsque existunt, ac cerebrum in
adeo humidum redditur, ut in corporibus disse

Bleibereu
Nov. Liter.

Hamb. ann.
708 p. 423

Dimerbrok.
Ann. p. 424

Sacchus
Consul. p. 129

Waldsmidius
in Misc. G.

Dec. 1. An. 3
Obs. 235

Ridlinus Lin.
Ann. 1 p. 330

Baglivus
prax. 43 p. 114

Bohnius l. de
officin. med.

p. 424

phia ex substantiâ ejusdem manu detentâ, tan
spongia, aquæ imbutâ, copiosa exstillet, et

ventriculi quoque repletantur. Vel quoq; feb
me malignæ & exitiales, cum maxima imprimi

tate ac virium prostratione subsequantur, in qu
dor difficulter movetur, aut si proventiat facile i

quativum mutetur. Mœrorem certe & reliqua
pathemata febres malignas producere maximè

sudionibus urbium observamus. Quam prop
ex metu in morbos epidemios pestemque ipsam

sitio existat facile exim patet, quod dum metus
nis turgescientiam infringit, spiritusque conco

deprimit, contagiosa miasmata promptius ab ei
mittantur & fermenta prava intrinseca in actu

rumpant. Quæ etiam causa est, cur ut suo lo
dixi, in principio pestis multi hoc morbo corripia

pereant, præ tanti scilicet mali horrore atque p
calamitatis anxietate.

II. In mulieribus menses ac lochia modo suppressit, odo concitat, ac in specie mammarum affectus cauetur, inque deterius mutat, ut ex inflammationibus isque generis benignis tumoribus, carcinomata plerumque maligna evadant.

III. Ad affectus lentos pertinent quoque *ambitia* & *aristia*, utpote quibus detenti dies noctesque de rebus se macerant, nec raro sibi detrahunt, quæ natura conservationem sui postulabat, adeoque curis non necessariis se ipsos conficiunt ac destruunt. Etiam *in-*
dia, sui ipsius tormentum, quod eadem affecti vultus ore & præcordiorum angustia testantur.

CAPUT IV.

De Terrore.

I.

Erroris maximè & primariò in spiritus animales effectus est, quos quasi in fugam versus centrum, de confusionem conjicit. Unde in externo corporis stru constrictio vasculorum spasmodica, ejusdemque
pr. Cumque sanguis ad cor & pulmones hoc momentum impetu ruat, mole sua premente anxietatem, scultatem spirandi, pulsusq; debilitatem & frequentia parit, à quo onere cum cor, beneficio spirituum primo interdum impetu in musculos ejusdem influum, se se expedire nitatur, palpitationem patitur, riduum fere terroris symptoma. Hujus affectus
is est, ut etiam partes corporis loco suo semotas struere queat, ceu cuidam intestina per vulnus in venelabentia, cum nullo modo reponi potuissent, chirurgus tandem ferramentum candens vulnere se applicum simulavit, quod cum coram patiente manaret, tantum terrorem ipsi iniecit, ut intestina subito in locum suum se reciperent. Similem methodum

Hofmannus
Diss. sect. parv
p. 126

Fommannus
lib. de fasciis.
p. 391

in prolapsu ani curando *Rottendorffium*, celeberrimam Monasteriensium Archiatrum, aliquandubuisse, ab Illustrissima quadam persona mihi relata. De subitanea juvenum quorundam in carceribusculis canitie exempla nota sunt. In Hercy

Behrens spectra visa atque gravia ab iisdem perpessa canit
Merc. Curios. modi quoque observata.

p. 24

II. Cum igitur in fuga spirituum ejusmodi
tum musculorum inordinata modo contracti
relaxatio, ac proinde diversus partium & sangui
tus succedat, necesse quoque est, quandam sim
niti quasi anomaliam post terrorem existere, qu
mis circa stomachum & excretiones occurrit, ut
dam in bilis vomitum, quibusdam quoque in al
urinas terroris imperus descendat, quibusdam

Peshlinus

Obs. p. 417

Ridlinus

Milner. p. 23

Wedelius. ap.

Kalmus. in

Declam. p. 24

Ingolstetter

in cista Hor-

nung. Ep. 257

Disquis. ma-

gic. l. 2 p. 29

Dec. 3 An. 7

App. p. 19

pondus quoddam gravans in pectore remane
appetitu prostrato & quorumcunque ciborum
Epilepsia quoque non tantum in juniore & laet
huc etate post terrorem matris, sed & adultis
hac causa frequens est, terrore imprimis ejus
totum corpus & omnia subito vehementissim
qualis terror maxime a conspecto spectro existit
ta ipsa afficit, cuiusque equi meminit *Delio*, reli
a me in *Mistellensis Societatis Nostra* est, ubi
tuum existentia ago, simile quippiam equis in
disse. Cum enim ante annos viginti quatuor
Castrensis Exercitus Brunsvigo-Luneburgi
dem in Hungariam abirem, ac in transitu pa
miam in vico non ignobili sub *Domino* &
Sporktorum pernoctarem, accidit derepens
nocte ut tres equi mei, ac si scuticis adigerent
stra sua cum furore abruptentes, spiritumantesq
dore madidi ex equili in aream prorumperent,
blanditiis a servis meis iterum in ordinem re

nt, donec demum adventante aurora quiescere & consuetiores evadere viderentur. Erat autem domus, et altero die resciscebam, propter spectra famosa, & ab ospitiorum designatore nostrate studio per jocos mihi assignata, ut quod specularer haberem, & communis humoris experimenta facerem.

III. Non solum verò in spiritus animales, sed & sanguinem vis terroris extenditur. Depulso scilicet eodem ad interiora magis, circulatio inæqualis redditur, quam interdum stagnatio ejusdem & extravasatio excipit. Hinc ex terrore quoque vomitus cruenti, hæmoptyses, apoplexiæ; Sæpius quoque mixtio ejusdem plane destruitur, ut icterus ac hydrops subsequantur, quod in his qui post conjuncta infortunia, veluti incendia sua, nunque rerum deflagrationes conturbantur non infrequens est. Quin quod sanguinis fluxus ipse sistatur, et mensium in mulieribus, notatuque dignum decoloratio cuidam præ summo timore ne tantillum sanguinis truncò profluxisse. Nec ea quæ à sanguine separantur ab effectibus terroris immunia existunt, uti lac et in mammis exin coagulatur, imò plane absumitur. Et humores sive biliosi sive lymphatici in primis, unde post terrorem flatu & borborygni quosdam inquietare solent, qui sæpius cum alvi fluxu & levamine, in aliis cum obstructione ejusdem & abdominis tensione se exserunt, & in hypochondriacis & hystericis symptomata adaugent. A terrore pestem immediate produci prolyxe jam aliquoties asserui. Dysenteriam urbalem in Hungaria ipse in Chirurgo quodam castrensi notavi, qui exercitu nocte castra movente de improviso cadens faciem & manus in feces dysentericas impegnerat. Et certe in morbis contagiosis promovendis vel ea ratione concurrat terror, quod motus cordis spirituum terrore perculsis quasi sufflaminetur, unde fermentum

Bidlingius
Thes. pract.
p. 737

Paulinus
Cent. 2 obs. 29
Ridlinus Linn.
An. 6 p. 1000
Hoffmannus
Diss. sel. part
1 p. 129

mentum contagiosum vires suas magis magi-
rit, & totam massam sanguineam corrumpi
quod etiam morbo in se non malo, spirituu-
ctione malignam naturam affricet, dum anxie
cordiorum maximas, cardialgias, extremorum
rationes, animi deliquia, pulsum debiliorem
siones efficit, quæ malignarum febrium sy-
existunt. Mortis ipsius ex terrore insectæ i-
bus exempla prostant. Sanguine enim circa
mones accumulato, facile natura debiliori exis-
gulatio ejusdem lethalis subsequitur. Cæteru-
bosis terroris effectibus plura occurrunt in
mis *Pandectis Valentinianis* & Observationibus
qui etiam quod tamen pene fidem superat, ap-
in exterritis quibusdam à scorpionibus ac vip-
ras scorpionesque genitos & cum urina excret
certo affirmat, atque à firmissima ejusmodi i-
ne, spirituumque animalium determinatione,
tionem matris gravidæ in producendis nævi-
te, recte deducit.

IV. Alius tamen præ alio, si temperamen-
sideretur, terrorem citius excipit & fovet mi-
da enim corpora fibroso ac firmo sanguine
qualia virorum pleraque sunt, non ita ad imp-
horrescunt, ceu pueri ac foeminae, quorum cor-
lia magis ac fluida & sanguis quoque humor
biliore sunt. Deinde terror facilius etiam a-
dos ac suspicaces, mentisque imbecillioris, &
obstantibus rationibus melioribus ad se redire
sed alias ex aliis ideas terribiliores formant.

V. Cum verò talia & tam gravia terroris
rectissime Illustris Facultas Juridica Lipsiensis
qui larvata facie & terribili aspectu filiam cu-
eto annorum virgis ceciderat, ita ut hæc exin

Ridlinus *Lix.*
Ann. 4 p. 393

T. 1 p. 111
P. 471

Garmanous
Misc. & Dec.
3 Ann. 3 obs.
56. 17

orriperetur, ac mortem obiret, relegationem per 4. annos dictavit.

VL. Uti verò terror morbos inducit, ita si in morbos incidit, interdum illos restituit, & morbos quosdam inveteratos feliciter ipsis medicamentis profligat, utando nempe spirituum crasin, & cum eadem quasi ovum habitum inducendo. Egerunt iterum hac de re eleganter *Pechlinus* pariter ac *Bohnius*, exempla que imitumis febris quartanæ & arthritidis hoc modo curatæ aggerunt. Nec solum fluida sed & solida quoque ipsa integrum restituantur, ceu præter exempla supra numerata cuidam hernia carnosâ laboranti ad improbum nuncium tumor quasi retractus, nunquam illa amplius apparuit. Ex his verò methodum morborum per terrorem curandi eruere velle, res esset rustica & periculi plena, cum terrorem singulorum temperata ex æquo adaptare impossibile sit. Unice hoc & securissime in hydrophobia succedit, ubi ægro improviso in formidatam adeò aquam demerso, spiritus errantes quasi corriguntur, & phantasia contrario sensu expugnatur.

Obs. p. 452
d. offic. med.
p. 410

CAPUT V.

De Lætitia & Amore.

I.

Lætitia affectus admodum gratus est, consideratio-
ne objecti amabilis spiritus demulcens, & simul fo-
ad explendum desiderium suum ablegans. Pluri-
etiam caput hoc more suo illustrat *Pechlinus*. Per-
rationem promovet, si tamen per multos dies perse-
et, somnum impedit ac vires dissolvit. Lætitia si
nimia ac repentina, calorque debilior, cor violentâ
subitanâ dilatactione spiritus præcipiti & latiore ex-
tione ita dissipat, ut vel syncope vel mors ipsâ suc-

Obs. p. 453
Sanctorius
f. 11. aph. 4

Horstius 4. d.
Andros. san.
p. 121

LII

cedat

SECT. VI. CAP. V.

Fernelius *l. 1*
path. c. 18

cedat, in iis præsertim, qui vel senes vel imbecilles existunt. *Fouquetus* famosus qui Gallia carceris per plures annos incola, cum visio ei libertas, conjugisque & liberorum com indulgeretur, inter primos suorum amplexus

Cornarius
l. 1 Consult. 3
Tulpius *l. 1*
Obs. 22

II. Amor, lætitia quasi ac timore intertamen ut illa superet, reciprocum proin sanguinisque morum eumque interdum vehementer conjunctum habet. Cuidam perditæ amantæ assidenti aliquando vena in tempore aperta ac sanguis copiosus profluxit. Al

Hoffmannus
l. 5 Inst. c. 39

Britannus ex inopinata matrimonii repulsamenter perculsus fuit, ut instar stipitis obrigitalepsin vocant Medici, retinuitque per intercontinenter eundem situm & oculos non minCum verò alta voce ipsi inclamaretur, ipsiamicam habiturum, confestim profiliit ex excitatus ex profundiore somno. Deinde timorem pertinet, est enim amor sollicitudine cum phantasia sanguinem circa cor retinens causa amantes plerumque pallescunt. Diutvenereorum cogitationes modo gravius accipus afficiunt, gravius quidem si pleno, levius fiant stomacho.

Sanctorius
f. VI aph. 5

CAPUT VI.

De Imaginatione.

I.

AD classẽ diæteticam etiam pertinet in cum & affectus quasi quidam sit, & san dem in quibusdam insigniter lædatur, in nostri testate sit eidem resistere.

Hoffmannus
Diff. sed part.
1 p. 132

II. Consistit autem in impressione ideæ cuius missima cerebro facta, atque à certo quodam

vel ejus actione producta, cum spirituum maxime animalium determinatione. In horum proinde mutatione vires suas exserit, sanguinemque simul ac humores afficit. Ex forti autem impressione cum terrore conjuncta humores etiam vitiosi cum sanguine commouentur, quin partem quandam occupantes morbos varii generis producant.

III. Non raro & determinatos certosque effectus, fortiori scilicet ac copiosiori spirituum ad partem ampliam affluxu ortos inde sequi, præter exempla Simulorum, ex terrore scorpiones & viperas, ceu capite præcedenti dictum, in se generantium, confirmant quorundam historiae, qui ex attento aspectu perfectionum, doloribus in iisdem brachii pedumque locis correpti sunt, quibus aliis vena incisa erat. Dein cellæ cujusdam, quæ ex solo intuitu incisionis, in tumore quodam alterius personæ, cui inserviebat peractæ, similem ingentem & quidem inflammatorium, ac eodem plane loco, quo hera sua tumorem nata est. Haut similem in modum quoque Celeberrimus *Timæus*, dum prius cujusdam hemicraniam, & remedia ad eandem profundius trutinaret, subito similem mali invasionem, exquisitissimos in parte eadem dolores sustinuit. Ejusmodi autem determinatos imaginationis effectus gradatim quotidie suppeditant, cujus præter ea quæ ante præcedenti capite à me adducta sunt, rationem imprius *Dimerbrokii*, & peculiari Dissertatione Doctissimus *Schradæ* egregie scrutatur. Nunquam autem, nisi fœtu jam formato, & maxime ultimis ingravidationis mensibus contingunt.

IV. Nec solum morborum effectus sunt, qui ab imaginationibus ejusmodi procurantur, sed lethales quoque interdum, ceu mortis ex imaginatione inductæ plura exempla prostant, quæ facile in iis subsequi potuit, quibus

Lanzonus

Misc. G. Dec. 3

An. 9 obs. 202

Wagnerus

in Misc. G.

Dec. 2 An. 10

Obs. 109

Misc. G. Dec. 3

Ann. 5 App.

p. 145

Anat. p. 164

Sebizius in

Misc. G. Dec. 1

An. 2 obs. 137

Henricus obs. 6

Rivinus de bus aliquando ex nativitatibus hora certum mortis
 p. 7. p. 45 prædictum, ac insuper cum imaginatione tim
 Rommelius in gnis conjunctus est.
 Miff. G. Dec. 2

Ad. 4. Obs. 85 V. An autem imaginatio in distans, extra
 corpus proprium, & in alio corpore operari ac i
 quippiam producere valeat, uti quidem recen
 quibusdam Medicis ad astringendam sympathetic
 dicinam videtur, negandum tamen omnino est, i
 rimis ex in subsecuturis difficultatibus ac absurd
 viam sternamus, idque ob rationes à me in *Sele*
 de A. V. n. 9 *cis* jam ante hac adductas.

CAPUT VII.

De Correctione Affectuum.

I.

Non verò solum sufficit scire, quo pacto & q
 innum sanitati inferant affectus, sed oportet q
 modum evitandi corrigendique eosdem, adeoqu
 sectibus eorundem se præservandi monstrare.
 omnia igitur occasiones ac objecta, quæ mentem
 atque improvise turbare possunt, subtrahamus,
 alios præcaveamus. Quamprimum verò vel mi
 motus in nobis percipimus, statim contrarium i
 spiritibusque motum inducendo, rationis freno et
 scamus. Ita iracundis mansuetudo & lenitas i
 dia. afnescenda, formido & metus audaciâ ac fir
 animi temperanda. Quamvis enim primo impetu
 fio non statim superetur, successu tamen temporis
 matâ aliquoties industriâ in contrarium nitend
 sim, quod desideratur obtinetur, adeoque utrat
 tibus dominetur, præmeditatio quædam, ac ad o
 fita quasi præparatio in negotiis ac actionibus su
 utilis erit. Quod ipsum non solum in animi sed et
 ris quoque affectibus locum habet, adeo ut in cru
 dent

Beatus
 Chistad. 17.
 Cent. 9

am aut calculi, doloris sensus multo levior reddamus in aliquam cogitationem alienam inteneat,

Nec *pictura*, quibus aliàs parietes ornari solent, suo hic carebunt, si temperamento hominis, assque ejus quasi opponantur. Serenissimæ cui-rincipi in iram præcipiti, Solertissimus *Timeus* Me- illam infernalem à *Plutarcho* & *Seneca* vivis colo- deplētā ob oculos poni fecit, ut in hanc intuens nitate tam atrocis furiae percussa, mansuetudi- adueret, quemadmodum quidam speculo ab ira iti feruntur, perturbati scilicet tanta sui mutatione.

L. 2. cap. 16

Idem quoque præstat tempestivum *Historia* stu- Hæc enim non solum animum allicit, ut lectio- jus objectis aliis neglectis persequamur ad extre- prætermissa repetamus, inchoata absolvamus, magistra vitæ est.

Cicero L. 5

fin. p. 153

Etiā *Musica* inter solatia ægrorum animo la- ium non exiguam vim obtinet, atque olim Ascle- nullā re magis quam eādē ægritudine animi af- ad pristinam sanitatem restituit. Mentem enim ut, & à gravioribus curis avertit, adeoque spiri- primis afficit. Pro diversitate verò affectuum is etiam requiri numeros facile constat. Et for- tujus auxilium afferet, qui musicam ipsi tractare

Baglivus

Prax. l. 1. p. 138

Ridlinus Lin.

An. 6 p. 1058

Lectu digna sunt quæ post alios *Erasmus Fran-* c de re collegit.

Theatr. Tom. 1

p. 33. 687

Qui verò ratione temperamenti sui affectibus abjiciuntur, varium vitæ genus eligant, & modo in agris, modo in urbe sint, modo quiescant, mo- xerceant venationibus, quin peregrinationibus ant, quò cogitationes semper distrahantur. Hæ sibi vacent, & objectum præsertim ingratum io ruminantur, affectibus habitum inducunt.

Baglivus
prax. p. 115

Cumque etiam per lusus, uti aleæ & chartarum recreetur, & spiritus excitentur, moderatum e usum hunc in finem non possum non suade equitatio frequentior suo fructu carebit, utpote am affectus à longioribus animi pathematis aliis remediis celerius obtemperant.

L. 4 Insc. qu.
L. 1 occ. mir.
c. 16

-VI. Denique *temperantia* maximè studendi enim intemperantiæ magis quispiam addictus affectibus quoque obnoxius existit, ac res temperantia omnium perturbationum sors constituitur, quod uberius à *Lemnius* declaratur, goræ eapropter in cibis ab animalium carni nebant, quod animi affectibus, iræ præsertim piscentiæ favere videantur.

VII. Ante omnia verò frequenti lectioni vini librorumque sacrorum vacandum, quos præsertim *Homilia S. Patrum & Thomas à Kempis de ne CHRISTI*, nec non *Meditationes sacræ Joh hardi*, scriptaque *Ascetica Henrici Mulleri*, emul aliisque ex gentilibus quoque *Seneca* libros de mentia, vitæ beata, tranquillitate animi, *Qui viris mala accidunt*, Quodque in sapientem injuria, consolationes atque epistolas addideri quæ à *Divo Paulo Apostolo*, eo tempore captiv Romæ in Aula Cæsaris innotescente, Decalogque fidei Christianæ capita, cum ratione notitia hausisse, juxta cum quibusdam non dubito. omnia hæc legat, cum animo serio singula adplicandi, pietas enim uti revera ad omnia utilis quoque & animum tranquillum constituit & conducit.

♥VIII. Nec minus & otium maximè fugiæ *conversatio* cum prudentibus ac honestis hominibus instituenda, virtutisque moralis studium ubique

um; *Philosophia* certè à juventute exulta, nec nudà speculatione, sed praxi atque agnitione præsertim sui instituta ad hoc ipsum multum conferet. Hæc enim cum prudentia agendi ex ratione sit, ita ubi pectore semel recepta est, inhonesto atque inutili affectu dispulso, totos in solido virtutis munimento confirmat, & potentiores metu ac dolore omni reddit,

Valerius Maximus 3° Memor. p. 122

didicisse fideliter artes

Emollit mores, nec finit esse feros.

Adeo ut etiam recta à primâ juventute in scholis atque Academiis educatio, morumque formatio & rationis cultura, multum suo tempore ad affectuum moderationem conferat.

IX. Post gravem autem animi passionem semper ab omni cibo solido ac potu frigido ad tempus abstinendum, aërque similis arcendus, ac alvus & urina quàm subito fieri potest reddenda, corpus verò quieti concedendum. Medicinæ quæ animi pathematibus opponuntur, ad motum cordis æqualem servandum, spirituumque & primas digestionem corroborandas dirigenda, nec hic semper atque indiscriminatim purgantibus subveniendum.

X. Quos verò ira corripuit præterea pulvere quodam bezoartico, Theæ infuso similique potu calido ad diaphoresin se componant, vel in aëre calido se exercent, nec pro circumstantiarum ratione venæsectionem negligant.

XI. In terrore subito eadem quoque necessaria, & efficaces insuper sunt aquæ spirituosæ cinnamomi, cerasorum nigrorum, florum Tiliæ, liliorum convallium, salia volatilia, pulvis marchionis, specificum cephalicum Michaelis aliaque juxta circumstantiarum rationem, habito præsertim ad sudorem procurandum & spasmodicas affectiones præcavendas respectu.

XII.

XII. In mœrore verò vino generoso nil præsta arbitror, & usurpata subinde salia volatilia, infusum veronicæ aliaque ex superioribus, sanguinis ac hum crassitatem diluentia. Sed hæc ad praxin special clinicam pertinent, nec hujus loci sunt.

Bohnius de
Offic. Medec.
p. 4. 6

XII. Quibusdam in more positum, ut affectu primis lentiores, tristitiam scilicet, mœrorem ac vino & temulentia emendare nitantur, adeoqu nisi bene poti vix noctem transigant. Quæ animi quillitas verò uti temporaria tantum & paucarum rarum est, dum vino discusso actorum reminiscit turbas denuo redintegrat, ita & sanitati eo magis quod spiritus cum sanguine vel magis inflammata viscera sensim afficiant, vel plane vappescant, illi foeti dein motibus internis minus minusque reficiuntur.

SECTIO SEPTIMA. DE SOMNO ac VIGILIIS. CAPUT I.

De Somno ac Vigiliis in genere.

I.

Somnus est cessatio functionum animalium, in statu lentore torpescencia & quiete, ut & spirituum cerebri nervorumque subsidencia orta, ad opus laboribus defatigatum restaurandum à natura curatus. Scilicet cum corpus nostrum fluxile est ac perpetuo quasi motu ad interitum tendat, pro preservatione sui vicissitudine quadam opus erat, quod naturalis conservaretur, spiritus dissipati refocillarentur, & digestiones imprimis rite peragerentur, cum quæ minus somno & quiete fiunt, ac vigiliis exercantur.

omnium viscerum cibum pronunciavit Hippocrates, calore enim intercedente digestio ac distributio alimenti melius procedit, & viscera nutriuntur.

1.6 Epid.

II. De somno verò moderato ac tempestivo hæc tantum intelligenda immoderatus enim in subjectis præsertim pinguioribus ac plethoricis variorum morborum causa esse potest, ceu quo humores impinguntur, imperspirabiles redduntur, & corpora ponderosiora evadunt. Inprimis caput cruditatibus replet & cerebrum aggravat somnus ejusmodi, spiritusque animales torpidiores reddit, unde sensuum atque imprimis sensus hebetudo, corporis segnities ac mentis stupor obstat, propter poros scilicet cerebri in somnolentia ejusmodi continuè arctiores redditos, adeoque ad tractandos spiritus animales minus aptos. Deinde cum somnus excretionem quasvis, præter sudores sistat ac repletur, corpus quoque multis crudis humoribus repletur, ac pectus præsertim obstructionibus obnoxium redditur. Denique qui diutius dormiunt, & simul jejuni manent, iis humores vitiosi ex primis viis ad massam sanguineam confluunt, unde dolores capitis vertigines, ac interdum epilepsiæ.

Sanctorius
s. IV. 46. 90

III. Quæ verò somni eadem quoque vigiliarum contrariis opposita ratio est; Hæ enim non minus ad conservationem valetudinis conducunt, cum sensus excitentur atque acuant, calorem naturalem roborent, ac augmentent, digestionem promoveant, superfluas humiditates consumant, & excrementa eliminant.

IV. Tam diu autem vigilandum, quam diu vires non mittunt, atque uti somnus ita vigiliæ quoque si moderatè excederint non minus malæ sunt. Primo enim cum eisdem spiritus & calor à ventriculo magis ad exteriora proluciantur, digestionem stomachi labefaciunt, vitæque ac fluctuationem quandam ventriculi

Ridlinus
Milen. p. 7

concitant; Deinde spiritus animales attenuant ac depauperant, unde fibræ flaccescunt, salia coacervantur, humores lentescunt, transpiratio prohibetur, alvus constituitur, sanguisque ipse evadit acrior, crassior, secum ac scorbuticus. Rursus si in corpus acerbis ac biliosis humoribus refertum incidant vigilæ, eosdem morbos exasperant, febres accendunt, atrophiam, phthisin, tuberculum, quin & desipientiam frequentissime causant.

CAPUT II.

De ratione recte dormiendi.

I.

UT somnus in commodum sanitatis cedat, in eo capiendum tempus, locus, lectus, modus decubandi & duratio attendenda.

II. Tempus optimum à natura ipsa quasi determinatur, nocturnum scilicet, tam ratione tenebrarum silentii, quàm aëris, qui tum frigidior ac humidior. Non tamen statim à cœna eidem indulgendum. Quis enim vis somnus mox à pastu haut adeo noceat, ut *de offic. med.* *Bohnius* probat, & vel solo infantium exemplo *p. 404* qui inter pulmentorum infartum salubriter ut plurimum obdormiscunt, singulis tamen vespers & pro consuetudine ita obdormire non citra sanitatis ac pedis imprimis noxam fiet, cum cruditates & fluxiones *Horstius l. d. studiof. san. p. 116* criantur.

III. Somnus meridianus multis ab *l. 9 Insist. p. 713* *Hoffmanno* dicitur, febrem tamen, pigritiem, capitis dolorem, catarrhum inde provenire, *Salernitani* monent, & ab antiquo inter signa pythagorica relatum, in merita dormito, cujus sensum quamvis allegoricum attulit *Nov. Hamb. an. 708 p. 226* *Omeisius*, in aperta scilicet causa & manifestatur non esse male connivendum, vel non esse stertum cum aperta nobis lux esset, non tamen absque

Cum enim statim post cibos etiam concoctu diffiores capiatur, chylus adhuc crudior, calore interum fortiori promovente, è ventriculo ad sanguinem transfertur, & antequam in corde cum eodem exmiscetur, ad pulmones rursus citius ablegatur, à crudis ejusmodi humoribus non exigua dein la-contrahunt, unde multi propter somnos meridianos, aut etiam comestiones serotinas vel asthma contrahunt, vel in phthisin incidunt. Deinde è chylo, pro somnum ejusmodi meridianum non bene elaboratum, nec puri spiritus cerebro, nec conveniens nutrimentum partibus solidis suppeditatur, unde sensus turantur ac hebetantur, partes verò carnosæ ob turgentem lymphæ refluxum ad catarrhos, cachexiam & ropem disponuntur. In Italia somnus meridianus ventissimus est, quoniam corpora incolarum illic aërem calidissimum nimis resolvuntur, per somnum ejusmodi refocillantur. Nec video, quo pacto iis sedere nequeat, qui noctes inquietas aut insomnes at, ventriculi debilitate aut articulorum lassitudine rant, studiis, curis ac laboriosis negotiis corpus deant, ab æstu immodico languent, ac insuper confectis gracilioris sunt, aut pro consuetudine eidem se ciparunt, modo somnus non corpore supino, aut re inclinato, vel facie prona capitur, sed sedendo illa corpore erecto, ac paulum reclino, laxatisque oculis corporis vinculis instituitur, nec longius quàm dimidiam horam protrahatur. Quibus propter articuli debilitatem somnus meridianus captatur, ii senserint eundem post prandium cum aliquo do- intumescere, in lecto somnum hunc capiant, & pul- er modicum super pectore utroque brachio conti- ur. Dormitio sub arboribus in toris herbidis pro- metum serpentum periculo non caret, nisi tempora

Willigius
(A. An. Brat,
p. 138

exceperis, cum vitis & triticum florent, et quoque
 tanti in abigendis bestiis venenatis effectus di-
 bufones serpentesque sub id tempus remotissim
 ducant. Senibus quoque somnus meridianus
 terdicendus, quippe vix quippiam aliud est, q
 triculi concoctionem magis in ipsis promove
 senectutis siccitas commodius humectatur, quā
 ejusmodi, modo non diutius protrahatur, ne c
 becillitatem inde contrahant.

Horatius l. d.
 Audios. san.
 p. 116

IV. Cubiculum ipsum sit amplum & pe
 in quo frequenter suffitus ex odoratis parandi,
 ma ex ligno juniperino similibusque excitant
 pocausta verò angustiora molestia non vacant
 mitio quævis in aëre concluso, cum cerebrum
 mones maximè sic afficiantur & spiritus contan
 Timæus l. i
 c. 24 Dormitio in hypocausto præhumido ad lethar
 sponit, uti in conclavi supra modum calefacto
 oculorum dolores & visus obscuritas subsequun
 præterea cubiculum à locis sordidis ac foetid
 tum, veluti animalium stabulis similibusque.

Ridimus Lin.
 an. 6 p. 1014

V. Lectus ad arcendum aërem frigusque
 num maxime accommodatus esse debet. Hoc
 etiam æstate susceptum, ad tormina ventris &
 quentiozem fluxum disponit. Singulare est, q
 cubatio super pelle caprina epilepsiam gignat, fo
 pter odorem tetrum, capiti noxium. Quod aut
 dam dormitionem in culcitris plumeis ad calci
 num & tabem disponere judicent, id ipsum ex
 tiæ repugnat. Stragulorum consuetorum muta
 ctes non raro insomnes producit ac notatu d
 exemplum viri cujusdam generosi, qui militiæ
 in stramine dormiverat, valedixerat, cumque
 noctes quasdam insomnes duceret, nulla alia re
 potuit, quam ut palea ipsi substerneretur, cui cu
 incubuisset, mox arcto somno prehensus est.

I. Decubitus ipse super latus alterutrum faciendus paulum elatiore, ac cum corpore mollissime in eam cum trunco lineâ posito, nec ad latera conbrachiis verò membrisque non super caput arn junctis, aut justo longius projectis, sed modice mediam figuram contractis, inque pectore stragitis tamen nequaquam pectinatum conclusis, cruc autem modice quoque contractis junctisq; , ut nervi iode quiescant, ita tamen ne pedes profundius ent, nec elevati sint, nec ad pedicem retrahantur. us qui fit strato & laxo corpore, ac proin laxis

Sanctorius
f. IV. aph. 68

ne visceribus, difficilem coctionem præstat, quam omnibus his consuetudo maximas partes sibi ven- Caput verò, totum corpus ac artus omnes pro- pper tegendi, & à frigore nocturno etiam æstate ue radiis conservandi, cum nocturna ejusmodi eratio transpirationi per somnum semper auctiori ne obstat, ac præsertim cerebro nervosoque ge- ocoat, catarrhisque etiam ac diarrhoeis ansam det. amen caput tegumentis panneis, plumeis vel pel- nimis involvendum, ne transpiratione prohibita as reddatur. Ebrii si sub radiis lunaribus noctu iant, facile in lethargum incidunt; Etiam in æsta- corpus jaceat detectum, perspiratio prohibetur, ue ab aëre calidissimo pori quoque condensantur.

Ridlinus Lin.
An. 6 p. 1072
§ 1014

Rolsinkius
Consult. I. 2
Hist. 5

Sanctorius
f. I aph. 113 §
f. II. aph. 59

II. Primum autem, nisi consuetudo aliud jusserit, vulgatum istud:

mittitur latus dextrum preme, mane sinistrum, o latere, dein verò sinistro cubandum, ne chyli io distributioque à visceribus incumbantibus im- ur. Hepar enim dum in sinistro latere jacemus, iculo quasi incumbit, & pylorum claudit, dum ve- dextro cubamus pondere suo abscedit. Conti- in latus unum decubitus & molestus est, & distri-

Sanctorius
f. IV. aph. 51

Pechlinus 43
Obs. 41

nimis indulgeant, quo corpora biliosa evadunt acris ac caput afficitur. Denique phlegmaticis quoque gior paulo somnus concedendus, quo cruditates dantur, & sanguis bonus generetur, quamvis qui cr humoribus abundant, sopores potius quam somno beant. Uti verò in rebus aliis, ita & hic multum suetudini ac dispositioni internæ dandum. Qui enim naturâ ignei ac præcipientes trium quatuorve rarum somno restaurantur, ac nihilominus inter alacres existunt.

CAPUT III.

De Insomniis.

I.

ANte omnia studendum, ut somnus succedat plenus, nec tempora noctis inquietudine angore, turbulentis insomniis transigantur. Quamvis enim ipsa vana sint, & mera phantasiæ ludibria, dum talis spiritus ac humores vehementius commovent, & mediante pavore, quem simul incutiunt, sanguinis generationem interdum inducant, sanitati quoque non minus damnum inferunt, ceu quoque epilepsia, febris maligna, pestis, quin mors ipsa post insomnia ejusmodi subsequuta notantur.

Waldemidius
in Misc. G.
Dec. 1. An. 3
Obs. 234

Paulinus
Misc. G. Dec. 2
Ann. 4. App.
p. 201

Scholzius
Misc. G. Dec. 1
An. 2. Obs. 133
Ridlinus Lm.
Ann. 1. p. 214

II. Interdum determinatos effectus insomniarum bene, ceu puella, quæ se Rhabarbarum assumpsisse insomniaverat, ingentem inde post mediam noctem purgationem patiebatur. Alius qui lapidem sibi in pectore quoque impactum per somnum imaginatus, lans dicto loco maculam nigram orbis rudine pugni deprehendit. Insomniarum quoque quidam de die viderant, quod tibiæ intus mar

III. Quon

disquirere hujus loci non est, & ad physiologiam pertinet, illud tantum notasse suffecerit, pro varia sanguinis ac humorum constitutione, nec non cerebri temperie eadem valde variare. Ad evitanda verò maxime convenit cœna frugalis, & abstinencia à cibis, qui in specie turbulenta ejusmodi somnia excitant, uti fabæ, lentes, phaseoli, brassica, allium, cæpæ. Deinde à cœna seriis arduisque rebus aut curis nullatenus vacandum nec cum plenis cogitationibus somnus capiendus, multo minus discursus ac narrationes de rebus crudelibus ac terribilibus instituendæ. Etiam decubitus in dorsum vitandus.

SECTIO OCTAVA

DE EXCRETIS.

CAPUT I.

De Excretionibus naturalibus promovendis.

I.

EA ciborum ac potus pro refectioe corporis quotidie assumptorum conditio est, ut totus qui ex iisdem conficitur chylus in nutrimentum corporis non cedat, sed quædam partes seu superflue, seu ad nutritionem ineptæ iterum excernantur. Hoc ipsum si non rite succedat, ut vel in corpore retineantur ac subsistant, corrumpantur pravisque exhalationibus molestantur, vel in majori copia excernantur ac debent, aut cum iis prodeant, quæ in corpore retineri natura postulat, sanitati magna vis infertur. Talia verò sunt feces alvi, urina, sudor, ac transpiratio, hæmorrhoides, mucus narium, aurium, ac in viris semen. In mulieribus verò sanguis menstruus, puerperia seu lochia.

Nnn

II. Pe-

II. Feces alvi vel prodeunt in majori co-
morbo, & tunc corpori simul alimentum su-
& hoc ipsum sensim extenuatur, viresque pe-
thexia & hydrops succedit. Vel feces die-
muntur, alvusque est adstrictior, tum flatus
in hypochondriis cumulantur, ventriculi di-
peditur, appetitus imminuitur, doloresque
Ridlinus Linn. Ann. 6 p. 136 in abdomine excitantur, periodice interdum
Flatus vero non raro diaphragma ac pulmon-
primunt, ut summa pectoris angustia, ac re-
difficultas cordisque palpitatio subsequatur
& caput turbant ac debilitant, doloremque
tum ac tinnitum aurium, oculorum caligine
Mercurialis ginem inducunt. Imo nihil est, quod peri-
T. 1 Conf. 107 afficiat, & vertiginosis affectibus occasionem
ac feces in intestinis diutius retentæ. Quin
Forestus l. 21 Obs. 24 corpus exini ingravescit, defluxionibus obno-
Merklinus in Misc. G Dec. 3 An. 3 obs. 142 actionibus obeundis ineptum redditur, pruri-
dores nocturnos patitur.

III. Priori casu, quando scilicet alvus in-
pia secedit, ventriculus primario respiciendus
gesta bene digerat, nec statim ad dietam ad-
tem accedendum, cum cruditates hac ratione
ventur & mala dispositio augeatur. Cibi dein
gendi, qui lentorem quendam conjunctum hab-
les parantur ex oryza, amygdalis aliisque sua-
censitis. Subjungantur demum cibi adstringe-
aromata cinnamomum imprimis, crocus & i-
schata. Ex potuum genere vina crassa, rubra
visia vetustiores.

IV. Cum vero alvus adstrictior est, alimen-
merata omnia vitanda, ac cibis lubricantibus ad-
dum. Tales sunt lactuca, spinachia, ficus, pass-
na, poma, fructusque alii, caro recentior pleraq

torbilia, panis furfuraceus. Ex potulentorum verò classe vina & cerevisiæ recentes, quæque alvum in specie ex recensitis lubricant. Cibi ejusmodi cum oleosis & pinguibus parandi, & interdum decocto foliorum ennæ, quæ inter domestica quoque non immerito referuntur, aut clystere domestico ex lacte cum floribus chamomillæ, aut simplici tantum carniū jure, vel suppositorio ex lardo subveniendum, ea tamen ratione ne natura assuefiat, ac dein non nisi fortioribus irritata officium faciat. Pillulæ verò usuales, quæ quibusdam alvum laxiorem servandam pro consuetudine vespertino tempore singulis fere mensibus imo septimalis assumuntur, chylum ex cibo potuque cœnæ præcedentis elaboratum tantum educunt, & simul continuus ejusmodi absterfione tunicam villosam ventriculi & intestinorum elutriant, absumentque ut adeo non absque miratis detrimento illæ adhibeantur. Quando verò Etmullerus Op. T. 1 p. 362 Pillulæ ejusmodi bihorio ante cœnam assumuntur, non modo ventriculū ac intestina leniter evacuant sed etiam chyloso quasi vehiculo visearum sanguini commutatur, ut sordes quoque ex interioribus educant. Quamvis & hoc adeo frequenter institui non debeat, tamen post assumptionem pillularum ejusmodi ventriculus imbecillior reddatur, atque adeo ex ista cœna cruentæ quædam non possint non remanere. Quibus modo alvus per naturam aut consuetudinem durior est, Bohnus de Offic. Medic. p. 375 plerumque vix semel in septimana deponant, ii medicinis se emendare studeant, singularem virum debilitatem ab alvo laxiore reddita percipiunt, ut non modo pristinae conditioni restitui præstiterit.

V. Urinæ in majori semper copia excretio, etiam corpori alimentum subtrahit illudque debilius reddit. Hoc ita, modo proficuum fuerit urinam remorari, conveniunt, quæ in antecedentibus de alvo liquidiori recensui.

VI. Urina verò minori copia secedens sanitati non minus, imo magis quàm adstrictior alvus nocet, inde enim pectoris repletiones, catarrhos, cachexiam aut hydropem interdum etiam febres ardentes, in partibus verò cutaneis scabiem causari experientia confirmat, ceu quoque in genere urinarum excretio magis necessaria quàm alvi videtur, quod in fœtu, utero adhuc incluso secernatur, inque allantoide tunica colligatur, cum alvi excrementa non nisi post partum sub Meconii nomine prodeant. Etiam cibus assumptus propter bonitatem totus in nutrimentum corporis secedere potest, ut nihil ex digestionem ventriculi secum, per alvum eliminandarum remaneat, sanguis autem absque recrementis salinis nunquam est, quæ quotidie sub formâ xivii falsioris secedunt. Urinâ igitur minus proveniente in subsidium vocanda, quæ eandem promovet suis passim locis dixi. Circa mictionem adhuc notandum, quod aëre frigidiori, locoque ventis ejusmodi exposito instituta, aër quoque derepente in vesicam rumpere, horroremq; per totum corpus excitare valet.

VII. Transpiratio & sudor per cutem ejusque poris excernuntur, illa quidem sub forma halituum ac fuliginis, quam in interulis præcipue percipimus, sudor vero sub guttularum condensatione. Transpirationem conservant juvenia, aër purus, serenus, ficcus, novilunius, somnus septem vel octo horarum bene recto corporis, cibi solidi, leves, fermentati interpolatis levissimis, X matis sine pinguibus, potus levissimæ aquæ, motus moderatus, aliæque secretiones non excedentes, venis modica ad corporis non mentis stimulum, affectus læti.

Ob eandem autem vel pauciotem vel largiorem, omni ferè malæ valetudines contingunt, imprimis febres, catarrhi. Suppressis enim retentisque illa ratione corporis effluviis circulatio sanguinis debilitatur, humores int.

Ridlinus *Linn.*
Ann. 6 p. 1363
 Ettmullerus
Op. T. 1 p. 365

Higmoreus
Disquis. Acad.
10m. p. 13

Boerhaavius
Nerv. Lister.
Hamb. Ann.
708 p. 131

Sanctorius
præf. Med.
Stat.

avi cumulantur, viscera opplentur, & cuncta evan-
 nt deteriora. Cuidam cui post frigus autumnale re-
 tæ, quæ per cutis poros excludi debebant, salinæ ac
 es particulæ, primò cutim ipsam affecerunt, ut calo-
 n quendam partes urentem perciperet, dein ad pul-
 nes delatæ, respirationem ipsam difficilem reddide-
 t, tandem verò cum in intestinis appulissent alvum
 rebriores excretiones irritarunt, ubi excrementa
 a Cria fuerunt, ut cum igne urente compararit æger,
 æ tamen omnia post vestes leviores mutatas sudor
 psequens emendavit.

Ridlinus Liu.
 Ann. 4 p. 914

VIII. Sudor quem natura intendit suppressus, simi-
 es cum retenta transpiratione effectus parit, febres im-
 primis, dolores capitis, artuum ac pectoris atque hujus
 propriis abscessus, pulmonumque vomicas. Promo-
 vetur autem sudor matutino tempore lectorum tegu-
 mentis, infusis vegetabilium calidis, ac Theæ, salium
 volatilium usu, nec non frictione ac balneis. Sudor ve-
 nimius ad atrophiam & phthisin deducit.

Smidius
 Misc. G. Dec. 1
 An. 8 Obs. 97

IX. Hæmorrhoides consuetæ suppressæ varios mor-
 bos inferunt, sanguinis imprimis vomitum, mictum,
 purumque ac phthisin, hydropem, arthritidem vagam,
 insaniam, paralyfin. E contra si nimis fluunt hæmor-
 hoides, crura debilitant, faciei colorem citrinum viri-
 emque inducunt, ac ad cachexiam hydropemque
 disponunt.

Schröckius
 Misc. G. Dec. 2
 An. 1. Obs. 42
 Zacutus prax
 admir. p. 123

X. Mucus narium si non debito ac consueto modo
 cedat, præterquam quod olfactum imminuat, caput
 quoque afficit, dolores ejusdem vertiginem catarrhos
 tussim causatur, ex qua radice iterum nova sympto-
 matum aliorum scaturigo. Educitur mucus frequen-
 ori errhinorum ac sternutatoriorum usu, quæ inter
 mplicia betonicæ ac majoranæ folia naribus intrusa
 interdum sufficiunt. Sternutatorii enim pulveres

N n n 3

non

Schubartus *in Misc. G. Dec. 1. An. 3. obs. 138* non omnibus ac semper conveniunt, ut hæmoptoicis, narium erosionibus atque ulceribus laborantibus, herniosis, gravidis, quibusque aliis menses & lochia nimis fluunt, vertiginosis, epilepticis, apoplecticis, quibusque oculi affecti, aut pectus obstructum est, vel ulcere pulmonum phthisique laborant. Etiam in doloribus capitis, nephriticis pleuriticisque ab iisdem ob nimiam agitationem abstinendum, & in infantibus quoque abstinendum, seu quorum cerebra molliora adhuc & fluidiora facile in epilepsiam conjiciuntur. Vitandi quoque

Ettmullerus *T. 1 Op. p. 656* que in plenilunio. Nec tamen errhinis his ac sternutatoriis nimium & ex consuetudine semper indulgendum, cum & olfactum imminuant, ac hebetudinem visus incant, imo oppressionem pectoris ac tussim causentur, cum pulvis nicotianæ ejusmodi aliquando sputo intersus ac cum eodem rejectus apparuit.

Pechlinus *Obs. p. 322* XI. Mucus aurium qui ceruminis nomine venit nisi frequentius expurgetur, sed coaguletur, tinnitum gravemque auditum ac aurium dolores parit, ubi magis acrior & salsior evadit.

Hoffmannus *Diff. sex part. 1 p. 41* XII. Veneri, quæ ad hoc caput quoque à Medicis semper refertur, & vitæ genus, animique integritas, diætæ tenuitas laboresque continui modum ponunt, adeo de eadem tractare superfluum fit, cum & difficultates nullæ artis regulæ contineant. Ne tamen in Selectis his quippiam locis suis omissum videatur, quædam præferam. Immaturum scilicet scæminarum complexum vitam fragilem ac breviorē reddere, quod per semine ejaculationem spiritus animales fibris subtrahantur, quibus tamen adolescere debitumque robur acquirere deberent. Quod ipsum evidenti priscorum majorum scriptorum exemplo confirmatur, apud quos tarda venustas, ac pares validique miscebantur, unde & parentum bora liberi referebant. Prudens proin ac verè

Lacedæmoniorum ac Ægyptiorum institutum erat, illis
 vigesimum quintum, his verò trigesimum quintum æta-
 tis annum matrimonio ineundo destinantibus. Deinde
 tempus ipsum congregiendi uti natura seminis multitu- Gratærolus
l. de Valentud.
Liter. p. 189
 dine incitata facile suppeditat, ita commodissimum esse,
 nullquam cibis concoctus, nec tamen fames adest, cor-
 pusque non amplius repletum, nec tamen inanitum est;
 proderit quoque ut somnus iterum aut quies sequantur,
 si forte lassitudo quæpiam ex congressu contracta fuit.
 Quæ de ebriosorum congressibus *supra* monui ex suis lo- Section. III.
cap. I. n. 7
 cis repeti possunt. Excessivam venerem etiam in non Hollerius
com. in Sect.
IV. aph. 78
 perfectis non solum gonorrhoeam ac mictum sanguinis
 producere, propter vasorum spermaticorum debilita-
 tionem inde contractam, sed & spiritus animales ac calorem
 naturalem dissipare, concoctionem ciborum impedire,
 corpusque & animum enervare. Cum spiritu enim ge-
 nitali, qui partibus sanguinis spirituosus constat, sensim
 quoque succus alimentarius præstantior cum sanguine
 delatus excernitur, unde cruditates passim cumulan-
 tur, humiditates colliguntur, nervosum genus debili-
 tur, faciei color evadit gilvus, ac luridus, & arthritidis, Ridlinus Lin.
Ann. 6 p. 837
 tigo, paralyfis, mentisque & memoriæ debilitas fe-
 untur. Præ cæteris autem nimia venus visum affi-
 & aliquando omnimodam cæcitatem inducit. Ab Ridlinus Lin.
An. 3 p. 418
 his enim hoc modo maxime spirituum copia subdu-
 citur, unde tunica eorum interdum præduræ ac rugo-
 ac meatus minus pervii redduntur. Quod autem Langius
Ep. 49
 venerem cerebri substantia à quibusdam imminui Paulinus
Musc. G. Dec. 3
Ann. 5 App.
p. 56
 eratur, pro incerto adhuc habet *Dimerbrokius*, quam- Sandorus
f. VI aph. 1.
 illud valde debilitari concedat, quod ipsum quoque Annat p. 320
 symptomata enumerata evincunt, quibus accedunt epi- Ammanus
Med. Crit.
p. 54
 ptia, quæ adhuc silens & quasi dormiens per veneris Ludovici
Musc. G. Dec. 1
Ann. 9. obs. 159
 actum excitatur & apoplexia, ut huic malo obnoxii vel
 ipso veneris actu immoriantur. Alius ex nimio ve-
 neris

Etmullerus
T. 2 p. 939
Ridlinus Lem.
Ann. 2 p. 348
 intra cranium hinc inde mobile perciperetur
 cior quidam maritus ante tempus sinex factus
 tam pedum imbecillitatem incidit, ut per integ
 te mortem biennium iisdem insistere non pot

XIII. De menstribus mulierum excretionib
 chiis, uti & lacte in mammis seu coagulato, seu
 te hic non agam, cum tractatio hæc ad praxin
 pertineat. De immaturis foeminarum conjugis
Hoffmannus
Diff. sel. part.
1 p. 42
 piti venere illud saltem monendum, quod eade
 effectum infirmumque reddat, ac ante tempus
 tradat. Dum enim liberos & quandoque singi
 enituntur, succus nutritius, qui robori ac inc
 partium corporis solidarum debebatur, infan
 tione consumitur.

C A P U T I I.

*De Præservatoriis sanguinis depuratione
 majalibus ac autumnalibus.*

I.

AD excreta quoque pertinent depurationes
 nis præservatoriæ, sanitatis conservandæ
 stitutæ, utpote quarum ratio maximam partem
 in excernendo consistit. Quamvis autem no
 salute sua conservanda adeo solliciti sint, eaq; pr
 die in diem præservativa medicamenta usurpen
 tamen eandem citius hoc modo destruunt, ac
 insuper medicamentis ita assuefaciunt, ut hæc
 nutrimentum cedant, nec casu necessitatis eand
 rent; Imprimis id accidit, frequentiori Tinct
 solarium, aurearum aut alterius cujuscumque medi
 vulgò sic dicti universalis ingestione. Talia
Artes. Med.
2 p. 24
 quidem dari, jam ante hæc contra Clarissimu
 num D. *Cobansem*, Civem Nostrum ac Medicum

am *Manasterienſem*, me publico ſcripto dictatoriæ quæ allegato nomine meo provocantem, quatuor argumentis evici, ad quæ reſponſionem ſuam orbi Erudito licet debet, & meliora, ut arbitror, edoctus cum ratio acquieſcit, magnoque metu me liberavit. Duobus enim temporibus præſervativa ejusmodi in uſum videntur, non una ratio cogit, ſcilicet majali ac autumnali, utroque enim & hyeme, quæ ver, & æſtate autumnum antecedit, ſanguis, ut in principio huraſtationis dictum, ſenſim mutationem ejusmodi patitur, ut vel quantitate abundet, vel qualitate aliqua, acida, ſeu acriori alcalica excedat, & morbos mine-

Maſſam ſanguineam, ceu fontem ſequuntur humores ab eadem ſeparati, bilis, lympha, urina, aliique præcedentibus enumerati. Integra verò hic melior methodus proponenda mihi foret, ſi ſingula hæc pertractare vellem, reſtringam me proin ex inſtitutione tantum ad ea, quæ proprie ad excreta pertinent.

I. Cum verò ventriculus, chyli officina, ac proin ſanctiſſimæ animalis œconomix fundamentum ſit, eo majori ſollicitudine in præſervationis negotio, præ cæteris reſpiciendus, quo amplior ex eodem male conſequeſtor morborum ſeges in univerſum corpus redundat. Succurritur vel evacuantibus, vel corroborantibus, tamen ad hoc excretorum caput non pertinent, & tantum culinaria remedia expetuntur, ex olerum, fructuum, radicum, fructuum, condimentorum ac aromaticorum claſſe facile repetuntur.

II. Evacuantiæ iterum ſunt vel vomitoria, quæ ventriculum per ſuperiora elutriant, vel laxativa quæ per inferiora purgant. Utraque autem hoc in negotio ventriculum & præcordia reſpicere debent, & vomitorio in naturis robuſtis, ac edacibus, niſi quid aliud in

habitu corporis obstiterit, cuilibet à Medico discernendum, verno imprimis tempore usum existere arbitror, in educendo mucosum fermentum ventriculi obviscante & obturpræstantiores effectus aliàs in morborum idem methodice exhibitis videmus.

IV. Inter laxativa tempore verno præfamiliaria per vices usurpatæ, atque viscosarum viarum lenissime detergentes, nec turgæ vim inferentes corpusque turbantes. medicata ex floribus acaciæ aliisque juxta temperamentum cujuscunque directivo vino infusis, utpote quæ leniter & successivum & interiora elutiant, & massam sanguinis purificant. Vinis tamen ejusmodi medicamentis & vel sepius tantum folia addantur, quæ alterantiū virtute ad ductus excretorios comeducant, facile his in corpore restitantes coagulatis, febres succedunt. Ante æquinoctium vernum evacuantia ejusmodi non sumenda, propter aëris inæqualitatem circa illud tempus irruentem, partim ne quæ forte subest viscerum labes circa dictum tempus ut non rursus se in morbum eruptura, dein ab ægris operæ medicinæ laxativæ adscribatur, & medicamentum innoxium diffametur. Quibus tamen sub iis viris affectus quidam periodici imminet, iis quoque Fabiani Sebastiani diem, circa quem atmosphaera mutationem quandam subire incipit, præ ejusmodi commode adhibentur. Autumnum diarrhoeæ ac dysenteriae eo temporæ laxativa caute usurpanda, & in forma potius verum imprimis propinanda, quique una vice.

V. Sanguis quantitate peccans optime ver-

hitur & ventilatur, illaque uti verno tempore præ-
ionis gratia in plerisque subjectis, ac præsertim ubi
sumitur quàm consumitur, & facies rubicunda;
magnus, gravitas & lassitudo corporis im-
ost motum & acclivium adscensum, cutis pruri-
ardor, dolor gravativus capitis, lumborum ad os-
ri adsunt, necessaria est, ita circa autumnum par-
ut nulla quoque ex eadem intentione institui de-
um sanguis eo tempore ad acorem vergat, adeo-
æpostere imminutus, spiritibusque orbatus ad fe-
cachexiam disponatur; Venæsectioni substituun-
curbitæ, cū in partib⁹ subcutaneis sanguis peccat.
I. Ad sanguinem acriori qualitate imbutum corri-
m, adeoque morbos ex hoc fonte scaturientes
vendos, æstivo tempore imprimis conferunt aci-
le quibus mox speciali sectione agetur, & ex do-
is serum lactis, nec non infusa calida herbarum
ndam culinarium superius recensitarum, juxta
ramentum ac constitutionem cujuscunque se-
im.

I. Acida sanguinis qualitas tam vernali quàm au-
li tempore emendatur sudoriferis, qualia post do-
a quædam vulgaria sunt salia volatilia, decocta li-
m cujuscunq; temperamento accommodata, hæc
luo hodie quoque inter domestica meritò refe-

Cum verò decocta illa genuinum arthritidis
cum ac prophylacticum existant, ut jam ante de-

m in *Miscellaneis Societatis Næstræ* innui, & expe- *Dec. II. An.*
7 Obs. us.
apud nos ab eo tempore indies confirmat, ita
bito eadem ad præsertionem quoque aliorum
rū conducere si simili methodo & ad cujuscunq;
m accommodata ab ægris adhiberentur, deinde
, quo & Thermæ, de quibus etiam pluribus infra.

II. Serosior sanguinis ac cæcarrhalis lymphæ con-

stitutio, hujus in partibus subcutaneis stagnatio, motus inordinatus atque extravasatio præterquam quod etiam sudoriferis decoctisque dictis corrigatur, optime fonticulis emendatur, quo ex parte quoque æturbitæ rursus pertinent.

*Diff. sel. pars
1 p. 147*

IX. Illustris *Hoffmannus* methodicam vini curam proponit, tempore vernali ac autumnali per sex septimanas continuandam, quæ si ritè observetur, fructus quoque suo fortè non carebit. Ab eadem tamen, recte monet sibi cavebunt scorbutici, cholericici, arthritide vaga laborantes, quique ad phthisin hecticam, lemoptysin ac epilepsiam dispositi sunt.

CAPUT III.

De Frictione & Balneis.

I.

*Fullerus in
Ab. Lipf. an.
707 p. 277*

FRICTIONE, quæ successiva cutis pressio est, partes ejusdem propter circulationem sanguinis auctam redditam incalescunt, glandularum cutanearum obstructions referantur, mucus gelatinosus in musculorum interstitiis attenuatur, excrementa in iisdem collecta dissipantur, membra compactiora & firmiora redduntur, spiritusque excitantur. Hinc in Rheumatismis scorbuticis, hypochondriacis ac hystericiis obesioribus Rachitide recenti insigniter prodest, quin vel ganglionum ipsa sub cute dissolvit. Absque corporis autem commutatione peragitur, singulare enim est, in quodammodo frictione quamvis leni continuos semper ructus subscitantes. Opportune matutino tempore instituitur, quibusdam tamen summopere contulit sub noctem ad focum singulis diebus peracta. Veteres circa frictionem æte peragendam valde solliciti erant, de quorum methodo pluribus agit *Orsibius*.

*Brechtfeldius
in Ab. Hoffm.
Vol. 1. Obs. 102
Ranzovius
de Conserva-
tione. p. 40*

*Collet. med.
46 p. 287*

II. Balnea sunt vel aquæ frigida vel calida. Præsentia

oprie non pertinet, & omnino fugiendum iis, in corpus vel exercitiis vel Solis æstu incaluit, ibita ejusmodi à calido ad frigidum mutatio, vani omnino periculosa existat. Nota est Alexandri historia, cum plenus pulveris ac sudoris fluxu intrasset, unde subito tanto rigore correptus, ut usa voce vix vitæ spes superesset. In quibusdam in corpus ex nativo temperamento ad sudores in paralyfis inde sequitur. Ne de noxa aquarum vite animalium in iisdem degentium collutulata- uicquam dicam, utpote à quibus perversam scabie balneanti introductam constat. Quo ipsotamen rum frigidorum usum promiscue non dissuasereu, quæ hodie in Anglia successu tam felici usur- ut morbi etiam iisdem curentur, qui nullis rerum generibus sanari potuerunt.

Curtius 2, 3
p. 29

Blondellus
de Therm.

Aquisgr. p. 224
Ridlinus Linn.
Ann. 6 p. 702

Bergerus de
Therm Carol.
p. 150

Balnea calida apud veteres frequenti admo- n usu erant, & Romanorum deliciae nullo in o- xuriosius spectabantur, quam in magnificis bal- n fabricis, de quibus pluribus tractat Longinus, qui erudite collegit, quicquid ad veterum Medico- e balneis ac gymnasiis præcepta melius assequen- rvire queat, & haut ita pridem Doctissimus Wild- , Jenæ egregiâ Dissertatione Juridicâ de Balneis um leges & instituta Romanorum pariter ac ho- m usum egit. Jam dudum autem à prisco ejus- balneandi more plane receditur, seu quod exerci- s Gymnasticæ, in quarum gratiam balnea exstru- lebantur, obsoleverint, seu quod indufiorum li- n apud veteres usus nullus esset, utpote qui solum vestibus utebantur, adeoque frequentiori ad for- stergendas lavacro opus habebant. Hodie forrè si in locis Turcico Imperio subjectis, aliisque talibus quædam adhuc retinentur.

21 Ep. 90

Ramazzinus
de morb.
syf. p. 210

IV. Balnea verò ejusmodi maximum usum sanitati conferunt, namque poros corporis aperiunt, & partes solidas, ne circulantibus fluidis impedimento sint, disponunt, humores coagulatos resolvunt, ut interdum crassamenti cujusdā pinguis instar & copiosi aquis insistent; Præterea acrimoniam demulcent, neque tenuitatem sua aut impetu crispaturas ac tensiones morbosas in partibus solidis inducant, impediunt, corpus totum perfidores evacuant, ac tenuiores etiam humores ex intima corporis regione propellunt. Cumque mors naturalis inter alia quoque ab ariditate & exsiccatione partium solidarum existat, huic balneum optime medetur, atque eo ipso senium ac mors remorantur.

V. Sunt vel humida vel sicca. Humida parantur primò ex aqua simplici tepida, quæ simul valde humectant, unde corporibus emaciatiss, biliosis ad corrigendam cutis scabritiem, & melancholicis, ac siccitatem & acrimoniam tollendam valde profunt, imo horum ipsorum morbi, etiam quando à supernaturali causa mulsoventur, nullo auxilio magis quàm balneo levantur. Præterea dolores leniunt, quia poros cutis relaxando, acres humores retentos ac dolorum causas transpirare faciunt. Sputum quoque tepore suo mitigant, ac maturant, & respirationem faciliorem reddunt, dum partes thoracis lubricant. Lassitudines tollunt, tensiones articulorum molliendo & corpus excalesfactum exsiccatum temperando ac humectando. Denique naturæ excretionem faciunt, partes tensas tepore suo relaxando. In juniore tamen ætate, ubi corpora plerumque magis impura sunt, facile latitantes alicubi partium læ peccantes calore balnei moventur, quæ dein ciborumque superingestis ita augentur, ut interdum febrem inducatur.

VI. Aquæ simplici non rarò substituuntur decoctiones herbarum.

Volkhamerus in Medicis Dec. 2. 6. Obs. 319

Baglivus de Lib. Lips. 707 p. 410

Vallesius Philos. sacr. p. 184 Sponius Comm. ad Apher. Nov. p. 226

Ridlinus Lin. An. 5 p. 956

herbarum ac radicum, spiritus quoque & acidulae, quæ tamen, si calidæ reddantur, spiritus mineralium adeoque aquarum virtus evanescit. Lac quoque ejusque serum balnea interdum constituunt, imo oleum olivarum, hoc quidem in nervorum doloribus, illud verò in scorbutica humorum prurigine ac salsugine. Spiritus vini uti balneum nimis pretiosum reddet, ita quoque vix quicquam proderit, cum vehementius quovis malo videatur remedium.

Ridlinus *Lin.*
Ann. 6 p. 333

VII. Modus balneandi ipse diversus est, ut plurimum balneantes in aquas exserto tantum capite se immittunt, interdum verò ad umbilicum tantum iis insident, quod semicupium vocatur, usumque in iis obtinet, qui partium quarundam inferiorum affectionibus laborant.

VIII. Antequam autem balneum adhibetur ventriculus ac intestina prius ab humorum sarcina liberanda, ne hi per balneum agitati in totum corpus distribuantur, & convulsiones pariant. Dein vel mane vel quam longissime à sumpto cibo balneandum, cum ventriculus iam inanitus percipitur, & alvi excrementa subducta sunt, ne hæc ipsa à natura intempestive ad excretionem irritentur, atque ita vel balneo confestim exeundum, vel hoc inquinandum sit. Quod si autem statim à sumpto cibo vel pleno adhuc stomacho balnea adhibentur, calor ventriculi fit languidior, ipse redditur laxior, coctio debilitatur, insequuntur flatulentia & tensiones hypochondriorum, capitis gravitas, sensuumque omnium hebetudo. Inter balneandum à frigore maxime cavendum, cum febres exin causentur. Finis balneationis vulgò sudor in fronte habetur, quod tamen non æque apud omnes obtinet, obefiores enim ac phlegmatici longiorem moram postulant, ut crudi humores melius subleantur. Sitim compescunt tutius cerevisiæ gratiores

Voglerus
Comm. diar.

Ridlinus *Lin.*
Ann. 3 p. 596

Volkhamme:
rus in Msc. G.
Dec. 1 An. 6
Obs. 239

res, non nimis tamen frigidae assumptæ, quàm vi
Quod si autem potus frigidior hauriatur, interic
afficiuntur, ut vel ad pleuritidem anginamve dil
tur corpus, vel bilis in vesicula sua coaguletur, a
par inflammetur, vel tono ventriculi destructo
hydrops subsequatur. Quin à potu omni in bal
sumpto ventriculus magis laxatur, & caput aff
hocque eo magis, quo potus est præstantior aut
suis ingeritur.

IX. Balnea sicca instituuntur vel cum substar
porosa vel solida. Illud *Laconicum* quoque & stu
dit, ac in arcula quadam absolvitur, quæ ex quat
seribus lateralibus ita compactis paratur, ut aër
expirare nequeat. In superiori tamen parte fo
aliquod rotundum remanet, per quod æger cap
rit. Incalescit balneum ejusmodi, antequam æg
ingreditur, primò per spiritum frumenti, sambu
juniperi accensum & deflagratum, qui in corp
succulentis & subjectis habitioribus locum habet.
autem affatim ac copiosius affundendi spiritus ej
di inflammabiles, ne condensati flammam concip
ac nudum insidentium corpus comburant. D
per simplicem aquam aut decoctum herbarum o
nientium, solius interdum chamomillæ, filicibu
ribusve ignitis, aut ferramentis candefactis inspe
vel per filices ignitos in aquis, aut decoctis ej
extinctos. Uterque modus in temperamentis i
ribus convenit, quorum cutis blanda irroratione
disponenda. Tertiò balneum ejusmodi paratur
acervo formicarum in sacco concluso, & cum aqu
lida decocto, cui æger insidet. Quartò per foru
peculiarem ab *Estmullero* depictam. Quintò par
balnea cum candelis ac lampadibus, ut & cum olei
rituosis, de quibus iterum laudatus Autor. Etiam

Ledolius in
Misc. G. Dec. 3
An. 5 Obs. 51

Jonstonus
Synag.

Disp. de Bal
neis artific.

lones, dum cortices abiegnos aut quernos, quibus ad præparanda coria bubula utuntur, in superiori hypocausti parte asseribus impositos vi caloris, quem amplo datus hypocausti positæ fornaci inclusus ignis suscit, exsiccant, sudatorium ejusmodi parant, quod in quibusdam Germaniæ locis sudatorium coriariorum *des abbadi* vocatur, inque artuum doloribus imprimis pro-
cum est.

Schröckius
Musc. G. Dec. I
An. 6. obs. 129

X. Circa Laconica hæc porro observandum, antequam æger id ipsum ingrediatur pro circumstantiarum ratione eundem decoctum lignorum sumere cumque eodem in lecto prius sudare posse juxta methodum *Timæi* præscriptam. Dein ne capite sic eminente capite quoque simul exhalet, collum ægri linteis probe circumvolvendum, cordisque regioni pariter linteum addam applicandum, quo ab æstu nimio præservetur. Caput autem in eodem semper exserendum ne si arcula retineatur, vaporibus oppleatur, & auditus imprimis propter meatus auditorios iisdem facile operet, periclitetur. Denique ubi per semihoram, aut
ribus ita ferentibus diutius sudatum fuit, in lecto descendendum, & sudores qui plerumque iterum erumant, denuò abstergerendi.

Ridlinus Lin.
Ann. 2 p. 140

L. 1 Ep. 19

Helvigius
obs. 85

XI. Laconica verò ejusmodi balneo humido foras operantur, corpusque magis exsiccant, unde in bis, extenuatis, calidioribusque temperamentis non inveniunt. Quidam etiam cum in eodem sudori nimium vacant, erysipelate corripuntur.

Ridlinus
Milen. p. 30

XII. Balnea sicca cum substantia solida instituta, venacea sunt. Sumitur scilicet arena calida, in eaque corpus excepto tantum capite quasi obruitur. *Psammissum* vocarunt veteres Græci, quo frequenter Augustus operator usus, ut humores ad coxam decumbentes moveret, & ab Ischiade se præcaveret.

Franchen-
vius Diff. de
Psammissum.

XIII. Finito balneo quocunque vel lectum pet
convenit, vel quoque corpus quieti dare, gravior co
motus vitandus; Nullatenus verò corpus aëri frig
exponendum, cum hyberno tempore balnea adhib
tur. Deinde corpus a balneo quasi resolutum corro
rantibus confortandum, jusculis aromatizatis aliis
vinosis.

XIV. Non conveniunt balnea sive humida fuer
sive sicca, primò iis qui augmentum corporis adhuc
spectant. 2. Quibus post assumptum cibum ventricu
est frigidus, & aliàs præcordia dura & tumida existu
3. Qui alvum habent constipatam, cum sudor & tr
spiratio auctior alvum magis sistant. 4. Qui viribus
bilibus, aut syncope obnoxii sunt, quoniam tunc b
neo vires magis dejiuntur. 5. Qui non bonâ victus
tione utuntur, crapulæque dediti sunt. 6. Qui stom
chi fastidio laborant, nauseabundi sunt ac vomituric
tes. 7. Quibus viscus aliquod nobile imbecillum, i
scilicet humores attenuati eo detrusi inflammationes
obstructiones pariant. 8. Asthmaticis, phthisicis, tu
sientibus, propter aërem qui in balneis est squalidus,
intra pectus receptus affectus illos exasperet. 9. Infla
mationibus aut etiam erysipelati obnoxii. 10. Ocul
rum imbecillitate laborantibus, quoniam visus fumosi
ejusmodi vaporibus magis obfuscatur. Cuidam pel
usum sudatorii coriariorum ad tumorem circa oculo
dissipandum adhiberi, visus plane abolitus. 11. Quibu
sanguis per nares fluere consuevit, cum enim balnea
colliquent, & sanguinem magis fluidum reddant, efflu
xus augebitur. Mensibus verò fluentibus balnea in usum
tracta, tantum abest, ut damnum inde percipiant mu
lieres, quin potius paulo post mensibus in ordinem re
ductis sæpe concipiant, ceu quoque non nocebit, pauci
post solutū tributum lunare diebus balnea ingredi, & quæ
tamen

Hoffmannus
45 Inp. c. 38

Hippocrates
lib. de diet.
Jonskonus
Synagm.

Höferus
Herc. p. 68

Ridlinus Lin.
An. 4 p. 505

Sponius
com. in Am.
pher. Nov.
p. 290
Ridlinus Lin.
Ann. 4.
Ibid. p. 543

tamen sic sibi interdum mulieres metuunt, ut mortem indubitato inde subsequi, etiam in proverbium apud ipsas abierit.

XIV. Nec tamen nimis frequentia esse balnea convenit, nam propter continuatum pororum patentiore Cola de frib. p. 51 hiatum, & quoniam sudorem excitando, aliquid humoris nutritii semper simul propellunt, ad macilentiam disponunt, partesque flaccidiores reddunt.

SECTIO NONA

DE ACIDULIS.

C A P U T I.

De ortu acidularum.

I.

Acidulis, seu aquis acidis è terra perpetuò scaturientibus, sapor acidus implicite omnibus adest, quamvis in quibusdam vix percipiatur, & quædam salæ, quædam vinosæ, quædam urinossæ sint. Liberus Exerc. p. 91 Ortum habent à sale mineralium fluido & quasi embryonato cum aquis commixto. Cum scilicet fontium origo ex Oceano & mari existat, cujus pressione, seu propter gravitatem, seu propter fluxum refluxumque maris ipsius existente, quædam partes aqueæ poros atque Kircherus mund. subter l. 1 c. 2 vœatus terræ continuò subeant, penetrent, quin super ipsos montes eleventur, necesse est fontes omnes in prima sua origine esse salios; Aquæ porro hæ salæ si in Bergerus de Therm. p. 103 imis terræ visceribus mineralia ac metalla in via generationis adhuc existentia seu embryonata ac pyritem imprimis jam defervescentem alluant, ac quasi arro-

liant, ex iisdem quoque salinum quippiam spirituosum elicient, cum quo intime miscentur, unamque formam

Ettmullerus
Op. T. 1 p. 775

constituent, & cum imperu è terra profiliunt. Atque hanc genuinam acidularum thermarumque originem esse ex parte quoque jamprehendit *Henricus de Roher*, Autor Gallus, qui utrarumque scaturigines fodiendo perscrutatus, tandem reperit omnes in principio antequam mineralia attingerent, salvas existere. Quædam tamen aquæ succos minerales liquidos imbibunt, adeoque ad modum Tincturarum fiunt, quædam quoque quæ jam sale aliquo vitriolico aut aluminoso imprægnatæ sunt, solidâ mineralium quæ alluunt substantiâ imbuuntur, unde & metallorum fragmenta in minutissimas partes concisa, in iisdem apparent; Primus verò generationis acidularum modus frequentissimus est, ac usui medico maxime accommodatus.

Cunæus p. 2

Hoffmannus
Diss. sel. pars.
2 p. 194. 196
Bergerus de
Therm. Carol.
p. 33

Nov. Liter.
Hamb. ann.
708 p. 2
L. c. p. 201

II. Mineræ, quibus acidulæ imprægnantur, non unius generis sunt, quæ quo magis invicem sibi contrariantur, eo major quoque ebullitio in prorumpentibus aquis observatur. Primas obtinet *vitriolum Martis*, quod & acorem aquis conciliat, adeoque in acidulis omnibus quasi basis est, ac ad fundum præcipitatum in substantia terreoflava seu boli rubicundi aut ochræ forma apparet. Cum hoc in *Piermontanis* combinatur sulphur, nitrum ac sal terræ. Nitrum quidem quamvis in se salaëreum existat, & supra terram generetur, eidem haut absimile quippiam in terræ visceribus erui probatione non indiget, cum chymicâ encheiresi ex acidulis thermisque educatur. Nitrum calcarium vocat *Listerus*, sal Neutrum *Illustris Hoffmannus*, instar arcani duplicati, quod tamen naturæ potius Alcalinæ sit, utpote ex aqua acido sulphurea per terram calcariam fluente ortum, quoque acidulæ etiam Egranæ, Elsterianæ, Swabacenses ac ex parte Wildungenses abundant. Eodemque Aquæ *Billetana* in suburbio Parisiensi ad sensum imprægnantur, quam bibentes seculum fere vivendo ex-
bant

unde & fonsille cognomen aquæ centum anno-
 obtinuit, cujusque usu personæ quoque principes
 vitatem adipiscebantur, *Billerique* domestici aliis
 r. ascriores ac robustiores existebant. Imo in
 ejusdem mali aureæ ac citreæ aliæque plantæ aquâ
 odi rigatæ, alias vicinorum hortorum fertilita-
 altum superaverunt, & longe felicius creverunt,
 æcus ac Nili aquâ, nitri quo scatet ope, *Ægy-*
 um agri fecundi reddebantur. In *Driburgensibus*
 n, in *Vildungensibus* alumen scissile. In *Gries-*
sibus, sal crystallinum, bitumen liquidum ac
 r, In *Spadavis*, succinum liquidum, In *Tonnigstei-*
 s alumen & Nitrum, in magna copia post destil-
 em aquæ residua manent, quæ in aqua soluta, cum
 i nitri valde effervescent, infuso autem Gallarum
 re in colore non mutantur, adeoque vitriolicinil
 ere videntur, quamvis hoc calcinatum subrubri
 iam referret, quod tamen à vitriolato dependebat.
 um aquis mineralibus nemo adscripserit, quam-
 im in Lotharingia jam ab antiquo *Therma plum-*
 nclaruerint, non tamen ita dictæ, quod plumbum
 vehant, cujus in vicinis montibus quædam quin-
 minera, paucissima tamen & exigui quidem mo-
 est, sed quod locus, ubi *Thermæ* scaturiunt, olim
 re vocatus fuerit, quod incolæ occisas aves istis
 immergere consueverint, ut plumæ ab iis facile
 ai possent.

Monument.

Paderb. p. 268

Ramlovius

descript. p. 248

Hildanus Op.

p. 652

Heerius spa-

dacr. p. 90

Titotus Nov.

Hamb. ann.

709. p. 414

CAPUT II.

De Exploratione Acidularum.

I.

Exploratio acidularum vel respicit easdem è terra
 imum scaturientes, prout ab aquis vulgaribus &
 s metallicis discernuntur, vel respicit mineras, aci-
 ejusmodi imprægnantes.

II.

Jonstonus
Synagm.

Hiarna in
AB. Lips. an.
84 p. 80

Misc. G. Decq
den 5 Obs. 292

Paschalins
in AB. Lips.
ann. 700 p.
496

II. Prius sequentibus notis discernitur 4. e-
halituum spirituosorum, qui bibentium nares
que statim feriant, ructus moveant, vertiginis q-
speciem excitent, nec diu in hypochondriis mo-
Spiritus enim hi acidularum quasi essentiam
tuunt, unde & aquæ quamvis ebullientes, ab-
tamen mortuæ & inefficaces existant. Eri-
anthlia pneumatica circa spiritus ejusmodi expi-
tum institui potest, quo enim particulas magis
& elasticas acidulæ continent, tanto citius extra
in veras bullulas despumant, instar aquæ bullien-
que ratione deprehendit Illustris Brunnerus, 1
Tönnigsteinenses particulas ejusmodi elasticas
rituosas longe plures continere, quam quasvis
Sit aqua limpida, crystallina, nullis heterogeneis
bus scatens, aut peregrinas aquas admittens. 3.
terræ scaturiat, & procul à littoribus maris existi-
dem semper copia fiat. 5. Sapor sit vel mure-
vitriolicus vel aluminosus. 6. Dum vitro infund-
guæ guttæ per larium instar hinc inde subsilia
fundo vasis, quo excipitur, post aliquam spiritus
halationem sedimentum quoddam appareat
aut metallicum. 8. Nulla ob inexistentiā ad-
dem subsistere queant animalia, pisces, ranæ, &
stim emoriantur, vel in aliam aquam translata
scant. 9. Ultra annum aut diutius in ipso fonn-
sis asservata aqua non corrumpatur. 10. Absq-
stia à bibentibus magna aquæ quantitas assuma-
citissimè per alvum & urinam iterum secedat. 1
bos eradicet aliis remediis non cedentes.

III. Mineræ verò aquas imprægnantes dig-
tur primò ex consideratione loci ipsius e quo
qualia scilicet metalla illic aut in vicinia subsit
bus aquæ participant, qua in parte accole mule

ut; Deinde per aquæ ipsius præcipitationem, de-
onem, evaporationem, alteriusve rei admittio-
quibus modis quamvis spiritus minerales volatiles
entur, aut saltem non explorentur, iidem tamen
r simul adhibendi, nec uni soli ex iisdem fiden-

Sæpius quoque & diverso tempore hæc explo-
reragenda, fieri enim potest, ut diversis tempori-
versæ se prodant minera.

Heerius *Spa-
dacr.* p. 35

Præcipitatio non uno modo peragitur. pro ut
minera præcipitanda requirit. Oleum enim

Ettmullerus
Op. T. p. 775

in injectum in vitriolicis sedi-entum viride ob-
nigricans deponit, si autem aluminosæ fuerint,

erit albicans, qui in igne examinatus in copio-
las attollitur. Ab aquis tamen calcario lapide-

Hoffmannus
Diff. sel. part
p. 13

is aluminosæ ejusmodi probe distinguendæ, cum
lem ab oleo tartari per deliquiū infuso in momen-

escant. Acetum destillatum in sulphureis sedimen-
lum præcipitat. Idem in quibusdam efficiunt

Stifferus *Diff.*
de Hornb. fa-
mis acid § 5.6
Schraderus
in Nov. Lite-
rar. Batthsc.
an. 98 p. 160

atile Cornu cervi injectum, ac spiritus volatilis
armoniaci aquæ affusus. Quod si instillato spiri-

armoniaci spiritu universo aqueam diaphanei-
non reassumant, & mixtura maneat turbida, sul-

contentum admodum subtile est, ceu in acidulis
entibus observatur, quæ instillato spiritu vitrioli

am tunicam violaceam iterum induerunt; Obser-
m tamen, ne in præcipitatione ejusmodi conten-

a medio præcipitante novam texturam compo-
ut vel vera contenta diversimode modificentur,

va plane contenta emergant.

Destillatione ac evaporatione substantia volati-
alembicum transit, seu evanescit & fixior pars re-

; quàm si salia constituent, speciales id figuræ
nt; Sedimentum verò ejusmodi variis adhuc mo-

Conradi *Obs.*
Histor. Hamb.
an. 70, p. 286

bari potest, veluti flammâ quâdam leniori, qui-
bus

bus microscopia parantur, incendi, qua ratio-
num quæpiam ac odorem suppeditet, de
participat, uti de *Ostero-danis* observatum. Du-
men non est in destillatione, eamque subsequen-
te evaporatione sedimentum ejusmodi ab igne quippe
& aliam esse evaporationem, quæ sub radiis S
peragitur, quales diversi effectus in aquis Bo
observantur.

Paschalius
in AB. Lippf.
Ann. 1700
A. 497
Seidlerus 43
CS 4

VI. In specie verò minera martis explorati-
one folii quercini recens avulsi in aquam mi-
quod tunc ferri atomis ita obducitur, ut cœru-
nigrum colorem præferat, prout aqua feri
vel minus imprægnatur. Nigrescunt quoque
pureum colorem induunt, prout magis minus
abundant, acidulæ tales gallarum aut corticis
torum, florum balauſtiorum, terræ Japonicæ,
herbæ Theæ, tormentillæque infusione. Aci-
men illo casu frigida esse debent, coctæ enim in-
lorantur. Etiam caro cum acidulis coctæ tingi-
ditur quoque acidularum libræ concharum
drachma, perque aliquot dies servatur & aliqu-
ne agitur, quo ipso subtilis ochra flavescens
dum præcipitatur.

Hoffmannus
Diff. sel part.
2 p. 192. 204

VII. *Sulphur* ex additione syrupi violarum
qui ex commistione cum aquis hujusmodi vi-
lorem contrahit. Deinde aquæ sulphure im-
tæ argentum colore fusco vel nigro inficiunt.
sulphureæ particulae post destillationem aut e-
tionem in fundo remanentes laminæ candenti
liquefiunt. Concretum quæque ejusmodi in-
bile est, quod cum sale Tartari in hepar sulphu-
fit. Odor verò sulphureus nullum hic indicat
stat, cum à spiritibus mineralium acidis metal-
tibus solventibusque oriatur, ut patet experimen-

lunam rodentis, & spiritus salis martem solven-
uæ solutiones sulphureum odorem exhalant. Et
sulphureus pluribus aquis adest, quæ tamen de sul-
phon participant. De præcipitatione cum aceto
ato supra egi.

III. *Sal* in fontibus exploratur leni destillatione, Hoffmannus
Diss. sel. part.
2 p. 199
ia in fundo manet, quod elotum in igne crepitat,
iæ fonti additum eandem in solutione auri inten-
Ad crystallisandum verò repositum figuram qua-
n induit, lunamque solutam turbat, inque forma
is albi præcipitat.

IV. *Alumen*, si acidulæ contineant, post præcipita-
a cum oleo Tartari institutam, evaporatione quo- Ettmullerus
p. 776
prehenditur, tunc enim in fundo corpus album
octoedrica concrevit, quod igni rursus imposi- Hoffmannus
Diss. sel. part.
2 p. 202
ngiosum fiat & intumescat. Hoc enim ni fiat,
mentum illud per præcipitationem institutū non
sale est, cum omnis aqua calcaria & salina ad al-
liquoris mixturam albescat. Quo magis purum
alumen aquis infuerit, eo magis austeræ hæ quo-
unt, atque erosivæ, ita ut intus non sine periculo
tur.

V. *Nitrum* exploratur infundendo acidulas cum
alsa, seu in qua sal commune dissolutum est, quod
a tunc nitri quippiam contineant, acidulæ eva- Bergerus de
Therm. Carol.
p. 19
urbidæ & quasi lactescent. Aquæ Nitrosæ ple-
etiam amaræ existunt.

VI. *Mercurius* verò ac *Arsenicum* deprehenduntur,
o aquis immisso & candescente.

CAPUT III.

De operationibus acidularum.

Illus ferè corporis affectus chronicus est, contra
nem acidulæ cum fructu non assumi queant, ceu

Q q q

copiose

Spadacr. c. 8
Differt. Acad.
de Acid. § 3

copiose & doctè ab *Heerio*, & *Camerario* demonstratur, & vel illud pro sufficienti indicio est, quod aquarum ejusmodi accolæ sanissimi vivant. Quibus tamen in specie opponuntur sunt morbi vitio primæ digestionis existentes; capitis scilicet, ut ab eodem ordiar, dolores, catarrhi, paralyfes, vertigo. epilepsia, melancholia, incubus, palpitatio cordis, asthma flatulentum, ictus, affectus hypochondriaci & hysterici, scorbutus, affectus nephritici obstructions renum, ac calculi, suppressio mensium, hæmorrhoides, diarrhoeæ biliosæ absque febribus affligentes, febres tertianæ, quartanæq; diurnæ. *Baglivus* præcipue verò acidulæ quæcunque, quarum in Germania saltem ultra mille enumerantur, in specie affectus curent, particulariter recenset *Weckerus*.

Heerius Spadacr. p. 65
Baglivus Praxis, l. 1 p. 73

Antidot. spec. l. 1 p. 14

Hoffmannus Diff. sol. part. 2 p. 179

Borgerus de Therm. p. 113

II. Morbos autem curant acidulæ partim alterando & corroborando, quatenus spiritu suo minerali quo polleant, quique nares egregie ferit, totum corpus ac penitissimos ejus recessus subit, elutriant, obstructions & coagulationes resolvunt, salia peregrina absorbent, & secum per organa excretoria vehunt. Unde levatis inutili pondere vasis ac visceribus, circuloque humorum vitali restaurato, villi illorum erecti tonum meliorem recipiunt & corroborantur. Partim evacuando, idque per alvum, si minerales aquæ salibus turgent magis alcalicis & nitrosis, alvusque in subiecto per naturam laxior est; Per urinam, si aquæ sale quodam acidulo, aluminoso magis imprægnatæ sint, ac qui utitur, alias citius mingat. Quomodo verò urina tam cito ab acidulis moveatur, ut hæc vix potæ non raro statim per

Art. XIII. § 9. 19

Ridlinus Lin. Ann. 2 p. 394

Borgerus in Diss. G. Dec. 2 An 3 Obs. 173

eandem effluant in *selectis physiologicis* à me uberius tractatum est. Per sudorem, si sanguis est serosior, curis poruli laxiores. Per ductus salivales, quod in scorbuticis interdum accidit. A Spadanis aquis aliquando hæc evacuatio ita succedit, ut per alios meatus nihil observatum dignum

dignum excernatur. Ab iisdem quoque quidam naso emungunt; Imo sæpe uno eodemque tempore diversas excretiones patiuntur, ut alvum magna in copia deponant, & simul sudoribus diffuant, in aliis urinæ, menses ac hæmorrhoides simul fluant.

Heerius Obs.
p. 26 & Spas.
dacr. p. 55

III. Promovetur acidularum effectus, primò aquæ quæ assumitur quantitate. Cum enim ordinaria remedia, licet iis multum potentiora, in parva nimis dosi assumpta, partim in primis viis infringantur, partim suffocentur, aut quamvis viribus integris ad massam sanguineam perveniant, tantam tamen molem corrigere semper nequeant. Cum acidulis verò aliter comparatum est, utpote quarum insignis quantitas, quam ægri intensa cum salutis spe hauriunt, viscerum infartus, humorumque viscositatem & acrimoniam egregie eluit ac diluit. Deinde promovetur quoque effectus aquarum, quod sub usum earundem, qui alias medicinarum assumptione aut diætæ legibus servandis immorigeri sunt, hic melius adstringantur & obtemperent, simulque animus loci ac conversationis illecebris divertatur. Diversos autem ac sæpe contrarios affectus acidulas respicere absurdum non est. Dum enim biliosos & acres humores temperant, & fibras nerveas roborant, adstringunt eorundem fluxum; Dum verò humores viscosos fluxiles reddunt & salina sua qua pollent vi stimulant, quoque aperiunt & laxant.

IV. Minus efficaces aliquando acidulæ existunt, & colorem, odorem, saporem consistentiamque amittunt, vel propter hyemem præcedentem molliorem, cujus rationem in subsequenter dabo; Vel propter ingentem æstum, ac radios Solis terram, præ siccitate nimia fissam & porosiorum penetrantes, qua ratione spiritus subinde dissipantur; Vel propter nebulosam atq; austri-

Jonstonus
Syntagm.

ac turbando aquas lutosas, turbidas aut crassas reddu
 Vel propter pluviolosam cœli constitutionem ad plu
 dies continuantem, ubi tunc aquæ ferè dulcescunt, quæ
 si fluviorum inundationes comitentur insecta ac for
 variae aquis mineralibus miscentur. Etiam terræ in
 tus ac concussio aquarum texturam mutat: Sæpe quæ
 que particularis ratione loci causa est, quæ acidulas
 ad odorem & saporem ad æmpus mutat, cum nimis
 quod ad cogendas acidas & arcendas sylvestres aquas
 compactum est lutum cum lapidibus, ut & calx ap
 se communicant, quod aliquando Dainacensibus con
 tigit. In pestilenti aëris constitutione acidulæ quæ
 simul noxiæ evadunt.

Camerarius
 Diff § 7

V. Transportationem acidulæ ferunt integris
 bus, ac Egrenses ex Bohæmia eas propter passim con
 brantur. Tönnigsteinenses ad Rhenum scaturientem
 Moserius in Hungaria ad pontem Eslekensem huius
 æque efficaces, quæ Hilleshemii etiam pari cum ef
 fectu sumuntur. Spadanas in Anglia nihilo deterius
 quam in ipso fonteprehendit Hierius. Tetuccie in
 Florentiam & Pictorium orientes, per totam ferè Ita
 liam in Pharmacopoliis venales habentur. Aliæ
 præ aliis transportationem magis tolerant, prout
 turæ magis vel minus sunt spirituosæ. Hæ enim
 dubio citius saporem & levitatem amittunt, & gravi
 res efficiuntur, amissis dum per vecturam aquæ non
 interno valde agitantur, spiritibus, hanc leviores re
 dentibus. Quæ etiam sunt valde acidæ tutius transpor
 tari possunt, quod de Piermontanis observatur, quæ

Hiatus in non minori, imo juxta quosdam majori cum effe
 transportatæ quoque bibuntur. In specie de Chæ
 rientiis in Gallia, Swabacensibus in Germania, D
 patensibus in Livonia observatum, quæ transportatæ
 adeo non ferant. Circa transportationem autem
 mod

Præfat. tra.
 Rat. de Acid.
 Tönnigst.
 Spadac. p. 39

Hiatus in
 ad. Lips. an.
 24 p. 82
 Schraderus
 in Nov. Lijer
 Rottm. ann.
 28 p. 160

odi observandum, ne vasa adhibeantur in quo alius Ridimus Lin.
 im liquor asservatus fuit, cum hic facile quæpiam fui An. 5 p. 872
 dicia post se relinquere possit, deinde ut vasa tota re-
 eta, ac optime clausa sint. Quod si enim parvum
 modum spatium relinquatur, quod aër ingredi possit,
 per ac efficacia omnis perit. Transportatio etiam Hoffmannus
 tius instituitur noctu & cælo frigidiore, quàm æstate Diff. sel. par. 2 p. 176
 sub Sole fervente, meliusque conservantur lagenæ in
 co frigido quàm calido. Calor enim externus mo-
 tum intestinum augendo spiritus magis in auras diffi-
 nit, quos frigus pressione suâ à circumferentia ad cen-
 trum magis unit ac servat. Transportatis præsertim
 artialibus, antequam usurpentur, vulgò lagenis Gal-
 pulverisatæ pro parte admiscuntur, sique exin colo-
 violacei aut nigricantis evadant acidulæ adhuc inte-
 re habentur, quod si verò color maneat luteus, aut
 meus virtus evanuit. Circa quam tamen exploratio-
 nem notandum, quod si partes aquæ spirituosæ jam ex-
 averint, etiam tinctura ejusmodi non succedat. In-
 per ochra flavescens in lagenis his ad fundum præci-
 tata, easdem aquis semiplenas jam per aliquot tempus
 stitisse arguit, quod spiritus minerales substantiam
 ac martis hætenus detinentes, levissimè sic exhalârins
 re verò ad fundum secesserit.

CAPUT IV.

De convenienti utendi modo.

L

Acidulæ omnes uti casu primò repertæ, ita dein
 quadam accolarum empiria quasi excultæ sunt, do-
 demum accedentibus artis regulis methodicus usus
 institui cepit. Hic igitur nisi easdem diffamatas ve-
 tus, ante omnia observandus, nec sub salutarium ejus-
 di fontium prætextu quivis ad eosdem ablegandi.

firmavit, cum invito medico suo rermomani
 & iisdem vix absolutis in reditu mortem opp
 Qui pulmones affectos, visceraque non ampli
 habent, ut vel hydrope distendantur, vel alia re
 spirationem impedian, ægrique asthmatici ex
 phthisin inclinent, hæmoptysin patiantur, qu
 affectus hi à sanguinis fervore oriuntur, nec
 admodum sunt, acidulæ non absque fructu i
 hauriantur. Nec macies sola pro-contraindic
 dularum haberi potest, quin visceribus integr
 melius hisce remedium opponi vix poterit. 4
 panitici & Ascitici confirmati, utpote in quib
 non amplius permeant, sed stagnando p
 tes febrem tantum lentam ac sitim augent, l
 sursum diaphragmate respirationem præclud
 fimque, mortis prænunciam accersunt, hanc
 lerant. 5. Diarrhœis ac dysenteriis epidemi
 gnisque laborantes. 6. Calculis renum gra
 prægnantes, ne hi commoti lethalem ischuri
 cant. 7. Renum ulcere laborantes, cum eni
 curatio in exsiccatione consistat, ab aqua actu
 hæc expectari nequit. 8. Lue venerea infecti,
 si tota massa sanguinea nondum corrupta est, i
 dam symptomatibus Spadanæ feliciter cesserin

Helvvigius
Obs. p. 230
 Cuzus de
Pierm. p. 61
 Camerarius
Diff. § 8

Ridlinus *Lin.*
An. § p. 1054
 Heerius
Obs. p. 29
 Platerus 1.3
Obs. p. 572

Moerenius
Diff. p. 26. 27

Heerius *Obs.*
 p. 20
 Wierus *tract.*
Germ. p. 63
 Moerenius
 p. 27

imotos gravius exagitent, doloresque augeant. Heinfius de Pod. p. 185
 iroxysmum verò, quod eundem alieno tempo-
 lerent, dum humores commovent & deambu-
 sedes sollicitent. Per accidens tamen inter-
 desse aquas dubium non est, roborando nimi-
 era, & salium circa articulos congestionem im-
 o, modo prædicta non obstiterint. 10. Exco-
 ani doloribusque hæmorrhoidum obnoxii, ut
 & deambulatione & humorum acrium frequen-
 ne exacerbantur. 11. Gravidæ, ante quartum
 aptimum gestationis mensem. Intra hoc tem-
 m, cur aquæ ipsis concedi nequeant, rationem
 ideo, cum diæis mensibus laxativa iisdem
 Bibant tamen in quantitate quoq; minutiore ac
 bus ita se gerant, ut abortus præcaveatur. 12.
 uoniam debilis eorum calor ab acidulis debirâ
 te assumptis extingueretur, & iisdem facile
 ia supervenit. Pueros quidem propter tene-
 nollem corporum texturam quidam quoque
 nt, cum tamen exempla prostent infantium ali-
 o unius anni, & lactentem puellulam Spadanâ
 bibisse. Et illis in locis, ubi fontes ejusmodi
 nt, promiscuè vel minimi natu acidulas sine ulla
 unt, ac optime valent.
 Tempus sumendi conveniens æstivum est, men-
 et Majus, Junius, Julius, Augustus, siquidem æ-
 litio respondeat; Quamvis etiam verno tempo- Cunæus p. 42
 : Martio interdum cum fructu bibantur, adeo
 ribusdam tertianas curent. Nec dubium ipsa
 xibi posse, ad ignem tamen huculentum, aut in
 o probe calefacto. Quod enim hyemali tempo-
 um easdem turbidas, minusque efficaces ac insa-
 tuant, id non de omnibus verum est, gustavit-
 in Spadanâ in vigilia Nativitatis Domini ac rio- Spadacr. p. 94
 res,

Cunæus de
Pierm. p. 66.

Heerius Spa-
dacr. p. 130.

Moerenius de
Tennigst. p. 24.

Ridlinus Lin.
En. 1 p. 169.

Camerarius
de Acid. § 7.

Heerius Obs.
p. 15.

Id. Spadacr.
p. 124.

Ridlinus Lin.
An. 3 p. 284.

Dietsingius
Thef. pract.
p. 1094
Durrius in
Misc. G. Dec. 2
An. 8 obs. 56
Haderus in
Misc. G. Dec. 1
An. 3 Obs. 180

pleuritis cum succedente emphysema caliditate
 gredine & quasi gangræna, colica periodica &
 strictione mesenterii & adstrictione alvi, quin
 ipse. Præparatio verò consistit in eo, ut alvus
 stipatior est, duobus diebus ante subducatur, &
 viæ humorum saburrâ liberentur, lenitivis quibus
 familiaribus, non debilitantibus. Deinde sangui-
 copia abundet, vel fervidior existat, venæsec-
 mendetur, quam tamen sub cura, ut quidam
 non repetendam arbitror.

Heerius, Obs.
p. 42

V. Incipiendum autem mane, non quidem
 post somnum, sed una atque altera post Solis ortu
 ra, sub meridiem enim fons languidior est; An-
 tionem corpus prius deplendum ac per sem
 exercendum, ambulatione enim ejusmodi visc-
 lesiunt, ac aquas avidius appetunt.

Camerarius
p. 13
Hoffmannus
Diss. sel. part.
2 p. 177

VI. Sumendæ verò actu frigidæ. Calefacti
 spirituum jacturam patiuntur, nec viribus suis
 gent, quod inter alia eleganti cum tinctura instit-
 perimento patet, utpote quæ cum aliàs ex m-
 pulveris Gallarum colorem atramenti assumant,
 ac igne incaluerunt, non amplius tinguntur, qu-
 spiritu partes quoq; minerales volatiles avolant
 quod magis est, calefactæ acidulæ ventriculi
 dissolvunt, ac vomitum provocant, cum & aqu-
 nlex tepida inter emetica existat. Omnibus tamen

sidularum molestum est, aut stomachi debilitas aliud iadet, utpote. cujus nerveis membranarum fibris tre- iorem semiparalyticum actuale ejusmodi frigus facile nprimeret, ii prope scaturiginem vel manuum fotu id nendabunt, vel quoque vas, quo continentur acidula, ausum tamen, aquæ calefactæ imponent, vel ad ignem ufacient, quamvis tepide ob rationes supra allatas. onducet quoque hic conclave calefactum.

VII. Bibendæ dein ita, ut sensim intra dies sex ad immam dosin perveniatur, subita enim omnis mutar- o naturæ gravis, quæ maxima existeret, si statim à sum- ia dosi inciperetur, & ventriculus obrueretur. Quan- tas in genere determinari nequit, tutissimumque hic l euphoriam respicere non primis tantum diebus, sed r totum potationis tempus. Mensuram autem si- uidem speratum effectum assequi quispiam velit, non rigum esse convenit, qui enim multum imo pluri- um aquarum ingurgitant, certius se magnis incom- odis liberant, dummodo easdem bene iterum ege- nt, nec oeconomia animalis turbetur, quod facile ri potest, dum in glandulis, ad quas à vasis amplis arte- e immediate pertingunt, iusto copiosiores devehun- r. Mensura verò præscripta in partes dividenda & e respiratio ac ventriculus continuâ ingestione offen- antur, intra horam demum absumenda. Quibusdam rō in affectibus, & ubi magis alterationi sanguinis ac morum quam evacuationi insistendum, in magna. antitate non bibendæ, modice tamen per longius mports intervallum & plures septimanas continuan- e, quo cum massa sanguinis integrâ eo intimius mi- eri queant, interposito semper blandiore quodam ab- ergente amaro, aliisque pro circumstantiarum ratione.

VIII. Inter hauriendum verò quædam stomachum rroborantia ac flatus discutientia assumenda, ubi vel

R r r

simplex

Heerius *Sp. a.*
diacr. p. 108

Keiliius *Med.*
Lipf. an. 709
p. 404

Waldsmidius
Dijs. p. 42

simplex carvi, anisi & corticum aurantium confecti
Spadocr. p. 99 sufficit. Morculos suos hic commendat *Heerius*. Spiritus vini nullatenus superbibendus, cum acidularum operationes sistat. Externe verò stomachi regio balsamo aliquo inungenda, ex oleo nucis moschatae, aurantium, fœniculi.

IX. Interea corpus movendum moderate & absque multi sudoris effluxu, quæ motiones etiam in hypochondriacis, quales plerique acidularum hospites sunt, per se multum conferunt. Non tamen vix deglutitis acidulis velocissimè cursitandum, montesque summi subito ascendendi, aut aliis variis exercitiis ad largissimam sudoris usque profusionem utendum, cum hic ita tantum promoveretur, qui tamen in acidularum usu non æque conveniens est, nec etiam illæ per sudorem semper operentur, nec quivis morbi per sudores etiam curentur. Equus gradarius aut rheda citatior quibusdam hic magis arrident, præterquam enim quod iter pedibus facienti sudores facile erumpant, atque ita ferum aliò diversum per urinas parcius exeat, sessio in equo vel curru musculos abdominis ac intestina ipsumque ventriculum comprimit, validiusque corpus agitat, unde aquæ citius concalescunt promptius eminguntur. Quidam etiam secunda post illas assumptas hora lectum petunt, ac se optime cooperiendo promptissime aquas reddunt.

X. Simul autem diligenter attendendum, quorsum & an per alvum, urinam & sudorem acidulae operantur sint. Primis quidem diebus per alvum laxant, & tertio circiter die feces bono omine colore nigrior tingunt, dein verò copiosior urina secedit. Ut autem alvus eo melius sequatur, pillulae laxativæ interponendæ, ita ut eo die potus acidularum intermittatur. Sic enim liberius permeabunt aquæ, & corpus relinquent magis sanum. Urina promovetur sumendo mane post somnum

Heerius Spadocr. p. 105

Heerius Spadocr. p. 83

somnum pillularum de Therebinthina drachmā eiꝑ; postea consuetam acidularum portionem subjungendo, vel quoque his ipsis primoque haustu instillando spiritum juniperi, nitri, therebinthinae, vel denique Tartarum solubilem cum primo acidularum haustu sumendo. Sudor, ut jam dictum, nullo modo provocandus, sique ab initio per alvum urinam ac sudorem simul evacuationes sequantur, & quidem uno eodemque tempore, malis id ægri rebus sit, nam vires tunc non solum prosternuntur, sed corporis quasi ac humorum dissolutio subest.

Ridlinus *Lin.*
Lib. 6 p. 1183

Hildenus
Op. p. 494

XL. Ante omnia quoque diætæ ratio sub acidularum usu habenda, quæ tum moderatior potius quam nimia convenit, ne alimentorum onere operatio earundem inhibeatur. Plerumque ob nullam aliam causam acidulae male cedunt, quam quod appetitui nimium indulgeatur. Accedit quod hic ut plurimum ab humoribus acidis tunc quasi solutis, intendatur, ac hydroptosis imponat, ut credant, melius jam cum ipsis agi, adeoque diætam non amplius observent. Dimidiata tamen hora ante appetitus quibusdam excitandus, & tonus ventriculi quasi restituendus Essentiis galangæ, zedoariæ, caryophyllorum, piperis, absynthij, Elixire proprietatis, cum spiritu aliquo volatili, ac tinctura cinnamomi combinatis.

Waldemidius
Disp. p. 42

XIII. Tempus cibandi commodum est, tribus aut quatuor circiter post potum horis, aquâ maximam partem iterum evacuata, ac urinâ, quæ alba erat tinctiore reddita. Cibus ipse sit mollis ac levissimæ digestionis, ac incipiendum semper cum juscule carvi, similibusque abstinendumque à lacticiniis, carnibus fumo induratis, pernis, anseribus, anatibus, anguillis, carpionibus, & similis generis durioribus ac viscosis cibis. Nec cibi acidulis incoquerendi, tum quod hæ coctæ parum virium retineant, tum quod nigredinem cibis concilient.

Heerius Spadacr. p. 116

Hildanus Op. p. 653

Id. Cent. 3 Obs. 72

Cunæus p. 17

XIII. Potus fit vinum, Secco, Canarium apud ditiores, aut etiam aliud Rhenanum spirituosum, Gallicumque purum, quod tamen tempore intermedio acidulis temperari potest. Pauperiores cum cerevisia contenti esse debent, ac post cibum spiritum vini assumere possunt; Quamvis autem fontiam ejusmodi accolæ acidulas quoque in jentaculo, prandio ac cœna innoxie bibant, id tamen potius assuetudini illorum adscribendum, quo fit ut nihilomagus ab iis cum cibo potis lædantur, quam puella illa napello, quo tamen omnes alii interibant, pinguescens. Vino certe inter prandendum nunquam admiscendas suaserim, propter vim enim diureticam ad vias urinarias properabunt, adeoque moram cibi in ventriculo requisitam ac necessariam, concoctionemque ipsam impediunt, unde obstructions mesenterii ac viscerum sequuntur. Observatum aliquando in Spadanis semen anisi simul comestum, cum urina iterum rejectum fuisse.

XIV. Somnus meridianus, quamvis iis qui eodem indigent non admodum noceat, præstat tamen vigilare ac tempus ludis ac confabulationibus terere, ut emunctoria corporis aperta magis servantur, nec per somnū ejusmodi hac in parte quippiam impediatur.

XV. Pomeridie acidulas reiterare non nisi illis conceditur, qui calidioris ac ficcioris constitutionis sunt, vel mane integram dosin assumere nequeunt, bibuntur autem tunc tertia post prandium hora, & digestionem absolutam. Nisi stomachus vacuus fuerit, assumptio ejusmodi & fructu carebit, & turbas concitabit.

XVI. Cœna convenit parcior, solentque in immorigeris acidulæ Piermontanæ altero die absque effectu existere. Qui tamen bis de die aquas bibunt, iis liberalior cœna indulgenda.

XVII. Affectus animi ad jucunditatem disponendi.

Lata

ta ede, læta bibe, læta age, læta vide. Ipse certe ut
 supra ex parte innui, ejusdem sententiæ sum, tam
 lulas quàm thermas pluribus non tam viribus suis,
 bus egregiis polleat, prodesse, quàm quod simul ii,
 usi fuerunt ab animi corporisque laboribus gravif-
 is aliquamdiu sic respirent, ac laudabilem insuper
 tam fervent. Imprimis verò ira vitanda, qua non
 in acidularum operatio impeditur, sed & humori-
 jam in motum concitatis, bilis simul effervescent, ut
 us nervosum afficiat, & apoplexias aut febres ar-
 res pariat. A venere quoque plane abstinendum.
 XVIII. Acidulis in corpore subsistentibus aquæ vel
 nestinis ac mesenterio hærent, quod ex rugitu fla-
 mione ac gravitate cognoscitur; Vel in massa sangui-
 coacervantur, & tunc rugituum flatuumque ablen-
 major verò corporis gravitas. Prius vel cremore
 tari primis haustibus addito emendatur, vel quoq;
 teribus altero die applicatis. Quod si verò visco-
 pituita transitum aquarum impediens præsumitur,
 lerunt pillulæ aloeticæ vesperi, vel aliæ pro eadem
 atione mane sumptæ, omisso interim aquæ eo die

Ridlinus Lin.

Ann. 5 p. 791

Ann. 6.

p. 118a

Valentini

Declam. p. 3

Heerius Sp.

dacr. p. 123

Ridlinus Lin.

Ann. 1 p. 212

Altero casu hydragoga magis conveniunt, qui-
 dein sudor subjungendus. His verò nihil profi-
 ctibus acidulæ omnino seponendæ, neque enim con-
 atam ingurgitationem earundem quispiam tum sua-
 , tam propter læsionem interiorum subsequaturam,
 n hydropem imminuentem.

CIX. Symptomata quæ circa potum acidularum ut
 innum occurrunt, sunt *Dolor capitis*, quibusdam ex
 syncrasia superveniens, si adhuc fumantes sumant.
 Mi rectius aquas in loco quodam à fonte paulum re-
 o sumunt, cum transportatione ejusmodi spiritus
 ularum caput adeo efficientes paulum dissipentur.
 igrane, utpote omnium in Germania maxime spi-

Hoffmannus

Diff. sel part.

2 p. 180

rituosæ ad fontem; potari nequeunt, sed ad Egram transportari debent, à qua fons dimidio n diutat. *Visus hebesudo* & quasi occæcatio, quod sanguineâ à potu acidularum commotâ, per an lacrymalem & *Meibomiana* palpebrarum vascula lentia quædam protrudantur, oculique simul a tur, quæ omnia tamen continuato acidularum post tertium quartumve diem cessant, ut & ægri quàm antea videant. *Vomitus*, si ventriculus d sumendæ autem tunc calefactæ, vel subjungend cydoniorum, aut aqua cinnamomi cydoniata, levior à refrigeratione ventriculi & pectoris d verò ex nimia aquæ copia *anxietates* patiuntur, e ferre nequeunt, ii minorem dosin sumant, int enim acidulæ in parva quantitate sumptæ idem p quod in magna, præsertim si potantes diutius i

Ridlinus Lin. Ann. 1 p. 188 Anxietates ejusmodi, in mulieribus passioneshyl designant, gravioribus præsertim symptomati patæ. Aliis quibus cruditates pituitosæ circa ventris inferioris in copia stabulantur, subito quasi oritur. *Catarrhis* supervenientibus aquæ differendus, ac sudationi vacandum, idem quo servandum, si menstrua superveniant, quia vel promoverentur, vel impedirentur, & graviorib lis via sterneretur, febribus scilicet ac cephalalgia dispar & hæmorrhoidum in viris ratio. Ex h matibus verò ejusmodi aliisve signis facile dign an præfuturæ sint acidulæ. Nec enim tuto con tur, si per aliquot dies ventriculus easdem not sed præter vomitus continuos appetitu prorsus to de indignatione sua testetur, hæc etiam medi tis adhibitis non cedant; Si diutius quàm parell pore detineantur, & vel maximè stimulantia i menta frustra in usum ducantur; Si abdomeni

*Ridlinus Lin.
Ann. 1 p. 188*

*Heerius Sp.
Accr. p. 73*

Id. Obs. p. 25

Id. p. 16

*Ridlinus Lin.
Ann. 3 p. 48*

cit & quotidie majus evadit, si cum torminibus
uxus ita augeatur, ut & sanguis simul secedat &
teria sequatur. Si tussim de die in diem augeant,
ltim non imminuant; Si in difficili respiratione
ost tres aut quatuor dies insigni levamen sentiant,
num enim vitium subest, in dispositis verò hæ-
sis succedit.

X. Finitâ potione ex acidulis balneum pro una
alterâ vice paratur, quo & artus corroborantur,
nores dissipantur. Post hæc laxativum quoddam
ragogum convenit, quod particulas minerales
pore adhuc residuas eliminat. Etiam sudorifera, Ettmullerus
Op. T. I. p. 777
era abdominis imprimis ad debitum tonum ite-
digantur, unde & Thermæ post acidulas com-
untur. Virgini cuidam Nobili in remanente abdo-
plenitudine post acidulas aliquândo cum fructu dedi-
arium ex conservâ rosarum pallidarum, Elect. de
rosarum Extract. diacarth. resinâ Jalapp. pulv. ve-
x. cum Syr. diacarth. sumebatque tres cuspides
s quaternis matutinis. Tribus verò intermediis
, ter duas cuspides in vino pulveris cort. chin-
ach. Birkmanni ol. still. carvi mixti, quibus
habuit, & sequenti anno aquas cum successu re-

Non autem ut quidam metuunt, singulis annis
nnis acidulæ repetendæ, sublato enim eo, pro-
od usurpabantur, necessariae amplius non sunt,
positio viscerum morbosa, prava diæta conti-
asi redintegrata, continuatam quoque singulis
cidularum usurpationem postulent. Nec qui uno Ridlinus Lin.
Ann 5 p. 1050
ltero anno acidulas frustra potant, tertiâ vice non
am successu repetunt.

CA-

CAPUT V.

De Acidulis artificialibus.

I.

Cum verò tantæ sit acidularum vires, nec illæ semper haberi queant, Medici interdum artificialibus cogitare coguntur, quæ idem præstent. *Obs. p. 572* *terius* sumit limaturam ferri purissimi vel chaly ad cyathi unius quantitatem affundit aceti ali mensuram unam, sicque in infusione asservat b clusa dies aliquot. Implet dein doliolum men ginta aquæ fontis, hujusque infusionis tantu scet, donec aqua aciditatem aliquam contraxi, *Spadur. p. 94* simul aceto albo, si non satis acida sit. *Merius* sol latione spiritus vitrioli in aquam communem, u vitrioli portione in eadem soluta parat, quæ & aquam Spadanam, & effectus æmulentur. A clysto minerali, aut liquore quodam martis soli das reddunt. *Mollenbro- kius de Paris. p. 143* *Didierus* antimonium, nitrum, & destillat, ac dein phlegma vitrioli addit, interdu que limaturam martis; Quidam etiam salem p in aqua tantum solvunt, qui modi tamen omni mineræ martis in iis deficiat, pro genuinis habi queunt.

II. Et revera inbrica valde res cum acidu *Charleton, de Scorb. p. 225* modi artificialibus videtur, cum naturales. *Hoffmannus Diff. sel. part. 2 p. 182* spirituosiss volatilibusque partibus vires. *Petermannus* tur, ac præterea in terræ visceribus naturali e ne paratæ sint, in artificialibus verò aquæ singi nerales. metallicasque virtutes haut ita imbibere nec dictam in naturæ gremio peractam digi artificiali nostro igne nunquam satis æmulabim

SECTIO DECIMA

DE THERMIS.

CAPUT I.

De ortu & viribus Thermarum.

I.

Thermarum seu fontium calidorum, medicâ virtute pollentium origo non ab igne quodam subterraneo est, hunc enim quamvis plerique sagaximi aliâs rerum naturalium scrutatores pro causa ioscant, apud me tamen in pari cum eo, qui in con-
 o lunæ vulgò statuitur, veritatis gradu est. Non
 m video, quo pacto ignis ejusmodi in centro terræ
 ri, aut perpetuo, uti quidem debet, subsistere queat,
 que aëris accessu. Imo latera cavernarum & parietes,
 bus clauderetur concuteret, ruptisque obicibus per
 æ hiatus fumos flammâsque evomeret. Montes cer-
 gnivomi, ut regeritur, spiracula ignis ejusmodi non
 t, hi enim ex alia causa existunt, effervescencia sci-
 t mineralium ac metallorum modo mox dicendo in
 ntibus excitata. Nec apparet ratio, cur cum tot
 i seculis telluris interiora perfodiantur, eaque ad ali-
 ot jam stadia pateant, nusquam ullæ unquam flam-
 e, ullæ prunæ, aut ignes quomodocunque accensi ad
 usque ævum comparuerint. Imo quanto altius ter-
 o subeunt fossiores, tanto majorem ubique soliditatem
 saxeam duritiem offendunt, quale quid ignis natura
 nime fert. Et si vel maxime ignis alicubi subter-
 reus lateret, non tamen ab eodem aquæ calidæ sem-
 eâdem quantitate, qualitate, eodemque modo sine
 ermissione suppeditari queunt. Quod idem quoque

Blondellus
 de Thermis
 Aquisgr p. 40
 Ettmullerus
 T. 1 Op. p. 778
 Bergius de
 Thermis, Cor.
 p. 52

obstat, quo minus aquæ ejusmodi à terra calefieri q
 cuius præterea calor non ita perpetuus esse potest
 fervori radiorum solarium adscribi queunt, cum
 in terram non penetrant, & æstus thermarum f
 æqualis sit, quod tamen esse non posset, iisdem
 misphærium nostrum non semper æqualiter pro
 nec fontes omnes simili modo æstuent, quod etia
 deberet.

II. Duobus verò modis oriri arbitror, quorum
 quidem illis cum acidulis ferè communis est, d
 quæ è mari meatus subterraneos subeuntes, & lo
 caria marcasitise lixivialibus ac sulphureis refe
 luentes ex contactu earum mutuo incalescunt, ef
 scunt, ac cum impetu è terra prorumpunt. C
 matur prius ex eo, quod thermæ quædam cum
 & refluxu maris incrementum ac decrementum p
 tur, posterius verò, in dubium forte vocari posset,
 saxa ejusmodi calcaria sine igne luculento in ci
 haut urantur, qualem tamen subterraneum mod
 gavi; dein, quod saxo ejusmodi accideret, quod ali
 ci elotæ, ut scilicet brevi tempore extinctum servi
 que vi spoliatum, non amplius cum transfluente
 calorem communicaret. Verum inter naturæ arti
 opera maxime distinguendum arbitror, cum insuper
 ra calci vivæ, coagulata tamen similis, circa then
 frequenter reperiatur, aut in cahalibus ligneis, perq
 aqua in balnea derivatur concresecat, quod in Carol
 observatur, quibus aquis insuper, quæcunque immitt
 tur, intra 26 horas lapidea crusta obducuntur, unde
 ingentes circa ista balnea conspiciuntur lapides filiani
 vulgò *Tropfstein*; Calcarios tamen lapides excludit,
 lamque marcasitam substituit *Bergerus*, quam pyritum
 vocat, & sulphure ferroque constare asserit, cuprum
 menta sint ochra seu ferrugo rubra. Bitumen fossile

Hoffmannus
Diss. sel. part.
 2 p. 209

Willisus sr.
de Incal. san-
guinis. p. 30 op
 Hoffmannus
Diss. sel. part.
 2 p. 240. 231

sr. de Therm.
 p. 27. 65

scat *Hoffmannus*, seu potius terram bituminosam, cum sulphureis mineris conjungit, quæ sententiæ omnes procorum varietate veritatem suam obtinere possunt.

III. Alter modus est, cum aquæ minerales duæ ad ætum frigidaë alicubi in subterraneis concurrunt, ac spirituum mineralium, quibus imprægnatæ sunt, contrarietatem & pugnam incalescunt, cujus fervoris modo existentis exempla chymia quotidie suppetat in confusione spiritus vitrioli & olei Tartari, butiri antimonii cum spiritu nitri, quæ flammam quoque affusio repente fiat, concipiunt. Idem, sed intra breve hoc spatium & remoto operculo accidit, cum spiritus therebinthinæ Venetæ recens prolectus, frigidus nomen, cum aqua fortis generosa itidem recenti ac frigida confunduntur. Mixture ex limaturæ ferri & sulfuris contriti partibus æquis, aquaque dilutis thermarum originem omnium optime illustrat. Ejusmodi autem generationis modus probatur insuper ex eo, quod circa thermas semper etiam acidulæ reperiuntur, vel vitolum, sulphur, aut alumen non procul ab iisdem eruatur, uti circa Carolinas spatio quinque miliarium plus àm 300 fontes aciduli, inter quos Egrensis eminet, currunt, ac penes ipsum craterem bullientis aquæ telluræ acidulæ profluunt, imo totus districtus mineris feris sulphureis ac aluminosis scateat.

IV. Utro verò modo aqua in subterraneis incalescat, qualia quoque quæ attingit liquefacit, sibi que unit sulphur imprimis, de quo omnes thermæ participant, et vulgare illud fuerit, sive bituminosum sive marmelle exstiterit. Cognoscitur id præter modos in exploratione acidularum propositos, visu quoque ex stinctibus scilicet per aquam sulphuris ramentis, & flous ipsis in parietibus adhærentibus, ceu in Aquisgranensibus videre est. Ex commixtione verò variorum

*Fontana
thermarum p. 76
Blondellus
p. 60*

*Borrichius
Ab. Hass.
Vol. 1 p. 133*

*Du Hamel in
Ab. Lipp. an.
1703 p. 163*

*Hoffmannus
Diff. sel. part.
2 p. 214. 239*

inter se corporum sal alcali, cœu flos quidam prodi
 quod ipsum eapropter in omnibus thermis abun
 ut ex libris sex aquæ, salis illius drachmæ duæ ci
 misse educantur. Illustris *Bergerus* illud aphron
 cellis nascenti plane simile statuit. Alcalinæ aut
 turæ existere inde patet, quod thermæ aquæ :
 sionem spiritus vitrioli non tantum effervescent
 aciditatem hujus destruunt, ut sal instar tartari
 lati inde exfurgat, ac cum sulphure ac nitro debiti
 titate mixtum pulverem fulminantem suppeditet.
 terea aquæ hæ ex Rhabarbaro tincturam rubicu
 ut alcalina alia, extrahunt, & Mercurii sublimæ
 tionem aurantii coloris reddunt. Pro varietate
 mineralium ac marcasitarum variæ quoque ori
 thermæ, ac viribus inter se differunt. Ita *Ap*
Blondellus *neses* in urbe sulphure abundant, quod etiam du
 nales transeunt, purum in iisdem deponunt. *Es*
ses & Carolina de vena martis & calce viva partici
 Saxum quidem calcarium verum, quod ustum inc
 in aquis strideat, ferveat, æstumque exciter, ipsi
 negat *Bergerus*, sed quod cognatum sit gypso, cuj
 menta sint ochra illa seu ferrugo rubra, unde in
 una aquarum pollinis gypsei grana circiter quinqu
 periuntur, salis verò modo dicti grana viginti qu
 Aquisgranenses in suburbio seu *Porcetana*, sale alui
 ac nitro turgent, quamvis de Nitro in *Porcetana*
 bitet *Borrichius*, cum & in quadras se fingant ejus
 stalli & strepitum in igne nitro familiarem non oi
 dant, ut mihi potius sal alcali videatur. *Visbach*
 prope Moguntiam sal quoddam instar salis commu
 suppeditant. Quædam aquæ calidæ nullâ pl
 minerali substantia prægnantes apparent; Uti *Pisa*
 in Helvetia, quæ quamvis solis nivibus calore Soli
 quefactis, ac per loca subterranea calida profluent
 ad

tr. de Therm.
Carol. p. 43-46
Hoffmannus
Diff. sol. pars.
p. 228

Blondellus
p. 69. 79. 171

tr. de Therm.
Carol. p. 18

Bartholin.
Cent. 4 Ep. 38
p. 112

desertantur, quod quot annis circa initium Maji erum-
ant, & circa medium Septembris desinant, non tamen
usque omni thermarum scaturigine videntur, quæ pro-
pter exiguam quantitatem hyeme non ita appareant,
ere autem aquarum nivalium copia diluantur potius,
nam ab his solis constituentur, cum illud ipsum sapor
eregrinus arguat, qui ab aquis nivalibus deduci ne-
quit, rectius à vitriolo, cujus quippiam continere di-
cuntur. In quibusdam etiam, ut in *Swalbacensibus* & *Ita-*
lis nonnullis, inter tam vicinas & copiosas aquarum
fabrium scaturigines, crypta quædam veluti pestilenti
lore afflata adest, quem effectum non sine ratione ad-
alitus nimis copiosos ac simul conclusos retuleris.

Hoffmannus
Diff. set. part.
2 p. 231
Peshlinus 4. 3
Obs. 44
Bergerus de
Therm. p. 109

V. Vitres thermarum quamvis pro varietate mine-
ralium cum aquis combinatorum valde differant, in
more tamen consistunt in calefaciendo, incidendo, ape-
rendo, resolvendo, discutiendo, abstergendo perque al-
um, urinam, sudorem ac interdum salivam movendo,
q; ratione levatis innitit humorum pondere tubulis, ut
ora de acidulis dixi, ita & hic viscerum tonum robo-
rando fibrasque relaxatas restituendo, quo sanguis &
mores promptius & per totum corpus circulentur,
ventriculus ac interiora suo rite fungantur officio,
transpiratio liberior succedat. Præstant hæc ipsa pro-
pter sal quasi quoddam, quod in plerisque modo supra-
dicto existit, & à *Paschalis* Hermaphroditicum vocatur,
verò alkali ortum præbet. Per sudores imprimis
peregrina eliminari odor balnei gravis successu
imporis superveniens probat, in aqua imprimis, quæ
neque nec frigida, nec calida, nec fervens vel minimam
orem spiret. Eadem quoque per urinas evacuari exin-
det, quod post limpidas, quæ primo & medio tempore
cernuntur, turbidæ & crassæ sequantur, quæ cum spi-
ritu vitrioli instillato effervescent, quod limpidae non
sunt.

Wedelius de
Med. G. Det. 2
Ann. 1 Obs. 9
in Med. Obs.
an 700 p. 496
Ridlinus
Min. p. 49

Hoffmannus
Diff. set. part.
2 p. 149

Blondeilus
p. 122

Ridlinus
Lin. Ann. 5
p. 164. 396

Antidot. Spec.
l. 1 p. 11

VI. In specie prosunt in affectibus à sero va-
te & acidiore ortis, quales sunt diurni capitis
plerique per consensum infimi ventris exorti
vertigo, memoriæ debilitas, paralytis, contrac-
fectus hypochondriaci lenti, mesenterii gland
que obstructions & viscerum hepatis ac lienis,
ac tympanites incipiens, alique in abdomin
res, calculosæ concretiones, diarrhoeæ chron
atque uteri procidentia. Insuper in artuum de
arthritide vagâ scorburicâ, impotentia virili, f
fœminarum, ut & albo illarum fluxu, hystericâ
mensiumque suppressione. Præterea in affec-
ternis, tumoribus crurum oedematosis, flatuor
que, ut & in membris à fractione aut disloc
luxatione debilitatis. De Thermis verò Germ
linæque & cujuscunque in specie viribus agit

CAPUT II.

De Methodo thermas adhibendi.

I.

Schröckius
Schol. ad tit. I.
vulg. obs. 117

Mollenbrok.
in Advers.
Curios. Ber-
lingis obs. 56

Ridlinus
Irin. p. 50
Muraltus in
Mist. G. Dec. 2
An. 7 obs. 109

UTi autem acidulæ, ita quoque thermæ no-
bus conveniunt, arcenturque ordinario a-
bus. **1.** Qui sunt constitutionis siccioris & calidioris,
rimentique cholericæ, aut viscera præcalida ha-
tristitia afficiuntur, cum facile febrem hecticam
hant. **2.** Qui adhuc augmento corporis indigent
ac adolentes, quod thermæ humidum illud
tium absumant. **3.** Senes, ceu in quibus calor
lis jam per se debilior facile dissipatur, humida
timosum magis exsiccat, & mors acceleratur. C
& inter senes distinguendum, cum & eorunde
genariorum, ac nihilominus balneis feliciter u
exempla prostant. **4.** Qui morbos quosdam e
ditate meruunt, utpote qui post thermarum u

manifestare solent, seu de calculo imprimis ac de observatum. 5. Quibus caput vitio sui ipsius sit, propter malam scilicet vasorum & sinuum conformationem, hujusque nimiam humiditatum fibrarum membranearum relaxatum, ac in defectum eaque ex ratione affectibus capitis vicis laborant. Quibus viscera male constituta, propter phthisici, asthmaticique existunt, ad hectilinant, quod his facile sudores colliquativi sunt. 6. Qui hæmoptysi, hæmorrhoidibus micruento vexantur, ac mulieres, quæ fluxu menstruo ex temperamento acriori laborant, quorum sanguis magis attenuatur, & ad fluxum. 7. Fluxionibus seri acrioris quibuscunque catarrhis scilicet ad oculos & pectus decumbentibus quibus aliàs sanguis humoresque jam in motu ti, effervescent, morbosque constituunt, unde Carolinæ in febribus cujuscunque generis, si vententes fuerint siue continuæ & acturæ, magis æ & inutiles existunt, quod propter turbatam progressionem & partium spasmos, aquarum ium copia transitum liberum & exitum non in- 8. Qui ulceribus inveteratis laborant, materia virulenta ex calore thermarum incalescit, fit malignitatem acquirit, ulcus magis magisque colorificum, unde major ad partem affectam ite- uxor, quin materia hoc modo resoluta massæ eæ communicatur, eamque inficit & nervos fe- aliquando mulieri cuidam uteri ulcere laboranti supervenit. 9. Calculosi quibus lapides magni in jam concreverunt, quod concretio ejusmodi tota thermarum usu resolvatur, ac ischuria lethalis atur, intempestiva scilicet propulsione ac incu- e calculi in pelvi facta. 10. Podagrici præfer- tim

Blavvius in
Misc. 8. Dec. 3
An. 7 obs. 96

Wedelius
Diss. de Ther.
p. 31

Hildanus
Cent. V. c. 67. 90
Volkham: me-
rus in Misc.
G. Dec. 2 An.
6 obs. 238
Wedelius
l. c. p. 13

Ettmullerus
T. 1 Op. p. 720

Heinius de
pedag. p. 182

Hoffmannus
Diff. scil. part.
2 p. 264

Blondellus
p. 98

Bergerus de
Therm. Carol.
p. 127

c. 24

tum sub initium, quod ab usu thermarum partes
guine tenuiores dissipentur, corpus exsiccetur, l
res arthritici incrassescant, tophi generentur, hu
peccantes iatus retineantur, nervi evadant ri
contrahantur. 11. Erysipelati obnoxii. 12. Lue v
ac gonorrhoeâ virulenta laborantes, quod lang
sanguinis & humorum in subjectis ejusmodi mo
non lymphæ ingens coagulum ac visciditas, aq
thermalium per venas & evacuatoria cursum ac
impediant, simulque perniciosæ earundem in
corporis stagnationi occasionem suppeditent, b
verò iisdem dolores augeat. 13. Epileptici. 14.
morbo diuturno convaluerunt, quod in utrisque
virium defectum motus humorum progressivi,
excretiones admodum langueant, & aquæ therma
que facillime stagnent. In genere omnes, qui p
ginquum & sæpe ineptum aliorum remediorum
fatigatâ corruptâque naturâ ad interitum ruunt, t
que aquæ copiam perferre minus possuunt. Pl
men enumeratis aliisque affectibus laborantes,
marum Aquisgranensium potu & balneo felicite
tutos, ex historiis à *Blondello* copiose allegatis app
adeo hac in parte experientia de uno atque alter
observata merito prævaleat.

II. Tempus anni commodum est vernale &
annale; Hyeme enim propter aërem crassum ac
dum pori corporis occlusi, & æstate nimis calida
ca corpora per se nimis resolvuntur. Non aut
ris initium, sed finis ejusdem, seu æstatis initium
ligendum, & prout aër cælumque temperatum e
lusque caloris vel frigoris excessus occurrit. Sæp
medio Maji venti frigidi spirant, imbresque copi
sunt, qui thermarum usui contrariantur, ac in A
sæpe aëris fervor quoque obstat. Ver autumno

endum quibusdam videtur, quod corpus humiditibus hybernis tum repletum magis existat; Cum vero hyeme corpus nostrum in hypocaustis ad libitum alari possit, non video cur non & illo tempore usurparent, præsertim cum perfectiores tunc sint, & quælibet omnibus potentiores. Etiam particularis thermarum ratio hic quoque habenda, uti Carolinæ rectius Augusto ac Septembri adhibentur. De annis autem æstivalibus, quæ vulgus movet, inania prorsus sunt, illi enim non ex aliqua inordinatione naturæ, sed dierum tantum ac horarum exactiori computatione existunt, Blondellus
error in dimetiendo Solis motu accidat, unde quod
ie thermis eo ipso virium nihil decedit, quamvis ne-
endum non sit, propter diversam cœli temperiem etiam
thermarum efficaciam omnibus annis eandem non esse.

III. Antequam thermæ in usum vocantur corpus & primæ viæ pro judicio præsentis Medici prius per-
rativa & venæsectionem bene præparandæ, ne recre-
enta illarum aquis difficiliorem per corpus transitum
dant, in vasa abripiantur, eadem infarciant, obstru-
ant ac ad massam sanguineam propulsa scabiem fœdam,
ores, hydropem, tabem, apoplexiam quin mortem
tam pariant. Venæsectio certe præsentis plethoræ, in-
æ iis, qui temperamentum sanguineum obtinent, co-
posiori diætâ gaudent, vitam sedentariam exercent, hæ-
morrhoides ac menses suppressos patiuntur, necessaria
modum est. Lavativa verò durante thermarum usu
post eum repetenda, ut humores crassiores, post te-
riorum secessum partibus inhærentes, abstergantur
oque, & thermarum pars crudior crassiorque glandu-
vel membranarum texturæ adhuc impacta abluatur.

IV. Fluxu mensium ac hæmorrhoidum superveniente, nec non insultu podagrico erysipelatofo, ut & roxismo hysterico, & magna corporis debilitate per

Ridlinus *Lin.* aliquot dies à thermarum usu abstinendum. Scabie
An. 4 p. 554 verò ac catarrho superveniente, ceu communiter fit,
Chim. Med. p. 45 balneum nihilominus continuandum, cum hæc & si-
 milia cutis vitia thermis supervenientia iisdem medi-
 cibus denuo plerumque cessent, quale etiam quidæ
 visu privato in thermis Badensibus prope Viennam ob-
 servatum, qui vix elapsis quinque diebus restitutus, oc-
 lis postea magis ac antea clarioribus redditus. Eadem
Idem Ann. 6 p. 293 quoque fluxus alvini supervenientis ratio, quo mediante
 partes excrementitiæ in intestinis hinc inde forsan dis-
 latitantes, ac à balnei aqua emollitæ, secedunt, & è cor-
 pore exturbantur, ut quibusdam etiam hunc naturæ
 motum datâ potione laxante adjuvare necessarium vi-
 sum fuerit, antequam balnei usus continuaretur. In
Ridlinus Trin. p. 32. 45 fluxu aliàs alvi ejusmodi vinum rubrum haustum ege-
 gie confert. Dolor capitis etiam à balnei vaporibus
 venit, adeoque non tam medicamentis, quàm pati-
 tia ac balnei continuatione superandus, nisi graviores
 dat; Eadem & aliorum accidentium, quæ vulgò balnei
 superveniunt, ratio, vigiliarum scilicet, appetitus pro-
 strati, sitis, ardoris urinæ, constipationis ventris, qui-
 bus non nisi ex consilio præsentis medici contrahendum.

V. Quintuplici autem ratione in usum cedunt pri-
 mò *potando*, ubi experientia ante omnia consulenda, cum
 à priori, ut loquuntur, de thermarum ingredientibus
 earumque mixtura judicare nequeamus. Excluden-
 tur autem hic illæ thermæ, quæ in se aliquid noxii me-
 tallici, bituminis arsenicique continent, cum ex iis in-
 teriora afficiantur, corrumpantur, pulmonesque im-
 mis erodantur, ac tabes succedat. Quamvis autem
Forestius L. 15 c. 32 rus arsenicale ejusmodi omnibus thermis communis
Mollenbrok de Var. p. 282 tuat *Michaelius* propter sulphur, cum quo maximam co-
 gnationem habet, eaque propter multos, qui thermis
 terne usi fuerant, intra tres annos mortuos fuisse ar-
 trem.

tretur, promiscue tamen de omnibus id ipsum afferere, experientiae quotidianae contrariatur.

VI Jam olim verò thermales ejusmodi aquas intus assumptas fuisse, pluribus testimoniis probat *Blondellus*. p. 185
 Et thermæ Carolinæ magis ad potum quàm balneum idoneæ existunt, laude eo majori dignæ, quod nec calore suo naturam offendant, nec frigore perinde ut aciculæ periculum visceribus & succis minentur. Ipsa Hoffmannus
Diff. sel part.
2 p. 246
Bergerus de
Therm Carol.
p. 114. 137. 149
 potandi methodus pro morborum ac subjectorum diversitate Medicique præsentis regimine instituenda. Ut plurimum præmissis pridiano vespere pillulis aloephanginis aut marocostinis similibusque mitioribus, vel quoque his primæ thermarum potioni admixtis, qui tene-rioris constitutionis ac spasmodicis affectibus obnoxii sunt, intra duodecim vascula subsistunt, quarum septem mensuram seu duas libras explent, nec ultra viginti ad summum adscendunt, ac per sex circiter dies continuant. Qui verò robustiori corporis spissiorisque sanguinis complexionem præditi, venas amplas ac vasâ majora habent, pingues ac torpidioris naturæ existunt, majorem vasculorum numerum requirunt, ut succi diluantur, & viæ aperiantur, primisque statim diebus à viginti incipiunt, atque ad quadraginta imo quinquaginta ascendunt, inque quantitate hac per novem circiter dies continuant. Utrique autem postquam deciderunt dies tres vel quatuor, balneum methodo mox dicenda usurpant, siquidem ferre possunt, & foris temperato calore fovendum emolliendum aut discutendum est, ac dein secundam tertiamque curam eodem vasculorum numero redintegrant, balneumque rursus interponunt pro ut opus. His verò semper dosis pillularum vespertinarum interponenda, & quidem finitâ primâ curâ, septimo circiter die, ut & secundâ semper ante ingressum balnei; Post tertiam verò atque

omnem curam absolutam, pillulæ prioribus paulo fortiores dandæ, quæ & habitum corporis evacuent. Ba-
nea potationi interponere dissuadet Illustris *Bergeru-*
rationibus non contemnendis, cum & ipse per conti-
nuos quatuordecim dies quotidie thermas Carolinas
successu biberit, ac sine balneo vegetus discesserit, &
adeo natura morbi ac temperamenti, ceu supra dixi, pro-
be hic attendenda, nec uno omnes modulo ac pedeme-
tiendi sint.

VII. Sumuntur autem vascula manè quàm calide fieri
potest, tepidè enim nauseam concitant, & tormina mo-
vent; Calidæ autem lagenæ transportatæ reddu-
immissione in aquam igne calefactam, aut reponendo
ignem ipsum. Haustibus succedit motus corporis, ut aquarum
transitus promoveatur & humorum evacuationes
sequatur, alvusque quater vel quinque ad minimam
singulis diebus fluat. Infirmiores tamen in lecto de-
cumbere possunt, cujus quippe calore laxior corporis
habitus redditur, & pori magis aperti servantur. *Quæ*
rundam etiam aquarum peculiaris hic operatio est, *ut*
Borbonienses longe citius & facilius per alvum vesicantur
que à decumbentibus in lecto per duas tresve horæ
quàm à deambulantibus redduntur. *Emenses* perur-
nam operantur, quibus primò manè & dein alteris
diebus sal digestivum Aquisgranense interponitur, si
ventriculus ferat, quibus verò non, vespèrâ primum po-
tionis diem præcedente, dosin salis præmittant, ac dein
alternis vespèris repetant. Ne verò ventriculus à
aquis ejusmodi sulphureis nauseam concipiat, rom-
læ vel morsuli stomachum confortantes addi possunt.
Et meridiè post absolutam in ventriculo digestionem
potus interdum repetitur. In genere autem quibus
tormina ac inflationes succedunt, ac simul nulla tibi
circiter die evacuatio fortior sive per alvum, sive per
sudores

orem, siue per urinam subsequitur, ii nisi clysterius aut purgantibus lenioribus iuventur, rectius à rmarum usu desistunt. Nec minus & quibus venientior tussis al. aque supra in acidulis recensita symptomata superveniunt. Cum verò pedum tumores ninent, porus aquarum nihilominus continuandus, balnea simul usurpanda. Et hypochondriaci ordinat magnas molestias doloresque pungitivos ac flatus atroque hypochondrio sentiunt, non aliam ob rationem quam quod in flexuris intestini coli hærentes viscerates commoveantur, continuato verò aquarum dissipentur. Nec in cibariis aut potibus aquas habere convenit, siquidem molestissimos humorum vultus, difficultatem urinæ, viscerum inflammationem, alvi fluxus immodicos, sanguinisque excretiones & subsecutas observatum est. Quibus tamen caricia, colica & ejus generis ventriculi ac intestinorum ætus frequentes sunt, usum aquarum inter cibos non præferim. Quidam cum aquis ejusmodi Theriacalesque infundunt, qua gustui gratiores redduntur, & his non tam imminuuntur quam augentur. Inter hæc autem diætæ maxime studendum; Hac enim neglecta operatio thermarum minus efficax evadit, adeo minora quoque potatione adhuc postea ad minimum us mensis spatio diætæ ejusmodi, qua imprimis sine secretionibus secundum naturæ leges procedant, servanda sit.

VIII. *Balneatio* instituitur mane post somnum ablutum, corpusque ab excrementis liberatum, prægressa frictionem ac jejuno stomacho. Aquæ autem ex se scaturientes calidæ per viginti quatuor horas in eis stare debent, ut tepescant, antequam externe hoc usurpentur. Si enim balneum nimis fuerit calidum, in cacochymicis præsertim ac cachecticis febris

Hoffmannus
Diss. sel. part.
2 p. 260

Græsius in
Act. Lips. an.
702 p. 9

Bergerus de
Therm. Carol.
p. 145

Ridmannus
Ibid. p. 59

Wedelius
p. 18

Hoffmannus
Diss. sel. part.
2 p. 262

Ridlinus
Milen. p. 4

ephemera, præcordiorum anxietates, cordis palp
somnia inquietas, capitisque dolor excitatur, &
titus prostermitur, propter humorum scilicet & fi
nis agitationem & incalescentiam à balneo nimis
inductam. Sensim verò corpus ad humeros &
usque immergendum, ne si subito id fiat, syncop
tur, caput quoque pileolo muniendum ac tege
ne vaporibus balnei repleatur. In balneo ipso r
nus aer frigidus admittendus, aut cibo potuiqu
diori indulgendum. Nec omnibus promiscue
dum, cum in quibusdam, hypochondriacis scili
cioribus, nisi sudor prohibeatur, plus noceant
quàm profint. Primo die per dimidium tantum
aut quadrantem in balneo subsistendum, ac die
quentibus paulatim ascendendum, etiam ad quin
citer horas, seu quousque lavare constitutum sit,
æstum anima deficiat. Cutis tamen rubescere
erosio seu exulceratio balneum completum non
arguit, cum illa in non bene purgatis ex abunda
crementorum aliisque in diæta erroribus quoque
tur. Balneo finito hypocaustum calidum vel led
tendus, ibique per horam circiter commoranda
transpiratio adhuc continuetur, spiritusque corp
ad quietem composito iterum reficiantur, à som
tem abstinendum, qui etiam in balneo maxime
dus. Prandium siquidem bis de die balneo uti
est, moderatum convenit, cœna verò largior, qu
balnei tempore nimia cibi potusque repletio fug
& vina calidiora vitanda, haut secus ac ebrietas
& venus, postea deambulatio per horam circiter
tuenda, nisi aeris inclementia obstiterit. Null
verò thermæ post cœnam tertiâ vice repetenda
balneatio cum potatione coniungenda, propter o
rios naturæ motus, quibus corpus tum turbare

atius, siquidem utrumque ita constitutum fuerit, per aliquot dies potandum, ac dein per aliquot balneandum et iterumque repetendum. Cum verò alvus sub balnei usurpatione facile adstringatur, semper irritanda vel clystere aliquo vel iusculis laxantibus. Ipsarum thermarum quoque à fonte recens haustarum, ante balneum ratio obstructioni ejusmodi remedio esse solet, cæterum balnea hæc vitabunt, quibus febris vel æstus interum percipitur, quique æstimate torquentur, ac mures quibus menstrua fluunt. Quando etiam quis post primam atque alteram balneationem male se habet, statim permittat. Præritus tamen à balneis excitatus, iisdem quoque tutissime sanatur. Is autem plerumque sequitur, aqua calidior ac quidem requiritur, adhibeatur. Cum verò balnea ejusmodi non raro atomia partium sequatur, potus acidularum Swalbacensium, aliarumque æstus subjungendus, quo viscera alterentur iterum ac corroborentur.

Bergerus de
Therm. Carol.
p. 152

Ridlinus
Milen. p. 72

Horslius in
Barthol. Cent.
4 Ep. 7

IX. Tertiò usurpantur thermæ per modum embrocationis seu stillicidii, Italis, quibus maxime familiares sunt, *Doccia*, Gallis *la Douche*, & quibusdam latinâ expressione *Ducia*, quando scilicet humoribus in membrum odam particulari coagulatis aut parti affectæ aquæ fonte per fistulas quasdam, volubili epistomio clausas, illud derivantur, quæ ex alto ita cadentes magis rum detrahant, ceu gutta cavat lapidem non vi sed sæpe cando. Quibusdam spongia inter aquas & partem imponitur, qui modus tum ad fomentationem pertinet, aliis quoque est, quando, quod in thermis interdum personarum multitudinem fit, situlis aqua ministratur. Ejusmodi verò embrocationes adhibentur imprimis in affectibus frigidis contumacibus doloribusque iteratis, & capiti etiam raso in futurarum locis vertice. Quibus verò hoc calidius ac humidius est,

Blondellus
p. 84

Ridlinus
Itin. p. 95

est, ac oculi debiliores, iis embrocationes ejusmodi
 Germanis etiam ac plerisque, qui cop
 alimento utuntur, thermæ ejusmodi, etiam adn
 calidæ, haut absque periculo instillantur, & quida
 plectici inde redditi. Deinde stillicidia hæc qu
 pochondriis admoventur, in hepatis affectibus fi
 ribus, pedibus etiam ac manibus in dolore earu
 tractura ac resolutione. Pluribus verò de ther
 tubulum partibus applicandis egit *Lamswerdian.*

*straz. de
abus p. 73.*

X. Quartò, limum aquarum calefactum i
 affectis imponendo. Non quidem in omnibus
 lutum ejusmodi reperitur, ceu Badenses thermæ
 suppeditant, dubium tamen non est, illa quæ a
 diu in loco affecto relinquantur, meliori cum
 quàm ipsas thermas admoveri, imprimis pro d
 lenitione ac ulcerum sanatione.

*Etmullerus
Op. T. 1 p. 780*

*Gratianus in
ad. Lips. an.
703 p. 8*

XI. Quintò, per siphonem interioribus app
 uti thermæ Patavinæ in ulceribus intestinorum
 sis magno cum emolumento adhibentur.

XII. Lapides quoque thermæ ad loca diffi
 portantur, ac in aqua fontana probe bulliti ther
 instar usurpantur.

CAPUT III.

De Thermis artificialibus.

I.

CUM thermæ aquæ integris viribus ad a
 locum transportari nequeant, & tamen insig
 rum in chronicis affectibus abigendis usus existi
 dici de thermis artificialibus substituendis sollici
 egitque de iisdem parandis peculiari scripto *Fry*
 quamvis naturæ operationes modo affectuq, pari
 piam hic imitari posse dubitem. Accedit aurak
 rissima quæ vapores ministrat, sudores provocat

*Cassiodorus
l. 9 Variar.
p. 212*

er anhelos, & tanto communibus balneis salubrior
venitur, quantum humanâ industriâ celsior est
atura.

II. Quæ tamen cum nativa thermarum sulphurea-
um constitutione maxime coincidit, methodus est ex
ilce viva & sulphure parandi, inventa à *Paulo Sorbaisio*,
archiatro quondam Cæsareo celeberrimo. Sumit au-
um utriusque partes æquales, & cum aqua communi
remissa ebullitione lixivium per noctem extrahit. Al-
ro dein die balneum cum aqua fluente parat. Lixi-
um factum decantatur, remanente in fundo pulvere,
um quo iterum novum balneum parari potest. Ther-
arum aluminosarum artificialium præparationem *Fri-
selica* aliique practici proponunt.

*Græfius
de cura Leth.
p. 150*

SECTIO UNDECIMA.

DE DIÆTA SPECIALI

CAPUT I.

De Infantis Tractatione.

I.

DIÆTA specialis, respicit ea, quæ præter recens-
ta cuncta uniusque observanda, nunc homini
juxta ætatem, sexum, vitæ genus, aliasque cir-
cumstantias considerato conveniunt.

II. Ratione ætatis occurrunt primò infantes mo-
in lucem editi, quorum tractatio partim ad obste-
tricem, partim ad matrem, partim ad adstantes perti-

et. Omnes autem probe caveant, ne acus in vestibus
is gerant, quæ ipsis infans in infantes ejusmodi deci-
unt, & varia mala causentur.

*Roonhufius
1. Obs. Chir.
p. 140*

III. Obstetricum officia sunt, funiculum umbilica-
Uuu lem

lem prope abdomen prius fortiter ligatum, duobus à ligatura digitis transversis præscinder guam quibus opus est, curare, ac sordes fœtui rentes, quæ à lymphâ illâ oleosâ amnii existunt tepido abluere, quod periculosa illi, quamvis cor in aqua calida balneationi longe præfero, tum quod tu ejusmodi infans in partu interdum non nihil iratus, calefiat viresque recuperet, tum quod balnis istius processus non omni plane periculo Obstetrix enim si per incuriam aut temulentiam calorem manu prius explorare negligat, an nondum ejusmodi balneum misellum infantem læstinguetque, ceu corpusculum infantis hoc moditi, pustulis maxima ex parte repletum cum abscuticulæ aliquando deprehensum est. Sin verò in partu cuticula abrasa, aut membra excoriata sit lutio cum vino non convenit, quoniam calore & monia sua tenellum corpus affligeret, & dolore inflammationem, convulsiones, tandemque gangrenam excitaret. Post lotionem infans fasciis vitur, & matri antequam ubera sugit, in lecto debenti admoveatur, quo materno calore incalescat. omnia verò obstetrix partes fœtus examinet, & quid desit, aut superflue adsit, aut quod debebatum esse, occlusum existat, & vice versa exploret, ne mora parentibus denunciaret, quo mature fœtus spiciatur; Ita infans aliquando ano imperforato interitum usque diem jacuit, nemine advertente, tandem superveniente abdominis inflatione, vomitu ac suffocatione obiit, qui tamen si statim à partu viæ res fuissent, servari sine dubio potuisset. Idem quod circa partes pubis infantum sexus fœminini contingere potest, ut nascantur cum membrana partes istas obgente, fluxusque urinæ minus recte se habeat.

Muraltus in
Misc. G. Dec. 3
Ann. 1. obs. 117

Ammanus
Medic. Crit.
p. 508
Hoferus Hæc
p. 440

Ledelius in
Misc. G. Dec. 3
Ann. 2. obs. 50

IV. Cum verò non rarò accidat, obstetrices veneficasse, atque infantibus insidias struere, ceu in Ducatu Wurtembergico talis aliquando capta, quæ ultra ducentos infantes occiderat, ita Baptismus non diu differendus, ac infantes precibus publicis quoque committendi. Nec ad superstitiosâ quævis deveniendum, qualia sunt: Sellas obstetricibus præbere, quibus insideant, subtus omni prorsus cavitare carentes, aut parturientis maritum semper in cubiculo præsentem existere, his enim duobus modis ita se habentibus dicta obstetrix falsa est, se nulli unquam infanti vel minimam noxam inferre potuisse.

Ridlinus *Lig.*
An. 4 p. 100

V. Ut autem infantes à motibus spasticis & epilepsia, familiari huic ætati malo, præserventur, meconiū ipsi per alvum promovendum. Prospexit etiam hac in parte provida natura. Neque enim statim post partum lac perfectum & pingue in matris uberibus subministrat, sed tenuiorem aliquem & serosorem liquorem præmittit, colostrum vocant, quod minus faceßat stomacho negotii, quin potius salina serositate mucum stomachi blande abstergat, intestinorum sub gestatione collecta recrementa expurget, ac virtute diuretica organa urinaria probe eluat, ut supervenienti dein successive alimentoso magis lacti, digestio faciliteretur, & corruptio impediatur. Nullatenus igitur colostrum hoc ex matris uberibus studiose emulgendum, quasi noceret infanti, quin potius una atque altera post partum hora infanti propinandum, ceu divina medicina. Pluribus de salubri colostri usu agit *Veslingius*.

Ettmüllerus
Diff. de Vales
Infant. c. 2
§ 10

VI. Fasciis quoque infantem apte involvat obstetrix, ne naturalis partium corporis figura immutetur; Nec stricte nimis nec nimis laxè hoc fiat. Inter Brasilianos tamen non facile inveniuntur distorti aut claudi, quod mirum omnino, cum infantes suos fasciis nunquam involvere aut ligare dicantur.

Epist. 28

VII.

que nec pietatis atque amoris erga parentem in
rationem habeat, quàm vitæ voluptuariæ atque
Schröckius modorum ex lactatione ortorum. Imo non
Schol. ad Hel- periculo peregrinum ejusmodi lac haurit infans
vulg. Obs. 136 in lucem editus; Editis enim nuper fœtibus lac
Harvæus L. d. tenuius faciliorisque transmutationis contingit,
Gen. d. p. 363 ris autem processu, viribusque fœtus jam aucti-
fius indies & caseosum magis evadit, ut adeo non
adscititiæ robustiore plerumque corpore, habituque
gis duro præditæ, ac matres illæ molliores & dila-
tæ, lacte quoque vetustiore & caseoso magis abun-
dant, quod infantes talibus parentibus oriundi non solum
ex eaque ratione, præsertim dentitionis tempore
ditatibus lactisve corruptione, febri, fluore alvi,
tusu, intestinorum torminibus, tussi, insultibus epi-
leptici aliisque malis infestentur. Dein lactatio
modi periculosa est, propter vitiosam non raro ac
bosam constitutionem hisce imprimis in terris, ubi
butyrica diarthesis pleraque corpora inquinat. Denique
ut in nutricibus vitia corporis infantibus communi-
cantur, ita lactis quoque ad ingenium efformandum
maxima vis est, & alumni mores nutricum plerumque
referunt. Dubitari quidem circa hæc posset, si
constitutio sanguinis vel corporis ita promptè muta-

retur, ut conformitatem naturæ hauriat, quia non per modum immutationis ex sanguine, sed sola duntaxat èparatione ab eodem producitur. Ast si imbecillis in corpore & innatis spiritibus recens natorum, facileque potentioribus adventitiis immutanda vel subjuganda natura, si lactis recenter è sanguine per modum secretionis generati, & adhuc calentis adeoque caractere vitali non plane orbari è mammis mulieribus in corpusculum infantis diu continuata derivatio considerentur, intentia hæc firmo manet talo, confirmantque temperamentorum hanc mutationem vel heroum filii, qui ex ac ratione degenerant, quodque non alia ratione in familias insolita stupiditas, ira, dementia, aliaque animi athemata & ad scelera propensio propagentur. Quod tunc magis est, quidam lacte capræ entritus, admirabili dein pedum velocitate exstitit, duorumque lacte canino nutritorum quorum alterius cerebrum usque adeo exruit, ut noctu fugato somno, passim per plateas ululans latrantis in morem ederet. Alter verò adultior factus quoties excandescerebat, verè ringebatur moreque animo rictu latus aperto gingivas sublevans dentesque porrectos monstrans, quibus interdum adversarium quoque momordit. Et cur provida natura effecit, ut metu in lucem edito, ubera materna sua sponte distenderent, alimentum lactis ministrarent. Cur geminis voluit mammis pectus intumescere, nisi ut majori lactis copia cultas nutriendi magis esset expedita.

Helmontius
Op. p. 184
Mariana l. 5
Inst. Reg. c. 2

Paullinus
Cent. 4. obs. 40.

VIII. Quod si tamen lactis materni defectus & vitium, mammarumque ulcera, gracilitas, papillarum difficultas evocatio, & excoriatio, quin & matris ipsius debilitas, ac morborum puerperium concomitans cohors, cachectica, calculosa aut melancholica constitutio, morum pravitas, aliæque circumstantiæ impediant, quo minus ipsa lactationi prolis suæ vacare

AB. Lips. an.
82 p. 197

possit, ad nutricem aliquam omnino respicien-
Modus enim nutriendi infantem absque ministeri-
tricis, ut scilicet lac vaccinum calefactum ex ma-
artificialibus fugat, difficultatibus suis non caret.

Pechlinus
Obs. p. 108

IX. In electione nutricis non minori sollicit-
procedendum & primario respiciendum ad ha-
corporis, ut matri germanæ quam maxime affin-
stat, & junceis junceæ, habitiores habitioribus re-
deant. Magnatum liberis plerumque funestur-
dit, dum matres eorum teneræ ac delicatæ simile-
turam & mollitiem infantibus communicant, &
à nutricibus suis torosis ac succiplenis fibrosum fo-

Ettmullerus
Val. Infant.
c. 2 § 10
Höferu
Herc. p. 421

que lac sugunt, qui in tenello ejusmodi ventric-
digestus manet, caseosus evadit, cruditati acidæ
que coagulo ansam dat, tandemque conceptâ p-
ne vermes & acrimoniam acidam nervis inimica-
bique caduci causam suppeditat. Sit præterea
pinguedine mediocri, pectore amplo magnisqu-
mis aut papillis prominentibus, ætate trigesima-
num non superans, sana ac bene colorata, à sc-
scabie, phthisi, calculo, atque etiam levissimis lû-
reæ indiciis immunis, quam aliàs utpote meret-
operam sectantes facile contrahunt, etiam infan-
dein alumnis suis aspergunt, qui iterum malumi-
trem germanam transferentes, totam sæpe dom-
ficiunt. Etiam menses ne patiat, quique pau-
à partu, & vix duo effluerint. Animus sit mi-
compositus, non bile vexatus, aut iracundia facili-
tuque dejectus, non libidinosus, furtivus.

Paullini in
Misc. G Dec. 2
Ann. 6 App.
p. 72

Forestus 2, 17
Obs. 18

X. Lactis ipsius bonitas ex ejusdem consisten-
lore ac sapore dignoscitur. Consistentia laudatur
do in unguem pollicis instillatum, eo ad lucem inc-
neq; subiro, neq; tarde defluere videtur. Deinde cu-
vitreum infuso exiguum coaguli admiscetur, dig-

ut ut concreascit, si tum casei portio minor fuerit, serum, lac inutile est. Quoad colorem reprobat impense albicans ac flavescens. Explorabitur color eo certius, si linteum albißimum eo imbuit in umbra exsiccet. Quoad saporem verò, re- acidum, salum & amaricans. Nec tantum lac mammæ explorandum, cum interdum in ipsis lactis diversitas sit. Quantum autem fieri possit nutricis cum lactandæ prolis partu proximè incidat, neque ultra mensem distet. Uti enim sum, recens natis infantibus lac serosius ac dilu- onvenit, quale matri recens puerperæ natura con- minus verò lac vetustum ac crassius, adeoque sta- puerperio minus aptum. Retulit quidem hoc vulgi errores *Primerosius*, ostenditque in nutrice sa- bisque alimentis enutrita semper & quolibet tem- probum lac suppeditari, de quo tamen non est io. Et si enim in suo genere lac bonum genere- ordine tamen ad infantem recens natum potest rassioris & uberioris nutritionis, quodque facul- bsterforia careat Male igitur una nutrix con- perâ duobus successive partibus inservit, & præ- da nutrix senior, quæ non diu lactavit, juniore quæ is lac præbuit.

L. Quæcunque autem demum lac suppeditat, sive : sive nutrix fuerit, abstineat à cibis acribus, salis, , vinique ingurgitatione, ob rationes infra dicen- vitet quoq; omnes animi perturbationes, unde non lac varie mutatur, ac grumescit, sed & infans post- nentiores ejusmodi animi affectus statim mam- admotus gravissimis plerumque convulsionibus ue malis corripitur. Infans unius anni cum ube- atris præ ira æstuantis aliquando sugeret, ex oculis us, naribus, ore, ano, atque pudendis lethale passus est

Paulini in

Mist. G. Dec 2

Ann. 4 App.

p. 322

Höferus

Herc. p. 422

L. 3 c. 17

Ridlinus Lin-

Ann. 4 p. 455

Albinus in

Lin. Ridl. An.

4. p. 912

est sanguinis profluvium. Quæ verò lactantes morore se macerant, eorum infantes sensim magtenuantur. Imprimis nutrix à venere caveat, quoque alteratur, corrumpitur, salsumque evadit: infantes quoque ipsimet fugere renuant, & ejulacte nutriti (quamvis per paucas interdum septintoto sæpe corporis habitu sic vitiantur, ut tabvix tota vita deleatur, scrophulis, aliisque malis intur. Eapropter & mulieribus in matrimonio tibis recte nutricum officium denegatur, quomaritis suis consuecant. Contrarium quidem sensit *Prosper Martianus*, tum quod vetiti in nutrhymenæi ipsas in hystericas passiones conjiciantmiquæ angores concilient, tum quod matres contæ infantes suos lactantes, cumque maritis qualibete cubantes, nec sine consueto veneris exercitio, tam tamen lactis depravationem non semper expur, & non rarò ad partum usque lactent. Veruprius non nisi lascivas nutrices arguit, quæ à nulne infantum statim ac perulantia innotescit remdæ, ita matres conjugatæ unum atque alterum exparticulare non attendunt, fœtusque suos, ex quoscepisse senserunt, sine mora ablactant, ut adeo intatum maneat, nutrices à virili concubitu omnincendas. De graviditate autem nutricis explorsequens experimentum laudatur: lac scilicet emuin vas aqua repletum infundendum, quod si in succadat, nutrix prægnans est, si verò supernaret, afluat libera existat.

XII. Lac ipsum invitis infantibus non obdum, largior enim & inordinata ejusmodi lactamitionibus mucosis, convulsionibus, aliisque gravis morbis ansam dat, & tenellos sæpe in mortemcipitat, dum quacunque de causa flentibus & inq

*Listerus
exerc. d. scro-
but. p. 195
Crato Ep. 118*

*Ramazzinus
d. morb. Art.
p. 144.*

*Ridlinus Ljw.
Ann. 4 p. 449*

*Höferus
Herc. p. 410*

*Timæus l. 5
cap. 8*

ibus renuentibus etiam, papilla in os à matricibus in-
 ducitur. Ecquis adultorum vitæ diuturnitatem sibi
 promitteret, qui quotidie alimenta ita ingurgitaret, ut
 per quaterque vomitu redderet, quod assumpserat. Re-
 tius proin sibi consulunt rusticanæ mulieres, quæ a-
 restibus operibus intentæ, non nisi ter vel quater in
 die infantibus suis etiam quantum velint plorantibus
 lac præbent, vitulorum lactationem imitantes, quos non
 nisi ter singulis diebus è vaccæ uberibus lac sugere pa-
 untur.

Schraderus.
 Exerc. III ad
 Aphor. Hipp.
 § 16

Ramazzione
 de morb. inf.
 lib. I. p. 164

XIII. Solent vulgò pulmenta ex farina triticea & la-
 te confecta infantibus simul propinare, qua in re ta-
 len graviter peccatur; Ne quid enim nunc dicam,
 tanta violentia nutrix sæpe aut gerula particulam pul-
 s indice suo apprehensam in pueri supinè jacen-
 s os, & plerumque, si præsertim recusaverit, ad fauces
 re usque intrudat, ita ut nolens volens ipsam degluti-
 cogatur; Pulmentum ipsum sæpe ita viscidum & te-
 x est, ut utilius bibliopegis pro glutinandis chartis,
 quam infantibus pro nutritione interserviat, unde & non
 in glutinosum & vitiosum acore intense imbutum
 cum evadere potest, qui lac super ingestum iterum
 rumpat, inque grumos caseosos denset, periculosissimam
 lori seu inferioris ventriculi orificii obstructionem
 faciat, ac multorum aliorum morborum in tenellis
 huiusmodi corporibus causa existat. Præstat similago
 et medulla panis triticei cum aqua, jusculove gallinæ
 Aliquidam pulvem redacta, aut in tenui cerevisia bul-
 la, saccharoque dulcorata, quamvis à dulcibus ejusmo-
 propter metum lumbricorum abstinendum sit. Puls-
 men hæc cum ex pane fermentato constet, facilius
 in digeritur Idem præstant cremor ptisanæ hor-
 deæ vel avenacæ cum passulis, ova sorbilia: Sym-
 ptomatibus autem ex vitioso lacte aut pulte supervenien-

Timæus Conf.
 dias. p. 1153
 Ettmullerus
 Val. Infans.
 c. 2 § 16

Hildanus
 Cons. 6 obs. 34

nientibus vulgari specifici cephalici aut march pulvere præcavetur.

XIV. Deinde quoque non consultum præn

Simon Pauli quemcunque cibum infantibus suppedita e, q*i* *de febr. p. 89* vetulæ non solum saliva sua fermentativa q*ui*ppi:
ci alibilis exrrahunt, & exsucca infantibus obti
sed & cibi ejusmodi facile ad morbosam corru
disponuntur, imprimis si scorbutus gingivas

Ledelius in vram vetulæ inquinaverit. Ita aliquando pusik
Misc. v. Dec. 1 & vegerus, post præmansum à vetula, quortan
An. 6 obs. 62 rante, pulmentum, singulor, calore, vigiliis, in
dine, crebraque sternutatione correptus est. A
jus memoria mihi nunquam absque luctu, cæte
simus, jamque annum superans à vetula scabiem
tante, hoc modo infectus eademque valde malig
febre nocturna correptus, supervenientibus post
citer septimanas variolis exstinguebatur. Tut
tur matres ipsæ infantibus suis cibos prægustant
vetulæ ejusmodi edentulæ, hircum olentes, i

Ridlinas Lin. menstruatae præsertim jejunæ. Porus infantib
An. 5 p. 137 competit frigidus, sive cerevisia fuerit sive quic
G. Millen. alius. Cum enim calidiori ab ipso utero assue
p. 69 frigidior non absque noxa iisdem propinabitur,
Vallesius ficili respiratione & tussi facile corripiantur. Et
Phil. sacr. coctam ætas hæc tenella longe melius fert, quam
p. 912 visiam ac vinum, quod caput nimis afficit, hæc
Hartmannus maternum quibusvis potibus aliis præferendū
Misc. G Dec 3.
An. 9 obs 105

XV. Lactandus infans ad biennium aut octo

Jonstons saltem menses, seu dum panem intrepide accipit,
Synagm. dibus insistere incipit, atque ita ut aliis simul cib
suescat, quibus tamen non ultra satias opplendu
propter venarum lactearū infartum mesenterii ob
stio & tumores insequantur. Ablactationi vicia
ctio mamillarum nocte imprimis detrahenda, &
nes propinandæ

XVI. Semel ablactatus non iterum mammis admove-
vendus, non quidem ac si à reiterata ejusmodi ad mam-
mas admotione infantes deinde, ex quodam naturæ næ-
vo alios fascinarent, & aliquando post mortem inter
consanguineos mortiferam luem concitarent, utpote
tequam opinionem sanæ rationi contrariari ostendit
Frommannus. Ablactaticum ad cibum alium capiendum
compelli nequeunt, chocolada ut supra dixi, reficienda, *p. 321*
l. de fascin.

XVII. Aeri assuescat infans liberiori temperato ac
frigidiori, nec fomentorum ac lectorum onere semper
opprimatur, ac quasi sepeliatur.

XVIII. Ambulationi non ante admoveatur infans,
quàm annum absolverit ac carnem & cibum solidio-
rem assumere inchoet; Inter ambulandum autem cru-
rum distorsiones omni sollicitudine præcavendæ, adeoq;
tio ejusdem non nimis diu pro una vice continuanda.

XIX. Si in regione aut aëre frigidiorē cucuphas
ad firmam usque cranii consolidationem gestent, non
olum à pituitosis cerebri affectibus præservantur infan-
tes, sed & à morbo epileptico. *Dimerbroek. Obs. 76*

XX. Quamvis autem in infantibus bonæ valetudi-
nis signum sit, si dormiendo omne fere tempus consu-
mant, & somnus ejusmodi illis non possit non prodesse.
Nullatenus tamen cogendi, ut diu noctuque dormiant, *Gremb. Arb. p. 471*
cum exin morosiores, segnes, stupidi ac inepti evadant. *Timæus Com. p. 1153*
Ubi verò sine intermissione plorant, & non motu nec
admotione ad mammæ leniri possint, optimum in in-
olucrorum linteorum mutatione sæpe remedium. *Ramazzinus de morb. ar. tif. p. 163*

XXI. Non autem iisdem sæpe vix natis medica-
menta propinanda, scilicet ut vel convulsiones, vel ca-
ores præternaturales præcaveantur, quod cum quidam
post singula ferme quadrihoraria consuevisset, sex filio-
s suos non interrupto ordine, antequam mensem egre-
derentur, in mortem præcipitavit, quos verò dein alio-
rum instar educari curavit, servavit. *Ridlinus Lin. Ann. 3 p. 460*

CA-

CAPUT II.

De Diata junioris ac media ætatis.

I.

Junior ætas cum jejunium per se minime ferat, incremento suo adhuc indigeat, cibus quoque in majori copia competit, ne ex alimentorum inopia litetur, accretio corporis impediatur, aut quoque naturalis se ipsum quasi consumere cogatur, in validiores sunt. Cibi autem exhibendi crebrius calidi quidem, imprimis verò juscula, cum facile rantur, & ad incrementum corporis quoque pervendendum faciant. Nec tamen, quantum semper jures postulant, præbendum, sed quantum conficere videntur. Cum enim calore suo, qui debilior ad illis est, nimiam cibi copiam consumere nequeant, justo diutius in ventriculo remanebit ac putrescere si subinde novus cibus accesserit, caloris nativi tantum extinctio sequetur. In aliis succi ejusmodi crudinde collecti partes præsertim respirationi dicaraspant, ut respirantes audiantur, & facile catarrhiscativis corripiantur. Alii quæ in nimia quantitatgesserunt, brevi denuò egerunt, continuoque alvi laborant. Alii qui sunt pauperioris conditionis & aut pane minus bono, aut aliis cibis crudioribus se farciunt, plerumque inde abdomine intumescunt, & biosi evadunt. Impuberes quoque quo copiosioritur alimento, eo minus in decentem magnitudinem crescere communis opinio est.

Tappius Diff
de Alim. § 55

Richinus Lin.
de. 5 p. 447

Sanctorius
sect. III. aph.
54. 55

Lemnius 1, 2
O. c. p. 265

II. In cibus mellita & saccharata non suppeditant cum lumbricorum generationi faveant. Virandique fructus horarii, quod sanguinem ichorosum gerent & febres inducant. Etiam carnis esus in juveni ætate parcior esse debet tum propter cruditates ventris

osas inde facile existentes, tum quod tussis à nimio car-
is esu non infrequentia exempla prostant.

Ridlinus
Milen. p. 15

III. In potu fugiendum vinum, ne animus per æta-
m æstuans adhuc magis incalescat, & caput debilitetur.
Ventriculus quoque ipse in ætate ejusmodi ab esu
us tenuior evadit, fibræque pereunt, unde vel ciborum
omitur, vel chylus glutinosus, ac scirrhusi mesenterii
imores. Quantum quoque vini in isthac ætate usus
inhibendum corporis incrementum valeat, suo loco
m probatum. Magis iisdem conducit cerevisia, qua
men ita utantur, ne ebriosi evadant, cum etiam ex
na ebrietate febris quotidiana in hac ætate existere pos-
sit. Cerevisia autem deficiente vinum aqua frangendū.

Helvichius
Musc. G. Dec. 3
An. 7 obs. 204

Ridlinus
An. 5 p. 787

IV. Exercitatio verò liberior ipsis concedenda, quin
frequentius ambulent, globulis aut pila minori ludant
citandi. Equitationi quoque sensim assuescant, quæ
membris robur addit, animumque in hilaritate conser-
vit. Nec ulli ætati motiones magis, quàm huic con-
venire videntur. Dum enim propter nimiam ciborum
gestionem infartibus mesenterii ac viscerum, & ex
de orientibus febribus lentis obnoxii sunt pueri, omnia
et decenti corporis motione ipsis concessa præcaven-
tur. Hæc tamen ita ne augmentum corporis impedia-
tur, aut vires debilitentur, ac ut desidiam tantum effu-
ant. Puberes verò corpus suum per labores firmio-
res ad quodcunque exercitiarum genus & injurias aëris
tendas disponant. Capita quoque non admodum te-
nent, quo per nuditatem ossa indurentur, & externis ir-
ruriis ferendis aptiora reddantur.

Hoffmannus
Diss. de pueri
1 p. 297

Jonstonus
5. p. 189

V. Affectus quoque siue lenti fuerint, siue celerio-
res ab hac ætate absint, tantus enim in hujusmodi cor-
poribus spirituum humorumque concursus ac agitatio
accidit, ut sensuum instrumenta convellantur, ac si in
insuetudinem habitumque transeunt affectus, rationis
sentisque jacturam tandem patiantur.

VI.

Heerius
Obs. 10

Zacchias Qu.
Tom 3 p. 172

Grembs Arb.
p. 470

Friccius par.
rad. p. 142

VI. Venerem hæc ætas omni ratione fægia ex immatura tali calor non solum naturalis extur, corporis ejusque partium decens magnitudo beatur, sed & semen ipsum suo tempore ad generminus efficax reddatur. Juniores si conjugium trahant, magis quam oportet veneri indulgent ratione rarius generant.

VII. Somnus primæ ætati ad promovendiporis incrementum longior convenit, cumque hpropter inquietudinem corpus sub somnum fænudet, eo majori sollicitudine per noctem obsequo magis ex hac quoque ratione propter transem à nocturno aëre impeditam morborumlium cohors augetur. Pueri autem qui multum tandem contabescunt. Quo tamen ætas magieo magis quoque sensim de somno detrahendum nimis illi indulgetur, torpidiores reddant.

VIII. Sanitati mediæ ætatis ab anno scilicetmo ad quinquagesimum conservandæ ratio ex superioribus sectionibus adducta sunt, abundum illa ipsa ætatem hanc maxime respiciant, iuari tractatione amplius opus non sit. Eo matem sollicitudine hac ætate diæta observanda, qrata ejusdem senectus postea certo luat.

CAPUT III.

De Diæta Literatorum.

I.

OMnino verò hac in sectione peculiare sibi vendicant Literati, utpote tali vitæ generum quod præ cæteris magis ad morbos disponit. enim vitam sedentariam vivant, & corpus non riveant, vasa tam sangnifera quam lymphatica communtur, circulatio evadit inæqualis & tardior, &

ipse, ceu vitium capiunt ni moveantur aquæ, mucescit & corpus redditur grave. Deinde quoque studiis, lubricationibus ac vigiliis plurimum spirituum animalium consumunt.

II. Ut verò paulo specialius singula evolvam, à ventriculi digestionem incipiam, quæ tum ob prædictas rationes, tum ob salivæ vel copiam, vel defectum, vel deteriore quoque constitutionem, atque etiam affectus animi, quibus literati præ cæteris obnoxii sunt, debiliior ac tardior est, unde cruditates modo acidæ modo nidorosæ, ventriculi gravitas & imbecillitas, eructationes, murmur ventris ac rugitus, hypochondriorum digestionem ac inflationem colicæque. Chylus ipse ob vitiosam digestionem depravatus tardius distribuitur, ac ob viscositatem suam, seu quoque corporis in continua propter scriptionem sessionem inclinationem in coli cellulis diutius detinetur, coacervatur, magis magisque crassescit, ac intestinis sæpe ita tenaciter adhærescit, ut interdum illabenti excremento non cedat. Imo intestini tunicam æmuletur, quandoque etiam in durum firmumque corpus concresecat, medio ductu pertusum, quale quid cum pedis longitudine quibusdam aliquando secederet, metum excretæ portionis intestinalis incussit. Interdum calculos in hypochondriis producit chylus ejusmodi incrassescens, in copia per alvum secedentes. Cumularus autem sic viscosior chylus vermibus quoque fœturam suppeditat, ac insuper venas lacteas glandulasque mesenterii obstruit, in aliis verò lienterias ac diarrhoeas parit.

III. Crassior verò acidiorque hic chylus si recte tandem distribuatur, nullatenus tamen vitium primæ digestionis, juxta vulgatum illud, in secunda & tertia corrigitur, sed sanguinem quoque crudum acidum ac feculentum reddit. Hic deo iterum ubi ad partes seu

per

Higmore
Diss. Anat.
p. 26

Pechlinus
Obs. p. 39

arterias adducitur, seu per venas redeundo aut quoque sub forma lymphæ allabatur, obstructionibus facile an-
sam suppeditat, unde varii dolores, & subitanei calo-
res, ac febres varii generis. Ad obstructiones autem
simul referendæ illæ hepatis, lienis, pancreatis & vesi-
cæ biliaræ affectiones, vario nomine elatæ, scorbutum
hypochondriacumque malum vulgò constituentes, cu-
jus tamen producta rectius existunt. Quin & quæ in
articulis accidunt, pedibus scilicet, manibus, genibus
ac coxendice, ex eadem radice pullulant, qua ratione
literati chiragræ podagræ ac Ischiadis mancipia sunt.
Etiam renum ac vesicæ calculi obstructionum & coa-
gulationum in istis partibus effectus existunt. Affe-
ctus certe nephriticos & calculorum in renibus gene-
rationem non parum promovet vita sedentaria cum
constrictione lumborū conjuncta, qualis cum Japonicis
indumentis plerumque simul instituitur.

Piso de serv.
p. 282

Schraderus
Diss. de Eru-
dit. valet. § 9

IV. Spiritibus verò animalibus consumptis ac defi-
cientibus sanguis humoresque in corpore evadunt aci-
diores, acriores & viscosi magis, ut vel ex hac ratione
iterum, quæ in visceribus fiunt functiones graviter læ-
dantur, quæ tamen basis & fundamentum reliquorum
sunt. Viscera scilicet ciborum dissolutioni & chyli san-
guinisque depurationi inservientia infirmantur, assum-
pta non in gelatinosum ac nutritioni aptum sanguinem
sed mucosum & acrem degenerant, majorque lymphæ
copia redundat; quæ si massæ sanguineæ iterum affun-
datur, hæc ipsa catarrhis refertissima redditur, unde li-
literati rursus variis catarrhosis affectibus obnoxii eva-
dunt, & pedes tumidos habent. Deinde quoque spiri-
tuum animalium consumptionem excipit memoriæ im-
becillitas & oblivio, nec non melancholia, cujus singu-
lare in ingeniosissimi aliàs *Barlai* vitæ exemplum.

Ecchardus
Extr. Ham-
nov. an. 702
p. 23

V. Quandoquidem igitur pleraque literatorum mala

ex

ex digestionis debilitate, & spirituum consumptione oriuntur, in iisdem præcavendis primario semper respiciendum erit, ut cibus utantur non qui multa excrementa relinquant, quales sunt crassioris ac viscidæ substantiæ, carnes fumo induratæ, salitæ, vetulæ, suilla, inferina, extremitates animalium, ova duriora, pisces densiori ac crassiori corporis habitu præditi, lacticia & casei, sed cibus boni succi, facilioris digestionis acceperit quoque sanguinem magis purum ac spirituum generantibus. Dein quoniam mens semper corporis ministerio utitur, nunquam hoc ipsum nimia fame torquendum, nec cibus tunc demum sumendus, quando a studiis quis vacat, uti meditationibus perpetuo immersi incertissimo id tempore ac maxime inordinate faciunt, unde amissa fame, macie consumpti, exungues quasi cum maximo incommodo vivunt.

Schraderus
12

VI. Potus sit vinum temperatum ac bene defecatum ut cerevisia tenuis ac limpida. Ebrietas autem & cracula literatis omni modo fugienda, tum ex rationibus suo loco adductis, tum quod in iisdem cerebrum imprimis crudis humiditatibus repleatur, ac spiritus imuri reddantur, unde rursus ingenii imbecillitas.

Horstius l. d.
studios. fan.

VII. Præterea in habitatione aërem eligant purum, habitentque in loco sublimiori, versus ortum potius quam aliam cœli plagam, imprimisque aërem fugiant astrinum, utpote memoriæ maxime noxium. Stratis cubiculo floribus odoriferis aërem corrigere, ut qui suadent, literatis omnino vitandum arbitror, quod ipse inde facile afficiatur.

P. 136

VIII. Corporis excrementa justo semper tempore retinenda, cum ab eorundem retentione caput, ejusque & mentis functiones non parum turbentur. Literatis autem, imprimis severiores musas amantibus, pleque in more positum, ut propter spiritus abstractos

Hofmannus
l. 5 In 9, p. 712

temperamentum, ne spiritus ad cibum
nem ac distributionem impendeudi, ad caput qui-
centur, & turbentur. Post prandium scilicet
cundam pomeridianam ad studia non acceden-
post cœnam nihil ferri agendum, quin intra bi-
ad summum somnus admittendus.

X. In studiis ipsis altioribus mensis utendi
admodum in faciem inclinandum tum prop-
rum imbecillitatem, quæ situm capitis ejusmo-
subsequitur, quam mala quæ ex tali corporis
tione oriri supra dixi, evitanda & corrigenda.
muniter loco sessionis statio suadetur, quam ta-

Græcius
Nov. Hamb.
an. 709 p. 131

sione longe perniciosiorem quidam deprehen-
cui quoque ipse sessionem, quæ corpore ma-
sto & quodammodo reclino fit, præfero.

XI. Quamvis verò studiis ac meditationib-
lum tempus magis idoneum videatur, quam ci-
est, quod sensus afficit, & altissima omnium ti-
litas adest, adeoque moderatæ lucubrationes ne-
improbandæ non sint; Si tamen rationes contr-
e ponderentur, lucubrationes ejusmodi max-
vendas arbitror. Ne quid enim ex superiori
repetam, de fumo candelarum empyreumatico,
monibus & capiti summe noxius est, ceu de o-
cum in lucubratione ejusmodi adhibito. verer-

Ramazzinus
de morb. dr-
tit. 2. 162. 106

imbecillitate, quæ oculos diurnis laboribus defatigatos, & vesperi iterum in literis sæpe minutulis ex charta aliori legendis, usurpatos corripit, quicquam moneam, lucubrationibus ejusmodi ventriculus maxime debilitatur, cruditates coacervantur, & spirituum, diurnis vigiliis dissipatorum restauratio, quæ per somnum fieri solebat, impeditur. Hypochondriaco malo originem præbere pluribus *Hoffmannus* inculcat. Quibus tamen lucubrationibus hisce abstinere integrum non est, valetudini suæ magis consulent, si loco candelarum sebearum cereis utantur, vel quoque lucernis ex oleo olivarum, oculos verò à splendore luminis appositis umbraculis defendant.

Ing. p. 74

XII. Non dispar & somni, quem lucubratores ejusmodi plerumque post ortum Solis capiunt, ratio est. Sic enim ut radiis suis omnia lustrat, & ad motum disponit, ita quoque corpora humana ad actiones faciliat, quibus proin noctu vigilare, mane verò dormire more positum, si rerum, tam in universo, quam in ipso ordinem invertunt, seque dum natura quietem attendit, ad actiones, dumque illa iterum actiones, quietem moliantur, adeoque naturam sic ad contraria non absque detrimento valetudinis suæ cogunt.

XIII. Post somnum matutino tempore uti quilibet munditiei amans sensuum instrumenta quoque purgat, & literati imprimis oculos aquâ frigidâ frequentius abluunt, & hanc post aures quoque copiosius lavent, cum oculis nil magis quicquam conducat, eorumq; inflammationes præcaveat, propter arterias carotides externas, in quibus sanguis ad caput deferendus hoc modo imperatur.

XIV. In ipsis quoque studiis modus tenendus, ac omnia in meditando intentio fugienda. Præter enumerata enim mala assiduum ejusmodi studium spiritus

*Bierlingus
Theſ. p. 116.*

Y y 2

quasi p. 187

*Hortius ad
Quintil. lib. 10.
p. 13*

*Horatius ad
Quintil. lib. 10.
p. 13*

*Diff. lib. 2. part.
2. p. 24. 25*

quasi frigores & catalepsi obnoxios reddit. Remissio-
ne autem studia acutuntur, & vegetius ad remissa stu-
dia rediunt. Scientiarum interim desiderio continuo
teneantur, cum impressio firma per amorem rei discen-
diæ proveniens memoriam plurimum adjuvet, & me-
lancholici expropter ingeniosi existant, quod studio ac
imaginationis fortitudine polleant. Literati studiis
suis semper immerfi expropter ineptos plerumque li-
beros sibi que dissimiles generant, quia distractis spiri-
tibus & cogitatione semper alio intenta particula sangui-
nis spirituosiores continuo ad cerebrum tendunt, ac
paucissimæ ad partes genitales ablegantur, unde quoque
non ita generationi operam dant, ac otiosi & nil nisi li-
bidinem cogitantes, totosque se huic actui bonæ fide im-
pendentes. In tetricis autem studiis, quæque cum opi-
nionibus & suppositis non intelligibilibus conflantur,
animumque distorquent, imprimis modus ponendus,
cum eadem corpus quoque insigniter sæpe labefactent.
Optimo sane consilio studium moralis Philosophiæ lite-
ratis omnibus commendat Illustris *Hoffmannus*, cum af-
fectuum impetum prudenter compescere doceat, adeo-
que animo & corpori eximium levamentum afferat.
Ita enim facile evaserint commune illud malum, quo
veluti pestilenti sidere literati plerique subinde corri-
piuntur, libidine scilicet censendi ac insectandi aliena,
abessent iactantia, philautia, invidia, maledicendi petu-
lantia, ac denique similitudines, odia, jurgia, quibus utique
nihil indignius est deformiusque ordine eruditorum, ac
sanitati vitæque interdum nil magis noxium. Specu-
latio etiam rei novæ, magnæ aut pulchræ suaviter spi-
ritus oblectat, à blandi enim ejusmodi lætitia iidem ex-
panduntur, liberique in cor & musculos influunt, sicque
circulatio ad sanitatem conservandam aptissima reddi-
tur, & hypochondriaca pathemata præcaventur.

XV. Motus literatis ad transpirationem promovendum maxime necessarius est, tam iis, qui bono valide gaudent stomacho, ac simul copiosos cibos assumunt, ad præcavendam plethoram, quàm iis qui debili sunt stomacho, ad appetitum excitandum & digestionem corroborandas. Motus autem tales, ut suo jam monui, hic in specie sunt ambulatio & equitatio.

Lanciscus de
morr. subit.
p. 129

XVI. Depurationes quoque sanguinis majales ac tam medicata aiiæque ejus generis nullatenus literatis eligenda, ceterum quoque matutina herbarum infusa calida ac præsertim Theam, Coffeam, Chocolatam, Tacum, acidulasque & thermas iisdem maxime conveni-
re ex suis locis abunde patet. Et hæc quidem præ illis magis convenire videntur, quod copia aquæ alcalinæ instructæ eluat non modo totum intestinorum eam, viscositates & molem biliosam acido-viscidam simplicis intestinorum inque cellulis & flexuris colicentem abstergat, sed canales etiam minutissimos & sanguineos quam lymphaticos, nec non glandularum tubulos referet, aperiat, & liberum humoribus commatum concedat. Deinceps progressionem sanguinis abdominis viscera & portæ venam, ubi aliàs diffis semper est, levat & promover.

Hoffmannus
Diss. feb. part.
2 p. 256

XVII. Huic diætæ militarem subjungere animus est, prout eandem 1685 in expeditione Hungarica, castrisque ad Neuheuselium, ut & Nosocomio Nostro Corroniensi, cum Exercitus Brunsvigo Luneburgici dicum agerem, observavi. Verum cum tractatio hujusmodi à me, cum à Serenissimis Ducibus sub initium à Gallici anno 1689 ad functionem illam iterum decesser, consilio Germanico typis tunc exscripto plenè proposita sit, ac præterea qui grave Martis onus tant, vitam suam ac sanitatem longe minoris aestimat, quàm ut conservationem ejusdem ex libris hauriat, repetitione ejusmodi pro hac vice supersedeo.

I.

IN diæta Senum ventriculus imprimis respiciendus
ut bene digerat, sanguis in motu & fluore suo conser-
vetur, depurationes ejusdem promoveantur, & spiri-
tus reficiantur. Certe diætæ rationem quàm diligen-
tissimè senes habeant, cum errata propter imbecillita-
tem caloris naturalis emendari ac diu latere nequeant,
& neglecta indies graviora evadant.

Hippocrates
f. III. aph. 18

II. Aërem igitur frigidum, hyemalem ac autumnalem vitabunt, aut arte corrigent, ac calidiorem humidiorumque reddent, uti alias æstate & aliqua autumniparte propter eundem tum magis calidiorem existentem senes optime habere consueverunt.

Hildanus
cent. 6 obf. 28

III. Ex cibis, crassos maxime ac duros fugiant, tum quod dentes ad manducandos illos deficient, tum quod propter calorem indies marcescentem difficulter digerantur, ac acecant, tum quod iis denegatum sit, ut ceteri juniores exercitiis ac motionibus cruditates iterum dissipent. Vitent etiam carnes quascunque salitas, pisces qui in stagnis ac paludibus cœnosis capiuntur, caseos recentes, lac & lactaria atque in butyro frixa omnia. Cibi potius sint facillimæ digestionis, nulloque pene negotio alterabiles, extreme immutatos vocat Hippocrates.

Sponius
Aphor. Nov.
p. 223

Juscula recentia cum ovo uno & altero, tantilloque vini parata & butyrum recentissimum dulcissimumque. Nec cibos una aut duabus de die vicibus assumat, sed in plures potius partes dividant, ne natura nimio simul ingesto obruatur. Nec nisi calidos semper ac humidos, calidi enim cibi facilius digeruntur, humidiora verò alimenta, qualia sunt juscula & sorbitiones, magis competunt, tam propter siccius temperamentum illorum quam

quod humidum ejusmodi alimentum facilius
utetur ac siccum. Nec etiam cibi integri &
is deglutiendi, sed quod in comminutione eo-
parte dentium deest, arte refarciatur, conscin-
cilicet cibos cultello, quod quidam dentibus suis
i magna cum diligentia peragere sciunt. Cœ-
juvenes, senes interficit. Imprimis proderit il-
is confortans culinaris ex cinnamomo, macere
ioschata, Croco & saccharo ad pondus omnium
ime contritis atq; mixtis, cujus usus non tantum
usculis condiendis, verum etiam matutinis ho-
iblicum prodituris, si eundem buccello panis fri-
que intincto aspersum assumant.

Sanctorius
Cœ. l. 584

Hildanus
cent. 6 obs. 28

In potu senibus non conveniunt vina crassa, ac
æ similes, quod urinam remorentur & obstru-
pariant, cum senes jam ætatis vitio, renum ac
calculis, urinæ stillicidio & arthritidi obnoxii sint.
potius sit ætate medium & fragrans, hoc enim
m senum anxietatem mirificè lenit, & spirituum
m refarcit, adeoque vel hac de causa non imme-
senum audit, qualia imprimis sunt generosa,
ica, Hungarica & similis speciei. Cerevisia sit
à bonique nutrimenti, quales his in locis Gos-
s, vel Gardelebiana, ac etiam Breyhana nostra
fidei.

Jonstonus
Synagm.
Ridlinus L. in.
Ann. § p. 227

Inter alia verò assumpta senibus valde condu-
charata vina, Hydromel, Chocolada, Radix Nisi,
ta, præsertim cum hyssopo macerata, & saccha-
lo dulcorata, & imprimis ambra, qua ad senum
inem viresque conservandas & vitam prolon-
nullum est excellentius præsidium, modo non
ris naturæ proprietas, ac generis nervosi sensi-
andem recusent. Effes ejus existunt Chinen-
mmo præ aliis exemplo modernus Gallie Rex

Schraderus
Diff. de se-
nes. § 10
Rulandus
Thes. p. 112

LU-

*Nov. Liter.
Hamburg. an.
707 p. 10*

LUDOVICUS XIV. septuagenario major, atque tot ac tanta orbis universi negotia, quibus à prima te obruitur, animo pariter ac corpore semper infatigatus, atque hactenus præter opinionem *Isaaci Bickerstaffii* phetarum novissimi, atque vaferrimi professioni dicæ Cunicularii, superstes.

VI. Exercitiis nimis quamvis senes facile immittuntur, consueta tamen non plane omittenda, & immixtis ante cibum levior motus instituendus, sed tamen & ubique virium ratio habenda.

*Clauderus
Mise. G. Dec. 1
An. 706/196*

VII. Motus animi celeriores, quod apoplexia facile inducant, omnino vitandi; Quod si tamen immixta descendentia moderata sit ac lenior, nec frequens est personis in senio constitutis hac mediante balsamata talis quodammodo reviviscit, cum mucosa phlegmatis visciditas eundem quasi obruens ita ventiletur, & naturalis sensus quodammodo pyritem lapidem reperiit qui scintillas igneas non nisi ferro fortiter percussit spargit & communicat. Deinde quoque vitandus affectus lenti, uti mœror & tristitia, siccitatem sanis in senibus augmentia, quapropter jucundi discipuli faceta colloquia animiq; relaxationes iisdem quæ & quorundam observatio est, senes qui juvenum conversationibus frequenter usi erant, longævus evadit quod juvenum ardor & alacritas ad hilaritatem provocaret, alioquin forte magis tristes & torpidi futuros.

*Schraderus
§ 17*

VIII. Somnus huic ætati convenit longior & lenior præcavenda seu potu vespertino cerevisiæ purior ac bene fermentatæ largiori, post pastum imprimis sumpto, vel alio aliquo aromatico ac spirituosissimo, est vinum generosum, Elixir vitæ, seu quoque melleam cervinam plantis pedum inungendo. Somnus meridiano ipsi optime convenire, quin Medicinæ esse, suo loco pluribus dictum.

IX. Siccitas alvi senibus familiaris diæta magis laxante aut prunis emendetur, quàm medicamentis, cum purgantia fortiora illis non conveniant, & interdum magis obstruant. Expectorations autem & sputamina sedulo promoveant, quibus vitam protrahunt. Nec frictiones matutinæ negligantur, quas adhuc in lecto decumbentes pannis calidis fieri curabunt, quo calor excitetur, cibi que distributio & corporis nutritio melius succedant.

Sanctorius

f. I aph. 22

X. Venerem inter causas senes ad mortem præcipitantes primo loco ponit *Sanctorius* & recte, namque calor eorum debilior ac vires imbecilles eandem nullo modo ferunt, utpote qua spiritus in iisdem jam deficientes multo magis destruuntur. Interim senibus vitio verti nequit, si in senectutis levamen & caloris pene extincti suscitabulum juvenculas sibi jungant, cætera impotentes. Sanæ enim virginis calor per venas seniles circulatione mediante ad cor delatus corpus frigidum refocillat, acceditque animi jucunditas ex accubitu veneris pulchrioris, motum sanguinis spirituumque promovens. *David* Rex corpore per ætatem ita friguit, ut ne injectis quidem multis stragulis calefieret, unde Medicorum consilio lectissima è formosis totius regni virginibus eidem juncta, quod cum legitimum matrimonium esset, utpote quale consensus, non concubitus constituit, hinc quoque senibus mutuam sanitatis adjutorium ejusmodi non illicitum aut ridiculum esse potest.

f. I. aph. 84

Bierlingius

Adv. Curios.

Obs. 56

Panarolius

Pent. 2. obs. 28

Bartholinus

de morb. Bibl.

p. 45

III. Reg. 1. 4

Josephus 1. 7

Antiqu. Ju.

daic. p. 195

XI. Non rarò accidit ut in senectute demum ac post sexagesimum annum sanitate integrâ frui quispiam incipiat, quod ipsum nimiae humorum bonorum in juventute copiae meritò adscribendum arbitror, qui sicuti lampas affusum oleum, ita hic calorem vitalem identidem

Ridlius Liv.

an. 8 p. 394

Formatione multum dependeat, maximop-
randum ut matres gravidæ sanæ ac vegetæ e-
atque infans in utero nutritio ad decentem
conformationem rectè succedat.

*Hippocrates
lib. II. aph.
50. 52* II. Uti verò in aliis omnibus, ita hic quoq;
suetudinis ratio circa aërem cibum & potum
maxime observanda.

*Timæus Com-
fil. deat p. 1152* III. Aërem gravida vitabit frigidiorē cui-
tus in regionibus frigidioribus frequentiores e-
Humidus quoque australis, turbulentus ac veni-
gamenta uteri laxat, & ad abortum disponit. I-
ficiunt odores fœtidi à carbonibus incensis ac li-
extinctis, nec non odores herbarum fortium p-
rutæ, menthæ crispæ, ut & croci, castorei, ac sulph-

*Bartholinus
Cent. 4 Ep. 2* IV. In cibis non nisi qui sunt succi boni conve-
ut sanguis bonus generetur, & fœtus rectè se si-
habeat. Abstinebit proin ab acribus ac diureticis
pote sanguinem fundentibus, ac ad hæmorrhagiam
& abortus disponentibus, quales in specie sunt si-
cæpe, allium, petroselinum, asparagi, raphanus ru-
nus, fraga, carnes leporinæ. Vitet quoq; coctas
piofam, quâ fœtus redduntur grandiores. Impi-
a vomitionibus ac sternutationibus caveat. Fru-
horæi propter vim fermentativam in gravidis quoq;
tulentias generabunt; A flatulentis autem quonia-
bdomen distenditur, matri difficilis respiratio & res-
na, passioque hysterica, fœtui verò angustia super-
nue

int; Vel diarrhoeas ac dysenterias periculosas indu-
 nt; Vel sanguinem reddunt acriorem, acidiorē,
 tuique nocivum. Cibi acidi & acetaria vomitum Ridlinus Lin.
Ann. 1 p. 346
 res & animi deliquia sæpius accerfunt, nec non ute-
 m utpote nervosum valde irritando abortum causan-
 , foetum verò epilepticum reddunt. A pica matris Garmanus
Mist. G Dec. 4
An. 2 Obs. 149
Frankenavv.
in Mist. G.
Dec. 2 An. 9
Obs. 301
Zacchius Qu.
Tom. 1 p. 47
 vidæ acetum undiquaque ingentis, foetum dein
 que cuticula natum aliquoties observatum est. Ea-
 n & salitorum ratio, namque ex immodico salis usu
 iatre prægnante adhibito, unguium absentia aliquan-
 in foetu, quamvis perfecto existit. Res absurdas aut
 que difficulter acquirendas ne appetat, cum foetus
 n non exiguam noxam contrahat, in quibusdam ta-
 n si ex ciborum aut potuum genere sunt, appetitui
 um quodammodo indulgendum, cum non rarò abs-
 noxa assumantur. Ultimis mensibus cibus copio-
 convenit, cum foetus tunc quoque plus alimenti re-
 rat, imprimisque conducunt crocus & cinnamomū.
 junio quadragesimali & continuo piscium esu in Ro-
 ia Ecclesia gravidæ quoque ultimis præsertim men-
 s excusantur, cum ex sanguis ejusmodi diæta viri-
 detrahat, quarum tamen conservationi gravidæ o-
 modo studebunt.

V. In potulentorum genere ipsis imprimis Theæ Ridlinus Lin.
Ann. 5 p. 718
 sum tutò conceditur, ad sitim præsertim fallendam,
 d ea quoque præstat, quæ ab aliis remediis frustra
 uestantur. Vini potus gravidis non æque proficiuus,
Valdsimidius certe non absque ratione opinatur, si hoc Dis. 38
 varent matres, pauciores repertos iri calculosos,
 riticos, phthisicos, epilepticos, scorbuticos, utpote qui
 bosa hæc semina vel in ipso utero cum chylo, & post
 vitatem ex uberibus cum lacte hauriunt. In ipso
 en pariendi labore, partuque difficiliore alia vini
 o est, ut supra adductum.

VI. Affectus animi quantum fieri potest, declinet gravida, terror enim uti in gravidis quoque sanguinem à peripheria corporis ad centrum & vasa præsertim uterina concitat, quæ distenta tandemque rupta hæmorrhagias uterinas simulque abortum causantur, ita & per se sub initium graviditatis fœtum enecat, semper verò ac adhuc duodecim ante partum horis interdum nævum eidem imprimit, & epilepticum reddit. Ira uti sanguinem valde commovet, ita & hic hæmorrhagias uterinas concitando abortum accelerat. Præterea à phantasia atque inaginatione omni prorsus se se abstrahat, cum hujus maxima in fœtum efficacia existat;

Ridlinus *Lin.*
Ann. 4 p. 527

Delrio *L. 3*
Disq. Mag.
p. 398

Frommannus
de fascin. p.
468. 619. 685.

866

Ridlinus
Milen. p. 84

Ridlinus *Lin.*
Ann. 2 p. 33

Plutarchus
in Lycurg.

Ettmullerus
Tom. 2 Op.

Pertinetque huc & rerum absurdarum & horridarum aspectus, nec non conversatio cum suspectæ fidei hominibus, cum abortuum ab incantatione inductorum exemplum non unum proster.

VII. Motus corporis vehementiores, choreas, saltus, & ejus generis gravidæ primis mensibus evitabunt, ne conceptus aut excuriantur, aut præternaturalem dein in partu figuram acquirant. Ne tamen humores in iisdem colligantur, aliquid motionis semper competit, quæ nono mense fortior esse debet, ut viæ uterinæ dilatentur, & secundinæ dein facilius separentur, quapropter tunc deambulationes aut blandæ saltationes necessariae. Lycurgus celebris quondam Lacædemoniorum Legislatores, eapropter corpora virginum cursu, lucta discique & missilium jaculationibus exercuit, ut & nascentium exinde in robusto corpore quasi radix firma jacta germinaret eo melius, & ipsæ robore corporis fretæ in pariendo dolores facilius sustinerent. A sublatione aut gestatione oneris gravioris, nec non manu vehementiori extensione sursum facta gravidæ quoque sibi cavebunt, cum priori modo nisu ejusmodi ac inspiratione diaphragma versus inferiora deprimatur, à dicta

Etia verò manuum extensione abdomen contrahatur, uterus comprimatur & vaginam versus distendatur, ut disruptis membranis fœtum ambientibus, & dilatato uteri orificio præmaturus aquarum effluxus & fœtus exclusio sequatur.

VIII. Circa veneris usum, an gravidis salva conscientia permitti queat, disquirunt Theologi, egitque peculiari scripto Germanico nuper de hac quæstione, *Christophorus Richter*, Theologus Hirschfeldensis, ac affirmativam pluribus probat. Eâdem enim gravidæ maximam voluptatem sentiunt, & rationi omni caret, uterum inde agitari, ut fœtus cœu planta tenerrima à solo suo natali revellatur. Et postremis mensibus moderatus concubitus necessarius, quo loco uterina humectentur, & ad partum faciliorem disponantur. Ne tamen nimius is sit, ac tumidior matris venter nimis comprimatur, fœtusque afficiatur. Aliàs ex congressibus ejusmodi superfœtationes & partus mucore oppleti existunt.

*Dimerbroek
Anat. p. 135*

*Forestus l. 18
Obs. 65*

IX. Alvi segnitie ultimis imprimis mensibus gravidas affligit, tumque feces sensim induratae & accumulatae uterum premunt, ut dein non absque labore, abdominisque compressione ac abortus metu excernantur. Emendanda autem ciborum pinguium, jusculorum, nec non passularum minorum laxativarum aut mannæ usu. Pillulæ enim alæticæ, suppositoria & clysteres propter metum abortus, ex irritatione vaginæ uteri arctissime cum intestino recto connexæ, locum non habent. Quamvis mitiores clysteres subinde in usum ducti vix noxæ quippiam inferent. Alvi verò laxitas ac diarrhoea in prægnantibus periculo non carent, cum fœtum admodum debilitent & ad expulsionem irritent.

*Ridlinus
Mull. p. 62*

X. Vigiliis omni modo à se arceat, somnoque imprimis indulgeat.

mis quibus hac in re gravidatam generatio latens
dum, & spes illorum magis firmanda. Non tan-
si in brachio, partibusque superioribus instituend-
latenus in talo, cum hac ratione sanguinis motus
uterum magis promoveatur ac abortus conciten-

XII. Balneis aquæ tepidæ postremo mensæ fru-
ter utatur, ut viæ uterinæ laxentur & ad parti-
cilitentur.

CAPUT VI.

De Diata puerperarum.

I.

Puerperis uti gravissima mala facillimè, etiam le-
vis ex causis accidunt, ita & prima obstetricum
tio esse solet, ne secundinæ quisquiliis locisque im-
ac suspectis mandentur. Projiciebantur aliquando
lochiis, extra mœnia in fossam, ubi serpentes & li-
nes hospitari solent, ex quo puerpera aliàs satis &
partum etiam valida, statim anxietate cordis con-
noctes insomnes ducere, tantâque irâ exæstuarè vi-
natura sua ad hanc aliàs non prona. Quæ tamen
milia medicinæ sympatheticæ, alibi à me exploratæ favi-
exempla an etiam firmo talo, & non interdum verulæ
jurdam fide nitantur, adhuc magis dispiciendum.

*Select. Med.
Scd. V. n. 5*

rio enim quartoque post partum die in omnibus puerperis febris lactis succedit, pro varia temperamenti ratione nunc levior, nunc gravior, ut adeo secundinae ad locum quendam suspectum rejectae hic in subsidium vocari non debeant.

II. Deinde puerperae omni sollicitudine aërem frigidum evitabunt, ne is vel ad uterum incautius admittatur, vel quoque ambitu suo totum corpus alteret. Non solum enim tormina inflammationes ac inflationes uteri causatur, quae interdum totum ventrem cum acerbissimo dolore occupant, interdum verò ita incrementum sumunt, ut rursus se gravidas suspicentur, sed & lochia sistit ac sanguinem quasi in grumos coagulat, unde praeter innumera mala alia, imprimis lipothymiae & febres causantur.

Forestus l. 28
Obs. 39

Ridlinus Lin.
Ann. 5 p. 268

III. In ciborum classe fugienda acida & austera, à quibus lochia sistuntur, quorum tamen fluore puerperarum sanitas conservatur. Mulier quaedam cum feliciter peperisset quarto à partu die pomum citrium comedit, quo arteriae venaeque uterinae sic obstructae, ut ne guttam quidem sanguinis deposuerit, quamvis mammas foetui non praerberet. Exin autem indies pejus habuit, ac non solum caloribus volaticis vexata fuerit, sed & animi deliquia subinperpeffa, ac paulatim melancholica facta est. Nec concedenda illis pinguis salsa, flatulenta, fumo indurata, frixa, ac lacticia, juscula verò è cerevisia cum pane butyro recenti condita, ac ova sorbilia primis tribus quatuorve diebus cibus illarum fit, dein verò juscula gallinacea & avenacea cum passulis minoribus, pulli capones, carnes vitulinae ac bovinæ juniores, perdices ac lepores juniores & quicquid ex piscibus carnem friabilem mollemque habet. Non tamen multo cibo puerperae primis diebus statim replendae, ceu ab imperitis mulierculis clinicis urgentur, eaque ratione

Ridlinus
Mill. p. 75

Ridlinus ratione in febres ac diarrhoeas sæpius præcipitantur, sed
Millea. p. 85 sensim sensimque alimenta ipsis augenda.

Doligus / s
Encyd. Med. IV. Potus omnino requiritur tepidus, ac Personæ
Illustres primis diebus jure caponum vel carniū los
potus magno suo cum emolumento utuntur. Unū
quoque est aqua cocta cum pauxillo cinnamomi. In
Saxonia nostra inferiori cerevisia triticea calida cum be-
tyri pauxillo in communi usu est. Quæ tamen cere-
visiæ minus sunt assuetæ, iisdem quoque eo tempore non
convenit, cum à potu ejusdem fuscæ imprimis facile fe-
bres excitentur in puerperis. Lupulata verò aut aci-
da summe nociva. Vinum cane pejus & angue vitæ-
dum, ex eo enim dolores capitis, phrenitides, febres
acutæ convulsivæ ac lethales in iis existunt. Maxime
etiam infusum Theæ illis commendatur.

V. Excreta ut recte secedant sollicite curetur, lochio-
rum imprimis ac alvi. Sudor ipsis subinde seu simplici
ei lectorum super impositione eliciendus seu quoque
per remedia, magnumque morborum in puerperis præ-
servativum existit, quoque optimè pristino vigori ac ro-
bori restituntur.

VI. Quoad motus animi maxime ab iisdem sibi o-
veant, cum enim aliàs corpus robustum iisdem affici-
tur, multò facilius corpus imbecillum partusque labo-
ribus enervatum lædetur. Perinde autem est, si ve-
rint subitanei, ut ira & terror, quo & risus & sermo
nimii pertinent, ceu quibus sanguis humores ac spiri-
tus agitantur, ac lipothymia, quibus puerperæ præ aliis
obnoxia sunt, mammarumque inflammationes ac er-
sipelata, in infantibus verò lactentibus epilepsiæ causa-
tur; Sive lenti ut moeror, qui sanguinem & lac in mamma
coagulat, ac tumores earum etiam benigniores in can-
cinomata atque ulcera cacoethica vertit. Utroque
tem affectu lochia etiam sistuntur.

VII. Motiones corporis nullo modo concedendæ saltem ad novem à partu dies quos intra lectum suum non absque evidenti sanitatis dispendio deserunt. Citius enim si surgant venter flatibus repletur & torminibus corripuntur. Auctoritate Sacrarum literarum sex septimanæ puerperis ad vires per quietem recuperandas concessæ sunt, nec ante finem illarum ad consuetos labores facile admittendæ.

VIII. Haut dispar & congressus ratio, qui in puerperis præmaturior uterum in excernendis lochiis impedit, unde sanguinis motus augetur & febres existunt.

Ridlinus *Liv.**An. 2 p. 382*

IX. Antequam domo egrediantur aut ad consueta munia se accingant sordes puerperii balneo quodam prius abstergendæ & partes corroborandæ. Talia balnea parantur ex foliis agrimonie, artemisie, rorismarini, floribus chamomillæ, stoechados, radicibus liliorum alborum, helenii, sem. lini sænugræci. In ipso balneo Wittebergenses mulierculæ suas puerperas nitoris gratia emulsione seminum cannabis abstergunt.

Sennertus *l. 4**prax p. 449*

CAPUT VII.

De Diata Aegrorum.

I.

Diata in respectu ad ægros triplex vulgò audit, tenuis, quæ viribus quidem non nihil succurrit, istamen conservandis non sufficit, mediocris, quando vires in eo statu, quo sunt, conservantur, crassa quæ vires auget. Uti verò in sanis ita ægris quoque primo loco ad consuetudinem respiciendum, unde & Hippocrates Medicum monet, ut addiscat ex hominum adhuc sanorum victus ratione, quænam in eorum morbis conducere queant; Ex qua ratione etiam apparet, quàm bene sibi consulant, qui Medicis maxime familiariter utuntur, etiam non ægrotantes, ut dein casu necessitatis

*l. de Diat.**in acut.*

natura horū & idiosyncrasia illis eo melius perspecta sit.

II. Deinde morbus considerandus, an acutus an verò chronicus sit. In acutis major naturæ lucta pauciorē diætā requirit, neq; enim nisi in malignis vires propter celeriorē motū & brevitatē morbi in totum pereunt. Competit igitur hic diætā tenuis, quæ iusculis tantum reficientibus constat. In principio tamen morbi cibis paulò plenior præbendus, in augmento verò aliquid detrahendum, in statu cum morbi vis maxima, minimum concedendum, & in declinatione victus iterum augendus.

III. In longis & chronicis morbis, cum vires magis deſiciantur liberaliori diætā opus, quo illæ morbo ferendo ſufficiant.

IV. Qui morbi per paroxyſmos affligunt, uti febris imprimis, in iisdem quoad cibandi tempus, paroxyſmi vitandi, cum tunc vis morbi exiſtat. Alimentorū enim aſſumptione ſecreto materia morbiſicæ impeditur, & aſſumpta in fomentum morbi degenerant. Commodiſſime cibus non multo poſt paroxyſmum ſinitur porrigitur, quia vires tunc maximè reficiendæ & cibus ingeſtus ante novi paroxyſmi inſultum digeri queat. Quibus tamen orificium ventriculi admodum ſenſibile eaque ex ratione facilè lipothymia ſupervenit, ut & ſenes, non abſque omni alimento, ob eandem ab humore acri ingruente paroxyſmo commoto, ac dicta orificium afficiente ſemper metuendam, relinquendā.

V. De cætero ægris tempus cibandi ſemper liberum relinquendum, nec unquam cibus obtrudendus, ut mulieres clinicæ ſolent. Nam ubi appetitus deſiit, ſeu propter fermentum ſtomachi vitiatum, ſeu quoque deſectum ejusdem cibi potius in ventriculo putreſcat, quàm ut digerantur. Maxime verò cavendum ne ægri præſertim cibos averſantes, eoſdem præparari videantur.

Tappius
Diff. de Alim.
§ 17

Hippocrates
ſ. L. aph. §

Bohnius l. de
offic. med. pars
I p. 370

Septalius L. 2
Animad. p. 30
44

plerumque enim major ex diuturna visione subsequitur averſio, aut etiam conſpecta quadam re illis minus arridente, major abominatio oborietur. Antequam verò cibum aſſumunt, & lingua & os colluendum cum præſertim in febribus, fuligines ſuſum ferantur, quæ ſimum quendam in lingua efformant, qui cum guſtum perturbet, cibos etiam mala qualitate imbuunt. Deinde ſedentes in lecto alantur, ſi enim jacentes cibum capiant, vix ad ventriculi fundum iſ deſcendet; A cibo verò aſſumpto per ſemihoram ſedeant, vel ſaltem erecti aliquantulum ſemijaceant.

VI. Omnino verò ſimplicitati victus ſtudentium, eaque alimenta offerenda, quæ & ventriculo grata ſint, & ſimul morbum reſpiciant. Quæ ventriculo grata internuncius ejusdem, ut appetitum vocat *Eſtimul-* *Inſtit. Med.* *erus*, indicat, qui tamen verus & intenſior eſſe, nec à p. 249 phantasia quadam dependere debet. Quo verò victus ſimplicior eo facilius digeritur, minori quoque cum ventriculi moleſtia, ac nullo aliorum ſymptomatum ſupervenientium metu. Alimenta tamen varia, uti inanis digeſtionem turbant, ita hoc maxime in ægris faciunt. Quo magis etiam à carniſum eſu ſibi temperant ægri, eo magis ſibi conſulunt, præſtantque iſſis, quæ è vegetabilibus deſumuntur, utpote ſimul alterantia

VII. Cum ægri cibum quendam appetunt ſummaq; aviditate ac quodammodo blandimentis veletiam præario expoſcunt, in eo nonnunquam, & præſertim ſi individualis quæpiam idioſyncraſia ſubſit, iſſis gratificandum, modo expetita non adeo noceant, aut ſaltem nota eorum facile reſarciri queat, & exceſſus omnis vite- *Bohnus* *L. d. offic. med.* *p. 77* ur. Cibum enim gratus ventriculus avidius completur, unde digeſtio facilior, nutritio melior, minorque xcrementorum copia. Imo cibus & potus paulo pe- *Hippocrates* *2. aph. 38* or ſuavior tamen, melioribus quidem ſed minus gratis

*Septalius L. 2
Animad. p. 30* anteponendus. Cumque ægri interdum cibos alios omnes evomunt, Medicus sæpe deterrima quæque concedere semel atque iterum debet, ut vires custodiat, ne incertissimam mortem cadant; Ita ex assumpto illo cibo natura non raro instauratur, & morbus omnino quasi conclamatus superatur. In longis chronicisque morbis maxime id obtinet & non semel ex hæcægis crudis ac recens è mari exemptis a vide comestis, quartanæ ac febres erraticæ discussæ. Scilicet acrimonia ejusmodi edendique cupiditate spiritus excitantur, paulo ante quasi sopiti & collecti morbum allacrius impetunt. Imo ipsa aqua fontana frigida quendam sudore frigido ubivis erumpente, pulsuque nullam vitæ spem suppeditante, ac voce fere intercepta eandem impetorem aliquando ita confortavit, ut non solum se colligeret, sed & per integrum triduum adhuc superviveret.

VIII. Circa potum agrorum monendum, panem ipsi injectum multum ad vires conservandas facere, primis si panis sit fermentatus; qui hoc in negotio ab aut similagineo præferendus. Et potus ejusmodi longe minus ventriculum offendit, quàm si cerevisia pura abque pane injecto hauriatur. Decoctum cornu ceri tantum non omnibus convenit, cum & firim sedet, atriatur, nec ventriculo admodum molestum sit aut ingratum, si sub finem decoctionis cortices citri aut faccharum adjiciantur. Hydromel etiam simplicius, quod alia ingredientia quàm mel & aquam non agnoscit, in pectoris morbis egregium potum ægris suppeditandi modo ne acescat, quo casu recidivam producere potest.

IX. Vino veteres in quibuscunque morbis, imo inflammationibus internis utebantur, pleuritide quocumque ac peripneumonia, & forte adhuc hodie sæpius & major cum fructu in febribus malignis, petechialibus, variolæ morbillis similisque generis affectibus, in quibus

*Lemnius
L. 1 occ. c. 5*

*Ridlinus Lin.
Ann. 5 p. 917*

*Ridlinus Lin.
Ann. 1 p. 275*

*Ridlinus Lin.
Ann. 6 p. 148*

*Hippocrates
L. de morb.*

*Hoffmannus
Diss. sel. par.
2 p. 148*

tus erigendi, sanguinis circulus liberior & transpiratio promovenda, ac virulentia ad peripheriam corporis propellenda, concederetur, nisi propter dubium morbi eventum & sinistra dein subsequencia, judicia Medici abstinere cogeretur. Interim in ejusmodi morbis ubi cum calore febrili vehementior capitis gravitas aut delirium imminet, ac vigiliæ molestant, omnino nocivum arbitror, & vel aqua diluendum, vel hæc decoctâ simpliciter utendum, tutius judico. Quo ipso tamen non nego assuetudini & consuetudini quoque aliquid dandum, per quam quosdam febricitantes & arthriticos à potu vini generosioris mire convalescere, à denegato verò ac potulentis aliis illi substitutis digestionem in iisdem inter turbatas, vomitusque & alvi fluxus concitatos aut etiam morbum diutius protractum sæpius observatum. Etiam febres senum calore naturali jam per se deficiente non ita acutæ sunt ac illorum, qui pauciores annos numerant, nisi que vinum iisdem concesseris, ventriculus debilis indies magis debilitabitur, unde crudiores & visceri humores aucti febrem augent, & producant quod eodem concessio feliciter impeditur. Nec minori cum fructu in morbis, quos vehementia animi deliquia diu instantia comitantur, ægri illud assument.

X. Accidit non raro ut ægri nihil cibi ac potus per os assumere queant, quo casu recentiorum quidam alimentum corpori per clysteres suppeditare student. Cum verò uti jam antehac in *Miscellaneis Societatis No-*stra demonstravi, nulla nutrimenti ad nutritionem adaptatio fieri queat, nisi in & sub stomacho digeratur, heterogenea ab homogeneis in intestinis secernantur & hæc dein per vasa lactea deducantur; Et verò clysteres ejusmodi quacunque vi injecti, non ascendant ultra crassa intestina propter valvulam coli in fine intestinorum tenuium collocatam, per quam in statu naturali ne flatus

Bohnius *l. de*
Offic. Medic.
p. 372. 398
Ridlinus *Lin.*
Ann. 5 p. 45
Ridlinus *Lin.*
Ann. 5 p. 410

Id. Ann. 6
p. 799

Dec. III An. 1
Obs. III

Grassius *de*
Clyster.
Ammanus
Medic. Crit.
Disc. 42

quidem, multo minus corpulentior materia al-
 potest; Non video igitur, quo pacto à clysterib
 modi, in crassis intestinis stercori admittis, nut-
 Nuckius *Qua.* quippiam expectari possit. Regeritur quidem
Chir. p. 56 na crassa lacteis vasis non penitus carere, & licet c-
 clysteres hos nihilominus emissionem blandori-
 tuum per intestinorum poros nutrire posse. V-
 de spirituosus, uti vino, tantum locum habet, qu-
 Dimerbrok. *Anat. p. 35* guidi restaurantur, ceu alias vires deficientes
 Geuderus *Resp. Germ.* odoramentis & epithematibus ad pulsus etiam
ad Gehem. de tis excitantur, non verò de gelatinosis nutrient
remediis vi- refocillationis ac nutritionis magna differenti
ta p. 79 hæc duo cum se invicem nullatenus confi-
 Quicquid sit, injecti per clysterem liquores, et
 ces prius secesserint, miscentur tamen residui
 funduntur partibus, quibus proprium est cunct-
 cus mutare, ceu quoque juscula ejusmodi pe-
 rem injecta, si rejiciantur, non solum stercus
 daver olere dicuntur. Qui verò experientiam
 simul hic allegant, iisdem prius evincendum est
 præcipue clysteribus illis conservatos, nec super
 quæ eorum interventu potuisse. Siquidem nov-
 est, sanos ad certum tempus absque cibis vixi-
 centibus id passim tot astrictorum exemplis, ne quæ
 de ægris, quiete in lecto decumbentibus, nec mag-
 modum refectione indigentibus, quales adhuc
 Burchardus *et* duæ puellæ existunt, quarum altera haut proci-
 Dobelius *Hannemann9* burgo in pago Sulfeld, altera in Scania, pago tribus
Norv. Liter. mogia milliariis distante, degit.
Hamb. an. 709 XI. Pertinet ad hoc caput quoque indufiorum
p. 103. 171 tatio, quam vulgus religiosissime prohibet, ne
 301 Primorogius *l. 3 de Error.* renovetur. Cum verò sine dubio tanto melius
vulg. c. 12 tantibus consulatur, quanto vestimentis lectisque
 Ramazzinus *l. d. morb. Af-* ribus utuntur, ita quoq; absurditate suâ ac noxa noi-
ris. p. 94

consuetudo hæc, præsertim si vel ratione naturæ suæ multum sordium ægri colligant, aut contagiosis affectibus laborent, quæ ab immunditie ejusmodi foverentur. Per calorem quoque foci aut fornacis frigus omne ac humiditas à lotionè relicta è linteo removentur, ut à calore corporis humani lintea parum discrepent. Cavendum tamen ne paroxysmorum aut criseos tempore sic efflorescentiis cutaneis nondum sufficienter evanescentibus, mutatio ejusmodi instituarur.

Voglerus
Comm. Diat.
p. 192
Bohnus de
offic. p. 384

XII. Deinde amicorum ægrum visitantium confluxus non semper opportunos existere, ceu quorum halitus aërem cubiculi non tantum alterant, sed proximis interdum confabulationibus æger inquietior redlitur, inque urina fecibusque alvi excernendis quandoque impeditur. Præterea sermones nimii plerumque gravitatem capitis inducunt ac vires dissolvunt, linguam quoque siccam & sitim inducunt.

Oribasius
Collect. Med.
l. 6 p. 283

XIII. In omni verò morbo usi nihil magis funestum quam ægrum esse abjecto & prostrato animo, inque perpetua formidine imminentis mortis versari, cum spiritus animales hac ratione magis magisque consumantur, et sanatio ipsa impediatur, ceu alibi à me plenius assertum, ita ante omnia ægrorum animus quacumque ratione semper erigendus; Si enim unquam spes, fiducia vel lenè gaudium commodum habet locum, certe in ægrotantibus invenit, sæpiusque juxta cum aliis Medicis observavi, graviter ac periculose decumbentes Sacra Synagoga motu proprio, nec urgente per adstantes Medico, tarpata, melius inde se habuisse, atque ut quispiam sentiat, vires recuperasse, quod procul dubio affectibus spiritualibus in amore fiducia & gaudio erga Deum positis describendum mihi quoque videtur. A terrore autem, quispiam, sibi caveant ægri. Dicit enim vix potest tantum is noceat in morbis acutis, præsertim si circa diem

Select. Med.
Secl. II. n. 22
Hoffmannus
Diss. sel. part.
1 p. 116. 130

me successu remedia in iisdem petantur. Id quod eundem permovet, ut peculiarem Dissertationem peregrinationibus sanitatis causa instituendis, suis adderet. Quo tamen casu viscera in ægris penitus corrupta esse debent, & aer contrarius, & peregrinatio ipsa debita cum cautione instituenda.

CAPUT VIII.

De Diata Convalescentium.

I.

IN convalescentium ex morbis imprimis acutis primò observandum appetitum illis plerumque crescere, ut nullatenus obsequendum sit, sed ci ingerendos, ut semper de appetitu quippiam adhuc si supersit, seu pauxillum famis remaneat. Sententiam cum virium incremento victus quantitas augenda, & per gradus non verò immediatè per saltus à re victu ad pleniorē transeundum, siquidem vultu gravi gravitatem sudores copiosos, ac tumores cutanei, & dermatosos convalescentes evitare cupiant. Quibus enim adhuc debilitatis si nimium negotii querendis & depurandis succis facessas, eadem nocent, unde tantum cruditates, morbis iterum revertendis aprissima cumulantur, & febres intermiciuntur.

Bohnius
p. 252

Ridlinus Lin.
An. 2 p. 456

Idem Ann.
p. 217

II. A cibis proin solidioribus ipsis quoque abstinendum, quod non admodum concoqui queant, & si assumentur, recidivam plerumque causentur. *Hippocrates* Sect. VII. aph. 2 quidem distinguit inter morbos, qui si chronici existint, & ægri longo tempore extenuati fuerint, alimenta solida concedit, ita tamen ut lente reficiantur. Qui verò ex acutis morbis decumbunt, aut cibo extenuati sunt, ii alimentis magis humidis tractentur, ceu plurius mentem ejus explicat *Voglerus*. Non enim dubium est, uti reliquas corporis partes omnes in convalescentibus debiliores videmus, ita & ventriculum pristino viori suo non statim restitui. Aliàs si post convalescentiam appetitus non redeat, aut cibi assumpti nil proficiant, signum neutiquam bonum est, sed potius causæ morbificæ in visceribus & sanguine adhuc gliscentis & recidivam minantis, adeoque medicinarum continuatiorem postulantis indicium.

III. Vini usus non omnibus convalescentibus denegandus, non rarò enim, cum ob urinam tinctiorem cohiberetur, eodem demum concessio urinam bonam rasisse observatum est. Ridlinus Lin. Ann. 3 p. 38

IV. Inter assumpta quoque chocolata meritò referenda, qua ipsa convalescentiū vires non parum reficiuntur. Id. Lin. Ann. 3 p. 144

V. Cum alvus etiam in convalescentibus ut plurimum adstrictior sit, non jusculis solis liquidis illud emendandum, sed solidioribus quoque sensim alentibus & mæliam fecum suppeditantibus. Schraderus Exerc. ad Aphor. Hipp. § 1 n. 13

VI. Cur verò convalescentes in venerem maxime coni existant, pluribus scrutatur *Lemnius*, quam tamen Occult. p. 379 ine pejus ac angue vitabunt, ne propter vires nondum tis firmas dissolvantur iterum, & vel recidivis se exponant, vel mortem ipsam accelerent. Cæterum convalescentes non semper impotentes existere, adeoque si Ridlinus Lin. Ann. 6 p. 437 æcepti contra sextum commissi accusentur, non suffi-

cere excusationem à morbo non ita diu ante devicto petitam, experientia confirmatur.

Ridlinus Lin.

Ann. 2 p. 456

Edn. 3 p. 830

VII. Etiam à consuetis laboribus, qui imprimis spiritus requirunt, per aliquot subinde hebdomadas adhuc abstineant, cum enim vix sufficientes ad coctiones perficiendas in iis generentur, multo minus de iisdem alibi veluti in partibus musculosis consumendis sperandum. Interim ut motionibus sensim assuescant, necessarium omnino est. Diutius enim in lecto commorantes, vel hoc ipso morbos revocant, cum ut omnia in corpore humano rite peragantur, motus omnino requiratur, imprimisque cibi longe difficiliter concoquuntur in iis, qui decumbunt, quàm qui motione decenti digestionem juvant. Aëre tamen austrino atq; humidiori ejusdem constitutioni non facile se exponant, cum eodem ipso vires lentius recuperare soleant ac alio tempore.

VIII. Nec minus & somno circa matutinum tempus longiori indulgeant, quàm forte consuetudinis aut functionum ratio permittit, ne natura in eliminandis adhuc per sudorem reliquiis matutino tempore occupata impediatur, turbetur, & recidivis via sternatur.

Addenda & corrigenda.

lin. 15 lege humorum	P. 46 l. 26 dele parvas
l. 21 & subinde l. atmosphærae	l. 29 l. autem
o l. 4 & dein l. eclipsi	P. 48 l. 33 l. excretionem
l. 14 l. transpirant	P. 49 l. 16 l. cæcitatem
l. 1 imprimis	P. 50 l. 8 l. calidius
l. 3 l. vermiculos	l. 10 l. calidum
l. 3 l. acris	l. 11 l. humidum
l. 13 l. vinculo	p. 59 l. 3 l. propterea
l. 14 l. confricetur	l. 19 l. testaceus
l. 31 l. exspuitionem	p. 61 l. 4 l. aliquando
l. 24 l. adscititia	p. 64 l. 24 l. vicinis
l. 34 l. illæ	p. 70 l. 10 l. addita
l. 30 l. quæ	p. 71 l. 16 l. affuescant
l. 3 l. aquosius	P. 75 l. 8 l. sexcentos
l. 5 l. ariditatem	p. 77 l. 18 l. ac
l. 15 l. accidat	p. 80 l. 5 Adde:
<p>lactucam sylvestrem vulgò etiam rapunculum refe- sed male, ceu quoque rapum sylvestre non est, nius aliique volunt, refutati à <i>Matthiolo</i>. Rectius mpanulas à <i>Baubino</i> refertur, foliaque acetariis in- ant, refrigerant, ac hypochondria deobstruunt, non oris fortè lactucâ ipsâ quoad omnia qualitatis.</p>	
l. 10 l. friguntur	p. 154 l. 30 l. exstitit
l. 31 deleatur numerus pro-	p. 158 l. 23 l. tenerrimumque
indicem	p. 180 l. 18 l. habent
l. 21 l. idiosyncrasia	p. 182 l. 17 l. generet
l. 11 l. fuisse	p. 183 l. 14 l. modico
l. 19 l. quæ	p. 188 l. 9 l. bronchiorum
	p. 194 lin. ult. post Venit addatur
<p>matres familias interdum in liberis contra vermes ent.</p>	
l. 14 l. confirmant	p. 216 l. 15 l. latiores
l. 14 l. aridique	p. 253 l. 11 l. earum

Addenda & corrigenda.

p. 258 l. 33 l. bimum	p. 363 l. 28 l. gravia
p. 284 l. 13 post <i>dormiat</i> , l. five	p. 377 l. 14 l. ad
alio modo quantitas ejusdem	p. 387 l. 23 l. necessaria
excessiva applicetur, noxa sua	p. 407 l. 28 l. calorque
non caret.	p. 412 l. 25 l. Nocet
p. 284 l. 17 l. convolvacei	p. 417 l. 18 l. citiori
p. 287 l. 29 l. autopsia	p. 419 l. 15 ad <i>marginem</i> appone:
p. 288 l. 27 l. crassiuscule	Ranzovius de <i>Conserv.</i> valet. p. 37
p. 289 l. 23 l. Eligitur	p. 430 l. 20 l. repleantur
l. 27 l. vermibus	p. 451 l. 6 l. quales sunt fabæ
p. 298 l. 5 l. occurrat	p. 462 l. 15 l. cucurbitulæ
p. 315 l. 33 l. aptæ	p. 464 l. 17 l. ad
p. 321 l. 13 l. phænomenorum	p. 499 l. 12 l. terræ circa Solem
p. 322 l. 3 l. laxæ	motu.
l. 15 l. mucilaginosæ	Ad pag. 526 lin. 29 post verba
	<i>magis noxium</i>

Et profecto si quotquot Jurisprudentiæ studio animum applicat, Philosophiæ quoque, seu quod idem est, rectæ rationis culturæ omnes operam darent, in professione sua etiam excellerent, ac ut IMPERATOR loquitur, JCti *Philosophissimi* existerent, cum Philosophia verum atque unicum Jurisprudentiæ principium sit; Nisi enim, ut *Cornelius Martini* scitè loquitur, quispiam vir malus vel demens fuerit, vitam quoque suam & actiones quilibet ad præscriptum illud sanæ rationis componet; Cum verò, quod hæc unicuique persuadere debuisset, Magistratus pro officio suo ac Imperio mandet, ratio armari ac leges constitui cœperunt. Harum interpretes JCti existunt ut adeo hi nunquam absque rectæ rationis ductu procedere queant, & quotquot hanc non observent, adeoque à fundamento suo declinent, rabulas tantum forenses agant.

p. 537 l. 24 l. fuit.

p. 543 l. 6 l. cogerentur.

Reliqua levioris momenti facile per se patent.

IN-

*Nov Hamb.
Ann 1705
p. 388
Analys. Lo-
gic. c. 1 p. 11*

I N D E X.

*imus secundusque numerus uterque major,
ille Sectionem, hic Caput, tertius minor, & interdum
plures, Paragraphum denotant.*

dominis tumentis causæ II. III. 3.
XI. VI. 2.
tum causantia. XIII. V. 3. 4. 6. 7.
accidentia. II. VI. 10. 11. II. VII. 3.
XXI. 16.
ithites vinum. III. IX. 2.
emiarum ad futuram sanitatem
itas. VI. VI. 8.
ane piscis. II. XVI. 1.
e vinum. III. IX. 2.
iter. II. IX. 1.
m. I. VI. 15. II. II. 1. II. XX. 2.
sa. II. V. 2.
larum ortus. IX. I. 1. quibus mi-
is imprægnentur. 2. exploratio.
II. 1. 3. 6. præcipitatio 4. destillatio
operatio 5. Earum operationes.
III. 1. 2. 3. interdum minus effica-
4. Transportatio. 5. conveniens
andi modus. IX. IV. 1. quibus non
veniant. 2. Tempus sumendi. 3.
mptio. 4. 5. 6. quantitas. 7. medi-
enta comitantia. 8. 11. morio cor-
is 9. Excretionum promotio. 10.
ta. 11. cibus. 12. potus. 13. somnus
fidianus arcendus 14. potus po-
fidianus. 15. cœna. 16. affectus a-
i. 17. Aquis in corpore subsisten-

tibus quid agendum. 18. symptoma-
ta iisdem supervenientia 19. quid
post easdem agendum. 20. artificia-
les IX. V. 1. rejiciuntur. 2.
Acipenser. II. XVII. 18.
Acori radix. II. XXI. 2.
Acquetta vina. III. V. 15. III. VI. 10.
Advenæ è locis suspectis arcendi. I. VI.
16.
Ægorum diæta. XI. VII. 1. cibi sumen-
di. 5. 6. 7. potus. 8. 9. animus eo-
rum erigendus. 13. peregrinationes.
14.
Æquinoctiorum effectus. I. I. 12.
Aëris ad sanitatem necessitas. I. I. 1. Frigi-
dioris noxa 4. calidioris. Humidioris
siccioris. 16. mutatio juxta anni
tempora 6. à Luna. I. II. 2. plane-
tes 4. fulminibus I. III. 1. ventis. 2.
pluviis 3. rore 4. rubigine 5. locis
particularibus I. IV. 1. noxius quo-
modo evitandus I. VI. 1. matutinus
quomodo corrigendus 3. IV. IV. 3.
calidior quomodo I. VI. 7. frigidi-
or quomodo 9. corruptus & infectus
quomodo 10.
Æolipila aërem corrigens I. VI. 12.
Æstivus aër qualis I. I. 8. fructus II.
VII.

omnino est. Diutius enim in lecto commoran
hoc ipso morbos revocant, cum ut omnia in
humano rite peragantur, motus omnino requi
imprimisque cibi longe difficilior concoquantur
qui decumbunt, quam qui motione decenti de
nem juvant. Aëre tamen austrino atque humidior
dem constitutioni non facile se exponant, cum
ipso vires lentius recuperare soleant ac alio temp

VIII. Nec minus & somno circa matutinum
pus longiori indulgeant, quam forte consuetudin
functionum ratio permittit, ne natura in elimi
adhuc per sudorem reliquiis matutino temp
occupata impediatur, turbetur, & recidivis
via sternatur.

I N D E X

- III. II. 8. III. V. 2. 23. IV. I. 7. IV. V. 3. IV. VII. 7. VI. I. 2. VI. II. 4. VI. IV. 3. VII. II. 7. VIII. I. 10. XI. IV. 7. Apoplexiæ conducentia II. IV. 4. II. V. 10. 14. 17. 22. II. VI. 6. 16. 17. II. IX. 10. II. XI. 4. II. XXI. 4. 9. 12. 14. III. IX. 17. Appetitus ciborum in quo consistat II. XXIII. 6. ægrotantium XI. VII. 7. XI. VIII. 1. Appetitum excitantia II. V. 2. 4. 9. 13. 14. 15. II. VI. 3. 4. 15. II. VII. 3. 4. 5. 8. 11. 15. 17. 36. II. XX. 2. 10. II. XXI. 17. 18. 19. III. III. 16. III. IX. 2. 4. IV. II. 4. Appetitum minuentia I. I. 4. II. V. 21. II. XX. 6. IV. I. 7. VI. III. 1. VI. IV. 2. VIII. I. 2. Aquæ salubritas III. II. 1. quæ optima 2 earum mutatio & corruptio 3 fontana 4 fluvialis 5 palustris 6 marina 7. nivalis ac glacialis 8. pluvialis 9. putealis 10. frigida ingestæ noxæ 11. calidæ potus 12. aquarum correctio 13. Aquarum inundationes aërem corrumpentes I. IV. 6. Aquæ ductus in Urbibus I. IV. 6. Aquarum vitæ virtutes IV. V. 1. noxæ 2. 3. quibus convenient 4. quibus noceant 5. quando conducant 6. 7. Aquaduanum vinum III. VI. 3. Aquila II. IX. 3. Aquisgranenses Thermæ X. I. 4. X. II. 1. Ardea II. IX. 4. II. X. 5. Arenulæ vid. calculus. Aries II. XII. 3. Argentoratensis cerevisia III. IV. 2. Armeniaca mala II. VII. 3. Aromata II. XXI. 1. Arquata II. IX. 5. Arsenici in aquis exploratio IX. II. 11. Artemisia II. V. 3. Artiscocca II. VII. 6. Arthritidem causantia ac vitanda I. I. 4. 12. II. II. 9. II. III. 6. II. VI. 16. II. VIII. 13. II. IX. 2. II. X. 2. II. XI. 4. II. XII. 33. II. XV. 2. II. XVII. 4. 12. II. XVIII. 13. II. XX. 2. II. XXIII. 4. III. II. 5. 8. III. IV. 15. 17. 21. III. V. 2. III. VI. 24. 35. IV. VII. 4. V. I. 7. V. II. 11. 13. V. IV. 2. VI. II. 4. VIII. 1. 9. 12. IX. IV. 2. X. I. 6. X. II. 1. Arthritidi conducentia II. II. 3. II. V. 9. 12. 17. II. VII. 5. II. IX. 6. 13. 15. 23. 33. II. X. 6. II. XIV. 2. III. VI. 24. 26. 28. III. IX. 2. III. X. 5. IV. I. 6. IV. VII. 3. VI. II. 6. VI. IV. 6. VIII. II. 7. IX. IV. 2. Arvisia vina III. VI. 2. Ascinti III. VI. 3. Asellus II. XVI. 4. Asinus II. XII. 4. lac. II. XIV. 5. Asparagi II. V. 4. Asper piscis II. XVIII. 3. Assi cibi II. I. 7. carnes II. VIII. 13. Asthma causantia ac vitanda I. I. 9. 12. II. II. 6. 9. II. IV. 3. II. V. 15. II. VI. 16. II. VII. 7. II. XI. V. 10. II. XV. 2. II. XX. 1. III. II. 11. III. III. 6. III. IV. 17. III. IX. 5. V. II. 7. VI. III. 1. VI. IV. 1. VII. II. 3. 7. 9. VIII. I. 6. VIII. III. 14. X. II. 1. Asthmatis conducentia II. V. 19. 22. 23. 25. II. VI. 2. 4. 12. II. IX. 15. II. XX. 10. II. XXI. 13. III. IX. 5. IV. I. 6. IV. III. 3. IV. VII. 2. IX. III. 1. Atriplex II. V. 5. Attagen II. IX. 6. Attilus II. XVIII. 4. Avaritia VI. III. 3.

I N D E X

Avena II. II. 1
Avenacea cerevisia III III. 6
 Aves terrestres II IX. 1 aquaticæ II. XI
Augustana cerevisia III. IV. 2
 Aurantia mala II. VII 17
 Auratæ II. XVI. 5
 Aureola II IX. 7
Aurelianense vinum III. VI 18
 Aurivittes II. IX. 8
Aurimontanum in Hungaria vinum III.
 VI. 35

B Alan II. XIX. 2
 Balneorum frigidorum noxa & uti-
 litas VIII. III. 2. calida 3. 4. 5 balneandi
 modus 7. 8. sicca seu Laconica 10 qui-
 bus vitanda II 14. sicca solida 12 no-
 xæ 15
 Barbatula II. XVIII 6
 Barbus marinus II. XVI. 32 fluviatilis II.
 XVIII. 5
Bar sur aube vinum III. VI 18
 Basilicum II. V. 6.
 Basiliscus I IV. 4.
Bassanica vina III. VI. 4.
 Bastardum vinum III VI 17
Bavarica cerevisiæ III I V. 3
Beer Wine III VI. 20
Belgardensis cerevisia III I V. 3.
Belgica cerevisiæ III I V. 3
Belnerfia vina III. VI. 18
 Berberis II. VII 4 vinum III. IX. 3
Berburgensis & Bernavienfis cerevisia III
 I V. 3
 Beta II. V. 7 rubra II. VI. 3
 Bezola II. XVIII. 7
 Billetanæ aquæ IX. I. 2
 Bilis motus præter naturalis VI. II. 2 in
 calculos concreta VI. II. 5

Aurium mucus VIII. I. n. Tinnitus cau-
 sa VIII. I. 2 II remedium IV. VII. 2
 Aures sanguinem excernentes VI
 II. 3
Aussense vinum III. VI. 22
 Autumnalis aer I. I. 9. vestitus I. VI. 4
 fructus II. VII. 1 cibandi ratio II.
 XXIV. 2
 Axillarum dolores II. IX. 2
Ay vinum III. VI. 18

B

Bilem temperantia II. V. 2. 13. 15. II. VI
 5 II. VII. 9. 15. 18. 19. 22. 30 II. IX. 23 II.
 XIV. 9. 11 II. XV. 11 XX. 2. III. IV.
 8 III. IX. 4 IV. IV. 3 IX. III. 3
 Bilem augmentia II. VII. 2. 25. 26. 29 II.
 IX 10 II. X. 8 II. XI 4 II. XII.
 4. 7. 10 II. XIII. 3 II. XX. 4 II. XXI.
 1 II. XXII. 3 II. XXIII. 3 III. II. 9
 III. III. 14 III. V. 13 III. VI. 2. 27
 III. VII. 2 III. X. 4 IV. II. 5 IV.
 II. 4 IV. V. 2. 4 IV. VII. 4. VI. VII.
 6 VII. 1 4
 Bisfextilis annus X. II. 2
Blasense vinum III. VI 18
Bleicherte III VI 29
 Blennus II. XVI. 7 II. XX. 6
Bliensweillerianum vinum III. VI. 20
Bocassa vina III. VI. 4
Bockhänger Bier III. IV. 21
Bohemica vina III. VI. 22
 Bolk II. XVI. 8
Bolzanum vinum III. VI. 4
Boleslaviensis cerevisia III. IV. 3
 Borbocha piscis II. XV II. 5
 Borrugo II. V. 8
Borboniensis aquæ X. II. 7

I N D E X.

*nus secundusque numerus uterque major,
e Sectionem, hic Caput, tertius minor, & interdum
plures, Paragraphum denotans.*

ominis tumentis causæ II. III. 3.
XI. VI. 2.
in causantia. XIII. V. 3. 4. 6. 7.
aventia. II. VI. 10. 11. II. VII. 3.
CXI. 16.
ites vinum. III. IX. 2.
iarum ad futuram sanitatem
is. VI. VI. 8.
ic piscis. II. XVI. 1.
vium. III. IX. 2.
r. II. IX. 1.
. I. VI. 15. II. II. 1. II. XX. 2.
. II. V. 2.
rum ortus. IX. I. 1. quibus mi-
imprægnentur. 2. exploratio.
1. 3. 6. præcipitatio 4. destillatio
operatio 5. Earum operationes.
1. 2. 3. interdum minus effica-
Transportatio. 9. conveniens
i modus. IX. IV. 1. quibus non
niant. 2. Tempus sumendi. 3.
ptio. 4. 5. 6. quantitas. 7. medi-
ta comitantia. 8. 11. motio cor-
9. Excretionum promotio. 10.
11. cibus. 12. potus. 13. somnus
ianus arcendus 14. potus po-
ianus. 15. cœna. 16. affectus 2-
17. Aquis in corpore subisten-

tibus quid agendum. 18. symptoma-
ta iisdem supervenientia 19. quid
post easdem agendum. 20. artificia-
les IX. V. 1. rejiciuntur. 2.
Acipenser. II. XVII. 18.
Acori radix. II. XXI. 2.
Acquetta vina. III. V. 15. III. VI. 10.
Advenæ è locis suspectis arcendi. I. VI.
16.
Egrorum diæta. XI. VII. 1. cibi sumen-
di 5. 6. 7. potus. 8. 9. animus eo-
rum erigendus. 12. peregrinationes.
14.
Æquinoctiorum effectus. I. I. 12.
Aëris ad sanitatem necessitas. I. I. 1. Frigi-
dioris noxa 4. calidioris. Humidioris
siccioris. 16. mutatio iuxta anni
tempora 6. à Luna. I. II. 2. plane-
tes 4. fulminibus I. II. 1. ventis. 2.
pluviis 3. rore 4. rubigine 5. locis
particularibus I. IV. 1. noxijs quo-
modo evitandus I. VI. 1. matutinus
quomodo corrigendus 3. IV. IV. 3.
calidior quomodo I. VI. 7. frigidi-
or quomodo 9. corruptus & infectus
quomodo 10.
Æolipila aërem corrigens I. VI. 12.
Æstivus. aër qualis I. I. 8. fructus II.
VII.

VII. 1. cibandi ratio II. XXIV. 2.
 metiones V. II. 5.
 Affectuum animi producta VI. I. 1. 2.
 modi afficiendi 3. eorundem utilitas
 4. correctio VI. VII. 1.
 Agnus II. XII. 1.
 Agresta II. XX. 3.
 Alauda II. IX. 2.
 Albamatum & Albanum vinum III. VI. 3.
 Albumen ovi II. XI. 5.
 Alburnus II. XVIII. 1.
 Albus II. XVIII. 2.
 Aloe II. XII. 2.
 Alicanicum vinum III. VI. 17.
 Alimentorum vis medica II. I. 1.
 Allium II. VI. 2.
 Aloë II. XVII. 2.
 Alusica vina III. VI. 20.
 Alusica vinum III. VI. 18.
 Alusica in acidulis exploratio IX. II. 9.
 Alvi fecum in majori copia excreta-
 rum symptomata & curatio VII. II. 1.
 2. 3. suppressarum 3. 4.
 Alvi adstringentia II. I. 6. 7. II. II. 1.
 5. 6. 7. 10. II. III. 7. 10. 11. 12. II. IV. 3. 4. 5. II. V. 10. 15. 22. II. VI. 3. 16. II. VII. 1. 7. 8. 11. 15. 21. 24. 29. 31. 32. 33. 34. 35. 36. II. IX. 20. 22. 26. 33. 34. II. XI. 8. 10. II. XII. 8. 10. 23. 27. 28. II. XIV. 5. 9. 10. 12. II. XVI. 32. II. XVII. 1. 33. II. XIX. 4. II. XXI. 9. 16. III. IX. 2. 16. III. X. 5. IV. 11. 5. X. I. 6.
 Alvum lubricantia I. III. 3. II. I. 6. II. II. 9. II. III. 6. II. IV. 2. 4. II. V. 5. 7. 9. 16. 18. 26. II. VI. 4. II. VII. 3. 4. 7. 8. 9. II. 14. 15. 20. 21. 22. 23. 25.

26. 27. 29. 30. 32. 35. II. VI. IX. 15. II. X. 2. II. XI. 6. II. 5. II. XII. XIX. 6. 19. II. XX. III. II. 12. III. IV. 3. 10. II. 12. 21. III. V. 7. 17. III. VIII. 1. 15. III. X. 4. IV. I. 6.
 Amabile vinum III. VI. 3.
 Amarillum vinum III. VI. 17.
 Ambra XI. IV. 5.
 Ambulatio V. II. 6.
 Ambitio VI. III. 3.
 Amineum vinum III. VI. 4.
 Anas piscis II. XVII. 3.
 Anas vinum II. XXI. 7.
 Anoris producta VI. V. 2.
 Ampelis II. IX. 14.
 Amygdale II. VII. 2.
 Amylum II. II. 10.
 Anas II. IX. 1. ova II. XI. 13.
 Andegavense vinum III. VI. 10.
 Anglicana cerevisia III. IV. 2.
 Anguilla II. XVII. 4.
 Anginam causantia & vitanda III. 3. V. III. 2. conducentia
 Anisum II. XX. 9.
 Aniger piscis II. XVI. 2.
 Anni tempora I. I. 6.
 Ani procidentia vitanda II. I.
 Anser II. X. 2. sylvestris 3. ba
 ova II. XI. 13.
 Anthophylli II. XXI. 5.
 Antidotus Mithridatis Regis II.
 Aper II. XII. 24.
 Aphura II. XVI. 3.
 Apianum vinum III. VI. 3.
 Apoplexiam causantia ac cu
 7. 10. I. III. 3. I. IV. 3. 9. II. 3. XX. 1. 10. II. XXI. 16. II. 1

I N D E X

. III. V. 2. 23. IV. I. 7. IV. V. | Arquata II. IX. 5
 . II. 7. VI. I. 2. VI. II. 4. VI. | Arsenici in aquis exploratio IX. II. II.
 VII. II. 7. VIII. I. 10. XI. IV. 7. | Artemisia II. V. 3
 x conducentia II. IV. 4. II. V. | Artiscoccal. VII. 6
 22 II. VI. 6 16 17 II. IX. 10 II. | Arthritidem causantia ac vitanda I. I. 4
 I. XXI. 4 9 12 14 III. IX. 17. | 12 II. II. 9 II. III. 6 II. VI. 16 II. VIII. 13 II.
 ciborum in quo consistat II. | IX. 2 II. X. 2 II. XI. 4 II. XII. 33 II. XV.
 6 ægrotantium XI. VII. 7. XI. | 2 II. XV. 4 12. II. XVIII. 13. II. XX. 2
 m excitantia II. V. 2 4 9 13 14 | II. XXIII. 4 III. II. 5 8 III. IV. 15 17 21
 I. 3 4 15. II. VII. 3 4 5 8 11 15 17 | III. V. 2 III. VI. 24 35 IV. VII. 4 V. I. 7
 IX. 2 10 II. XXI. 17 18 19 III. III. | V. II. 11. 33. V. IV. 2 VI. II. 4 VIII. 1. 9
 X. 2 4 IV. II. 4. | 12 IX. IV. 2 X. I. 6 X. II. 1
 m minuenda I. I. 4 II. V. 21. II. | Arthritidi conducentia II. II. 3 II. V. 9 12
 IV. I. 7 VI. III. 1 VI. IV. 2 VIII. | 17 II. VII. 5 II. IX. 6 33 15 23 33 II. X.
 lubritas III. II. 1. quæ optima 2 | 6 II. XIV. 2 III. VI. 24 26 28 III. IX.
 1 mutatio & corruptio 3 fonta- | 2 III. X. 5 IV. I. 6 IV. VII. 3 VI. II. 6
 luvialis 5 palustris 6 marina 7. | VI. IV. 6 VIII. II. 7 IX. IV. 2
 8 ac glacialis 8 pluvialis 9 pu- | Arvisia vina III. VI. 2
 10 frigida ingesta noxæ 11 cali- | Ascinti III. VI. 3
 12 aquarum correctio 13. | Asellus II. XVI. 4
 n inundationes aërem corrup- | Asinus II. XII. 4 lac. II. XIV. 5.
 s I. IV. 6. | Asparagi II. V. 4
 uctus in Urbibus I. IV. 6. | Asper piscis II. XVIII. 3
 m vitæ virtutes IV. V. 1 noxæ | Assi cibi II. L 7 carnes II. VIII. 13
 quibus conveniant 4 quibus no- | Asthma causantia ac vitanda I. I. 9 12 II.
 5. quando conducant 6. 7. | II. 6. 9 II. IV. 3 II. V. 15 II. VI. 16 II. VII.
 unum vinum III. VI. 3 | 7 II. XIV. 10. II. XV. 2 II. XX. 2. II.
 II. IX. 3 | II. 11 III. II. 6 III. IV. 17. III. IX. 1. V.
 anensis Thermae X. I. 4. X. II. 1. | II. 7 VI. III. 1 VI. IV. 1 VII. II. 3 7 9 VIII.
 I. IX. 4 II. X. 5 | I. 6 VIII. III. 14 X. II. 1
 x vid. calculus. | Asthmæ conducentia II. V. 19 22 23 25
 . XII 3 | II. VI. 2 4. 12 II. IX. 15 II. XX. 10 II.
 ratensis cerevisia III. IV. 2 | XXI. 13 III. IX. 5 IV. I. 6 IV. III. 3 IV.
 iaca mala II. VII. 3 | VII. 2 IX. III. 1
 ta II. XXI. 1 | Atriplex II. V. 5
 | Attagen II. IX. 6
 | Attilus II. XVIII. 4
 | Avaritia VI. III. 3

I N D E X

Avena ll. ll. 1
Avenacea cerevisia III. III. 6
 Aves terrestres ll. IX. 1 aquaticæ ll. X. 1
Augustana cerevisia III. IV. 2
 Aurantia mala ll. VII. 17
 Auratæ ll. XVI. 5
 Aureola ll. IX. 7
Aurelianense vinum III. VI. 18
 Aurivittes ll. IX. 8
Aurimontanum in Hungaria vinum III. VI. 35

B Alani ll. XIX. 2
 Balneorum frigidorum noxa & utilitas VIII. III. 2. calida 3. 4. 5 balneandi modus 7. 8. sicca seu Laconica 10 quibus vitanda 11 14. sicca solida 12 noxa 15
 Barbatula ll. XVIII. 6
 Barbus marinus ll. XVI. 32 fluviatilis ll. XVIII. 5
Bar sur aube vinum III. VI. 18
 Basilicum ll. V. 6.
 Basiliscus I. IV. 4.
Bassanica vina III. VI. 4.
 Bastardum vinum III. VI. 17
Bavarica cerevisiæ III. V. 3
Beer Weine III. VI. 20
Belgardenfis cerevisia III. IV. 3.
Belgica cerevisiæ III. IV. 3
Belnenfis vina III. VI. 18
 Berberis ll. VII. 4 vinum III. IX. 3
Berburgensis & Bernavienfis cerevisia III. IV. 3
 Beta ll. V. 7 rubra ll. VI. 3
 Bezola ll. XVIII. 7
 Billetanæ aquæ IX. I. 2
 Bilis motus præter naturalis VI. ll. 2 in calculos concreta VI. II. 5

Aurium mucus VIII. I. n. Tinnitus
 sa VIII. I. 2 ii remedium IV. VII
 Aures sanguinem excoercentes
 II. 3
Aussense vinum III. VI. 22
 Autumnalis aer I. I. 9 vestitus I. V
 fructus II. VII. 1 cibandi ratio
 XXIV. 2
 Axillarum dolores II. IX. 2
Ay vinum III. VI. 18

B

Bilem temperantia II. V. 2. 13. 14. 15
 5 ll. VII. 9. 15. 18. 19. 22. 30 ll. IX.
 XIV. 9. 11 ll. XV. 1 ll. XX. 2. III
 8 III. IX. 4 IV. IV. 3 IX. III. 3
 Bilem argentia II. VII. 2. 25. 26. 27
 IX 10 II. X. 8 II. XI. 4 II. XII.
 4 7. 10 II. XIII. 3 II. XX. 4 II. X
 1 II. XXI. 3 II. XXII. 3 III. I
 III. III. 14 III. V. 13 III. VI. 2. 3
 III. VII. 2 III. X. 4 IV. II. 5
 II. 4 IV. V. 2. 4 IV. VI. 4. VII.
 6 VII. 1 4
 Bissextilis annus X. II. 2
Blesense vinum III. VI. 18
Bleicherte III. VI. 19
 Blennus II. XVI. 7 II. XX. 6
Bliensweillerianum vinum III. VI. 20
Bocassa vina III. VI. 4
Bockhänger Bier III. IV. 21
Bohemica vina III. VI. 22
 Bolk II. XVI. 8
Bolzanum vinum III. VI. 4
Boleslaviensis cerevisia III. IV. 3
 Borbocha piscis II. XV. 15
 Borrigo ll. V. 8
Borboniensis aquæ X. II. 7

I N D E X

Bornssica cerevisia III. IV. 3
Bottelbier III. III. 16
Boves II. XII. 5
Bontelien Breyhan III. III. 17
Brasium III. III. 2
Brassica II. V. 9
Brassinus II. XVIII. 9
Bredana
Bremenfis cerevisia } III. IV. 3
Breslaviensis
Breyhana III. IV. 4

Brixienfis vina III. VI. 34
Brunsvicensis mumma III. IV. 5
Brusca vina III. VI. 4
Bubulca piscis II. XV. III. 9
Badensia vina III. VI. 35
Buffelus II. XII. 6
Buglossum II. V. 8
Bulimi causa I. I. 1. 3
Burgundica vina III. VI. 18
Butyrum II. XIV. 10

C

CAbeliavus II. XVI. 8
 Cachexiam causantia & evitanda
 I. IV. 6 II. II. 8. 9 II. VII. 13. II. XXIII.
 2. III. 1. 4 I. V. 1. 7. VII. II. 3 VIII. 1.
 2. 6 VIII. II. 5 IX. IV. 2 X. 1. 6.
 Cachexia conducentia II. V. 11. II. VII.
 8. II. IX. 19. II. XXI. 2. 18 III. VI. 2
 V. II. 9. 12.
 Cape II. VI. 4
 Calamus aromaticus verus II. XXI. 2
 Calceatum caput *Martialis* I. V. 5
 Calcis exhalationes I. IV. 3
 Calculum causantia & vitanda II. II. 8
 II. III. 6. 7. 9. 12 II. V. 4 II. VII. 7. 29.
 32. II. IX. 2. II. XI. 4. 8 II. XII. 23. 33
 II. XIV. 4. 6. 12 I. XV. 2 II. XVII.
 4. II. XIX. 3. 4. 18. 19 II. XX. 6. 8. 10.
 II. XXIII. 4. II. 1. 5 III. III. 6 III. IV. 16
 III. V. 2. 7. 13 III. VI. 29. 33 V. 1. 7. V.
 1. 9 V. IV. 2 VI. III. 1 VII. II. 7 VIII. 1.
 10 IX. IV. 2 X. II. 1 XI. III. 3
 Calculo conducentia I. V. 9. 10 II. VI.
 2. 4. 7. 12 II. VII. 2. 8. 11. 13. 15. 16. 18.
 20. 24. 27. 35. II. IX. 13. 15. 23. 24. 30.
 31. 33 II. XI. 35 II. XIV. 4. 5. 9. 10. 11.
 II. XVI. 33 II. XVIII. 13 II. XIX. 17 II.

XX. 4 II. XXI. 1. 2 III. III. 6 III. IV. 14.
 14. 15. 17. 21 III. VI. 26. 28. III. IX. 34 V.
 I. 6 IV. V. 2 V. II. 10. IX. III. 1 X. 1. 6.
 Calcutus II. IX. 9
 Callarias piscis II. XVI. 46
 Callionymus II. XVI. 56
 Calvorum remedium I. V. 5
 Camelus II. XII. 7 lac I. XI. 5
 Camini I. VI. 9
Campana vina III. VI. 18
Canarium vinum III. VI. 17
 Cancri II. XIX. 3
 Candelarum fumus I. IV. 9
 Canis I. XII. 8
 Caniculares dies I. II. 5
 Canities subitanea VI. IV. 1
 Cannabis aqua inficiens I. IV. 6
 Capitis tegumenta I. VI. 5
 Capitis dolorem causantia ac vitanda I.
 I. 10 I. 11. 3 I. IV. 34. V. 5 II. 1. 2. 9 II.
 XIV. 4 II. XXI. 13. III. III. 16 IV. VII.
 6 V. III. 2 VII. 1. 2 VIII. II. 9 VIII. 1. 2.
 VIII. 1. 8. 10.
 Eidem conducentia II. V. 15 IV. 1. 5 IV.
 II. 4 IV. VII. 2 IX. III. 1. X. 1. 6.
 Capitis debilitatem causantia ac vitanda
)(da

I N D E X

da l. VI. 5. ll. IV. 3. 4 ll. V. 9. 20 ll.
 Vl. 2. 4. 6. 12 ll. VII. 2. 6. 7. 11. 13. 24.
 25. 26. ll. IX. 10 ll. XIV. 4. ll. XIX. 3
 ll. XX. 10
 Idem confortantia ll. V. 17. 22 ll. XXI
 5 ll. IX. 17
 Capita animalium ll. XIII. 3
 Caper piscis ll. XVII. 6
 Capito ll. XVII. 7
 Cappares ll. VII. 5
 Capra ll. XII. 9 lac ll. XIV. 5 caseus 33
 Caprea ll. XII. 10
 Carabi ll. XIX. 8
 Carbonum fossilium fumus l. IV. 9.
 Cardamomum majus ll. XXI. 3 minus 4
 Cardialgia *vid.* Ventriculi dolor.
 Carduus scelymos ll. VII. 6
 Carice ll. VII. 14
 Carota ll. VI. 3
 Carobalsamum ll. XXI. 8
 Carpio ll. XVIII. 12
Carolina Theriac X. l. 4 X. ll. 2. 6
Carolina cerevisia ll. IV. 6
 Carnium utilitas ll. VIII. 1. immodera-
 tus usus noxius 3 VI. VII. 6 morbidæ 4
 ll. XII. 5 venenatæ ll. VIII. 4 lucidæ 4.
 salubres 5. animalium domesticorum
 6. sylvestrium 6. castratorum 7. se-
 num 8. nigrorum 8 aceto servatæ 9.
 salitæ 10 infumatæ 11. ll. XII. 5. tene-
 ritudinis in illis procuratio 12. elixa-
 tio 13. affatio 14. saccharatæ 15.
 Carthusianorum morbi ll. XV. 2
 Caryophylli ll. XXI. 5
 Caseus ll. XIV. 12. 13
 Cassia caryophyllata ll. XXI. 7 lignea
 6. canella 9
 Cassonada ll. XX. 6
 Castaneæ ll. VII. 7

Castor ll. XII. 11
 Cataphractus ll. XVII. 8
 Catalepsis VI. V. 2
Catanense vinum ll. VI. 5
 Catarrhos causantia ac vitanda l. l. 4. 7
 l. III. 2 l. IV. 3. l. IV. 7. ll. IV. 4. 25.
 ll. VII. 17 ll. XII. 33. ll. XIV. 4. ll. XV.
 2. ll. XVIII. 13. ll. XIX. 3. ll. XX. 5. ll.
 XXIII. 2 l. V. 1. 7 V. ll. 5 VII. ll. 3. VII.
 ll. 6 VIII. l. 6. 10 X. ll. 1 XI. III. 4.
 lisdem conducentia ll. V. 17. ll.
 VII. 11. ll. XII. 23. 31. III. IV. 17.
 IV. l. 6 l. IV. ll. 4. l. V. VII. 2. VIII. III. 1
 IX. III. 1.
 Catulus piscis ll. XVI. 9
 Centrine ll. XVI. 10
 Cerasa ll. VII. 8 vinum III. IX. 4
 Cerasium vinum III. VI. 5
 Cerevisiæ coctio III. III. 1 fermentatio 4.
 bonitas 5 differentia ratione materiz
 6. brasii torrefacti 7. aquarum 8. co-
 ctionis & fermentationis 9 tenuis 10
 crassa 11. defecata 12. recentior *ibid.*
 dulcis 14. lupulata *ibid.* acida 15. aro-
 matica 16. amara *ibid.* lagenis vitreis
 inclusa 17 particularium enumeratio
 alphabetica III. IV. 1.
 Cerebrum an à luna afficiatur l. ll. 2 an
 à Tabacò l. V. VII. 7. venere VIII. l.
 12.
 Cerebra animalium ll. XIII. 1
 Cervus ll. XII. 12
Cessenaticum vinum III. VI. 5
 Chaleis ll. XVIII. 10.
 Champignons ll. VI. 16
 Charafus ll. XVIII. 8
 Chariteum vinum III. VI. 18
 Chærefolium III. V. 10

Chia

I N D E X.

<i>Cibis</i> vina III. VI. 2	da II. II. 6 II. IV. 2. 3 II VI. II II. VII.
China corticis usurpati indicium II. XII.	9. 10. II II. VII. 23. 29. 32 II. IX. 9. 23.
33	24 II. XI. 8 II. XII. 3 II. XVIII. 5. II.
Chlorosis <i>vid.</i> cachexia	XX. 2. 6 II. XXI. 17. 18 II. XXIII. 4 III.
Chocolada IV. III. 1 modus sumendi 2.	III. 15 III. VI. 25 III. VIII. 1 V. II. 9.
vires 3. quibus non conveniat 4. an	Eidem conducentia <i>vid.</i> flatulentias cu-
jejunium quadragesimale frangat 5.	rantia.
succedaneum 6.	Colias piscis II. XVI. 11
Cholerici contagium facilius suscipiunt	Colla animalium II. XIII. 3
I. V. 6	Collegium sanitatis I. VI. 19
Cibi boni qui II. I. 4 pravi 5. elixi 6. fri-	Colostrum II. XIV. 6 XI. I. 5
xi 8. cibandi tempus II. XXII. 1 ordo	Columbae II. IX. 10 ova II. XI. 13
II. XXIII. 1. modus 5. quantitas II.	Coma adsciticia I. VI. 5
XXIV. 1 noxia quomodo emende-	<i>Comachius</i> lacus II. XVII. 4
tur 5. 6	Comestatio II. XXII. 1
Cicer II. IV. 2	Cometae I. II. 5
Cichorii radix II. VI. 5	Conchae II. XIX. 5
Cichorea <i>Horatii</i> II. V. 13	Conclavium recentium noxa I. IV. 3
Ciconia II. X. 6	Condimenta II. XX. 1.
Cinnamomum II. XXI. 9	Condita II. XX. 7
Cinara II. VII. 6	Congrus II. XVI. 13
Citrea mala II. VII. 18	Conjugia immatura VIII. I. 12. 13 fenum
Clamationis noxae V. III. 2	decrepitorum XI. IV. 10
Clarellum vinum III. VI. 5	Consuetudinis in cibis ratio II. XXIII. 7
Cloacae publicae I. IV. 10	Contagii natura I. V. 1. 5 corporum de-
Clupeae II. XVII. 2	functorum 2. an substantiam aeris
Cobitides II. XVI. 3	corrumpat 3 in quo consistat 4. odo-
Cochleae II. XIX. 4	ratu perceptum 4. an mediantibus
Cochlearia II. V. 11	vermiculis propagetur 4. dispositio-
<i>Cocheimense</i> vinum III. VI. 29	nem certam requirit 6. mediatum 8.
Coena an largior competat II. XXII. 3.	quomodo praevendendum 10. quomo-
Ceruleus piscis II. XVIII. 12	do promoveatur VI. IV. 3
D. <i>Cohausen</i> monitus VIII. II. 1	Contracturam causantia ac vitanda II.
Coffe infusum an veteribus notum fue-	IX. 2 III. V. 2. IV. V. 4 conducentia
rit IV. II. 1 fabarum descriptio 2. mo-	X. I. 6
odus sumendi 3. vires 4. quibus non	Convulsiones causantia ac vitanda I.
conveniat 5. succedanea 6.	IV. 3. II. III. 4 II. VI. 16 II. IX. 12. II.
Colicum dolorem causantia & evitan-	XIV. 4 II. XVII. 4. 12 III. V. 2. V.
	XX 2 11

I N D E X.

- Il. 2 conducentia Il. I. 7 Il. IV. 7 Il. X. 6 Il. V. 1. 6.
 Corda animalium Il. XIII. 4
 Coriandri semen Il. XX. 9
 Coriarii aërem inficiunt L. IV. 11
 Cornices Il. IX. 11.
 Corulus fluviatilis Il. XVIII. 15
 Corsica vina Ill. VI. 5
 Corvill. IX. 11
 Costus amarus Il. XXI. 10 dulcis Il. AFR-
 bicus 12.
 Costicensis cerevisia Ill. IV. 6
 Coturnices Il. IX. 12
 Cossy vinum Ill. VI. 18
 Cretica vina Ill. VI. 2
 Crocus Il. XXI. 13
 Cronium vinum Ill. VI. 18
 Crucata Il. IX. 13
 Crurum imbecillitas Il. IV. 1 tumori
 oedematosis conducentia X. 1. 6
 Crusta panis Il. III. 12
 Cubebæ Il. XXI. 14
 Cucumeres Il. VII. 9
 Cucurbita Il. VII. 10
 Cucurbitulae VIII. Il. 5. 8
 Cumini semen Il. XX. 9
 Cuscuta Il. XII. 13
 Curlandica cerevisia Ill. IV. 6
 Curmi Ill. III. 1
 Cursus V. Il. 7
 Curvi rostra Il. IX. 13
 Cygnus Il. X. 7
 Cydonia Il. VII. 11
 Cynosbati Il. VII. 12
 Cyprinus Il. XVIII. 13 marinus Il. X
 latus Il. XVIII. 8

D

- Dactyli Il. VII. 13
 Daemoniaci morbi Il. V. 23
 Dactylæ Il. XII. 14
 Dalmatienfe vinum Ill. VI. 20
 Dantiscana cerevisia Ill. IV. 7
 Darbiensis cerevisia Ill. IV. 2
 Defrutum Ill. VIII. 2
 Delirium causantia Il. II. 1 Il. VI. 16. Il.
 VIII. 3 Ill. IV. 17. 21 Ill. VI. 3 VI. VII. 6.
 Temperantia vid. Bilem.
 Dentibus nocentia L. VI. 5 Il. VI. 11. 12.
 19 Il. XIV. 12 Il. XII. 6 conducentia
 Il. III. 13. IV. 1. 6 IV. VII. 2
 Diarea vid. Aluum lubricantia & ad-
 stringentia.
 Discus V. Il. 8
 Dolores lenientia Il. XX. 5 Ill. IX
 Dormiendi ratio VII. Il. 5
 Dorpatensis acidulæ IX. Il. 4
 Dorich Il. XVI. 46
 Dracunculus hortensis Il. V. 13
 Driburgerfes acidulæ IX. L. 2
 Duckstein Ill. IV. 17
 Dysenteriam causantia L. L. 4. 9. 1
 I. V. 1 Il. VI. 16 Il. VII. 3. 9. 15. 1
 30. 31. 32. 35 Il. XX. 8 Ill. II. 4 Ill.
 VI. IV. 3 IX. XIV. 2
 Conducentia v. aluum adstri-
 Dyfuriam inducentia I. L. 4 Il. X
 conducentia Il. Il. 10 Il. IV. 4 Il.
 Il. VI. 11 Il. VII. 20. 27

E

- Brietatis noxæ Il. I. 7 eandem præ-
 caventia 8. post affectus vitanda VI.
 VI. 13
 Eclipsium effectus I. Il. 3
 Echini Il. XIX. 6

I N D E X

<i>Egrefus acidula</i> IX. l. 2 IX. III. 5 IX. IV. 19. X. l. 3	II IX. l. 6. 18. 23. 25. 26 II. X. 8 II. XII. 10 II. XIV. 5. 9 II. XIX. 6. IV. l. 6. IX. III. 1 XI. l. 19
<i>Eimbecensis cerevisia</i> III. IV. 8	Epistolæ suffumigatio I. VI. 17
<i>Elbingensis</i> III. IV. 3	Equi II. XII. 16. lac II. XIV. 5. caesus 17.
Electuarium de tribus adverbis I. VI. 6	Equitatio V. II. 9
Elephanti II. XII. 15	Eremiticum vinum III. VI. 13
Elixatio II. l. 6. carniū II. VIII. 13	Erinaceus II. XII. 17
<i>Embsenses</i> thermæ X. l. 4 X. II. 7	Erysipelas causantia ac vitanda IV. V. 3 VI. II. 2 VIII. III. 14 X. II. 1.
Encrasicholi II. XVI. 14	Eidem conducentia I. l. 6 II. IX. 34.
Endivia II. V. 13	Esseni II. XXIII. 4
Enemata nutrientia non dantur XI. VII. 10	<i>Eft Est</i> vinum III. VI. 10
Enulatum vinum III. IX. 5	<i>Eulenburgeris</i> cerevisia III. IV. 8
Eperlanus II. XVII. 9	Exormistos piscis II. XVII. 12
Epilepsiam causantia ac vitanda I. l. 7. 9. 12 I. II. 2 I. III. 3 I. IV. 7 II. IV. 4. II. V. 20 II. VI. 2 II. VII. 21. 32 II. IX. 10. 12 II. XI. 2 II. XVII. 4. III. V. 2. III. IX. 2 IV. V. 4 IV. VII. 4 V. III. 4. VI. l. 2. VI. II. 4 VI. IV. 2. VII. l. 2. VII. III. 1 VIII. l. 10. 12 X. II. 1 XI. V. 4. 6 XI. VI. 6	Expectorantia II. IV. 4 II. V. 3. 10. 14. 17. 23. 24. 27 II. VI. 7. 11. 12 II. VII. 14. 29 II. IX. 16 II. X. 2 II. XIV. 10 II. XX. 2. 4 III. II. 12 III. VIII. 2 III. IX. 16 III. X. 5 IV. V. 1 IV. II. V. 2 VIII. III. 5
Eidem conducentia II. V. 14. 22. 23. 27	Exanguia II. XVIII. 1
F abæ II. IV. 3	<i>Eyerkefe</i> II. XI. 12
Fabrorum cibi II. V. 7	F ascinationi conducentia II. V. 25
Faciei colorem conciliantia II. XII. 23. IV. III. 3 V. II. 9. ruborem inducentia II. IV. 5 II. VI. 4 III. IV. 12. pallorem II. XX. 6. colorem citrinum VIII. l. 9. gilvum. 12	Faucium asperitatem inducentia II. VII. 25. lenientia II. l. 1 II. VII. 13. 22. 35 II. XI. 6 III. V. 13
in faciei ulcusculis III. IX. 6	Febres causantia in iisque vitanda I. l. 4. 7. II. l. 5. II. III. 3. 10 II. VII. 18. 9. 14. 19. 25. 27. 30. 32 II. IX. 12 II. X. 1. 2. 4. II. XI. 4. 11 II. XII. 33 II. XIV. 4 II. XVI. 8 II. VII. 17. II. XV. III. 13 II. XX. 6 VIII. l. 7 VIII. II. 5 VIII. III. 5
Falernum vinum III. VI. 6	Febres malignas ac petechiales causantia in iisque vitanda I. l. 7. 8. 9 I. III. 2 I. V. 1 II. VII. 1. 20 II. IX. 10 II. XIV. 4 III. V. 13 VI. III. 1 VII. l. 4 VII. III. 1 VIII. l. 6
Famis incommoda II. XXII. 3	
Farina II. III. 5	
Fario II. XVIII. 35	
Farra II. XVIII. 35	
Fassanicum vinum III. VI. 6	

T N D E X

- idem conducentia II. IV. 4. I. VII.
 23 II. XII. 35 II. XV. 1 II. XX. 2
 Febrium intermittentium curationes
 IV. II. 4 VII. II. 7 IX. III. 1
 Febrem quartanam causantia I. I. 9 II.
 XII. 1: VI. III. 1 conducentia II. VI. 2
 4. II. II. IX. 23. 3: II. XII. 22. 23 II. XIX.
 5 II. XX. 10 V. II. 9 VI. IV. 6 IX. III. 1
 Febrem hecticam inducentia ac vitan-
 da II. XXII. 3 III. II. 11 X. II. 6. condu-
 centia II. V. 21 II. VII. 20 II. IX. 15. 27
 II. XII. 28. 36 II. XIII. 8 II. XIX. 3. 4 IV.
 VI. 2
 Felcs II. XII. 18
 Fermentum II. III. 7
Ferrariense vinum III. VI. 6
 Ficedula II. IX. 14
 Ficus II. VII. 14
 Fistiagianum vinum III. VI. 6
 Flamma in homine IV. V. 2. 3
 Flatus causantia & vitanda II. 1. 2. 3. 7.
 9 II. IV. 1. 2. 3. 4. 6. 7. 9. 14. 26 II. VI. 3.
 6. 8. 11. 12. II. VII. 6. 7. 10. 13. 14. 16. 24.
 29. 30. 31 II. X. 1 II. XII. 9. 33 II. XV. 2.
 II. XXIII. 1. 3 III. I. 5 III. V. 7. 13. 14 III.
 VIII. 1 III. X. 4 VI. IV. 3 XI. III. 2
 Flatibus conducentia II. I. 7 II. V. 10. 17
 18. 22. 23. 27 II. VI. 2. 4 II. VII. 2. 17.
 18. 27. II. IX. 2. 15. 17. 34 II. XX. 9. 10
 II. XXI. 2. 4. 9. 12. 15. 16. 17. 18. 19 III. II.
 12 III. IV. 10. 21 III. IX. 8. II. IV. 1. 6 IV.
 III. 3 IV. V. 1 IV. VII. 2 VII. II. 7
 Fluorem album causantia II. XX. 2 con-
 ducentia II. V. 22 II. XX. 9 II. XX
 14 X. I. 6
 Fluvialis rapax II. XVIII. 15
 Fluvialis aqua III. II. 5
 Fodinarum metallicarum aer I. IV.
 Foetida aerem corrigentia I. VI. 2
 Foeniculi semen II. XX. 9
 Foetorem oris inducentia II. IV. 7 II.
 9 II. VI. 12 II. VII. 6 II. XX. 6. em-
 dantia II. V. 22 II. VII. 11 II. XXI.
 Fontes salini II. XX. 8
 Fontana aqua III. II. 4
 Fontium origo IX. I. 1
 Formianum vinum III. VI. 6
 Formicæ in homine genitæ II. XX.
 Fraga II. VII. 15 vinum III. IX. 6
Francica vina III. VI. 18
Frankfurtensis ad Oderam cerevisia
 IV. 9
Franconica vina III. VI. 23
Frickenhauſia vina III. VI. 23
 Frictiones VIII. III. 1
 Frixatio II. I. 8
 Frontigniacum III. VI. 18
 Fructus II. VII. 1
 Frumenta II. II. 1
 Fulica II. X. 8
 Fulminum natura I. III. 1 cibos com-
 punt II. I. 5
 Fundulus II. XVIII. 16
 Funes pestem propagantes I. V. 9
 Fungi II. VI. 16
 Galli II. IX. 15
Gallicana vina III. VI. 18
 Gallina II. IX. 16 ova II. XI. 13
 Gallinago II. IX. 30

G

Gale

I N D E X

Opaphus Indicus II. IX. 9
 omari II. XIX. 3
 olinum vinum III. VI. 7
 glii curatio VIII. III. 1
 obiensis cerevisia III. IV. 10 XLIV. 4
 am. II. XVI. 48
 onica vina III. VI. 18
 um vinum III. VI. 7
 pagus Colonienfis II. VI. 15
 utus causa VI. III. 1
 eratio vid. venus
 uensia vina III. VI. 31
 rgii vina III. VI. 35
 ardi meditationes VI. VI. 7
 anica vina III. VI. 19
 ivarum putridarum causa II. XX.
 sanguinolentiae remedium IV. I. 6.
 ialis aqua III. II. 8
 iatorum cibus II. II. 3
 ius piscis II. XVI. 57
 cus II. XVI. 16
 is II. XVIII. 17
 s II. XII. 19
 orum lusus V. II. 10
 uienfis cerevisia III. IV. 2
 rgus II. XVI. 17.
 us marinus II. VII. 18 fluviatilis II.
 VIII. 16

Emorrhagia vid. sanguinis fluxus.
 Haemorrhoidum suppressarum aut
 nis fluentium effectus VIII. I. 9
 idem fluxum sistentia II. VII. 19 II.
 4. 20. 25. 31 II. XII. 14 II. XVI. 32
 . I. 6 IV. V. 5. IV. VI. 3. X. II. 6
 nducentia IV. VI. 3. IX. III. 1
 ditarii morbi XIII. V. 5
 rsladiensis Breyhana III. IV. 4
 : II. XVI. 48

Gonorrhoeam causantia & vitanda II.
 XXI. I. IV. VI. 3 VII. II. 7. VIII. I. 12
 X. II. I. eidem conducentia II. XII. 6
 Gornbergensis vina III. VI. 24
 Goslarieus cerevisia III. IV. 2 XLIV. 4
 Graca vina III. VI. 7
 Gracula vina III. VI. 16
 Granaria conclusa I. IV. 2
 Granata mala II. VII. 19 vinum III. IX. 7
 Gratianopolitanae vinum III. VI. 18
 Gravi vinum III. VI. 18
 Gravidarum dieta XI. V. 1 aer 3 cibus
 4 potus 5 affectus vitandi 6 motio-
 nes conducentes 7 venus 8 excreto-
 rum promotory somnus 10 venasec-
 tio quando conferat 11 balnea 12.
 Griacetum vinum III. VI. 7
 Griesbachenses acidulae IX. I. 2
 Gropellinae vinum III. VI. 7
 Grotta ferrata vinum III. VI. 7
 Grues II. IX. 17
 Guarentaine I. V. 16
 Griennense vinum III. VI. 18
 Gstreuvienfis cerevisia III. IV. 11
 Guttam rosaceam praeventis II. VII.
 12

H

Hallenfa in Saxonia salinae II. XX. 8 co-
 revisia III. IV. 12
 Hambachense vinum III. VI. 29
 Hamburgensis & Hamelenfis cerevisia
 III. IV. 12
 Harengus II. XVI. 19. infumatus 20
 Bothnicus 21 lacustris 33
 Hannoverana Breyhana III. IV. 4
 Haverica vina III. VI. 23
 Hastiludia V. II. 13

XXX 2

He.

I N D E X

Hæctica *vid.* Febris.
Hæpatis inflammatio ll. XII. 5 absces-
 sus lenti VI. ll. 5.
Hæpar corroboraus III. IX. 15
Hæpatz animalium II. XIII. 6
Hærbæcanum vinum III. VI. 18
Hærbipolense vinum III. VI. 23
Herniam causantia ac vitanda I. IV. 6
 II. XIV. 11 II. XX. 5. III. II. 5. V. 1. 7
 VI. 11. 7. V. III. 3. 4 VIII. 1. 10
Hilshelmensis Breyhana III. IV. 4 XI.
 IV. 4
Himulus piscis II. XVI. 9
Hippocraticum vinum III. IX. 8
Hippurus II. XVI. 23
Hircus II. XII. 19
Hirundo II. IX. 18
Hirundo II. IX. 18
Hispænia vina III. VI. 17
Historia utilitas VI. VI. 3
Histris II. XII. 21
Hocdus II. XII. 20
Hochheimense vinum III. VI. 29
Hochstattense vinum III. VI. 23
Hojersumenses salinae II. XX. 8
Hordeum II. II. 5
Hordeacea cerevisia III. III. 6
Horæi fructus II. VII. 1
Humanæ carnes proporcinis comestæ
 II. XII. 33
Humanum lac II. XIV. 5

Icterus causantia ac vitanda II. XXI.
 17 VI. II. 2. 5. VI. IV. 3. conducentia
 II. VI. 5. 13. 15. II. IX. 7. 8. 26. 29. II.
 XIV. 9 II. XVII. 20 II. XXI. 13 III. IV.
 8 IX. III. 1
Jejunis quæ sumenda I. VI. 3

Hünigensia rubra vina III. VI. 25
Hungarica vina III. VI. 35 morbi origo
ibid.
Huso II. XII. 11
Hydromel III. X. 1
Hydrophobiae curatio VI. IV. 6
Hydropem causantia ac vitanda I. IV. 6
 II. IV. 4 II. IX. 23 II. XV. 2 II. XXI.
 19. III. I. 3. III. II. 8. III. V. VI. VI.
 IV. 3 VII. II. 3 VIII. 1. 2. 6 conducen-
 tia II. III. 14 II. V. 17. 23 III. VI. 2. 4 I.
 IX. 26 II. XII. 17. 36 II. XVI. 2 II.
 XX. 9 potus III. IV. 17. 21 III. V. 1
 III. VI. 2. 9 III. IX. 11
Hyemalis æris constitutio I. I. 10 cha-
 diratio II. XXIV. 2 motiones V. I.
Hypochondriacis vitanda I. I. 2 II. III.
 12 II. XIV. 4 II. XX. 2. 6. III. II. 2
 III. V. 14 III. X. 4 V. IV. 2 VI. 2 VI.
 II. 4 VII. II. 7 XI. III. 2. 8. II. com-
 centia II. V. 8. 9. 13. 15. 21. 26. II. VI.
 5. II. 13 II. VII. 5. 12. 15. 29. II. X. 12
 XIV. 5. 9 II. XXI. 28 III. IV. 14 II.
 III. V. 1. 2 II. VI. 28. 35 IV. 1. 6 IV. 4
 IV. III. 3 V. II. 9 IX. III. 1 XI. 6
Hyssopus II. V. 14
Hystericae passioni vitanda II. XIV. 10
 II. XX. 2. 4. 6 V. IV. 2 conducentia
 II. VI. 2 II. VII. 17 II. XXI. 2. 5. 6
 IX. III. 1 X. 1. 6

Jejunii commoda II. XXI. 3 **Quadrup-**
similis institutio II. XXI. IV. 2 cho-
 latam excludit IV. III. 5 gravitas co-
 cufat XI. V. 4
Jentaculum II. XX. 11. 3
Jessenia vina III. VI. 24

I N D E X

aëris inquinamenta corrigit L. VI.
 subterraneus perpetuus non da-
 X. I. 1
 n passionem causantia I. L. 9. 11.
 . 11. 3 2
 m & *Illicitanum* vinum III. VI. 17
 natio in quo consistat VI. VI. 2.
 Idem effectus determinati 3. letha-
 4. non operatur indistans 5.
 um causantia ac vitanda II. VII. 7
 . 11. 7. conducentia II. VII. 11. 27.
 X. 9 II. XX. 9 IX. 11. 1
 orum in morbis mutatio XI. VII. 11
 quibus conveniat ac non II. XXII

ium nativa debilitas L. L. 12 eorum
 recens natorum tractatio XI. L. 2
 iatio 6. nutritio 7. cibus ac potus
 quamdiu lactandus 15. ablactatio
 tio 18. dormitio 20
 mationum cause L. I. 4. 10
 nia præcavendi necessitas VII. III.
 terminatum effectum habentia
 III. 2 quomodo præcaveantur 3.

heimensis cerevisia III. IV. 3.
hom. à Kempis liber VI. VI. 7
ichenfis vina III. VI. 29
nbergica vina III. VI. 24
link III. IV. 21

erdanus II. XVI. 23.
 brax II. XVII. 13
 imalium optimum II. XIV. 1 qui-
 conducat 2. quomodo sumen-
 12. quibus noceat 4. variaz ejus
 ies 5. cremor 7. acidum 8. serum
 butyratum 11.

Insula omnium rotundissima II. IX. 17
 Intestina animalium II. XIII. 8
 Invidiæ descriptio VI. III. 3
Joachimsthalensis cerevisia III. IV. 13
Johannsbergense vinum III. VI. 29
 JODOCUS EDMUNDUS Episc. Hil-
 lesheim. II. XX. 8
Joppenbier III. IV. 7
 Iræ effectus VI. II. 1 utilitas 6. correctio
 VI. VI. 10

Isanciana vina III. VI. 18
 Ischiadico dolori conducentia II. VII. 5.
 27 II. X. 6 VIII. III. 12
Islebiensis cerevisia III. IV. 13
 Isckuria *vid.* urinz suppressio
 Judæorum color II. X. n. 2 et cetero suil-
 la prohibita II. XII. 33
 Juglandis umbra insalubris I. IV. 7
 Juniperi umbra I. IV. 7 bacca II. VII. 5.
 vinum III. IX. 9
 Juscula Galli II. IX. 15
 Juscula an cibus & quibus præmitten-
 da II. XXIII. 2

K

Klingenbergica vina III. VI. 23
Krisenack III. IV. 11
Kovent III. III. 2
Kuckuck cerevisia III. IV. 21

L

Lac augmentia II. V. 15 II. XI. 13 II. XX. 9
 minuentia II. V. 20 II. XX. 9 VI. IV. 3
 concretum solventia II. XIV. 3
 Lacertus piscis I. XVI. 11
 Laconicum balneum VIII. III. 9
 Lactuca II. V. 15
Lacryma Christi vinum III. VI. 9

XXXX

La

I N D E X.

- Lacustris aqua* III. II. 6
Lactitæ producta VI. V. 1
Lampetra II. XVII. 12
Lampugo II. XVI. 22
Lassitudinem causantia I. I. 4 I. III. 2
Lavarettus II. XV. III. 18
Lenticum vinum III. V. I. 17
Lectorum conditio VII. II. 5
Legumina II. IV. 1
Leiffensis vina III. VI. 23
Lens II. IV. 4
Leodensis cerevisia III. IV. 14
Leones II. XII. 22
Lepades II. XIX. 7
Lepram causantia I. V. 1 II. IV. 4 II. IX. 10 II. XII. 33 II. XIV. 3. 12 II. XV. 3. II. XXIII. 3 conducentia II. VII. 9. II. IX. 16. 16 II. XII. 4. 18 II. XVI. 33
Lepus II. XII. 23
Lactifcus II. XVII. 14 II. XVIII. 19
Leones animalium II. XIII. 6
Lenteria vid. alvum laxantia & adstringentia.
Lignorum decoctum VIII. II. 7
Lignitensis cerevisia III. IV. 14
Limonis mala II. VII. 18
Linguae gravitatem causantia I. VI. 5 II. VII. 25 VI. II. 4
Linguae animalium II. XIII. 2
Lingulacia II. XVI. 50
Liparis II. XVI. 24
Lipothymiam causantia I. I. 12 I. II. 4. III. II. 11 IV. VI. 4 VII. 2 VI. V. 1 XI. VI. 2. 6 conducentia II. VII. 19 III. V. 12. III. IX. 7 VII. II. 7
Lippelsbergicum vinum III. VI. 20
Lippitudini oculorum conducens II. X. 6.
Lipfensis cerevisia III. IV. 14
Literatorum dieta XI. III. 1 mort in iisdem enumeratio 2. cibi 5. 6. aer 7. excrementorum subd tempus studiorum 9. modus cubrationes 11. somnus matuti diem 12. oculorum conserva studiorum moderatio 14. moti depurationes sanguinis 16.
Lithuanica & Livonica cerevisia III.
Lochii conducentia II. XXI. 13 innocentia II. VII. 2 VI. III. 2. XI. 3. 6. 8.
Locustæ II. XIX. 8
Loligo II. XIX. 9
Losium II. II. 1
Longævitas ante diluvianorum II. XX. 8. *Aegyptiorum* II. VII. ferum II. X. 2 rusticorum II. XI. luciorum II. XVIII. 20 apum II. 4. essentorum II. XXI. 1. 4 get quarundam III. V. 2 *Pariscensis* I. 2 serum XIII. IV. 7
Lora III. V. 15
Loti vinum III. IX. 10
Labecensis cerevisia III. IV. 14
Lucius II. XVIII. 20
Lucensia vina III. VI. 9
Lucubrationes nocturnæ XI. III. 1
LUDOVICUS XIV. Gallia Re IV. 5
Lui venereæ vitanda I. V. 1. IX. II. X. II. 1. conducentia II. IX. 26
Lumbricos causantia II. II. 8 II. IV. 1 VII. 1. 8. 20. 27. II. XIV. 14. II. 2. 6 II. XXIV. 5 XI. II. 2 XI. III. 2 conducentia II. V. 19 II. VI. 2. 4 II. 5. 17. 18. 25. 27. 29 II. XXI. 18. II. 1

I N D E X.

mellina vina III. VI. 9
 a aërem mutat I. II. 1 cerebrum af-
 cit, & ad morbos periodicos con-
 irrit I. II. 2. eclipsis 3
 us II. XII. 24 piscis II. XVII. 13
 ini II. IV. 5
 ulus II. V. 6 lupulatz cerevisiaz III.
 14

Luscinia II. IX. 19
 Lusitanica vinia III. VI. 17
 Luteranum vinum III. IX. 11
 Lutetiana vina III. VI. 18.
 Lutra II. XII. 25
 Luxationi conducentia X. I. 6
 Lyra piscis II. XVI. 25

M.

Acis II. XXI. 16
 Majorana II. V. 17
 canse vinum III. VI. 17
 ciaz prægnantium conducentia II.
 II. 2. 18. 21. 36. II. XIX. 2
 gnitatis in morbis origo & signa VI.
 3
 iatica vina III. VI. 2
 iasia de Napoli III. VI. 2
 amarum tumores VI. III. 2 XI. VI. 6
 atus piscis II. XVI. 26
 æ origo VI. II. 5 VIII. I. 9
 guaguerra vina III. VI. 10
 na II. II. 4
 nus aër I. IV. 8 aqua III. II. 7
 is minera in acidulis quomodo ex-
 urretur IX. II. 6
 eminum vinum III. VI. 10
 iensia vina III. VI. 18
 catoria in aëre pestilenti I. VI. 14.
 tinus aër quomodo vitandus I. VI.
 otus III. I. 4 motiones V. II. 2
 corum familiaritas utilis XI. VII. 1
 tationum profundiorum noxa VI.
 ca mala II. VII. 18
 III. X. 6
 XX. 4
 choliam causantia I. I. 9 II. III. 4

12. 14 II. IV. 4 II. IX. 1 II. X. 7 II. XII.
 5. 6. 13. 14 II. XX. 2 II. XXII. 3 III. 7.
 VI. I. I. 1 XI. III. 4 XI. VI. 3
 conducentia II. V. 8. 27. II. VI. 13. 11.
 IX. 15 II. XIV. 9 II. XIX. 6 II. XXI. 13
 III. V. 1 III. IX. 15 VIII. III. 5 IX. III. 1
 Melancholici non facile peste corri-
 piuntur I. V. 6
 Melanurus II. XVI. 27
 Mellitum vinum III. X. 12
 Memoriam debilitantia I. III. 2. I. VI. 5.
 III. IX. 2 VIII. I. 12 XI. III. 4
 conducentia II. IX. 26 II. XXI. 4. 14.
 16. X. I. 6.
 Menses sistentia II. II. 6 II. IV. 4 II. V. 21
 II. VII. 2. 4. 15. 19. 21 II. XVI. 12. II.
 XVII. 4 II. XX. 2 II. XXI. 9. VI. III. 2
 VI. IV. 3 VIII. I. 10
 moventia II. IV. 2. 5 II. V. 3. 10. 14. 17.
 20. 22. 23. 25. 27 II. VI. 8. 12. 13 II. VII.
 5. 16. 18 II. IX. 22 II. XX. 10 II. XXI.
 1. 2. 9. 13 III. II. II. IV. I. 6 IV. II. 4 IV.
 III. 3 VI. II. 3 IX. III. 1 X. I. 6 X. II. 1
 Mentha II. V. 18
 Meracum II. I. X. 2
 Merces locorum suspectorum I. VI. 17
 Mercurii in acidulis exploratio IX. II. 11
 Merenda II. XXII. 1
 Merlangus II. XVI. 4

Meru-

- Merula avis II. IX. 20 piscis II. XVI. 28
 Mesenterii obstructio *vid.* obstructio viscerum;
 Mesenteria animalium II. XIII. 9
 Mespila II. VII. 21
Michelbacense vinum III. VI. 23
 Microscopiorum deceptio I. V. 4
 Militaris diæta superflua XIII. III. 16
 Milium II. II. 5
 Millenarii pisces I. XVI. 29
Mindensis cerevisia III. IV. 14
Misnensis vina III. VI. 24
 Moenæ II. XVI. 30
 Molendina II. III. 5
 Moly II. XVI. 31
 Monstrorum causa quedam I. II. 3
Montalbanum vinum III. VI. 18
Montebrianza Monstrorum & Montefias-
conensis vina III. VI. 10
 Mora II. VII. 22 rubill. VII. 23
Moravica vina III. VI. 25
 Morborum origo III. V. 1 V. I. præca-
 vendi ratio III. II. 12 III. V. 1 V. I. 3.
 VIII. II. 1. 7
 Morbillorum causæ externæ I. I. 7 L. III.
 2 I. V. 1 conducentia III. VI. 4
Morbosi mors IX. IV. 2
 Morhua II. XVI. 31
 Mors ex terrore VI. IV. 3. lætitia VI. V.
 1. imaginatione VI. VI. 4. in somnio
 VII. III. 1.
 Moribus animalium conduceat II. VI. 2
 Nævi materni VI. IV. 3. VI. VI. 3
 XIII. V. 6.
 Napi II. VI. 7
 Naves pestem inducentes I. V. 9
 Narium mucus VIII. I. 10
 Morsis humani VI. II. 4
Mord und Todschlag cerevisia III. VI.
Moschacellina vina III. IV. 13
Mosellana vina III. VII. 26
 Motionum ad sanitatem necessitas
 1. 1 utilitas 2. 3 quomodo instituen-
 4. quibus conveniant 5. post eandem
 quæ agenda 6. quibus vitanda 7.
 miarum noxæ 8. differentia V. II
 matutina 2. ante cibum 3. post
 cibum 4.
 Mugil II. XVII. 14
Henrici Mölleri scripta VI. VII. 7
 Mullus II. XVI. 31
 Mulsim III. IX. 12
 Mumma *Bransuicensis* III. I. V. 5
 Mures in os hominis irrepentes VII.
 8 alpini II. XII. 26
 Murthinum vinum III. IX. 12
 Muræna II. XVI. 33
 Musculi II. XIX. 10
 Muscatella vina III. VI. 7. 10
 Muscat de *Lyon* III. VI. 18
 Muscatum ad habiam III. VI. 10
 Mustelus lævis II. XVI. 34
 Mustela marina II. XVII. 12 *fluvialis*
 XVIII. 21
 Mustum III. VI. 1. Myrites ac Myr-
 tum vinum III. IX. 12
 Myrtilli II. VII. 34
 Myttoton veterum II. VI. 2
 Mytuli II. XIX. 11
 Naribus aëre infecto applicanda I.
 14
 Narium hæmorrhagiam causant
 XXI. I. IV. VI. 3 VI. II. 3 VII. II. 7
 III. 14 conducentia II. VII. 15

I N D E X

Iasturtium II. V. 18
 Iasus piscis II. XVIII. 22
 Iaratio V. II. 2
 Iavigatio V. II. 12
Vaumburgensis cerevisia III. IV. 15 vinum
 III. VI. 33
 Iauseæ marinæ remedium II. V. 2
 Ioctambulationis causa quædam I. II. 2
 Iomentanum vinum III. VI. 11
 Obstetricum officia XI. I. 3. venefi-
 cium 4.
 Obstructiones viscerum causantia ac
 vitanda I. III. 6. 10 II. IV. 1 II. VI. 11
 II. VII. 7. 13. 27 II. IX. 25 II. XII. 5. 12.
 23 II. XIV. 4 II. XVII. 4 II. XVIII. 13
 II. XX. 2. 4 II. XXIV. 5 III. I. 4 III. II.
 6. 8. 10 III. III. 6 III. V. 10. 13. III. VI.
 2 III. VIII. 1. 2 IV. VI. 3. V. II. 7. 9 XI.
 II. 2. 3. 8.
 conducentia II. IV. 2. 5 II. V. 4. 7. 10.
 13. 16. 19. 20 II. VI. 4. 5. 13. 16 II. VII. 5.
 6. 14. 17 II. XIV. 9 III. IV. 14. 21 X. I. 6
 Ochra acidularum IX. I. 2 IX. II. 6 ther-
 marum X. I. 4
 Oculorum inflammationem causantia III.
 V. 2 IV. V. 5. conducentia XI. III. 13.
 Odii producta VI. II. 5
 Odorata II. V. 6
Oedenburgensis vina III. VI. 35
 Olera II. V. 1
 Oliva II. VII. 26. oleum II. XX. 5
 Olfactus imminutio VIII. I. 10

Paderbornensis cerevisia III. IV. 16
 Palæstra V. II. 13
Palmesium vinum III. VI. 12
 Palmeum vinum III. IX. 15
 Palpitatio cordis causantia II. I. 10

Nutrices rejiciuntur XI. I. 7. quo casu
 admittantur 8. earum electio 9. la-
 ctis probatio 10. iisdem observanda 11
 quoties lac præbent 12.
 Nutritio per clysteres nulla XI. VII. 10
 Nux avellana II. VII. 24. juglans II.
 VII. 25 moschata I. myristica II. XXI.
 16.
 Nyctalopia II. II. 1.
 Omphacium II. XX. 3
 Onagri II. XII. 4
 Oniscus II. XVI. 4
 Ophthalmiam causantia I. 4 II. XX. 8
 VII. II. 9
 Oporini fructus II. VII. 1
 Oris ulcera II. VII. 25
 Orfus marinus II. XVI. 35 fluviatilis II.
 XV. 23
 Oryza II. II. 6 vinum III. IX. 14
 Ostrea I. XIX. 12. artificiales II. XVI.
 19.
 Otis II. IX. 21
 Otii nimii producta V. IV. 1. 2
 Ova bona I. XI. 1. mala 2. subven-
 tanea 2. vitellus 4. albumen 5. ova
 elixa 6. forbilia 6. suffocata 7. dura
 ac paschalia 8. effusa 9. assa 10.
 Oves II. XII. 27. lac II. XIV. 5 butyrum
 10. caseus 13
 Oxyacanthus II. VII. 4
 Oxygala II. XIV. 8.

P

VI. II. 4 VI. IV. 1 VIII. I. 2
 conducentia II. VI. 13. III. VI. 16. IX.
 III. 1.
 Paludosa loca I. IV. 6
 Palumbes II. IX. 22

XXXXXX

Palu-

I N D E X.

- Palustris aqua** III. II. 6
Panicum II. II. 7
Panis avenaceus II. II. 1. hordeaceus 3.
 miliaceus 5. secalinus 8. triticeus 9.
 zeanus II. panis necessitas II. III. 1 bo-
 nitas 3. similageneus 6. secundarius
 ac furfuraceus 6. ejusdem fermenta-
 tio & azymus 7. subactio 8. coctio 9.
 panis calidior 10. vetustior 10. crusta
 12. vino inbutus intritusque 13. bisco-
 tus 14. mellitus 15.
Paradisi grana II. XXI. 3
Paralyfin causantia ac vitanda I. II. 2. 1.
 II. 3 I. IV. 7 II. V. 13 II. VI. 16. 17. II.
 VII. 25 II. XII. 13 II. XV. 2 III. II. 8. III.
 VI. 25 IV. 15 VII. II. 7. VIII. 1. 9. 12
 VIII. III. 2.
 conducentia II. V. 17. 22 II. VI. 1 II.
 VII. 5. 27 II. IX. 6. 10. 31 II. XII. 22. II.
 XXI. 12 III. X. 5 IX. III. 1 X. I. 6
Paroxysmi ciborum. sumptionem ex-
 cludunt XI. VII. 4
Partum promoventia II. IV. 2. 23.
 II. VII. 13 II. IX. 18 II. XXI. 9. 13 III. V. 1
 post partum doloribus conducentia
 II. VII. 17 II. XXI. 4. 16. 18
Parus II. IX. 24
Passula II. VII. 35 vinum II. IX. 15
Passer II. IX. 23 piscis II. XVII. 15
Pastinaca sativa II. VI. 8 marina II. XVI.
 36.
Patella I. XIX. 7
Pavo II. IX. 25. ova II. XI. 13. piscis II.
 XVI. 37
Pecten piscis II. XVI. 38 exsanguis II.
 XIX. 13
Pecunia pestis fomes I. V. 8
Pediculos causantia II. VI. 2. II. VII. 7. 14
Pedes confortantia II. V. 3
Pedum imbecillitas VIII. 8. 12
Pedum ulcera causantia III. V. 2
Pedum tumorem inducentia I. III.
 VI. II. 4 XI. III. 4 XI. VIII. 1
Pedes animalium II. XIII. 10
Pepones II. VII. 20
Perca II. XVII. 16. lucius II. XVIII.
Perdix II. IX. 26 ova II. XI. 13. ma-
 II. XVI. 50
Peregrinationum utilitas V. II. 15
Periodicorum morborum causa I.
 I. II. 2
Peripneumoniam causantia I. I. 10 I.
 9 II. VIII. 3. II. XIV. 10 II. XVI. 4
 XXIV. 5 II. II. 11 III. V. 2 17 V.
 VI. II. 2
Pernae II. XII. 33
Persica mala II. VII. 27
Perticum vibratio V. II. 13
Persium vinum III. V. 12
Pestis naturalis V. 4. 5 fomes 8. causa
 6. 8. 9 VI. III. I. VII. III. : cibi in causa
 vitandi II. XII. 33 II. XIV. 44 II. XI.
 III. V. 13 praeservatio medica I. VII.
 II. V. 9. 23 II. VI. 4 II. VII. 29 II. IX.
 II. XIV. 11 II. XVI. 32 II. XXI. 11
 XXIV. 4 III. IV. 18 III. V. 1 IV. VI.
 politica I. VI. 19
Petri Simonis vinum III. VI. 17
Petroselinum II. V. 20 II. VI. 9
Phaseoli II. IV. 6
Phasianus II. IX. 27 ova II. XI. 13
Philosophia ad sanitatem confer VI.
 VI. 8 moralis utilitas XI. II. 14
Philosophis Jctorum titulus I.
 III. 14
Phoenicurus I. X. 9

- Pholades II. XIX. 14
 Phrenitidem causantia VI. II. 2 VII. I. 4
 Phthifin causantia ac evitanda I. I. 4. 9
 I. IV. 9 II. VI. 2. 4. II. VII. 29. 33. II.
 XII. 18 II. XX. 2 II. XXIII. 4 III. I. 3.
 III. II. n IV. VII. 4 VI. III. 1 VII. II. 3
 VIII. I. 8. 9. 10 VIII. III. 14 IX. IV. 2.
 X. II. 1.
 conducentia I. IV. 8 II. V. 9. 10. 21 II.
 VI. 12. II. VII. 1. 27 II. IX. 27 II. XI. 6
 13 II. XII. 4. 8. 28. 39 II. XIII. 10 II.
 XIV. 2 II. XIX. 3. 4. 12 II. XXI. 13
 III. IV. 11 IV. I. 6 IV. III. 3 V. II. 9. 12.
 13. 17 V. III. 4
Phulbenfia vina III. VI. 23
 Picus martius II. IX. 28
Pistaviensia vina III. VI. 18
 Picturarum utilitas VI. VI. 2
 Piermontanæ acidulæ IX. I. 2 IX. III. 5
 Pietas sanitati conducit VI. VII. 7
 Pillulæ vespertinæ VIII. I. 4. majales
 VIII. II. 4
 Pilæ fufus V. II. 14
 Pineæ nuces II. VII. 27
 Pinguia quomodo fumenda I. XXIII. 3
 Pinguedinem inducentia II. II. 6 II. VII
 37 II. IX. 26 II. X. 1 III. I. 6
 Pinguedinem abfumentia II. XII. 23
 Pinnæ II. XIX. 15
 Piper II. XXI. 17
Piperina Thermae X. I. 4
 Pituitam corrigentia *vid.* ventriculo
 conducentia
 Pirum II. VII. 32. vinum III. IX. 15
 Pifa II. IV. 7
 Piscium esus falubris II. XV. 1 quibus
 noceant 2. faliti 3. elixi 3. affi 3. exsic-
 cari 3. pisces quando cibandi 4. mari-
 nis. II. XVI. 1 II. XVII. 1 saxatiles &
 littorales II. XV. 5. lacustres 6. II.
 XVIII. 1 fluviatiles II. XV. 7 II. XVII
 1. II. XVIII. 1 pisces mali II. XV. 6. 7. 8
 boni 9. agrotantes 9. ova 10.
 Pistacia II. VII. 28
 Piftores Germani II. III. 8 primarii *egy-*
ptii casus II. III. 1
 Placentæ norimbergenses II. III. 15
 Planetarum influxus I. II. 5
 Platearum publicarum immundities I.
 IV. 10
Platenfis cerevisia III. IV. 16
 Pleuritidem causantia I. I. 10 II. VI. 10.
 11. III. II. 11. V. II. 7 VII. II. 2 VIII. I. 10
 conducentia II. II. 1 II. IV. 4 II. XI. 6
 II. XVI. 55. III. V. 2
 Plumbariæ thermæ IX. I. 2
 Pluviarum effectus I. III. 3 aqua III. II. 9
 Pluvialis avis II. X. 10
 Poculorum confideratio III. I. 9. 10
 Podagra *vid.* Arthritis
 Poetarum excellentia III. V. 1 IV. VII. 2
 Pollenta III. III. 2
Polonica cerevisia III. IV. 16
 Poma II. VII. 29
 Pomaceum vinum III. IX. 15
Pontac vinum III. VI. 18
 Porrum II. VI. 10
 Portherculeum vinum III. VI. 12
 Portulacall. V. 21
 Possetum Anglorum II. XIV. 9
 Potus necessitas III. I. 1 fumendi ratio 2.
 frigidioris post exercitium noxa 3.
 nocturni & matutini mala 4. modus
 assumendi 5. quantitas 6. calidi ratio
 III. III. 13
 Prandium II. XXII. 1. 3

I N D E X

Prænestina vina III. VI. 12
Præutianum vinum III. VI. 12
Prophetia Bickerstassiana, medicæ pro-
 fectioni minantis, vanitas XI. IV. 5
Prosecker Rheinfall III. VI. 12
Pruna II. VII. 30. *sylvestria* II. VII. 31
Pruncola II. VII. 30
Pruritus causantia II. IV. 3. II. XI. 18
 II. XX. 84 V. II. 5 VIII. I. 2
Psammisimus VIII. III. 12
Pusticus II. IX. 29
Pustiana II. II. 1. 3
Puerorum dicta XI. II. 1. potus 3. mo-
 tionēs 4. affectuum vitatio 5. vene-
 ris fuga 6. dormitio 7.
Puerperatum dicta XI. VI. 1 aēr 2. ci-

Quadrupedum caro II. XII. 2
 Quercuum umbra I. IV. 7

Rabiei causa quædam II. XII. 24
Rabulæ forenses irrationales XI.
 III. 14
Racense vinum III. VI. 13
Rachitidis causa quædam II. XX. 8 cu-
 ratio VIII. III. 1
Radices II. VI. 1
Raja II. XVI. 39
Ranæ II. XII. 28 *marinæ* II. XVI. 40
Rangifer II. XII. 29
Raphanus II. VI. 12
Rappersweilense vinum III. VI. 20
Rappunculus II. V. 15
Raucedinem causantia I. I. 10 II. V. II. II.
 VII. 25
 conducentia II. II. V. 9. 22 II. VI.
 2. II. VII. 14 IV. I. 6
Ravensdalense vinum III. VI. 29

bus 3. potus 4. sudores 5. affectus 2.
 nimi 6. motiones quando competan-
 7. veneris evitatio 8. balnea 9.
Pugillatio V. II. 13
Pulmenta infantium XI. II. 13
Pulmones animalium II. XIII. 5
Pulmonum vomitæ causa quædam VII.
 I. 7
Punica mala II. VII. 19
Purgatio verna VIII. II. 4. autumnalis
 4
Puteorum exhalationes venenatæ I.
 IV. 2
Putealis aqua III. II. 10
Pucinum vinum III. VI. 12
Pygus II. XVIII. 25

Quietis commoda V. IV. 1.

R*audersakense* vinum III. VI. 23
Razeburgensis cerevisia III. IV. 17
Regale vinum III. IV. 17
Regio Lothariensis cerevisia III. IV. 17
Regiomontana cerevisia III. IV. 3
Reichfeldense & Reichenweilense vinum
 III. VI. 20
Renum dolor vide calculus
 Ulceri conducentia II. VII. 27 II. X.
 16 acidulæ vitandæ IX. IV. 2
Renes expurgantia II. V. 3
Renes animalium II. XIII. 7
Reppisweine III. VI. 20
Respiratio vide Asthma
Rhætica vina III. VI. 13
Rheni piscis II. XVI. 23 cerevisia III.
 17 vinum III. VI. 29 rubrum 3
Rhingavica vina III. VI. 30

I N D E X

Rhodani aqua III. II. 5
Rhombus II. XVI. 41
Richelius cardinalis IV. III. 3
Ribadovicum vinum III. VI. 17
Ribes II. VII. 33
Rifus incommoda V. III. 3
Rohaneum vinum III. VI. 18
Romana vina III. VI. 13
Rommeldeis III. IV. 17
Roris matutini incommoda I. III. 4
Rofaceum Aquilegiense vinum III. VI. 12
Rosmarinus II. V. 22
Rostochiensis cerevisia III. IV. 17
Rostrula II. X. 11

S*Abundica* vina III. VI. 31
Sabinum vinum III. VI. 14
Sachsenhausen vinum III. VI. 23
Saccharum II. XX. 6 *saccharata* vina
 III. IX. 17
Sagittatio V. II. 16
Sal II. XX. 8 *ejus* in acidulis exploratio
 IX. II. 8 *Thermarum* X. I. 4
Salia volatilia quomodo noceant IV.
 VI. 2. 3. 4. quibus convenient 5
Salernitanum vinum III. VI. 14
Saliva apud ægros nō deglutienda I. VI. 13
Salivam promoventia IV. I. 5 VI. II. 3
Salmanticense vinum III. VI. 17
Salmo II. XVII. 17
Salmerinus II. XVIII. 27
Saltatio V. II. 17
Salvatum vinum III. IX. 17
Sambuci umbra I. IV. 7
Sandilz pisces II. XVI. 42
Sanguinis fluxum promoventia I. I. 7
 IV. V. 2 IV. VI. 3 VI. II. 3
sistentia III. IX. 2

Ruta II. V. 23
Rubeum de Toro vinum III. VI. 17
Rubi Idæi *Baccæ* II. VII. 23 *vinum* III.
 IX. 16
Rubicapra II. XII. 30
Rubicilla II. X. 9
Rubiginis noxa I. III. 5
Ructus *vid.* *flatulentia*
Rudersheimensis vina III. VI. 30
Rusticola II. IX. 30
Rusticorum exercitia V. II. 22
Rutaceum vinum III. IX. 16
Rutilus gesneri II. XVIII. 26

S.

concretum resolventia II. V. 10. 19
 II. XX. 2 III. IV. 8
depuraciones VIII. II. 1
acrimoniam temperantia VIII. II. 6
acorem corrigentia VIII. II. 7
serosior ac catarrhalis constitutio 8
Sanguis animalium II. XIII. 11
Sapa III. VIII. 2
Sapo pediculis ac pestis favens I. IV. 11
Sarachus II. XVIII. 28
Sardellæ II. XVI. 14
Sargus II. XVI. 43
Sarracenicum frumentum II. II. 2
Saxaulis II. XVI. 50
Scabiem causantia ac vitanda II. III. 3 II.
 VII. 1. 14 II. XII. 33 II. XIV. 3. 10 II.
 XX. 8 V. II. 4 V. IV. 2 VII. I. 4
 VIII. III. 2
conducentia II. V. 16 II. XVI. 33 III.
 IX. 5
Scabiosi non facile peste corripiuntur I.
 V. 6
Scalksbergica vina III. VI. 23

XXXXXX

Sca.

I N D E X

- Scaurus ll. XVI. 45
 Sciurus ll. XII. 31
Schelusius ll. XVI. 46
 Schilus ll. XVIII. 29
 Scholarum ad futuram sanitatem ne-
 cessitas VI. VI. 8
Schops cerevisia III. IV. 3
 Schrollus ll. XVIII. 30
Sclava vina III. VI. 14
 Scolopax avis ll. IX. 30 piscis ll. XVI.
 47
 Scombrus ll. XVI. 48
 Scorbutum causantia & vitanda l. IV.
 3. 6. 8 l. V. 1 ll. 8 ll. V. 9 ll. VII.
 10. 11 ll. XII. 33 ll. XIV. 10. 12 ll.
 XVI. 19 ll. XX. 2. 4. 6. 8 III. II. 8
 III. V. 7 III. X. 10 IV. V. 2 IV. VI.
 3 V. IV. 2 VI. II. 5 XI. III. 3
 corrigentia temperata ll. V. 2. 5. 15
 21 ll. VII. 9. 17. 18. 29 ll. XIV. 9. 11
 III. IV. 21 IV. II. 4 IX. III. 1
 Acria ll. V. 11. 19 ll. VI. 12 ll. XX. 10
 Scorpius piscis ll. XVI. 49
 Scorpiones in homine nati VI. IV. 3
 in cerebro ejusdem ll. V. 6
 Scorzonera ll. VI. 13
 Secundinam pellentes cibi ll. V. 23
 Seces vinum III. VI. 17
 Seleri l. VI. 14
 Semina calida ll. XX. 9
 Semicupium VIII. III. 7
Seneca scripta VI. VI. 7
 Senectus quid V. I. 8
 Senum diata XI. IV. 1 aer 2 cibus 3 po-
 tus 4 confortantia 5 motiores 6 affe-
 ctus 7 somnus 8 excretionum pro-
 motio 9 conjugia licita 10 saniores in-
 terdum ac in juventute II.
 Sepia ll. XIX. 16
 Sepulchrorum insalubritas l. IV. 3
Sequana aqua III. II. 5
 Sermo V. III. 1
 Serpentes in os hominis repentes V
 II. 8
 Serpillum ll. V. 25
 Serum lactis ll. XIV. 9
 Seteri vinum III. VI. 18
 Sexus plantarum ll. VII. 23
 Sicera III. IX. 15
Silefiaca vina III. VI. 32
 Siligo ll. II. 8
 Silurus ll. XVIII. 17
 Simia ll. XII. 32
 Sinapi ll. XX. 10
 Sinensis mala ll. VII. 18
 Singultum inducentes cibi ll. V. 20
 VI. 16 III. II. 11
 Sisarum ll. VI. 15
 Sitis incommoda III. l. 6
 Sitis sedantia ll. V. 2 ll. VII. 3. 4. 8
 10. 14. 15. 17. 19. 20. 22. 27. 30 ll.
 35. 36 ll. XI. 12 ll. XIV. 9. 11. 12.
 12. 14. 18. 22 III. V. 15. III. IX. 67
 IV. l. 6
 Soda conducentia ll. V. 21 ll. VI. 19
 eandem causantia ac vitanda ll. V. 3
 ll. XI. 4 ll. XIV. 12 ll. XIX. 19 III. V. 4
 Solarium radiorum effectus l. l. 5. 5
 clipsis l. II. 3
 Solea ll. XVI. 50
 Solenes ll. XIX. 17
 Solstitiorum effectus l. l. 12
Sommershaufia vina III. VI. 23
 Somni necessitas VII. l. 1 immodica
 noxa 2 quomodo capiendus VII. l.
 meridianus 3. 9. somnus quam di-
 du

I. N. D. E. X.

e debeat 10 matutinus in diem	Sternutationem causantia II. XXI. 13
s XI. III. 12 præterquam con-	Sternutatorii pulveres quibus non con-
sentibus XI. VIII. 8	veniant VIII. I. 10
1 conciliantia II. V. 15 II. VII.	Stranguriam causantia I. I. 9 III. III. 15
7. 20 II. XV. 2 I. V. 23 III. IX. 2	conducentia II. VII. 17
2 turbulentum causantia II. IV.	<i>Strigenfis</i> cerevisia III. IV. 18
II. V. 9 II. VI. 2. 4 III. L. 4 III.	<i>Studgardica</i> vina III. VI. 28
III. V. 7 VII. II. 7	Studia Literaria <i>vid.</i> Literati
1 profundiore causantia I. IV.	Stupidi ingenii causa VI. III. 1 VII. 2. 2
I. 1. 6 II. XXI. 16	Sturio II. XVII. 8
1 acidulæ IX. I. 2 IX. III. 5 IX.	<i>Sturmianum</i> vinum III. VI. 20
	Sturnus II. IX. 31
um conspectus VI. IV. 2	Subsultatio V. II. 18
um causantia II. III. 4	Sudor VIII. I. 7 suppressi producta 8. ni-
a II. V. 26	mii 8. hujus causæ I. I. 8 XI. VIII. 1.
ida II. VII. 4	foetidi causa II. VII. 14 sanguinei IV.
III. 2	VI. 3
um vinum III. VI. 14	Sudoriferorum usus VIII. II. 7. 8
sanguinis causantia ac vitanda	Sudorem moventia <i>vid.</i> venenis resi-
I. I. III. II. 8 III. IX. 2 IV. V. 5 V.	stentia.
. II. 9. 13. 17 V. III. 2. 4 VI. II. 3	Sueco Rhaticum vinum I. I. VI. 23
. 3 VII. I. 10 IX. IV. 2 X. II. 1	Suffocationem causantia II. VI. 16
1 guinis conducentia II. II. 10. 21	Sulpa II. XVI. 51
I. 4. 7. 11. 21. 27. 36 I. XI. 6 II.	Sulphuris in acidulis exploratio IX. II. 7
o	thermarum X. I. 4
veterum II. XVIII. 31 minor 32.	Superfatationis causa XIII. V. 8
I. XIX. 18	Sus II. XII. 33. sylvestris 34.
um aer I. IV. 10	Suspriorum ortus VI. III. 1
a vina III. VI. 23	<i>Smilbacensis</i> aquæ IX. I. 2 IX. III. 5
n fixarum influxus I. II. 5 recre-	Sylvæ aërem alterant I. IV. 7
Paracelsica I. II. 6	Sympatheticæ medicinæ vanitas VI.
em inducentia & emendanti	VI. 5 XI. VI. 1
enus	
ci origo IV. VII. 1. ejus virtutes	Tabes II. VI. 17 II. VII. 2. 20 II. XX. 6.
ibus conveniat 3. quibus non 4.	10 IV. I. 6
ratio 5. cautelæ in fumigatio-	Tamarindorum umbra I. IV. 7
quomodo interiora afficiat 6.	<i>Tappi</i> ad vitam longam arcanum III.
um cerebrum 7.	VI. 29 Tar.

I N D E X.

- Tarda* ll. IX. 20
Tarraconense vinum III. VI. 17
Tarnaviense vinum III. VI. 35
Tartarus vini III. V. 7. 14. 19 ventriculi
 III. V. 14
Tartouffi II. VI. 17
Taxi arboris umbra I. IV. 7 animalis ca-
 ro II. XII. 35
Taurina caro II. XII. 5
Templorum infalubritas I. IV. 3
Temienſe vinum III. VI. 15
Teneſmum cauſantia I. VII. 32 III. V. 7.
 conducentia II. IX. 10
Terræ mala II. VI. 6
Terræ motus ætrem corrumpentes I.
 IV. 5
Terroris producta morboſa VI. IV. 1.
 morbos curans 6. correctio II. indu-
 cti poena judicialis VI. IV. 5
Testudines tenestres II. XII. 36
Tetragon II. IX. 32
Tetuccie aquæ IX. III. 5
Theæ deſcriptio IV. I. 2. bonitatis notæ
 3. infuſum 4. vires 5. noxæ 7. cautela
 in uſurpando 8. ſuccedanea 9
Thermarum ortus X. I. 1. ſal 4. vires 5.
 quibus non convenient X. II. 1. tem-
 pus utendi 2. corporis preparatio 3.
 ſupervenientia 4. potatio 5. balnea-
 tio 8. embrocatio 9. lutum 10. ther-
 males injectiones II. lapides 12. arti-
 ficiales X. III. 1
Thermopolia III. II. 12
Thuruntienſis cereviſia III. IV. 3
Thriſſæ II. XVII. 2
Thunnus II. XVI. 52
Thuringica vina III. VI. 33
Thymus II. V. 27
Thymallus II. XVIII. 33
Tiburtina vina II. VI. 15
Tincturarum aurearum ac Solarium va-
 ritas VIII. II. 1
Tinctoer vinum III. VI. 17
Tinca marina II. XVI. 53. fluviatilis II.
 XVIII. 34
Tiraquelli vigor III. II. 1
Toccaviense vinum III. VI. 35
Toletanum vinum III. VI. 17
Tonitru præſervatio I. VI. 8
Tonigſteinenses acidulæ IX. I. 2 IX. III. 5
Tortarum fumus I. IV. 9
Torgaviensis cereviſia III. IV. 19
Tornatio V. II. 19
Torpedo II. XVI. 54
Toſtio carniſ II. VIII. 14
Tramina vina III. VI. 34
Transpirationem concernentia I. I. 1
 I. VI. 4 II. XII. 32 II. XXII. 4 II. XXIV
 I. V. I. 2 V. II. 3. 8. 9 VI. I. 4 VI. II. 6
 VI. V. 1 VII. I. 2. 4. VII. II. 6. VII. I.
 7 VII. I. 7 VIII. III. 5 X. I. 5
Trebinianum vinum III. VI. 15
Trebulanum vinum III. VI. 15
Tremorem cauſantia II. V. 13 II. IX. 2
 III. II. 4 III. V. 2 VI. III. 1 conducentia
 II. VII. 27
Triticum II. II. 9 triticea cereviſia III.
 III. 6
Trutta II. XVIII. 35
Tubera II. VI. 17
Tuidus II. IX. 33. piſcis II. XV. 55
Turtur II. IX. 34
Tuſſim cauſantia ac vitanda I. I. 9. II.
 V. 11 II. VII. 25. II. VIII. 3. III. II. 4. 8.
 VIII. I. 10 VIII. III. 14 lenientia II. I.
 II. V. 10. 26 II. VI. 2. 4. 7. II. 12. II. VII.

I N D E X

2. 14. 19. 35. II. XI. 6 II. XXI. 13 III. IX.
5. III. X. 5 IV. I. 6
Tympanitidem causantia II. XIV. 12.
VI. II. 2 IX. IV. 2.

V Acca II. XII. 5 fac I. XIV. 5 caesus
13.

Vaccinia nigra II. VII. 34

Vanelus II. X. 12

Variolas causantia I. I. 7 I. III. 2 I. V. 1
conducentia II. IV. 4 II. VII. 14. 18 III.
IX. 5

Vastulana vina III. VI. 18

Vectura V. II. 20

Valliana vina III. VI. 15

Vallianus vina III. VI. 16

Venatio V. II. 21 alinorum II. VII. 6

Veneficiorum usus & necessitas VII.
II. 5

Veneris conducentia II. II. 5. 24 II. VII.
14. 17. 18. 25 II. XX. 5 II. XXI. 15. III.
IX. 16

Veneris nimis producta VII. I. 12

Venerem minuenda II. V. 4. 15. 18. 21.
23. 27 II. VII. 9 II. XVI. 32 II. XX.
2. 9 II. XXI. 17 III. V. 2 III. IX. 16 IV.
VII. 4

augentia II. II. 6. II. III. 7 II. IV. 2. 3.
6 II. V. 4. 10. 18. 19. 22. 23. 27 II. VI.
4. 6. 7. 8. 10. 14. 15 II. VII. 2. 6. 14. 19.
27. 28. 35 II. IX. 10. 23. 26. II. X. 1. 2.
II. XI. 13 II. XVII. 13 II. XIX. 2. 4. 12.
II. XX. 8 II. XXI. 5. 14. 16 III. IV. 10
III. VI. 12 III. IX. 17 IV. I. 6 IV. III. 3
IV. IV. 2 V. II. 9 X. I. 6.

Ventor in aere mutando efficacia I. III. 2

Ventriculum corroborantia II. V. 17. 18
22. 24. 25. 27 II. VI. 12. 15 II. VII. 1. 16

conducentia II. IX. 23. 34 III. IV. 24
X. I. 6

Tyrolensis vina III. VI. 34

17. 18. 21. 26. 27. 32 II. IX. 9 II. XIX.
4. II. XX. 9 II. XXI. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9.
14. 15. 16. 17. 18. 19 III. III. 16 III. IV. 9.
10. 19. 21. III. V. 1. 19. III. VI. 4. 7. 11.
IX. 2. 5. 8. 15. III. X. 5 IV. III. 9. 11. V. 3
IV. VII. 2.

Ventriculi dolorem causantia II. VII. 1.
16 II. VII. 7. 9. 13 II. X. 2. II. XI. 2. II.
XII. 27 II. XIII. 8 II. XIV. 3 II. XIX. 3
II. XX. 8 II. XXI. 5 III. II. 9 III. V.
17 VII. 4 XI. III. 2 XI. VII. 2

Ventriculi animalium II. XII. 2

Verden vina III. VI. 16

Vermes sive Lumbrici

Vermes monstrosi in hominibus II. III. 2
4 III. II. 6

Vertus aer I. I. 7

Vere quae circa vestes observanda I. VI.
4 cibandi ratio II. XXIV. 2. 3. 4. 5.
nos V. II. 5

Verraria vina III. VI. 10

Vertiginem causantia ac vitanda I. I. 10
I. II. 2 II. I. 1. II. IV. 1. 3 II. V. 9 II.
VI. 6 II. VII. 25. 29 II. IX. 12 II. XXI.
4 III. IX. 2 V. II. 7 VI. II. 4 VII. I. 2
VIII. I. 2. 10. 12

conducentia II. V. 10. 17 II. VII. 1.
IX. 25 II. XX. 9. 10 II. XXI. 14. 15. 19
IV. V. 1 IX. III. 1. 2. 3. 4. 5. 6.

Vesicae ulcera sive fistulae ulcera

Vesicae dolor periodicus I. II. 2

Vespertinus aer V. II. 2

Vestium usus I. VI. 3

XXXXXXX

Ve

I N D E X.

- Vestis veterum VIII. III. 1
Vexillorum agitatio V. II. 13
Vicentina vina III. VI. 16
Viduorum deliciae II. XIX. 17
Vigiliarum necessitas VII. 1. 3 incom-
moda 4
Vigilias inducentia IV. I. 5
Vitanda in vigiliis II. VIII. 7. II. IX. 19.
II. XII. 23 IV. IV. 3
Vini praestantia I II. V. 1 noxae 2. boni
signa 3. odor 4. sapor 5. color 6. ge-
nerositas 7. vina pendula 6. nova 7.
vetusta 8. alba 9. viridia 9. citrina 9.
nigra 10. rubra 11. helvola 11. flava 12.
dulcia 13. acinatica 13. acida 14. aquo-
sa 15. 16. refrigerata 17. calefacta 18.
austera 19. acerba 20. tenuia ac cras-
sa 21. vinorum tartarus *vid.* tartarus.
vinorum particularium enumeratio
secundum loca III. VI. 1. Insulana 2.
Italica 3. Hispanica 17. Gallicana 18.
Germanica 19. Hungarica 35. vino-
rum corruptio III. VII. 1. conservatio
2. 3. 4. fumata 5. lithargyriata 7. cal-
caria & gypsata 8. ab igne & fulmine
corrupta 9. artificialia III. IX. 1. ex-
temporanea 5. majalium laxat ivo-
rum utilitas VIII. II. 4. majalis cum vi-
no cura III. II. 9. vini in morbis usus
XI. VII. 9. convalescentibus XI. VIII. 3
Vipa II. III. 13
Vipavum vinum III. VI. 12
Viperæ in homine VI. IV. 3
Viperinum vinum III. IX. 18
Visui nocentia I. VI. 5 II. II. 2. 6. 7. 9 II.
IV. 1. 4 II. V. 9. 15. 20 II. VI. 2. 12. 11.
VII. 25. 26. II. IX. 10 II. XIV. 4 II. XVI.
32 II. XIX. 3 II. XX. 2. 9. 10 II. XXIII. 3
III. I. 4 III. II. 4 III. V. 2 VII. I. 2 VII. II. 9
VIII. I. 2. 10. 12 VIII. III. 14. XI. III. 11.
conducentia II. IV. 4 II. V. 14. 21. 23.
27 II. VI. 4. 7. 11 II. XII. 10. 11. XX. 4.
9 II. XXI. 5. 15. 19 IV. I. 6 VII. II. 7.
Vitellus ovi II. XI. 4
Vitulus II. XII. 5
Vitriolum martis in acidulis IX. I. 2
Ulceribus internis conducentia II. V. 10
visanda II. IX. 20 II. XII. 33. V. II. 5
X. II. 1
Umbla II. XVIII. 36
Umbra piscis II. XVIII. 37
Ungues marinæ II. XIX. 17
Unguibus carentes infantes II. XX. 8
Voci conducentia II. VI. 10 II. IX. 17 II.
X. 5 II. XXI. 14.
nocentia II. XVII. 4 VII. II. 8
Voglandica cerevisiæ III. IV. 20
Vomitum causantia ac vitanda II. I. 6.
II. VI. 16 II. VII. 1. 3. 8. 9. 15. 20. 23. 24.
25. 26. 27. 32 II. VIII. 3 II. IX. 2 II. XII.
9. 27. 33 II. XVIII. 5 II. XIX. 4 II. XX.
6 III. V. 14 III. IX. 4 VI. IV. 2
Vomitum sanguinis causantia III. II. 11.
VI. IV. 3. VIII. I. 9
Vomitum cohibentia II. V. 10. 22 II. VII.
4. 11. 23. 33
Vomitiorum utilitas VIII. II. 3
Uranoscopus II. XVI. 5. 6
Urinæ excernendæ necessitas VIII. I. 6
Urinæ suppressionem causantia ac vi-
tanda I. I. 9 I. II. 2 I. IV. 4 II. VII. 31
III. II. 11 III. III. 6 III. V. 7 III. VI. 4. III.
VIII. 1
Urinam moventia II. II. 1 II. IV. 2 II. V. 4.
10. 13. 14. 17. 19. 20. 23. 25. 27 II. VI. 2.
4. 8. 12. 13. 15 II. VII. 2. 3. 5. 6. 9. 11. 15.
16

I N D E X

16. 18. 20. 22. 26 ll. IX. 23. 33. ll. XII. 17
 23. ll. XIV. 9 ll. XIX. 6. 15. ll. XX. 4
 9. 10 ll. XXI. 16 ll. II. 12 ll. III. 6 ll. IV.
 3. 4. 8. 11. 12. 14. 15. 17. 19. 21 ll. V. 1.
 ll. VI. 3. 26 ll. VIII. 2 ll. X. 5 IV. 1. 5
 VIII. III. 5
 Urinæ ardorem causantia I. I. 4 ll. XII.
 28. conducentia ll. II. 10 ll. IV. 4. 11.
 V. 21 ll. VI. 11 ll. VII. 20. 27.
 Urinam cruentam causantia ll. XX. 6.
 IV. 1. 7 IV. VI. 3 X. II. 1 V. II. 7. 9. V.
 III. 3 VIII. I. 8
 conducentia ll. II. 10 ll. VI. 2
 Urina verminosa ll. XIV. 12 VI. IV. 3
 Urinæ incontinentiam causantia ll. VII.
 29 VI. II. 3

conducentia ll. VII. 4 IV. VII. 2
 Urinæ copiosioris causæ I. II. 2 IV. I. 7
 Urogallus ll. IX. 32
 Uri ll. XX. 38
 Uræ ll. XII. 37.
 Uteri procidentia vitanda V. I. 7 con-
 ducentia X. I. 6
 Uvæ vinaceæ ll. VII. 35 crispæ ll. VII.
 35
 Uvulæ prolapsus III. V. 17
 Vulneribus conducentia ll. V. 9 II.
 XX. 5
 vitanda ll. X. 1 ll. XII. 33
 Vulpes ll. XII. 39
 Vulpecula marina ll. XVI. 58

W.

W Aracensis cerevisia III. IV. 16
 Warmbieria III. III. 13
 Weinkrankheit III. VII. 7
 Weisheimer's vinum III. VI. 23
 Wespen's cerevisia III. IV. 3
 Weisheimer's cerevisia III. IV. 21
 Wildenburger's acidulæ IX. 1. 2

Wiesbadener's Thermae X. I. 4
 Wismariensis & Wittbergensis cerevisia
 III. IV. 21
 Wittling II. XVI. 4
 Wollmuth's cerevisia III. IV. 21
 Wormatiensis vina III. VI. 29
 Wurzen's cerevisia III. IV. 21

X.

X Euxina & Xeresana vina III. VI. 17
 Xyloraffia II. XXI. 6

Xyphias II. XVI. 57

Z.

Z Ea II. II. 11
 Zedoaria II. XXI. 18
 Zertæ II. XVII. 19
 Zervefana cerevisia III. IV. 22
 Ziebeckæ II. VII. 35

Ziga II. XVII. 20
 Zinziber II. XXI. 19
 Zygoena II. XVI. 59
 Zythus veterum III. III. 1

F I N I S

